INSPECTORATUL ȘCOLAR JUDEȚEAN VASLUI

M.E.N. I.Ş.J. VASLUI CASA CORPULUI DIDACTIC VASLUI

Şcoala Gimnazială "Ştefan cel Mare" Vaslui

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE”
VASLUI

INIȚIATIVE DIDACTICE

Revistă de informare și documentare

(CD-ROM) = ISSN 2558 - 8869
ISSN-L 2558 - 8869

Ediţia a IX-a
VASLUI
ianuarie 2025

INIŢIATIVE DIDACTICE

(CD-ROOM) = ISSN 2558 - 8869
ISSN-L 2558 - 8869

EDITURA CASEI CORPULUI DIDACTIC VASLUI

COORDONATORI:
Prof. înv. primar IULIA CÎRLESCU
Prof. înv. primar ALINA RAIZU
Prof. înv. primar BORȘ ADI-LUMINIȚA
Prof. înv. primar MALANCA ELENA

În această lucrare sunt adunate materialele din cadrul Simpozionului Național ***„INIŢIATIVE DIDACTICE”***, organizat de Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Vaslui, pe 17 noiembrie 2024, în care sunt implicate cadre didactice din mai multe judeţe ale ţării ce fac cunoscute strategii de promovare a noilor metodelor interactive folosite în actul educațional, oferind prilejul unor dezbateri, experienţe cu privire la unele aspecte didactice și schimb de bune practici în context unei educaţii de calitate.

ORGANIZATORI:
Coordonator, prof. înv. primar Iulia-Adriana Cîrlescu
Coordonator, prof. înv. primar Alina-Nadia Raizu
Director, prof. Greta-Doina Ciubotaru
Director adjunct, prof. Gabriela Alexăndroae
Prof. Anca-Mădălina Borteş
Prof. Mirela Obreja
Prof. Luminița-Mihaela Vîrlan
Prof. înv. primar Aneta-Gianina Buguleț
Prof. înv. primar Adriana Ştefăniţă
Prof. înv. primar Elena Malanca
Prof. înv. primar Mihaela Patrichi
Prof. înv. primar Adi-Luminița Borș
Învățător Carmen Gherase
Secretar-șef Tatiana-Jenica Blănaru
Secretar Anca Râmbu
Administrator Elena Ignat
Informatician Ștefan Patrichi
Coperta: prof. Emil Răşcanu

CONŢINUTUL ŞI TEHNOREDACTAREA APARŢIN ÎN EXCLUSIVITATE AUTORILOR. ORGANIZATORII ACESTUI SIMPOZION SE DELIMITEAZĂ DE EVENTUALE ÎNCĂLCĂRI ALE LEGISLAŢIEI ÎN VIGOARE PRIVIND DREPTURILE DE AUTOR.

SECȚIUNI: I. SIMPOZION NAȚIONAL ,,Inițiative didactice” (referate, lucrări ştiinţifice, eseuri, studii care se încadrează în tema simpozionului)

II. EXEMPLE DE BUNE PRACTICI (proiecte educative, aplicaţii practice, prezentări în PowerPoint, activități extrașcolare, opționale, auxiliare, reviste care se încadrează în tema simpozionului)

(CD-ROM) = ISSN 2558 - 8869
ISSN-L 2558 - 8869

EDITURA CASEI CORPULUI DIDACTIC VASLUI

Coordonatori:
Prof. înv. primar CÎRLESCU IULIA
Prof. înv. primar RAIZU ALINA
Prof. înv. primar BORȘ ADI-LUMINIȚA
Prof. înv. primar MALANCA ELENA

În această lucrare sunt adunate materialele din cadrul Simpozionului Național ***„INIŢIATIVE DIDACTICE”***, organizat de ȘcoalaGimnazială „Ștefan cel Mare” Vaslui, pe 17 noiembrie 2024, în caresunt implicate cadre didactice din mai multe judeţe ale ţării ce fac cunoscute strategii de promovare a noilor metodelor interactive folosite în actul educațional, oferind prilejul unor dezbateri, experienţe cu privire la unele aspecte didactice și schimb de bune practici în context unei educaţii de calitate.

Vineri, 17 noiembrie 2024, Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Vaslui a fost gazda Simpozionului Național „INIŢIATIVE DIDACTIVE”, realizat în parteneriat cu Inspectoratul Școlar Județean Vaslui, Casa Corpului Didactic Vaslui şi Centrul Judeţean de Resurse şi Asistenţă Educaţională Vaslui.

În acest an participarea a fost doar indirectă. S-au alăturat acestui demers de formare continuă 155 de cadre didactice ale grădinițelor, școlilor gimnaziale și liceelor din România, care au prezentat lucrări științifice, proiecte educaţionale, educative sau didactice, reviste şi prezentări ppt. pentru cele două secțiuni ale simpozionului, propuse de organizatori:

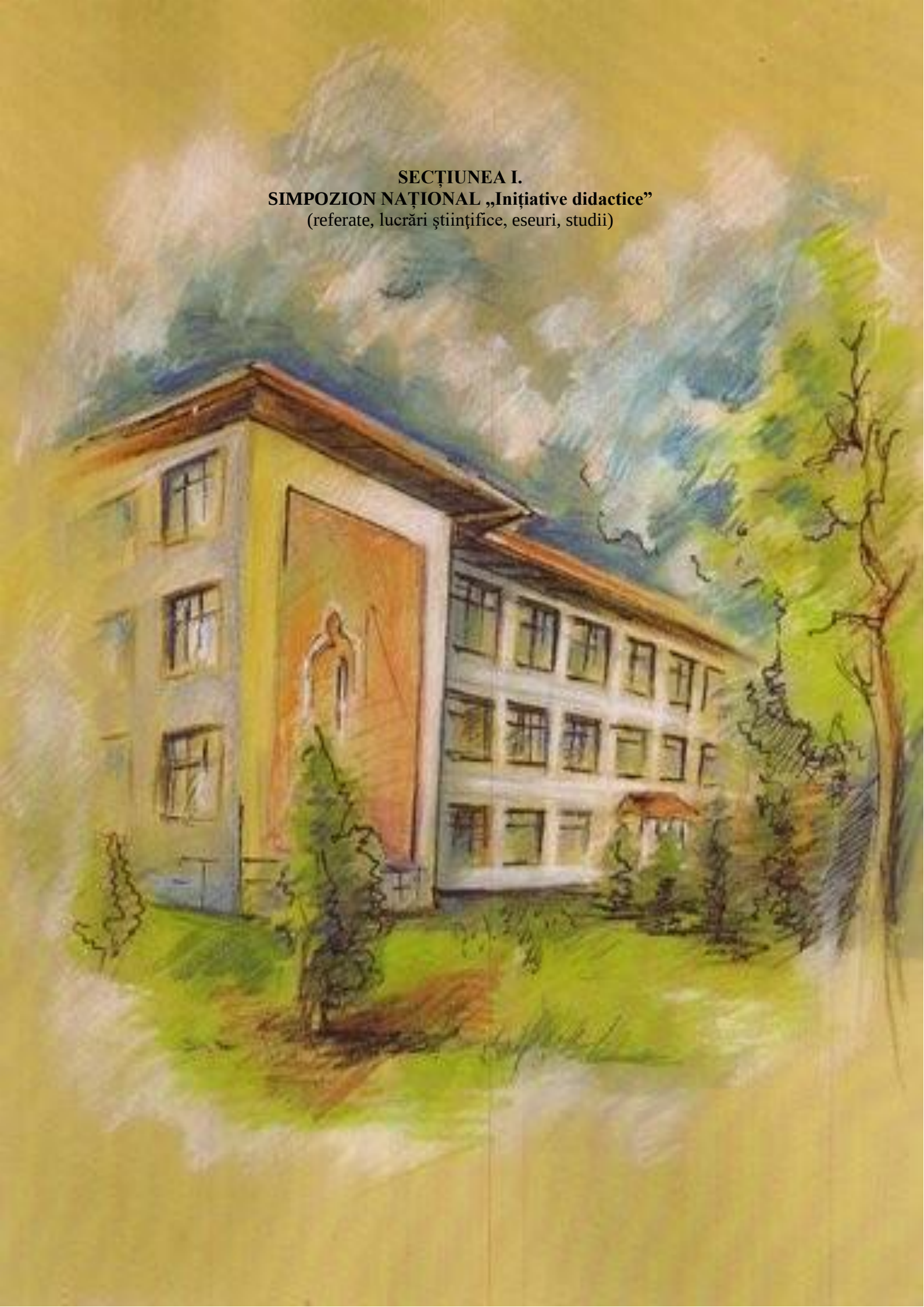
I. SIMPOZION NAȚIONAL „Inițiative didactice” (referate, lucrări ştiinţifice, eseuri, studii care se încadrează în tema simpozionului);

II. EXEMPLE DE BUNE PRACTICI (proiecte didactice, proiecte educative, aplicaţii practice, prezentări în PowerPoint, activități extrașcolare, opționale, auxiliare, reviste care se încadrează în tema simpozionului).

Considerăm că simpozionul a constituit un bun prilej pentru promovarea și diseminarea unor abordări diverse ale metodelor interactive de predare-învăţare-evaluare utilizate în activitățile didactice, a platformelor educaţionale dedicate învăţământului, cât și o oportunitate pentru realizarea unui schimb de bune practici între profesori de diferite discipline, în contextul unei educaţii centrate pe elev.

Coordonatorii

SECȚIUNEA I.
SIMPOZION NAȚIONAL „Inițiative didactice”
(referate, lucrări ştiinţifice, eseuri, studii)

DEZVOLTAREA SOCIALĂ ȘI EMOȚIONALĂ LA PREȘCOLARI PRIN INTERMEDIUL JOCULUI

Ed. Nedelcu Silvia/Andrunache Maricica Mihaela
Grădinița cu P.P. Nr. 5 Vaslui

Învățarea socială reprezintă o achiziție a cunoștințelor și deprinderilor care rezultă din observarea directă sau indirectă a comportamentului semenului. Termenul „social" caracterizează natura procesului de învățare, nu conținutul posibilelor achiziții; el arată că achiziția se efectuează sub efectul mediului înconjurător, mai degrabă social decât fizic.

Învățarea socială are drept obiect asimilarea unor modele comportamentale, a noi modele comportamentale, a noi forme și scheme de interacțiune interpersonală și prin aceasta a noi trăsături de personalitate. În sens larg, toată învățarea umană este socială pentru că se petrece în contexte culturale și este dirijată de modele educaționale.

Mediul reprezintă societatea, dar și grupul social în care copilul se dezvoltă. Astfel, rezultă că de fapt nu există o anume competență socială, iar ceea ce numim noi competență socială depinde de interesele copilului, dar și de normele mediului în care trăiește. De aici rezultă și multitudinea de definiții ale competenței sociale, dar una dintre cele mai importante sunt evidențiate ca și domenii ale competenței sociale.

Învățarea emoțională se referă la capacitatea copilului de a discrimina și monitoriza emoțiile proprii și ale celorlalți, precum și la capacitatea acestuia de a utiliza informațiile deținute pentru a-și coordona propriile gânduri și idei.

Vârsta preșcolară reprezintă o perioadă de achiziție a informațiilor emoționale, unde emoțiile și sentimentele copilului influențează comportamentul lui la activități. Preșcolarii au tendința să-și schimbe repede starea de dispoziție, în vreme ce emoțiile sunt intense, dar pot fi și de scurtă durată. De aceea, vârstă preșcolară este cea mai importantă pentru dezvoltarea emoțională pentru o bună integrare în viața socială.

JOCURI PENTRU DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR SOCIALE

„Bomboana plimbăreață"

Competența generală: competențe sociale

Competență specifică: apartenența la grup

Materiale: o cutie cu bomboane de ciocolată

Obiective:

- să exerseze abilitățile de împărțire a unor bunuri (bomboane), de așteptare a rândului;
- să dezvolte relații de prietenie cu ceilalți copii.

Procedura de lucru: Copiii sunt așezați în semicerc, iar educatoarea vine în fața lor și face aprecieri vis-a-vis de modul în care au înțeles să se comporte la grădiniță. Drept răsplată educatoarea le oferă o cutie cu bomboane de ciocolată, iar ei vor trebui să ia câte o singură bomboană apoi să transmită cutia mai departe până la ultimul copil.

„Cursa cu obstacole"

Competența generală: competențe sociale

Competența specifică: cooperarea în joc, comportamente prosociale

Materiale: diferite obiecte din sala de grupă, eșarfă

Obiective:

- să-și dezvolte abilitățile de cooperare în joc -să dezvolte încredere în ceilalți;
- să învețe copiii să ofere ajutor.

Procedura de lucru: Se aranjează obiectele de mobilier în așa fel încât ele să devină obstacole pe care copiii vor trebui să le evite. Un copil va fi legat la ochi cu o eșarfă în timp ce altul îl va lua de

mână și îl va ghida printre obstacole până la punctul de sosire. Acest joc se repetă până când fiecare copil a participat.

Observații: Prin acest joc copiii învață să ofere ajutorul, exersează oferirea ajutorului și învață să acorde încredere celorlalți.

„Povestea prietenului meu”

Competența generală: competențe sociale

Competența specifică: inițierea interacțiunilor cu ceilalți copii

Obiective:

- să asculte ceea ce spun ceilalți copii;
- să învețe să-i asculte pe ceilalți fără să-i întrerupă;
- să-și aștepte rândul într-o conversație.

Procedura de lucru: Copiii sunt așezați în cerc. Doi copii sunt rugați să vină în față. Mai întâi copiii sociabili sunt încurajați să povestească, astfel colegii mai timizi vor putea urma exemplul acestora. Fiecare copil trebuie să povestească pe scurt despre o activitate, jucărie, sau orice altă preferință. Fiecare copil este încurajat să povestească despre preferințele sale. Apoi i se cere copilului care a ascultat să descrie ceea ce a spus celălalt. Se schimbă apoi rolurile. Toți copiii participă la acest joc.

JOCURI PENTRU DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR EMOȚIONALE

„Roata emoțiilor”

Competența generală: competențe emoționale

Competența specifică: conștientizarea emoțiilor, exprimarea emoțiilor, etichetarea corectă a emoțiilor, reglarea emoțională

Obiective:

- să conștientizeze reacțiile care însoțesc anumite stări emoționale(bucurie, furie, tristețe, teamă, surprindere, dezgust, mândrie, rușine);
- să-și diversifice repertoriul de strategii de reglare emoțională.

Durata:10-15 minute

Materiale: ,,roata emoțiilor”, jetoane cu emoții

Procedura de lucru: Se prezintă copiilor o roată pe care sunt lipite jetoane cu emoții pozitive și negative. Fiecare copil vine în fața grupei învârte de roată și denumește emoția în dreptul căreia s-a oprit roata.

„Umbrela emoțiilor”

Competența generală: competențe emoționale

Competența specifică: conștientizarea emoțiilor, exprimarea emoțiilor, etichetarea corectă a emoțiilor

Obiective:

- să identifice emoțiile trăite;
- să asocieze o etichetă verbală expresiei emoționale din desen;
- să asocieze trăirile emoționale cu un anumit context.

Materiale: acuarele, pensoane

Durata:10-15 minute

Procedura de lucru: Copiii primesc câte o foaie albă, acuarele, pensoane. Ei vor trebui să picteze o umbrelă folosind culorile corespunzătoare emoțiilor pe care ei le trăiesc în acel moment.

„Harta emoțiilor”

Competența generală: competențe emoționale

Competența specifică: conștientizarea emoțiilor, exprimarea emoțiilor, etichetarea corectă a emoțiilor

Obiective:

- să identifice emoțiile de bucurie, furie, tristețe, teamă, surprindere, dezgust
- să exprime corect emoția observată
- să eticheteze corect emoțiile prezentate

Durata:10-15 minute

Materiale: ,,harta emoțiilor", poveste

Procedura de lucru: Li citește preșcolarilor o poveste. Copiii trebuie să identifice reacțiile emoționale ale personajelor și să le indice cu ajutorul ,,hărții emoțiilor". Împreună cu copiii se identifică etichetele verbale corespunzătoare fiecărei emoții. Se poate repeta această activitate în mai multe situații, utilizând diferite povești.

Perioada preșcolară este descrisă în psihologie ca marcând cea de-a doua copilărie, iar datorită complexității sale, din punct de vedere al dezvoltării socială și emoțională a copilului, această perioadă reprezintă „vârsta de aur a copilăriei". Preșcolaritatea presupune stadiul în care copilul are parte de o dezvoltare psihică spectaculoasă, cu salturi și achiziții calitativ-cantitative, ce au ca rezultat adaptarea individului la mediul de viață prin organizarea și reglarea comportamentelor și a personalității.

BIBLIOGRAFIE:

1. Andrasciuc, V. (2020). *Modalități de dezvoltare a socializării copilului preșcolar.* Revista „Învățământ superior: tradiții, valori, perspective" (Vol. 2, pp. 122-126);
2. Bulgaru, M. (2003), *Sociologie.* Manual. Vol. II, Editura CE USM, Chișinău;
3. Cucoș, C. (2009). *Psihopedagogie pentru examenele de definitivare ș grade didactice,* Editura Polirom;
4. Cucereavîi, E. (2020). *Oportunitatea cunoașterii procesului de formare a competenței emoționale a studenților pedagogi, R*evista „Învățământ superior: tradiții, valori, perspective" (Vol. 2, pp. 50-53);
5. Goleman, D. (2001). *Inteligența emoțională,* Editura Curtea Veche, București;
6. Davidescu, L. M. (2019*). Educația–factor al dezvoltării sociale a copilului preșcolar,* Revista „Probleme actuale ale științelor umanistice" (Vol. 18, pp. 182-189);
7. Haheu-Munteanu, E. (2017). *Factori de risc în dezvoltarea socio-emoțională a preșcolarilor,* Revista „Probleme ale științelor socioumanistice și modernizării învățământului" (pp. 43-51).

„OUTDOOR EDUCATION"

Prof. Popa Liliana/Ed. Arteni Cătălina
Grădinița cu P.P. Nr.17, Vaslui

Dezvoltarea copilului în primii ani de viață este un proces deosebit de important și complex, cu implicări profunde asupra vieții sale ulterioare. Educația timpurie, cu accent pe perioada preșcolară și școlară, joacă un rol crucial în promovarea unei dezvoltări integrate, care să acopere multiple aspecte ale vieții copilului. În acest eseu, ne propunem să explorăm modalitățile prin care educația timpurie poate contribui la dezvoltarea cognitivă, socială, emoțională și fizică a copiilor, evidențiind importanța fiecărui aspect și interacțiunile dintre acestea.

Primul și poate cel mai evident aspect al dezvoltării copilului este cel cognitiv. În această etapă, copiii sunt într-o continuă explorare a lumii din jurul lor și a propriilor capacități. Educația timpurie trebuie să ofere copiilor oportunități ample de joc și explorare, care să îi încurajeze să învețe prin experiență directă. Jocurile și activitățile care promovează rezolvarea problemelor și gândirea critică sunt esențiale pentru dezvoltarea abilităților cognitive. De asemenea, stimularea prin lectură și povestirea de povești joacă un rol crucial în dezvoltarea limbajului și a imaginativului copiilor.

Factorul social dezvoltat în mediul preșcolar și școlar îi învață pe copii să interacționeze cu ceilalți membri ai comunității lor, oferindu-le oportunități de joc în grup și activități care necesită colaborare; educația timpurie îi ajută pe copii să își dezvolte abilitățile sociale și emoționale. Învățarea abilităților de comunicare, rezolvarea conflictelor și dezvoltarea empatiei sunt aspecte esențiale în acest proces. Interacțiunile cu colegii și adulții din mediul educațional contribuie la formarea identității și a relațiilor sociale ale copiilor.

Dezvoltarea emoțională, este adesea subestimată, dar importanța sa este crucială în formarea personalității copilului. În această etapă, copiii își dezvoltă capacitatea de a recunoaște și gestiona propriile emoții, precum și de a înțelege și de a răspunde la emoțiile celorlalți. Un mediu sigur și de încredere, precum și sprijinul emoțional din partea adulților, sunt fundamentale pentru promovarea unei dezvoltări emoționale sănătoase. Învățarea să facă față eșecurilor și provocărilor, precum și dezvoltarea rezilienței, sunt aspecte importante ale dezvoltării emoționale.

Ultimul aspect este dezvoltarea fizică. Educația timpurie ar trebui să ofere ample oportunități pentru activități fizice și jocuri care să îi ajute pe copii să își dezvolte abilitățile motorii și să își mențină sănătatea fizică. O alimentație adecvată și odihna sunt, de asemenea, esențiale pentru sprijinirea unei dezvoltări fizice sănătoase. Un program echilibrat, care să includă atât activități fizice cât și odihnă adecvată, este esențial pentru menținerea unei stări optime de sănătate fizică.

Educația în aer liber, cunoscută și sub numele de „outdoor education", este o abordare educațională care utilizează mediul natural și activitățile în aer liber pentru a sprijini învățarea și dezvoltarea holistică a elevilor. Această metodă educativă încurajează experiențele practice, explorarea mediului natural și implicarea activă a elevilor în învățare. Iată câteva aspecte importante ale educației în aer liber și modul în care poate contribui la dezvoltarea copiilor:

Conexiunea cu natura: educația în aer liber oferă copiilor oportunități să se conecteze și să exploreze mediul natural. Interacțiunea cu natura poate promova un sentiment de admirație și respect față de mediul înconjurător și poate contribui la dezvoltarea unei legături mai puternice între copii și mediul natural.

Învățarea experiențială: activitățile în aer liber oferă oportunități de învățare experiențială, în care copiii își formează deprinderi prin experiență directă și participare activă. Acest tip de învățare încurajează explorarea, investigarea și descoperirea și poate fi foarte captivant și memorabil pentru preșcolari.

Dezvoltarea abilităților practice: activitățile în aer liber pot implica o varietate de abilități practice, cum ar fi orientarea în natură, construirea unui foc sau a unui adăpost. Aceste activități îi pot ajuta pe copii să își dezvolte abilități de supraviețuire și să dobândească încredere în propriile lor capacități.

Promovarea sănătății și a activității fizice: educația în aer liber oferă oportunități de mișcare și activitate fizică în aer liber, contribuind la promovarea sănătății fizice și a bunăstării generale a copiilor. Activitățile fizice în aer liber pot fi și un mijloc excelent de reducere a stresului și a anxietății și de promovare a stării de bine emoțională.

Învățarea colaborativă și dezvoltarea socială: activitățile în aer liber pot promova colaborarea, lucrul în echipă și dezvoltarea relațiilor sociale. Prin participarea la activități în grup în aer liber, copiii învață să își împărtășească ideile, să lucreze împreună pentru a rezolva probleme și să își sprijine colegii în atingerea obiectivelor comune.

ACTIVITĂȚI OUTDOOR ÎN GRĂDINIȚĂ- EXEMPLE DE BUNE PRACTICI

1. Activitatea outdoor: *„Să plantăm flori!"*

Pornind de la dezideratul *„Să învățăm copiii să iubească plantele",* am desfășurat în grădinița noastră „Săptămâna Verde", în cadrul căreia am organizat o acțiune de plantare de flori împreună cu preșcolarii grupei în rondurile din curtea grădiniței noastre.

Obiectivul principal al acestei acțiuni a constat în stimularea dorinței copiilor de a cunoaște și de a se apropia de universul florilor, adoptarea unei atitudini de dragoste și responsabilitate față de flori și îngrijirea acestora.

Copiii, ajutați de părinți si educatoare au achiziționat uneltele necesare acțiunii, semințele, răsadurile și florile preferate în ghivece, de la magazine de specialitate.

Copiilor li s-a explicat cum se transplantează corect o floare și importanță folosirii unui pământ de calitate. Împreună, am transplantat plantele din ghivece în rondurile cu pământul special de flori din curtea grădiniței.

Un act educațional complet presupune, pe lângă împărtășirea informațiilor, cultivarea minții, a sufletului și a trupului. Cu această ocazie, copiii și-au îmbogățit orizontul de cunoștințe, această activitate ecologică i-a ajutat să înțeleagă că plantele au nevoie de anumite condiții de dezvoltare: apă, lumină, căldură, pământ bun, că ele trebuie îngrijite de om, că fiecare fenomen este rezultatul unei cauze sau că între fenomene există o legătura și că ele depind unele de altele.

Pregătirea patului germinativ, însămânțarea și plantarea florilor s-au făcut sub atenta îndrumare a educatoarei, astfel copiii au plantat primele, panseluțe, zambile ș.a. S-au precizat copiilor unele aspecte referitoare la rolul florilor în viața oamenilor si la necesitatea protejării naturii în context european.

Împreună cu preșcolarii, ne-am bucurat de lucrurile importante ale vieții, dar și de cele mărunte. O floare, un gest frumos, o întrebare, un răspuns corect sau un simplu zâmbet, lucruri ce ne oferă satisfacții nebănuite. Această experiență nu a fost numai o joacă amuzantă, o acțiune de grădinărit, ci o lecție de respect pentru natură.

Învață copiii cât de importante sunt florile în viața noastră!!

,,Creând amintiri de valoare, vom crea caractere puternice pentru viitor!”

În concluzie, educația în aer liber este o metodă educațională valoroasă care poate contribui la dezvoltarea holistică a copiilor prin intermediul experiențelor practice, explorării naturii și participării active. Această abordare educațională oferă numeroase beneficii, de la promovarea conexiunii cu natura și a sănătății fizice până la dezvoltarea abilităților practice și sociale. Integrarea educației în aer liber în programele educaționale poate aduce multiple avantaje și poate oferi copiilor experiențe educaționale valoroase și memorabile.

BIBLIOGRAFIE:

1. Michiela, Gîgă ,,*Minte sănătoasă în corp sănătos- Sfaturi practice pentru copii*”,Ed. Coresi, București, 2003.
2. Liliana Stan „Educație timpurie – Probleme și soluții” Ed. Polirom, 2016.

METODE ACTIV-PARTICIPATIVE ÎN ACTIVITĂȚILE DIN GRĂDINIȚĂ

Prof. Dănilă Ecaterina/ Prof. Atofanei-Iftime Daniela
Grădinița cu P.P. Nr. 3 Vaslui

Pe parcursul întregii vieți, procesul de învățare nu stagnează, acesta fiind într-o accesiune continuă, evidențiat de modificările pe care le produce în comportament. Învățarea poate fi înțeleasă ca o funcția mintală prin care un individ obține noi cunoștințe și își dezvoltă capacități, valori, construind sensuri și referințe, folosindu-și capacitatea de a percepe și a organiza informații și modele de acțiune. Predarea poate fi interceptată în mai multe moduri: o simplă transmitere a unor cunoștințe, priceperi și deprinderi, care apoi trebuie verificate și evaluate. Datorită evoluției procesului de învățare, în

ultima perioadă cadrele didactice apelează la numeroase metode activ-participative pentru a atrage elevii.

Grație literaturii de specialitate, cunoaștem numeroase metode și tehnici activ-participative desfășurate de către cadrele didactice în activitatea de predare-învățare-evaluare. Una dintre aceste metode este **metoda pălăriilor gânditoare**. Această metodă reprezintă o tehnică de stimulare a creativității participanților, care are la baza sa interpretarea unor roluri în funcție de culoarea pălăriei reprezentative. Metoda interactivă stimulează creativitatea, comunicarea, activizează toți copii și formează capacitați: spiritul critic constructiv, independența în gândire și acțiune, găsirea unor idei creative, îndrăznețe de rezolvare a sarcinilor de învățare.

Colectivul de preșcolari este împărțit în 6 echipe. Fiecare echipă va reprezenta câte o culoare: alb, roșu, galben, verde, albastru și negru. Se va oferi un timp de discuție pentru ca fiecare să-și pregătească ideile. După ce vor lucra în echipă, vor colabora, coopera, liderul va prezenta poziția grupului din care face parte. Rolurile se pot inversa, elevii participând liber, prezentându-și opinia fără să intervină la informațiile prezentate inițial. Fiecare echipă are sarcini diferite. Cei care poartă pălăria albă trebuie să ofere informații. Aceștia nu oferă interpretări și opinii. Preșcolarii au doar de transmis informația. Purtătorii de pălărie roșie își vor exprima emoțiile și sentimentele vizavi de situația dată. Culoarea pălăriilor galbene simbolizează gândirea pozitivă, constructivă și optimistă. Coechiperii vor găsi suporturi logice și practice pentru aceste beneficii și valori ce pot fi utilizare în alte contexte. Beneficiile nu sunt sesizate rapid întotdeauna și trebuie căutate. Pălăriile verzi simbolizează gândirea creativă. Verdele exprimă renașterea, fertilitatea, valorificarea semințelor/ ideilor. Această echipă va depune un efort de creație, ajungând la concepte și noi percepții, noi variante sau posibilități. Clarificatorul este cel responsabil de controlul demersurilor desfășurate. Este coordonatorul întregii activități, identificând o soluție ce va duce la rezolvarea problemei. Criticul este reprezentat de culoarea neagră. Acesta apreciază negativ, punctând ce este rău sau incorect, identificând care sunt erorile. Pălăriile gânditoare pot fi purtate pe rând de toți participanții.

Pălăriile albe reprezintă „informatorii". Aceștia au ascultat un text despre o fetiță ce fugărește o pisicuță cu o nuielușă, iar în alergarea după micul animal calcă florile din curte. Preșcolarii ce dețin pălăriile roșii, adică „psihologii", trebuie să identifice starea și emoția personajelor din întâmplare. „Beneficiarii" – echipa galbenă – vor argumenta care este morala textului și modul în care putem utiliza lecțiile textului. „Creatorii", adică pălăriile verzi, vor avea de realizat un cvintet pornind de la cuvântul „viețuitoare". Pălăriile albastre vor clarifica situația folosind o metodă de rezolvare a situației problemă. „Criticii", pălăriile negre, vor identifica cine a greșit și vor argumenta răspunsul dat. Preșcolarii cu cerințe speciale vor fi în echipa „beneficiarilor" și trebuie să identifice, din 4 imagini, care sunt comportamentele corecte și cele incorecte, atât față de pisică, cât și față de florile din curtea fetiței.

Această metodă activ-participativă în activitățile de predare-învățare-evaluare are multiple avantaje. Avantajele acestei metode sunt acelea că stimulează atenția și gândirea, oferă posibilitatea elevilor de a-și dezvolta competențele necesare unei abordări complexe și integratoare, lucrul individual și în echipe. Participarea întregii grupe la realizarea cerințelor este o provocare și determină o întrecere în a demonstra asimilarea corectă și completă a cunoștințelor. Activitatea necesită atenția sporită a preșcolarilor și dezvoltă capacitatea lor de a face conexiuni și de a descoperi singuri răspunsurile.

Ca dezavantaj, identificăm în primul rând timpul îndelungat pentru proiectarea activității, aceasta fiind mai riguroasă. Metoda nu poate fi folosită în cadrul oricărei lecții, bagajul informațional este mai mic, însă în favoarea dezvoltării de capacități.

Cerința primordială a educației progresiviste, cum spunea Jean Piaget, este de a asigura o metodologie diversificată, bazată pe îmbinarea activităților de învățare și de muncă independentă, cu activitățile de cooperare, de învățare în grup și de muncă interdependentă. Într-o abordare modernă, cadrul didactic se preocupă de crearea de ocazii de învățare pentru preșcolarii săi, iar metoda pălăriilor

gânditoare favorizează un prilej pentru dezvoltarea de competențe, atât în domeniul disciplinei, cât și competențe transversale.

BIBLIOGRAFIE:

1. *Curriculum pentru educația timpurie a copiilor de la 3 la 6/7 ani*, Ministerul Educației; București, 2019;
2. *Teorii ale limbajului – Teorii ale învățării* - Jean Piaget și Noam Chomsky, Editura politică,1988;
3. *Psihologia vârstelor*-Ursula Schiopu , Emil Verza , Editura didactică și pedagogică 1981
4. www.scritub.com/sociologie/psihologie/LIMBAJUL11243.php;
5. *Metode interactive de grup*-Silvia Breban, Elena Gongea, Georgeta Ruiu, Mihaela Fulga, Editura Arves, 2002.

JOCUL - ACTIVITATE FUNDAMENTALA ÎN EDUCAȚIA TIMPURIE

prof. Balan Vasilica Iuliana/ prof. Vrabie Simona
Grădinița cu P.P. Nr 3 Vaslui

MOTTO

„Într-o oră de joc poți învăța mai mult despre o persoană decât într-un an de conversație”.
PLATON

Fiecare om descoperă încă din copilărie ce înseamnă a te juca. Jocul este ocupația preferată și cea mai intensă a copiilor. Adulții reneagă des și repede amintirile legate de această activitate. Ideea de „joc” ne arată, în sens pozitiv, că trebuie să îndrăznim, că trebuie să luptăm, că trebuie să ne lăsăm ademeniți de această activitate. „A te juca” este o confruntare plăcută cu tine însuți, cu ceilalți, cu diferite materiale și procese și cu mediul înconjurător. În societatea noastră modernă ideea de joc a decăzut. Limbajul curent preferă acele sensuri ale cuvântului care trimit la o conotație negativă: „Este doar un joc!”, „Înainte munca, după aceea urmează jocul!”, „Te joci cu mine?” etc. Principiul performanței, dobândirea prestigiului, comportamentul concurențial și răsplata materială sunt astăzi motivațiile principale pentru joc. Valențele legate de fantezie și creativitate sunt lăsate la urmă.

Jocul, prieten nelipsit al copilului reprezintă pentru perioada preșcolară principala activitate, fiind o formă de manifestare internațională, fără bariere geografice și religioase, o activitate care îi reunește pe copii și în același timp îi reprezintă.

În decursul jocului copilul acționează asupra obiectelor din jur, cunoaște realitatea, își satisface nevoia de mișcare, dobândește încredere în forțele proprii, își îmbogățește cunoștințele.

Manifestându-și dorința de a participa la viața și activitatea celor din jur, copilul își asumă rolul de adult, reproducând activitatea și raporturile lui cu ceilalți oameni. Jocul este în acest fel social prin natura lui. Însuși posibilitatea de a-și imagina realitatea, de a o reflecta, reprezintă pentru copil sensul jocului. Prin această activitate copilul își satisface nevoile prezente și se pregătește de viitor.

Jocul este activitatea de bază în grădiniță și cuprinde toate ariile de activitate, realizând procesul de învățare într-un mod atractiv, antrenant și ușor asimilabil de către copil.

Psihologia jocului evidențiază importanța activării acestei metode mai ales în învățământul preșcolar și primar. Analiza sa permite cadrului didactic valorificarea principalelor cinci direcții de dezvoltare, orientate astfel:

- de la grupurile mici spre grupurile tot mai numeroase;
- de la grupurile instabile spre grupurile tot mai stabile;
- de la jocurile fără subiect spre cele cu subiect;

- de la șirul de episoade nelegate între ele spre jocul cu subiect și cu desfășurare sistematică;
- de la reflectarea vieții personale și a ambianței apropiate, la reflectarea evenimentelor vieții sociale (Elkonin).

Copilul se joacă de la intrarea în grădiniță până la micul dejun, în timpul activităților didactice de dimineață, apoi se joacă serios în cadrul activităților comune, apoi se distrează jucându-se în timpul activităților complementare și numai masa de prânz și somnul opresc temporar această activitate, ea urmând să își reia cursul după trezirea copiilor și până la plecarea lor acasă, unde bineînțeles, această activitate continuă.

Teorii de joc:

De-a lungul timpului au fost enunțate unele teorii privind originile și formele de manifestare a jocurilor. Astfel s-a urmărit stabilirea unor puncte comune de definire a termenului de **„joc”** și a conținutului lui (v. KRAUS 1999/2000) .

Exemple ar fi următoarele:

Teoria eliberării de energie - Noi, oamenii, avem la îndemâna determinării vieții mult prea multă energie. Prin joc noi eliberăm acest surplus de energie și putere.

Teoria instinctului de joc - Oamenii posedă, asemenea animalelor, anumite capacități moștenite, care în mare parte sunt acoperite și deviate prin educație. În unele activități ale adulților, acest instinct se manifestă ca poftă de joc.

Teoria curăției (Catarsis) - Noi, oamenii, suntem conduși de instincte inițial agresive și neadaptabile vieții în comunitate. **Jocul** reprezintă o posibilitate de a se debarasa pe cale pașnică de aceste impulsuri.

Teoria exercițiului - Noi, oamenii, interpretăm jocul ca o creație înțeleaptă a naturii, pentru ca noi să avem astfel un spațiu și un timp corespunzător acomodării la diferite situații.

Teoria recreării - Noi, oamenii, alungăm stările de moleșeală și plictiseală și alimentăm energie prin **joc.**

Teoria satisfacerii aparente - În joc noi putem schimbași reflecta realitatea după dorințele noastre. Cu acest prilej noi dezvoltăm puteri nebănuite.

Teoria expansiunii Eu-lui propriu - Prin **joc**, noi învățăm și prelucrăm activități necesare în decursul vieții noastre viitoare.

Teoria dezvoltării creativității - Bazele atitudinii de joc sunt fantezia și capacitatea de organizare și modelare.

Prin caracterul, conținutul și structura lor, jocurile sunt foarte numeroase și variate. Ținând seama de sarcinile educației preșcolarului și de influența formativă a jocului asupra copilului, pedagogia preșcolară clasifică jocurile în: *jocuri de creație, jocuri de construcție, jocuri didactice, jocuri logice, jocuri de mișcare, jocuri distractive.*

Jocul didactic are un caracter mult mai pronunțat decât celelalte jocuri și se utilizează în grădiniță în scopul îmbogățirii și aprofundării experienței cognitive a copiilor, precum și în vederea dezvoltării proceselor psihice de reflectare directă și nemijlocită a realității. Jocurile didactice se practică atât în cadrul activităților comune, cât și în afara lor, ele fiind niște activități accesibile și atractive copiilor prin intermediul cărora se realizează majoritatea sarcinilor instructiv educative în grădiniță. Conținutul jocului este dat de cunoștințele copiilor despre plante, animale, obiecte, anotimpuri, activitatea oamenilor, referiri la reprezentări matematice.

Sarcina didactică apare ca o problemă de gândire și dă sensul jocului și atracția copilului spre el. De aceea sarcina didactică nu trebuie să fie prea grea pentru a demoraliza copiii, dar nici prea ușoară pentru a-i plictisi.

Regulile jocului arată copiilor cum să se joace, cum să rezolve sarcina didactică și sunt condiționate de conținutul fiecărui joc.

Elementele de joc, o altă componentă a jocului didactic fac ca rezolvarea sarcinii didactice să fie plăcută și atractivă pentru copii. Ele constă în: momente de așteptare, surprize, ghicire, mișcare, întrecere, galerie, aplauze.

Jocul didactic are o mulțime de valențe formative. Prin intermediul lui se activează vocabularul și limbajul copiilor, se corectează deficiențele de exprimare, se formează deprinderea de exprimare corectă, coerentă, în propoziții logice. Cea mai mare pondere în cadrul lor o au metodele de învățare prin acțiune efectivă. Raportul dintre principiile învățământului și metodologia didactică, dinamica acestor categorii pedagogice, atât în plan teoretic, cât și practic sunt condiționate de înțelegerea caracterului interactiv predării și învățării .

Având în vedere aceste principii, jocurile didactice se planifică în ordine cronologică, în așa fel ca fiecare predare să fie urmată de un joc de fixare și apoi consolidare a cunoștințelor predate. Pentru dezvoltarea auzului fonematic se pot desfășura jocuri ca: *Al cui glas este, Deschide urechea bine*,, etc. Prin jocuri ca: *Găsește cuvântul potrivit* se urmărește activizarea vocabularului, spontaneitatea gândirii prin realizarea unor exerciții verbale.

Jocurile didactice pentru cunoașterea mediului au ca scop consolidarea și verificarea cunoștințelor copiilor în urma observărilor, a lecturilor după imagini, a plimbărilor și vizitelor (*Cu ce călătorim).La piață, Când se întâmplă.)*.

Jocul didactic matematic constituie și el un mijloc atractiv de realizare a sarcinilor număratului și socotitului (*Completează ce lipsește, Cine așează mai bine* etc.)

Prin joc, copilul este stimulat din toate punctele de vedere ale dezvoltării sale: cognitiv, afectiv, socio-emoțional, psiho-motric. De aceea, jocul este cea mai eficientă formă de învățare integrată datorită naturaleței cu care copilul se joacă și învață în același timp.

BIBLIOGRAFIE:

1. Barbu, H., Popescu E., Șerban, F., *Activităţi de joc recreativ și recreativ-distractiv*, EDP, București, 1993;
2. Chateau, J., *Copilul și jocul*, EDP, București, 1970;
3. *Revista învățământului preșcolar*, nr. 3, București, 1998;
4. Schulman, Kolombus, *Didactica preșcolară*, Editura V & Integral, București, 1998.

ABORDAREA REGGIO EMILIA- 100 DE LIMBAJE ALE COPILULUI

prof. Benchea Mirela/ prof. Biro Judith Maria
Grădinița cu P.P. Hofeherke, Sf. Gheorghe, Județul Covasna

Lumea în care vor trăi copiii noștri va fi foarte diferită de cea în care trăim noi astăzi. Evoluția tehnologiei redefinește nu doar stilul nostru de viață, ci și societatea, economia și piața muncii. În contextul în care o mare parte din locurile de muncă care există astăzi vor fi automatizate, copiii de astăzi au nevoie de abilități care să le permită adaptarea rapidă la noi contexte, flexibilitate în gândire, creativitate pentru a identifica soluții inovatoare la problemele cu care se vor confrunta, dorința și capacitatea de a învăța pe tot parcursul vieții.

Ce este Reggio Emilia?

Reggio Emilia este un sistem de educație alternativă dezvoltat în Italia, regiunea Reggio Emilia, atunci când un grup de părinți au decis că trebuie să se implice activ în reconstrucția sistemului educațional. După cel de al doilea război mondial și după perioada fascistă, guvernul italian era în reorganizare, reputația bisericii care controlase până atunci învățământul preșcolar era contestată, astfel

încât acest context social a creat o oportunitate statelor precum Reggio Emilia, cu o istorie bogată în implicare și acțiune civică, să construiască sisteme de educație alternative.

Abordarea Reggio Emilia a fost inițiată de către Loris Malaguzzi și este descrisă ca fiind una dintre cele mai bune pedagogii alternative, datorită faptului că propune un sistem centrat în jurul copilului, în care acesta își construiește și își consolidează învățarea, prin explorarea mediului înconjurător și prin interacțiunea cu persoanele din jurul său. Curricula Reggio Emilia este una emergentă, ea se formează în mod natural din interesele copilului și ale educatorului, făcând procesul de învățare plăcut și natural. Mai mult decât atât, educatorul nu este autoritatea supremă care învață copilul ce să gândească, ci un observator al copilului, un partener de învățare pentru acesta și un creator de relații în cadrul clasei, astfel încât copiii să învețe unii de la alții.

Curriculum-ul Reggio Emilia este flexibil, este inspirat și se desprinde din ideile, gândurile și observațiile copiilor. Scopul abordarii Reggio Emilia este de a cultiva copiilor o pasiune pentru învățare și explorare pe tot parcursul vieții.

Fiecare copil se dezvoltă într-un anumit context și are anumite relații (cu membrii familiei, copii, adulți etc) și experiențe care îi definesc realitatea. Fiecare copil aduce aceste experiențe în cadrul grădiniței/școlii la care este, la fel cum fac și adulții. Din această perspectivă, învățarea este eficientă dacă ține cont de acest context (de ex: care sunt valorile familiei, care este atmosfera în familie, care este implicarea membrilor și care sunt relațiile de atașament ale copilului) și poate integra în procesul de învățare elemente din realitatea copilului, crescând exponențial implicarea și entuziasmul lui. Educatorul trebuie să fie conectat la această realitate și la contextul copilului pentru a putea crea experiențe de învățare relevante și pentru a putea înțelege și observa mai bine copilul. Educatoarea este acolo pentru a stârni și a menține entuziasmul copiilor de a fi stăpâni pe propria învățare. Discreția acesteia nu se traduce însă prin nepăsare sau absență. Dimpotrivă, educatoarea este conectată la nevoile copilului și îi răspunde cu blândețe, empatie și îi oferă siguranța și ghidajul de care acesta are nevoie pentru a învăța. Această discreție nu se traduce nici prin lipsa de obiective. Dimpotrivă, cadrul didactic are obiective bine stabilite și urmărește evoluția copilului. Nu în ultimul rând, este creator de relații pozitive în rândul clasei pentru că preșcolarii învață cel mai bine prin interacțiunea cu alți copii.

Spațiile Reggio Emilia sunt deschise, flexibile, care iau forma și dinamica învățării din clasă. Sunt încăperi mari, luminate natural, deschise, au multe oglinzi, materiale naturale, fotografii ale copiilor, lucrările copiilor la vedere (nu doar rezultatul lor, ci proiectele în desfășurare). Copiii au diverse oportunități de interacțiune în grupuri mari și mici, ideea de comunitate este încurajată prin accesul rapid la alte încăperi. Spațiile Reggio Emilia sunt mereu dinamice, în mișcare, în funcție de interesele copiilor, pedagogilor și de activitățile lor. Copiii sunt încurajați să aducă obiecte de acasă în sala de grupă pentru a crea un spațiu de familiaritate și apartenență, pentru a defini o comunitate solidă și de încredere.

Pentru a putea înțelege copilul și pentru a putea construi experiențe de învățare relevante pentru acesta, educatoarea va documenta activitatea copiilor, discuțiile cu ei, acțiunile și reacțiile lor în diverse contexte, gândirea și interacțiunile lor, afinitățile lor. Aceste documente (poze, notițe, desene etc.) sunt expuse în clasă chiar în timpul activităților și deservesc mai multor obiective:

- oferă informații cadrului didactic despre procesul de învățare al copilului și îl ajută în a-și defini activitățile la grupă;
- ajută educatoarele în a reflecta asupra individualității copilului și a direcției învățării sale;
- ajută părintele să devină conștient de procesul de învățare al copilului (documentarea este disponibilă părinților);
- întărește percepția copiilor că munca lor este apreciată și luată în considerare de către adulții din jurul lor (documentarea este disponibilă și copiilor);
- ajută copiii să devină stăpâni ai propriei învățări;
-ajută copiii să înțeleagă importanța procesului, nu doar rezultatul (sunt expuse și activități în lucru, nu doar cele finalizate)

Sălile de clasă sunt amenajate pentru un număr redus de copii (10-12), fiind un fel de „ateliere deschise”, în care se încearcă idei noi, se colaborează, se negociază. Aici copiii se pot implica în diverse activități: pot citi și scrie în „centrul de scriere” sau „bibliotecă”, pot descoperi lumea în „centrul de natură și știință” (dotat cu microscop, oglinzi, glob pământesc, materiale naturale, lupe, eprubete, pipete etc.), își pot dezvolta îndemânarea la un banc de lucru cu unelte (șurubelnița, ruleta, ciocan etc.), pot avea la îndemână un centru pentru îngrijirea animalelor (cu ustensile de doctor, cântar, bandaje s.a.) sau pot studia efectele luminii și întunericului (de exemplu, pot crea povești cu umbre și lumini cu ajutorul unor obiecte puse la retroproiector). În plus, copiii au posibilitatea de a picta, sculpta, de a lucra cu lut, de a construi, de a dansa, de a juca jocuri de rol.

Materialele sunt așezate la nivelul copiilor, fiind puse în coșuri pentru a fi văzute și folosite oricând. Ele sunt alese pentru a stimula descoperirea și învățarea, fiind preferate cele naturale. Printre ele putem regăsi: bucățele de scoarță de copac, frunze, pietricele, scoici, semințe, nuci, castane, ghinde, conuri de brad, crenguțe etc. Adesea se folosesc și materiale reutilizabile, ca de exemplu, bucăți de material rămase după confecționarea unui articol vestimentar, bețele de la înghețata pe băț, piese din ceramică (faianță) rămase de la un mozaic, cutii de carton, sfoară, bucăți de fetru, panglică sau materiale reale, precum instrumente muzicale, marionete, cărți de povești.

Orice zi se deschide cu „cercul de dimineață” (întâlnirea de dimineață), o întâlnire relaxantă și captivantă, la care copiii stau confortabil pe jos, pe pernuțe și discută despre lucrurile importante pe care le-au făcut și simțit în ultimul timp, despre tema zilei respective, cântă, spun povești, ghicitori și își întăresc relațiile de prietenie. După aceea încep activitățile. Mai târziu, după masa de prânz și timpul dedicat odihnei, se desfășoară „explore time”, când se recapitulează, în practică, anumite noțiuni învățate în ziua respectivă. Activitățile propuse de metoda „Reggio Emilia”, dar și materialele cu care se lucrează, favorizează dezvoltarea complexă a copilului, îl învață cum să învețe, cum să înțeleagă lumea din jur, dar și să socializeze, să devină creativ și îndemânatic.

Unul dintre cele mai mari beneficii ale abordării Reggio Emilia este faptul că învățarea este centrată în jurul intereselor copilului, este naturală, pornită din curiozitate. Fiind stăpân pe propria învățare, copilul deprinde plăcerea de a învăța și în felul acesta își dezvoltă abilitatea esențială de a învăța pe tot parcursul vieții. Un om dornic și capabil să învețe poate oricând ține pasul cu schimbările din piața muncii, se poate adapta și reinventa oricărui context. Un alt beneficiu este că învățarea este practică, bazată pe proiecte, cu aplicabilitate imediată în cotidian.

În plus, copilul are libertatea majoră de a explora mediul înconjurător, de a se exprima și a se regăsi, ceea ce îi ajută în viața de adult să fie creativ, flexibil, să gândească „out of the box”. Ideea de documentare și reflecție asupra procesului educațional (documentare care este disponibilă și copilului) dezvoltă gândirea reflectivă. Concret, copilul are capacitatea de a reflecta asupra propriului proces, activități, reacții și le poate îmbunătăți în mod constant. Nu în ultimul rând, ideea de comunitate, de implicare a părinților și de a avea o relație de încredere cu educatoarea copilului, face procesul educativ să fie complex și personalizat.

Din familie copilul ia primele modele, baza, pe care apoi își clădește întreaga existență și se definește mai târziu ca adult. De aceea în abordarea Reggio Emilia se pleacă de la premisa că doar o comunitate activă a părinților poate oferi o experiență complexă de învățare prin relații pozitive cu grădinița și față de procesul de dezvoltare propriu-zis al copiilor. Exact ca în alte abordări pedagogice, alternativa exprimă hotărât nevoia de colaborare, de parteneriat educațional școală-familie. Părinții se oferă și participă ca voluntari la diferite activități, colaborează, realizează și contribuie cu materiale de utilizat în amenajarea spațiului și în învățare.

Concluzie

Un principiu important al educației Reggio Emilia este noțiunea de ,,100 de limbaje ale copiilor”. Această teorie se remarcă prin substanța conținutului, eficacitatea în procesul de dezvoltare a copilului și influența majoră pe care o are în modul cum este organizat și amenajat spațiul unei grădinițe, cum sunt selectate materialele cu care se lucrează și cum este proiectată învățarea. Malaguzzi

descrie copiii ca având 100 de căi de a gândi și învăța, prin muncă, la fel de bine ca și prin joacă. Sunt considerate a fi limbaje simbolice, incluzând desenul, sculptura, pictura, modelatul, scrisul, vorbirea, mișcarea, cântecul, arta dramatică. Sunt căi de comunicare prin care copiii învață și prin care își exprimă cunoștințele și emoțiile. Cele 100 de limbaje reprezintă potențialul nemărginit al copiilor, abilitatea lor de a investiga și descoperi. Cele 100 de limbaje ne amintesc de faptul că există multiple căi **de a vedea** și multiple căi **de a fi.**

BIBLIOGRAFIE:

1. https://www.edupedu.ro/abordarea-reggio-emilia-si-beneficiile-ei;
2. Curriculum și evaluare în abordarea Reggio Emilia Educație timpurie, *Educație timpurie incluzivă și de calitate –ETIC,* Italia , 2022, pagina 4-6.

METODE INOVATIVE FOLOSITE ÎN ACTIVITĂȚILE DE PREDARE-ÎNVĂȚARE-EVALUARE LA GRĂDINIȚĂ

Prof. înv. preșc. Boceanu Cosmina
Grădinița cu P.P. Nr 4, Lugoj

În școala modernă, dimensiunea de bază în funcție de care metodele de învățământ sunt considerate inovative este **caracterul lor activ** adică măsura în care sunt capabile să declanșeze angajarea elevilor în activitate, concretă sau mentală, să le stimuleze motivația, capacitățile cognitive și creatoare.

Aceste metode inovative se numesc **metodele interactive centrate pe elev,** acele modalități moderne de stimulare a învățării și dezvoltării personale încă de la vârstele timpurii, instrumente didactice care favorizează interschimbul de idei, de experiențe, de cunoștințe.

Interactivitatea presupune o învățare prin comunicare, prin colaborare, produce o confruntare de idei, opinii și argumente, creează situații de învățare centrate pe disponibilitatea și dorința de cooperare a copiilor, pe implicarea lor directă și activă, pe influența reciprocă din interiorul microgrupurilor și interacțiunea socială a membrilor unui grup.

Implementarea acestor instrumente didactice moderne presupune un cumul de calități și disponibilități din partea cadrului didactic: receptivitate la nou, adaptarea stilului didactic, mobilizare, dorință de autoperfecționare, gândire reflexivă și modernă, creativitate, inteligența de a accepta noul și o mare flexibilitate în concepții.

Uneori considerăm educația ca o activitate în care continuitatea e mai importantă decât schimbarea. Devine însă evident că trăim într-un mediu a cărui mișcare este nu numai rapidă ci și imprevizibilă, chiar ambiguă. Nu mai știm dacă ceea ce ni se întâmplă este „bine" sau „rău". Cu cât mediul este mai instabil și mai complex, cu atât crește gradul de incertitudine.

Datorită progresului tehnologic și accesului sporit la cunoaștere și la resurse ne putem propune și realiza schimbări la care, cu câtva timp în urmă nici nu ne puteam gândi.

E bine ca profesorul să modeleze tipul de personalitate necesar societății cunoașterii, personalitate caracterizată prin noi dimensiuni: gândire critică, creativă, capacitate de comunicare și cooperare, abilități de relaționare și lucru în echipă, atitudini pozitive și adaptabilitate, responsabilitate și implicare.

Un învățământ modern, bine conceput permite inițiativa, spontaneitatea și creativitatea copiilor, dar și dirijarea, îndrumarea lor, rolul profesorului căpătând noi valențe, depășind optica tradițională prin care era un furnizor de informații.

În organizarea unui învățământ centrat pe copil, profesorul devine un coparticipant alături de elev la activitățile desfășurate. El însoțește și încadrează copilul pe drumul spre cunoaștere.

Utilizarea metodelor interactive de predare–învățare în activitatea didactică contribuie la îmbunătățirea calității procesului instructiv-educativ, având un caracter activ–participativ

Procesul activităților cu caracter instructiv-educativ din grădinița de copii reprezintă un proces de învățare, în cadrul căruia strategiile didactice sunt determinate de modul specific al preșcolarului de a percepe lumea. Didactica învățământului preșcolar se recunoaște ca o teorie științifică descriptivă și prescriptivă care să îndrume activitatea educatorului. Această știință pune în valoare viziunea sistematică sau de ansamblu asupra procesului de învățământ preșcolar, precizându-i clar obiectivele, conținutul, principiile, metodele, formele de organizare și de desfășurare, modalitățile de evaluare.

Privind gama largă de activități desfășurate în grădiniță și nevoia copilului de a acționa în mod specific în fiecare gen de activitate, din didactica generală a învățământului preșcolar s-au desprins metodicile (metodica jocului, metodica activităților matematice, dezvoltarea comunicării, cunoașterea mediului, metodica activităților de educație muzicală, metodica activităților de educație fizică, de educație estetică, morală, a activităților practice etc.).

În abordarea muncii cu preșcolarii, importanța majoră constă în alegerea strategiilor de educare intelectuală, morală, civică, conforme cu vârsta copiilor. Educația intelectuală, componentă integrată a dezvoltării armonioase, dobândește în grădiniță o importanță deosebită deoarece acum se produce începutul deschiderii copilului spre cunoaștere, pentru adaptarea la condițiile de viață prin constituirea reacțiilor adecvate la stimulii externi și interni. Realizarea unui proces de învățare dirijată preponderent prin joc și bazându-se pe curiozitatea vie și pe spiritul de imitație al copilului ajută dezvoltarea gradată a intelectului și oferă posibilitatea de exprimare a conținutului gândirii prin intermediul limbajului. În concepția modernă, învățarea dirijată se împletește cu învățarea spontană, ambele forme impulsionând dezvoltarea inteligenței și socializarea. Putem spune că, activitatea este elementul de bază în educația intelectuală a preșcolarului, ea oferind prilejul dobândirii experienței cognitive și stimulării inițiativei personale. În procesul de învățare copiii sunt implicați folosind metode de învățare activă prin aplicarea în diferite situații de învățare ceea ce au învățat. Metodele moderne des întâlnite în procesul instructiv educativ în funcție de obiectivele urmărite la fiecare activitate sunt:

Bula dublă: este o metodă de predare-învățare, ușor de aplicat, care grupează asemănările și deosebirile dintre două obiecte, fenomene etc.. Se reprezintă grafic prin două cercuri în care se așează câte o imagine ce denumește subiectul abordat. De cele două cercuri mari se află relaționate prin linii alte cercuri mici situate între cele mari în care sunt specificate asemănările, iar în cercurile exterioare se specifică particularitățile, caracteristicile fiecărui termen. (Ex: DLC- Educarea limbajului ,,Ce știm despre anotimpuri?" -convorbire- în cercurile mari sunt așezate imagini reprezentative despre anotimpul toamna și iarna. Caracteristicele anotimpurilor se vor completa în cercurile exterioare iar asemănările existente au fost atașate în cercurile din mijloc.

Această metodă activează toți copiii la activitate și le dezvoltă independența de gândire, comunicarea, creativitatea și în încurajează să ia decizii corecte dar să și argumenteze deciziile luate.

Brainstormingul: metodă cunoscută și sub numele ,,furtună în creier", este o metodă folosită pentru stimularea copiilor în găsirea mai multor idei pentru soluționarea unor probleme. Se poate utiliza în activitățile de Educarea limbajului unde copiii își dau frâu liber imaginației prin crearea povestirilor ce au la bază un tablou sau un șir de imagini. Această metodă de poate utiliza și în cadrul activităților: lectură după imagini, convorbire sau joc didactic. Specific acestei metode este dezvoltarea capacității creatoare, a imaginației și expresivității limbajului oral.

Explozia stelară: o metodă întâlnită în activitățile de convorbire, memorizări, povestiri etc. Este o metodă relaxantă pentru copii în care este stimulată creativitatea în obținerea răspunsurilor corecte la întrebările adresate. Materialul didactic constă într-o stea mare, cinci stele mici de culoare galbenă, cinci săgeți și jetoane. Pe steaua mare se va așeza o imagine caracteristică temei abordate, cele cinci întrebări sunt notate pe cele cinci steluțe galbene: CE? CINE? UNDE? CÂND? DE CE? Preșcolarii vor alcătui

propoziții pe baza conținutului unor imagini și nu în ultimul rând vor rezolva problemele prin găsirea răspunsurilor la întrebările adresate. Prin utilizarea acestei metode se va urmări dezvoltarea potențialului creativ, exersarea capacității preșcolarilor de a alcătui propoziții interogative, familiarizarea acestora cu strategia elaborării de întrebări.

Pedagogia Waldorf scoate în evidență prețuirea integrității copilului în realitatea socială și conducerea acestuia spre o libertate a individualității. După Steiner, calitatea supremă a omului este libertatea, voința liberă, adică liber arbitru. De aceea educația este chemată să-i ajute pe copii să devină ei înșiși, să-și găsească drumul spre interior. Prin educație trebuie să permitem personalității copilului să se dezvolte liber, înlăturând toate obstacolele.

Educatorul este agentul principal al actului de predare-învățare, factorul activ care declanșează și întreține interesul, curiozitatea și dorința preșcolarilor pentru activitatea de învățare, un observator sensibil al comportamentului copiilor, un îndrumător persuasiv și un sfătuitor, un prieten și confident, uneori un substituit al părinților, dar și un model, un exemplu pozitiv pentru copii.

Diversificarea strategiilor de predare-învățare-evaluare pune accent pe metodele activ-participative, care încurajează preșcolarul în a explora și a deveni independent. Proiectarea didactică trebuie să corespundă diferențelor individuale în ceea ce privește interesele, abilitățile și capacitățile copilului. Aceste diferențe trebuie luate în considerare în proiectarea activităților, care trebuie să dezvolte la copil stima de sine și un sentiment pozitiv față de învățare. În același timp, predarea trebuie să ia în considerare experiența de viață și experiența de învățare a copilului, pentru a adapta corect sarcinile de învățare.

BIBLIOGRAFIE:

1. Breben, S., Goncea, E., Raiu, G., Fulga, M., (2002). *Metode interactive de grup-ghid metodic.* Editura Arves;
2. Ezechil, L.,Radu, I., (2008). *Pedagogie -fundamente teoretice.* București: Editura V&I Integral;
3. Kolumbus, E.,S., (2008). *Didactică preșcolară.* București: Editura V&I Integral;
4. Păiși, L., Tudor, S., Stan, M., (2009). *A deveni și a fi un bun educator.* Pitești: Editura Universității;
5. Preda, V., (2010). *Metodica activităților instructiv-educative în grădinița de copii.* Craiova: Editura Sitech.

INIȚIATIVE DIDACTICE

Educ. Buhuș Mihaela- Roxana
Grădinița cu P.P. Nr. 13 Vaslui

În contextul educațional actual, inițiativele didactice reprezintă demersuri esențiale pentru adaptarea procesului de învățare la nevoile elevilor și la cerințele societății moderne. Rolul principal al acestor inițiative este de a crea un mediu de învățare dinamic, flexibil și orientat către dezvoltarea competențelor necesare într-o lume în continuă schimbare. În acest eseu, voi explora importanța inițiativelor didactice, exemple concrete de astfel de inițiative și beneficiile pe care acestea le aduc elevilor și profesorilor deopotrivă.

Inițiativele didactice sunt importante pentru că ele facilitează adaptarea metodelor de predare la cerințele educaționale moderne. Într-o lume dominată de tehnologie și informație, educația trebuie să evolueze și să ofere elevilor competențe precum gândirea critică, creativitatea, colaborarea și comunicarea eficientă. Aceste competențe sunt fundamentale pentru succesul în orice domeniu, iar

procesul tradițional de predare bazat pe memorare și reproducere nu mai este suficient. Inițiativele didactice oferă soluții inovatoare, transformând predarea într-un proces interactiv și eficient.

Un exemplu de inițiativă didactică este integrarea tehnologiei în procesul de predare. Utilizarea tehnologiei, precum tabletele, laptopurile, aplicațiile educative și platformele de e-learning, reprezintă una dintre cele mai semnificative inițiative didactice din ultimii ani. În acest fel, elevii pot avea acces la resurse variate și pot explora informațiile într-un mod interactiv. Spre exemplu, utilizarea aplicațiilor educaționale interactive sau a platformelor online poate facilita înțelegerea unor concepte complexe prin exemple vizuale, simulări sau exerciții interactive. De asemenea, tehnologia permite o mai bună personalizare a învățării, permițând fiecărui elev să progreseze în ritmul propriu.

O altă inițiativă didactică semnificativă este învățarea prin proiecte și colaborare. În locul lecțiilor tradiționale, profesorii pot opta pentru învățarea bazată pe proiecte. Această metodă presupune implicarea elevilor în activități practice, prin care ei învață să colaboreze, să investigheze și să rezolve probleme. Spre exemplu, într-un proiect de biologie, elevii pot lucra în echipe pentru a studia biodiversitatea dintr-un parc local, iar acest demers le va dezvolta abilitățile de cercetare, comunicare și lucru în echipă.

În concluzie, inițiativele didactice sunt esențiale pentru modernizarea educației și pentru a oferi elevilor o experiență de învățare relevantă și utilă. Prin adaptarea metodelor de predare la nevoile contemporane, școala poate deveni un spațiu de dezvoltare a competențelor esențiale pentru viață și carieră.

IMPORTANȚA INIȚIATIVEI DIDACTICE ÎN EDUCAȚIE

Ed. Cîrcotă Carmen Petronela
Grădinița cu P.P. Nr. 18 Vaslui

Inițiativa didactică reprezintă un concept esențial în procesul educativ, având un impact semnificativ asupra calității învățământului și asupra modului în care elevii înțeleg și dobândesc cunoștințele. Aceasta se referă la capacitatea cadrelor didactice de a fi proactive, de a identifica nevoile elevilor și de a adapta metodele și tehnicile de predare pentru a răspunde acestor nevoi într-un mod creativ și inovativ. Printre esențialele roluri pe care le prezintă acest concept, se enumeră:

Promovarea unui învățământ activ și adaptat nevoilor elevilor: inițiativa didactică presupune un cadru de predare dinamic, flexibil și orientat spre elev. Un cadru didactic care își asumă inițiativa poate experimenta metode de predare diferite, poate explora tehnologii educaționale noi și poate personaliza lecțiile pentru a atrage atenția elevilor și a facilita înțelegerea materialului. Prin adaptarea conținutului și a stilului de predare, profesorul reușește să răspundă diversității învățării dintr-o clasă, respectând ritmurile și interesele individuale ale elevilor. Astfel, în loc ca educația să fie un proces pasiv, în care elevul receptează informațiile pasiv, se promovează un învățământ activ și participativ, în care elevul este în centrul procesului educativ.

Un alt aspect esențial al inițiativei didactice este stimularea creativității atât în rândul elevilor, cât și al profesorilor. Un cadru didactic inovator nu se limitează la folosirea unor tehnici tradiționale, ci caută continuu noi modalități de a capta interesul elevilor. De exemplu, un profesor care adoptă metoda învățării prin proiecte, în care elevii colaborează și își aplică cunoștințele în rezolvarea unor probleme concrete, poate crea un mediu în care gândirea critică și creativitatea sunt încurajate. Aceasta abordare nu doar că îmbogățește procesul educațional, dar contribuie și la formarea unor abilități importante pentru viața de zi cu zi, cum ar fi colaborarea, rezolvarea de probleme și gândirea independentă.

Inițiativa didactică este strâns legată și de ideea de învățare continuă. Într-o societate aflată într-o schimbare constantă, în care tehnologia evoluează rapid și cerințele pieței muncii sunt în

continuă transformare, educația nu trebuie să fie un proces static, ci unul care să pregătească elevii pentru a învăța pe tot parcursul vieții. În acest context, un profesor care manifestă inițiativă nu se limitează doar la transmiterea unor informații, ci îi ajută pe elevi să dezvolte abilități de autoînvățare, să își cultive curiozitatea intelectuală și să devină mai independenți în procesul lor de învățare. Acesta poate încuraja elevii să caute informații din surse diverse, să își dezvolte abilități de gândire critică și să învețe să colaboreze eficient cu alții.

O inițiativă didactică bună nu presupune doar abordarea metodei de predare, ci și îmbunătățirea relației dintre profesor și elev. Atunci când un cadru didactic este implicat activ în procesul educațional, când își face timp pentru a înțelege nevoile și preocupările elevilor și le oferă feedback constructiv, acesta construiește o relație bazată pe încredere și respect reciproc. Elevii, la rândul lor, sunt mai motivați și mai încrezători în abilitățile lor, ceea ce contribuie la un climat de învățare pozitiv și eficient.

Educația se confruntă cu numeroase provocări, precum diversitatea elevilor, diferențele de nivel de pregătire, nevoile educaționale speciale, precum și schimbările curriculare și tehnologice. În acest context, inițiativa didactică devine un instrument vital pentru a face față acestor provocări. Un cadru didactic proactiv va căuta mereu soluții pentru a depăși obstacolele și pentru a îmbunătăți continuu modul în care se desfășoară lecțiile. De asemenea, aceasta îi permite să rămână la curent cu noile tendințe și cercetări în domeniul educației și să le aplice în propria practică didactică, contribuind astfel la progresul întregului sistem educațional.

În concluzie, inițiativa didactică nu este doar o caracteristică importantă a unui cadru didactic eficient, ci și o condiție esențială pentru evoluția educațională. Un cadru didactic care manifestă inițiativă contribuie la formarea unui mediu educativ activ, adaptat nevoilor elevilor, care stimulează creativitatea, gândirea critică și dorința de învățare continuă. De asemenea, această inițiativă sprijină relațiile pozitive între profesori și elevi și ajută la dezvoltarea unui sistem educațional flexibil, capabil să răspundă provocărilor societății moderne.

NOI ORIENTĂRI EDUCAȚIONALE STEAM LA GRĂDINIȚĂ

prof. Costin Angelica/educ. Ghiorghiță Denisa
Grădinița cu P.P Nr. 3 Vaslui

Activitatea face parte din cadrul Proiect de mobilități Erasmus+, domeniul educației școlare (acțiunea KA1)

„Inovația începe de la grădiniță cu STEAM” (2023-1-RO01-KA122-SCH-000130120)

Educația STEAM dezvoltă gândirea critică, creativă, inovare, dezvoltarea laturii inventive, a logicii, curiozității și autonomiei. STEAM este o metodă de învățare importantă și esențială pentru copii, pe lângă cunoștințele necesare vieții de zi cu zi. STEAM ajută într-un mod desăvârșit la rezolvarea problemelor, dezvoltarea gândirii critice și creative, inovare, dezvoltarea laturii inventive, a logicii, curiozității și autonomiei. Astfel, această metodă încurajează curiozitatea, experimentarea colectivă și încrederea în sine, legând experiențele învățate la grădiniță de concepte din lumea reală.

Folosirea metodei STEAM înseamnă și a oferi copiilor și anumite competențe digitale, care vor trebui să evolueze zilnic și care le vor fi de ajutor. Pentru a pune în practică această metodă, educatorii trebuie să predea folosind instrumente adecvate, inclusiv jocuri de logică adaptate vârstei. Copiilor le va plăcea să învețe astfel, făcând predarea mai distractivă și astfel să învețe mai rapid. De exemplu, jocurile de logică ajută la dezvoltarea inteligenței spațiale, promovează rezolvarea problemelor și copilul își exersează astfel simțul logic și planificarea. Știm, sună complicat, însă pentru copii va fi o simplă joacă și totul va deveni natural. Din dorința de a satisface curiozitățile preșcolarilor și de a-i pregăti pentru viitor am căutat idei deosebite și proiecte inovative care să stimuleze interesul copiilor, să le aducă experiențe variate în cadrul a cât mai multor activități. De ce este bine să începem de la grădiniță cu metoda STEAM? O introducere timpurie în conceptele de bază poate ajuta copiii să dezvolte gândirea critică. Această metodă de învățare trebuie aplicată încă de la o vârstă fragedă a copilului. Grădinița este locul ideal, iar educatorii o aplică folosind mai multe jocuri interesante pentru a integra primele concepte. Învățarea se va baza pe curiozitatea naturală a copiilor permițându-le să participe activ la activități: explorarea, adresarea întrebărilor, manipularea.

Cu cât un concept este promovat mai devreme, cu atât copilului îi va fi mai ușor să-l folosească? Cum se implementează STEAM? Pentru a pune în practică această metodă, educatorii trebuie să predea folosind instrumente adecvate, inclusiv jocuri de logică adaptate vârstei. Copiilor le va plăcea să învețe astfel, făcând predarea mai distractivă și astfel să învețe mai rapid. De exemplu, jocurile de logică ajută la dezvoltarea inteligenței spațiale, promovează rezolvarea problemelor și copilul își exersează astfel simțul logic și planificarea. Știm, sună complicat, însă pentru copii va fi o simplă joacă și totul va deveni natural. **Educația STEAM** oferă o multitudine de beneficii preșcolarilor. De exemplu:

Gândirea independentă. Preșcolarilor li se oferă posibilitatea să gândească, să evalueze și să determine cum să își atingă obiectivele și să ducă la bun sfârșit sarcinile. Rezultatele obținute nu trebuie măsurate prin succes sau eșec, însă foarte important este câștigul lor, adică modul de gândire dezvoltat în timpul derulării proiectelor relevante pentru ei.

Abordarea cuprinzătoare. Cei mai mulți oameni au tendința de a separa Steam-ul de Artă, motivând faptul că arta se referă la a fi imaginativ și creativ, iar Steam-ul se concentrează pe fapte și calcule solide. Dar, gândindu-ne că marele avantaj al educației Steam este abordarea interdisciplinară, acesta este și motivul pentru care Steam are o importanță deosebită pentru elevi/preșcolari, indiferent dacă aceștia aleg să urmeze domeniul artă sau știință.

Curiozitatea naturală. Educația Steam îi încurajează pe elevi/preșcolari să gândească dincolo de limite și să se inspire din mai multe subiecte. Acest lucru impune ca profesorii să nu le stabilească elevilor/preșcolarilor anumite limite și să îi ajute să devină liberi și curioși să învețe toate lucrurile.

Diferența dintre educația tradițională și educația Steam. Diferența dintre educația Steam și educația tradițională este învățarea coezivă, mixtă, ceea ce le demonstrează copiilor cum o metodă științifică se poate aplica în viața de zi cu zi. Spre deosebire de activitățile sau lecțiile clasice din sistemul de învățământ tradițional, unde de cele mai multe ori, profesorul predă, iar copilul ascultă, educația Steam este o metodă activă, aplicată și constructivistă care se focusează pe „learning by doing", adică „a învăța făcând". Astfel, copiii vor lucra în sala de clasă alături de cadrele didactice sau acasă, împreună cu părinții, ca niște oameni de știință, observând, formulând întrebări, idei, ipoteze, concluzii, experimentând și punând în practică ceea ce descoperă.

Exemple de activități STEAM

I. 1. Denumirea activității „Porumbul dansator!"

2. Obiective:

- ✓ Promovarea bunelor practici în activități STEAM
- ✓ Implicarea activă a copiilor preșcolari

- ✓ în activități care urmăresc diversificarea procesului de învățare și facilitarea învățării copilului prin acțiune și experiență.

3. Mijloace: Experiment

4. Grup țintă: Cadru didactic și copiii de la grupa mică „Fluturașii”

5. Materiale folosite*:*

- un recipient de sticlă;
- apă;
- boabe de porumb;
- oțet, bicarbonat de sodiu.

6. Rezultate așteptate: Activitate de valorizare: STEAM în care copiii au primit răspuns la întrebarea: De ce dansează boabele de porumb? Prima reacție a preșcolarilor a fost de curiozitate, apoi de uimire, apoi au continuat hohote și WOW-uri, apoi multe întrebări „Cum așa?” și în final „Hai să mai facem!”. Ei bine, gazul rezultat din reacția bicarbonatului cu oțetul împinge boabele în sus, făcându-le să se miște, să danseze.

II.1.**Denunirea activității „Sunetul magic!”**

2.Obiective:

- ✓ Promovarea bunelor practici în activități STEAM
- ✓ Implicarea activă a copiilor preșcolari în activități care urmăresc diversificarea procesului de învățare și facilitarea învățării copilului prin acțiune și experiență.

3. Mijloace: Experiment

4. Grup țintă: Cadru didactic si copiii de la grupa maică „Fluturașii”

5. Materiale folosite*:*

- un recipient de sticlă;
- folie alimentară;
- bucăți minuscule de hârtie.

6. Rezultate așteptate: Activitate de valorizare STEAM „Sunetul Magic!”, în care copiii au primit răspuns la întrebarea: Poți vedea sunetul? Ei bine, nu putem vedea undele sonore în timp ce se mișcă prin aer, dar putem vedea vibrațiile care creează sunetul transmis între suprafețe cu puțin ajutor.

Concluzii: Activitățile de tip STEAM, cu siguranță nu vor transforma copiii reticenți în oameni de știință, ingineri sau programatori în miniatură, fără alte eforturi depuse, dar în orice direcție se îndreaptă interesele copiilor dumneavoastră, abilitățile pe care aceste activități le oferă (gândire critică, colaborare, comunicare, încredere, creativitate etc.), îi vor ajuta pe tot parcursul educației și al viitoarei cariere. Educația STEAM împletește: Știința, Tehnologia, Ingineria, Matematica și Arta dând viață unui proces de învățare complex, potrivit oricărui copil, cu scopul de a-l pregăti pentru un viitor excelent. Proiectele STEAM sunt metode uimitoare de învățare.

BIBLIOGRAFIE:

1. Eryl Nash, *Transformă știința în artă! – Ghid esențial STEAM*, Editura Niculescu Kids, 2021;
2. Cassie F. Quigley, Danielle Herro, *An educator's guide to STEAM*, Editura Teachers College Press, 2019;
3. *Educația Steam - beneficiile asupra copiilor* - Freepedia Edu;
4. www.revistaprofesorului.ro.

TRADIȚII ȘI OBICEIURI POPULARE ÎN SERBĂRILE PREȘCOLARILOR

Prof. Șenchiu Fănica/Crăciun Irina Mihaela
Grădinița cu P.P.nr.3 Vaslui

„Nimic nu-i mai frumos, mai nobil, decât meseria de educator, de grădinar de suflete umane, de călăuză a celor mai curate și mai pline de energie mlădițe.” (D. Almaș**)**

Sărbătorile de iarnă la români, în special Crăciunul, sunt sărbători de suflet. Amintirea copilăriei ce ne revine puternic în suflet și în minte, zăpezile bogate și prevestitoare de rod îmbelșugat, colindele și clinchetele de clopoței, mirosul proaspăt de brad dar și de cozonaci, nerăbdarea așteptării darurilor sub pomul de iarnă, toate creează în sânul familiei o atmosferă de liniște și iubire. Decembrie este luna cadourilor și a sărbătorilor de iarnă și poate unul dintre cele mai așteptate momente ale anului, mai ales pentru cei mici care ard de nerăbdare să vadă ce primesc de la Moș Nicolae în ghetuțele pregătite de cu seară.

În calitate de educatori suntem obligați să facem din creația noastră populară o carte de vizită cu care să batem la porțile cunoașterii și cu care vom fi primiți și apreciați fără îndoială oriunde în lume. În furtunile veacului, obiceiurile și tradițiile strămoșești au rămas neclintite, păstrând valori autentice ale culturii populare tradiționale. Copiii se lasă îndrumați și pot fi modelați în așa fel încât, pe fondul lor afectiv, să se așeze elementele cunoașterii artistice, care vor imprima gândirii lor anumite nuanțe, menite să îmbogățească substanța viitoarei activități individuale și sociale.

Valorificând frumusețea tradițiilor și obiceiurilor populare în cadrul serbărilor cu preșcolarii, reușim, ca educatori, să înfrumusețăm viața copiilor, îi ajutăm să cunoască tradițiile românești și rolul important pe care-l au în viața oamenilor din cele mai vechi timpuri, modul cum aceste tradiții au dăinuit peste timp. Serbările au o importanță deosebită în educarea copiilor. În primul rând, prin conținutul lor, transmit un anumit mesaj, apoi copiii se pregătesc împreună și depun eforturi susținute pentru realizarea unui scop comun, reușita serbării. Încordarea gradată din momentul pregătirii serbărilor culminează în ziua desfășurării ei, când tensiunea afectivă a grupei ajunge la maxim. Astfel, pregătirea și participarea la serbări este acțiunea în care copilul se obișnuiește să trăiască în colectiv, să se debaraseze de timiditate. Serbările aduc lumină în sufletul copiilor, dau aripi imaginației, creează o atmosferă plină de plăcere și bucurie.

În transmiterea obiceiurilor și tradițiilor în serbările preșcolare am pornit de la ideea că nu există un alt element artistic care să poată fi aplicat multilateral în ansamblul procesului educațional. Pentru copii, ele reprezintă o distracție, un joc, o activitate relaxantă, iar pentru educator constituie prilejul de a oferi mănunchiul bucuriei de-a lungul unui șir întreg de repetiții. Prin interpretarea rolurilor și pregătirea decorurilor pentru diversele „spectacole” urmărim atât un efect artistic, cât și pedagogic, căutăm un imbold pentru a trezi în copii dorința de a cunoaște și de a păstra tradițiile și obiceiurile strămoșești.

„Serbarea pomului de iarnă”, îi implicăm în interpretarea unor roluri pe care le joacă cu plăcere: capra, ursul, sorcova, uratul, colindatul.

Costumele populare, ia și catrința, brâiele și opincile, cămașa și ițarii, sunt pregătite pentru spectacolul mult așteptat. Atmosfera de sărbătoare din sala de festivități, prin ornarea și decorarea cu elemente specifice sărbătorilor, constituie un alt prilej de bucurie pentru copii, ei descoperind tradițiile și obiceiurile practicate în timpul sărbătorilor de iarnă, simțind și prețuind frumusețea obiceiurilor și tradițiilor de Crăciun.

În atmosfera spirituală a Crăciunului, interpretarea unor dansuri populare (Hațegana, Sârba, Brașoveanca, Călușarii) oferă posibilitatea de a cunoaște sufletul țăranului român, raritatea portului și cântecului popular. Dansurile populare, prin frumusețea costumelor și a melodiilor, sunt îndrăgite de

copii și interpretate cu pasiune aproape la toate serbările.

Interpretând jocul caprei, jocul ursului, cântece și colinde, recitând versuri cu o conotație religioasă, copiii descoperă și prețuiesc tradițiile și obiceiurile practicate în timpul sărbătorilor de iarnă. „Capra" este, de fapt, un copil mascat, ascuns sub un costum larg și colorat, care ține deasupra capului un băț în vârful căruia este cioplit un fel de cap de capră. Asemănător cu „Capra" este obiceiul de a umbla cu „Ursul". Jocul ursului are ca personaje ursul, ursarul și fluierarul. Ursul este întruchipat de un copil care poartă pe cap, pe umeri și pe spate blana unui astfel de animal, având în jurul urechilor niște ciucuri roșii. În timp ce ursul mormăie și joacă în ritmul tobelor și al fluierăturilor, ursarul strigă: „Joacă bine, măi Martine"

De la Crăciun și până la Bobotează copiii umblă cu Steaua, un obicei vechi ce se întâlnește la toate popoarele creștine. Acest obicei vrea să amintească de steaua care a vestit nașterea lui Iisus și care i-a călăuzit pe cei trei magi. Micul cor al stelarilor cântă versuri religioase despre nașterea lui Iisus: „Steaua sus răsare", „În orașul Vitleem", „Trei crai de la est".

Obiceiul Plugușorului este legat de speranța fertilității, versurile sale prezentând practicile agricole și urări de holde bogate. În schimbul acestor urări, copiii primesc daruri simbolice: colaci, fructe sau bani. În ajunul Anului Nou, cetele de copii urează purtând bice (harapnice) din care pocnesc, buhaie (un instrument specific), clopoței, tălăngi etc.

Sorcova este obiceiul conform căruia în dimineața zilei de 1 ianuarie copiii, dar și cei mari, merg și seamănă, simbolic, cu boabe de grâu și orez, pe care le aruncă în casă și asupra celor din casă. Versurile însoțite de urări specifice diferă de la o zonă la alta: „Sorcova, vesela/ Să trăiți, să-mbătrâniți/ Ca un măr, ca un păr, ca un fir de trandafir/ Tare ca piatra, iute ca săgeata/ Tare ca fierul, iute ca oțelul/ La anul și la mulți ani", sau, o variantă mai scurtă „Sorcova vesela/ Să trăiți, să înfloriți/ Ca merii, ca perii, în mijlocul verii/ Ca toamna cea bogată de toate-mbelșugată/ La anul și la mulți ani!".

În cadrul serbării de iarnă, momentul cel mai îndrăgit de copii este sosirea lui Moș Crăciun, care aduce daruri pe care le împarte copiilor.

Când priviți o serbare cu obiceiuri străvechi ale românilor, cu cântece și dansuri populare, gândiți-vă că priviți pentru un moment, oglinda și sufletul acestui popor, care a considerat păstrarea tradiției o datorie și o onoare.

BIBLIOGRAFIE:

1.Irina Nicolau, *Ghidul sărbătorilor românești*, Editura Humanitas, București, 1998 Boris Crăciun, Vine iarăși Moș Crăciun, Editura Porțile Orientului, Iași, 2001;

2.Ion Apostol Popescu, *Studiu de folclor și artă populară,* Revista Învățământul preșcolar nr. 1-2, 2000.

HABITATE DIN ROMÂNIA
REZERVAȚII NATURALE ȘI MONUMENTE ALE NATURII
DIN JUDEȚUL VASLUI

Prof. Daria Anca
Grădinița cu P.P. Nr.18 Vaslui

Motto: „Când nu mai suntem copii, am murit demult.” Constantin Brâncuși

Pădurile reprezintă unul dintre cele mai importante ecosisteme de pe planetă. Ele oferă habitat pentru multe specii de animale și plante, precum și resurse vitale, cum ar fi apa și aerul curat. În plus, pădurile joacă un rol cheie în combaterea schimbărilor climatice, prin absorbția și stocarea CO2 și protejarea solului și a apei. În România, pădurile acoperă peste 27% din teritoriu și sunt prezente în toate regiunile țării. Pădurile sunt folosite pentru lemn, turism, vânătoare, explorare, dar și pentru cercetare, educație și conservare.

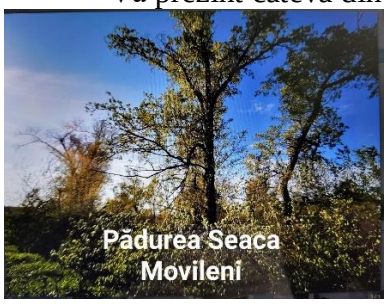
Județul Vaslui se bucură de un număr de 29 de arii naturale protejate și anume: rezervații floristice și paleontologice, situri instituite pentru protecția diverselor specii de păsări, animale, plante, pești, amfibieni, reptile sau habitate de păduri, tufărișuri sau pajiști.

Rezervația naturală este o arie în care întregul cadru natural sau anumite exemplare floristice, faunistice sau geologice sunt ocrotite de lege. Sunt protejate, pentru conservarea lor, ecosisteme, specii de plante sau de animale, elemente geologice etc. de interes științific sau peisagistic.

Preocupări pe plan științific, în județul Vaslui, cu privire la ocrotirea naturii, sunt cunoscute încă din perioada dintre cele două războaie mondiale, când neobositul Emil Racoviță, din Șurănești Vasluiului luptă pentru organizarea unor servicii speciale de ocrotire a naturii.

Vă prezint câteva din rezervațiile și monumente ale naturii din județul Vaslui:

Rezervația forestieră și botanică Seaca-Movileni este situată pe un relief vălurat, cu altitudine în jur de 200 m. Climatul este cel specific stepei din solul cernoziomului levigat. Pantele cu înclinare de până la 20 grade și expozițiile variabile, poienile, au permis infiltrarea și menținerea a numeroase elemente de nuanță sudică și continentală, multe din acestea fiind rare.

Rezervația Bălteni, pe lângă excepționala sa importanță științifică, constituie un *important element de peisaj* care atrage numeroși iubitori ai naturii pe tot timpul anului. Dintre speciile rare sau cu un regim de existență precar merită să citățm: Fitrillaris (laleaua pestriță), Tulpina biebersteiniama (laleaua galbenă), Iris graminea (stânjenel).Un important rol științific îl prezintă și vegetația acestei rezervații, reprezentată printr-un amestec al stejăretelor de luncă cu frasino-ulmete.

Pădurea Hârboanca este localizată pe versantul drept al văii Bârladului, în apropierea satului Brăhășoaia și

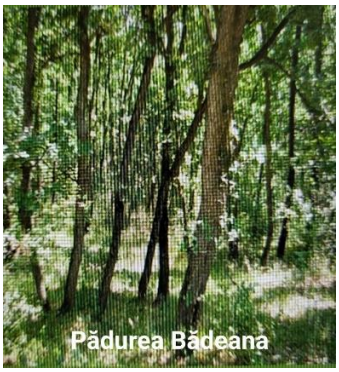

reprezintă o insulă tipică din silvostepa de altădată a podișului Central Moldovenesc.

Pădurea Hârboanca, vestigiu al unei vaste formațiuni silvostepice, prin marea diversitate a condițiilor staționale oferă posibilitatea păstrării unei flore bogate și de mare interes științific. În această pădure se întâlnesc toate speciile de stejar cunoscute în flora țării noastre, exceptând gârnița și cerul.

Rezervația botanică Movila lui Burcel, constituie un important punct de atracție turistică. Pentru păstrarea acestui important obiectiv din județul Vaslui, este necesar să se reducă toate influențele antropice precum și refacerea împrejmuirii existente.

Pădurea Bădeana se află situată în apropierea satului cu același nume, pe un versant cu expoziție generală sud-estică. Altitudinea variează între 100-130 metri.

Rezervația Bădeana și cea de la Seaca-Movileni reprezintă extreme nordice a arealului fitogeografic al gârniței. Dintre elementele continentale amintim doar speciile: Adonis vernalis (ruscuța de primăvară), Amzgdalus nana (migdal pitic), Cephalaria uralensis (sipică).

Rezervația paleontologică NISIPĂRIA HULUBĂȚ

Pe lângă fauna fosilă de mamifere, se întâlnește și o bogată faună de nevertrebrate pleistocene.

Pentru însemnătatea științifică deosebită a acestui depozit fosilifer, la stăruințele îndreptățite ale regretatului profesor universitar Nicolaie Macrovici, originar de pe meleagurile acestui județ, s-a oprit expoatarea nisipului și s-a delimitat o suprafață de 2,5 ha care a fost declarată rezervație.

Punctul fosilifer MĂLUȘTENI

Punctul fosilifer Mălușteni este localizat în nord-vestul satului, în versanții săpați pe pârâul Valea Românească, acolo unde aceasta intersectează dealul Lacului.

Straturile de nisipuri și pietrișuri, cu plăci de gresie și lentile conglomeratice de la Mălușeni sunt foarte bogate în resturi fosile.

Din depozitele de la Mălușeni au fost descrise treizeci de specii aparținând mamiferelor printre care: maimuțe, antilope, cămile, cerbi, caprioare, iepuri, castori precum și broaște țestoase de talie mare, șerpi, rechini și păsări.

Rezervația botanică COASTA RUPTURILE TANACU

În partea de sud-est a localității Tanacu, la circa 2 km de sat se întinde pe mai multe zeci de hectare o coastă cu expoziție vestică, afectată puternic de eroziune și alunecări numită „Coasta Rupturile”.

Această bogăție floristică, cât și semnificația fitogeografică a genofondului conferă stațiunii de la Tanacu un caracter de unicitate, de tezaur informațional de mare valoare științifică.

Plante ocrotite:

- Papucul doamnei (Cypripedium calceolus)
- Laleaua pestriță (Fritilaria meleagris)
- Ruscuța de primăvară (Adonis vernalis)
- Tufa lemnoasă (Caragana frutex)

Scopul principal al conservării este realizarea reproducerii în cadrul spațiilor protejate a speciilor aflate în declin în vederea repopulări habitatelor lor naturale și refacerii populațiilor în arealul speciilor.

Aceste arii protejate se confruntă cu procesul de fragmentare a habitatelor, de izvoare, presiune umană crescândă, modificări climatice, precum și ca finanțare, capacitate managerială și angajare politică neadecvate. Ariile protejate sunt percepute încă în sensul de conservatorism fiind considerate adevărate oaze ale naturii sălbatice care trebuie protejate pentru conservarea speciilor care le populează.

BIBLIOGRAFIE:

1. Doniță N., Popescu A., 2005. *Habitatele din România*, București, Editura Tehnică și Silvică, 2005, p. 231-258;
2. *Hotărârea Guvernului nr. 1284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică ca parte integrantă a rețelei ecologice europene „Natura 2000" în România* (publicată în M. Of. nr. 739/31octombrie 2007);
3. Iordache I., 1997. *Studiu complex al ariilor protejate din Moldova și a situației lor actuale*, Iași, Universitatea „Al. I. Cuza" - Facultatea de Biologie, 1997, p. 134-159;
4. Legea nr. 5/2000 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național - Secțiunea a III-a. *Zone protejate*, Anexa 1 – județul Vaslui (publicată în M. Of. nr. 152/12 aprilie 2000);
5. *Ordinul Ministerului Mediului și Dezvoltării Durabile nr. 1964/2007 privind instituirea regimului de arie naturală protejată a siturilor de importanță comunitară ca parte integrantă a rețelei ecologice europene „Natura 2000" în România* (publicat în M. Of. nr. 98/7 februarie 2008);
6. Vartolomei F., Râclea C., 2006. *Arii naturale protejate și monumente ale naturii din județul Vaslui*, București, Editura MondoRo.

NEW DIFFERENT CLASSIFICATIONS OF TEACHING METHODS

prof. Moșneagu Ionela/ prof. Ghidu Ioana
Grădinița cu P.P. nr. 18 Vaslui

Teaching is a deliberate activity done in a professional manner to bring a positive change in the learner; in order to teach well. Teachers are guided by certain principles of teaching and learning which have great implication for teaching. The role of the teacher is very essential in the effective

implementation of the curriculum. Teachers challenge the three domains of cognitive, affective and the psychomotor domains of learners. The classroom is a dynamic environment, bringing together students from different backgrounds with various abilities and personalities. Being an effective teacher, therefore, requires the implementation of creative and innovative teaching strategies in order to meet students‟ individual needs. Teaching methods denotes the strategy by which a teacher delivers his/her subject matter to the learners based on some predetermined instructional objectives in order to promote learning in the students. For a teacher to effectively adopt any teaching method, some factors must be considered. The effective implementation of any curriculum depends to a large extent on the availability of various methods of teaching. Thus to teach is to impart knowledge, an attempt to help the learner have a change of attitude and acquire skills through a series of planned activities.

Different teaching methods may elicit different types of changes in learning outcomes. There are different types of teaching methods which can be categorized into following broad types. These are teacher-centered methods, learner-centered methods, content-focused methods, and interactive/ participative methods. A. Teacher Centered Methods In Teacher-Centered Approach to teaching, Teachers are the main authority figure. Here the teacher casts himself/herself in the role of being a master of the subject matter. The teacher is looked upon by the learners as an expert or an authority. Learners, on the other hand, are presumed to be passive and copious recipients of knowledge from the teacher. Students are viewed as "empty vessels" whose primary role is to passively receive information via lectures and direct instruction with an end goal of testing and assessment. It is the primary role of teachers to pass knowledge and information onto their students. In this model, teaching and assessment are viewed as two separate entities. Examples of such methods are expository or lecture methods- which require little or no involvement of learners in the teaching process. It is also for this lack of involvement of the learners in what they are taught that such methods are called “closed-ended”. Page 3 of 15 B. Learner Centered Methods In the Student-Centered Approach to teaching, while teachers are the authority figure in this model, teachers and students play an equally active role in the learning process. In learner-centered methods, the teacher is both a teacher and a learner at the same line. In the words of Lawrence Stenhouse, the teacher plays a dual role as a learner as well “so that in his is to coach and facilitate student learning and overall comprehension of material. Student learning is measured through both formal and informal forms of assessment, including group projects, student portfolios, and class participation.

Teaching and assessments are connected; student learning is continuously measured during teacher instruction. Commonly used teaching methods may include class participation, demonstration, recitation, memorization, or combinations of these. The teacher “becomes a resource rather than an authority”. Examples of learner-centered methods are discussion method, discovery or inquirybased approach, etc. C. Content-Focused Methods In this category of methods, both the teacher and the learners have to fit into the content that is taught. Generally, this means the information and skills to be taught are regarded as sacrosanct or very important. A lot of emphases is laid on the clarity and careful analyses of content. Both the teacher and the learners cannot alter or become critical of anything to do with the content. An example of a method which subordinates the interests of the teacher and learners to the content is the programmed learning approach. D. Interactive/Participative Methods This fourth category borrows a bit from the three other methods without necessarily laying emphasis unduly on the learner, content or teacher. These methods are driven by the situational analysis of what is the most appropriate thing for us to learn/do now given the situation of learners and the teacher. They require a participatory understanding of varied domains and factors. Teaching methods are many and varied and could be used in different ways, considering among others the age of the learners, body configuration or physique of learners. In another broad classification, teaching methods could be presented in three main categories: Cognitive development methods, Affective development methods and Psychomotor development methods.

Cognitive Development Methods Here, if the focus of the instructional objectives is to develop intellectual skills in learners, then the cognitive development methods of teaching are recommended. This method helps learners to comprehend, analyze, synthesize and evaluate information. It helps learners develop good cognitive abilities. The cognitive development methods are essentially didactic. Some of the teaching methods in this category include: Discussion Method, Questioning/Socratic Method, Team Teaching Method, Talk Chalk/Recitation Method , Field Trip/ Excursion Method , Team Teaching Method b. Affective Development Method This domain includes objectives which describe changes in interest, attitudes, and values. It further deals with the development of appreciation and adequate adjustment. Education has a lot to give the learner in order to assist him/her to develop in these areas, hence teachers are encouraged to include learning experiences that are worthwhile, teach in ways that arouse interest and develop proper attitude in learners. This mode of teaching is basically Philetic, here students feelings or opinion are aroused.

REFERENCES:

1. Bloom B. S., Engelhart M. D., Furst E. J., Hill W. H., Krathwohl D. R. *Taxonomy of educational objectives: The classification of educational goals.* New York, NY: David McKay, 1956;
2. Brown, A.H., & Green T.D., *The essentials of instructional design: Connecting fundamental principles with process and practice.* Routledge, 2015;
3. McIver, D., Fitzsimmons, S., Flanagan, D. A *Knowledge-in-practice approach to choosing instructional methods. Journal of Management Education* Vol 40 Issue 1, 2016;
4. Nilson, L. *Teaching at its best: A research-based resource for college instructors*. Jossey-Bass, 2006.

RELAȚIA PĂRINTE – COPIL - EDUCATOARE, FACTOR IMPORTANT ÎN DEZVOLTAREA ARMONIOASĂ A COPILULUI

prof. Moșneagu Ionela/ prof.Ghidu Ioana
Grădinița cu P.P. nr. 18 Vaslui

Implicarea familiei în cadrul programului desfășurat în grădiniță este esențială pentru îmbogățirea mediului stimulativ, fixarea și lărgirea cunoștințelor asimilate în sala de grupă. Implicarea familiei în program va întări sprijinirea țelurilor educaționale. Implicarea părinților în activitatea preșcolară este în beneficiul copiilor, al familiei și al calității actului educațional.

Dezvoltarea personalității copilului este un proces complex, care se desfășoară în timp și presupune acțiunea simultană a eredității, a educației și a mediului.

Influența părinților asupra formării copilului ca viitor om cu respect față de cei ce-l educă se simte încă din perioada grădiniței. Nu de puține ori se întâlnesc copii care nu respectă cerințele educatoarei sau care fac aprecieri necuviincioase la adresa ei. De cele mai multe ori, acești copii vin din familii care au obiceiul de a ponegri autoritățile locale, șefii de la locul de muncă sau chiar educatoarea sau învățătoarea copiilor mai mari. Copilul este obișnuit deci, cu lipsa de respect. Acești copii, de multe ori, refuză să vină la grădiniță. Discutarea cadrului didactic în directe făcute de către părinți sădesc în sufletele copiilor neîncrederea, frica.

Atunci, când unii copii povestesc acasă, de exemplu, că educatoarea nu-i apreciază lucrarea ca fiind cea mai bună, părinții fac afirmația celor protejați. Dacă copilul nu spune primul poezia la serbare, părintele nu caută cauza, ci acuză educatoarea că ar fi lipsită de tact pedagogic. Desigur că, în felul acesta, copilul își pierde încrederea în educatoare și devine nepoliticos, nemaisupunându-se cerințelor acesteia și reacționând greșit.

Copilul nu se educă numai prin îndemnurile părinților, ci și prin exemplele personale pe care părinții le oferă acestuia. Există multe cazuri când părinții intră în grădiniță fără să salute personalul care lucrează în incinta acesteia. Prin firea lucrurilor, copilul trebuie să găsească în imediata sa apropiere, realitatea corectă a persoanei de care sunt atașați, realitate care să-i inspire conduita. Desigur că, aceste exemple de conduită se corectează pe parcurs, se îmbogățesc, ajungând chiar să se modifice. În acest proces, intervin grădinița, școala, societatea care contribuie la modelarea personalității copiilor. Prima etapă în acest proces de organizare și formare a membrului societății este reprezentată, însă, de identificarea cu personalitatea tatălui sau a mamei.

Lipsit de un model, de un exemplu cu care să se identifice în propriul său cămin, copilul va găsi astfel de modele în afara acestuia, într-o persoană valoroasă pentru el, cum ar fi, de exemplu: educatoarea, învățătoarea.

Din nefericire însă, adeseori, copilul care este lipsit de autoritatea părintească pozitivă și eficientă își va afla prieteni printre indivizii străzii. În acest caz, efectele negative pot fi prezise cu corectitudine.

Copiii provin din familii care se deosebesc între ele prin condițiile de trai, prin gradul de cultură al părinților, fapt care își imprimă pecetea asupra caracterului și conduitei copilului.

Se mai produc încă abateri de la regulile morale și civice în unele familii. Cel mai frecvent se înregistrează astfel de cazuri acolo unde părinții consumă alcool. Unii copii observă aceste fapte și le sesizează părinților, în felul lor, dar, sincer.

Tensiunile și conflictele dintre părinți și copii, pot avea o intensitate diferită și o durată variabilă, distingându-se forme simple, cum ar fi: cearta, neînțelegerea, contrazicerea, refuzul asumării unei obligații conjugale sau forme complexe, precum: agresivitatea fizică, violența, alungarea unui partener de la domiciliu. În condițiile în care părinții vor avantaja un copil în favoarea altuia, nerespectând raportul dintre merit și recompense, pot apărea situații de rivalitate, gelozie fraternă. Copilul dezavantajat va utiliza mecanisme de apărare, cum ar fi: încordarea, izolarea sau prefăcătoria, minciuna.

Părinții trebuie să acorde copilului atenție totală pentru ca acesta să vadă că suntem interesați să îl ascultăm. Retragerea cu el într-un loc liniștit și evitarea prezenței altor persoane la discuție îi pot arăta copilului că părinții sunt cu adevărat interesați de problema lui. Copilul trebuie să fie sigur că „problema” se va rezolva „între ei”. Indiferența este la fel de dăunătoare. Copilul se simte respins și neglijat dacă, atunci când își împărtășește gândurile părinților, aceștia continuă să privească la televizor sau să își vadă în continuare de treabă. Încetarea oricărei activități este necesară pentru a-și demonstra disponibilitatea.

În cazul copiilor mici este importantă și atitudinea pe care părinții o au. Ei nu trebuie să se simtă dominați nici măcar fizic, din această cauză fiind bine ca părinții să coboare la nivelul lor atunci când le vorbesc sau îi ascultă.

Din cele observate în timpul activității mele în incinta acestei grădinițe am dedus că de educarea și îngrijirea copiilor prea puțin se ocupă ambii părinți, rezultatele fiind pe măsura participării lor la educație.

Este important pentru copii să vadă că părinții vin la serbările lui sau cu ocazia altor activități desfășurate în incinta grădiniței sau în afara acesteia. În cadrul grădiniței noastre am desfășurat serbări în jurul bradului de Crăciun împodobit în curtea grădiniței, am organizat un foc de tabără și un spectacol de circ cu ocazia sărbătoririi Zilei Copilului etc. Copiii ai căror părinți au fost alături de ei cu ocazia acestor evenimente au fost foarte fericiți, dar au existat și copii ai căror părinți nu au putut fi alături de ei din diferite motive. Acești copii au fost foarte supărați, suferind chiar din cauza absenței părinților lor.

Ședințele cu părinții sunt prilejuri pentru a-i informa pe aceștia referitor la modul cum se comportă copilul lor în relația cu ceilalți copii, cum se descurcă acesta în cadrul activităților educative,

etc. Tot la aceste ședințe, educatoarea este informată de părinți despre problemele pe care aceștia le parcurg și de cele mai multe ori le oferă soluții.

Așadar, dialogul dintre educatoare și părinți este foarte necesar, de exemplu: educatoarea constată că sunt copii care vin la grădiniță obosiți. În acest caz, li se adresează părinților, fie atrăgându-le atenția să solicite mai puțin copilul în activități gospodărești, fie să petreacă mai puțin timp privind programul TV.

Grădinița, prin metodele și procedeele pedagogice, are datoria de a interveni direct în cazurile de îndrumare greșită a copilului în familie. Toate îndrumările și intervențiile trebuie să aibă în vedere viitorul om ce ar putea altera atmosfera în propriul său cămin și, chiar, la locul de muncă în care acesta va ajunge.

Familia, ca prim grup cu care ia contact copilul, rămâne reperul permanent și fundamental în condiția indivizilor, în manifestarea unor atitudini civice, moral-comportamentale.

BIBLIOGRAFIE:

1. Agabrian, Mircea, Ș*coala, familia, comunitatea*, Editura „Institutul European", Iași, 2006, p. 32;
2. Boniface Jean, Legrand Jean-Andre, Andre de Peretti, *Tehnici de comunicare,* Editura Polirom, Iași, 2001, p. 67;
3. Dumitrana, M., *Copilul , familia și grădinița*, Editura Compania , București, 2002, p. 123;
4. Truta Elena, Mardar, Sorina, *Relația profesor-elevi: blocaje și deblocaje*, Editura Aramis, București, 2007, p. 76.

PRIMII PAȘI ÎN EDUCAȚIE: ÎNVĂTAREA LA VÂRSTA PREȘCOLARĂ

ed. Gruia Sînziana,
Grădinița cu Program Normal Chițoc
Școala Gimnazială „Ștefan Ciobotărașu" Lipovăț

Ființa umană, ca sistem deschis, autocinetic și autoreglator, se află în permanentă interacțiune cu ambianța socială și materială, cu semenii, cu natura pe care o cultivă, cu situațiile pe care le stăpânește, provoacă, anticipează, rezolvă, precum și cu sine însăși în autoconducere, autoinstruire și autoeducație. Tot ceea ce se suprapune peste reactivitatea spontană și înnăscuta devenind, prin repetare sau întărire, o achiziție cu caracter de relativă permanență poate fi socotit, în termeni generali, ca învățare.

Cei mai mulți specialiști în probleme de psihologia învățării sunt de acord ca, în accepțiunea ei cea mai largă, ***învățarea reprezintă dobândirea de către individ a unor noi forme de comportament, ca urmare a repetării situațiilor sau a exersării***. Deci, învățarea este procesul prin care se alcătuiește, se schimbă, evoluează programarea comportamentală a organismelor în decursul dezvoltării individuale; învățarea este cea care permite ca, pe o anumită bază ereditară, să se constituie noi mecanisme de adaptare ale individului, de a dobândi noi informații și operații, de a stabili noi tipuri de interacțiune cu ambianța. Deși suntem tentați să definim actul învățării ca pe un proces de perfecționare realizat în cadrul practicii sau ca achiziție ca urmare a unei experiențe, ne dăm foarte bine seama că unele acte ale învățării nu înseamnă perfecționare, iar altele nu duc la rezultatele dorite.

Considerată psihologic, învățarea este modalitatea de asimilare a cunoștințelor și de formare intelectuală, emoțională, de elaborare a deprinderilor, a conștiinței și comportamentului social cult. Învățarea este modalitatea de constituire a personalității umane și nu numai de constituire, dar și de

menținere, de regenerare, pentru că dacă învățarea încetează personalitatea se dezagregă. Este ceea ce se întâmplă cu cei lipsiți de experiență socială.

Se definesc mai multe tipuri de condiții, care identificate și analizate pertinent și specializat, pot oferi cadrului didactic un sistem operațional de repere în estimarea distanței dintre punctul de plecare al demersului sau și stadiul atins în realizarea obiectivelor pedagogice. Voi evidenția aici primele două condiții care sunt cele mai importante: condițiile interne și condițiile externe ale învățării.

a) factorii biologici: vârsta, particularitățile anatomo-fiziologice ale analizatorilor, activitatea nervoasă superioară, starea sănătății organismului, bioritmul intelectual;

b) factori psihici: stadiul dezvoltării structurilor cognitive, operatorii, psihomotorii, afective și sociomorale; nivelul inteligenței, aptitudinile speciale, aptitudinea școlară, mecanismele psihice, personalitatea (temperament, caracter), priceperile, deprinderile, tehnicile de muncă intelectuală și nivelul de cunoștințe anterioare.

Învățarea este un fenomen complex, contradictoriu, care a preocupat oamenii din antichitate și continuă să fie investigată în cadrul tuturor ramurilor psihologiei, fiecare cercetând-o din alt punct de vedere.

În „Dicționarul de termeni pedagogici" de Cristea, S., (1998), menționa că învățarea este activitatea proiectată de cadrul didactic, pentru a determina schimbări comportamentale la nivelul personalității preșcolarului, elevului, studentului, prin valorificarea capacității acestora de dobândire a cunoștințelor, a deprinderilor, a strategiilor și a atitudinilor cognitive.

În abordarea unei activități atât de complexe, definițiile învățării ating toate o coardă comună, Sălvăstru, D., (2008) nota că pentru a vorbi despre învățare, trebuie să avem în vedere, îndeplinirea următoarelor condiții:

a. să exercite o schimbare în comportament;
b. schimbarea să fie rezultat al experienței;
c. schimbarea să fie durabilă.

Învățarea - în general - înseamnă dobândirea experienței individuale de comportare sau dobândirea de noi comportamente în urma acțiunii repetate a unor stimuli asupra organismului și a fixării unor reacții.

Învățarea umană presupune achiziție, dobândire de cunoștințe, priceperi, deprinderi, abilități fizice sau intelectuale, conduite, atitudini, sentimente, acte de voință, în vederea adaptării la situații noi de existență și a construirii personalității.

Copilul se naște cu capacitatea de a învăța, dar șansa supraviețuirii, a umanizării și socializării lui depinde de contactul cu adultul, de grija generației adulte pe termen lung, de mediul educațional. Tot ceea ce poate să realizeze o ființă umană depinde de învățare, exercițiu, muncă.

Ca activitate umană, învățarea reclamă întotdeauna un substrat, un mobil conștient sau nu, care are funcția de susținere energetică în sensul declanșării și direcționării acestei activități. Este vorba de un ansamblu de factori motivaționali cum ar fi trebuințele, aspirațiile, dispozițiile etc.

În ansamblul său, sensul potențial al învățării este rezultanta interacțiunii dintre comportamentele instrumental-operatorii și cele motivaționale „cum" se desfășoară învățarea și „de ce", iată cele două întrebări ale căror răspunsuri oferă o imagine asupra procesualității sale.

Relația joc - învățare la vârstele timpurii

La vârsta preșcolară jocul nu este unica formă de activitate în procesul căreia se realizează dezvoltarea psihică a copilului. Activitatea care întregește și desăvârșește funcția educativă a jocului este capacitatea de învățare de tip preșcolară.

În funcție de nivelul de dezvoltare psihică a preșcolarilor, procesul de învățare prezintă anumite particularități. Aceste particularități sunt de fapt rezultatul legăturilor funcționale ce se elaborează în această perioadă între joc și învățare.

Jocul și învățarea sunt formele de activitate sub influența cărora copilul preșcolar se formează și se dezvoltă. La diferite etape ale vârstei preșcolare, corelația dintre joc și învățare se realizează în forma specifice.

La vârsta preșcolară mică, asimilarea cunoștințelor și formarea deprinderilor în cadrul activităților obligatorii sunt indisolubil legate de joc. Copilul manifestă tendința de a transforma în joc activitățile programate de educatoare, astfel copilul mânuiește cu multă plăcere creionul pe hârtie, dar și fără intenția de „a desena" ceva, în pofida indicațiilor educatoarei. Pe el îl captivează actul de mânuire al creionului, faptul că trasând cu el pe hârtie apar linii întortocheate. Cu toate acestea, prin îmbinarea elementelor de învățare cu cele de joc, și invers, copilul își însușește unele cunoștințe și face primii pași în direcția formării deprinderilor efortului intelectual. Aceasta particularitate psihologică a învățării la aceasta perioada face necesara includerea procedeelor de joc în desfășurarea activităților instructiv-educative. Elementele de învățare, îmbinate în mod rațional cu jocul, devin un important instrument de însușire a cunoștințelor și formare de deprinderi elementare.

Un eșec școlar de tip necognitiv se referă la inadaptarea elevului la exigențele ambianței școlare. Acest tip de eșec vizează, mai precis, inadaptarea la rigorile vieții de elev, la exigențele de tip normativ pe care le presupune funcționarea corespunzătoare a fiecărei școli sau a oricărei colectivități școlare. Elevul dezadaptat recurge la abandonul școlar, la părăsirea precoce a școlii, în favoarea unui mediu mai puțin coercitiv, de regulă cel al străzii sau al grupurilor de tineri necontrolați. Cauzele aceste dezadaptări școlare constau fie în probleme individuale de natură afectivă (de exemplu, teama sau repulsia față de școală, apărute în urma unor pedepse severe sau a unor conflicte repetate cu părinții, profesorii), fie în determinări psiho-nervoase de natură congenitală (de exemplu, hiperexcitabilitate, dezechilibru emoțional, autism, impulsivitate excesivă etc). Aceste aspecte subiective legate de eșecul școlar, care demonstrează faptul că el are un pronunțat caracter individual, depinzând nu numai de factori obiectivi exteriori, ci și de modul particular în care elevul se percepe și își evaluează rezultatele, îl obligă pe profesor să-și cunoască foarte bine elevii sub aspect psihologic, pentru a înțelege corect acei factori subiectivi care-i fac pe unii elevi să fie în permanență nemulțumiți în raport cu sine și să se considere în situație de eșec școlar, iar pe alții, dimpotrivă, să se autoevalueze frecvent într-un mod pozitiv și să aprecieze că sunt într-o reală situație de succes școlar. Eșecul școlar trebuie privit, așadar, atât ca un fenomen obiectiv, cât și ca unul subiectiv (sau individual).

BIBLIOGRAFIE:

1. Cosmovici Andrei, Luminița Iacob- *Psihologie școlară,* Editura Polirom Iași 1999;
2. Cucoș Constantin -*Pedagogie generală*, Editura Polirom, Iași, 2000;
3. Dragu Anca, Sorin Cristea- *Psihologie și pedagogie școlară*, Editura Ovidus University Press Constanța, 2002;
4. Neacșu Ioan - *Pregătirea psihopedagogică*, Editura Polirom, Iași, 2006.

ÎNVĂȚĂMÂNT ROMÂNESC PE COORDONATE EUROPENE

Prof. înv. preșc. Ionescu Margareta
Grădinița P.P.Nr. 4, Structură G.P.P. Nr. 2, Lugoj

Într-o societate bazată pe cunoaștere și pe tehnologie avansată, reformele educaționale trebuie să promoveze inovarea, adaptarea și reconsiderarea la nivelul curriculumului pentru a asigura schimbarea la toate celelalte componente din educație. La nivel european, aceste reforme trebuie să vizeze promovarea diversității în unitate. În vederea realizării unui spațiu european extins, Uniunea Europeană a notat progrese remarcabile în adoptarea următoarelor abordări: educația este modalitatea

fundamentală de dezvoltare personală și de afirmare socială; impunerea centrării educației pe formarea de competențe pentru o mai bună și eficientă integrare socială și economică a absolvenților, recunoscându-se realizarea învățării în toate contextele educaționale (formale, nonformale și informale); asigurarea calității în educație, articulând expectanțele sistemului de învățământ cu cele ale actorilor implicați-elevi, părinți, cadre didactice și societatea în general.

Studii efectuate în ultimii ani, care au analizat educația și învățământul românesc, fie pe toți parametrii învățării(a învăța să știi, a învăța să faci, a învăța să fii și a învăța să trăim împreună, cum ar fi: ,,The Elli Index-Europe 2010) fie pe parametrii independenți: ,,a învăța să știi sau a învăța să faci" au scos în evidență cam aceleași probleme: că există o strânsă corelație între nivelul scăzut al învățământului și problemele economice ale țării. Răspunsul la întrebarea dacă copiii noștri merg la o școală bună ar trebui dat de societatea românească. Esențial ar fi ca toate școlile să aibă, pe lângă conținuturi, obiective și cadre cheie la fiecare materie și, pe lângă activitățile extrașcolare despre care se poate discuta separat, acel ,,portret" al elevului pe care l-am menționat.

Calitatea serviciilor educaționale este un imperativ major al prezentului ce presupune dezvoltarea durabilă a societății în viitor. Accelerarea schimbărilor din viața economico-socială, necesită practicarea unei politici în domeniul resurselor umane care să asigure personal de calitate. Într-o lume a globalizării și internaționalizării afacerilor, performanța nu se poate obține fără o resursă umană competentă, context în care activitățile de personal capătă noi dimensiuni legate de promovarea managementului calității totale și în acest domeniu de importanță strategică pentru organizații. Scopul este asigurarea succesului pe termen lung prin satisfacerea cerințelor și obținerea de avantaje. În sistemul de învățământ constatăm că ne confruntăm cu probleme structurale, în special în învățământul rural care întâmpină dificultăți majore în ceea ce privește investiția în infrastructura fizică, personalul didactic calificat, accesul limitat la formare profesională și la programele de formare continuă. Sistemul de învățământ are un caracter național și istoric, cu alte cuvinte, evoluează și se dezvoltă în raport cu dezvoltarea materială și specificul cultural. Atunci când ne gândim la învățământ și la Uniunea Europeană, ne gândim la posibilitatea de a studia în altă țară, la ansa de a cunoaște o altă cultură și alți oameni, la curiozitatea de a afla mai multe despre ceea ce se întâmplă dincolo de granițele țării natale.

Pentru a vorbi despre un învățământ european, putem pleca de la premisa că societatea românească trebuie să aibă mentalitate europeană, să se ghideze după principii moderne, iar școala să se axeze pe cultura generală, pe interdisciplinaritate, dar și pe specializări care să le asigure un viitor, fără ca România să devină colonie tehnologică, un furnizor de mână de lucru ieftină. Învățământul românesc capătă noi valențe în condițiile impuse de reforma cu deschidere europeană. Menirea noastră ca dascăli este nobilă, dar și grea. Omul needucat nu este în stare să pătrundă în resorturile intime ale existenței sale biologice și nu poate admite răspunderile față de viața prezentă și viitoare. Se vorbește despre centrarea educației pe elev iar acest lucru este în perfectă concordanță cu ceea ce elitele societății românești, eminenți pedagogi democrați au avut în prim plan în ultimii 150 de ani. În perioada contemporană, globalizată, super-tehnologizată și foarte dinamică în ceea ce privește piața muncii, țările care au reușit să creeze schimbări majore și benefice pentru învățământ au avut câteva lucruri în comun în politicile lor educaționale: crearea unei viziuni de țară pentru educație și învățământ pe termen lung; stabilirea de standarde ridicate și deci, de așteptări de la toți elevii și de la toate școlile; egalitatea de șanse pentru toți copiii; pregătirea viitorilor profesori; alinierea curriculei; motivarea și implicarea în întreg procesul școlar. Revenind la integrarea învățământului românesc în cel european consider că numai o politică unică, comună a statelor membre UE poate determina progresul țărilor al căror învățământ nu este atât de performant. Învățământul românesc are nevoie de programe mai corelate cu nevoile societății, cu noile cerințe ale pieței muncii și de dotarea instituțiilor cu material didactic.

Școala românească are profesori de excepție, are olimpici care aduc România în vârful ierarhiei la olimpiadele și concursurile școlare. Țara noastră are antrenori de olimpici care anual participă și aduc medalii României. Calitatea educației în școala românească vizează finalități ancorate în context

european deschizând drumul către oportunitățile oferite de societatea europeană a cunoașterii. Elevii, studenții și formatorii trebuie să conștientizeze necesitatea studiilor corespunzătoare care să poată fi folosite eficient în întreaga Europă. Managementul calității în educație și formare inițială, deci asigurarea calității demersului educațional în ansamblul său, constituie un domeniu de intervenție care necesită cu precădere dezvoltarea și implementarea sistemelor și procedurilor interne de evaluare, de management și asigurare a calității activităților de educație și formare inițială și continuă, precum și profesionalizarea activităților manageriale la nivelul furnizorilor de educație. Elevul are o dublă calitate: de participant activ la propria educație, dar și de client al școlii iar valoarea adăugată o reprezintă contribuția efectivă a unității școlare la educație, dincolo de factorii de intrare(elevi, resurse, mediul economico-social). Politica națională în domeniul educației este construită în jurul următoarelor obiective majore: calitatea ridicată a educației; pregătirea societății bazate pe cunoaștere; acces egal și sporit la educație; investiția în capital uman; compatibilizarea standardelor educaționale din mediul rural la cele din mediul urban; dezvoltarea instituțională a educației permanente; informarea partenerilor educaționali.

În vederea realizării unui spațiu european extins, Uniunea Europeană a notat progrese remarcabile în adoptarea unor abordări ca: educația este modalitatea fundamentală de dezvoltare personală și de afirmare socială; impunerea centrării educației pe formarea de competențe pentru o mai bună si eficientă integrare socială și economică; asigurarea calității în educație, asigurând expentanțele sistemului de învățământ cu cele ale actorilor implicați: elevi, părinți, cadre didactice și societatea, în general.

Prin urmare, putem considera competență unul dintre pilonii centrali, principalul organizator al reconstrucției curriculumului, dar și instrument al calității și performanței în activitatea profesională și socială, obiectiv al programelor de formare și rezultat al învățării.

,,Idealul educațional al școlii românești constă în dezvoltarea liberă, integrală și armonioasă a individualității umane, în formarea personalității autonome și în asumarea unui sistem de valori care sunt necesare pentru împlinirea și dezvoltarea personală, pentru dezvoltarea spiritului antreprenorial, pentru participarea cetățenească activă în societate, precum incluziune socială și pentru angajare pe piața muncii."

BIBLIOGRAFIE:

1. Potolea Dan (coordonator), *Proiectarea modulară a programelor școlare*, Ghid metodologic, București, 2012;
2. Stanciu Mihai, *Didactica postmodernă*, Iași, 2007

INIȚIATIVE DIDACTICE ÎN EDUCAȚIA TIMPURIE

prof. Kovacs Alina
Grădinița P..P. Nr.4, Lugoj, Jud. Timiș

Educația timpurie joacă un rol fundamental în dezvoltarea armonioasă a copiilor. Grădinița nu este doar un spațiu de socializare și joacă, ci și un mediu educațional structurat, în care copiii învață prin activități adaptate vârstei lor. Inițiativele didactice în grădiniță sunt concepute pentru a stimula curiozitatea, creativitatea și capacitatea de învățare a copiilor, într-un mod plăcut și captivant. Aceste inițiative pun accent pe dezvoltarea emoțională, socială și cognitivă a copiilor, ajutându-i să-și dezvolte abilități esențiale pentru viitor.

Inițiativele didactice reprezintă un ansamblu de activități și metode educative prin care copiii își dezvoltă abilitățile cognitive, emoționale și sociale. La grădiniță, învățarea are loc prin intermediul

jocului, explorării și experiențelor practice, ceea ce le permite copiilor să-și dezvolte în mod natural curiozitatea și dorința de a descoperi.

În cadrul educației preșcolare, inițiativa didactică poate însemna introducerea unor metode noi de predare, adaptarea curriculumului la interesele copiilor sau integrarea unor tehnici de învățare bazate pe joc. Aceste inițiative au scopul de a facilita învățarea activă și de a crea experiențe de învățare cât mai plăcute și eficiente.

Principalele obiective ale inițiativelor didactice în grădiniță sunt:

- Dezvoltarea abilităților cognitive: prin activități care stimulează gândirea critică, rezolvarea de probleme și creativitatea.
- Stimularea dezvoltării socio-emoționale: copiii sunt încurajați să comunice, să colaboreze și să gestioneze emoțiile în cadrul grupului.
- Încurajarea motivației intrinseci pentru învățare: prin activități ludice care îi fac pe copii să se implice activ în procesul de învățare.
- Formarea abilităților practice și de autonomie: copiii sunt implicați în activități care le dezvoltă independența, spiritul de inițiativă și responsabilitatea.
- Cultivarea curiozității: introducerea unor activități atractive care să le capteze atenția și să îi încurajeze să exploreze.

Pentru ca inițiativele didactice să fie eficiente, acestea trebuie planificate și adaptate nevoilor specifice ale fiecărui grup de copii. Câteva strategii de implementare includ:

- Structurarea activităților pe etape: Activitățile trebuie să fie progresive și să includă atât introducerea conceptului, cât și aplicații practice.
- Adaptarea în funcție de nivelul de dezvoltare al copiilor: Fiecare activitate trebuie ajustată în funcție de vârstă și de nivelul de înțelegere.
- Învățarea colaborativă: Activitățile care implică colaborarea între copii îi ajută să înțeleagă importanța lucrului în echipă și să își dezvolte abilitățile sociale.
- Evaluarea non-formală: Observarea atentă a comportamentului și progresului fiecărui copil ajută educatoarea să înțeleagă nevoile și să ajusteze activitățile.

Jocul este activitatea naturală prin care copiii de grădiniță explorează lumea și învață concept noi. Jocul permite copiilor să învețe într-un mod relaxat și interactiv.

Exemple de inițiative didactice care utilizează jocul includ:

- Jocuri de rol: Activități precum „de-a medicul” sau „de-a bucătarul” îi ajută pe copii să înțeleagă diverse roluri sociale și să își dezvolte creativitatea. Aceste activități îi încurajează să interacționeze și să își îmbunătățească abilitățile de comunicare.
- Jocuri de construcție: Utilizarea cuburilor, a pieselor LEGO și a altor materiale de construcție dezvoltă coordonarea mână-ochi, gândirea logică și creativitatea.
- Jocuri senzoriale: Activități care includ nisip, apă, plastilină sau alte materiale senzoriale îi ajută pe copii să își dezvolte simțurile, concentrarea și motricitatea fină.

Proiectele tematice sunt inițiative care urmăresc aprofundarea unor teme de interes prin activități variate desfășurate pe parcursul mai multor zile sau săptămâni. Acestea le permit copiilor să exploreze subiecte într-un mod captivant și integrat.

- Săptămâna Naturii: Include activități despre plante, animale și mediul înconjurător. Copiii pot planta flori, îngriji o mini-grădină și învăța despre responsabilitate și răbdare.
- Explorarea spațiului: Copiii pot afla lucruri interesante despre planete, stele și Univers prin ateliere, vizionări de imagini și mici experimente, cum ar fi confecționarea machetelor de planete.
- Proiecte culturale: Activități dedicate descoperirii unor tradiții și obiceiuri specifice diferitelor țări. Copiii pot învăța despre mâncăruri, dansuri și muzică tradițională din alte culturi, promovând diversitatea și respectul pentru diferențe.

Activitățile desfășurate în aer liber sunt foarte benefice pentru copiii de grădiniță, permițându-le să exploreze mediul natural și să dezvolte abilități fizice și cognitive:

- Excursii și plimbări în parc: Copiii pot descoperi natura în mod direct, observând copaci, flori, insecte și animale. Aceste activități îi ajută să dezvolte un sentiment de respect pentru natură.
- Grădinăritul: Activități de plantare și îngrijire a plantelor îi învață pe copii despre ciclul vieții plantelor și responsabilitate.
- Jocuri de mișcare: Activitățile de alergare, sărituri sau trasee amenajate în aer liber sunt excelente pentru dezvoltarea motricității grosiere și pentru menținerea sănătății fizice.

Activitățile artistice și creative sunt esențiale în grădiniță, deoarece îi ajută pe copii să își exprime emoțiile, să își dezvolte motricitatea fină și să își exploreze creativitatea:

- Ateliere de pictură și desen: Copiii pot explora culorile, formele și texturile, exprimându-se liber și învățând să își coordoneze mișcările.
- Activități de modelaj: Cu ajutorul plastilinei sau al altor materiale, copiii își pot dezvolta motricitatea fină și pot crea obiecte, învățând astfel despre volum și formă.
- Muzică și dans: Prin dans și cântat, copiii își dezvoltă ritmul, capacitatea de coordonare și își îmbunătățesc abilitățile de ascultare și exprimare emoțională.

Educația STEM (Știință, Tehnologie, Inginerie, Matematică) poate fi introdusă în grădiniță prin activități simple și captivante:

- Construcția de poduri din hârtie sau spaghete: copiii învață elemente de inginerie de bază și dezvoltă gândirea logică.
- Experimente cu apă: activități prin care copiii observă cum se comportă obiectele în apă, învățând noțiuni simple de fizică.

În epoca digitală, tehnologia poate fi utilizată cu moderație pentru a completa procesul de învățare. Tabletele, programele educaționale și aplicațiile interactive pot fi instrumente utile atunci când sunt folosite sub supravegherea adultului. Acestea ajută copiii să învețe concepte noi, să își îmbunătățească vocabularul și să se familiarizeze cu noțiuni simple de tehnologie, cum ar fi:

- Aplicații educative interactive – care le permit să învețe numerele, literele sau să își îmbunătățească vocabularul.
- Jocuri educative – unde pot exersa coordonarea și învăța despre relațiile spațiale.

Educatorul joacă un rol esențial în planificarea și implementarea inițiativelor didactice. El trebuie să:

- Creeze un mediu sigur și primitor: pentru ca fiecare copil să se simtă încurajat să participe.
- Observe și adapteze activitățile la nevoile copiilor: pentru a răspunde nivelului de dezvoltare și intereselor individuale ale acestora.
- Stabilească obiective clare și să monitorizeze progresul copiilor: pentru a asigura o dezvoltare armonioasă.

Studiile arată că inițiativele didactice bine planificate și adaptate vârstei au un impact pozitiv semnificativ asupra dezvoltării copiilor. Printre efectele benefice se numără:

- Îmbunătățirea abilităților cognitive: Copiii își dezvoltă gândirea logică, memoria și capacitatea de rezolvare a problemelor.
- Dezvoltarea socială și emoțională: Activitățile în grup și colaborarea îi ajută pe copii să își dezvolte empatia, autocontrolul și să înțeleagă importanța relațiilor.
- Autonomia și încrederea în sine: Participarea la activități variate îi ajută să devină mai încrezători în abilitățile lor și să își dezvolte autonomia.
- Creativitatea: Prin activitățile artistice, copiii își dezvoltă imaginația și învață să-și exprime gândurile și emoțiile în moduri noi.

Inițiativele didactice în grădiniță sunt fundamentale pentru dezvoltarea completă a copiilor, oferindu-le un mediu de învățare plăcut și stimulant. Prin intermediul unor activități variate și captivante, copiii pot descoperi lumea din jurul lor, își pot dezvolta abilitățile sociale și emoționale și își pot pregăti baza pentru parcursul educațional viitor. Astfel, grădinița joacă un rol esențial în conturarea unei dezvoltări armonioase și a unei atitudini pozitive

BIBLIOGRAFIE:

1. Gheorghe Tomsa, *Psihopedagogie preșcolara și școlară,* București, 2005;
2. I. Cerghit, I. T. Radu, E. Popescu, L. Vlasceanu, *Didactica,* E.D.P. București, 1993;
3. I. Nicola, *Pedagogie*, E.D.P., București, 1992;
4. E. Popescu, A. Mateias, *Pedagogie preșcolară*, E.D.P., București, 1994;
5. I. Cerghit, *Metode de învățământ,* E.D.P., București, 1997;
6. C. Cucoș, *Pedagogie*, Ed. Polirom, Iași, 2002;
7. M.R. Ionescu, *Didactica modernă,* Ed. Dacia, Cluj-Napoca, 2001.

INITIATIVE DIDACTICE: CREȘTEREA CALITĂȚII ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREUNIVERSITAR PRIN CREATIVITATE, INOVAȚIE ȘI COLABORARE

ed. Morariu Ana-Maria
Grădinița cu P.P. Nr.13, Vaslui

În contextul actual, învățământul preuniversitar se află într-un proces continuu de adaptare și transformare pentru a răspunde cerințelor dinamice ale societății contemporane și nevoilor diverse ale elevilor. Inițiativele didactice inovatoare joacă un rol esențial în asigurarea calității actului educațional. Scopul acestui demers este de a îmbunătăți metodele de predare-învățare-evaluare, de a valorifica schimbul de experiență între cadrele didactice și de a promova cooperarea între instituții de învățământ. Așa cum spunea Lev Vygotsky: *„Învățarea apare cel mai bine atunci când elevii colaborează și se ajută reciproc să progreseze”* (Vygotsky, 1978).

Îmbunătățirea metodelor și tehnicilor de predare-învățare-evaluare

Pentru a stimula interesul și implicarea elevilor, cadrele didactice trebuie să îmbunătățească permanent metodele și tehnicile de predare. Metodele tradiționale trebuie completate cu strategii interactive și tehnologii moderne.

Metode inovatoare și impactul acestora

Învățarea bazată pe proiecte (PBL) este o metodă care implică elevii în rezolvarea unor probleme reale, oferindu-le oportunitatea de a învăța aplicând cunoștințele teoretice în practică.

Metodele de evaluare formative constituie un instrument valoros pentru a monitoriza progresul elevilor și pentru a adapta procesul de învățare. *„Educația ar trebui să fie un proces continuu de creștere și dezvoltare”* (John Dewey). Prin feedback constant și evaluări formative, elevii primesc îndrumări clare și pot înțelege mai bine cum să-și îmbunătățească performanțele.

Integrarea tehnologiilor digitale

Tehnologiile moderne, cum ar fi platformele de învățare online, simulările digitale și aplicațiile interactive, aduc un plus de valoare procesului educațional. În practica mea, am folosit platforme educaționale care oferă elevilor posibilitatea de a colabora în timp real și de a accesa resurse educaționale personalizate. Utilizarea tehnologiilor digitale sporește interesul elevilor, facilitează accesul la informații actualizate și stimulează participarea activă.

Punerea în practică a abordărilor pedagogice și manageriale inovatoare

Implementarea unor abordări pedagogice inovatoare necesită valorificarea schimbului de experiență între cadrele didactice și aplicarea unor strategii manageriale eficiente. Organizarea atelierelor și a conferințelor pentru profesori reprezintă o oportunitate pentru diseminarea bunelor practici. *„Învățarea nu este un produs al predării, ci al participării elevilor la activități semnificative”* (Rogers, 2002).

Un exemplu concret îl reprezintă un proiect de colaborare cu alți profesori, care permite crearea de activități interdisciplinare și utilizarea de metode noi în predare. Astfel, elevii au acces la un conținut integrat, ceea ce sporește motivația și performanțele academice.

Management educațional participativ

Managementul educațional participativ încurajează implicarea activă a tuturor actorilor educaționali – profesori, elevi, părinți – în procesul decizional. Prin crearea unui climat școlar colaborativ, toți cei implicați devin parteneri în atingerea obiectivelor educaționale.

Promovarea activității de cooperare între instituții de învățământ

Cooperarea între instituțiile de învățământ oferă oportunități de învățare integrate și promovează schimbul de bune practici. Activitățile comune, cum ar fi competițiile tematice și proiectele regionale, contribuie la dezvoltarea abilităților de comunicare, colaborare și gândire creativă a elevilor.

Într-un proiect de parteneriat educațional realizat între mai multe școli, care dezvoltă împreună activități care abordează teme interdisciplinare, cum ar fi educația pentru mediu și educația financiară se încurajează dezvoltarea unor competențe esențiale pentru elevi și consolidează relațiile dintre cadrele didactice din diferite școli.

Schimb de bune practici între cadrele didactice

Oportunitatea schimbului de bune practici între cadrele didactice reprezintă un mijloc valoros pentru creșterea calității actului educațional. Prin participarea la ateliere de formare, conferințe și schimburi de experiență internaționale, profesorii își pot extinde orizontul profesional, împărtășind strategii și metode de predare inovative.

Recomandări pentru creșterea calității educației

Pentru a îmbunătăți calitatea învățământului preuniversitar, este esențial să promovăm abordări integrate și interdisciplinare, să încurajăm implicarea activă a elevilor și să creăm oportunități de învățare semnificativă. Dintre recomandările ce pot contribui la atingerea acestor obiective se numără:

1. **Formarea continuă a cadrelor didactice:** Prin acces la cursuri de specializare, profesorii își pot dezvolta abilitățile pedagogice și își pot diversifica metodele de predare.
2. **Promovarea colaborării între profesori:** Organizarea periodică de ateliere de lucru și forumuri de discuții pentru a împărtăși experiențe și resurse.
3. **Integrarea tehnologiilor inovative:** Crearea unor medii de învățare care să faciliteze implicarea elevilor prin metode interactive.
4. **Personalizarea procesului educativ:** Adaptarea metodelor de predare la nevoile fiecărui elev, promovând astfel învățarea diferențiată.

Concluzie

Inițiativele didactice inovatoare, bazate pe creativitate, schimb de bune practici și cooperare, pot transforma învățământul preuniversitar într-un mediu educațional mai atractiv și eficient. Prin îmbunătățirea metodelor de predare, valorificarea experiențelor profesionale și colaborarea activă între instituțiile de învățământ, putem asigura o educație de calitate, centrată pe nevoile elevilor. *„Educația este cel mai puternic instrument pe care îl putem folosi pentru a schimba lumea”* (Nelson Mandela).

BIBLIOGRAFIE:
1.Dewey, J., *Experience and Education*. Kappa Delta Pi, 1938;
2.Vygotsky, L. S., *Mind in Society: The Development of Higher Psychological Processes*. Harvard University Press, 1978;
3.Rogers, C., *Freedom to Learn*. Prentice Hall, 2002.

DEZVOLTAREA CREATIVITĂȚII ÎN EDUCAȚIA TIMPURIE

prof. Nane Gina/prof. Savastița Gabriela
Grădinița cu P.P. Nr. 17, Vaslui

Creativitatea constituie una dintre cele mai importante valori umane, sociale și educaționale. Rolul creativității în procesul culturii și civilizației este deosebit de important, iar învățământul contemporan manifestă o accentuată preocupare pentru educarea aptitudinilor creative. A trăi în lumea transformărilor permanente presupune un grad de adaptare legată, în mare parte, de creativitate. Este important de subliniat faptul că, în practica învățământului preșcolar, apare frecvent problematica potențialului creativ al copilului, care se manifestă și se dezvoltă într-un mediu, prin excelență, ludic. Pornind de la premisa conform căreia fiecare copil dispune de un anumit potențial creativ, putem afirma că adulții implicați în creșterea și educația lor, părinți și educatori, sunt responsabili de valorificarea acestei capacități. Unii cercetători de părere că nu este niciodată prea devreme pentru a începe educarea creativității copiilor, cu alte cuvinte, activitatea creativă a copilului nu ar trebui să fie îngrădită de nici un fel de interdicții, limitări sau critici. Dezvoltând sensibilitatea și receptivitatea copilului pentru diverse materiale și pentru particularitățile acestora, pentru perceperea lumii înconjurătoare și corelarea fenomenelor percepute, copilul învață, cu timpul, să folosească aceste aptitudini și în alte domenii. În acest proces, mediul, joacă un rol important, deoarece el poate favoriza, încă din cea mai fragedă copilărie, dezvoltarea creativității.

Părinții nu ar trebui să instituie o ordine prea severă în jurul copiilor, pentru a nu-i obliga, în felul acesta, pe copii s-o mențină. Întâi ei și apoi educatoarea, în grădiniță, ar trebui să atragă atenția copiilor asupra tuturor fenomenelor, pentru a stimula astfel propriile lor observații (percepții), ar trebui să le permită să vadă, să pipăie și să audă tot ce se petrece în jurul lor, deschizându-le astfel calea spre mediul înconjurător.

Orice experiență bazată pe contactul direct și pe comunicare se petrece, în primul rând, prin atingerea obiectului respectiv. Simțul tactil este atât de important, deoarece el determină detașarea eului de mediul înconjurător, punându-l în același timp în legătură cu acest mediu. Copilul trebuie să fie îndrumat să-și folosească ochii, nu numai pentru a vedea, dar și pentru A PRIVI; urechile, nu numai pentru a auzi, dar și pentru A ASCULTA cu atenție; mâinile nu numai pentru a apuca obiectele, ci și pentru a le pipăi și A SIMȚI. „Educarea creativității artistice are drept urmare o educare a creativității în general.

S-a ajuns astfel, la susținerea ideii că sensibilitatea față de probleme și flexibilitatea pot fi dobândite în artă și transferate apoi asupra altor domenii. Maslow este de părere că educarea creativității poate fi realizată și cu ajutorul literaturii și al dansului. O contribuție esențială în dezvoltarea teoriilor despre joc a adus-o L.S. Vîgotski (1896-1934).

Considerând activitatea de joc ca fiind principalul factor al dezvoltării generale, Vîgotski se concentrează mai ales asupra regulilor acestuia. În joc poate fi sesizată o adevărată pregătire profesională pentru activitatea viitoare, jocul fiind orientat spre activitatea socială pe care copilul o observă, o imită și o transpune, luând ca reper principalele raporturi sociale.

Diferența dintre ceea ce un copil poate să facă în mod independent și ceea ce poate realiza cu ajutorul adultului este considerată a fi zona proximei dezvoltări, conform originalei sale teorii. În acest sens, Vîgotski precizează că a respecta particularitățile de vârstă ale copilului, înseamnă a lua în considerare atât cerințele și posibilitățile reale ale copilului, cât și perspectivele apropiate ale dezvoltării psihice ale acestuia.

Sarcinile trebuie formulate astfel încât să constituie un puternic stimulent pentru dezvoltarea psihică a copilului. În fond, posibilitatea transferării creativității de pe un tărâm pe altul se datorează sentimentului de securitate psihică; el face posibilă existența curajului de a-ți încerca forțele și în alt domeniu. Vîgotski(1971) preciza că, „În joc, un copil se comportă totdeauna dincolo de vârsta sa medie, dincolo de comportamentul său cotidian, în joc este ca și cum ar fi puțin mai înalt decât el însuși".

Copiii lucrează cu acea zonă a proximei dezvoltări; ei își creează propriile lor concepte. Potențialul creativ al preșcolarului se manifestă în activitățile sale cotidiene: în joc (activitate fundamentală), în desen și pictură (activități care sunt pentru el, cel puțin inițial, un joc cu liniile și culorile) și în limbaj (o activitate de intercomunicare umană realizată cu mijloacele limbii). Cadrul cel mai important de manifestare, dar și de stimulare a potențialului creativ, este jocul, cu toate tipurile sale.

Comportamentului copilului dar și relațiile acestuia cu mediul înconjurător, funcția de semn sau simbol fiind dată obiectului prin acțiunea pe care o execută copilul, mișcarea proprie a copilului, gestul lui, conferă obiectului funcția de semn, îi comunică sensul acestuia.

După jocul – exercițiu, în jurul vârstei de 2 ani apare jocul simbolic care se explică și el prin asimilarea realului la eu, el reprezintă gândirea individuală în forma ei cea mai pură, prin conținutul său reprezintă o expansiune a eu-lui și o realizare a dorințelor în opoziție cu gândirea rațională socializată care adaptează eu-l la real și exprimă adevărurile comune .

Conduita creativă ludică este o premisă pentru viitorul comportament creativ care se va materializa în produse noi, originale, cu valoare socială (nu numai individuală). Deși este mai simplu (alături de jocul imitativ), jocul de mânuire a obiectelor se îmbogățește treptat, copilul combină diferite mișcări și descoperă multiple utilizări ale obiectelor (jucăriilor). În jocul de construcție imită și reproduce modele de acțiune implicate în situații de viață, întâlnite în lumea adulților și a obiectelor; le reproduce însă prin simplificare (nu numai din cauza percepției și a gândirii sincretice, care nu-i permit sesizarea relației dintre elemente și unitate, ci al nivelului relativ deficitar al deprinderilor motrice și practice). În același timp, copilul adaugă noi elemente dictate de emoțiile și dorințele sale.

În jocul de creație cu subiect din viața cotidiană, copilul imită și reproduce selectiv modele de comportament oferite de cei din jur, nu numai pe acelea care sunt în acord cu dorințele și preferințele sale. Preluarea acestor modele se face spontan, fără constrângeri exterioare sau cerințe impuse persuasiv. În realizarea rolurilor asumate se folosește de obiecte reale, cărora le dă nu numai semnificații reale, ci și semnificații proprii. Dacă la început acțiunile reproduse sunt simplificate, în timp le complică, le combină între ele, le îmbogățește cu ceea ce a acumulat în experiența sa cognitivă (în jocul de creație „De-a vânzătorii, copilul va măsura produsele pe care „le vinde" și va utiliza mijloace neconvenționale, însușite în activitățile matematice).

Datorită focalizării în jurul unei teme oferite de mediul social, în cadrul căruia acumulează experiență, acțiunile ludice capătă coeziune, fluență, inventivitate (se realizează o adevărată INVENȚIE prin adăugire, prin analogie, prin asociere). Ficțiunea din jocul de creație cu subiect din viața cotidiană nu este absurdă, ci constructivă și originală. Realitatea este în același timp sursă, criteriu de verificare, câmp de explorare și identificare. În cadrul acestor jocuri, copilul substituie prin imagini, prin trăiri emoționale, prin gesturi și acțiuni, obiecte, persoane, relații, și apoi se substituie pe sine însuși, identificându-se cu rolul.

Copilul trăiește empatic personajul pe care îl joacă, ceea ce pare incredibil, dat fiind caracterul animist al gândirii. Prin jocul de creație cu subiect din cotidian, preșcolarul se detașează treptat de realitatea concretă și imediată, transpunându-se în trecutul trăit mai de demult sau chiar în viitor.

Jocul de creație cu subiect din povești și basme aduce și el modificări, adăugiri, combinări de replici, de acțiuni. Preșcolarul modifică, în funcție de trăirile sale emoționale față de personaj, evoluția acestuia, relațiile lui cu celelalte personaje. Copilul manifestă independență în alegere și spontaneitate în interpretarea rolului asumat, fiind capabil chiar să interpreteze toate rolurile din aceeași poveste, fără a imita educatoarea sau colegul care l-a precedat. El utilizează o pantomimică socială, dar în același timp și una personală. Prin jocul cu subiect din basme și povești, copilul se transpune într-o lume mirifică, a tuturor posibilităților, conștientizând caracterul ei nereal („știu că nu este așa, dar așa vreau eu să fie").

Manifestarea potențialului creativ în cadrul jocului nu este intențională, ea este posibilă, datorită semnificației afectogene a obiectelor, persoanelor, relațiilor și, mai ales, reflectă trebuința de independență și autoexprimare a preșcolarului.

Jocul copilului nu este un veritabil produs creator, dar este nou și original în raport cu sine și în raport cu ceilalți copii. Originalitatea jocului derivă din funcția pe care aceasta o are pentru copil: ,,asimilarea realului fără constrângeri sau sancțiuni, rezolvarea echilibrului afectiv și intelectual al eului în confruntarea cu realul".

Pregnantă la vârsta preșcolară este manifestarea potențialului creativ în desen și pictură, activități care au funcții importante în viața preșcolarului. Prin intermediul lor, copilul ajunge întâmplător la artă, își însușește instrumente de morfologie și sintaxă a artei pe care apoi le va utiliza deliberat. Acestea exprimă și stimulează potențialul creativ al preșcolarului. Prin desen și apoi prin pictură, copilul reflectă, selectiv și într-o formă specifică, realitatea. Selectivitatea și specificitatea se datorează, pe de o parte, insuficientei elaborări a instrumentelor artei, iar pe de altă parte, motivelor afective (elementele preferate sunt disproporționate, exagerate) sau motivelor topologice („nu mi-a mai rămas loc în pagină").

Prin desen și pictură preșcolarul asimilează realitatea la propriul eu, echilibrează și armonizează raporturile cu natura, cu ceilalți, cu el însuși. Prin limbajul liniilor, al culorilor, al semnelor grafice, desenul și pictura exprimă plastic percepțiile, reprezentările, emoțiile, cunoștințele receptate din diferite surse. Utilizând acest limbaj, copilul recrează un univers care l-a impresionat (o poveste, un obiect, un personaj sau un animal) și se contopește cu acest univers. Desenul și pictura reprezintă rezonanța lumii în copilul preșcolar și vibrația acesteia în lumea lui .

La 3–4 ani desenul este linear, presupune un număr mic de elemente compoziționale, în general din aceeași categorie. Fluiditatea și flexibilitatea sunt scăzute; colorația este neomogenă, depășește limitele conturului și se folosesc una sau două culori. Spre 5–6 ani, crește numărul elementelor compoziționale, acestea se diversifică categorial, apar detaliile, începe să fie sugerată mișcarea. Elementele compoziționale, dispuse în mai multe planuri (fără a se respecta perspectiva lineară, ca tehnică în desen), se organizează în ansambluri coerente, în jurul unei teme impuse sau alese. Cel mai des întâlnite sunt următoarele elemente: omul, casa, pomul, cerul, soarele, păsările, norii, plantele, animalele. Prezența lor se datorează poate și faptului că sunt simboluri de securitate maternă și paternă, dar mai ales faptului că reprezintă primele obiecte ale cunoașterii imediate, nemijlocite, primele obiecte ale spațiului cognitiv. La această vârstă sunt utilizate mai multe culori cu îmbinări originale și cu intenționalități estetice.

Referitor la originalitate, dincolo de elementele obișnuite, apar și elemente inedite, dar nu în mod deliberat, ci datorită valorii emoționale a obiectelor desenate. Preșcolarul mare preferă desenul cu temă liberă, aleasă, sau cu elemente sugerate. Desenul cu temă devine încărcat, fără a dovedi flexibilitate, și include, de multe ori, elemente care nu au legătură cu tema.

Pentru preșcolar (care are o adevărată voluptate a culorilor strălucitoare, neașteptate), pictura este deja artă intenționată. Acum se poate vorbi de un adevărat simț al formei, manifestat prin pornirea

spontană de a cerceta cu mâna înainte de a contura. Lucrând cu pensula, copilul se oprește surprins că a descoperit forma unui obiect, deși nu reușește să-l numească, operează cu pete plate, fuzionate, vibrate, amestecuri de culori. Respingând uniformitatea și asimetria, preșcolarul dovedește simțul ritmurilor liniilor, culorilor, formelor, care generează, la rândul lor, ritmul gândirii și al mișcărilor fizice.

Potențialul creativ se manifestă (deși mai puțin pregnant) și în domeniul verbal. Acest fapt este explicabil, întrucât creația verbală impune stăpânirea limbii. Preșcolarul de 4–5 ani creează cuvinte după structura celor cunoscute, găsește cuvinte care să includă sunete sau silabe, substituie în propoziții sau fraze anumite cuvinte cu sinonime și antonime, asociază în structuri neobișnuite cuvinte diferite. În general, exprimarea în propoziție este săracă, stereotipă, dar sunt posibile și formulări inedite, neobișnuite.

Literatura pentru copii (basmul, povestea), îl introduce într-o adevărată sărbătoare a limbajului, îl inițiază în viața colectivității, îl ajută să descopere și să înțeleagă legile elementare ale vieții sociale, și, mai ales, să construiască un univers în care irealul devine real, iar imposibilul – posibil. Prin intermediul poveștii copilul se eliberează de egocentrism, întrucât se identifică, în plan imaginar, cu personajele în care găsește ceva din el însuși sau ceva din el, în personaje.

Cu fiecare reluare a textului (copilul cere acest lucru educatoarei sau cuiva din familie), se sedimentează acțiunile, personajele și, mai ales, materialul verbal. Pentru copilul preșcolar, cel ce îi citește povestea este și martorul întâmplărilor povestite, magicianul care deschide ușa fermecată a poveștii și, mai ales, este modelul său de vorbire și povestire.

La 3-4 ani, repovestirile copiilor utilizează formulări stereotipe, automatisme verbale. Treptat, copilul demonstrează capacitatea de a exprima viziunea și atitudinea sa proprie, care se îndepărtează de model. Dacă atitudinea adultului este permisivă, copilul va introduce în repovestire personaje noi (de cele mai multe ori întâlnite în alte povești), modifică întâmplările, îmbogățește acțiunile, propune situații de prevenire a unor întâmplări neplăcute.

Povestirile create de el (care pot fi după modelul adultului, după imagini, cu început dat, după desen sau cu ajutorul unei jucării) sunt scurte, fără divagații, fără explicații întinse, oarecum incoerente (o înlănțuire aproape inconștientă de imagini), dar uneori pot avea o „savoare” deosebită. De cele mai multe ori se concentrează pe întâmplări umane pline de haz sau întâmplări cu animale. Sunt situații în care, prin povestirile create, copilul proiectează asupra personajelor, propriile sale dorințe, preferințe, probleme.

Un loc deosebit între modalitățile de manifestare a potențialului creativ îl au lectura după imagini; tablourile reprezintă adevărate texte iconice, pe care copilul învață să le „citească” în mod creativ. Descifrarea conținutului lor nu se limitează numai la descrierea imaginilor (realizată printr-un „dialog” între imagini și copil), ci devine chiar o autentică creație verbală. De cele mai multe ori, copiii își pun întrebări sau se completează unul pe celălalt.

Toate aceste manifestări ale potențialului creativ sunt originale în raport cu experiența individuală, nu și cu cea socială, dar constituie premisă pentru viitoarele produse, veritabil creative. Stimularea creativității la vârsta preșcolară este factor esențial al dezvoltării psihosociale.

Preșcolaritatea este apreciată tot mai mult ca vârsta celor mai profunde experiențe educaționale din viața unei persoane. Pe parcursul ei se înregistrează ritmurile cele mai pregnante în dezvoltarea individualității umane și unele din cele mai semnificative achiziții, cu ecouri evidente pentru etapele ulterioare ale dezvoltării sale. Din această perspectivă, este de subliniat că profilul psihologic al vârstei preșcolarității generează premise favorabile cultivării și stimulării potențialului creativ: dinamism, impetuozitate, expresivitate, avânt permanent, vibrație și efervescență lăuntrică.

Stimularea creativității este un demers socio–educațional complex, ce cuprinde simultan fenomenele de activizare (incitare și susținere), antrenare, cultivare și dezvoltare prin actualizarea virtuților creative, pentru accederea lor de la posibil la real, prin afirmare efectivă.

Concluzii:

- analizând și generalizând literatura la problema abordată, evidențiem următoarea definiție descriptivă de lucru a creativității: creativitatea este formațiunea psihologică care cuprinde motivație creativă, procese creative, însușiri de personalitate creativă și care fiind declanșată, realizează produse noi, originale, de obicei socialmente utile și recunoscute de experți ca fiind valori culturale autentice;
- potențialul creativ poate fi influențat prin instrucție și educație iar în procesul de învățământ activitatea creatoare poate fi dirijată direct (prin care descriu procedeele rezolvărilor creative) și indirect (prin asigurarea condițiilor care o favorizează);
- orice fenomen de căutare euristică sau de restructurare și reformulare, contribuie la antrenarea potențialului creativ și poate fi consecința unui efort independent.

BIBLIOGRAFIE:

1.Cerghit I. *Fundamentări teoretice și demersuri aplicative,* București: Polirom, 2002, p.74;
2.Elkonin D.B. *Psihologia jocului, Pedagogia secolului XX.* București, Didactică și Pedagogică, 1980, p. 33;
3.Frank L. K. *Individual developmen.* N.Y.: Doubleday, 1955, p. 525;
4.Guilford J. P. *Creativity*. London: Press, 1965, p. 69;
5. Lowenfeld M. *The world picture of children a method of recording and Studyng them*, British J. În: Medic Psych, 1962, p.78 – 101;
6. Maslow A. Hirarchy of Needs; *The cognitive need. Brandeis: Brandeis University*, 1951, p.67-79;
7. Munteanu A. *Lasați copiii să creeze sau ESEUL - joc de imaginație.* În: Didactica Pro.

INOVAŢIE ŞI CREATIVITATE ÎN ACTIVITATEA DIDACTICĂ

prof. înv. primar Agape Maricica,
Școala Gimnazială „Dimitrie Cantemir” Vaslui

În societatea contemporană, cu schimbări rapide şi efecte imediate, educaţia şi învăţământul trebuie reînnoite, completate, adaptate, astfel încât putem vorbi despre o permanentă inovaţie şi creaţie în activitatea didactică.

Obiectivul general este acela de a promova creativitatea ca factor cheie în dezvoltarea competenţelor personale, antreprenoriale şi sociale prin învăţarea pe tot parcursul vieţii dar şi de a găsi strategii moderne folosite pentru asigurarea unei educaţii de calitate în învăţământ. Pentru elevi, şcoala viitorului trebuie să promoveze o educație de calitate și să fie axată pe valori în care elevii să creadă, în care să se regăsească, îndeplinind două condiții, fundamentale din punctul lor de vedere: şcoala viitorului trebuie să le placă şi să fie eficientă.

Prioritatea învățământului o constituie informatizarea, softul educaţional, reprezentat de programele informatice special dimensionate în perspectiva predării unor teme specifice, ceea ce reprezintă o necesitate evidentă. Utilizarea calculatorului în procesul instructiv-educativ facilitează realizarea scopurilor didactice şi idealurilor educaţionale.

Calculatorul nu este utilizat pentru a înlocui activitatea de predare a cadrului didactic, ci pentru a veni tocmai în sprijinul predării, ajutându-l astfel să-şi îndeplinească mai bine funcţia sa didactică fundamentală. Programul de calculator poate deveni un suport important pentru o predare eficientă.

Formarea capacităţii de a utiliza calculatorul, de a folosi internetul este benefică elevilor, atât în activitatea şcolară cât şi în cea extraşcolară, în plan cognitiv cât şi psihic, prin relaţionarea cu lumea oferită de aceste instrumente de lucru ale mileniului al III-lea.

Promovarea sănătăţii şi a stării de bine a elevului determină de asemenea o dezvoltare optimă din punct de vedere somantic, fiziologic, mintal, emoţional, social şi spiritual. Este foarte important ca in formarea unui stil de viață sănătos pentru şcolari să se pună accent pe:
-autocunoaşterea şi construirea unei imagini pozitive despre sine;
-comunicare şi relaţionare interpersonală;
-controlul stresului;
-dezvoltarea carierei profesionale;
-prevenirea accidentelor şi a comportamentelor cu risc pentru sănătate;
-prevenirea atitudinii negative faţă de sine şi viaţă.

În abordarea creativităţii în procesul educaţional, elevul trebuie încurajat să gândească independent, să îşi asume riscuri şi responsabilităţi în demersul său spre formare intelectuală. Evaluarea pentru asigurarea calităţii şi rezultatele obţinute trebuie să ne lărgească perspectiva asupra situaţiei reale din şcoli, să identifice nivelul de pregătire al elevilor şi să ne ajute să descoperim componentele ce au nevoie de sprijin în dezvoltare. Un obiectiv important ce ar trebui stabilit pentru anii următori este de a dezvolta un indicator internaţional al capacităţii de a învăţa, toate acţiunile bazându-se pe cercetarea ştiinţifică. Învăţământul modern are ca sistem de referinţă competenţele generale şi specifice pe care trebuie să le dobândească cel ce învaţă – elevul – pe parcursul şi la finele unui ciclu de instruire, al unui an de studiu etc. Centrarea pe competenţe reprezintă o preocupare majoră în triada predare-învăţare-evaluare.

Noua imagine a profesorului trebuie stabilită prin luarea în considerare a tuturor abordărilor de până acum, de la conceperea ca distribuitor de recompense sau ca sursă de informaţii, până la cea de „manager al învăţării”. Pentru fiecare profesor sunt fundamentale două roluri, cel de manager şi cel de evaluator.

Procesul instructiv-educativ trebuie astfel conceput şi desfăşurat, încât să-i convingă pe elevi să preţuiască propria moştenire naţională, să primească contribuţiile originale ale oricărei naţiuni la

civilizaţia modernă, pregătind atât elevii, cât şi dascălii să înţeleagă valoarea diversităţii şi a independenţei de spirit. Educaţia este factorul hotărâtor al dezvoltării psihoindividuale a persoanei. Ea sistematizează şi organizează influenţele mediului, dezvoltă personalitatea.

Creativitatea, în termeni generali, este un proces mental care permite generarea de idei şi concepte noi sau asocieri originale între concepte şi idei deja existente. Lumea modernă pune accentul pe folosirea mai eficientă a cunoaşterii şi a inovaţiei. Este necesară extinderea abilităţilor creatoare ale întregii populaţii, mai ales ale acelora care le permit oamenilor să se schimbe şi să fie deschişi faţă de idei noi într-o societate diversă din punct de vedere cultural, bazată pe cunoaştere.

Obiectivul principal este promovarea unor abordări inovative şi creative în diferite domenii de activitate.

Educaţia şi formarea profesională sunt factori decisivi pentru realizarea acestui lucru.

Ar trebui, de exemplu, să se pună accent pe o gamă largă de subiecte, precum matematica, ştiinţa şi informaţia şi alte tehnologii. Noul mileniu aduce noi cerinţe educaţionale care impun noi metode, altele decât cele folosite până acum. O importanţă majoră în pregătirea elevilor pentru noile cerinţe, o au cele trei forme ale educaţiei şi anume:

- educaţia formală însemnând învăţare sistematică, structurată și gradată cronologic, realizată în instituţii specializate de către un personal specializat;
- educaţia nonformală constând în activităţi educative desfăşurate în afara sistemului formal de învăţământ de către diferite instituţii educative;
- educaţia informală care se referă la experienţe de învăţare spontană, cotidiană, existenţială, desfăşurate în medii culturale care nu au educaţia ca scop principal.

Criteriul de calitate aplicat educaţiei are un rol foarte important deoarece măsurile propuse pentru a promova creativitatea şi capacitatea pentru inovare vor fi adaptate fiecărei etape din cadrul învăţării continue.

Focalizată pe unitatea de învăţare, evaluarea ar trebui să asigure evidenţierea progresului înregistrat de elev în raport cu sine însuşi pe drumul atingerii obiectivelor prevăzute în programă. Este important să fie evaluată nu numai cantitatea de informaţie de care dispune elevul, ci, mai ales, ceea ce poate el să facă utilizând ceea ce ştie sau ceea ce intuieşte. Fiecare activitate de evaluare a rezultatelor şcolare este însoţită de o autoevaluare a procesului pe care profesorul l-a desfăşurat cu toţi elevii şi cu fiecare elev în parte. Astfel poate fi descris nivelul de formare a competenţelor pentru fiecare elev şi pot fi stabilite modalităţi prin care se pot regla, de la o etapă la alta, activităţi de învăţare-formare a elevilor, în mod diferenţiat.

De o importanţă deosebită este realizarea unui echilibru dinamic între evaluarea scrisă şi evaluarea orală; aceasta din urmă, deşi presupune un volum mare de timp pentru aprecierea tuturor elevilor şi blocaje datorate emoţiei sau timidităţii, prezintă avantaje deosebite, precum: realizarea interacţiunii elev-profesor; demonstrarea stadiului de formare a unor competenţe prin intervenţia cu întrebări ajutătoare, demonstrarea comportamentului comunicativ şi de interrelaţionare al elevului etc. De asemenea este necesară folosirea cu o mai mare frecvenţă a metodelor de autoevaluare şi de evaluare prin consultare, în grupuri mici, vizând verificarea modului în care elevii îşi exprimă liber opinii proprii sau acceptă cu toleranţă opiniile celorlalţi, capacitatea de a-şi susţine şi motiva propunerile.

Managementul clasei este un domeniu de cercetare în ştiinţele educaţiei care studiază atât perspectivele de abordare ale clasei de elevi cât şi structurile dimensionale ale acesteia, în scopul facilitării intervenţiei cadrului didactic în situaţii de criză micro-educaţională şi a evitării consecinţelor negative ale acesteia. O importanţă deosebită în inovaţia şi creaţia în activitatea didactică o au rolurile manageriale ale cadrului didactic:

- de planificare (planifică activităţile cu caracter instructiv-educativ);
- de organizare (organizează activităţile clasei);
- de comunicare (comunică idei,cunoştinţe, ascultă efectiv, oferă feedback, stabileşte canalele de comunicare);

- de conducere (conduce activităţile cu elevii, desfăşurate în clasa şi în afara ei);
- de coordonare (sincronizează obiectivele individuale cu cele comune clasei, contribuind la întărirea grupului şi formării echipelor de lucru);
- de îndrumare (prin intervenţii punctuale adaptate unor situaţii specifice recomandări);
- de motivare (prin întăriri pozitive, prin utilizarea aprecierilor verbale şi nonverbale în sprijinul consolidării comportamentelor pozitive);
- de consiliere (de orice tip, în probleme personale sau legate de şcoală);
- de control (în scopul cunoaşterii stadiului în care se află activitatea de realizare a obiectivelor şi nivelul de performanţă);

Pentru a susţine creativitatea, predarea declarativă, de tip clasic, trebuie depăşită şi înlocuită cu metode care pun accent pe explorare, pe descoperire, pe încurajarea gândirii critice a elevului, pe participarea activă a acestuia la formarea şi dezvoltarea sa intelectuală. În viziunea metodologilor moderne, demersul didactic se centrează pe elev şi are în vedere transformarea acestuia din „obiect" al procesului didactic în „subiect activ" al propriei deveniri.

Modelul de proiectare a activităţii didactice are în vedere trecerea de la centrarea pe conţinut la centrarea pe activitatea elevului, care presupune deplasarea accentului în activitatea didactică. Ar trebui să se ţină cont de toate formele de inovaţie socială şi antreprenorială. De asemenea, ar trebui să se acorde atenţie creaţiei artistice şi noilor abordări în domeniul culturii.

BIBLIOGRAFIE:

1. Ionescu M., Radu I., *Didactica modernă,* Ed. Dacia, Cluj – Napoca, 2001;
2. Alois Gherguţ, *Management general şi strategic în educaţie*, Ed. Polirom, Iaşi, 2007;
3. I. Cerghit, *Sisteme de instruire alternative*, Aramis, Bucuresti, 2002.

O NOUĂ EDUCAȚIE PENTRU O NOUĂ GENERAȚIE

prof. înv. primar Andrieș Gabriela Dana/
prof. înv. primar Ababei Corina Laura,
Școala Gimnazială „Adrian Porumboiu" Muntenii de Jos, județul Vaslui

Studii efectuate în ultimii ani, care au analizat educația și învățământul românesc, fie pe toți parametrii învățării,fie pe parametri independenți au scos în evidență cam aceleași probleme: că există o strânsă corelație între nivelul scăzut al învățământului şi problemele economice ale țării. Ca să nu mai vorbim de cele sociale. Există trăsături comune ale drumului către succes care ar putea fi sintetizate într-un „decalog" pe care România l-ar putea urma în dorința ei legitimă de a-şi decide propriul destin prin generațiile viitoare. Astfel, este necesară:

*Egalitatea de şanse pentru toți copiii. Pe lângă nevoia de fonduri pentru şcolile şi liceele de la țară sau din zone sărace, se poate stabili un sistem de aducere la oraş sau în şcolile mai căutate a învățătorilor şi profesorilor, urmând un sistem de alocare prioritară pentru cei ce stau o perioada la țară sau în şcolile defavorizate.

*Crearea unei viziuni de țară pentru educație şi învățământ pe termen lung. Finlanda de exemplu, are ca scop ca „prin educație de nivel înalt, țara să poată sta mai departe de influențele marilor puteri, astfel păstrându-şi identitatea". Singapore a avut „trecerea de la lumea a treia la lumea întâi", iar în ultimii zece ani se concentrează pe menținerea la acest nivel. De aceea, orice dezbatere publică trebuie să contribuie la conturarea acestei viziuni care, odată articulate, să reprezinte punctal de referință al direcției de dezvoltare şi perfecționare a învățământului pe termen mediu şi lung. Analizele sistemelor performante sugerează că este nevoie cam de şase ani pentru a se vedea rezultate pozitive măsurabile.

*Pregătirea viitorilor profesori ar trebui să se facă în colaborare directă și verificabilă între universități și școli, cu practică la școli – parte din cerințele pentru acordarea diplomei.

*Alinierea curriculei pentru clasele 0-12 și necesitatea coerenței în implementarea ei la nivel de clasă, cu asigurarea spijinului material. Acesta este un punct foarte vulnerabil al situației actuale, căci documentele existente separă pedagogia de curriculă, aceasta din urmă devenind doar o înșiruire de conținuturi. Se perpetuează la catedră idea că cea mai importantă misiune a dascălului este transmiterea informației, iar pedagogia și metodica sunt doar niște decorațiuni ulterioare.

*Clarificarea responsabilităților și folosirea lor pentru dezvoltare și inițiative. Cine scrie curricula, cine o verifică, de câte nivele de inspecție este nevoie. Inspectorii au ca misiune principal sarcina de a verifica dacă ceea ce școala a evaluat este adevărat și de a-i ajuta pe cei ce au nevoie să se îmbunătățească prin recomandări specifice. Tot aici, este necesară creșterea gradului de obiectivitate în evaluările elevilor și corelarea evaluărilor școlilor și liceelor cu evaluările de la testele naționale.

*Eficientizarea folosirii resurselor. Și aici s-au făcut progrese, însă descentralizarea devine ineficientă dacă nu este corelată cu flexibilitatea în alocarea fondurilor.

*Motivarea și implicarea elevilor în întreg procesul școlar (excursii, ore după școală, sport organizat, activități artistice etc). La acest capitol s-au făcut progrese foarte bune în ultimii ani.

*Crearea unui „portret de caracter", așa cum îl numea Simion Mehedinți, al elevului. Să ne punem de acord asupra trăsăturilor de caracter pe care ar trebui să le aibă un elev al societății românești contemporane și, mai ales viitoare, într-o lume globalizată. Cu ce poate contribui caracterul viitorului cetățean român la bagajul umanității? O să ne referim la puțin mai jos la ce ar trebuie să includă el pentru că experiența ne-a convins că acest „caracter" implicit și explicit exprimat în programele școlare poate deveni coloana vertebrală a oricărui sistem educațional ce are că scop desăvârșirea individului ca membru al unei societăți democratice.

*Conectarea la practicile educaționale de success în contextual globalizării (ex: promovarea analizelor lui John Hattie a cărui carte a fost tradusă în românește fără a fi însă promovată în școli; sau luarea de decizii bazate pe studierea datelor colectate despre performanțele elevilor).

* Stabilirea de standarde ridicate și deci, de așteptări de la toți elevii și de la toate școlile.

Se vorbește despre centrarea educației pe elev. Această nu este o vorba goală sau un doar sindrom al relativismului post-modern. Dimpotrivă, punerea elevului în centru este în perfectă concordanță cu ceea ce elitele societății românești, eminenți pedagogi democrați și progresiști au avut în prim plan în ultimii 150 de ani.

Astfel G.G. Antonescu spunea că „individualismul și provocarea la acte de creație constituie două note caracteristice ale culturii formative, pe care ne dorim să o realizăm în școală" iar Iosif Gabrea era convins că „idealul educației nu este altul decât potențarea la maximum a individualității". Iar exemplele pot continua cu personalități ca: Onisifor Ghibu, Constantin Rădulescu-Motru și alții în a căror scrieri și acțiuni se poate găsi o enormă cantitate de gândire progresistă care ar putea face față oricăror scrutine riguroase moderne. Din literatura de specialitate contemporană, cel mai bun promotor al metodologiilor de gândire independentă și logică de la Dewey și Lipmann încoace este Albert Bandura, al cărui superb concept de „auto-eficacitate" nu trebuie confundat cu termenul de „self-esteem" sau „încredere în sine".

„Auto-eficacitatea este modul și modelul prin care o persoană devine conștientă nu numai de ceea ce poate face dar și CUM poate cunoaște și înțelege. Auto-eficacitatea se poate aplica la orice domeniu specific: în sport, la matematică, chimie, desen sau muzică. Felul în care o persoană își percepe auto-eficacitatea poate prezice dacă individul va începe o sarcină de lucru, cât timp va persista la realizarea ei, cât efort va investi în ea, dacă va da înapoi în caz de dificultăți și dacă o va duce la bun sfârșit. Esențial ar fi ca toate școlile să aibă, pe lângă conținuturi, obiective și cadre cheie la fiecare materie și, pe lângă activitățile extrașcolare despre care se poate discuta separat, acel „portret" al elevului pe care îl menționam la început. Acesta ar trebui să conțină o serie de trăsături de caracter care să fie integrate în programe, care să fie prezente în viața de zi cu zi a școlii, care să fie discutate de către cadrele didactice la întâlnirile de pregătire profesionale.

Astfel elevii ar trebui să devină: persoane ce gândesc, capabili să comunice, posesorii unor principii cum ar fi onestitate, demnitate şi responsabilitate, persoane cu o viziune echilibrată a realității care să-i ajute să poate lua decizii logice şi etice, deschişi la minte – cu o toleranță şi înțelegere a altor culturi, oameni ce reuşesc să combine armonios dezvoltarea intelectului cu dezvoltarea fizică şi psihică, capabili să-şi evalueze părțile pozitive, limitele şi experiențele astfel încât să-şi poată urma propria dezvoltare, persoane capabile de compasiune, de empatie şi respect pentru situațiile şi sentimentele altora.

BIBLIOGRAFIE:

1. S. Butnaru & L.R. Gherasim, *Performanța Şcolară*, Polirom, Bucureşti, 2013
2. Butnaru & Gherasim, *Performanța Şcolară*
3. J. Hattie, *Învățarea vizibilă*, Ghid pentru profesori, Bucureşti, 2014

DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR DE LITERAȚIE LA ELEVII DIN CICLUL PRIMAR

prof. înv. primar Andrunache Carmen Gabriela,
Școala Gimnazială „Ştefan cel Mare" Vaslui

Conceptul de **literație** vine în limba română prin filiera limbii engleze, fiind tradus de reprezentanții României la Consiliul Europei – competențe de alfabetizare funcțională, generat în evaluare prin documentele referitoare la rezultatele elevilor la testările internaționale PISA, ca abilitatea de a înțelege, utiliza și reflecta asupra textelor scrise pentru a-și atinge obiectivele, pentru a-și dezvolta cunoștințele și potențialul și pentru a participa eficient în societate.

Literația este o achiziție lexicală recentă, care nu a reușit a fi înmagazinată în dicționarele limbii române, nu are un echivalent, dar cu o funcționalitate semnificativă în didactica disciplinelor școlare din perspectiva paradigmei competențelor, valabilă pentru totalitatea ariilor curriculare.

Competența de literație are un rol crucial în viața unei persoane, ajutând la dezvoltarea capacităților de reflecție și exprimare; de gândire critică și empatie, asigurând integrarea și implicarea participativă în societate la componentele vieții.

Conceptul de alfabetizare a evoluat și în contextul evaluării, potrivit standardelor, există trei niveluri de literaţie, toate cu corespondent în testările PISA:

Alfabetizarea de bază (baseline literacy)	Capacitatea persoanei de a citi şi de a scrie, care generează încredere în sine și motivație pentru dezvoltare ulterioară. Aceste competențe corespund nivelului 1 din cadrul testelor PISA
Alfabetizarea funcțională (functional literacy)	Capacitatea persoanei de a citi, de a scrie, de a înțelege și de a aplica în practică informațiile extrase din text, ceea ce îi permite funcționarea în societate, acasă, la școală și la locul de muncă. Aceste competențe corespund nivelului 3-4 din testele PISA
Alfabetizarea multiplă (multiple literacy)	Capacitatea persoanei de a folosi competențele de citire și de scriere pentru a produce, a înțelege, a interpreta și a evalua critic texte multimodale (textele care folosesc mai multe sisteme semiotice). Aceste competențe corespund nivelul 5 din testele PISA.

Literaţia este o condiție esențială pentru procesul educațional din învățământul general, fiind identificabil atât în procesul de învățare, cât și în procesul evaluării.

În vederea evaluării competenței de literație sunt luate în calcul următoarele capacități ale subiectului:

✓ de a citi un text;
✓ de a înțelege textul respectiv;
✓ de a face conexiunile cu ceea ce știa înainte de citirea textului;
✓ de a-și formula un punct de vedere cu privire la ce a citit;
✓ de a-și exprima în scris sau oral punctul de vedere;
✓ de a aplica informațiile/cunoștințele obținute în contexte de viață reală.

DEZVOLTAREA COMPETENȚEI DE LITERAȚIE

Dezvoltarea aliterației presupune exercițiu și efort susținut mai ales din partea acelor copii care nu au avut un start bun în clasa pregătitoare. Aceste eforturi trebuie cuplate cu multă atenție și susținere din partea învățătorului și a altor adulți semnificativi din viața copilului. Altminteri, pericolul este ca tocmai acei copii care au avut cel mai slab start să rămână tot mai în urma celorlalți din clasă și întâlnirea cu textul tipărit să devină o corvoadă din ce în ce mai mare pentru ei, ceea ce, pe mai departe, va descuraja exercițiul și va alimenta astfel cercul vicios care conduce la eșecul deprinderii citit-scrisului și, implicit, la eșec - chiar abandon - școlar.

Elevii din aceeași clasă învață diferit, înregistrează progres diferit în învățare, au nevoi diferite de susținere, provin din familii, medii socio-economice și culturale diferite, toate aceste aspecte punându-și amprenta asupra ritmului lor de dezvoltare. Într-o clasă de mărime medie poate că cinci din clasă citesc fluent, cu o viteză de 70 de cuvinte corect citite pe minut, cu înțelegere foarte bună, texte de peste 150 de cuvinte. Acești copii de fapt se situează mai aproape de nivelul clasei a III-a. Dar alți cinci poate că încă buchisesc cuvintele din două silabe și poate că mai este și unul sau mai mulți copii care încă nu știu toate literele alfabetului. Acești copii sunt practic, în continuare, la nivel de clasă pregătitoare, respectiv început de clasa I. Probabil că majoritatea vor putea citi texte de circa 80 de cuvinte, cu propoziții nu prea lungi, cu relativ puține cuvinte necunoscute. Cum poate lucra un profesor într-un astfel de context altfel decât diferențiat?

Numeroasele studii realizate la nivel internațional în domeniul dezvoltării literației timpurii subliniază nevoia de a acorda atenție dezvoltării tuturor componentelor citirii, precum faptul că unele dintre aceste componente (conștientizarea fonologică, corespondența fonem-grafem) au un rol determinant în învățarea citit-scrisului. În cazurile fericite, în familie, precum și în învățământul preșcolar, se pun baze solide ale literației, dar acolo unde aceste fundamente nu s-au clădit înainte de debutul școlarității sau în clasele precedente, este nevoie de multă atenție acordată tuturor componentelor: conștientizarea fonologică, decodarea și corespondența fonem-grafem, vocabularul, fluența și comprehensiunea – toate încă pot face obiectul învățării pentru unii copii în clasa a II-a.

Exemple de activități de învățare în orele de comunicare:

BRAINSTORMINGUL

Această metodă stimulează gândirea elevilor și îi îndeamnă să realizeze conexiuni inedite. Este o activitate de evocare a experiențelor și cunoștințelor în etapa de pregătire pentru receptarea noilor informații. Oferiți copiilor cuvântul sau expresia selectată și citiți-le instrucțiunea de pe fișă.

Îndemnați-i să se gândească și să scrie individual, apoi cereți-le să arate fișa completată colegului de bancă și să compare cuvintele pe care le-au scris. Colectați ideile notate de copii și – acolo unde legătura este mai puțin evidentă cu termenul dat – cereți să explice.

COPERTA DE CARTE

Arătați copiilor o copertă de carte pe care ați citit-o deja împreună (nu cartea pe care urmează să o citiți) și analizați pe scurt elementele esențiale care apar pe copertă: o ilustrație care sugerează despre ce este vorba în carte, titlul, autorul. Puteți să cereți elevilor să ilustreze doar coperta 1 (cea care se vede atunci când cartea este închisă) sau atât coperta din față, cât și coperta din spate (coperta 4). Pentru a realiza și coperta 4, copiii pot gândi una sau două propoziții prin care să trezească interesul pentru citirea cărții, pot scrie prețul cărții, etc.

ȘTIU. VREAU SĂ ȘTIU. AM ÎNVĂȚAT

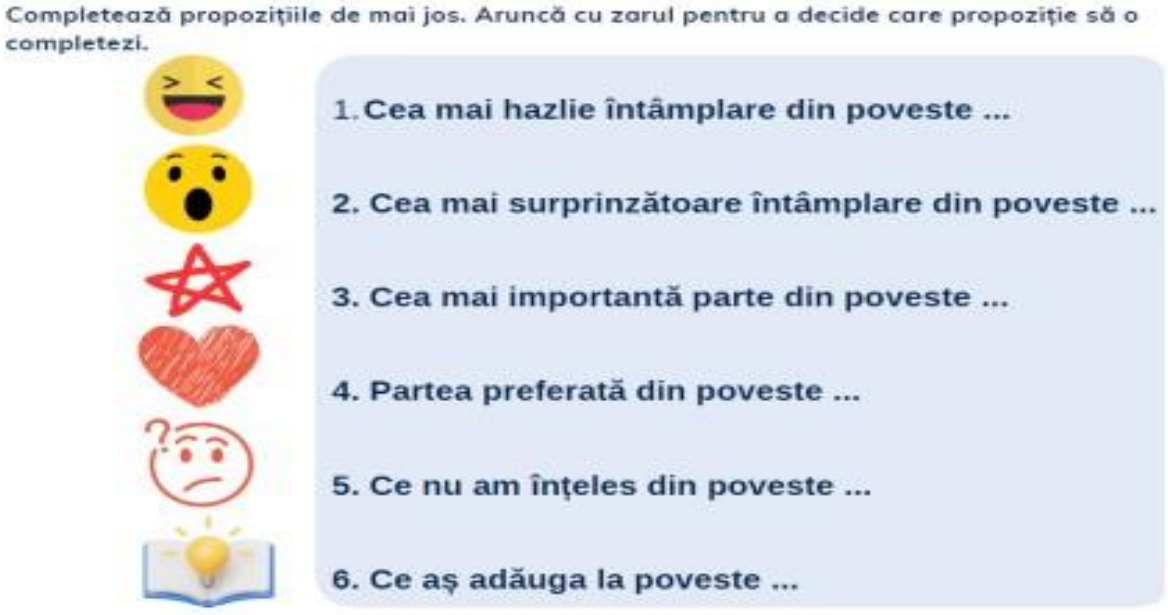

PREDICȚII

Elevii anticipează derularea evenimentelor din poveste plecând de la copertă, titlu și câteva ilustrații din carte. Prezentați elevilor titlul cărții și coperta. Cereți-le să urmărească imaginile, să se gândească, să se consulte cu un coleg/ o colegă și să spună: Despre ce ar putea fi vorba în această carte? De ce credeți asta? Predicții prima dată oral. Ascultați anticipările unor elevi. Accentuați importanța explicației oferite pentru predicție: Cred că ... pentru că ... Explicând, elevii sunt nevoiți să se gândească la originea gândurilor lor, dezvoltându-și astfel metacogniția. Explicația oferită este chiar mai importantă decât anticiparea în sine. Puteți activa copiii mai timizi, care nu se oferă să emită ideile proprii, cerându-le să spună ce cred despre predicțiile formulate de colegii lor, care dintre ele li se pare cea mai probabilă și de ce.

SPUNE CE CREZI

Această activitate presupune exprimarea unor reflecții și judecăți despre textul citit. Urmați instrucțiunile din fișa de lucru. Propozițiile pot fi completate oral sau atât oral, cât și în scris. Versiunea scrisă va necesita mai mult timp, dar și în cazul alegerii acestei versiuni, este important ca elevii cu competențe mai puțin avansate de comprehensiune și de formulare a unor mesaje orale să aibă model de exprimare a opiniilor.

Cercetările au arătat că citirea aceluiaşi material din nou şi din nou conduce nu doar la îmbunătăţirea fluenței citirii acelui text, dar fluența se transferă şi la citirea altor alte texte. Se cere copilului să citească cuvintele sau textul cât poate de repede şi de lin, fără să turuie. Se poate cronometra timpul la citiri succesive, iar rezultatele se pot reprezenta într-un tabel sau grafic simplu, cu axa orizontală reprezentând literația citirii (prima, a doua etc.), iar axa verticală intervalele de cuvinte corect citite pe minut (de exemplu, 21-25, 26-29, 31-35, 36-40, 41-45 etc). Copiii colorează celula în care se situează la prima, a doua șamd citire.

BIBLIOGRAFIE:
1. Marinele Scripcariu - *Toți copiii citesc- Resurse educaționale pentru dezvoltarea competențelor de citit-scris la clasa a II-a*, Ghid pentru învățători, 2024.

ABORDAREA DIFERENŢIATĂ A ELEVILOR PRIN FOLOSIREA STRATEGIILOR DIDACTICE ADECVATE

prof. înv. primar Apostu Liliana-Lenuța
Școala Gimnazială „Nicolae Ciubotaru" Vulturești

Problematica instruirii și educării diferențiate în vederea creșterii eficienței în procesul de învățământ trebuie înțeleasa prin mecanismele educației, succesul care vizează realizarea unor șanse pentru toți elevii, în ceea ce privește construcția edificiului personalități lor și ale analizării gramaticale în vederea creșterii eficienței prin lecțiile din clasă și pregătirea suplimentară în condițiile muncii suplimentare.Abordarea diferențiată, sistematică și relațională va forma și instrui elevii conform cerințelor educationale actuale. Un rol important îl are principiul accesibilității, al respectării particularităților de vârsta și individuale în predare-învățare. Acest principiu fundamentează metoda diferențierii și individualizării.Colectivul clasei trebuie abordat ca un tot unitar, chiar dacă este format din structuri diferite (în general se lucrează cu grupuri eterogene). În contextul actual educațional, se pune accent pe caracterul formativ al procesului instructiv-educativ. Adică accentul este pus pe finalitățile acestuia, pe elev.

Tratarea diferențiată presupune: organizarea conținuturilor învățării și adaptarea lor la nevoile colectivului; elaborarea de fișe de recuperare, de dezvoltare și ameliorative; diferențierea și diversificarea strategiilor didactice (forme de organizare, metode și procedee, mijloace de învățământ); îmbinarea activităților frontale cu cele independente pe grupe (eterogene); diferențierea conținutului sarcinilor de lucru (ca volum și grad de dificultate) pentru secvențele de activitate independentă a elevilor la clasă sau pentru activitatea de acasă; stimularea pe parcursul lecțiilor a tuturor elevilor clasei, prin realizarea de întrebări în funcție de posibilitățile lor intelectuale; dezvoltarea relației de colaborare între elevi.

Depistarea elementelor predictive ce influențează stagnarea sau regresul elevului conduc la eliminarea pe cât posibil a acestora și intrarea pe făgașul evolutiv-educațional. Personalizarea desfășurării activității didactice prin abordarea diferențiată duce la progresul individualizat al elevului. În organizarea activităților și pentru eficientizarea și optimizarea procesului de predare-învățare-evaluare învățătorul trebuie să țină cont de: diferențele dintre elevi (fiecare elev are un ritm propriu de învățare, se apelează la capacitatea de înțelegere și ritmul de lucru propriu); esențializarea conținuturilor învățării, accentul nu mai cade pe abundența de informații,ci pe ideile de bază; asigurarea utilizării eficiente a timpului, prin dozarea sarcinilor, a rezolvării lor; alternarea tipurilor de sarcini și situații pentru raționalizarea eforturilor; măsuri și forme de abordare diferențiată a acțiunilor după particularitățile elevilor. Depistarea trăsăturilor care-i diferențiază pe elevi, stabilirea rolului fiecăruia în definirea comportamentului care determină performanțele așteptate constituie operația inițială, care descoperă posibilitățile intelectuale ale elevilor și se bazează pe: observațiile sistematice făcute de către învățător, care trebuie să fie conștient de ceea ce trebuie să observe; testarea docimologică; chestionarele. Astfel, un punct de plecare în realizarea activităților de diferențiere (recuperare, dezvoltare) îl constituie cunoașterea elevilor.

Mai este un aspect, pe care practicienii îl cunosc foarte bine-acela al consumului (de energie, financiar, de timp etc.) în momentul proiectării/aplicării acestei maniere de lucru. Pentru obținerea unor reale rezultate în activitatea cu elevii este imperios necesar să se intervină cu modificări de tipul: scăderea numărului de elevi la clasă (nu menținerea artificială a numărului de 20-25 de elevi), dotarea cu un minim

de mijloace didactice (computer, copiator, imprimantă, scanner) adecvate unui proces modern de predare- învățare etc.

BIBLIOGRAFIE:

1. Gliga, Lucia (coord.); 2001 – *Instruirea diferențiată*, Ed. Tipogrup Press, Bucureşti.
2. Vrăşmaş, Traian; 2004 – *Şcoala pentru toţi*, Ed. Miniped, Bucureşti.

EDUCAȚIA ECOLOGICĂ ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR – O NECESITATE

prof. înv. primar Arhire Sorina,
Școala Gimnazială Nr.1, Sat Văleni

Motto: „Educația copilului trebuie să urmărească dezvoltarea respectului față de mediul natural."
(Art. 29, *Convenția cu privire la Drepturile Copilului*)

Şcoala este chemată să determine nu numai sentimente de admiraţie pentru frumuseţile naturii, ci şi convingeri şi deprinderi de conservare şi dezvoltare a mediului înconjurător, să formeze o conduită corectă a omului faţă de natură, o conduită ecologică modernă. Prin activităţi şcolare şi extraşcolare, elevul conştientizează faptul că mediul înconjurător constituie un mecanism viu cu o complexitate deosebită, de a cărui integrare şi bună funcţionare depinde întreaga activitate umană.

Mediul înconjurător poate influența evoluția societății umane și de aceea protecția naturii reprezintă una din cele mai importante preocupări ale societății contemporane. Asistăm astăzi la degradarea continuă a mediului, principalul vinovat al acestei crize fiind omul care intervine nechibzuit asupra naturii, din dorința de a-și îmbunătăți condițiile de trai și viața. Dar viața nu poate fi separată de mediu, așa că întreaga educație ar trebui făcută în direcția protecției mediului, conștienți fiind de impactul pe care acțiunea noastră îl poate avea asupra planetei.

Cunoştinţele ecologice se asimilează în mod treptat şi trebuie să pornească de la observarea şi înţelegerea fenomenelor, trebuie să aibă la bază cunoaşterea relaţiei cauză-efect. Copiii vor învăța la început să observe plantele și animalele din mediul înconjurător, să le ocrotească, să planteze o floare sau un pom, iar mai târziu vor conștientiza faptul că sistemul de valori pe care ei îl promovează influenţează opţiunile şi deciziile pe care le iau referitor la toate aspectele vieţii lor, inclusiv problemele de mediu.

Educaţia pentru mediu are un caracter interdisciplinar, un caracter continuu, permanent, trebuie să fie adaptată şi adaptabilă vârstei şi experienţei de viaţă a celor implicaţi în procesul educativ. Este un proces activ, continuu, desfăşurat în toate mediile, clasele şi categoriile sociale, fiecare persoană asumându-și responsabilitatea ocrotirii mediului înconjurător, scopul educaţiei ecologice fiind crearea unei atitudini pozitive faţă de acesta.

Educaţia ecologică este componentă a „noilor educaţii" şi îşi propune să-l conducă pe elev spre formarea unui punct de vedere mai obiectiv asupra realităţii, să-l incite la participare, să devină conştient de viitor. Ecoeducaţia nu este o cerinţă care să facă faţă problemelor ridicate în prezent, ci, mai ales, una pentru rezolvarea problemelor viitoare, dacă se ia în considerare ideea că dezvoltarea durabilă este acea dezvoltare care corespunde necesităţilor prezentului fără a compromite capacitatea generaţiilor viitoare de a-şi satisface propriile nevoi.

Orice activitate ce se desfăşoară în afara sălii de clasă înseamnă activitate în contact nemijlocit cu mediul înconjurător. Aşa cum îi învăţăm pe elevi să vorbească, să se poarte în familie, la şcoală, în societate, tot aşa trebuie să-i învăţăm să se poarte cu natura. Dacă îi obișnuim pe copii să învețe în mijlocul naturii, unde pot observa anumite aspecte, facem un pas decisiv în conştientizarea problemelor

cu care se confruntă omenirea: degradarea solului, a subsolului, poluarea aerului şi a apei, defrişările masive, dispariţia unor plante şi animale etc.

Fiecare lecţie de ştiinţe este o părticică din marea carte a naturii şi îi va ajuta pe elevi să înţeleagă mai bine ceea ce se petrece în jurul lor.Cunoscând natura înconjurătoare, vor învăţa să iubească şi să ocrotească această natură atât de bună şi de darnică cu noi toţi.

Activităţile de înfrumuseţare a spațiului sălii de clasă, de colectare selectivă a materialelor reciclabile și de realizare a unor obiecte din aceste materiale, de ecologizare a curţii şcolii şi a împrejurimilor, plantarea de puieți au trezit interesul elevilor pentru menţinerea curăţeniei în mediul înconjurător

Toate activităţile desfăşurate de elevi sub atenta îndrumare a noastră, a profesorilor, au fost eficiente, plăcute, elevii au dat dovadă de multă implicare, seriozitate şi devotament în analiza şi mai ales în rezolvarea problemelor legate de poluarea mediului înconjurător. Elevii au avut posibilitatea să constate singuri dacă mediul este sau nu poluat,cum se pot implica în protejarea acestuia, şi în păstrarea calităţii mediului de viaţă.

Educaţia ecologică în şcoală este necesară, posibilă şi utilă, este o nouă ofertă de învăţare care duce la schimbări importante în comportamentul elevilor noştri. Lor nu le este greu să planteze o floare, un copăcel, să se bucure de sosirea păsărilor călătoare, să asculte susurul apei, să descopere micile minuni ale naturii şi, de ce nu, să ia atitudine atunci când întâlnesc aspecte negative care pot duce la degradarea mediul înconjurător.

BIBLIOGRAFIE:

1. Abrudan Ioan, Bulgărean Sanda, Dehelean Claudia, Onaci Mariana, *Educaţie pentru mediu,* Editura Silvania, Zalău, 2005;
2. Dobrota, C. si Barna, A., *Modalităţi de abordare a educaţiei ecologice,* Tribuna Învăţământului, Bucureşti, 1997.

CERCETARE ASUPRA DEZVOLTĂRII SOCIO-EMOȚIONALE LA ELEVII DE VÂRSTĂ ŞCOLARĂ MICĂ CU AJUTORUL DISCIPLINEI A.V.A.P.

prof. înv. primar Artene Andra,
Școala Gimnazială „Horia Stamatin” Bogdănești

Sistemul de învățământ românesc recunoaște importanța dezvoltării socio-emoționale a preșcolarilor și a școlarilor mici și s-a adaptat acestei realități prin introducerea în planul de învățământ a disciplinei Dezvoltare personală, precum și prin urmărirea formarii competențelor socio-emoționale şi în cadrul altor discipline (*joc și mișcare, arte vizuale și abilităţi practice* etc).

Poveștile terapeutice pot reprezenta pentru micii şcolari cadrul de formare a unor abilități, atitudini și comportamente prosociale, întrucât ele aduc în dezbatere situații similare cu viața de zi cu zi a elevilor, într-o formă interesantă și cu personaje care sunt fie copii ca ei, fie animale. Așadar, aceste poveşti le oferă un model de comportare, exemple de reacții adecvate diferitelor situații concrete, precum și înțelegerea efectului comportamentului nostru asupra celor din jur.

Totodată, aceste povești oferă elevului oportunitatea de a recunoaște și interpreta emoțiile personajelor, cadru de reflecție asupra modului în care se simte acesta în diferite situații și de asociere a acestor emoții cu experiențele lui de viață și cu reacția comportamentală potrivită.

Atât poveștile cât și jocurile sunt elemente ale universului copilăriei, ceea ce va spori atractivitatea acestor ore.

Ipoteza

Premiza cercetării mele s-a bazat pe faptul că în orele de curs și în activităţile extraşcolare realizate, am observat că elevii mei întâmpină dificultăţi în gestionarea și exprimarea emoţiilor, de asemenea, nu reuşeau să se adapteze lucrului în echipă, acest lucru a condus la animozităţi între ei, lucrând cu preponderenţă individual, lucrul în echipă fiind mai puţin utilizat, ei neavând obişnuinţa de a ţine cont și de părerea colegilor cu care interacţionau. Cercetările în domeniul educației relevă faptul ca abilitățile sociale și emoționale dezvoltate până la vârsta de 6-7 ani sunt principalul predictor pentru performanța și adaptarea școlară până la 10 ani.

Cercetarea mea s-a închegat pe ideea conform căreia disciplina A.V.A.P. „vine în sprijinul elevilor, ajutându-i să-și dezvolte creativitatea, responsabilitatea personală în execuţie, de a evalua și de a se autoevalua, de a se putea deprinde cu perfecţionarea modelelor; de asemenea, de a-și fixa un scop, de a putea face observaţii și a-și folosi simţurile." (Stănică, 2022, Note de curs).

Obiectivele cercetării

1. Dezvoltarea comportamentelor necesare lucrului în echipă.
2. Dezvoltarea conduitei sociale.
3. Dezvoltarea creativităţii și simţului estetic.
4. Dezvoltarea exprimării proprii în cadrul colectivului.
5. Dezvoltarea exprimării emoţiei personale în diferite situaţii.

Temele propuse spre cercetare

1. Eu dăruiesc
2. Emoţiile mele
3. Respectul
4. Cuvinte magice
5. Stop conflictelor!
6. Activităţi socio-emoţionale desfăşurate în programul „Săptămâna verde"

Metode și tehnici de cercetare

Pentru că nu se poate face o delimitare clară între tipurile de cercetare, m-am axat în mod preponderent pe cea *observativă*, astfel, metoda principală fiind *observaţia*. „În cercetare un rol important îl are eşantionarea" (Molan, p. 51), dar ţinând cont că în clasă am un număr redus de elevi (16) nu am putut aplica selectarea subiecţilor, cercetarea exercitându-se asupra întregului colectiv.

Pe parcursul acestei cercetări didactice, m-am axat preponderent pe dezvoltarea celor cinci mari obiective propuse: dezvoltarea comportamentelor necesare lucrului în echipă, dezvoltarea conduitei sociale, dezvoltarea creativității și simțului estetic, dezvoltarea exprimării proprii în cadrul colectivului și dezvoltarea exprimării emoției personale în diferite situații.

Cercetarea mea a pornit de la o ipoteză clară și fapte veridice observate în calitate de pedagog școlar. Temele alese spre cercetare și aplicare au fost atent alese în concordanță cu nevoile colectivului de elevi și particularitățile fiecărui în parte. Cercetarea s-a aplicat întregului colectiv de elevi ai clasei a IV –a B, de la Școala Gimnazială „Iorgu Radu" Bârlad,concret subiecții cercetării au fost un număr de 16 elevi. Am evitat urmărirea particularizată a anumitor școlari pe parcursul acestui demers întrucât problemele expuse în ipoteză s-au remarcat la peste jumătate dintre aceștia. La începutul lunii martie colectivul clasei noastre manageria cu dificultate un conflict apărut spontan, fiind mereu necesară intervenția mea pentru al aplana. De asemenea expunerea unei lucrări proprii și discutarea acesteia în fața colegilor nu era privită „cu ochi buni" de către elevi, aceștia concluzionând anticipat că nu vor fi apreciați de ceilalți. Lucrul în echipă reprezenta și el tot o provocare în desfășurarea orelor de curs întrucât elevii considerau această formă de organizare una incomodă.

Principalele mijloace didactice utilizate au fost: problematizarea, conversația, brainstorming-ul, metoda ciorchinelui, explozia stelară, cvintetul, experimentul, demonstrația etc. care s-au împletit minuțios cu tehnicile de lucru, procedeele si instrumentarul specific disciplinei A.V.A.P. creând un tot unitar constructiv. Dintre tehnicile utilizate amintim: tehnica desenului fiind și cea mai utilizată, tehnica

picturii pe diferite materiale (polistiren, ceramică, coli a4), tehnica trasării, tehnica îndoirii, tehnica împletirii. Instrumentarul cu ajutorul căruia s-au implementat aceste tehnici și mijloace didactice s-a compus din: foarfece, creioane colorate, lipiciuri, carioci, coli a3/a4, papiote roșii/albe, diverse decorații, acuarele, pensule, fișe de lucru, etc.

Activitățile s-au desfășurat atât într-un cadru formal cât și nonformal, antrenând astfel elevii în cât mai multe situații și contexte diverse. Principala formă de evaluare utilizată a fost observarea sistematică a comportamentului elevilor, urmărind progresul personal și de grup.

Consider că temele și strategia aleasă au fost un bun dezvoltator al celor două laturi: cea socială și cea emoțională deopotrivă. Rezultatele nu au întârziat să apară încă din a patra oră,atunci când elevii au fost încântați de ideea expunerii creațiilor personale în fața clasei, fiind mult mai dornici de afirmare. Progresele constatative nu au întârziat să apară nici pentru obiectivul numărul unu: dezvoltarea comportamentelor necesare lucrului în echipă; Elevii mei m-au surprins atunci când școala noastră și-a deschis larg porțile pentru a primi viitorii școlari – „Ziua Porților deschise”. Fiind viitori absolvenți ai ciclului primar de învățământ, elevi cu anumite deprinderi,comportamente și atitudini dobândite, au primit sarcina de a iniția anumite jocuri și activități captivante pentru viitorii școlari. A doua zi, echipele de lucru erau deja formate iar fiecare echipă a propus o activitate și un joc pentru viitorii colegi de școală, pe care le-au și realizat cu succes.

Un țel atins pot considera și obiectivul cu numărul trei: dezvoltarea creativității și simțului estetic, întrucât elevii au experimentat foarte mult pe parcursul cercetării desenul liber, întreaga lucrarea fiind ludică și spontană. Produsele finite au fost autoevaluate chiar de ei înșiși, observând progresul personal și bucurându-se de propriile reușite. Un alt fapt îmbucurător l-am surprins tot în cadrul orelor în care s-a promovat desenul liber, atunci când elevii au avut curajul de a cere ajutorul celorlalți elevi mai „dibaci”, primindu-l numaidecât. Nu am considerat acest lucru fiind unul nepotrivit ci mai degrabă un progres personal și de grup.

Apreciez că această cercetare a fost un factor benefic pentru colectivul supus aplicării, înregistrându-se rezultate îmbucurătoare. Astfel pe parcursul și la finalul cercetării,am putut observa cum disciplina arte vizuale și abilități practice ce o întâlnim și sub abrevierea A.V.A.P., reprezintă un fundament solid și extraordinar de importat pentru dezvoltarea socială, emoțională și nu numai,bazându-se pe tehnici complexe, pretându-se la o multitudine de metode și procedee, utilizând inclusiv o gamă largă de materiale ce dezvoltă motricitatea,simțul esteticului, creativitatea, originalitatea și lista poate continua.

BIBLIOGRAFIE:

1. Stănică, Nicoleta (2022) – *Educaţia tehnologică, Note de curs*, Universitatea Bucureşti, p. 8.
2. Molan, Vasile (2010) – *Didactica disciplinei Limba şi literatura română în învăţământul primar,* Editura Miniped, Bucureşti, p. 51.

DEZVOLTAREA ȘI MENȚINEREA MOTIVAȚIEI PENTRU ÎNVĂȚARE

prof. înv. primar, Axinte Gabriela
Școala Gimnazială „Vasile Alecsandri”, Vaslui

Motivația învățării școlare se referă la totalitatea factorilor care determină, organizează și susțin eforturile de învățare ale elevilor. Pornind de la ideea că motivația constituie un factor cheie în succesul școlar, abilitatea profesorului de a motiva elevii este una dintre cele mai importante abilități necesare în context școlar pentru creșterea eficienței învățării. Crearea unui climat educațional motivant pentru învățare, bazat pe relații interpersonale pozitive, o atmosferă plăcută și suportivă în clasă, presupune o

foarte bună cunoaștere a factorilor motivaționali, cât și a individualității elevilor și constituie o provocare pentru profesor.

În procesul de stimulare a motivației elevilor, trebuie avut în vedere faptul că o activitate didactică motivantă este aceea care îi implică în mod activ pe elevi și le captează interesul. Ca modalități de stârnire a curiozității elevilor sunt recomandate introducerea elementelor de noutate și crearea unor conflicte cognitive, prin utilizarea studiului de caz sau prin sau antrenarea elevilor în realizarea unor proiecte de echipă, organizarea cunoștințelor sub formă de scheme, care permit evidențierea legăturilor dintre concepte, stabilirea unor legături între domeniile de interes ale elevului și activitatea de predare.

Felul în care profesorul abordează evaluarea poate influența, de asemenea, motivația elevilor. Atunci când evaluarea se focalizează pe progresul elevilor, pe recunoașterea efortului depus pentru îmbunătățirea propriilor performanțe, îi poate determina pe elevi să se implice mai mult în activitățile de învățare, să persevereze. Feedbackul are rolul de a oferi elevilor informații importante despre nivelul lor de cunoștințe și poate deveni un instrument eficient de motivare a învățării atunci când este oferit într-un interval de timp relativ scurt de la încheierea sarcinii, când se raportează la un nivel de competență care ar trebui atins și nu la un standard de excelență, când are caracter corectiv, oferind și explicații în ceea ce privește greșelile (Opre, Benga, Băban, 2015, p. 44).

Conform modelului ARCS al lui John Keller (Keller, 1987, pp. 3-5), există patru condiții esențiale pentru promovarea și susținerea motivației în procesul de învățare: *atenția, relevanța, încrederea, satisfacția*. Atenția, ca primă condiție, poate fi obținută în două moduri: stimularea perceptivă – folosește surpriza sau incertitudinea pentru a câștiga interes, dar și evenimente inedite, surprinzătoare, incongruente și incerte, sau stimularea curiozității prin întrebări provocatoare sau probleme care trebuie rezolvate. Adevărata provocare este menținerea atenției pentru un timp cât mai îndelungat, iar acest lucru poate fi obținut prin: participarea activă (adoptarea unor strategii precum jocuri, jocuri de rol sau alte metode practice pentru a-i implica pe elevi), variabilitate (utilizarea unei varietăți de metode în prezentarea materialului), umorul, incongruențele și conflictele cognitive, exemplele specifice, folosirea unor stimuli vizuali. Relevanța conținutului predat pentru interesele personale ale elevilor poate crește motivația acestora. Ea poate fi evidențiată utilizând un limbaj concret și exemple cu care copiii sunt familiarizați. Keller include între strategiile de obținere a relevanței valorificarea abilităților și cunoștințelor preexistente ale elevilor, explicarea utilității conținuturilor predate atât pentru situația prezentă, cât și pentru situațiile viitoare, furnizarea unor metode alternative pentru a-și realiza sarcinile și a-și atinge scopurile. În ceea ce privește încrederea, pentru ca elevii să fie motivați este important ca ei să cunoască și să înțeleagă cât de probabil este succesul personal în sarcină. Dacă ei consideră că nu pot îndeplini obiectivele sau că o pot face, dar cu costuri prea mari de timp și efort, motivația lor va scădea. Astfel, elevii ar trebui ajutați să estimeze probabilitatea succesului prin prezentarea cerințelor de performanță și a criteriilor de evaluare și să simtă că dețin un anumit control asupra învățării și evaluării lor, să creadă că succesul lor este un rezultat direct al efortului depus. Învățarea în sine devine motivantă atunci când aduce satisfacție elevului sau sentimente de realizare. Elevii vor identifica beneficiile abilităților dezvoltate prin activitățile școlare dacă li se oferă oportunitatea de a utiliza cunoștințele și deprinderile dobândite recent într-un cadru real.

Dacă problemele de motivație ale elevului au la bază percepțiile acestuia cu privire la competențele sale de a îndeplini sarcinile și la gradul de control pe care crede că îl exercită asupra activității de învățare, R. Viau recomandă câteva strategii ce pot crește nivelul încrederii și al auto-eficacității (Sălăvăstru, 2004, p. 94):

- a-i învăța pe elevi să gândească pozitiv în situația unei activități dificile;
- obișnuirea elevilor să își stabilească standarde de reușită realiste, prin raportare la succesele anterioare;
- a le oferi elevilor ocazia să își stabilească singuri obiectivele învățării;
- a le solicita elevilor să verbalizeze operațiile pe care le execută în timpul rezolvării unei sarcini;
- a-i învăța pe elevi să nu se culpabilizeze și să nu se judece sever atunci când greșesc.

Menținerea și dezvoltarea motivației școlare se poate realiza și prin: stabilirea unor scopuri adecvate, prin managementul mediului de învățare (controlul distractorilor), al timpului, al efortului și al reacțiilor emoționale (Opre, Benga, Băban, 2015, pp. 47-52). Stabilirea scopurilor se referă la propunerea unui standard de performanță în ceea ce privește realizarea unei sarcini și presupune un demers în cinci pași (Dembo, 2004, pp. 101-105): identificarea și definirea scopului; generarea unor modalități de atingere a scopului respectiv; realizarea unui plan de acțiune pentru atingerea scopului; implementarea planului; evaluarea progreselor. Anumite caracteristici ale scopurilor determină măsura în care acestea influențează pozitiv motivația: specificitatea (sunt formulate în termeni clari, preciși), proximitatea (scopurile pe termen scurt sunt preferate celor pe termen lung), gradul de dificultate (perceperea unui scop ca fiind dificil de atins poate avea ca rezultat implicarea activă în sarcină atunci când copilul are un nivel ridicat al sentimentului de autoeficacitate, dar și abandonarea sarcinii, dacă propriile abilități sunt văzute ca fiind insuficiente). Caracteristicile dezirabile au fost grupate sub acronimul SMART; așa-numitele scopuri SMART trebuie să fie specifice (S), măsurabile (M), orientate către acțiune (A), realiste (R) și proxime în timp (T).

Managementul timpului se referă la strategiile prin care timpul este utilizat în mod optim în procesul de învățare. Pentru început, elevii trebuie să observe și să autoevalueze modul în care își petrec timpul, activitățile pe care le desfășoară și distribuirea lor pe parcursul unei zile. Dezvoltarea unui sistem de management al timpului presupune:

- realizarea unui orar, program al activităților zilnice, săptămânale, semestriale;
- planificarea sarcinilor astfel încât să poată fi îndeplinite în 30-60 de minute;
- stabilirea unor scurte pauze (5-10 minute) la fiecare oră de studiu;
- estimarea timpului necesar îndeplinirii fiecărei sarcini;
- stabilirea priorităților;
- rezolvarea sarcinilor mai puțin plăcute înaintea celor plăcute;
- anticiparea situațiilor de suprasolicitare și realizarea în avans a unor activități de studiu.

Managementul mediului de învățare vizează identificarea și eliminarea surselor care pot fi responsabile pentru perturbarea concentrării atenției. În acest sens, se recomandă automonitorizarea mediului de studiu și identificarea factorilor responsabili pentru distragerea de la studiu, fie că sunt externi: sursele de zgomot, prezența altor persoane, televizorul, calculatorul, telefonul, fie interni: îngrijorarea, problemele somatice, visatul cu ochii deschiși. Pentru controlul distractorilor externi se recomandă stabilirea unui spațiu destinat doar învățării, înlăturarea zgomotelor sau a persoanelor care pot distrage atenția. Pentru controlul distractorilor din sursă internă se recomandă programarea activităților de studiu după masă și odihnă, pentru a preveni oboseala, alternarea materiilor de studiu pentru a preveni plictiseala, stabilirea obiectivelor învățării, identificarea unor surse de informație care pot facilita învățarea, monitorizarea nivelului de concentrare a atenției (Opre, Benga, Băban, 2015, p. 49).

Asupra motivației pentru învățare își exercită influența și stările emoționale ale elevului. Rolul de mediator între reacțiile emoționale și comportamentele de învățare îi revine monologului interior, dialogului pe care fiecare îl poartă cu propria persoană (self-talk). Monolgul poate fi pozitiv sau negativ, de unde rezultă și impactul lui asupra învățării: gândurile negative (ex. „Nu o să reușesc niciodată să rezolv probleme la chimie") dau naștere emoțiilor negative, disfuncționale (ex. frustrare, nemulțumire) și comportamentelor dezadaptative (ex. evitarea sarcinilor, dezinteresul), în timp ce gândurile pozitive dau naștere emoțiilor funcționale și comportamentelor adaptative. Monologul interior negativ poate fi modificat într-unul pozitiv prin căutarea și formularea unor afirmații cu caracter pozitiv care să crească nivelul motivației (ex. „Ce aș putea să îmi spun pentru a mă ajuta?").

BIBLIOGRAFIE:

1. Dembo, M. (2004). *Motivation and Learning Strategies for College Success: A self-management approach.* Lawrence Elrbaum Associates, Mahwah, New Jersey;

2. Keller, J. M. (1987). *Development and use of the ARCS model of instructional design in Journal of instructional development,*Vol.10, No. 3, p. 2-10, dx.doi.org/10.1007/BF02905780
3. Opre, A., Benga, O., Băban, A. (coord.) (2015). *Managementul comportamentelor şi optimizarea motivaţiei pentru învăţare.* Cluj-Napoca: Editura ASCR;
4. Sălăvăstru, D. (2004). *Psihologia educației*. Iași: Editura Polirom.

ÎNVĂȚAREA CENTRATĂ PE ELEV

Prof. Barbu Alina-Carmen,
Școala Gimnazială „Vasile Pârvan" Bârlad

Gibbs (1992) dă o definiţie utilă a învăţării centrate pe elev. El afirmă că învăţarea centrată pe elev „oferă elevilor o mai mare autonomie şi un control sporit cu privire la disciplinele de studiu, la metodele de învăţare şi la ritmul de studiu". Această perspectivă subliniază caracteristicile fundamentale ale învăţării centrate pe elev, promovând ideea că elevilor trebuie să li se ofere un control sporit asupra învăţării prin asumarea responsabilităţii cu privire la:

- ceea ce se învaţă,
- modul cum se învaţă şi de ce,
- momentul când se învaţă.

O consecinţă importantă a acestei definiţii o reprezintă necesitatea ca elevii să îşi asume un înalt grad de responsabilitate în contextul învăţării şi să îşi aleagă în mod activ scopurile, precum şi să îşi administreze învăţarea. Ei nu se mai pot baza pe faptul că profesorul ori persoana care predă la clasă le va spune ce, cum, unde şi când să gândească. Ei sunt cei care trebuie să înceapă să o facă.

Recomandarea pentru trecerea responsabilităţii de la profesor la elev este răspândită în pedagogia contemporană. Într-o prezentare succintă a caracteristicilor persoanelor care învaţă eficient, de la Harpe, Kulski şi Radloff (1999) arată că o persoană care învaţă eficient:

- are scopuri clare privitoare la ceea ce învaţă,
- are o gamă largă de strategii de învăţare şi ştie când să le utilizeze,
- foloseşte resursele disponibile în mod eficace,
- ştie care îi sunt punctele forte şi punctele slabe,
- înţelege procesul de învăţare,
- îşi controlează sentimentele în manieră adecvată,
- îşi asumă responsabilitatea pentru procesul lor de învăţare şi
- îşi planifică, îşi monitorizează, îşi evaluează şi îşi adaptează procesul de învăţare.

Într-o dezbatere paralelă cu privire la învăţarea continuă, Candy (1994) sugerează că persoanele care învaţă continuu au, printre altele, capacitatea de a face corelaţia diferite aspecte ale cunoaşterii, precum şi capacitatea de a-şi administra învăţarea. Knowles (1984) relevă elementele învăţării care sunt necesare în munca cu adulţii, proces care identifică de asemenea rolul profesorului care plasează elevii în centrul învăţării. Elevii trebuie să fie implicaţi activ în învăţare şi să îşi asume un grad înalt de responsabilitate personală în acest sens. Knowles consideră auto orientarea drept esenţa învăţării la adulţi şi susţine că necesităţile şi experienţele persoanei care învaţă trebuie să fie mai presus de expertiza instructorului. Adulţii, consideră el, sunt persoane care se orientează singure în procesul de învăţare şi fiecare adult este unic datorită experienţelor sale personale.

Principiile care stau la baza învăţării eficiente centrate pe elev sunt:

- Accentul activităţii de învăţare trebuie să fie pe persoana care învaţă şi nu pe profesor.
- Recunoaşterea faptului că procesul de predare în sensul tradiţional al cuvântului nu este decât unul dintre instrumentele care pot fi utilizate pentru a-i ajuta pe elevi să înveţe.

- Rolul profesorului este acela de a administra procesul de învăţare al elevilor pe care îi are în grijă.
- Recunoaşterea faptului că, în mare parte, procesul de învăţare nu are loc în sala de clasă şi nici când cadrul didactic este de faţă.
- Înţelegerea procesului de învăţare nu trebuie să aparţină doar profesorului - ea trebuie împărtăşită şi elevilor.
- Profesorii trebuie să încurajeze şi să faciliteze implicarea activă a elevilor în planificarea şi administrarea propriului lor proces de învăţare prin proiectarea structurată a oportunităţilor de învăţare atât în sala de clasă, cât şi în afara ei.
- Luaţi individual, elevii pot învăţa în mod eficient în moduri foarte diferite.

Se pune de asemenea accentul pe autoevaluarea cadrului didactic şi pe practica reflecţiei, pentru a facilita dezvoltarea profesională continuă.

Dezvoltarea profesională a personalului trebuie să ofere cadrelor didactice aptitudinile şi încrederea necesară pentru:

- A identifica necesităţile individuale de învăţare ale elevilor;
- A încuraja şi a facilita învăţarea independentă, ajutând elevii să „înveţe cum să înveţe”;
- A practica principiile învăţării pe baza includerii;
- A înţelege şi a utiliza strategii de învăţare activă, centrate pe elev;
- A înţelege şi a utiliza strategii de diferenţiere;
- A facilita dobândirea de către elevi a aptitudinilor cheie.

Pentru a sprijini instruirea centrată pe elev şi utilizarea metodologiilor moderne de lucru la clasă, se va pune accent pe **strategii de predare care să corespundă stilurilor individuale de învăţare.**

În cadrul acestor strategii:

Lecţia pleacă de la experienţele elevilor şi cuprinde întrebări sau activităţi care să îi implice pe elevi.

- Elevii sunt lăsaţi să aleagă singuri modul cum se informează pe o anumită temă şi cum prezintă rezultatele studiului lor.
- Elevii pot beneficia de meditaţii, în cadrul cărora pot discuta despre preocupările lor individuale cu privire la învăţare şi pot cere îndrumări.
- Aptitudinea elevilor de a găsi singuri informaţiile căutate este dezvoltată - nu li se oferă informaţii standardizate.
- Pe lângă învăţarea specifică disciplinei respective, li se oferă elevilor ocazia de a dobândi aptitudini fundamentale transferabile, cum ar fi aceea de a lucra în echipă.
- Se fac evaluări care permit elevilor să aplice teoria în anumite situaţii din viaţa reală, cum ar fi studiile de caz şi simulările.
- Lecţiile cuprind o combinaţie de activităţi, astfel încât să fie abordate stilurile pe care elevii le preferă în învăţare (vizual, auditiv, practic/ kinetic).
- Lecţiile înlesnesc descoperirile făcute sub îndrumare şi solicită participarea activă a elevilor la învăţare.
- Lecţiile se încheie cu solicitarea adresată elevilor de a reflecta pe marginea celor învăţate, a modului cum au învăţat şi de a evalua succesul pe care l-au avut metodele de învăţare în cazul lor.

Acest proces de formare se orientează deci în final spre scopul de a spori succesul elevilor, concentrându-se pe ceea ce este necesar pentru a îmbunătăţi experienţa de învăţare a elevilor şi implicarea lor activă în acest proces, precum şi satisfacţia pe care le-o dă această învăţare. Acest lucru trebuie să se înscrie în contextul general al îmbunătăţirii oportunităţilor oferite tinerilor în cadrul dezvoltării unei pieţe moderne a muncii. Scopul implicit este de asemenea acela de a le permite să aibă încredere în procesul de învăţare, astfel încât să poată continua să îşi pună în aplicare aptitudinile de învăţare la locul de muncă, la vârsta maturităţii, precum şi în procesul de învăţare continuă.

Activizarea predării-învăţării presupune folosirea unor metode, tehnici şi procedee care să-l implice pe elev în procesul de învăţare, urmărindu-se dezvoltarea gândirii, stimularea creativităţii,

dezvoltarea interesului pentru învăţare, în sensul formării lui ca participant activ la procesul de educare. Astfel elevul este ajutat să înţeleagă lumea în care trăieşte şi să aplice în diferite situaţii de viaţă ceea ce a învăţat.

Metodele constituie elementul esenţial al strategiei didactice, ele reprezentând latura executorie, de punere în acţiune a întregului ansamblu ce caracterizează un curriculum dat.

În acest context, metoda poate fi considerată ca instrumentul de realizare cât mai deplină a obiectivelor activităţii instructive.

,,Calitatea pedagogică a metodei didactice presupune transformarea acesteia dintr-o cale de cunoaştere propusă de profesor într-o cale de *învăţare realizată efectiv de preşcolar, elev, student, în cadrul instruirii formale şi nonformale, cu deschideri spre educaţia permanentă."*

,,Învăţământul modern preconizează o metodologie axată pe acţiune, operatorie, deci pe promovarea metodelor interactive care să solicite mecanismele gândirii, ale inteligenţei, ale imaginaţiei şi creativităţii.« Activ» este elevul care depune efort de reflecţie personală, interioară şi abstractă, care întreprinde o acţiune mintală de căutare, de cercetare şi redescoperire a adevărurilor, de elaborare a noilor cunoştinţe. «Activismul exterior» vine deci să servească drept suport material «activismului interior», psihic, mental, să devină un purtător al acestuia."

BIBLIOGRAFIE:

1. Sorin Cristea, *Pedagogie pentru pregătirea examenelor de definitivat, grad didactic II, grad didactic I, reciclare, - vol. II*, Ed. Hardiscom, Piteşti, 1997, p. 132 ;
2. Ioan Cerghit, *Metode de învăţământ,* Ed. Polirom, Iaşi, 2006, p. 148.

RAPORTUL DINTRE JOC ŞI ÎNVĂŢARE LA ORELE DE MATEMATICĂ

prof. înv. primar Becciu Doina
Şcoala Gimn. „Vasile Alecsandri" Vaslui

În sens larg, învăţarea este „proces de însuşire de cunoştinţe sau deprinderi prin practică, educaţie sau experienţă, această accepţiune fiind utilizată în cadrul mai multor discipline, inclusiv în psihologia educaţiei şi psihologia cognitivă. (Bonchiş, 2002).

Jocul este o activitate de tip fundamenal cu „rol hotorâtor în evoluția copilului, constând în reflectarea și reproducerea vieții reale într-o modalitate proprie copilului, rezultat al interferenței dintre factorii biopsihosociali". (Leontiev Hristu,1994)

Jocul, modalitate de exprimare, metodă de învăţare, discreţie, relaxare, mijloc de a împărtăşi informaţii, este un element omniprezent, oportun şi util dezvoltării fiecărei personalităţi umane.

Vârsta şcolarizării este vârsta la care „de ce-urile" ating punctul culminant, perioada maximă a manifestării curiozităţii, a acumulării intense pe cele mai diverse planuri. La această vârstă, elevii se plictisesc repede, iar atenţia lor cu greu poate fi canalizată spre un obiectiv anume. Tocmai de aceea, utilizarea jocurilor didactice în cadrul predării noilor cunoştinţe, indiferent de obiectul de studiu, poate fi realizat prin jocuri didactice.

Putem folosi jocurile la începutul orei, pentru captarea atenţiei, pentru prezentarea unei lecţii noi şi la finalul orei, ca metodă de evaluare a nivelului cunoştinţelor elevilor dobândite în cursul orei respective.

Jocurile didactice, în majoritatea lor, au ca element didactic întrecerea între grupe de elevi sau chiar între elevii întregului colectiv, făcându-se apel nu doar la cunoaşterea lor, dar şi la spiritul de echipă, disciplină, ordine, coeziune în vederea obţinerii victoriei. Întrecerea prilejuieşte copiilor emoţii, bucurii, satisfacţii. Copiii obosesc repede şi, de aceea, este necesară introducerea jocurilor, astfel încât perioadele care solicită atenţia să alterneze cu activitatea de învăţare. Jocul didactic urmăreşte un scop bine

determinat, presupune o situaţie de joc, anumite condiţii, reguli. Ele au menirea de a plasa copilul în lumea cunoştinţelor, de a-l înarma cu deprinderi pentru a putea opera cu cuvântul. Prin intermediul jocului obişnuim copilul să gândească independent, să aplice cunoştinţele acumulate preventiv în diferite situaţii.

Înainte de joc, învăţătorul creează o atmosferă plăcută şi o dispoziţie bună elevilor. Pe parcurs, sunt susţinuţi şi încurajaţi elevii timizi. Uneori participă nemijlocit la joc, îi conduce pe neobservate şi le susţine iniţiativa, se bucură şi trăieşte emoţional împreună cu ei. Desigur, se va ţine cont de respectarea raportului dintre instruire şi distracţie. Încălcând acest principiu, nu poate fi „vorba de joc didactic, ci de joc-distracţie" (Crețu,1999). După obiectivele urmărite, jocul didactic este folosit în cadrul tuturor ariilor curriculare, iar după tipul lecţiei, jocul este folosit ca mijloc de predare, asimilare, mijloc de consolidare, sistematizare, recuperare a cunoştinţelor.

Utilizarea jocurilor didactice în cadrul lecţiilor are o mare importanţă, deoarece vizează:

- ✓ cultivarea creativităţii prin îndrăzneală, isteţime, spirit inovator, flexibilitatea gândirii;
- ✓ crearea unor situaţii generatoare de motivaţie;
- ✓ educarea unor trăsături volitiv-pozitive;
- ✓ stimularea elevilor slabi sau timizi;
- ✓ cultivarea încrederii în forţele proprii, precum şi a spiritului de răspundere, de colaborare şi ajutor reciproc.

Jocurile didactice pot fi folosite în orice moment al lecţiei cu scopul de: „a familiariza elevii cu unele concepte; a consolida cunoştinţele însuşite; a cultiva unele calităţi ale gândirii; a evalua cunoştinţele însuşite" (Bădică,1974). În procesul jocului, copilul demonstrează cât de realist este el în tot ceea ce face şi la ce nivel se ridică competenţa sa, uneori atât de bine conturată motivaţional. Succesul unui joc didactic este asigurat, dacă sunt îndeplinite majoritatea cerinţelor, dar, mai ales, dacă este bine explicat. Jocurile copiilor devin „metodă de formare în cazul în care ele capătă o organizare şi se succed în ordinea implicată de logica cunoaşterii şi a învăţării" (www.referate.ro).

Pe parcursul experienţei didactice personale, activităţile didactice au fost axate pe cunoaşterea în profunzime a nevoilor şi a trebuinţelor elevilor, a stăpânirii unui limbaj, metode şi procedee necesare pentru a atinge palierele cele mai sensibile ale gândirii şi ale sentimentelor copiilor. Măiestria pedagogică joacă un rol decisiv în reuşita elevilor. Din aceste considerente, una dintre metodele activ-interactive bazate pe acţiunea stimulată este jocul didactic. Astfel, cadrul didactic consolidează, precizează, dar şi verifică cunoştinţele elevilor, pune în valoare şi antrenează capacităţile creatoare ale acestora.

Jocul îndeplineşte nevoia de mişcare şi de acţiune a copilului, dezvoltând dorinţa de a se comporta ca adulţii.

Jocul didactic îmbină elemente distractive cu cele de muncă, de învăţare. Folosirea jocului didactic în cadrul procesului de învăţământ are unele beneficii cum ar fi:

- ✓ dezvoltarea competențelor – jocul încurajează efortul și realizările, pentru că oferă provocări, iar pentru a atinge aceste realizări trebuie sa îți maximizezi abilitățile;
- ✓ dezvoltarea încrederii de sine – a avea de-a face cu un joc și cu dificultățile pe care le aduce, construiește încrederea de sine și abilitatea de a face față oricăror situații;
- ✓ dezvoltarea procesului de gândire – jocul contribuie la atingerea concluziilor, la adresarea întrebărilor și a gândirii creative;
- ✓ un mediu sigur și plăcut – atunci când ne jucăm, suntem într-un mediu pozitiv, amuzant, sigur și lipsit de stres. Jocul este sigur si nu reprezintă o unealtă de amenințare, ce poate fi folosit pentru a atinge scopuri mai importante decât jocul însuși;
- ✓ învățarea experiențială îmbunătățește memoria – scopul învățării prin joacă este crearea unei experiențe de învățare pentru a ajunge la o învățare eficientă. Elementul de experiență creează o întâlnire memorabilă și permite livrarea mesajului într-un mod activ, fără efortul unui proces de învățare de tip didactic;

- ✓ dezvoltarea abilității de soluționare a problemelor - jocurile dezvoltă imaginația și creează experiență în a găsi noi modalități creative de a rezolva problemele. Jocurile implică învățare și curiozitate naturală, cresc motivarea și contribuie la crearea unui potențial de învățare de la vârste fragede;
- ✓ spargerea rutinei- experiența altor activități în afara familiarului, a granițelor zilnice.

Datorită jocurilor didactice, orice lecţie plictisitoare poate deveni interesantă, chiar fascinantă, totul depinde de măsura în care învăţătorul ştie să transpună ideile în faţa elevilor.

Jocul didactic nu trebuie să lipsească din activitatea şcolară, mai ales din lecţiile în care se solicită un efort intelectual intens. Jocul didactic este un mijloc important de educaţie şi instruire în ciclul primar care asigură participarea activă şi eficientă la lecţie, durabilitatea noţiunilor însuşite şi un grad mare de socializare. La clasele primare, o bază solidă în studiul ulterior se realizează prin cultivarea interesului si a pasiunii pentru rezolvări de sarcini transdisciplinare.

Jocul este o formă de activitate cu serioase implicaţii psihologice şi pedagogice, care contribuie la informarea şi formarea copilului. Jocul didactic dă un randament sporit faţă de celelalte modalităţi de lucru folosite în activitatea de învăţare, în special la şcolarii mici, deoarece el face parte din preocupările zilnice preferate ale copiilor. În activitatea didactică, s-a constatat că, fie datorită slabei rezistenţe la efort intelectual al elevilor, fie din cauza negăsirii celor mai adecvate metode si procedee de menţinere a atenţiei acestora, se pierde continuitatea evenimentelor, necesară desfăşurării lecţiei. De aici nevoia introducerii din când în când a jocului didactic, metodă care asigură captarea, activizarea, relaxarea intelectuală şi fizică a elevilor.

Jocul didactic este acel instrument care mijloceşte trecerea elevului de la activitatea predominant ludică la cea de învăţare, contribuind la formarea personalităţii elevului şi creând totodată un mediu propice de învăţare.

BIBLIOGRAFIE:

1. Neagru Mihaela, Mocanu Mioara, *Metodica predării matematicii,* Editura Polirom, Iași, 2017, pag. 103;
2. Neacșu Ioan, Gălățescu Monalisa, Predoi Petre, Dumitrescu Veronica, *Didactica matematicii în învățământul primar – Ghid practic,* Editura Polirom, Iași, 2014, pag. 81;
3. Patrichi Ana-Raluca, *Metode de activizare a elevilor în lecția de matematică cls I-IV,* Editura Rovimed, Bacău, 2012, pag.12-14;
4. Dumitru Ana, Dumitru Logel, Ana Maria-Luiza, Stănescu-Logel Elena, *Metodica predării matematicii în învățământul primar cls CP-IV, după noua programă,* Editura Carminis, Pitești, 2017;
5. Dumitriu Gheorghe și Dumitriu Constanța, *Psihologia procesului de învățământ*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1998

TRADIŢII ŞI OBICEIURI DE IARNĂ

prof. înv. primar Benghea Patricia,
Școala Gimnazială Nr. 1, Sat Văleni, Vaslui

Pentru noi toţi, iarna nu este numai anotimpul zăpezii şi al frigului, ci şi acela al bucuriilor prilejuite de atâtea datini şi obiceiuri legate de sărbătorirea Naşterii Domnului. Obiceiurile legate de sărbători fac parte din cultura tradiţională a neamului nostru.Este o mare bucurie că încă se mai păstrează în unele zone ale ţării aceste datini care ne ajută să înţelegem sărbătoarea respectivă precum şi să ne bucurăm împreună de Marele Praznic. Păstrarea acestor datini este o mărturie vie a faptului că avem o

conştiinţă a neamului din care facem parte. Obiceiurile ţin de conştiinţa poporului român pentru că exprimă înţelepciunea populară a acestui neam, sunt esenţe ale bogăţiei noastre spirituale.

Cele mai răspândite şi mai fastuoase s-au dovedit a fi cele legate de marele Praznic al Crăciunului şi de sărbătorirea Anului Nou. Repertoriul tradiţional al obiceiurilor şi tradiţiilor româneşti cuprinde pe lângă colindele propriu-zise - cântece de stea, pluguşorul, sorcova, jocuri cu măşti, teatrul popular, dansuri (căluţii, căluşerii) - şi o seamă de datini, practici, superstiţii, ziceri, sfaturi cu originea în credinţe şi mituri străvechi sau creştine. Se spune că în seara de Ajun se deschid cerurile şi cei evlavioşi pot auzi glasurile îngerilor.

Sărbătorile de iarnă la români încep odată cu prinderea Postului Crăciunului (15 noiembrie) şi ţin până la Sfântul Ioan (7 ianuarie). Este o perioadă bogată în obiceiuri,diferite de la o zonă la alta, având în centru marile sărbători creştine prăznuite în această perioadă. Reperele mai importante sunt: Postul Crăciunului, Crăciunul, Anul Nou,Boboteaza şi Sfântul Ioan. În funcţie de acestea, grupele de tradiţii şi obiceiuri diferă. Sărbătorile şi obiceiurile populare, grupate în preajma solstiţiului de iarnă (20 decembrie - 7 ianuarie), poartă numele generic de sărbători de iarnă. Perioada este deschisă şi închisă de sărbători prefaţate de ajunuri, atât Crăciunul, cât şi Boboteaza, şi intersectate la mijloc de noaptea Anului Nou.

Principalele sărbători ale ciclului de iarnă - Crăciunul, Anul Nou, Boboteaza - au funcţionat de-a lungul vremii ca momente independente de înnoire a timpului şi de început de an.Un obicei foarte cunoscut este „tăierea porcului”.

În unele zone ale ţării, porcul se taie de Ignat, adică în 20 decembrie. Se zice că porcul care n-a fost tăiat în această zi nu se mai îngraşă, căci şi-a văzut cuţitul. Sângele scurs din porc după ce a fost înjunghiat se pune la uscat, apoi se macină şi se afumă cu el, peste an, copiii ca să le treacă de guturai, de spaimă şi de alte boli. Ignatul este divinitatea solară care a preluat numele şi data de celebrare a Sf. IgnatieTeofanul (20 decembrie) din calendarul ortodox, sinonim cu Ignatul Porcilor - în zorii zilei de Ignat se taie porcul de Crăciun. Animalul sacrificat în această zi este substitut al zeului care moare şi renaşte, împreună cu timpul, la solstiţiul de iarnă. În antichitate, porcul a fost simbol al vegetaţiei, primavara, apoi sacrificiul lui s-a transferat în iarnă. În acea zi se pregătesc bucatele tradiţionale pentru Crăciun: cârnaţi, caltaboşi, jumări,sângerete, slănină sau suncă etc. Tot atunci se toacă şi carnea pentru sarmale, iar pulpele se tranşează pentru friptură. Unele dintre preparate se pun la afumat (cârnaţii, slănina, pieptul ardelenesc etc.). Imediat după sacrificare, gospodarul face „pomana porcului”: oferă celor care l-au ajutat la tăiat (uneori şi vecinilor) şorici, carne proaspăt prăjită şi un pahar de vin (sau ţuică fiartă în anumite zone). În puţinele zile rămase până la Crăciun, gospodinele fac piftie (răcitură), sarmale, cozonaci cu nucă, mac şi rahat (sau brânză şi stafide), plăcintă şi prăjituri diverse. În acelaşi timp, începe curăţenia în casă şi în curte, împodobirea locuinţei şi pregătirea hainelor pentru Sărbători. Odată finalizate toate pregătirile, gospodinele pun din fiecare fel de mâncare câte ceva într-un coş de nuiele şi o sticlă cu vin şi duc acest coş la biserică, în seara de ajun, pentru sfinţire.

Primele semne ale Sărbatorii Naşterii Domnului le dau grupurile de colindători, care pornesc din casă în casă, cu o traistă încăpătoare pe umăr, pentru a le ura gazdelor fericire, sănătate şi prosperitate. Aceste colinde sunt creaţii populare cu text şi melodie, care conţin mesaje speciale (religioase sau satirice la adresa celor uraţi). Colindătorii vestesc naşterea Domnului, urează gazdelor sănătate şi bucurii, primind pentru acesteurări cozonac, prăjiturele, covrigi, nuci, mere şi chiar colăcei - pe care gospodinele care respectă tradiţia le-au pregătit cu mult timp înainte.

Începând cu noaptea de 23 spre 24 Decembrie, de la miezul nopţii şi până la revărsatul zorilor uliţele satelor răsună de glasul micilor colindători.

Începând cu Ignatul şi sfârşind cu zilele Crăciunului, prin alte părţi începând cu zilele Crăciunului, iar prin altele obişnuindu-se numai în ziua de Sfântul Vasile, există obiceiul ca flăcăii să umble cu capra. Ca şi la celelalte jocuri cu măşti practicate în timpul sărbătorilor de iarnă, şi în jocul caprei şi-au făcut loc, pe lângă măştile clasice (capra, ciobanul, ţiganul).

Asemănator cu „Capra” este obiceiul de a umbla cu „Ursul”, această datină avându-şi de asemenea originea într-un cult geto-dac, ce urmărea fertilizarea şi purificarea solului şi a gospodăriei.

Ursul este întruchipat de un flăcău care poartă pe cap, pe umeri şi pe spate blana unui astfel de animal, având în jurul urechilor nişte ciucuri roşii.

„Steaua" este un colind care începe din prima seară a Crăciunului şi se încheie la Bobotează. De la Crăciun şi până la Bobotează copiii umblă cu steaua, un obicei vechi ce se întâlneşte la toate popoarele creştine. Acest obicei vrea să amintească steaua care a vestit naşterea lui Iisus şi i-a călăuzit pe cei trei magi.

Urarea de plugușor este de fapt un adevărat poem care deschide cu har, recurgând la elemente fabuloase, toate muncile agricole. Obiceiul de a merge cu plugusorul contribuie la veselia generală a Sărbătorilor de Anul Nou, plugușorul colorează desfăşurarea acestei sărbători de Anul Nou cu acele elemente care ilustrează una dintre principalele ocupaţii ale poporului nostru - agricultura şi creşterea animalelor.

Trebuie amintit obiceiul cel mai iubit de copii: datina Bradului de Crăciun - o practică veche, pe care unii o consideră chiar mai veche decât creştinismul şi care simbolizează „pomul vieţii". Cei care îi atribuie o semnificaţie creştină spun că bradul este „pomul cunoaşterii binelui şi răului", împodobirea acestuia cu mere roşii amintind de păcatul originar.

În zilele noastre, în ajunul Crăciunului, în fiecare casă se împodobeşte câte un brad (cu beteală, globuri, figurine, ghirlande, bomboane, artificii şi lumânări sau beculeţe).

BIBLIOGRAFIE:

1. Adăscăliței Vasile, *Istoria unui obicei - Plugușorul*, Editura Junimea, Iași, 1987.
2. Antonescu Romulus, *Morfologia măștilor populare și funcția lor ceremonială, în „Marmația",* nr. 5-6, Muzeul județean Maramureș, Baia Mare, 1981
3. Antonescu Romulus, *Universul simbolic al spiritualității tradiționale românești și raportul dintre tradiție și religie, în „Hyperion-Caiete botoșănene",* nr. 1-2, Centrul Creației Populare, Botoșani, 1996.
4. Bârlea Ovidiu, *Eseu despre dansul popular românesc,* Editura Cartea Românească, București, 1982.
5. Bârlea Ovidiu, *Moș Ajunul, în „Revista Noastră",* nr. 3, Reșița, 1994.

JOCUL DIDACTIC – IMPORTANȚA ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR ABORDĂRI TEORETICE ȘI PRACTICE

prof. înv. primar Bîrdănaș Dumitrița-Daniela,
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare", Vaslui

Definirea jocului didactic

Jocul didactic reprezintă un instrument pedagogic esențial în învățământul primar, deoarece facilitează învățarea prin activități ludice, încurajând curiozitatea și implicarea activă a elevilor. Potrivit lui Ionescu și Radu (2001), jocul didactic este o formă specifică de activitate în care procesul de învățare se realizează într-un mod atractiv și interactiv. Prin intermediul jocului, copiii sunt implicați într-un proces de explorare și descoperire, ceea ce le stimulează dezvoltarea cognitivă și socio-emoțională.

Scopul jocului didactic este de a integra cunoștințele și deprinderile într-un context semnificativ pentru elevi, utilizând activități captivante care îi ajută să înțeleagă noțiuni abstracte. Metodele ludice nu doar că sporesc motivația intrinsecă, dar facilitează și dezvoltarea gândirii critice și a creativității. Bruner (1977) subliniază că, prin joc, elevii nu doar dobândesc cunoștințe, dar își formează o gândire flexibilă, adaptabilă, esențială pentru soluționarea problemelor.

Caracteristicile jocului didactic

Jocul didactic are o structură specifică, incluzând scopuri educaționale clar definite, reguli precise și recompense care să motiveze elevii. Potrivit lui Cucoș (2002), jocul didactic trebuie să fie riguros structurat pentru a îmbina într-o manieră echilibrată componenta ludică cu obiectivele educaționale. Prin urmare, activitățile de acest tip sunt caracterizate de un echilibru între elementele de competiție și colaborare, menținând o atmosferă de învățare în care elevii simt siguranță și confort.

Regulile clare contribuie la disciplina jocului și la atingerea obiectivelor propuse. De asemenea, utilizarea recompenselor simbolice (de exemplu, puncte sau insigne) le oferă elevilor satisfacția succesului, considerandu-le stima de sine și încrederea în propriile capacități. Aceste elemente stimulează implicarea activă a copiilor și îi ajută să progreseze într-un ritm propriu, eliminând sentimentul de frustrare cauzat de eșecul repetat (Văideanu, 1988).

Beneficiile utilizării jocului didactic

Utilizarea jocurilor didactice în învățământul primar contribuie la o dezvoltare armonioasă a elevilor. Unul dintre principalele beneficii este îmbunătățirea capacității de concentrare. Conform studiilor realizate de Piaget (1971), copiii reușesc să-și mențină atenția pentru perioade mai lungi atunci când sarcinile sunt structurate sub formă de joc, deoarece activitatea ludică le reduce stresul și presiunea psihică asociate învățării convenționale.

În plus, jocurile didactice dezvoltă competențele socio-emoționale ale elevilor, promovând interacțiunea pozitivă, cooperarea și respectul reciproc. Aceste jocuri favorizează și învățarea experiențială, permițând elevilor să își exprime opiniile, să formuleze ipoteze și să exerseze rezolvarea de probleme într-un mediu controlat. Vygotsky (1978) argumentează că jocurile didactice contribuie la extinderea „zonei de dezvoltare proximă" a copilului, adică la îmbunătățirea abilităților prin interacțiune ghidată și învățare colaborativă.

Rolul profesorului în cadrul jocului didactic

Profesorul are un rol central în planificarea și implementarea jocurilor didactice. Este important ca acesta să aibă o abordare flexibilă și să adapteze jocurile la nivelul de cunoștințe și abilități ale elevilor. După cum subliniază Roșca și Rusu (2015), un profesor eficient creează un cadru de joc echitabil, cu sarcini adaptate diversității de aptitudini și stiluri de învățare ale elevilor. Profesorul trebuie să fie atent la nevoile fiecărui elev, să încurajeze participarea tuturor și să ofere feedback constructiv pentru a consolida învățarea.

Joc Didactic: *Căutarea Comorii Matematice*

1. Tema și scopul jocului

Tema: Descoperirea „comorii" prin rezolvarea unor calcule matematice.

Scop educativ: Consolidarea abilităților de adunare a numerelor până la 1000, inclusiv operații cu trecere peste ordin, prin intermediul unui joc interactiv și atractiv.

2. Obiective educative

Cognitive: Dezvoltarea capacității de a efectua corect adunări cu trecere peste ordin.

Aptitudinale: Îmbunătățirea rapidității și acurateței în efectuarea calculelor matematice.

Socio-emoționale: Stimularea colaborării și a spiritului de echipă.

3. Regulile jocului

Elevii sunt împărțiți în echipe de câte 3-4.

Fiecare echipă primește o serie de exerciții de adunare printate, fiecare exercițiu fiind marcat cu un simbol specific (de exemplu, stea, cerc, triunghi) pentru a-i ajuta să urmeze o „pistă" a comorii.

Pe baza răspunsurilor corecte, fiecare echipă primește indicii care îi duc la „comoară" (de exemplu, o imagine proiectată cu un cufăr cu aur pe care scrie „Felicitări!").

Echipa care ajunge prima la comoară este desemnată câștigătoare.

4. Materialele necesare

- Fișe de lucru printate cu exerciții de adunare (cu trecere peste ordin) și simboluri pentru fiecare etapă a „vânătorii de comori"; laptop și videoproiector pentru a proiecta indiciile și imaginea

comorii la final; cronometru pentru a măsura timpul fiecărei echipe; un document digital sau o prezentare pe laptop, unde să fie integrate indiciile (care vor fi proiectate).

5. Durata jocului

- Aproximativ 20-25 de minute.

6. Desfășurarea jocului

Introducerea temei: Profesorul le explică elevilor că vor participa la o „vânătoare de comori", unde vor trebui să rezolve exerciții de adunare pentru a găsi indicii care să-i ducă la comoară.

Împărțirea în echipe și distribuirea fișelor: Profesorul împarte clasa în echipe și le oferă prima fișă de exerciții, care conține adunări cu trecere peste ordin.

- **Rezolvarea exercițiilor și obținerea indiciilor**:
  - Fiecare echipă rezolvă rapid calculele și, când toate sunt corecte, primește un „indiciu digital" proiectat pe ecran (de exemplu, „căutați următorul simbol: cerc").
  - Echipele urmează simbolurile și rezolvă fiecare fișă în ordine.
  - După completarea fiecărei etape, profesorul proiectează un nou indiciu până când toate echipele ajung la ultima etapă.
- **Găsirea comorii**: La finalul exercițiilor, profesorul proiectează o imagine cu un cufăr de aur și o felicitare pentru echipele care au finalizat toate calculele corect.

7. Evaluarea jocului

- **Discuție finală**: Profesorul discută cu fiecare echipă despre exercițiile parcurse, oferind feedback asupra calculului corect și a metodelor de verificare a răspunsurilor.
- **Reflecție**: Elevii sunt invitați să discute ce strategie de calcul i-a ajutat cel mai mult și ce parte din activitate le-a plăcut cel mai mult.

BIBLIOGRAFIE:

1. Bocoș, M. (2002). *Didactica disciplinelor pedagogice*. Cluj-Napoca: Editura Paralela 45.
2. Cucoș, C. (2002). *Pedagogie*. Editura Polirom.
3. Ionescu, M., & Radu, I. (2001). *Didactica modernă*. Editura Dacia.
4. Roșca, I., & Rusu, A. (2015). *Metodologia jocului didactic*. Editura Universitară.
5. Văideanu, G. (1988). *Educația între real și posibil*. Editura Științifică și Enciclopedică.

STUDIU PRIVIND VOLUNTARIATUL ŞCOALĂ-ONG

prof. înv. primar Bogdan Ileana Alina
Şcoala Gimnazială „Traian" Craiova

Educaţia nonformală a primit de-a lungul timpului o serie de definiţii, dintre care reţinem că ea constituie „ansamblul acţiunilor pedagogice proiectate şi realizate într-un cadru instituţionalizat extradidactic sau/şi extraşcolar" văzut ca „o punte între cunoştinţele asimilate la lecţii şi informaţiile acumulate informal".

Valenţele educative ale activităţilor nonformale reliefează relaţia mai destinsă, mai apropiată dintre educator şi educat. Chiar dacă profesorul conduce întregul demers didactic, elevii se pot manifesta spontan și liber. Adultul nu își impune punctual de vedere, cel mult sugerează, cooperează și îi sprijină să devină buni organizatori ai propriei activităţi. În prim-plan se află educabilul, în plan secund rămânând cadrul didactic, tocmai pentru ca elevul să își poată valorifica abilităţile organizatorice, de cooperare, de colaborare, de asumare a responsabilităţii. Paleta de strategii didactice variate oferă elevului şansa de a acumula experienţe de viaţă prin contactul nemijlocit cu oamenii, cu fenomenele de cultură materială şi spirituală. Educatul devine resursă, producător, lider de opinie, cu alte cuvinte participant activ la propria învăţare.

În cadrul Săptămânii Naţionale a Voluntariatului, 13-19 mai, Asociaţia Andrei a derulat două proiecte, „Arta și voluntariatul” şi „Micii voluntari”, având ca parteneri voluntari elevi din clasele I-XII de la Liceul de Arte „Marin Sorescu ” şi Şcoala Gimnazială „N. Romanescu” Craiova, precum şi cadrele didactice şi personalul acestor instituţii .

Proiectul „Arta și voluntariatul”

În urmă cu aproximativ o lună de zile am început pregătirile pentru Săptamana Naţională a Voluntariatului, aflată la a doua ediţie la nivelul instiţuiei noastre.

Dacă în anul precedent am văzut ce presupune această sărbătoare, anul acesta am participat mai bine pregatiţi, cu mai multe activităţi, mai bine puse la punct.

Astfel, în parteneriat cu voluntarii de la ACLA (Asociaţia Liceului de Arta „Marin Sorescu”) şi Asociaţia Andrei Craiova, elevii si voluntarii Liceului de Arte „Marin Sorescu” am realizat o serie de activităţi, după cum urmează:

1. Activitatea „INFO-Voluntar” (13-14 mai) au fost implicaţi elevii de la clasele VI - XI prin realizarea de prezentări PowerPoint, flyere în Publisher şi postere în Photoshop (în laboratorul de informatică din Liceul de Arte „Marin Sorescu” Craiova) cu informaţii privind termenul de voluntariat şi cu exemple de activităţi realizate de voluntari. Beneficiari ai acestor materiale au fost toţi elevii liceului (peste 700) şi cadrele didactice şi nedidactice (peste 200). Scopul activităţii a fost acela de a creşte interesul elevilor pentru activităţile de voluntariat.

2. Activitatea „EXPO-Voluntar” (15 mai). În urmă cu o săptămână, elevilor de la clasele I–XII, li s-a dat ca temă realizarea de lucrări artistice în diferite tehnici de lucru, urmat de expoziţia acestora sub titlul „Voluntariatul în imagini”. Lucrul şi expoziţia s-au desfăşurat în cadrul atelierelor din Liceul de Arte „Marin Sorescu” şi în holul liceului.

Scopul activităţii a fost de a strânge cât mai multe lucrări pentru a le dona (30 de lucrări, din cele mai reuşite) „Centrului de persoane vârstnice Craiova”.

3. Activitatea „ECO-Voluntar” (16 –17 mai). Nici activităţile din domeniul ecologic şi de reciclare nu au fost uitate, motiv pentru care elevii claselor IX-X (15 elevi) au participat la o activitate de reciclare a hârtiei. Activitatea a avut loc în Liceul de Arte „Marin Sorescu”. Au fost strânse peste 300 kg de hârtie şi cartoane şi duse apoi la un centru de reciclare.

4.Activitatea „ART-Voluntar” (17 mai). Ca o încununare a activităţilor, noi considerăm că aceasta a adus un plus de seriozitate, prin aceea că în cadrul claselor IX-XI a fost realizată o strângere de fonduri, iar din banii obţinuţi au fost cumpărate fructe şi produse de panificaţie, care apoi au fost donate “Căminului pentru persoane vârstnice” Craiova. Tot această instituţie a fost beneficiara unui spectacol artistic de aproape 2h, în care elevii de la clasele de muzică au încântat auzul vârstnicilor cu muzica clasică, uşoara şi populară. Emoţia şi-a spus cuvântul de ambele părţi, elevii fiind impresionaţi de vizita şi perspectivele care ne aşteaptă pe fiecare, iar vârstnicii au fost plăcut surprinşi de culoarea, voioşia şi generiozitatea oferită de voluntarii noştri.

Proiectul „Micii voluntari”

Un alt parteneriat în care Asociaţia Andrei a fost implicată, în cadrul Săptămânii Naţionale a Voluntariatului, este cel cu Şcoala Gimnazială Nicolae Romanescu cu care au fost desfăşurate următoarele activităţi:

1. Pentru a atrage atentia celor 25 de elevi din clasa a IV-a, Școala Gimnazială Nicolae Romanescu, cu privire la voluntariat si implicatiile acestuia pentru societate, a fost desfăşurată activitatea cu titlul **„PROMOVAM VOLUNTARIATUL”** în cadrul căreia au fost prezentate materiale multimedia („Ce este un voluntar?”, „Exemple de activităţi de voluntariat”).

2. Activitatea **„VOLUNTARIATUL IN IMAGINI”** a fost adresată tot elevilor din clasa a IV-a şi a constat în realizarea unor desene pe hârtie cu activităţi imaginate de copii privind voluntariatul. Lucrările realizate au fost expuse pe panouri în holul şcolii, la acestea având acces toţi elevii şcolii şi părinţii acestora, precum şi cadrele didactice şi nedidactice.

3. Activitatea **„ECOLOGIZAREA SPATIILOR VERZI”** a fost adresată elevilor din clasa a IV-a (25 elevi) şi a constat în participarea la strângerea gunoiului (în special hârtii şi PET-uri) din zona Lunca Jiului.

Beneficiarii acestei activităţi sunt craiovenii care merg să-şi petreacă sfârşitul de săptămână într-o zonă verde şi mai curată de acum încolo.

Activităţile de voluntariat pot aduce mai multe beneficii, ajutându-i pe elevi să se dezvolte personal și profesional.

- **Voluntariatul te ajută să înveți abilități necesare în lumea reală** – Nu este un secret că școala ne pregătește foarte puțin pentru ceea ce se întâmplă cu adevărat în viață. De aceea, înainte să intri în piața muncii e bine să treci printr-o experiență de voluntariat. Aceasta poate fi o „simulare” și te poate ajuta să acumulezi abilități precum: abilități de comunicare, cum să îți crești încrederea în sine, cum să te încadrezi în termenele limită.
- **Prin voluntariat poți cunoaște oameni noi** – Iar aici nu vorbim doar despre prietenii, ci de faptul că se pot lega anumite relații profesionale. Poți cunoaște anumiți oameni care îți pot deschide ușile spre cariera pe care ți-o dorești. De asemenea, voi cunoaște persoane cu o vastă experiență în piața muncii, de la care poți primi sfaturi.
- **Cu ajutorul voluntariatului poți explora opțiuni pentru viitor** – Cum ziceam și anterior, voluntariatul poate fi o simulare a unui loc de muncă. Foarte multe organizații non-guvernamentale sunt structurate asemenea unei companii, pe departamente precum vânzări, marketing, resurse umane, etc. Astfel, îți poți da seama ce carieră ți se potrivește sau cu care dintre aceste departamente rezonezi cel mai tare.

Educaţia nonformală sprijină eforturile celor care doresc sporirea coerenţei procesului instrutiv-educativ: educaţia permanentă şi orientarea prospectivă a educaţiei.

BIBLIOGRAFIE:

1. S. Cristea, *Dicţionar de pedagogie*, Ed. Litera Educaţional, Chişinău, 2002, p.119.
2. G. Văideanu, *Educaţia la frontiera dintre milenii*, Ed. Politică, Bucureşti, 1988, p.232.
3. http://asociatiaandrei.weebly.com/activities.html
4. http://www.didactic.ro/materiale/86083_educatia-nonformala

MODALITĂȚI DE PUNERE ÎN PRACTICĂ A STĂRII DE BINE ÎN PROCESUL EDUCATIV LA CICLUL PRIMAR

prof. înv. primar Borș Adi Luminița
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare”, Vaslui

„Menține-ți **gândurile pozitive** pentru că gândurile tale se transformă în **cuvintele** tale.
Menține-ți **cuvintele pozitive** pentru că ele se transformă în **acțiunile** tale.
Menține-ți **acțiunile pozitive** pentru că acțiunile se transformă în **deprinderile** tale.
Menține-ți **deprinderile pozitive** pentru că ele se transformă în **valorile** tale.
Menține-ți **valorile pozitive** pentru că valorile se transformă în **destinul** tău.”
~ **Mahatma Gandhi**

Starea de bine a elevilor este esențială pentru dezvoltarea lor armonioasă și pentru succesul educațional pe termen lung. Este important ca aceștia să se simtă în siguranță și susținuți, atât din punct de vedere emoțional, cât și social, pentru a putea învăța într-un mod eficient și plăcut.

Pentru a promova starea de bine a elevilor, un prim aspect de luat în considerare este crearea unui mediu de învățare **pozitiv și incluziv**. Acest lucru presupune încurajarea respectului reciproc și a empatiei, astfel încât fiecare copil să se simtă acceptat și valorizat. În plus, activitățile care stimulează colaborarea și comunicarea între elevi pot contribui la dezvoltarea unui sentiment de apartenență la comunitatea clasei.

Un alt factor important este susținerea dezvoltării emoționale a elevilor. În calitate de învățătoare/învățător, este benefic să oferim oportunități pentru ca aceștia să își exprime emoțiile și să învețe cum să le gestioneze. Putem include în program activități care promovează conștientizarea emoțională, cum ar fi discuțiile despre sentimente sau exercițiile de mindfulness (atenție).

De asemenea, este esențial să încurajăm un echilibru între activitățile academice și cele recreative. Jocurile și activitățile fizice nu doar că sprijină sănătatea fizică, dar și contribuie la reducerea stresului și la creșterea motivației pentru învățare.

Luând fiecare arie curriculară în parte putem observa cum fiecare dintre aceste domenii contribuie la dezvoltarea și starea de bine a elevilor în moduri unice și complementare.

La limba română, starea de bine este susținută prin dezvoltarea abilităților de comunicare și exprimare. Activitățile de lectură și scriere creativă permit elevilor să își exploreze imaginația și să își exprime emoțiile, contribuind la conștientizarea și gestionarea acestora. Crearea unui mediu unde fiecare opinie este ascultată și respectată îi ajută pe elevi să se simtă înțeleși și apreciați.

În matematică, starea de bine poate fi promovată prin abordarea problemelor ca oportunități de învățare și dezvoltare a gândirii critice. Încurajând elevii să colaboreze și să descopere soluții împreună, se creează un sentiment de comunitate și de sprijin reciproc. Succesul în matematică întărește încrederea în sine și capacitatea de a rezolva probleme.

La științe, starea de bine vine din explorare și curiozitate. Elevii sunt încurajați să pună întrebări și să descopere lumea din jurul lor prin experimente practice, ceea ce le stimulează dorința de a învăța și le oferă satisfacția descoperirii. Activitățile de grup în laborator sau în natură pot întări, de asemenea, legăturile interpersonale.

În istorie, elevii își pot dezvolta empatia și înțelegerea pentru diverse culturi și perioade istorice. Prin discuții și proiecte care explorează evenimentele trecute, elevii învață să aprecieze diversitatea și să își formeze gândirea critică, contribuind astfel la dezvoltarea lor emoțională și socială.

La geografie, starea de bine este susținută prin înțelegerea mediului în care trăim și a diversității geografice. Activitățile care includ explorarea hărților, studiul fenomenelor naturale și discuțiile despre sustenabilitate pot insufla un sentiment de responsabilitate față de planetă și comunitate.

În arte vizuale, creativitatea și exprimarea personală sunt încurajate, oferind elevilor o modalitate de a-și explora emoțiile și perspectivele. Procesul de creație poate fi terapeutic și poate contribui la îmbunătățirea stării de bine prin reducerea stresului și dezvoltarea abilităților de auto-reflecție. **La muzică**, elevii își pot dezvolta abilități de ascultare activă și de colaborare prin activități de grup, cum ar fi coruri sau ansambluri instrumentale. Muzica stimulează emoțiile pozitive și promovează exprimarea liberă, oferind un spațiu sigur pentru explorarea sentimentelor și a creativității.

Fiecare disciplină aduce o contribuție valoroasă la starea de bine a elevilor, iar integrarea lor într-un curriculum armonios poate crea un mediu de învățare împlinitor și echilibrat.

În concluzie, starea de bine a elevilor poate fi îmbunătățită printr-o abordare holistică ce îmbină suportul emoțional, social și fizic, creând astfel un mediu propice pentru creștere și învățare. Acest lucru nu doar că le va îmbunătăți rezultatele academice, dar va contribui și la formarea unor indivizi echilibrați și fericiți.

LITERATURA PENTRU COPII-UN ROL IMPORTANT ÎN DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR COMUNICATIVE

prof. înv. primar Buguleț Aneta Gianina
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare”, Vaslui

„Lectura dă omului plenitudine, vorbire și siguranță.”
(Francis Bacon)

„Copilul - scria George Călinescu – se naște curios pe lume și nerăbdător de a se orienta în ea. Literatura care îi satisface această dorință îl încântă. Ca să fie operă de artă scrierile pentru copii trebuie să intereseze și pe oamenii maturi și instruiți. A ieși din lectură cu stima de sine sporită pentru om, acesta este secretul marilor lecturi pentru tineret” (Călinescu, 1964, p. 276). Până la apariția noului cadru de învățământ, lectura era o subdisciplină a limbii și literaturii române, alături de gramatică, compunere, comunicare. Dacă nu mai apare în planul cadru nu înseamnă că nu i se mai acordă atenție, lectura suplimentară este privită cu aceeași atenție de către cadrul didactic îndrumată către mintea elevului.

Literatura, ca artă a cuvântului, prin intermediul căreia realitatea este recreată în toată complexitatea ei, oferă copilului de vârstă școlară mică un întreg univers de gândire și sentimente, de aspirații și îndrăzneli. Acest univers se va putea constitui într-o zestre spirituală importantă cu condiția ca opera literară în ansamblul ei să răspundă cerințelor multiple pe care le ridică educația.

„Lectura – spunea istoricul Nicolae Iorga (Silvestru, 2015, p. 12) – joacă un rol important în viața copiilor, un rol mai mare decât în viața celor vârstnici. Cartea citită în copilărie rămâne prezentă în amintire aproape toată viața și influențează dezvoltarea ulterioară a copiilor. Literatura care joacă un rol foarte important în perioada micii școlarități este literatura pentru copii. Literatura pentru copii este o artă, artă pe care mulți scriitori români și străini au abordat-o: Ion Creangă, Mihai Eminescu, Ion Luca Caragiale, Edmondo de Amicis etc... . Acești mari scriitori și-au întors privirea spre această perioadă minunată a omului denumită și „vârsta cea fericită”.

Literatura pentru copii este cheia care îl ajută pe copil să se formeze, contribuind la lărgirea orizontului de cunoaștere, la formarea unui vocabular activ și bogat, la o exprimare corectă, la educarea simțului estetic și încrederea în forțele proprii. Gustul pentru literatură trebuie stimulat și cultivat încă de la o vârstă foarte fragedă. El nu vine de la sine ci trebuie descoperit printr-o muncă asiduă din partea micului școlar, al învățătorului, dar și al părintelui. Bagajul de cunoștințe pe care elevul le primește în clasă trebuie continuat prin lectură și în afara ei. Foarte important este ca învățătorul să cunoască modul prin care poate face acest lucru.

Copilăria este cheia cunoașterii asupra universului. Ea întreține în lume basmul, gingășia, zâmbetul. Este calea de la trecut către prezent și viitor. Încă din grădiniță, atât educatorul cât și familia depun un efort major pentru a influența universul copilului prin basme și povești. Această muncă dificilă depusă încă din grădiniță trece la un alt nivel în învățământul primar unde cheia cunoașterii este purtată de către învățător. Dacă în grădiniță lectura se făcea de către educator, acum lectura propriu-zisă începe abia după ce elevul deslușește tainele literelor, înțelege mesajul din spatele semnelor grafice, semne care uneori îl face pe copil curios dar, uneori îl și înspăimântă. Datoria învățătorului este de a căuta diferite mijloace care să-l facă pe elev să iubească și să-i placă cartea. De aceea învățătorul trebuie să citească poveștile în așa fel încât elevul să rămâna profund impresionat, să trăiască cele citite și doar așa copilul va dori să citească. Învățătorul trebuie să țină cont de particularitățile de vârstă ale copilului atunci când recomandă lecturile pentru vacanță. Elevii care au un ritm de citire mai lent trebuie îndrumați spre lecturile scurte, iar cei cu un ritm mai rapid spre poveștile lungi, spre basmele copilăriei.

În prezent, copiii știu să citească încă de la grădiniță, și din cauza rapidității ritmului de citire unii elevi rămân în imposibilitatea de a urmări conținutul lecturilor și se luptă cu descifrarea textului. De

aceea, acum este momentul în care învățătorul trebuie să intervină în a încuraja pe elev să urmărească cu atenție textul lecturii citite și exersarea acestui exercițiu cu voce tare. Încurajarea elevului de către învățător, în fața clasei, în intenția lui de a citi, joacă un rol foarte important în dezvoltarea competențelor de comunicare pentru viitor. Întotdeauna trebuie ca între cei doi factori implicați, învățător-elev, să se poarte un dialog pentru a vedea dacă elevul a înțeles conținutul celor citite și dacă știe cu adevărat să aprecieze o carte. Deseori întrebările formulate trebuie să stârnească interesul şi entuziasmul copiilor care să ducă la formularea unor răspunsuri deosebite. Trebuie acordată o mare atenţie textelor, propuse spre analiză, comentate amănunţit, ţinând cont și de particularităţile de vârstă. Învățătorul recomandă lecturi potrivite pe marginea cărora să se poarte discuţii. După ce textele sunt parcurse, trebuie să fie respectate câteva cerinţe: întrebările să fie formulate clar; să se folosească cuvinte noi şi expresii artistice întâlnite în contexte variate; să se redea prin cuvinte proprii conţinutul textelor citite; să se recunoască ilustraţiile care înfăţişează personaje sau scene din poveştile citite și să le aşeze în ordinea desfăşurării faptelor.

Învăţarea cititului este un proces complex şi îndelungat care implică asimilarea tehnicii, a mecanismului propriu-zis, și-a instrumentelor muncii cu cartea. Exemplul este mama învățăturii! Dacă într-o familie sunt prea puține cărți iar lectura acestora nu are loc, atunci putem spune cu siguranță că în acea familie copilul nu va fi pasionat de lectură, iar dezvoltarea competențelor de comunicare se va face foarte greu sau chiar deloc. Copilul are nevoie de o îndrumare corectă în formarea sa ca elev, și ca om, în general.

Încă de la intrarea în școală copiii au o deosebită înclinare către un anumit tip de literatură, dar uneori tind și spre un alt gen de literatură, mai grea. De aceea, în alegerea literaturii pentru copii ar trebui să se țină cont de anumite trăsături: caracterul instructiv-educativ, umorul, îmbinarea valorilor etice cu cele estetice, etc. Literatura pentru copii se adresează tuturor, de altfel poveștile și basmele au încântat întotdeauna copilăria tuturor generațiilor. Basmele și poveștile evidențiază trăsăturile personajelor dându-i copilului posibilitatea să învețe, să deosebească frumosul de urât, binele de rău și să urmeze exemplul personajelor pozitive. Citind aceste basme și povești copiii își îmbogățesc vocabularul cu expresii noi ajutându-l mai bine la însușirea limbii materne.

„Ideile, cunoștințele, sentimentele se exprimă cu ajutorul cuvintelor, prin vorbire sau prin traducerea acesteia în scris. A face pe copil capabil să-și vorbească în mod corect limba maternă și să o înțeleagă bine, înseamnă a servi, deopotrivă, individul și societatea” (Dottrens, 1970, p. 79).

Folosirea literaturii în această perioadă este un mod fantastic de a-l ajuta pe copil să-și descopere și să-și înțeleagă emoțiile, precum și să le exprime într-un mod adecvat contribuind la dezvoltarea stimei de sine și oferindu-i încredere în forțele proprii pentru a reuși în ceea ce își propune. De altfel, unul din obiectivele finale ale literaturii pentru copii este trezirea interesului pentru minunata lume a poveștilor, basmelor, poeziilor, știut fiind faptul că trăim într-o epocă în care internetul ocupă viața fiecăruia, dar mai ales a școlarului mic, influențându-l nu prea bine. Acesta nu mai are timp să citească o carte, iar dezvoltarea competențelor de comunicare e sub limită. Literatura pentru copii joacă un rol destul de important în viața copilului, în dezvoltarea acestuia și este necesară pentru evoluția sa în societatea viitorului.

BIBLIOGRAFIE:

1.Dottrens, R. (1970). *A educa și a instrui,* București, Editura Didactică și Pedagogică.
2.Hobjilă, A. (2008). *Elemente de didactică a activităților de educare a limbajului,* Iași, Editura Institutul European.

IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR DE TIP OUTDOOR ÎN CICLUL PRIMAR

prof. înv. primar Cocoi Adina-Alexandra,
Școala Gimnazială „Mihail Sadoveanu”, Vaslui

Educaţia ,,outdoor” este un concept relativ nou în contextul educativ românesc, însă ea începe din ce în ce mai mult să capteze interesul actorilor educaţionali din sistemul de învăţământ formal. Educaţia ,,outdoor” reprezintă o puternică sursă de experienţe de învăţare – un mediu relaxant, liber,ce poate oferi elevilor nenumărate provocări, astfel că procesul de educare devine puternic, inspiraţional și de natură să schimbe comportamente. Cea mai simplă definiție pentru termenul de ,,outdoor” este aceea de activitate în aer liber, în afara spaţiului instituţional al şcolii. Activităţile de tip outdoor nu sunt activităţi ale educaţiei formale ce au loc în afara sălii de clasă, ci activităţi de educaţie nonformală, menite să familiarizeze copiii cu natura şi să le formeze deprinderi şi priceperi de cunoaştere prin experienţă, bazându-se desigur pe cunoştiţele dobândite în activităţile de educaţie formală.

Obiectivele generale ale educației de tip outdoor sunt:

- ✓ oferă posibilitatea contactului direct cu natura reprezintă o puternică sursă de experienţe de învăţare într-un mediu relaxant;
- ✓ oferă elevilor nenumărate provocări, astfel că procesul de educare devine puternic,inspiraţional şi de natură să schimbe comportamente antisociale;
- ✓ asigură dezvoltarea personală atât al celor care o aplică, cât mai ales al elevilor, prin libertatea de manifestare şi exprimare pe care le oferă.;
- ✓ asigură dezvoltarea spiritului de echipă conexiunea între elevi, elevi-profesori

Educația de tip outdooe răspunde atât nevoilor de bază ale individului, cât şi celor care îl particularizează în grupul din care face parte:

- ✓ nevoia de a fi respectat
- ✓ nevoia de a fi responsabil
- ✓ nevoia de a fi activ
- ✓ nevoia de a fi socializa
- ✓ nevoia de a fi în siguranță

Educaţia outdoor trebuie înţeleasă ca o realitate educaţională mai puţin formalizată. Conceptul de educație nonformală este asociat conceptului de „învățare pe tot parcursul vieții” (lifelonglearning). Evaluarea nonformale este realizată de cel care învaţă, iar abordarea multi-disciplinară a procesului de învăţare, ajută copiii să înţeleagă şi să aprecieze mediul şi legătura lor cu acesta, pregăteşte copiii pentru un viitor durabil, analizează problemele pe termen lung ale interdependenţei om – natură.

Educația nonformală cât și educația outdoor pot fi integrate cu scopul de a maximiza efectele procesului de învăţare, tendinţa actuală fiind aceea de amplificare a celor două forme, ce conduc la un sistem educativ mult mai valoros din punct de vedere al calităţii, produc avantaje pe termen lung, permit acoperirea unei game largi de discipline şi cel mai important, actul educaţional se axează în aceeași măsură şi celor care o implementează (în speţă educatorului) şi celor care fac obiectul învăţării (în speţă educației).

Educaţia de tip outdoor începe din invățământul preșcolar și se continuă în cel primar și nu numai, având în vedere că activităţile formale, informale şi nonformale se desfăşoară în afara clasei dintotdeauna. Excursiile, plimbările în aer liber, vizitele la muzee au fost mereu prilej de transmitere de informaţii, priceperi şi deprinderi, niciodată nefiind organizate doar de dragul de a fi organizate.

Voi prezenta în continuare patru exemple de activităţide tip outdoor, nonformale cu caracter profund formal ce se bazează pe activitatea în echipă putând realiza coeziunea grupului printr-o serie de jocuri de teambuilding. Durata unei activităţi este de regulă între 30 minute şi 120 minute (în funcţie de nivelul de vârstă al participanţilor), se pot organiza runde, se pot da taskuri (sarcini de lucru) suplimentare care cresc dificultatea activităţi. Prin alcătuirea echipelor se urmărește educarea spiritul de echipă,

realizarea identităţii echipei,dezvoltarea creativităţii şi de ce nu, distracţie, fiecare grupă primind câte un nume și în funcție de posibiltăți se pot folosi tricouri, eșarfe personalizate etc.

1. Fotbal extrem -este un joc care urmărește sincronizare cu echipa, sincronizare cu un coleg, mişcare, energizare, recunoaşterea meritelor în cadrul echipei, competiţie, consolidarea relaţiilor dintre participanţi, spiritul de echipă. Participanţii vor fi legaţi câte doi de picioare (de piciorul stâng, respectiv dreptul colegului). Se vor împărţi în două echipe şi apoi vor juca fotbal după regulile clasice, numai că trebuie sincronizare maxiă pentru că fiecare din cei doi jucători legaţi va fi practic unul.

2. Vânătoarea de insecte este un joc ce se poate desfăşurara în anotimpul de primăvară/vară

Matematica şi ştiinţele sunt activităţi foarte agreate de către copii. În general, fiecare unitate colară, inclusiv din mediul urban are câte un spaţiu verde disponibil, ceea ce înseamnă că au numeroase oportunităţi de a desfăşura activităţi de tip outdoor. O zi frumoasă şi însorită de primăvară, vânătoarea de insecte poate fi un bun prilej de a le studia. Pentru început se pregătesc materialele necesare. Pe o foaie se face o listă cu insectele pe care le întâlnim în mod frecvent în spaţiul verde al școlii. Nu este nici o problemă dacă în ziua respectivă nu le găsim pe toate. Le voi spune elevilor că vom completa lista cu altă ocazie. Lista se întocmeşte împreună cu copiii, chiar dacă va include şi alte vieţuitoare decât insecte. Vom desena în dreptul numelui vieţuitoarelor alese spre descoperire, imaginea lor. Se mergesafară şi „vânătoarea" poate începe. Copiii vor căuta insectele în toată curtea. Cu un marker fiecare copil va nota pe listă câte insecte a găsit. La sfârşit se va face totalul. Elevii învaţă cel mai bine din experienţa proprie. Căutând şi găsind insecte, ei obsevă direct unde se adăpostesc, cum sunt organizate, eventual cu ce se hrănesc. Odată reveniţi în sala de clasă, se poate realiza o carte a insectelor în care vor fi consemnate toate concluziile vânătorii.

3. Puterea soarelui

Este greu să le explicăm copiilor ce înseamnă cu adevărat puterea soarelui,de aceea este o activitate outdoor concludentă. Ea se va desfăşura în două etape: într-o zi foarte călduroasă de vară şi cea de-a doua într-o zi rece, dar însorită de toamnă.Ca material didactic se pot folosi bucăţi de folie de aluminiu pe care se aşază forme de tăiat fursecuri, se umplu cu bucăţi mici de creione şi se scot afară la soare pe farfurii și vor avea la îndemână un ceas pentru monitorizarea timpului. Cât timp copiii construiesc castelul soarelui din nisip, creioanele se topesc la căldura soarelui. Cu ajutorul învățătorei copiii vor nota în jurnalul grupei în cât timp s-au topit creioanele. Odată topite creioanele, vor fi lăsate la răcit, apoi se vor scoate cu un cutter. Ei vor observa cum s-au amestecat culorile între ele şi le vor încerca pe foi de desen. Cu următoarea ocazie se va proceda la fel şi elevii vor compara rezultatele.

4. Culori amestecate-este o activitate este cu atât mai interesantă cu cât se bazează pe acţiuni care de regulă sunt interzise copiilor de către părinţi. Acasă nu li se prea permite să se joace cu acuarele și cu apă. La școală, rar li se permite să amestece la întâmplare acuarelele. De aceea o activitate outdoor în care li se permit aceste lucruri nu poate fi decât benefică. Elevii primesc foi de carton pe care vor picta cu acuarele linii în duct continuu, curbe sau frânte ,cu cât mai multe culori. Foile vor fi aşezate pe asfalt, iar copiii vor ţinti foile cu baloanr cu apă astfel încât culorile să fuzioneze între ele. Foile se lasă la uscat, iar copiii vor căuta să identifice forme în amestecul de culori. Se poate realiza şi cu carioci, dar trebuie să fie de foarte bună calitate,de preferat speciale.

Concluzie - Ce este totuși Educația Outdoor?

În sens larg pot spune ca Educația Outdoor reprezintă procesul educațional, indiferent de subiectul predat/invățat, care are loc într-un cadru natural iar în sensul restrâns reprezintă suma acțiunilor întreprinse de personalul calificat (formatori, profesori, instructori), într-un mediu natural/sălbatic, folosind metode experiențiale, pentru a produce schimbări la nivelul abilităților fizice, intra și interpersonale și al comportamentului față de mediu, în rândul participanților.

BIBLIOGRAFIE:

1. *Manual de educație outdoor*, Lifelong Learning Programme, ANPCDEFP, București, 2010-2012.

IMPACTUL ACTIVITĂȚILOR ECOLOGICE ASUPRA COMPORTAMENTULUI ȘCOLARULUI MIC

Înv. Dobîrcianu Cătălina
Școala Gimnazială Nr. 1 Sat Văleni

Protecţia naturii devine tot mai mult una din cele mai importante preocupări ale societăţii contemporane şi comportă trei aspecte importante: prevenirea deteriorării mediului, acţiuni de depoluare şi reconstrucţie ecologică, ce constau, în principal, în măsuri reparatorii şi păstrarea sau întreţinerea zonelor depoluate. Interesul şi dragostea pentru natură sunt la majoritatea copiilor instinctive. În plus, comportamentele şi convingerile formate copiilor la o vârsta cât mai fragedă sunt cele care se păstrează cel mai bine toată viaţa. De aceea, în acest demers am pornit de la interesul firesc al copiilor pentru plante, pentru ceea ce reprezintă, în general, natura pentru ei.

Încă din clasa pregătitoare am implicat copiii în activități ecologice pentru a urmări ce impact au aceste activități asupra comportamentului acestora. Am coordonat un echipaj de elevi pentru a participa la concursul ,,Planeta Pământ", concurs desfășurat față în față la nivel local și județean, elevii obținând foarte multe premii. Apoi am plantat pomi fructiferi pe un teren pus la dispoziție de către Primărie, fiecare copilaș având o mare satisfacție știind că a plantat un copăcel cu mâna lui. Am continuat cu implicarea elevilor într-un Proiect Educațional Județean ,,Să protejăm natura!", proiect desfășurat în școala noastră, organizând lunar activități ecologice:

-,,Micii ecologiști în acțiune!"- activitate de ecologizare a spațiului din curtea școlii și a sălii de clasă
-,,Să aducem un omagiu naturii!" - activitate artistică (cântece, poezii, scenete), jocuri pe teme ecologice
-,,Frumoasă ești, pădurea mea !" - realizarea unor machete cu pădurea în diferite anotimpuri
-,, Parada costumelor ecologice"- organizarea unui concurs de costume ecologice
-,,Confecționare de mărțișoare și felicitări din materiale refolosibile"
-,,Am devenit prietenii naturii!"- realizarea unor postere pe teme ecologice

În urma desfășurării acestor activități elevii au tras anumite concluzii și atitudinea lor față de mediul înconjurător s-a schimbat. Pentru a fi prietenul naturii trebuie să ai un comportament ecologic, s-o ocroteşti, menţinând curăţenia şi îngrijind frumuseţile ei, oriunde te-ai afla. Ocrotind natura, ne ocrotim pe noi înşine! Ce ne oferă natura în schimbul prieteniei noastre? Oare puteţi să vă imaginaţi o natură fără clorofilă, fără iarbă, fără frunze, fără arbori şi păsări?

Viitorul se referă la caracterul preventiv al acţiunilor, propunându-ne cu toţii să asigurăm o lume mai curată, în care copilul să ştie că fiecare gest contează, atât al său personal, cât şi ca parte a unui grup în cadrul comunităţii. În epoca contemporană, o problemă de stringentă actualitate este formarea şi educarea elevilor în spiritul unor responsabilităţi umane ce vizează protecţia mediului înconjurător.

Educaţia pentru ocrotirea mediului constituie parte integrantă a unei educaţii de bază. Formarea conştiinţei şi conduitei ecologice devine o cerinţă deosebit de importantă pentru orice demers educativ, atât şcolar, cât şi extraşcolar şi prin orice tip de educaţie, fie ea formală, informală sau nonformală. Şcoala este chemată să determine nu numai sentimente de admiraţie faţă de frumuseţile naturii, ci şi convingeri şi deprinderi de protejare a mediului înconjurător. Prin diferitele discipline incluse în procesul de învăţământ avem datoria morală de a implanta în spiritul fiecărui elev necesitatea apărării mediului înconjurător împotriva poluării şi de a forma conduita ecologică modernă.

Ca urmare a activităţilor derulate, pe lângă rezultatele cantitative, am obținut și rezultate calitative: elevii au conștientizat locul și rolul educației ecologice și de protecție a mediului și și-au îmbunătățit atitudinea față de tot ceea ce ne înconjoară, au devenit mai responsabili. S-au implicat în totalitate în activitățile propuse, dobândind o motivaţie intrinsecă superioară pentru tot ceea ce înseamnă activităţi extracurriculare în şcoală. Am urmărit implicarea activă a elevilor în activităţi extraşcolare, stimularea iniţiativei personale a elevilor, formarea și dezvoltarea spiritului de echipă. Mai mult decât

atât, implementarea proiectului „Să protejăm natura!” va avea *impact* nu doar asupra grupului țintă, ci și asupra comunității școlare, școlii ca organizație, familiilor din comunitate, partenerilor din proiect.

Rezultatele studiului arată clar o schimbare în comportamentul elevilor. La vârsta şcolară mică facem primii paşi în încurajarea şi educarea copiilor pentru ca în timp aceştia să devină factori activi ai protecţiei mediului, acţionând, modificând stilul de viaţă propriu şi pe cel al persoanelor din jurul lor.

Ecologia nu este doar o ştiinţă, ci şi un concept de viaţă. A trăi într-un mediu curat şi sănătos trebuie să se înveţe încă de la grădiniţă. Şcoala, biserica, familia şi întreaga societate sunt chemate să oprească distrugerea naturii, să „domesticească” omul, să-l împace cu natura şi să-l reaşeze în natură. A respecta natura, a o înţelege şi a o iubi trebuie să devină o trăsătură de caracter.

CONTRIBUȚIA MANUALELOR DIGITALE LA O ÎNVĂȚARE ACTIVĂ

prof. înv. primar Dobrea Monica,
Școala Gimnazială „Emil Racoviță” Onești

Motto: „Fiecare zi este o oportunitate de a învăța ceva nou și de a te îmbunătăți.”
Albert Einstein

Despre manualele școlare digitale...

În societatea actuală, tehnologia a ajuns să ocupe un loc foarte important în viața de zi cu zi. Acest fenomen se regăseste în special în rândul copiilor și adolescenților, fapt ce a condus la creșterea interesului pentru utilizarea tehnologiei și în procesul educațional, la digitalizarea manualelor școlare și la adaptarea procesului de învățământ la noile cerințe.

Manualelele școlare digitale sunt o resursă educațională modernă. Ele reprezintă instrumente de lucru suport pentru învățare.

Și-au făcut apariția în lume, abia după anul 2010, în diverse țări (SUA, Coreea de Sud, Emiratele Arabe Unite).

Din punct de vedere tehnic, manualul digital este independent de platformele e-Learning şi reprezintă un produs software (aplicaţie) ce poate fi folosit online dar şi ofline, pe orice tip de tehnologie, pe orice sistem de operare şi pe orice browser.

Din punct de vedere al conţinutului, manualul digital cuprinde integral conţinutul manualului tipărit (ce are reprezentări statice), având complementar (în locul ilustraţiilor, tabelelor, exerciţiilor etc. de pe hârtie) elemente specifice precum: exerciţii interactive, jocuri educaţionale, animaţii, filme şi

simulări care, prin utilizare, dezvoltă procesele cognitive.

Cel mai important element de noutate adus de manualele digitale este reprezentat de activităţile multimedia interactive de învăţare care pot avea diferite grade de complexitate şi care oferă aplicabilitate competenţelor dobândite de elev pe întreaga durată de utilizare (atât individuală, cât şi în activităţile de grup).

Primele manuale digitale din țara noastră au apărut la începutul anului şcolar 2014/2015, pentru învăţământul primar (clasele I şi a II-a) în urma unui proces anevoios şi complicat, la care au contribuit, pe lângă persoanele de specialitate cu o bogată experienţă în realizarea de manuale, şi specialişti în proiectarea învăţării, programatori, graficieni, specialişti în psihopedagogie, redactori.

Apariția lor a marcat o nouă pagină în istoria educației românești. Apoi, la începutul anului școlar 2016/2017 au apărut și manualele digitale pentru clasele a III-a și a IV-a. Acesta a fost un moment important în evoluţia şcolii şi în dezvoltarea societăţii româneşti.

Manualul digital nu trebuie înțeles ca o dublură sau un substitut al celui real, tipărit, obiectual, ci se constituie într-un alt produs, construit pe baza a noi principii de explicitare a materiei după didacticizări suplimentare ale conținuturilor și mulat pe o filozofie a învățării care să potențeze activismul, interactivitatea, progresivismul, creativitatea, accesibilitatea și flexibilitatea.

Manualul digital nu reprezintă un depozit de informații, ci se doreçte a fi un instrument de învățare și de prelucrare a acestora.

Criterii de alegere a manualelor şcolare digitale:

Majoritatea criteriilor de selecție a manualelor sunt generale, indiferent dacă sunt în format tipărit sau digital, și conțin aspecte precum: structura, limbajul, adecvarea la nivelul de vârstă, corectitudinea științifică sau tipul și scopul sarcinilor de lucru. Deși similare cu varianta tipărită, în ceea ce privește conținutul, manualele digitale prezintă anumite particularități ce necesită a fi evaluate conform unor criterii specifice.

✍ un *design universal*, care să nu necesite explicații suplimentare, o interfață predictibilă, cu modele familiare de navigare și căutare. Totodată, manualul trebuie să permită diferențierea activităților, adresându-se publicului țintă într-o manieră antrenantă și generând feedback adaptat particularităților de vârstă ale elevului.

✍ *elementele multimedia* sunt de o deosebită importanță. Este de preferat ca acestea să fie cât mai variate, relevante și actualizate. Scopul acestor manuale este de a facilita predarea și învățarea, deci inclusiv resursele media trebuie să contribuie la înlesnirea procesului didactic, la desfăçurarea activităților didactice într-un mod creativ, inovativ, care să stârnească interesul çi curiozitatea elevilor. De aceea, elementele multimedia nu ar trebui să se rezume numai la conținuturile existente în formatul tipărit, ci să existe și link-uri către surse alternative, destinate elevilor care doresc să aprofundeze subiectul respectiv, în particular.

✍ *posibilitatea de actualizare a conținutului*, de adaptare la contextul informațional în funcție de resursele disponibile și la cerințele locale, pentru a asigura relevanța și acuratețea de-a lungul timpului fără costurile unei noi editări.

✍ *să faciliteze abordarea interdisciplinară* a procesului de predare-învățare. *Realizarea unor corelații între mai multe discipline, precum și utilizarea unor exemple elocvente, în corelație cu aplicații practice, contribuie la o mai bună înțelegere a informațiilor.*

✍ *integrarea testelor la sfârşit de lecție/unitate tematică* ar trebui să fie un criteriu în selectarea acestor manuale. Un avantaj al manualelor digitale în comparație cu varianta lor tipărită este reprezentat de posibilitatea evaluarii rapide a noilor cunoștințe. Importantă nu este simpla existență a itemilor de evaluare, ci asigurarea feedback-ului după completarea acestora de către elevi. Este bine ca manualul să ofere, pe lângă calificativ, rezolvarea corectă a exercițiilor pe care elevul nu a știut să le facă sau le-a rezolvat incomplet.

✍ calitatea tehnică a elementelor multimedia este un alt factor de luat în seamă în procesul de selecție al manualelor digitale. Înainte de caracterul lor motivațional, aspectul atractiv și alinierea la cerințele

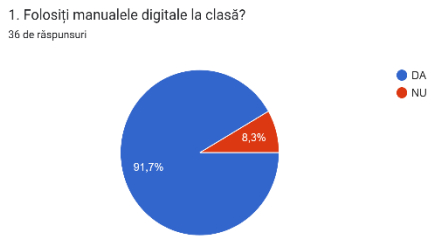
curriculare, trebuie să fie corespunzătoare.

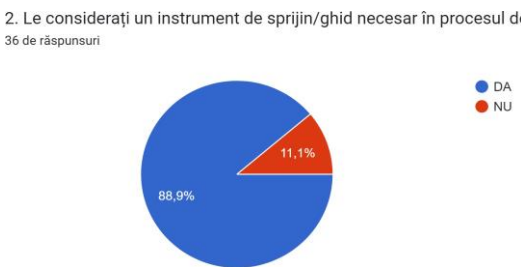
Compararea unor manuale digitale de Matematică, clasa a IV-a, aprobate de Ministerul Educației:

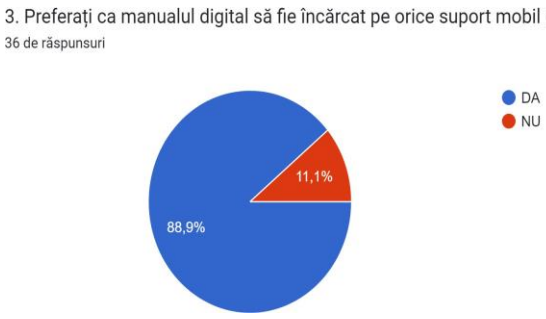
MATEMATICĂ, Editura Litera	MATEMATICĂ, Editura Didactică și Pedagogică	MATEMATICĂ, Editura Art Klet,
Are Ghid de utilizare	Nu are Ghid de utilizare online (doar în formatul fizic, la pagina 5)	Are Instrucțiuni de utilizare (ghid)
Are Cuprins utilizabil	Are Cuprins, dar nu funcționează bine	Are Cuprins utilizabil; Are mai multe moduri de afișare; Are o mascotă (MATE0, regele junglei).
Are aplicații multimedia (statice, animate, interactive de exersare)	Are puține aplicații multimedia (de mărire, video cu enunțului exercițiului și un exercitiu de lucru neclar, pg. 97)	Are foarte multe aplicații multimedia. Sunt explicate foarte bine noțiunile. La activitățile interactive, enunțul exercițiului este scris, dar și citit (audio).
Are recomandări pentru Portofoliul elevului	Are Cercul matematicienilor	Are aplicația Notițe
Are Conținut facultativ	Are Clubul curioșilor	Se pot face fișe cu exercițiile și problemele recomandate.
Are Lucrul în echipă		

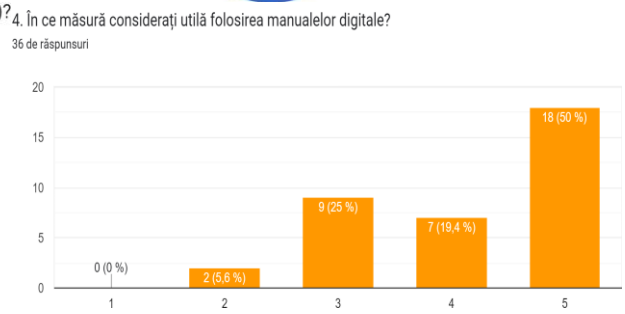
Anexe:

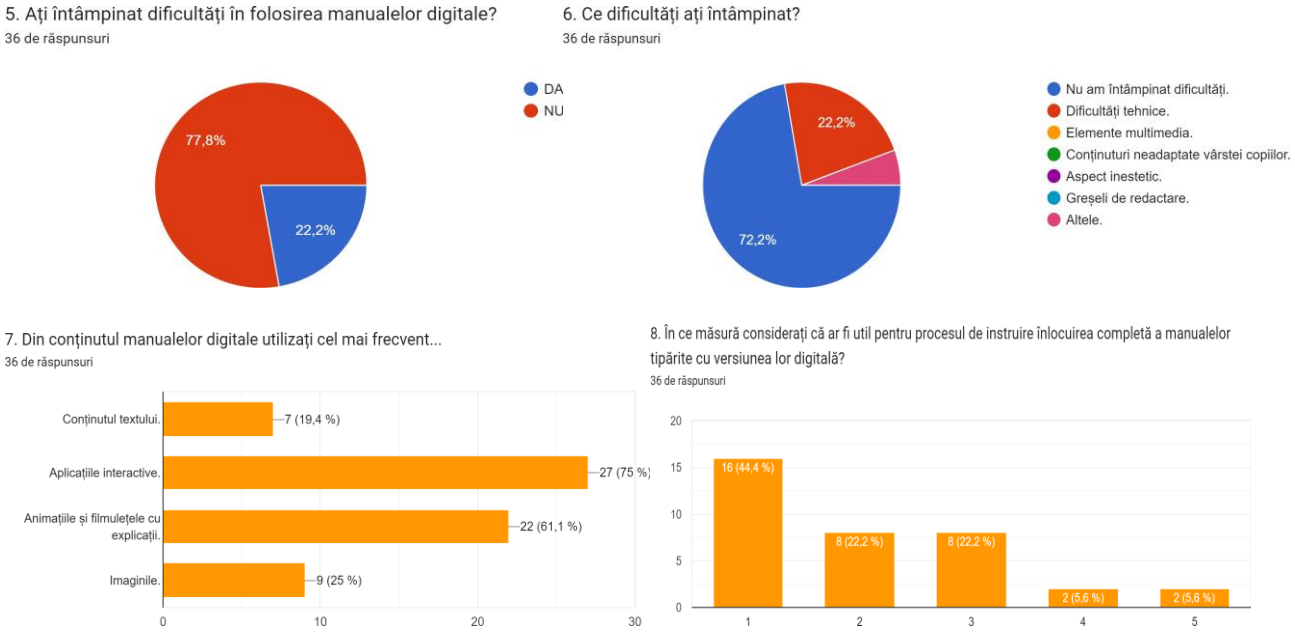
- ✍ Chestionarul UTILIZAREA MANUALELOR DIGITALE ÎN CADRUL LECȚIILOR
- ✍ Chestionarul MANUALUL DIGITAL –criterii de evaluare
- ✍ FIȘĂ DE EVALUARE A MANUALELOR ȘCOLARE DIGITALE
- ✍ Interpretarea rezultatelor chestionarului "UTILIZAREA MANUALELOR DIGITALE ÎN CADRUL LECȚIILOR" aplicat doamnelor învățătoare, în cadrul unei activități metodice.

BIBLIOGRAFIE:

https://www.manuale.edu.ro/
https://tribunainvatamantului.ro/manualul-digital-constantin-cucos/

EDUCAȚIA OUTDOOR – METODĂ A DEZVOLTĂRII PERSONALITĂȚII ȘI CREATIVITĂȚII ELEVILOR

înv. Gherase Carmen,
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare”, Vaslui

Educația joacă un rol fundamental în dezvoltarea fiecărei persoane și în integrarea acesteia în societate, facilitând adaptarea și contribuția activă la viața socială. Conceptul de educație reflectă nu doar transferul de cunoștințe, ci și cultivarea unor valori fundamentale precum respectul, toleranța și dorința de a învăța și evolua continuu. Conform lui Laurence J. Peter, educația poate avea și un efect paradoxal, deoarece poate întări anumite prejudecăți prin prisma contextului social și cultural în care se desfășoară. Această idee subliniază importanța unei educații deschise și echilibrate, care să combată astfel de bariere mentale.

Pe de altă parte, Educația Outdoor reprezintă o abordare inovativă a procesului educațional. Aceasta implică desfășurarea activităților în mediul natural și este orientată către învățarea experiențială, în afara sălilor de clasă. Scopul său este de a stimula dezvoltarea abilităților fizice și relaționale, precum și de a îmbunătăți atitudinea față de natură și responsabilitatea față de mediu. Educația Outdoor promovează o conexiune mai profundă cu mediul, stimulând empatia și respectul față de natură prin activități interactive și experiențiale.

Activitățile în aer liber joacă un rol esențial în dezvoltarea holistică a elevilor, oferind o gamă largă de beneficii dincolo de cele fizice. În cadrul acestor activități, copiii își stimulează imaginația, își exersează capacitatea de a-și exprima emoțiile și descoperă noi modalități de interacțiune cu lumea din jur. Jocurile și explorarea liberă în aer liber le oferă oportunitatea de a înțelege realitatea prin propriile experiențe, dezvoltându-și autonomia și încrederea în sine. Astfel, copiii au șansa de a lua decizii pe cont propriu și de a experimenta sentimentul de control și siguranță, esențial pentru maturizarea lor emoțională

și socială. Educația outdoor, o metodă din ce în ce mai populară, include o gamă diversificată de domenii și activități.

Activitățile specifice educației outdoor, cum ar fi excursiile, drumețiile și vizitele, contribuie la dezvoltarea trăsăturilor morale și etice ale copiilor. Aceste experiențe îi ajută să își formeze personalitatea prin contactul direct cu lumea, prin rezolvarea provocărilor și prin aprecierea mediului natural și social. În concluzie, educația outdoor este o componentă importantă în creșterea și formarea unui individ echilibrat și adaptabil, capabil să își pună amprenta asupra comunității din care face parte.

Avantajele educației outdoor:

- oferă o înțelegere mai bună asupra societății și a mediului;
- socializare;
- cunoașterea și depășirea propriilor limite;
- dezvoltarea personală și creșterea șanselor de integrare socială;
- creșterea încrederii în sine, capacitatea de a se integra rapid într-un grup de copii;
- determină o atitudine activă și participativă;
- susține procesul de autocunoaștere care stă la baza dezvoltării armonioase;
- dezvoltarea creativității.

Toate aceste avantaje derivă din faptul că educația outdoor pune individul în centrul procesului de formare și asigură mediul necesar identificării și dezvoltării înclinațiilor, aptitudinilor și abilităților personale.

Educația outdoor este o formă organizată de învățământ, care pregătește copiii pentru o viață liberă, în mediul natural, ajutându-i să învețe să depășească singuri unele greutăți, să dezvolte relații cu ceilalți și să dezvolte relații strânse cu mediul înconjurător.

BIBLIOGRAFIE:

1. Borțeanu, S., Brănișteanu, R., Clapou, C., Preda, V. (2016), *Educația outdoor. Material de sprijin pentru educatoare,* Editura Trend, Pitești
2. Ionescu, M., Radu, I. (coord), (2001), *Didactica Modernă*, Editura Dacia, Cluj Napoca.
3. Life Long Learning Program, (2010-2012), *Manual de educație outdoor,* Primăria Catunele

PREDAREA ÎN CONDIȚII SIMULTANE ÎN ȚĂRILE NORDICE ȘI ÎN ROMÂNIA

înv. Gheronte Doinița
Școala Gimnazială „Spătar Ștefan Angheluță" Chițoc-Lipovăț

Învățământul simultan în țările nordice și în România

Învățământul simultan reprezintă o metodă de organizare a procesului educațional în care un profesor predă simultan mai multor grupe de elevi, aflate la niveluri diferite, în aceeași sală de clasă. Acesta este utilizat în special în școlile din mediul rural, unde numărul de elevi este redus. Diferențele de percepție și aplicare a acestei metode între țările nordice și România reflectă contextul socio-economic, investițiile în educație și politicile publice ale fiecărei regiuni.

În comunitățile izolate sau în școlile cu un număr redus de elevi din țările nordice, învățământul simultan este văzut ca o soluție temporară, menită să asigure accesul egal la educație. Spre deosebire de alte sisteme, învățământul nordic este caracterizat printr-o atenție deosebită acordată nevoilor individuale ale elevilor. Profesorii care predau în astfel de clase beneficiază de pregătire pedagogică specială, iar tehnologia joacă un rol central. Table inteligente, materiale educaționale digitale și accesul la internet de mare viteză facilitează predarea și învățarea.

Mai mult, în țările nordice, învățământul simultan este perceput ca o oportunitate pentru a dezvolta colaborarea între elevi. Cei mai mari îi ajută pe cei mai mici, iar această dinamică contribuie la dezvoltarea competențelor sociale. Elevii sunt încurajați să lucreze independent, folosind ghiduri clare și resurse adaptate, ceea ce transformă această formă de învățământ într-un mediu de învățare eficient și inovator.

1. Învățământul simultan în țările nordice

În țările nordice (Finlanda, Suedia, Norvegia, Danemarca), sistemele educaționale sunt caracterizate de **echitate, incluziune și sprijin pentru comunitățile izolate**. Deși învățământul simultan este rar utilizat, atunci când apare, este bine organizat și sprijinit de resurse suficiente.

Contextul educațional nordic:

- **Populație dispersată**: Unele comunități rurale sau izolate au un număr redus de elevi, similar cu mediul rural din România, dar sistemul educațional nordic gestionează acest lucru eficient.
- **Accent pe educație de calitate**: Chiar și în zonele izolate, standardele de educație sunt ridicate, iar diferențele dintre rural și urban sunt minime.
- Caracteristici ale învățământului simultan nordic:
- **Resurse alocate**:
- Școlile din mediile izolate beneficiază de **finanțare suplimentară**, pentru a compensa lipsa de infrastructură.
- Elevii au acces la **tehnologii educaționale moderne**, precum table inteligente, tablete și internet de mare viteză, care facilitează învățarea independentă și colaborativă.
- **Metode didactice moderne**:
- Profesorii sunt instruiți să folosească metode pedagogice interactive, care să încurajeze colaborarea între elevii de niveluri diferite.
- Se pune accent pe **încurajarea învățării active**, unde elevii mai mari îi ajută pe cei mai mici, dezvoltându-se astfel și competențele lor sociale.
- **Sprijin pentru profesori**:
- Cadrele didactice sunt bine pregătite și beneficiază de cursuri de formare continuă pentru gestionarea claselor mixte.
- Profesorii sunt asistați uneori de personal suplimentar, cum ar fi **asistenții educaționali**.

2. Învățământul simultan în România

În România, învățământul simultan este mai frecvent, fiind întâlnit în special în **mediul rural**, unde clasele nu au un număr suficient de elevi pentru a fi organizate separat. Spre deosebire de țările nordice, acest tip de învățământ este perceput ca o soluție de avarie, iar eficiența sa este afectată de lipsa resurselor și a sprijinului adecvat.

Contextul educațional românesc:

- **Disparități majore între rural și urban**: Școlile rurale din România suferă din cauza infrastructurii deficitare, lipsei de materiale educaționale moderne și a personalului insuficient calificat.
- **Subfinanțare**: Sistemul educațional din România alocă resurse insuficiente pentru sprijinirea școlilor mici, ceea ce limitează calitatea educației.
- Caracteristici ale învățământului simultan românesc:
- **Resurse limitate**:
- Școlile din mediul rural au acces redus la tehnologii moderne sau materiale didactice adecvate.
- Profesorii trebuie să pregătească lecții pentru mai multe clase simultan, ceea ce complică procesul educațional și reduce calitatea predării.
- **Metode tradiționale**:
- Lipsa formării specializate îi obligă pe profesori să folosească metode tradiționale de predare, care nu întotdeauna reușesc să răspundă nevoilor tuturor elevilor.

- Elevii din clasele simultane primesc mai puțină atenție individualizată, iar rezultatele lor școlare sunt deseori mai slabe.
- **Lipsa sprijinului pentru profesori**:
- Profesorii nu beneficiază de cursuri specifice pentru gestionarea claselor simultane și sunt adesea copleșiți de volumul de muncă.
- În multe cazuri, aceștia sunt nevoiți să gestioneze și lipsa de motivație a elevilor și dificultățile lor socio-economice.
- **Perspective asupra învățământului simultan**:

Acesta este privit ca un compromis necesar în lipsa unei alternative mai bune.

Este asociat cu **inegalități educaționale** și considerat un dezavantaj pentru elevii din mediul rural.
Acesta este privit ca o soluție temporară și eficientă, aplicată acolo unde este absolut necesar.
Sistemul nordic consideră importantă **asigurarea egalității de șanse** pentru toți elevii, indiferent de locația geografică.

Comparativ: Țările nordice vs. România

Diferențele între cele două sisteme reflectă prioritățile și investițiile fiecărui stat în educație. În timp ce țările nordice alocă resurse semnificative și privesc învățământul simultan ca pe o oportunitate de a promova echitatea și inovația, România se bazează pe această metodă ca pe o soluție de avarie, fără sprijinul necesar pentru a o face eficientă.

Aspect	**Țările nordice**	**România**
Resurse	Finanțare generoasă, tehnologii moderne	Resurse limitate, infrastructură deficitară
Pregătirea profesorilor	Cadre didactice bine pregătite	Pregătire insuficientă pentru gestionarea simultanului
Metode de predare	Interactive, colaborative	Tradiționale, mai puțin eficiente
Perspective	Soluție temporară, bine implementată	Soluție de avarie, asociată cu inegalități

Concluzii și soluții

- Învățământul simultan reflectă atât oportunități, cât și provocări. În timp ce țările nordice demonstrează că acesta poate fi gestionat eficient prin resurse adecvate și pregătire pedagogică modernă, România arată ce se întâmplă atunci când aceste elemente lipsesc.
- Pentru a îmbunătăți situația în România, sunt necesare măsuri urgente:
- Finanțare suplimentară pentru școlile din mediul rural, astfel încât să se asigure accesul egal la resurse educaționale moderne.
- Pregătirea cadrelor didactice prin cursuri specializate și oferirea de sprijin tehnologic și pedagogic.
- Dezvoltarea infrastructurii școlare pentru a reduce disparitățile între urban și rural.
- Investind în aceste direcții, România ar putea transforma învățământul simultan dintr-o necesitate în egalitate de șanse, inspirându-se din modelul nordic.

BIBLIOGRAFIE:

Surse utilizate și recomandate pentru aprofundare:

Țările nordice:

1. Sahlberg, Pasi. *Finnish Lessons: What Can the World Learn from Educational Change in Finland?* (2011).
2. Descrie sistemul educațional din Finlanda, incluzând echitatea și sprijinul acordat școlilor rurale.
3. OECD. *Education at a Glance* (rapoarte anuale, disponibile pe www.oecd.org).
4. Analizează investițiile în educație în țările nordice, inclusiv sprijinul pentru comunitățile rurale.

5. UNESCO. *Global Education Monitoring Report* (serii de rapoarte disponibile pe https://en.unesco.org/gem-report/).
6. Include studii despre incluziunea educațională în zone izolate.

România:

1. Miclea, Mircea. *România educată: Raportul Prezidențial despre Starea Educației* (2018).
2. Abordează problemele din mediul rural, inclusiv utilizarea claselor simultane.
3. Salvați Copiii România. *Raport despre inegalitățile din educația românească* (2022).
4. Detaliază discrepanțele dintre rural și urban în accesul la educație.
5. INS (Institutul Național de Statistică). *Educația în România. Analize și date statistice*.
6. Include statistici privind numărul de școli cu învățământ simultan.
7. Șerban, M. (2020). *Învățământul simultan în mediul rural din România: provocări și soluții*. *Revista de Pedagogie*, vol. 68(3), pp. 55–67.

Comparații generale între sisteme educaționale:

1. European Commission. *Education and Training Monitor* (rapoarte anuale disponibile pe ec.europa.eu).
2. Analizează performanța și organizarea sistemelor educaționale din Europa.
3. World Bank. *Rural Education in Europe and Central Asia* (raport disponibil pe worldbank.org).
4. Include studii comparative între România și alte țări europene.

METODE ȘI TEHNICI DE SPRIJINIRE A ÎNVĂȚĂRII ELEVILOR CU CERINȚE SPECIALE

prof. înv. primar Ionașcu Mihaela,
Școala Gimnazială „Vasile Alecsandri" Vaslui

„Sunt doar unul. Sunt totuşi cineva. Nu pot face totul de unul singur, dar pot face ceva. Şi chiar dacă nu pot face totul, nu voi refuza sa fac ceea ce-mi stă în putinţă." (E.E.Hale)

Copiii cu CES fac parte din societatea noastră, aceştia mai mult decât ceilalţi copii au nevoie de o permanentă socializare şi colaborare cu alţi copii pentru asigurarea integrării sociale a lor. Prin contactul direct cu elevii din alte instituţii şcolare şi prin participarea alături de ei la diverse activităţi se realizează diminuarea izolării şi înlăturarea, în mare măsură, a tendinţelor de agresivitate, contribuind la îmbunătăţirea modului lor de viaţă. Tendinţa de a crea şi sprijini cadrul necesar integrării sociale şi societale a copiilor cu dizabilităţi este cu cât mai activă, cu atât mai eficientă, argumentul suprem constituindu-l beneficiile psihosociale ale incluziunii, aceasta facilitând asumarea de roluri sociale proprii în comunitate şi stabilirea de relaţii sociale. Crearea unor parteneriate între şcoală, familie şi comunitate dar şi între diverse instituţii şcolare, presupune succesul elevilor la şcoală şi mai târziu în viaţă. Atunci când părinţii, elevii şi ceilalţi membri ai comunităţii se consideră unii pe alţii parteneri în educaţie, se creează în jurul elevilor o comunitate de suport care începe să funcţioneze.

„Unde-s mulţi, puterea creşte" spune învăţătura populară şi numai prin unirea efortului părinţilor, cadrelor didactice, a şcolii şi a comunităţii se poate face o mai bună integrare a copiilor cu CES. Problematica educaţiei copiilor cu cerinţe speciale a devenit în ultimii ani o preocupare aparte în rândul specialiştilor. Apariţia conceptelor de educaţie integrată şi şcoală incluzivă a determinat modificări fundamentale în percepţia actului educativ. Analizând particularităţile specifice procesului de învăţare a copiilor cu diferite tipuri de deficienţă, se ajunge la concluzia că una dintre calităţile esenţiale ale curriculum-ului şcolar vizează un grad cât mai mare de flexibilitate, astfel încât să permită fiecărui copil să avanseze în ritmul său şi să fie tratat în funcţie de capacităţile sale de învăţare. Pentru aceasta este nevoie ca formularea obiectivelor, stabilirea conţinuturilor instruirii, modalităţile de transmitere a

informaţiilor în clasă şi evaluarea elevilor să se facă diferenţiat. Elaborarea unui curriculum flexibil şi uşor de adaptat cerinţelor educaţionale ale fiecărui elev are la bază mai multe argumente:

✓ respectarea dreptului fiecărui copil la instrucţie şi educaţie pe măsura potenţialului şi capacităţilor sale;

✓ formarea la copilul deficient a unui registru comportamental adecvat care să permită adaptarea şi integrarea sa socială printr-o experienţă comună de învăţare alături de copiii normali;

✓ asigurarea legăturii cu faptele reale de viaţă şi familiarizarea cu o serie de obişnuinţe privind activităţile de utilitate practică şi de timp liber;

✓ dezvoltarea capacităţilor necesare pentru rezolvarea independentă (în limitele permise de gradul deficienţei) a problemelor de viaţă, autocontrol în situaţii dificile şi practicarea unor metode şi tehnici de muncă intelectuală care să asigure eficienţă în adaptarea şi integrarea şcolară şi socială.

În scopul eficientizării procesului de învăţare pentru elevii cu cerinţe speciale sunt invocate, mai ales în ultimul timp, câteva repere fundamentale:

➢ învăţarea interactivă- presupune folosirea unor strategii de învăţare focalizate pe cooperarea, colaborarea şi comunicarea între elevi la activităţile didactice, precum şi pe interacţiunea dintre cadre didactice (ca o modalitate de lucru) cadre didactice şi elevi;

➢ elaborarea în comun a obiectivelor învăţării –(educator – elev) deoarece fiecare participant la actul învăţării are ideile, experienţele şi interesele personale de care trebuie să se ţină seama în proiectarea activităţilor didactice;

➢ demonstraţia, aplicaţia şi feedback-ul – orice proces de învăţare (mai ales în cazul elevilor cu cerinţe speciale) este mai eficient şi mai uşor de înţeles dacă informaţiile prezentate sunt demonstrate şi aplicate în situaţii reale de viaţă, existând şi un feedbeck continuu de-a lungul întregului proces;

➢ modalităţile de sprijin în actul învăţării – elevii cu cerinţe educative speciale au nevoie în anumite momente de un sprijin activ de învăţare atât în timpul activităţilor desfăşurate în clasă, cât şi la activităţile din afara clasei, prin dezvoltarea unui parteneriat educaţional cu anumite categorii de specialişti, cu familiile elevilor.

Cele mai utile metode şi tehnici de sprijinire a învăţării elevilor cu cerinţe speciale sunt:

- asigurarea unui confort socioafectiv favorabil învăţării;
- învăţarea de la copil la copil;
- colaborarea între elevi la activităţile de predare-învăţare;
- parteneriatul cu părinţii în învăţare;
- comunicarea cu alţi specialişti din afara şcolii;
- perfecţionarea formelor de învăţare;
- cunoaşterea şi analiza conduitei de învăţare specifice fiecărui elev;
- evaluarea continuă a învăţării – fiecare dascăl să demonstreze o atitudine şi o conduită flexibilă în timpul activităţilor de predare- învăţare favorabile unei evaluări permanente, concretizate în disponibilitatea de a asculta toate răspunsurile şi a aprecia fiecare intervenţie a elevilor.

Metodele şi procedeele de predare-învăţare trebuie să fie selectate în raport cu scopul şi obiectivele activităţii didactice, conţinutul lecţiei şi particularităţile elevilor (vârsta, nivelul dezvoltării psihice, tipul şi gradul deficienţelor/ tulburărilor, tipul de percepţie al elevilor – analitic sau sintetic), stilul de lucru al cadrului didactic. În activităţile didactice destinate elevilor cu cerinţe speciale se pot folosi metodele expozitive (povestirea, expunerea, explicaţia, descrierea), dar trebuie respectate anumite cerinţe:

- să se folosească un limbaj adecvat, corespunzător nivelului comunicării verbale;
- prezentarea să fie clară, precisă, concisă;
- ideile să fie sistematizate;
- să se recurgă la procedee şi materiale intuitive;

- să se antreneze elevii prin întrebări de control pentru a verifica nivelul înţelegerii conţinuturilor de către aceştia şi pentru a interveni cu noi explicaţii atunci când se impune acest lucru.

Pentru elevii cu deficienţe mintale utilizarea povestirii ca metodă didactică trebuie să fie însoţită de suporturi ilustrativ - sugestive sau imagini filmate, deoarece se captează mai uşor atenţia şi este facilitată implicarea afectiv-motivaţională a elevilor în secvenţele lecţiei. Experienţa practică a demonstrat necesitatea îmbinării metodelor interogative cu celelalte metode expozitive, demonstrative, activ-participative, înlăturându-se monotonia şi stimulându-se gândirea şi concentrarea atenţiei, condiţii necesare în obţinerea succesului la elevii cu cerinţe speciale.

Metodele de simulare (bazate pe jocul didactic şi dramatizare) pot fi aplicate cu succes atât în ceea ce priveşte conţinutul unor discipline (dramatizarea unor lecţii) cât şi în formarea şi dezvoltarea comunicării la elevii cu deficienţe mintale şi senzoriale. Implicarea lor cât mai directă în situaţii de viaţă simulate (jocuri - „La librărie", „La piaţă", „La doctor") trezesc motivaţia şi participarea activă, emoţională a elevilor, constituind şi un mijloc de socializare şi interrelaţionare cu cei din jur. Metoda demonstraţiei ajută elevii cu dizabilităţi să înţeleagă elementele de bază ale unui fenomen sau proces. Alături de metoda demonstraţiei, exerciţiul constituie o metodă cu o largă aplicabilitate în educaţia specială, mai ales în activităţile de consolidare a cunoştinţelor şi de antrenare a deprinderilor.

În activitatea educativă a copiilor cu cerinţe educative speciale se poate folosi cu maximă eficienţă învăţarea prin cooperare. Lecţiile bazate pe învăţarea prin cooperare permit evaluarea frecventă a performanţei fiecărui elev care trebuie să ofere un răspuns în nume personal sau în numele grupului, elevii se ajută unii pe alţii, încurajându-se şi împărtăşindu-şi ideile, explică celorlalţi, discută ceea ce ştiu, se învaţă unii pe alţii, realizează că au nevoie unii de alţii pentru a duce la bun sfârşit o sarcină a grupului.

Educaţia integrată îi va permite copilului cu cerinţe educative speciale să trăiască alături de ceilalţi copii valizi, să desfăşoare activităţi comune, dobândind abilităţi, indispensabile pentru o viaţă cât mai apropiată de cea a valizilor, pentru o adecvată inserţie socială. Cu certitudine, elevii cu dificultăţi de învăţare au nevoie de ajutor în vederea adaptării, integrării şi devenirii lorca şi ceilalţi elevi – cu succese şi insuccese, cu realizări şi ratări dar şi cu rezultate încurajatoare.

BIBLIOGRAFIE:

1. Alois Gherguţ - *Sinteze de psihopedagogie specială,* Ed.Polirom,2005
2. Miron Ionescu - *Educaţia şi dinamica ei,* Ed. Tribuna învăţământului, Bucureşti, 1998
3. I. Stănică, M. Popa, Doru Vlad Popovici, *Psihopedagogie specială*, Ed. Pro Humanitas, Bucureşti, 2001.

EFECTE PERTURBATOARE ÎN APRECIERE ŞI NOTARE

prof. înv. primar Irimia Daniela,
Școala Gimnazială „Ion Agarici" Muntenii de Sus

Evaluarea şcolară - actul prin care - referitor la o prestaţie orală, scrisă sau practică - se formulează o judecată prin prisma unor criterii. Evaluarea şi notarea şcolară alcătuiesc o modalitate de codare numerică - însoţită de aprecieri calitative - a rezultatelor obţinute de elevi, servindu-se de scara de la 1 la 10.

Prin evaluare se înţelege măsurarea şi aprecierea cantitativă a efectelor învăţării şcolare.

Folosirea inadecvată a notei, îndeosebi pentru a sancţiona, produce la nivelul elevilor efecte psihologice negative: încordare, anxietate, teamă, stres, după cum utilizarea sa cu o excesivă indulgenţă

generează o atitudine de indiferenţă sau de relaxare contraproductivă. În ambele situaţii, se ajunge la o imagine greşită asupra performanţelor elevilor.

1. Efectul „halo”. Aprecierea se realizează prin extinderea unor calităţi secvenţiale la întreaga conduită didactică a elevului. Aprecierea unui elev la o anumită materie se face potrivit situaţiei obţinute la alte discipline. Efectul are ca bază psihologică faptul că impresia parţială iradiază, se extinde asupra întregii personalităţi a elevului. Cei mai expusi sunt elevii foarte buni sau slabi. În efectul „halo” există două variante de evaluare. O primă ipostază se referă la efectul „blând” caracterizat prin tendinţa de a aprecia cu indulgenţă persoanele cunoscute, comparativ cu cele necunoscute. O a doua concretizare este dată de eroarea de generozitate. Aceasta intervine atunci când învăţătorul are motive în a se manifesta cu o anumită indulgenţă: tendinţa de a prezenta o realitate la modul superlativ, dorinţa de a masca o stare de lucruri reprobabilă, interesul de a păstra „neîntinată onoarea clasei”.

2. Efectul „Pygmalion” sau efectul oedipian. Aprecierea rezultatelor este influienţată de părerea pe care profesorul şi-a format-o despre capacităţile acestuia, părere care a devenit relativ fixă.

Ecuaţia personală a examinatorului. Fiecare cadru didactic îşi structurează criterii proprii de apreciere. Unii profesori sunt mai generoşi, alţii mai exigenţi, exploatând cu precădere valori intermediare sau de „jos”. Unele cadre didactice folosesc nota în chip de modalitate de încurajare, de stimulare a elevului, altă parte a profesorilor recurg la note pentru a constrânge elevul în a depune un efort suplimentar.

3. Efectul de contrast apare prin accentuarea a două însuşiri contrastante care survin în timp şi spaţiu. În mod curent, profesorii au tendinţa să opereze o comparare şi o ierarhizare a elevilor. Se întâmplă de mai multe ori ca acelaş rezultat să primească o notă mai bună , dacă urmează după evaluarea unui rezultat mai slab, sau să primească o notă mediocră, dacă urmează imediat după răspunsurile unui candidat care a dat răspunsuri excelente.

4. Efectul de ordine. Datorită unor fenomene de inerţie, profesorul menţine cam acelaş nivel de apreciere pentru o suită de răspunsuri care, în realitate, prezintă anumite diferenţe calitative. Examinatorul are tendinţa de a nota identic mai multe lucrări diferite, dar consecutive, fără necesarele discriminări valorice.

5. Eroarea logică -constă în subtituirea obiectivelor şi parametrilor importanţi ai evaluării prin obiective secundare, cum ar fi acurateţea şi sistematizarea expunerii, efortul depus de elev pentru a preveni anumite rezultate, gradul de conştiinciozitate. Abaterea se justifică uneori, dar ea nu trebuie să devină o regulă. Evaluarea rezultatelor şcolare realizate de învăţător cu implicarea elevilor, oferă informaţii asupra calităţii activităţii învăţător-elev, dar şi informaţii utile pentru familie. Oferind informaţii periodice, ştiinţific înregistrate, părintele este atras, orientat şi implicat în procesul instructiv-educativ.

6. Efectul de ancorare-constă în supraevaluarea unor rezultate datorate faptului că atrag atenţia asupra unor aspecte mai puţin frecvente, aşteptate, la nivelul formelor de răspuns date de elevi.

7. Efectul tendinţei centrale-se manifectă prin conduita profesorului de a evita extremele scalei de notare din dorinţa de a nu greşi şi de a nu deprecia elevii.

Ţinând cont de toate aceste efecte, putem să-l parafrazăm de distinsul pedagog C. Cucoş: „Abaterea se justifică uneori, dar ea nu trebuie să devină o regulă” şi „nu devii un profesor mai bun dacă înveţi un curs de pedagogie”.

Aşa cum spunea şi Em. Planchard, secretul întregii pedagogii este talentul,ca rostul ştiinţei pedagogice este „de a completa lacunele instinctului”. A desfăşura o activitate didactică nu înseamnă „a răstignii” realitatea pentru a intra „procustian” (confruntare între doi termeni care se măsoară, definindu-se reciproc, unul prin mărimea celuilalt), ci a te desfăşura în prezentul activităţii, nu în trecutul proiectării ei.

Învăţătorul este dator la o interpretare corectă a datelor punând accent pe cantitatea şi pe calitatea cunoştinţelor dobândite de elev. Evaluarea creează elevului posibilitatea de a se desfăşura în raport cu

forţele lui intelectuale, punând în lumină atribute componente ale personalităţii sale: tenacitatea, încrederea, voinţa, aspiraţia spre mai bine şi mai mult.

BIBLIOGRAFIE:

1. *Psihologia socială a câmpului educaţional* – Adrian Necula, Ştefan Boncu
2. *Pedagogie. Reconsiderări,evaluări, interpretări* – Constantin Cocoş
3. *Comunicarea în câmpul social* – Bogdan Bălan
4. *Psihopedagogie* – Gh. Dumitru, Iulia Damian

OPTIMIZAREA MANAGEMENTULUI CLASEI PRIN ACTIVITĂȚI DE GRUP

prof. înv. primar Malanca Elena,
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare”, Vaslui

Învaţarea prin cooperare este una dintre cele mai eficiente strategii de stimulare a proceselor de grup deoarece solicită toleranţa fata de ceilalţi, valorifică afecţiunea elevilor faţă de actualii colegi prin nevoia de a lucra împreună în rezolvarea unei sarcini şcolare.

Am pornit de la premisa că orice elev vrea să se apropie de colegii săi, că vrea să-şi valorifice cunoştinţele pe care le posedă, că doreşte să-şi exprime curiozitatea constructivă pentru a-şi însuşi şi explora noul, în acest sens utilizând diverse metode pentru a fi util echipei/grupului din care face parte, de aici şi concluzia că aproape toţi elevii pot oferi alternative de soluţionare a unei probleme, condiţia sine-qua-non fiind ca profesorul realizează gruparea elevilor în scopul de a asigura o interdependenţă pozitivă, menţinând responsabilizarea individuală, rezolvând conflictele de grup, stimulând implicarea în sarcină şi conducând către un proces interactiv de înţelegere.

Folosind această strategie managerială de grup, elevii înţeleg că performanţa unui membru al grupului are efect atât asupra propriei persoane, cât şi asupra celorlalţi. Astfel, în clasă se creează o interdependenţă cu efect pozitiv asupra închegării colectivului.

Învăţarea prin cooperare presupune rezolvarea unor sarcini precise de lucru, dar şi prezenţa unor deprinderi sociale, munca în echipă, ea având o dimensiune socială, pentru că determină o gândire critică asupra elevului ca persoană, a importanţei sale în grupul de provenienţă, apartenenţa la acel grup, solidaritatea cu membrii aceluiaşi grup. În acelaşi timp, cooperarea pozitivă presupune flexibilitate, toleranţă şi respect faţă de ideile celorlalţi, a le accepta sau a le respinge pe bază de argumente, a participa activ la elaborarea unor soluţii, a colabora constructiv pentru rezolvarea sarcinilor date.

Ca elemente cheie ale învăţării prin cooperare putem enumera: abilitatea elevilor în relaţionarea interpersonală şi lucrul eficient în grup (alegerea unui lider, luarea deciziilor, încrederea reciprocă, comunicare deschisă, managementul conflictelor); alocarea de timp pentru analiza şi evaluarea eficienţei activităţii grupului şi pentru stabilirea unor măsuri necesare îmbunătăţirii activităţilor în grup; interdependenţa pozitivă realizabilă prin interdependenţa obiectivelor, a sarcinilor, a resurselor materiale, informaţionale, a recompenselor; răspunderea individuală a fiecărui membru al grupului, unul faţă de celălalt şi faţă de toti ceilalţi.

În practica curentă la clasă prefer să aleg această strategie de învăţare din mai multe motive, printre acestea enumerând: dezvoltarea abilităţilor elevilor de a înţelege perspectiva celuilalt (fiecare membru al grupului participă şi se implică în rezolvarea sarcinii date atât cognitive, cât şi emoţional), elevii îşi dezvoltă mai usor o atitudine pozitivă faţă de disciplinele de studiu.

M. Deutsch consideră că orice proces de cooperare are mai multe caracteristici, printre cele mai importante fiind comunicarea directă, sinceră, fiecare membru al grupului are propriile informaţii despre

un anumit subiect, ceea ce ajută pe ceilalti să-şi dezvolte cunoaşterea, dar şi să desprindă din această multitudine de informaţii despre un anumit subiect, ceea ce ajută pe ceilalţi să-şi dezvolte cunoaşterea, dar şi să desprindă din această multitudine de informaţii pe cele relevante pentru rezolvarea corectă a sarcinii date; accentual se pune pe evidenţierea asemănărilor dintre elevii acestui grup (interese, credinţe, valori) şi se minimalizează diferenţele dintre ei atitudine pozitivă a fiecărui elev în parte, unul faţă de celălalt, focalizarea pe sarcină.

Pentru a folosi cu succes această strategie de învăţare, profesorul trebuie să dea dovadă de o serie de abilităţi, ca: responsabilizarea fiecărui elev ca grupul să funcţioneze, formarea la elevi de abilităţi sociale pentru a putea interrelaţiona şi coopera în mod constructiv (lucrul împreună, împărtăşirea opiniilor, acceptarea ideilor celorlalţi, toleranţa); lucrul în grupuri eterogene de 4-6 elevi implicarea elevilor în activitati cât mai diverse, profesorul urmăreşte astfel interacţiunea dintre elevi, evaluează progresul rezolvării sarcinilor.

Un management de calitate este realizat prin schimbarea atitudinii profesorului în modul de concepere şi realizare a învăţării, ,,învăţarea în grup, în comparaţie cu învăţarea individuală este mult mai eficientă din perspectiva creşterii respectului de sine şi a conştiinţei propriei valori", de aceea la clasele primare se poate folosi cu succes învăţarea prin cooperare, pornind şi de la adevărul că scolarul mic dă dovadă deseori de nevoia de apartenenţă, manifestată prin tendinţa şi dorinţa de a fi acceptaţi de ceilalţi copii, de a fi iubiţi, de a se simţi integraţi într-un grup, de a fi protejaţi.

Şcolarii mici caută să stabilească noi contacte sociale, să se integreze în grupul nou. Pe lângă această nevoie, asupra căreia ne vom orienta în demersul nostru didactic, trebuie să îmbunătăţim şi nevoia de realizare a copiilor. În acest sens vom ţine cont de repartizarea elevilor pe grupuri în funcţie de locul, sarcina spre care sunt atraşi, acolo unde întâlnim copiii mai timizi, introvertiţi, va trebui să le dăm evaluările şi aprecierile noastre pozitive, să le dăm idei puncte de pornire în rezolvarea sarcinilor de grup, stimularea cooperării dintre copiii cu care lucrăm ţine în ultimă instanţă de atitudinea pozitivă a noastră: încrederea în elevii noştri, în nou, flexibilitate, umor, spirit ludic, curaj, implicare personala în procesul căutării, expectanţe pozitive, lipsă de vanitate, respingerea mediocrităţii, un profesor cu viziune deschisă asupra modernismului societătii actuale respecta opiniile copiilor, îi încurajează să se exprime, dă timp copiilor de a gândi, dar şi de a visa cu ochii deschişi, îi încurajează să se descurce independent, copiii se simt mai relaxati atunci când lucrează într-un grup, sunt mai activi, chiar dacă uneori forfota în rezolvarea unei sarcini pare greu de stăpânit, este bine ca elevii să se simtă liberi, ca profesorii să reprezinte pentru ei ,,resurse" nu poliţişti, sergenţi de instrucţie, să-şi discute problemele, ideile atât cu colegii, cât şi cu adultul de lângă el. Când este vorba de rezolvarea unei sarcini în comun cu alţi colegi, copilul trebuie să ştie că are responsabilitatea de a ajuta şi el ca lucrurile să iasă bine, trebuie învăţaţi că în activitatea de grup judecata, critica este exclusă, că ajută mai mult cantitatea ideilor pe care le are fiecare copil component al grupului (pentru a putea extrage mai uşor ideile potrivite rezolvării corecte a sarcinii), că e mai bine să combinăm ideile, să aducă fiecare sugestii. Totul se bazează pe un climat cald (relații de apropiere afectivă pozitive), spontan (fiecare se exprimă liber) și cel puțin în primul an de școală, ludic.

Avem obligatia de a impune copiilor regula de a nu emite judecăţi asupra celorlalţi colegi, teama de judecata celuilalt este o frână în calea lucrului în echipă. Se va elimina astfel pe cât posibil evaluarea. Este necesară de asemenea eterogenitatea grupului, atât din punct de vedere al atitudinilor membrilor, cât şi a aptitudinilor acestora, eterogenitatea permite copilului să se confrunte cu idei diferite şi să uzeze şi de alte competenţe în afara proriilor competenţe.

Într-un management pe care îl dorim de calitate trebuie să căutăm metode, strategii didactice care să dea sentimentul copilului că ne interesează ce-i place lui (să nu-l încărcăm cu activităţi care nu-i plac lui şi să-i oferim prilejul de a face activităţi care-i plac), să-l încurajăm mereu, să capete sentimentul că ceilalţi copii nu sunt adversarii lui care trebuie combătuţi. În loc să-i spunem mereu că trebuie să fie cel mai bun, să-l învăţăm mai curând avantajele cooperării, atunci când încearcă să-şi exprime părerile, când găseşte o soluţie nouă în rezolvarea unei probleme, să încercăm să-i sădim încredere în sine, („Încercarea

ta este interesantă, hai să vedem rezultatul!"), să nu ridiculizăm copilul, denunţându-i greşelile faţă de ceilalţi copii pentru că se va simţi umilit, devalorizat.

Este greu să foloseşti o astfel de strategie managerială, ţinând cont că din ce în ce mai multe generaţii de copii sunt mai dinamice, având însă stabilite reguli împreună cu ei, copiii nu trebuie ţinuţi încorsetaţi de respectarea clară a acestor reguli pentru că au nevoie să-şi găsească propria identitate. Să-i lăsăm copilului spaţiul şi timpul de a progresa în ritmul lui, chiar dacă va avea anumite responsabilităţi pentru că numai asa va fi învăţat să-şi dezvolte propriile metode şi să-şi folosească propriile resurse.

BIBLIOGRAFIE:

1. Popescu-Neveanu, P.Perju –Liceanu, A. Roco M. *Creativitate de grup*, Editura Academiei Bucureşti, 1980;
2. Malim, T., *Psihologie socială*, Editura Tehnica, Bucureşti, 2003;
3. Emil Stan, *Profesorul între autoritate şi putere,* Editura Teora, Bucureşti, 1999;
4. www.didactic.ro.

TRECEREA „PRAGULUI" DE LA ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR LA CEL GIMNAZIAL

Prof. Miler Oana Mădălina
Școala Gimnazială „Mihai David" Negrești

Trecerea în clasa a V-a este un pas firesc în parcursul școlar al fiecărui copil, fiind privită în general cu optimism de către elevi și părinți. Trecerea de la învățământul primar la cel gimnazial este marcată însă de anumite diferențe de organizare și funcționare, specifice sistemului de educație din țara noastră. Unele elemente de noutate vă sunt, poate, cunoscute din experiența dumneavoastră de cadre didactice, de elevi, din experiența copiilor mai mari din familie sau a altor persoane apropiate, altele sunt, cu siguranță, specifice momentului și situației concrete în care se va afla copilul.

De mulți ani se vorbește despre existența unui „prag" în trecerea elevilor din clasele ciclului primar în cele gimnaziale. Învățătorii și profesorii sunt preocupați de acest „prag" pentru că el este una din cauzele principale ale eșecurilor, neadaptărilor unor elevi în clasa a V-a. Intrarea copilului în ciclul gimnazial este o etapă normală, firească în parcursul său școlar, ca și creșterea și maturizarea sa progresivă.

Este însă o etapă nouă pentru el (de școlaritate, dar și de dezvoltare), care va aduce cu sine schimbări mari: eventuala schimbare a școlii, a colegilor, a cadrelor didactice, a programului de studiu, a disciplinelor studiate etc. Cu cât sunt mai multe și mai radicale aceste schimbări, cu atât mai mari pot fi neliniștea și temerile sale. Acestea se suprapun cu schimbările pe care le aduce cu sine preadolescența, etapă în care intră majoritatea copiilor în gimnaziu. Este atunci lesne de înțeles de ce intrarea în clasa a V-a este pentru mulți copii și părinți foarte solicitantă. Psihologul francez Suzanne Vallières recomandă părinților copiilor de gimnaziu câteva „trucuri psihologice", prin care familia poate susține mai bine adaptarea celui mic la noul ciclu de învățământ. (Vallières, 2012, pp. 255-256).

De asemenea, în școli se desfășoară o serie de activități care să conducă la micșorarea acestui „prag", la scăderea numărului celor inadaptați la cerințele ciclului gimnazial. Totuși, sunt elevi care se lovesc de el, se descurcă greu în clasele mai mari și, unii, abandonează învățătura. Școala nu trebuie să rămână pasivă, ci trebuie să acționeze în diverse feluri pentru ameliorarea situației. În multe unități se desfășoară lecții deschise în clasa a IV-a la care participă profesorii ce vor preda la clasa a V-a, în altele țin profesorii lecții deschise la clasa a IV-a. Aceste activități se desfășoară cu scopul ca profesorii să

cunoască elevii sau ca elevii să cunoască viitorii profesori. Dar oare e suficient? În aceste condiții pentru cine e mai ușor în clas a V-a, pentru profesori sau pentru elevi? Putem spune că aceste acțiuni își au eficiența lor, dar nu sunt suficiente pentru rezolvarea „pragului" între primar și gimnaziu.

În urma unor cercetări s-au constatat o serie de cauze care conduc la inadaptarea școlară a unor copii în clasa a V-a.

Astfel, diferența dintre numărul de ore pe săptămână prevăzute pentru clasa a IV-a și, respectiv, pentru clasa a V-a conduce la o suprasolicitare a unor copii care nu pot face față unui efort intelectual mai îndelungat pe zi. Aici, trebuie amintit faptul că, de câțiva ani, copiii cu cerințe educative speciale au fost obligatoriu integrați în învățământul de masă și au promovat clasele învățământului primar cu un bagaj minim de cunoștințe. Învățătorul a lucrat cu acești elevi ținând seama de potențialul lor intelectual, dar vor face oare profesorii același lucru?! Încă din clasa a IV-a se observă că, mai ales, în zilele în care în orar sunt prevăzute 5 ore ultima oră este aproape compromisă dacă învățătorul nu-și planifică acțiuni didactice mai atractive, în care se transmit mai puține cunoștințe. În clasa a V-a, numai după 3 luni, elevul este supus la efort, în școală, de 5-6 ore pe zi. Pe lângă aceasta, profesorul este nevoit să-și țină ora la fel fie că e prima, fie că e ultima.

Până la terminarea clasei a IV-a, cuvântul doamnei învățătoare este literă de lege atât pentru părinți, cât și pentru copii. Din clasa a V-a, prin fața elevilor se perindă foarte mulți profesori, fiecare cu personalitatea lui, cu exigențele lui, cu pretențiile lui. Astfel, cuvântul capătă pluralități: așa a spus doamna de istorie, așa a spus doamna de matematică etc. Învățătorii consideră că, în general, profesorii sunt prea distanți față de elevi.

Este cunoscut faptul că învățătorul se apropie atât de mult de elevi, încât ajunge uneori la o dădăceală excesivă. Elevul citește pe fața dascălului dacă răspunsul e bun, execută anumite lucruri numai la semnul acestuia, își corectează răspunsul imediat ce observă că învățătorul nu-i mulțumit, ajungând chiar să scrie corect, să se exprime și să calculeze corect numai în prezența învățătorului. Sigur că această „dădăceală" este necesară un timp, dar, până la sfârșitul clasei a IV-a, elevul trebuie lăsat să se descurce singur, să rezolve sarcini didactice fără ajutorul învățătorului. Primul pas în acest sens este activitatea independentă la lecție. În urma controlului caietelor se poate trage concluzia că elevii lucrează, dar câți lucrează conștient nu se poate ști. De aici se observă că trebuie să ne preocupe ponderea activității independente în fiecare lecție.

Discrepanța mare dintre programele școlare este o altă cauză care contribuie la diminuarea optimizării integrării absolvenților clasei a IV-a în clasa a V-a.

În perioada de trecere de la o clasă la alta au loc transformări fizice și psihice specifice vârstei copiilor. Acestea influențează rezultatele activității elevilor și pot spori dificultățile de adaptare atunci când nu sunt luate în considerare de către educatori. Integrarea în clasa a V-a presupune adaptarea la un alt mod de comportare, schimbarea locului cu care ești obișnuit, a prietenilor, a felului de a te purta, implică întotdeauna un efort. Acest efort de adaptare cere un consum de energie nervoasă, consum care se resimte în activitatea elevilor și de care educatorii trebuie să țină seama.

Să nu se uite rolul pe care îl are familia. Pe parcursul ciclului primar, familia reprezintă un sprijin direct al copilului, al învățătorului. Odată ajunși în clasa a V-a, se întâmplă ca unele familii să îi abandoneze pe copii de cele mai multe ori datorită nepriceperii de a-i ajuta la lecții.

În ciclul primar rar se întâmplă ca un elev să nu fie întrebat ceva într-o zi. El are totdeauna ceva de povestit acasă în legătură cu participarea sa la lecții. În clasa următoare se adună zile în care elevul nu e solicitat, nu pentru că ar fi o defecțiune de organizare a procesului de predare-învățare, ci pentru că fiecare profesor ascultă pe cine consideră sau pe cine se înscrie, cei timizi sau cei care nu au învățat nefiind solicitați. Cu timpul se formează o atitudine negativă față de învățătură la unii elevi.

În vederea integrării cu succes a elevilor în ciclul gimnazial este necesar un dialog deschis, colegial, sincer între învățător și profesor.

Testările de la sfârșitul clase a IV-a pot fi folosite atât de învățător cât și de profesor. Învățătorul află, după analiza rezultatelor testărilor până unde au ajuns cu pregătirea elevilor, dacă cei care

promovează cu calificative de „suficient” au atins cerințele minime referitoare la nivel de cunoștințe și formare de priceperi și deprinderi. În clasa a V-a profesorii testează din nou elevii. Nu e rău dacă această testare are loc după recapitularea cunoștințelor din ciclul primar, lucrările de sondaj date în prima sau a doua săptămână de școală nefiind edificatoare.

O altă formă de realizare eficientă a dialogului dintre învățător și profesori ar fi analiza metodelor și mijloacelor folosite în organizarea și desfășurarea lecțiilor la clasa a V-a, dar și la clasa a IV-a. În acest sens, ar fi necesar să se desfășoare interasistențe la clasa a V-a, pentru a studia problemele adaptării elevilor în ciclul gimnazial, precum și interasistențe la alte clase, la profesorii care vor preda la clasa a V-a, pentru a le studia stilul de predare. În urma obținerii acestor informații își poate organiza procesul de predare-învățare în vederea asigurării unor condiții mai bune de trecere a elevilor din clasele primare în cele gimnaziale.

În același timp, profesorii ar putea desfășura interasistențe la clasa a IV-a, pentru a observa ce este specific în predarea disciplinei la această clasă și ce poate transfera la clasa a V-a pentru ca elevii să treacă mai ușor „pragul” în discuție. Dar, pentru a se verifica dacă au observat corect acest „specific”, ar putea ține câteva lecții la clasa a IV-a și să constate dacă ceea ce au reținut este viabil sau nu.

Concluzia ar fi că profesorii și învățătorii trebuie să realizeze o echipă în cunoașterea individualității elevilor deoarece, după cum spunea Titu Maiorescu, „Într-un petec de grădină arunci sămânța plantei și te interesezi de florile ce ies. Și să rămâi rece la înflorirea sufletească a elevilor tăi?”

BIBLIOGRAFIE:

1. „Învățământul primar” nr. 4/1992;
2. „Învățământul primar” nr. 4/2004.
3. Farca, Speranța; Velea, Simona (coordonatori):*Acomodarea copilului cu trecerile de nivel din învățământul obligatoriu*. Institutul de Științe ale Educației, București, 2013.

ORIENTAREA POZITIVĂ A RELAȚIILOR DINTRE MEMBRII GRUPULUI ȘCOLAR ÎN VEDEREA CREȘTERII EFICIENȚEI ACTIVITĂȚII DIDACTICE

prof. înv. primar Moraru Mihaela Anișoara,
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare”, Vaslui

Personalitatea umană se caracterizează prin două trăsături fundamentale: prin *stabilitate,* ceea ce înseamnă o modalitate de exteriorizare și de trăire interioară relativ neschimbată în timp și prin *integrare,* adică prin formarea unei unități și totalități psihice. Stabilitatea prezintă anumite limite, motiv pentru care i se mai spune și plasticitate și reprezintă posibilitatea de reorganizare a personalității, pentru ca persoana să poată face față unor schimbări capitale ale condițiilor de viață și să se adapteze la ele. Personalitatea este o structură care se definește prin existența unei organizări stabile, prin consistență și nivel ridicat de integrare, ea având atributul dinamicului. Alături de un tablou al stărilor și un tablou al transformărilor, personalitatea ne oferă permanent un tablou al proceselor care se desfășoară în forme și ritmuri diferite. Acestea sunt condiționate, pe de o parte, de interrelațiile și variațiile componentelor interne, iar, pe de altă parte, de variabilitatea relațiilor omului cu ambianța, cu grupul și societatea. Corespunzător, putem vorbi de două planuri ale dinamicii personalității: unul individual și altul social.

Clasa de elevi (grupul școlar mic sau colectivul de elevi ai unei clase) constituie un grup mic de muncă, fiind alcătuită din indivizi care desfășoară o activitate comună, subordonată scopului învățării. Clasa nu reprezintă o existență individuală ci, alături de alte clase, este încadrată într-o instituție educativă, ca grup organizat și structurat în funcție de norme școlare. S-a constatat faptul că există unele

variabile ce caracterizează grupul și care pot influența elevii, acestea fiind: coeziunea în clasă, cooperarea elevilor, organizarea clasei, interacțiunile dintre membrii grupului, comunicarea în grup, climatul afectiv.

Astfel, principala caracteristică a grupurilor sociale mici, deci și a claselor școlare este faptul că membrii grupului sunt în contact direct, nemijlocit, aproape permanent, comunică nemijlocit între ei pe diferite căi: verbală, mimico-afecivă, atitudinală. Colectivul este, așadar, un grup dinamic, în care se produc procese de comunicare și interacțiune intelectuală, afectivă, în care se fixează scopuri pentru diferite acțiuni. Viața în colectiv dezvoltă treptat norme, valori, convingeri, care exercită influențe, presiuni asupra membrilor (grație și sistemului de sancțiuni și recompense). Modul de comportare al unui copil nu poate fi înțeles în întregime dacă îl privim izolat, și nu ca un membru al grupului din care face parte; însușirea de cunoștințe, deprinderi, obișnuințe, are loc în condițiile existenței permanente a acestuia în cadrul grupului social care poate favoriza-defavoriza procesul de formare-informare al copilului.

În cadrul colectivului se stabilesc interrelații de ajutor reciproc, de cooperare pentru dezvoltarea unor sarcini comune, se dezvoltă sentimente sociale necesare unui proces de muncă: responsabilitate, dorința de reușită, solidaritatea în activitatea desfășurată, situațiile competiționale, conflictele, nemulțumirile, sancțiunile asemănătoare cu cele din societate. De aici deducem valoarea integrativă a grupului școlar care pregătește elevii pentru viața socială.

În cadrul clasei există o varietate de relații educative care au ca suport raporturile interpersonale stabilite între elevi sau între învățători și elevi. Această țesătură de relații devine, în procesul maturizării sursa unor conduite sau a unor aspirații. Interacțiunile care au loc în cadrul clasei modelează elevul, contribuie la formarea personalității sale, atât prin achizițiile intelectuale rezultate din interacțiunea educativă, cât și prin modelele de comportament asimilate.

Fără îndoială, școala (în ansamblu formează grupul secundar) este mai mult decât un mediu social. Clasa de elevi, care constituie grupul primar sau de contact, oferă pentru copil cadrul nemijlocit de activitate și de formare cu multiple aspecte și posibilități.

Când se instituie o clasă de elevi (de regulă la început de ciclu școlar), evenimentul nu apare ca o însumare de opțiuni individuale, ci, mai curând, ca o decizie administrativă, care urmărește să asigure o compoziție omogenă, echilibrată în clase paralele. Din această *colecție de indivizi* constituită inițial printr-un act administrativ, urmează să se formeze treptat un grup închegat, adică un colectiv, respectiv un grup școlar. Acesta este format din membri cu statute egale, care au în plus și alte trăsături ce conferă o omogenitate greu de regăsit la alte grupuri. Totuși există calități ale membrilor ce pot funcționa drept criteriu pentru alcătuirea claselor, putându-se astfel asigura omogenitatea sau eterogenitatea claselor de elevi. Formarea unor clase școlare omogene sau eterogene din punct de vedere al capacității elevilor conduce la importante consecințe psihologice și sociale. Problema fundamentală în această privință este legată de succesul sau eșecul școlar al elevilor, dar și de eficiența cadrului didactic. Ca instituție socială, școala include în clasele sale colective egale ca vârstă, care parcurg programe de instruire determinate într-un spirit competitiv, relațiile grupale supuse acelorași reguli și regulamente. Încadrarea copilului într-o clasă conferă statutul de elev și prilejuiește contactele sociale ale elevului cu alt elev, schimburile de idei, moduri de comportare, valori pozitive, informații, bunuri materiale ș.a. Sub influența învățătorului, relațiile impersonale se dezvoltă, se diversifică, dobândind forme variate de manifestare.

În cadrul clasei se pot stabili relații interpersonale între profesor-elev și elevi-elevi, referindu-ne aici la relațiile elevului cu grupul din care face parte și la relațiile grupului cu personalitatea elevului. Relațiile interpersonale stabilite în cadrul colectivului amplifică puterea indivizilor ca urmare a cooperării, sporind forța creativă, modifică viața afectivă și atitudinile. S-a constatat că în grupurile cu relații interpersonale negative, sunt rezultate scăzute de ordin educativ, didactic față de grupurile cu relații pozitive.

Modalitatea esențială de existență a grupurilor școlare este comunicarea, clasa fiind înainte de toate, un mediu de comunicare. Comunicarea în cadrul clasei se realizează pe două planuri: vertical (de la învățător la elev) și orizontal (între elevi). Elevii își comunică informații extrem de variate din toate domeniile, pe care receptivitatea și interesele lor cognitive le apropie de atenția lor.

Comunicarea constă în schimbul de idei, informații, gesturi în cadrul clasei, constituind un mijloc de lărgire a orizontului cultural al elevilor și de stabilizare a comportamentului. De asemenea, comunicarea mesajelor are rolul de a facilita dialogul și cooperarea elevului, împiedicând izolarea acestuia, apropiindu-l de colegii săi.

Forma de bază a schimbului de informații în cadrul unei clase de elevi este comunicarea personală între colegii de bancă, efectuată verbal sau nonverbal. Partenerul de dialog este căutat în funcție de anumiți factori printre care sunt: factori afectivi (prietenia, colegialitatea, integrarea reciprocă în activitatea școlară), factorii axiologici (valoarea personală a elevului, statutul pe care îl are în clasă, comportamentul, ținuta morală, randamentul în muncă), factorii sociali (similitudinea de opinii asupra unor fenomene, acțiuni comune în cadrul clasei, clarificarea unor probleme școlare), factorii culturali (schimb de informații asupra unor cărți, preocupări comune, sau apropiați în petrecerea timpului liber).

Relații afective - Activitatea comună desfășurată de elevi în clasă pe o perioadă mare generează relații afective care afectează elevii de clasa lor și după absolvirea școlii. J.L. Moreno consideră că în cadrul colectivului se dezvoltă raporturi individuale preferențiale, ce dau naștere la relații de atracție, respingere, indiferență. În interpretarea afectivității colective trebuie să se țină seama de următoarele considerente:

-afectivitatea colectivă sau de grup apare și se dezvoltă ca urmare a interacțiunii indivizilor;

-afectivitatea colectivă este influențată și de individualitatea participanților având în vedere că unii oameni au o personalitate puternică, bogată, originală, fiind capabili de trăiri afective multiple, diverse și cu largă putere de propagare;

-afectivitate de grup este și în funcție de cadrul social, în care membrii își desfășoară activitatea, ca și de particularitățile acestuia.

Datoria învățătorului este aceea de a folosi starea de satisfacție, de mulțumire, creată la un moment dat în clasa de elevi și de a o exploata, în sensul pozitiv. Stările de nemulțumire, tensiune, neîncredere în forțele proprii ale grupului respectiv trebuie să atragă atenția învățătorului în vederea studierii amănunțite a cauzelor și desigur, a depășirii lor. Relațiile interpersonale trebuie valorificate în sensul asigurării tratării diferențiate a elevilor, integrării lor eficiente în colectiv cu scopul angajării mai largi a personalității fiecărui elev în activitate.

Relațiile de dominare, de conducere a grupului apar ca urmare a ierarhiei ce se stabilește în cadrul clasei, în funcție de statutul și rolul fiecărui membru. Interrelaționarea este dimensionată de statutul și rolul social pe care îl ocupă subiectul în cadrul grupului.

„Competiția este o formă motivațională a afirmării de sine incluzând activitatea de afirmare proprie, în care individual rivalizează cu ceilalți pentru dobândirea unei situații sociale sau a unei superiorități„

„Cooperarea înseamnă înainte de toate un câștig în planul interacțiunii dintre elevi, generând sentimente de acceptare și simpatie. Departe de a declanșa conflicte, ea instaurează bunăînțelegere, armonie și stimulează comportamentele de facilitare a succesului celorlalți. Ea determină creșterea stimei de sine, încrederea în forțele proprii, diminuarea anxietății pe care mulți copii o resimt la contactul cu instituția educativă și contribuie la intensificarea atitudinilor pozitive față de cadrele didactice”.

Clasa de elevi este un grup social cu o anumită structură evidenţiată de tipurile de interacţiuni dintre membri, de dinamica lor și de modelul de autoritate specific grupului. Această structură poate fi formală, organizată după norme, legi prescrise; sau informală, născută din interacţiunile directe, concrete ale membrilor grupului şcolar, fiecare structură producând efecte specifice. Printre funcţiile grupului clasă se regăseşte funcţia de integrare, de reglementare a relaţiilor sociale, de socializare, precum şi de sancţionare a acţiunilor neconforme cu regulile stabilite. Cunoaşterea caracteristicilor grupurilor şcolare e necesară deoarece se pot realiza o serie de schimbări pozitive atât la nivel individual (al elevului), cât şi la nivelul întregului grup şcolar prin conştientizarea valorii acţiunii în grup.

Clasa poate avea astfel caracteristicile unei mici societăţi unde copiii gândesc, simt şi acţionează altfel decât atunci când sunt izolaţi. În cadrul grupului şcolar se pot produce fenomene de contagiune, de demoralizare colectivă, aici se deprind caracteristicile şi normele specifice vieţii colective.

BIBLIOGRAFIE:

1. Cosmovici, A., Iacob,L, 1999, *Psihologie şcolară,* Editura Polirom;
2. Goran, L, 2014, *Psihologia educației: curs în tehnologie ID-IFR,* Editura Fundației România de Mâine;
3. Radu, I., 1974, *Psihologie şcolară,* Editura științifică.

EDUCAREA INTERESULUI PENTRU MEDIUL ÎNCONJURĂTOR LA ELEVII CLASELOR PRIMARE

prof. înv. primar Munteanu Simona
Şcoala Gimnazială „Ştefan cel Mare" Vaslui

Conceptul de interes. Introdus în literatura filosofică în a doua jumătate a secolului al XVIII-lea de către Condillac şi Helvetius, conceptul de interes va fi utilizat în secolul al XIX-lea de către W. James şi J. Dewei în concepţia lor psihologică. La începutul secolului al XX-lea acest concept capătă o largă circulaţie datorită lucrărilor lui Ed. Claparède, O. Decroly, E. Key, M. Montessori etc. De altfel, aceşti psihologi pun bazele unei orientări psihologice în pedagogie, conform căreia în educaţie totul trebuie să pornească de la copil, de la nevoile, interesele şi aspiraţiile lui, fără nici un fel de constrângere exterioară.

Interesul constituie un parametru în definirea persoanei şi a personalităţii.

Există multiple definiri ale conceptului de interes. Strong consideră interesul drept „tendinţa de a ne ocupa de anumite obiecte, de a ne place anumite activităţi." R. Meili defineşte interesul ca o „tendinţă la acţiune îndreptată spre obiecte sau activităţi determinante, o formă specială a motivaţiei." Ed. Claparède concepe interesul ca o expresie a unei necesităţi (primare sau derivate) a organismului, ca mijloc de autoreglare a organismului pentru a-şi menţine viaţa. Mc. Dougall înţelege interesul ca atenţie în stare latentă, iar atenţia ca interes în acţiune. J. Piaget consideră că „interesul este raportul dintre un obiect şi o necesitate pentru că un obiect devine interesant în măsura în care răspunde unei necesităţi. Interesul este, deci, orientarea proprie tuturor actelor de asimilare mintală."

Alţi autori consideră că interesul face parte din categoria atitudinilor, fiind astfel o componentă a personalităţii. Astfel, Ezsenk defineşte interesul ca o „atitudine cu valenţe pozitive", iar A. Chircev drept o „atitudine stabilizată de natură emotiv-cognitivă faţă de obiecte şi activităţi."

Categorii de interese. La început, ca şi în cadrul aptitudinilor (variabilă a personalităţii cu care interesele se află într-o strânsă interacţiune) pot fi diferenţiate două mari categorii de interese:
- generale, cu o largă sferă de cuprindere (de cunoaştere, estetice etc.);
- specializate, cu o sferă mai restrânsă de cuprindere (aici pot fi integrate cele matematice alături de cele pentru fizică, geografie, istorie, etc.).

În funcţie de baza şi geneza lor, Al. Roşca defineşte interesele ca fiind:
- native, care au la bază instinctele;
- derivate, dobândite sau secundare, care se formează pe baza celor native.

O clasificare mai amplă a intereselor prezintă I. Holban astfel:
- interese intelectuale (de cunoaştere ştiinţifică şi estetice);
- interese practice (tehnice, casnic-gospodăreşti, practico-agricole, sportive);
- interese sociale (politice, umane, moderne).

Interesul pentru mediul înconjurător face parte din categoria intereselor intelectuale de cunoaştere ştiinţifică. Este un interes specializat. Va putea fi format la elevi printr-o prezentare cât mai atractivă a conţinuturilor, stimulând curiozitatea elevilor, accentuând pe latura formativă şi nu doar pe latura informativă (care îi îndepărtează pe elevi). Predarea ştiinţelor naturii este stimulativă şi formativă pentru că este o adevărată fereastră spre lume, spre teritorii apropiate sau îndepărtate şi, în plus, este o pregătire pentru a gândi «spaţial». Un studiu care-i permite elevului să înţeleagă fenomenele spaţiale, procesele de creare a spaţiului, diferitele sale nivele de articulare şi diferiţii ,,actori", este un studiu util. Elevii trebuie să conştientizeze că trebuie să protejăm mediul înconjurător la nivel micro şi macro. Informaţiile ştiinţifice oferite de disciplinele legate de Ştiinţele naturii, Geografie fac posibilă o înţelegere mai profundă a legăturii dintre mediul înconjurător şi calitatea vieţii. Acest lucru este posibil prin implicarea directă a elevilor în activităţi practice.

Modalităţi concrete de stimulare a interesului pentru protejarea mediului la elevii mici:

- Utilizarea metodelor participativ-active
- Realizarea de activităţi tematice, marcând evenimentele ecologice internaţionale.
- Colectarea selectivă a deşeurilor şi reciclarea lor
- Folosirea în lecţii a mijloacelor didactice stimulative
- Utilizarea unor lecturi, jocuri, curiozităţi («Ştiaţi că ?»)

Interesul elevilor de orice vârstă faţă de un anumit obiect de învăţământ creşte evident dacă educatorul le poate arăta unele aplicaţii practice ale informaţiilor pe care le predă:

- exerciţii de orientare cu ajutorul busolei, ceasului, Soarelui, muşchiului copacilor etc.
- confecţionarea de materiale obiectuale şi figurale
- extinderea aplicaţiilor practice în natură prin excursii, vizite, observaţii directe;executarea unor măsurători, schiţe, hărţi;
- elaborarea unor teme-portofolii;
- analiza unor fenomene şi fapte actuale vizând: utilizarea resurselor naturale, utilizarea deşeurilor, explozia demografică, urbanizarea, protecţia mediului înconjurător.

Exemplificare prin aplicarea metodei **Joc de rol** la clasa a IV-a:

Metoda jocului de rol se bazează pe ideea că se poate învăţa nu numai din experienţa directă, ci şi din cea simulată. A simula este similar cu a mima, a te preface, a imita, a reproduce în mod fictiv situaţii, acţiuni, fapte. Scopul este de a-i pune pe participanţi în ipostaze care nu le sunt familiare tocmai pentru a-i ajuta să înţeleagă situaţiile respective şi pe alte persoane care au puncte de vedere, responsabilităţi, interese, preocupări şi motivaţii diferite. Este ştiut faptul că de cele mai multe ori avem tendinţa de a subaprecia, de a blama sau, dimpotrivă, de a supraaprecia „rolurile" pe care diferite persoane cu care intrăm în contact trebuie să le îndeplinească. De asemenea, de multe ori „încremenirea în propriul proiect" ne împiedică să vedem posibile variaţii şi alternative ale propriilor „roluri". Din această perspectivă, prin jocul de rol elevii pot învăţa despre ei înşişi, despre persoanele şi lumea din jur într-o manieră plăcută şi atrăgătoare.

Există mai multe variante, dintre care menţionăm:

- Jocul cu rol prescris, dat prin scenariu – participanţii primesc cazul şi descrierea rolurilor pe care le interpretează ca atare.
- Jocul de rol improvizat, creat de cel care interpretează – se porneşte de la o situaţie dată şi fiecare participant trebuie să-şi dezvolte rolul.

Etapele metodei:

1. Stabiliţi obiectivele pe care le urmăriţi, teme / problema pe care jocul de rol trebuie să le ilustreze şi personajele de interpretat.
2. Pregătiţi fişele cu descrierile de rol.
3. Decideţi împreună cu elevii câţi dintre ei vor juca roluri, câţi vor fi observatori, dacă se interpretează simultan, în grupuri mici sau cu toată clasa.

4. Stabiliţi modul în care se va desfăşura jocul de rol:

- ca o povestire în care naratorul povesteşte desfăşurarea acţiunii şi diferite personaje care o interpretează;
- ca o scenetă în care personajele interacţionează, inventând dialogul odată cu derularea acţiunii;
- ca un proces care respectă în mare măsură procedura oficială.

a. Acordaţi elevilor câteva minute pentru a analiza situaţia şi pentru a-şi pregăti rolurile / reprezentaţia. Dacă este nevoie, aranjaţi mobilierul pentru a avea suficient spaţiu.

b. Elevii interpretează jocul de rol.

c. În final, este important ca elevii să reflecteze la activitatea desfăşurată ca la o experienţă de învăţare. Evaluaţi activitatea cu „actorii" şi „spectatorii". Întrebaţi-i:

- Ce sentimente aveţi în legătură cu rolurile / situaţiile interpretate?
- A fost o interpretare conformă cu realitatea?
- A fost rezolvată problema conţinută de situaţie? Dacă da, cum? Dacă nu, de ce?
- Ce ar fi putut fi diferit în intepretare? Ce alt final ar fi fost posibil?
- Ce aţi învăţat din această experienţă?

Am folosit la clasă procesul–dezbatere, care se dovedeşte a fi de o mare atractivitate şi, prin aceasta, de o mare eficienţă instructiv-educativă.

Materialele de bază pentru aceste activităţi le constituie operele studiate, lecturile particulare sau în acest caz, observaţiile elevilor în cadrul excursiei de studiu.

Un posibil scenariu al procesului poate fi „Mediul versus Poluarea"

Acest proces are următoarea structură:

- audierea petiţionarului;
- audierea martorilor apărării şi acuzării;
- cuvântul apărării;
- deliberarea şi pronunţarea sentinţei.

Locul de desfăşurare: sala de şedinţă a unui „tribunal" (sala de clasă). În faţă, masa completului de judecată, aşezată pe podium. Alături, mai jos, masa grefierului. De o parte şi de cealaltă: masa procurorului şi a apărătorilor. Lângă masa apărării, banca pe care vor lua loc învinuiţii (acuzaţii). Participanţii la proces sunt: completul de judecată, preşedintele tribunalului, procurorul, grefierul, avocatul apărării, avocatul acuzării, inculpaţii etc.

Inculpaţii sunt consideraţi: proprietarul pădurii şi factorii poluanţi (substanţe chimice, deşeuri şi reziduuri toxice, fum, funingine, gaze toxice, zgură)

Martorii: solul, plantele, păsările, apa, aerul, ecologiştii .

Toate personajele vor fi interpretate de către elevi..

Preşedintele le aduce la cunoştinţă inculpaţilor că sunt trimişi în judecată pentru infracţiunea de distrugere a pădurii prin poluarea solului, a apei, a aerului şi a ecosistemului pădurii. Pentru aceasta urmează să răspundă penal în condiţiile prevăzute de art. 42, alin. 1 şi 2 din Codul silvic, art. 63, alin. 3 Cod Penal şi art. 183 Cod Penal.

Probele aduse în instanţă sunt fotografii ce reprezintă : tăierea copacilor fără plantarea altora în loc, frunză arsă de stropii ploilor acide, pădurea uscată datorită poluării aerului, tăierea abuzivă a copacilor, efectul ploilor acide, incendii izbucnite datorită secetei sau neglijenţei oamenilor, ape poluate cu reziduuri, păsări afectate poluarea cu petrol etc.

Procurorul aşteaptă de la copii sugestii privind măsurile de remediere a situaţiei create de poluarea întregului ecosistem din pădurea de deal.

„Educaţia pentru mediul înconjurător are scopul de proceda în aşa fel încât oamenii să se simtă bine în limitele spaţiului său, în mijlocul peisajelor înconjurătoare, dar şi în regiunile şi peisajele altor civilizaţii, pentru că le cunosc originea şi evoluţia; apoi, odată înţelese, va fi în măsură să acţioneze asupra lor, să le transforme în mod conştient".

BIBLIOGRAFIE:
1. Dottrens, Robert, *A educa şi a instrui*, Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 2010;
2. X X X: *Crearea claselor orientate după necesităţile copiilor,* copyright pentru România – C.E.D.P Step by Step, 1999
3. Petroaia, Elena, Pârâială, Dumitru, *Dicipline opţionale la clasele I-IV*, Editura Polirom, Iaşi, 2000.

PROBLEMATIZAREA ȘI ALGORITMIZAREA ÎN LECȚIA DE MATEMATICĂ

Înv. Palamiuc Daniela
Școala Gimnazială Nr.1, Sat Văleni, Jud. Vaslui

Problematizarea reprezintă una dintre cele mai utile metode prin potenţialul ei euristic şi activizator. Se bazează pe crearea unor stări conflictuale, ce pot să rezulte din trăirea simultană a două realități de cunoaștere diferite, pe de o parte experiența anterioară de care dispune elevul, iar pe de altă parte, elementul de noutate, surpriza, necunoscut (impus de o nouă sarcină) în fața căreia datele vechi se dovedesc insuficiente pentru a ajunge la rezolvarea dorită. Problema vizează rezolvarea acesteia din punctul de vedere al aplicării, verificării unor reguli învăţate, al unor algoritmi ce pot fi folosiţi în rezolvare.

O situaţie problemă exprimă o situaţie contradictorie, conflictuală, ce rezultă din trăirea simultană a doua realităţi: experienţa anterioară, cognitiv-emoţională şi elementul de noutate, necunoscutul cu care se confruntă subiectul.

O întrebare devine o situaţie problemă atunci când se declanşează curiozitatea, tendinţa de căutare, de depăşire a obstacolelor. Mai important în problematizare este momentul creării situaţiilor problematice şi mai puţin importantă este punerea întrebărilor.

Problematizarea trebuie înţeleasă ca fiind o modalitate instructivă prin care se recurge la cunoaşterea realităţii, constituind forma pedagogică prin care stimulăm elevul să participe conştient şi intensiv la autodezvoltarea sa pe baza unei probleme propuse şi o nouă experienţă care tinde să restructureze vechea sa experienţă.

Problematizarea este cunoscută ca o modalitate de instruire prin crearea unor situaţii-problemă, care solicită elevilor utilizarea, restructurarea şi completarea unor cunoştinţe anterioare în vederea soluţionării acestor situaţii, pe baza experienţei şi a efortului personal.

Constă într-o suită de procedee prin care se urmăreşte crearea unor situaţii – problemă care antrenează şi oferă elevilor posibilitatea să surprindă diferite relaţii între obiectele, fenomenele realităţii, între cunoştinţele anterioare şi noile cunoştinţe prin care soluţiile pe care ei înşişi le elaborează, sub îndrumarea învăţătorului.

În clasele mici, metoda problematizării se poate utiliza în anumite secvenţe ale lecţiei – captarea atenţiei, într-un demers didactic introductiv, în dirijarea învăţării. Atât particularităţile de vârstă şi psiho - individuale, cât şi nivelul achiziţiilor dobândite nu permit realizarea integrală a unei lecţii folosind doar metoda problematizării. Se folosesc în mod curent situaţiile-problemă corelate cu alte modalităţi şi metode de învăţare.

Am solicitat elevilor să rezolve în scris următorul exerciţiu cu text:

„Adunaţi patru cu cinci şi înmulţiţi cu doi, iar apoi adunaţi pe cinci cu patru înmulţit cu doi.”

Elevii citesc textul exerciţiul şi constată că au de efectuat aceleaşi operaţii (o adunare şi o înmulţire) şi că se folosesc aceleaşi numere.

Recitesc, iar, textul exerciţiului pentru a descoperi situaţia – problemă. Constată că cerinţele nu sunt formulate la fel:

a) Adunaţi patru cu cinci şi înmulţiţi cu doi presupune întâi o operaţie de adunare şi apoi o operaţie de înmulţire.

b) Adunaţi pe patru cu cinci înmulţit cu doi presupune întâi o operaţie de înmulţire şi apoi o operaţie de adunare.

Elevii scriu sub formă de exerciţiu:

a) 4 + 5 x 2 =

b) 4 + 5 x 2 =

Constată că expresiile matematice sunt identice, deşi formulările sunt diferite.

Elevii vor recurge la folosirea parantezelor pentru a marca ordinea efectuării operaţiilor, indicată de textul exerciţiului:

a) (4 + 5) x 2 = 9 x 2 = 18

b) 4 + (5 x 2) = 5 + 8 = 13

Cu sprijinul elevilor am concluzionat că, chiar dacă s-au folosit aceleaşi numere şi aceleaşi operaţii, s-au obţinut rezultate diferite, pentru că ordinea operaţiilor nu a fost identică.

Parantezele ajută la marcarea ordinii corecte a efectuării operaţiilor: întâi operaţiile de gradul al II-lea, apoi cele de gradul I. În acest exemplu s-a constatat contradicţie între formă şi conţinut.

Algoritmizarea este metoda care are la baza folosirea unor algoritmi de calcul.
Algoritmul reprezinta o succesiune de operații care se desfasoara in aceeasi ordine care, fiind strict respectată, conduce în mod sigur la rezolvarea şi recunoaşterea problemelor de acelaşi fel. Algoritmii oferă elevilor cheia sistemului de operaţii mintale pe care trebuie să le efectueze pentru a recunoaşte într-un context nou, noţiunea sau teorema învăţată anterior şi pentru a putea opera cu ea. Aceste operaţii mintale se exteriorizează în plan didactic prin rezolvarea unor exerciţii şi probleme de acelaşi tip. Folosirea metodei algoritmizării ne ajută să înzestrăm elevii cu modalităţi economice de gândire şi acţiune, devenind un instrument de lucru foarte util.

Am formulat problema:

„Pe două rafturi ale unei biblioteci sunt 12 cărţi. Pe al doilea raft sunt cu 4 cărţi mai multe decât pe primul.

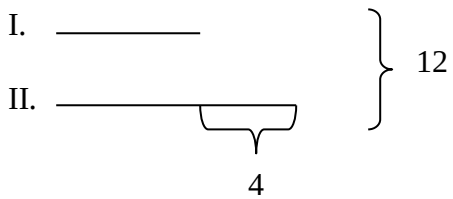
Câte cărţi sunt pe fiecare din cele două rafturi?”

Elevii au citit de mai multe ori textul problemei, şi au constatat că în problemă se cunoaşte suma şi diferenţa a două numere.

Am stabilit împreună cu elevii algoritmul de rezolvare prin metoda grafică a problemei.

Elevii au reprezentat grafic numărul de cărţi de pe primul raft (care sunt mai puţine) printr-un segment de dreaptă, în dreptul căreia au scris cifra romană I, cu scopul de a ilustra semnificaţia segmentului respectiv.

Au reprezentat grafic tot printr-un segment de dreaptă şi numărul cărţilor de pe al doilea raft, dar, de data această, de lungime mai mare, pentru că numărul de cărţi de pe al doilea raft este mai mare cel de pe primul raft (notat cu cifra romană II).

12 cărţi – 4 cărţi = 8 cărţi

1. Câte cărţi sunt pe primul raft?

8 : 2=4 (cărţi)

2. Câte cărţi sunt pe al doilea raft?

4 + 4 = 8 (cărţi) *Răspuns: 4 cărţi; 8 cărţi.*

Am sugerat elevilor să verifice corectitudinea calculelor adunând numărul de cărţi de pe cele două rafturi (obţinut de elevi) pentru a vedea dacă obţin acelaşi număr ca şi pe datele problemei. Reprezentarea datelor sau mărimilor care intră în enunţul problemei prin segmente de dreaptă, face ca raţionamentul matematic să se sprijine pe intuiţia geometrică.

BIBLIOGRAFIE:

1. Movileanu L., 2004, *Orientări moderne privind predarea matematicii la clasele I-IV*, Editura Axa, Suceava;
2. Neacşu I., 2006, *Didactica matematicii în învăţământul primar (Ghid practic)*, Editura Aiu PrintEd, Craiova

SUCCESUL ȘI INSUCCESUL ȘCOLAR

prof. înv. primar Patrichi Mihaela,
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Vaslui

Succesul și insuccesul școlar sunt două aspecte fundamentale în viața unui elev, care au un impact semnificativ asupra dezvoltării sale personale, intelectuale și sociale. Aceste două realități nu sunt doar rezultatul muncii individuale, ci depind și de factori externi, precum mediul familial, stilul de învățare, metodele educaționale și relațiile cu colegii și profesorii. În acest referat, vom analiza cauzele, factorii și consecințele succesului și insuccesului școlar, precum și modalitățile de prevenire și remediere a acestora.

Succesul școlar se referă la performanțele bune ale unui elev în cadrul sistemului educațional. Acesta poate fi măsurat prin note bune la examene, comportament exemplu în clasă, realizări în activități extracurriculare și o atitudine pozitivă față de învățătura.

Factori care contribuie la succesul școlar:

- Motivația personală: Elevii care sunt motivați să învețe și care au un scop clar în viață tind să obțină rezultate mai bune. Motivația poate fi intrinsecă (provenind din dorința personală de a învăța) sau extrinsecă (provocată de recompense externe, precum recompensele materiale sau aprecierile din partea părinților).
- Suportul familial: Familia joacă un rol esențial în educația unui copil. Un mediu familial stabil și sprijinul părinților sunt factori determinanți în succesul unui elev. Părinții care se implică activ în educația copiilor, oferindu-le un mediu favorabil învățării, pot spori semnificativ performanțele școlare ale acestora.
- Învățătura de calitate: Profesorii bine pregătiți, care folosesc metode didactice eficiente și care sunt capabili să motiveze elevii, pot contribui la succesul acestora. De asemenea, materialele educaționale moderne și accesul la tehnologie sunt importante în procesul de învățare.
- Gestionarea timpului și a resurselor: Elevii care învață să-și gestioneze timpul eficient, care își stabilesc obiective clare și care își alocă resursele corect sunt mult mai predispuși să aibă succes în școală.

Consecințele succesului școlar:

- Autocunoaștere și încredere în sine: Succesul academic contribuie la dezvoltarea unui sentiment puternic de încredere în abilitățile proprii, ceea ce poate duce la performanțe și în alte domenii ale vieții.

- Opțiuni de carieră mai bune: Elevii care obțin rezultate bune în școală au mai multe șanse să acceseze oportunități educaționale superioare (liceu de elită, facultate), iar în final să își construiască o carieră de succes.
- Stabilitate emoțională: Succesul școlar poate fi un factor care contribuie la stabilitatea emoțională și psihologică a unui elev, reducând riscul de anxietate și depresie.

Insuccesul școlar este definit de performanțele slabe ale unui elev în cadrul sistemului educațional. Acesta poate include note mici, abandon școlar sau dificultăți semnificative de adaptare la mediul educațional.

Factori care duc la insuccesul școlar:

- Lipsa motivației: Unii elevi nu sunt motivați să învețe, fie din cauza unei lipse de interes pentru materiile școlare, fie din cauza unor circumstanțe externe, cum ar fi problemele familiale sau lipsa unui scop personal clar.
- Probleme de adaptare socială: Relatiile tensionate cu colegii sau cu profesorii pot afecta negativ performanțele școlare. Elevii care se simt izolați sau discriminați pot experimenta o scădere a încrederii în sine și o scădere a performanțelor școlare.
- Dificultăți cognitive sau de învățare: Uneori, elevii se confruntă cu dificultăți în procesul de învățare din cauza unor condiții precum dislexia, ADHD sau alte tulburări de învățare, ceea ce poate duce la insucces academic.
- Mediul familial deficitar: Lipsa unui mediu familial stabil sau sprijin insuficient din partea părinților poate contribui la un nivel scăzut de performanță școlară. Părinții care nu au timp sau nu sunt interesați de educația copiilor lor pot influența negativ progresul acestora.

Consecințele insuccesului școlar:

- Scăderea stimei de sine: Insuccesul școlar poate duce la o scădere a încrederii în sine și la o percepție negativă asupra propriilor abilități, ceea ce poate afecta alte domenii ale vieții, inclusiv relațiile sociale și starea emoțională.
- Riscuri de abandon școlar: Elevii care nu reușesc să facă față provocărilor academice pot ajunge să abandoneze școala, ceea ce le reduce șansele de a obține o educație superioară și, implicit, accesul la oportunități profesionale.
- Limitarea oportunităților de carieră: Lipsa unei educații adecvate poate duce la dificultăți semnificative în găsirea unui loc de muncă bine plătit și satisfăcător, limitând perspectivele de dezvoltare profesională ale unui tânăr.

Modalități de prevenire și remediere a insuccesului școlar

Există mai multe modalități prin care insuccesul școlar poate fi prevenit sau remediat:

- Identificarea timpurie a problemelor**: Profesorii și părinții trebuie să fie atenți la semnele de dificultăți academice sau de adaptare socială ale elevilor și să intervină rapid pentru a le oferi sprijinul necesar.
- Sprijin suplimentar și tutoriat: Elevii care întâmpină dificultăți de învățare pot beneficia de lecții suplimentare sau de ajutorul unui tutore care să le explice materiile într-un mod mai accesibil.
- Crearea unui mediu educațional pozitiv: Atât profesorii, cât și părinții trebuie să colaboreze pentru a crea un mediu care să susțină învățarea și dezvoltarea elevilor, încurajându-i să participe activ și să aibă o atitudine pozitivă față de școală.
- Consiliere psihologică: Elevii care se confruntă cu dificultăți emoționale sau sociale pot beneficia de consiliere psihologică pentru a învăța cum să gestioneze stresul și să își îmbunătățească relațiile cu colegii și profesorii.

Succesul și insuccesul școlar sunt influențate de o multitudine de factori, ce variază de la motivația personală și sprijinul familial, până la abilitățile de învățare și relațiile cu colegii și profesorii. Deși insuccesul școlar poate avea consecințe grave asupra dezvoltării unui elev, există numeroase modalități de prevenire și remediere a acestuia, prin intervenții timpurii, sprijin suplimentar și crearea

unui mediu favorabil învățării. Astfel, este esențial ca elevii, părinții, profesorii și întreaga comunitate educațională să colaboreze pentru a asigura succesul școlar al fiecărui tânăr.

PLEDOARIE PENTRU LECTURĂ ÎNTR-O LUME INFORMATIZATĂ

prof. Păduraru Corina
Școala Gimnazială „Gheorghe Banea" – Măcin, Tulcea

Prin proverbul românesc ,,Cartea face omul-om,ca altoiul pomul-pom" se arată că prin carte se moşteneşte de la înaintaşi şi se transmite urmaşilor patrimoniul cultural al civilizaţiei naţionale şi universale.

Mottoul ,,Nu crede că poţi ajunge departe, depărtându-te de carte!" ar trebui să fie un îndemn clar pentru toţi cei care se respectă. Fenomen real al ultimului deceniu şi jumătate, criza lecturii îngrijorează nu numai cadrele didactice şi părinţii, ci pe toţi cei care se ocupă de destinul cărţii, de la autori şi editori, până la bibliotecari. Oare de ce copiii noştri nu mai au bucuria de a citi, bucurie pe care o simţeam noi, părinţii şi bunicii lor?

Un răspuns ar fi că noi ne amintim de primii ani ai copilăriei când mama, tata sau bunica ne citeau poveşti înainte de culcare sau ne spuneau un basm preferat pentru a adormi. Astfel că noi am crescut într-o lume populată cu pitici, zâne şi personaje care ne-au educat să-i preţuim pe cei buni, să ne temem de cei răi şi să facem bine celor din jur. Jocurile copilăriei sunt desprinse din poveşti şi basme, iar jucăriile prind viaţă în universul inocent, acţionând sub influenţa modelelor fabuloase îndrăgite. Iată cum lectura pătrunde în viaţa copilului de la cea mai fragedă vârstă, contribuind la formarea personalităţii sale, învăţându-l să iubească binele, frumosul, să ajute pe cei slabi, să-i dezaprobe pe cei răi, oferindu-i primele modele de conduită. Oare, în zilele noastre, câţi părinţi mai au timp sau dispoziţie să citească poveşti prichindeilor lor seara, înainte de culcare?

Într-o societate dominată de televizor şi calculator, părinţii îl aşează pe copil în faţa televizorului pentru a viziona un desen animat sau îl învaţă de la o vârstă fragedă să manevreze calculatorul şi să-şi petreacă destul timp ucigând monştri, jubilând în urma reuşitei, formându-şi alte deprinderi de conduită. Adevărul este că, în societatea actuală, în care informatizarea pune stăpânire pe un număr tot mai mare de activităţi şi oameni, se poate observa că se citeşte din ce în ce mai puţin. Principalul motiv invocat este lipsa timpului liber, care există totuşi atunci când este vorba despre televizor, jocul pe calculator sau navigarea pe internet. Lectura este pusă adesea la colţ şi pe motiv că nu aduce mari beneficii, că este pierdere de timp.

Lucrurile nu stau tocmai aşa şi, la o simplă analiză, se pot evidenţia numeroase argumente în favoarea lecturii. Copilul, atunci când citeşte o carte, se identifică cu personajele literare care-i apar în poveste şi astfel, treptat, treptat, îşi formează un tipar de personalitate. Primul contact cu cartea este foarte important, de aceea el trebuie încurajat şi îndrumat în permanenţă. Uneori, copilul, din proprie iniţiativă doreşte să studieze o carte, dar de cele mai multe ori învăţătorul este cel care îl îndrumă să facă acest lucru. Este foarte important ca şi părinţii să-l încurajeze pe micuţ în acest demers, nu numai prin faptul că îi cumpără cărţi sau îi prezintă importanţa acestora, ci şi prin simplul fapt că însuşi părintele citeşte o carte, puterea exemplului fiind mult mai mare, deoarece cunoaştem faptul că elevii îşi copiază părinţii şi dascălii. Se cunoaşte foarte bine importanţa lecturilor literare la vârsta şcolară mică, deoarece are un mare impact asupra dezvoltării personalităţii copilului din toate punctele de vedere: îmbogăţeşte orizontul de cultură al elevilor, le oferă exemple de conduită morală superioară, le prezintă cazuri de comportamente pentru a-i învăţa să distingă binele de rău, le dezvoltă gândirea, imaginaţa, capacitatea de comunicare.

În orele de limba şi literatura franceză dar și engleză, încerc pe cât posibil să le dezvolt elevilor mei gustul pentru citit, deşi este o misiune foarte grea. Din păcate foarte puţini copii citesc de dragul de a descoperi lumea, de a găsi mai multe informaţii sau pentru cultivarea unor trăsături morale. Cei mai mulţi citesc pentru că le impun acest lucru, dându-le temă săptămânală câte o lectură de studiat. Este important să respectăm anumite exigenţe atunci când facem o recomandare de lectură. Textul literar trebuie să se potrivească gradului de dezvoltare din punctul de vedere al experienţei de viaţă, al gândirii, al limbajului, al trăirilor psihice, al imaginatiei, să deţină valori estetice şi etice, să se refere la universul de viaţă propriu copiilor sau un univers inteligibil lor.

Personal, am mai încercat şi o altă abordare a acestui subiect, în cadrul unui concurs de benzi desenate" Lire et ecrire en B.D./ Reading and writing comics" sau prin organizarea multor activităţi extracurriculare atractive, antrenante şi stimulative pe tema cărţii de lectură, la care elevii au participat cu mare însufleţire şi chiar cu talent artistic, costumându-se în multe din personajele îndrăgite din cărţile citite şi interpretându-le rolurile în faţa colegilor, părinţilor şi a altor invitaţi.

Lectura suplimentară a elevilor se realizează acasă, în bibliotecă, în cluburi etc. De aceea, pe lângă pregătirea asigurată prin lectiile de citire/lectură în care sunt iniţiaţi cu tehnici generale ale muncii cu cartea, la orele speciale de lectură, profesorii sunt datori să asigure şi o anume pregătire specială, care să-i orienteze pe elevi în vederea folosirii cărţii pentru lectură. Este vorba atât despre cărţi sau lecturi recomandate de programe şi manuale şcolare, cât şi despre cărţi pe care elevii înşişi, din proprie iniţiativă, trebuie să ştie cum să le caute, cum să le solicite de la o bibliotecă şi, mai ales, cum să le folosească.

Experienţa mea didactică dobândită în această privinţă a selectat unele asemenea forme de îndrumare a elevilor pentru efectuarea lecturii suplimentare, care pot fi folosite în mod orientativ. Este vorba de prezentarea lucrărilor recomandate, şi, mai ales, de a le cere elevilor să formuleze propriile lor păreri despre creaţiile citite. Profesorul va dirija cu atenţie „comentariul" respectiv prin întrebări adecvate. Elevii pot fi solicitaţi să-şi formuleze părerile asupra operei respective în scris, după un plan bine stabilit, care poate cuprinde: 1) autorul, titlul cărţii; 2) despre ce se povesteşte în cartea respectivă-conţinutul foarte pe scurt; 3)c e episod sau fragment i-a atras atenţia în mod deosebit şi de ce.

Lecţiile de popularizare a cărţilor unor scriitori constituie, de asemenea, un mijloc de îndrumare a lecturii suplimentare, în cadrul acestora se analizează o anume creaţie a unui scriitor cunoscut. Copiii îşi reamintesc fragmente din operele lui cunoscute fie din manual, fie din alte surse. Se prezintă cartea, care este expusă pentru a putea fi văzută de elevi, în final se poartă o scurtă discuţie generalizatoare despre scriitorul şi operele respective, iar copiii îşi notează în caiete titlurile acestora, pentru a le putea procura de la bibliotecă sau de la librărie.

Lecţiile în cadrul bibliotecii din şcoală vin să-i relaţioneze pe elevi în mod direct cu lumea fascinantă a cărţilor. Este de dorit ca biblioteca să ofere spaţiul necesar bunei desfăşurări a lecţiei şi un număr suficient de exemplare din volumul în care se află opera studiată. La activitate poate participa cu completări şi bibliotecarul şcolii.

Lectura surpriză este o formă plăcută de a veni în contact cu opera unui autor. Elevii primesc la sfârşitul unei zile de curs câte o carte/copie xeroxată a textului care se doreşte a fi lecturat acasă. O variantă a acestui procedeu constă în citirea unui scurt şi atractiv fragment în clasă, lăsându-le elevilor plăcerea finalizării personale a lecturii.

Copiii trebuie învăţaţi că o carte nu poate fi citită la voia întâmplării şi nici în grabă, să pozăm că suntem cititori pasionaţi. Odată format, gustul pentru lectură se poate transforma în într-o adevărată pasiune. Cititorii trebuie să înţeleagă că dragostea de carte şi lectura ei este nespus de benefică oricărui om. Cartea răsplăteşte generos dragostea ce i-o purtăm, ea te instruieşte chiar şi fără să i-o ceri şi, poate, când nici n-o doreşti. Dacă dascălul ştie să îndrume bine lectura, cartea devine partener de viaţă al elevilor, acel prieten devotat, ca un vehicol plăcut, gratuit care îi poartă prin toată lumea, prea mare pentru a fi străbătută altfel.

Nicolae Iorga spunea un mare adevăr despre carte: „Cultura unui om se formează, în primul rând, prin lectură. De aceea, din fragedă copilărie, e bine să iubim cartea, să o citim, să o păstrăm cu grijă, ca pe un bun de preţ.”

MODALITĂŢI DE ABORDARE A EDUCAŢIEI COPIILOR CU CES

Păduraru Loredana – profesor logoped
CJRAE /Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Vaslui

Analizând particularităţile specifice procesului de învăţare a copiilor cu diferite tipuri de deficienţă, se ajunge la concluzia că una dintre calităţile esenţiale ale curriculum-ului şcolar vizează un grad cât mai mare de *flexibilitate*, astfel încât să permită fiecărui copil să avanseze în ritmul său şi să fie tratat în funcţie de capacităţile sale de învăţare. Pentru aceasta este nevoie ca formularea obiectivelor, stabilirea conţinuturilor instruirii, modalităţile de transmitere a informaţiilor în clasă şi evaluarea elevilor să se facă *diferenţiat*.

Elaborarea unui *curriculum diferentiat, flexibil* şi uşor de *adaptat* cerinţelor educaţionale ale fiecărui elev are la bază mai multe argumente:

- respectarea dreptului fiecărui copil la instrucţie şi educaţie pe măsura potenţialului şi capacităţilor sale;
- formarea la copilul deficient a unui registru comportamental adecvat care să permită adaptarea şi integrarea sa socială printr-o experienţă comună de învăţare alături de copiii normali;
- asigurarea legăturii cu faptele reale de viaţă şi familiarizarea cu o serie de obişnuinţe privind activităţile de utilitate practică şi de timp liber;
- dezvoltarea capacităţilor necesare pentru rezolvarea independentă (în limitele permise de gradul deficienţei) a problemelor de viaţă, autocontrol în situaţii dificile şi practicarea unor metode şi tehnici de muncă intelectuală care să asigure eficienţă în adaptarea şi integrarea şcolară şi socială.

În scopul eficientizării procesului de învăţare pentru elevii cu cerinţe speciale sunt invocate, mai ales în ultimul timp, câteva repere fundamentale:

- *învăţarea interactivă*- presupune folosirea unor strategii de învăţare focalizate pe cooperarea, colaborarea şi comunicarea între elevi la activităţile didactice, precum şi pe interacţiunea dintre cadre didactice (ca o modalitate de lucru) cadre didactice şi elevi;
- *elaborarea în comun a obiectivelor învăţării* – (educator – elev) deoarece fiecare participant la actul învăţării are ideile, experienţele şi interesele personale de care trebuie să se ţină seama în proiectarea activităţilor didactice;

- *demonstraţia, aplicaţia şi feedbeckul* – orice proces de învăţare (mai ales în cazul elevilor cu cerinţe speciale) este mai eficient şi mai uşor de înţeles dacă informaţiile prezentate sunt demonstrate şi aplicate în situaţii reale de viaţă, existând şi un feedbeck continuu de-a lungul întregului proces;
- *modalităţile de sprijin în actul învăţării* – elevii cu cerinţe educative speciale au nevoie în anumite momente de un sprijin activ de învăţare atât în timpul activităţilor desfăşurate în clasă, cât şi la activităţile din afara clasei, prin dezvoltarea unui parteneriat educaţional cu anumite categorii de specialişti, cu familiile elevilor.
- *evaluarea continuă a învăţării* – fiecare dascăl să demonstreze o atitudine şi o conduită flexibilă în timpul activităţilor de predare – învăţare favorabile unei evaluări permanente, concretizate în disponibilitatea de a asculta toate răspunsurile şi a aprecia fiecare intervenţie a elevilor.

Metodele şi procedeele de predare-învăţare trebuie să fie selectate în raport cu scopul şi obiectivele activităţii didactice, conţinutul lecţiei şi particularităţile elevilor (vârsta, nivelul dezvoltării psihice, tipul şi gradul deficienţelor/ tulburărilor, tipul de percepţie al elevilor – analitic sau sintetic), stilul de lucru al educatorului.

În activităţile didactice destinate elevilor cu cerinţe speciale se pot folosi *metodele expozitive, (povestirea, expunerea, explicaţia, descrierea)* dar trebuie respectate anumite cerinţe:

*să se folosească un limbaj adecvat, corespunzător nivelului comunicării verbale;

*prezentarea să fie clară, precisă, concisă;

*ideile să fie sistematizate;

*să se recurgă la procedee şi materiale intuitive;

*să se antreneze elevii prin întrebări de control pentru a verifica nivelul înţelegerii conţinuturilor de către aceştia şi pentru a interveni cu noi explicaţii atunci când se impune acest lucru.

Experienţa practică a demonstrat necesitatea îmbinării metodelor *interogative* cu celelalte metode *expozitive, demonstrative, activ-participative,* înlăturându-se monotonia şi stimulându-se gândirea şi concentrarea atenţiei, condiţii necesare în obţinerea succesului la elevii cu cerinţe speciale.

*Metodele de simulare (*bazate pe jocul didactic şi dramatizare) pot fi aplicate cu succes atât în ceea ce priveşte conţinutul unor discipline (dramatizarea unor lecţii) cât şi în formarea şi dezvoltarea comunicării la elevii cu deficienţe mintale şi senzoriale. Implicarea lor cât mai directă în situaţii de viaţă simulate (jocuri - „La librărie", „La piaţă", „La doctor") trezesc motivaţia şi participarea activă, emoţională a elevilor, constituind şi un mijloc de socializare şi interrelaţionare cu cei din jur.

Metoda demonstraţiei ajută elevii cu dizabilităţi să înţeleagă elementele de bază ale unui fenomen sau proces. Alături de metoda demonstraţiei, *exerciţiul* constituie o metodă cu o largă aplicabilitate în educaţia specială, mai ales în activităţile de consolidare a cunoştinţelor şi de antrenare a deprinderilor.

În activitatea educativă a copiilor cu cerinţe educative speciale se poate folosi cu maximă eficienţă *învăţarea prin cooperare.* Lecţiile bazate pe învăţarea prin cooperare permit evaluarea frecventă a performanţei fiecărui elev care trebuie să ofere un răspuns în nume personal sau în numele grupului, elevii se ajută unii pe alţii, încurajându-se şi împărtăşindu-şi ideile, explică celorlalţi, discută ceea ce ştiu, se învaţă unii pe alţii, realizează că au nevoie unii de alţii pentru a duce la bun sfârşit o sarcină a grupului.

„Organizarea activității școlare fie în forma frontală ori colectivă, în microgrupuri sau individuală, ori combinatorie, ca cea sugerata de experimentul **team teaching** (bazata, intre altele, pe o grupare flexibila si mobila a elevilor cu treceri de la activitati cu grupuri mari, la actiuni in grupuri mici, omogene si apoi la activitatI individuale) reclama in mod inevitabil o metodologie adecvata acestor forme organizatorice." (Ioan Cerghit, 1997, p. 36)

Cerința educației moderne este de a asigura o metodologie diversificata bazata pe îmbinarea activităților de învățare și de muncă independentă, cu activitățile de cooperare, de învățare în grup și de muncă interdependentă. „Învățarea în grup exersează capacitatea de decizie și de inițiativă, dă o nota mai personală muncii, dar și o complementaritate mai mare aptitudinilor și talentelor, ceea ce asigură o

participare mai vie, mai activă, susținută de foarte multe elemente de emulație, de stimulare reciprocă, de cooperare fructuoasă." (Ioan Cerghit,1997, p. 54)

Interactivitatea presupune atât **cooperarea**, definita drept „forma motivațională a afirmării de sine, incluzând activitatea de avansare proprie, în care individul rivalizează cu ceilalți pentru dobândirea unei situații sociale sau a superiorității", cât și **competiția** care este o „activitate orientată social, în cadrul căreia individul colaborează cu ceilalți pentru atingerea unui țel comun" (Ausubel, 1981). Ele nu se sunt antitetice; ambele implică un anumit grad de interacțiune, în opoziție cu comportamentul individual.

În condițiile îndeplinirii unor sarcini simple, activitatea de grup este stimulativă, generând un comportament contagios și o strădanie competitivă; în rezolvarea sarcinilor complexe, rezolvarea de probleme, obținerea soluției corecte e facilitată de emiterea de ipoteze multiple și variate. Interacțiunea stimuleaza efortul și productivitatea individului și este importantă pentru autodescoperirea propriilor capacități si limite, pentru autoevaluare. Există o dinamică intergrupală cu influențe favorabile în planul personalității, iar subiecții care lucrează în echipa sunt capabili să aplice și să sintetizeze cunoștințele în moduri variate și complexe, învățând în același timp mai temeinic decât în cazul lucrului individual.

Învățământul modern preconizează o metodologie axată pe acțiune, operatorie, deci pe promovarea metodelor interactive care să solicite mecanismele gândirii, ale inteligenței, ale imaginației și creativității. „Activ" este elevul care „depune efort de reflecție personală, interioară și abstractă, care întreprinde o acțiune mintală de cautare, de cercetare si redescoperire a adevărurilor, de elaborarea a noilor cunoștințe. „Activismul exterior" vine deci să servească drept suport material „activismului interior", psihic, mental, să devină un purtator al acestuia." (Ioan Cerghit, 1997, p.73)

Vorbind despre necesitatea inovării în domeniul metodologiei didactice și a căutarii de noi variante pentru a spori eficiența activității instructiv-educative din școala, prin directa implicarea a elevului si mobilizarea efortului sau cognitiv, profesorul Ioan Cerghit afirma: „Pedagogia modernă nu caută să impuna nici un fel de rețetă rigidă, dimpotriva, consideră ca fixitatea metodelor, conservatorismul educatorilor, rutina excesivă, indiferența etc. aduc mari prejudicii efortului actual de ridicare a învățământului pe noi trepte; ea nu se opune în nici un fel inițiativei și originalității individuale sau colective de regândire și reconsiderare în spirit creator a oricaror aspecte care privesc perfectionarea și modernizarea metodologiei învățământului de toate gradele. În fond creația, în materie de metodologie, înseamnă o necontenită căutare, reînnoire și îmbunătățire a conditiilor de munca în instituțiile școlare." (1997, p. 44)

BIBLIOGRAFIE:

1. Gherguţ Alois - *Sinteze de psihopedagogie specială,* Editura Polirom, Iasi, 2005
2. Cerghit Ioan – *Sisteme de instruire alternative si complementare*, Editura Polirom, Iasi,1997
3. Miron Ionescu - *Educaţia şi dinamica ei*,Editura Tribuna învăţământului, Bucureşti, 1998
4. I. Stănică, M. Popa, Doru Vlad Popovici - *Psihopedagogie specială* ,Editura Pro Humanitas, Bucureşti, 2001.

DEZVOLTAREA ABILITĂȚILOR SOCIO-EMOȚIONALE PRIN ACTIVITĂȚI DE TIP OUTDOOR LA ELEVII CU CES

Prof. Păvălucă Paulina/ prof. Cozma Geta
CȘEI „Constantin Pufan", Vaslui

Introducere – Dezvoltarea abilităților socio-emoționale la elevii cu CES

Dezvoltarea abilităților socio-emoționale la elevii cu cerințe educaționale speciale (CES) este o dimensiune fundamentală a educației acestora, deoarece are un impact semnificativ asupra integrării sociale, gestionării emoțiilor, relațiilor interpersonale și succesului școlar pe termen lung. Elevii cu CES

pot avea dificultăți în comunicare și interacțiunea socială de aceea dezvoltarea abilităților de comunicare non-verbală, a limbajului corporal și a empatiei este crucială pentru a le ajută să stabilească și să mențină relații sănătoase. Prin dobândirea unor abilități de comunicare adecvate, elevii cu CES pot interacționa mai eficient cu colegii, cadrele didactice și părinții, ceea ce îmbunătățește integrarea lor în comunitate și le oferă un suport social esențial. Aceste abilități influențează interacțiunile sociale, capacitatea de a gestiona emoțiile, relațiile interpersonale și succesul pe termen lung.

Elevii cu CES pot întâmpina dificultăți în aceste domenii din cauza unor factori precum tulburări de comunicare, comportamente repetitive și dificultăți de interpretare a emoțiilor. Prin dezvoltarea abilităților socio-emoționale, elevii cu CES îmbunătățesc relațiile cu ceilalți, comunică mai eficient, participă mai mult la activitățile de grup și vor putea gestiona mai bine emoțiile negative. Aceste abilități nu numai că îi ajută pe elevi să se integreze mai mult în societate, ci și să le îmbunătățească stimă de sine și calitatea vieții. Competența emoțională pe care copiii o dobândesc nu se referă doar la capacitatea de a-și gestiona propriile emoții, ci și de a recunoaște și de a se adapta la emoțiile celorlalți. Pentru a promova o bună adaptare socială și a menține o sănătate mintală bună, copiii trebuie să învețe să recunoască ceea ce simt, astfel încât să poată vorbi despre emoțiile lor.

Unii autori vorbesc despre câți copii blochează emoțiile pozitive naturale care îi ajută să reușească și să evite efortul cognitiv irosit. Emoțiile pozitive (bucurie, compasiune, entuziasm, ușurare etc.) apar atunci când ceea ce îți dorești și ceea ce se întâmplă se potrivesc. Emoțiile negative (frică, vinovăție, gelozie, dezamăgire, furie) pot interveni în acest proces, generând obstacole care ne împiedică să ne atingem obiectivele și să ne bucurăm de realizările noastre. Aceste emoții pot crea un ciclu vicios, în care frica de eșec sau teama de judecata celorlalți ne determină să ne auto-sabotăm, reducându-ne astfel capacitatea de a experimenta emoții pozitive. De exemplu, un copil care se teme de eșec poate evita să încerce activități noi, pierzând astfel oportunități de învățare și dezvoltare personală. Prin urmare, este esențial să învățăm să gestionăm emoțiile negative, să le recunoaștem și să le acceptăm, pentru a putea deschide calea către emoții pozitive care ne pot îmbunătăți viața și ne pot ajuta să ne atingem potențialul maxim.

Învățarea modurilor sănătoase de a gestiona emoțiile poate reduce comportamentele problematice sau agresive, îmbunătățind astfel mediul școlar și creând premizele unei interacțiuni pozitive între elevi. Activitățile de grup și colaborarea sunt aspecte esențiale în dezvoltarea abilităților sociale la elevii cu CES, acestea îi învață să colaboreze, să împărtășească și să lucreze în echipă. Prin implicarea în activități de grup, elevii cu CES învață să-și îmbunătățească abilitățile de cooperare,să-și dezvolte încrederea în sine și să învețe să-și asume roluri diverse într-un context social, pregătindu-i astfel pentru viața de adult.Dezvoltarea abilităților socio-emoționale la elevii cu CES are un impact profund asupra calității vieții lor, asigurându-le o integrare mai bună în societate și contribuind la succesul lor educațional și mai apoi profesional. Prin sprijinul și îndrumarea adecvată a cadrelor didactice, a specialiștilor și a părinților, elevii cu CES pot avea oportunitatea de a-și dezvoltă abilitățile sociale și emoționale, pregătindu-i pentru a fi membri activi și incluși în comunitate.

Importanţa activităților de tip outdoor în dezvoltarea socio-emoțională la elevii cu CES

Educaţia outdoor este un concept relativ nou în contextul educativ românesc, însă ea începe din ce în ce mai mult să capteze interesul actorilor educaţionali din sistemul de învăţământ formal. Există numeroase accepţiuni pentru termenul de educaţie outdoor, însă pentru a da o definiţie simplă putem spune că această formă de educaţie se bazează pe învăţarea în aer liber. Termenul de educaţie outdoor, poate include educaţia pentru mediu, activităţi recreative, programe de dezvoltare personală şi socială, drumeţii, aventură etc.

Activitățile de tip outdoor au un impact semnificativ asupra dezvoltării abilităților socio-emotionale la elevii cu cerințe educaționale speciale (CES) datorită mediului natural și a caracteristicilor specifice acestor activități. Acestea oferă contexte variate și autentice în care elevii cu CES pot interacționa cu ceilalți, colabora și comunica, într-un mediu mai puțin restrâns decât cel din sala de clasă. Prin explorarea și experimentarea mediului natural, elevii cu CES învață să comunice mai eficient, să

colaboreze cu alții pentru a rezolva probleme și să își dezvolte abilități sociale esențiale pentru viața de zi cu zi. Activitățile de tip outdoor oferă oportunități excelente pentru elevii cu CES să își regleze emoțiile, să gestioneze stresul și să facă față situațiilor noi și provocatoare într-un mediu sigur și controlat. Prin participarea la astfel de activitati, în aer liber, elevii cu CES învață să-și exprime emoțiile în moduri sănătoase, să-și dezvolte capacitatea de a face față provocărilor și să-și crească nivelul de încredere în propriile abilități. Ele necesită adesea colaborare și lucrul în echipă pentru a atinge un scop comun. Elevii cu CES au ocazia să își dezvolte abilitățile de a lucra în grup, de a comunica și de a înțelege diverse perspective. Prin implicarea în acest tip de activități, elevii cu CES învață să își înțeleagă rolul în echipă, să își dezvolte abilitățile de lider și să învețe să-și adapteze comportamentul în funcție de nevoile și resursele celor din jur.

Dezvoltarea abilităților socio-emotionale la elevii cu cerințe educaționale speciale (CES) prin activități de tip outdoor este un proces complex și benefic, care aduce multiple beneficii în dezvoltarea acestor abilități. Activitățile de tip outdoor pot provoca diverse emoții și reacții la elevii cu CES. Participarea la aceste activități le oferă oportunitatea de a învăța strategii eficiente de gestionare a emoțiilor, de a-și regla anxietatea sau frica și de a face față stresului care poate apărea în situații noi sau provocatoare. Aceste activități implică adesea rezolvarea de probleme sau provocări care necesită gândire creativă, adaptabilitate și luarea deciziilor rapide. Elevii cu CES au oportunitatea de a învăța să își folosească resursele disponibile, să identifice soluții eficiente și să aplice strategiile de rezolvare a problemelor într-un mediu dinamic și interactiv.

Activitățile de tip outdoor reprezintă un instrument eficient pentru dezvoltarea abilităților socio-emotionale la elevii cu cerințe educaționale speciale (CES). Aceste activități oferă oportunități unice de învățare și creștere într-un mediu stimulant și motivant, contribuind la dezvoltarea abilităților de comunicare, colaborare, rezolvare a problemelor și gestionare a emoțiilor la elevii cu CES.

Concluzii

Prin participarea la activități outdoor, elevii cu CES au posibilitatea de a-și înfrunta temerile, de a-și depăși limitele și de a-și dezvolta încrederea în propriile capacități. Aceste activități îi provoacă să interacționeze într-un mod autentic cu colegii și adulții, să își exprime emoțiile și să își îmbunătățească abilitățile sociale. De asemenea, activitățile outdoor îi încurajează pe elevi să își descopere propriile resurse interioare, să își dezvolte gândirea creativă și să își îmbunătățească capacitatea de a face față provocărilor.

Astfel, activitățile de tip outdoor reprezintă un instrument eficient pentru dezvoltarea abilităților socio-emoționale la elevii cu CES, oferindu-le oportunități unice de învățare și creștere într-un mediu stimulant și motivant. Prin intermediul acestor activități, elevii cu CES pot să-și îmbunătățească abilitățile sociale și emoționale, să-și dezvolte încrederea în sine și să își întărească relațiile interpersonale, pregătindu-i pentru a face față succesului în viață și în mediul educațional.

Prin participarea la activități de tip outdoor, elevii cu CES au posibilitatea de a-și dezvolta abilitățile socio-emoționale într-un mediu non-formal și captivant, care le oferă oportunitatea de a experimenta, de a învăța prin acțiune și de a-și consolida încrederea în propria persoană. Aceste activități contribuie la integrarea socială a elevilor cu CES, la creșterea stimei de sine și la dezvoltarea abilităților esențiale pentru relaționare și colaborare în diferite contexte sociale.

Prin urmare, activitățile de tip outdoor sunt esențiale în procesul de dezvoltare socio-emotională a elevilor cu CES, contribuind la pregătirea lor pentru a fi membri activi și implicați în comunitatea școlară și în societate. Aceste activități oferă un mediu prielnic pentru dezvoltarea abilităților sociale și emoționale esențiale, pregătind elevii cu CES pentru succesul în viață și în mediul educațional.

BIBLIOGRAFIE:

1. Drăgoi Călin, *Optimizarea procesului instructiv-educativ,* Editura Didactică și Pedagogică, Bucureşti, 1981, pag.58.
2. Ionescu Miron, Radu Ioan (coord), *Didactica Modernă*, Editura Dacia, Cluj Napoca, 2001, pag 35.

3. *Manual de educaţie outdoor*, Editura Liflong Learning Programme, București, 2010-2012, pag. 22.
4. Bowlby John, *Crearea şi ruperea legăturilor afective,* Editura Trei, București 2017, pag. 262.
5. Cosnier Jacques, *Introducere în psihologia emoţiilor şi a sentimentelor. Afectele, emoțiile, sentimentele, pasiunile,* Editura Polirom, Iași, 2007, pag. 200.
6. Gherguț Alois, *Evaluare şi intervenţie psihoeducațională. Terapii educaționale, recuperatorii și compensatorii*, Iași, Editura Polirom, 2011, pag. 84.
7. Goleman Daniel, *Inteligenţa emoţională,* Editura Curtea Veche, Bucureşti, 2018.

IMPORTANȚA CĂRȚILOR ȘI A LECTURII ÎN EDUCAȚIA COPIILOR

Înv. Pilă Elena Constantina
Școala Gimnazială „Spătar Ștefan Angheluță” Chițoc

Într-o eră în care ecranele par să dicteze ritmul cotidian al vieții, cartea își păstrează tăcut locul, ca un sanctuar al cunoașterii și al reflecției. Unii ar putea spune, în mod greșit, că a rămas un instrument desuet, un vestigiu al trecutului, eclipsat de tehnologie și de viteza informațiilor. Totuși, adevărul este cu totul altul. Cărțile continuă să aibă un rol vital în educația copiilor, modelând mințile tinere cu o subtilitate pe care niciun algoritm nu o poate egala. Prin paginile lor, copiii descoperă nu doar litere și cuvinte, ci și universuri întregi care le hrănesc curiozitatea, le înalță gândirea și le formează empatia.

Cărțile au puterea de a transforma experiența umană, de a o face tangibilă și accesibilă chiar și celui mai tânăr cititor. „A citi înseamnă a călători fără a pleca de acasă”, spunea Emily Dickinson, și în acest adevăr simplu stă forța lecturii: capacitatea de a deschide porți către noi perspective și de a îmbogăți viețile cititorilor prin complexitatea și diversitatea poveștilor.

Cu toate acestea, să susții că lectura și cartea nu mai sunt relevante în formarea copiilor înseamnă să ignori modul în care ele modelează inteligența, sensibilitatea și spiritul critic al acestora. Prin intermediul cărților, copiii nu doar acumulează cunoștințe, ci și învață să simtă, să analizeze și să creeze.

În contextul acestei realități în schimbare, este esențial să recunoaștem beneficiile profunde pe care lectura le aduce în dezvoltarea tinerilor. Rolul cărților depășește simpla transmitere de informații; ele sunt o punte către formarea unor capacități esențiale pentru creșterea intelectuală și emoțională a copiilor. Astfel lectura contribuie la:

1. Dezvoltarea abilităților cognitive

Lectura stimulează imaginația și contribuie la dezvoltarea abilităților de înțelegere și analiză. După cum menționează Lev Vygotsky în cartea sa *„Thought and Language"*: „Activitatea intelectuală a copilului se dezvoltă printr-o interacțiune dinamică între limbaj și gândire, iar lectura joacă un rol crucial în această dezvoltare.” Acest lucru evidențiază faptul că lectura nu este doar o activitate de divertisment, ci un proces prin care copilul își dezvoltă capacitatea de a înțelege și de a raționa logic.

Cărțile permit copiilor să înțeleagă lumea dintr-o perspectivă complexă și multidimensională. Studiile au arătat că acei copii care citesc frecvent sunt mai bine pregătiți să facă față sarcinilor școlare și provocărilor academice, având o capacitate sporită de concentrare și analiză critică.

2. Dezvoltarea limbajului și a vocabularului

Cititul constant ajută copiii să dețină un vocabular diversificat și structuri gramaticale complexe. Maria Montessori, un alt pionier în pedagogie, accentuează în lucrarea *„The Absorbent Mind"* importanța mediului în care copiii sunt înconjurați de cuvinte și idei: „Mintea copilului absoarbe limba ca un burete, iar lectura contribuie la îmbogățirea sa continuă.” Copiii care citesc regulat dezvoltă un vocabular mai bogat și sunt capabili să își exprime ideile cu mai multă claritate și precizie. Această abilitate este esențială nu doar în timpul școlii, ci și pe tot parcursul vieții, facilitând comunicarea eficientă și încrederea în exprimare.

3. Dezvoltarea empatiei și a inteligenței emoționale

Lectura de povești și cărți de ficțiune permite copiilor să se pună în pielea personajelor, dezvoltând astfel empatia și capacitatea de a înțelege emoțiile celorlalți. Daniel Goleman, autorul cărții *„Emotional Intelligence"*, afirmă: „Empatia, ca parte a inteligenței emoționale, poate fi cultivată prin expunerea la povești și experiențe diverse, care îi ajută pe copii să vadă lumea din diferite perspective." Această capacitate este extrem de valoroasă într-o societate din ce în ce mai globalizată și diversă, unde înțelegerea și acceptarea diferențelor sunt esențiale pentru o conviețuire armonioasă.

4. Stimularea creativității și a imaginației

Prin lectură, copiii sunt expuși unor lumi fantastice și unor situații inedite, ceea ce le stimulează imaginația. În *„The Uses of Enchantment"*, Bruno Bettelheim explică: „Basmele și poveștile îi oferă copilului posibilitatea de a naviga prin dilemele și provocările vieții într-un mod simbolic, dezvoltându-și astfel creativitatea și înțelegerea profundă a experiențelor umane." Aceste narațiuni le permit copiilor să își dezvolte capacitatea de a gândi dincolo de limitele impuse de realitatea imediată, pregătindu-i astfel pentru o lume care necesită inovare și gândire creativă.

5. Contribuția lecturii la educația morală și etică

Multe cărți oferă lecții despre bine și rău, despre importanța deciziilor corecte și a valorilor umane. În acest context, Jean Piaget, cunoscut pentru lucrările sale despre dezvoltarea morală, susține în *„The Moral Judgment of the Child"* că „lectura poveștilor cu o încărcătură etică stimulează copilul să își formeze propriile principii și să înțeleagă implicațiile comportamentelor alese". Lectura de basme, povestiri cu tâlc și romane cu teme profunde ajută copiii să reflecteze asupra propriilor valori și să își formeze un sistem moral solid.

6. Lectura ca metodă de relaxare și reducere a stresului

Alt beneficiu important al lecturii este efectul său calmant. Studiile psihologice au demonstrat că cititul poate reduce nivelul de stres și anxietate la copii. Activitatea de lectură îi ajută pe cei mici să se deconecteze de la grijile zilnice, oferindu-le o evadare într-o lume sigură și confortabilă. Acest efect de relaxare contribuie la starea lor generală de bine și le îmbunătățește capacitatea de concentrare și învățare.

Pentru a încuraja copiii să citească, părinții, profesorii și comunitățile pot adopta diverse strategii și activități care să facă lectura o parte plăcută și captivantă a vieții:

- Lectura în familie: Stabilirea unui timp zilnic dedicat cititului împreună cu familia, în care părinții și copiii să se bucure de povești și cărți ilustrate, poate transforma lectura într-o activitate de legătură emoțională.
- Cluburi de lectură pentru copii: Organizarea de cluburi de lectură unde copiii pot discuta despre cărțile citite și pot împărtăși impresii și idei cu alți copii, le stimulează interesul și le cultivă abilitățile de exprimare.
- Crearea unui colț de lectură atractiv: Un spațiu confortabil și bine iluminat, cu cărți accesibile și decor colorat, poate deveni un loc preferat al copilului, încurajându-l să citească mai des.
- Participarea la târguri de carte și evenimente literare: Aceste evenimente oferă copiilor oportunitatea de a întâlni autori, de a participa la lansări de carte și de a se familiariza cu universul literar într-un mod interactiv.
- Lectura cu voce tare: Cititul cu voce tare, mai ales în rândul copiilor mai mici, poate face lectura mai atractivă și le poate dezvolta abilitățile de ascultare și înțelegere.
- Proiecte de tip „cărți călătoare": Inițiativele prin care copiii pot lăsa cărți în spații publice pentru a fi citite de alții și pot descoperi cărți noi în același mod contribuie la crearea unei comunități literare interactive.

Concluzie

Importanța lecturii în educația copiilor este incontestabilă. Cărțile oferă un mediu sigur pentru a explora concepte complexe, emoții și dileme morale. Prin cultivarea obiceiului de a citi, copiii dobândesc instrumentele necesare pentru a deveni adulți informați, empatici și creativi. Lectura nu este doar un vehicul al cunoașterii, ci și o călătorie către auto-descoperire și înțelegerea profundă a lumii

înconjurătoare. Citatele din lucrările pedagogilor și psihologilor recunoscuți confirmă că lectura este o componentă fundamentală în dezvoltarea armonioasă a copilului, fiind cheia către o educație de succes și o viață împlinită.

BIBLIOGRAFIE:

1. Bettelheim, Bruno. *The Uses of Enchantment: The Meaning and Importance of Fairy Tales*. Vintage Books, 1976.
2. Goleman, Daniel. *Emotional Intelligence*. Bantam Books, 1995.
3. Montessori, Maria. *The Absorbent Mind*. Holt Paperbacks, 1995.
4. Piaget, Jean. *The Moral Judgment of the Child*. Free Press, 1965.
5. Vygotsky, Lev. *Thought and Language*. MIT Press, 1986.

IMPORTANȚA PROIECTELOR EDUCAȚIONALE LeAF SĂ ÎNVĂȚĂM DESPRE PĂDURE

prof. înv. primar, Popa Luminița
Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Vaslui

Ţara noastră, ca şi alte ţări, se confruntă cu probleme de poluare a mediului, ca urmare a politicii de industrializare intensivă practicată în ultima perioadă.

Factorii de mediu: apa, aerul, solul sunt supuşi permanent agresiunii activităţii umane cu implicaţii majore asupra calităţii vieţii, a civilizaţiei pe planetă.

Datorită acestui fapt se impune realizarea unui sistem educaţional în domeniul protecţiei mediului la toate nivelurile, de la preşcolari până la adulţi.

Tinerele generații trebuie educate în spiritul dragostei pentru natură. Ocrotirea naturii, păstrarea echilibrelor biologice din ecosisteme trebuie să constituie o preocupare a fiecărui om. În ultimul timp relațiile om-natură s-au deteriorat, ajungându-se, în momentul de față, la conturarea unei crize ecologice, manifestată prin distrugeri masive de păduri, dispariții de specii, poluarea apei și a aerului, toate ducând la afectarea calității vieții. Pădurea are la rândul ei nevoie de ocotire din partea omului.

Particularitățile de vârstă ale elevilor din clasele pregătitoare-IV permit formarea și dezvoltarea la aceștia a conștiinței ecologice și, implicit, a unui comportament adecvat. Consider că antrenând elevii în diverse activități – drumeții, acțiuni practice de întreținere a spațiilor verzi, de ecologizare, de colectare a deșeurilor refolosibile, lecții desfășurate în aer liber, în mijlocul naturii, am reușit să-i sensibilizez, să dezvolt spiritul de inițiativă și să pun bazele unei conduite ecologice corespunzătoare.

Prin intermediul proiectelor LeAF- Să învățăm despre pădure se urmărește mobilizarea dascălilor pentru a desfășura mai multe activități în natură și conștientizarea elevilor despre îndatoririle pe care le au față de mediul înconjurător, în contextul dezvoltării durabile. Astfel acest program mondial încurajează dascălii și elevii să experimenteze starea de a fi în pădure, să coreleze lecțiile realizate în pădure cu cerințele curriculum-ului școlar. Acest program se desfășoară timp de un an școlar, în trei etape:

- ✓ **etapa de lucru în clasă** (constituirea comitetului de mediu, stabilirea locului de desfășurare a proiectului și alegerea titlului);
- ✓ **etapa de lucru în pădure** (lecție de Geografie -Cunoașterea pădurii, lectie de Științe-Ecosistemul pădurii, lecție de Arte vizuale și abilități practice- Culorile pădurii,lecție de Limba română – Descrierea pădurii);
- ✓ **etapa de evaluare** (realizarea unui album cu fotografii, compuneri, desene, panouri, proiectare de filme, documentare, prezentare de portofolii).

Activitățile integrate realizate în pădure, parcuri și curtea școlii i-au învățat pe elevi ce înseamnă să gândească ecologic, să colecteze diferenţiat deşeuri, să se implice în acţiuni de curăţenie a mediului, să planteze pomi şi flori pentru a realiza un spaţiu verde. Elevii au fost antrenaţi în acţiuni comunitare, crearea şi menţinerea unui climat sănătos, curat şi plăcut în şcoală, colectarea deşeurilor electrice si electrocasnice acumulate în şcoală şi în familiile elevilor şi valorificarea acestora prin programul Patrula de reciclare.

Adevărata educaţie ecologică îşi va atinge scopul numai atunci când elevii – cetăţenii de mâine vor fi convinşi de necesitatea ocrotirii naturii şi vor deveni factori activi în acţiunea de conciliere a omului cu natura. Conştientizând frumuseţea mediului local, elevii vor înţelege utilitatea acestor acțiuni.Totodată urmăreşte responsabilizarea elevilor faţă de importanţa protejării mediului înconjurător, conturarea deprinderilor şi a atitudinilor de a preţui şi respecta mediul prin comportamente civilizate, dar şi sensibilizarea cetăţenilor privind importanţa mediului înconjurător.

Desfășurarea acestui proiect oferă școlii și elevilor ei avantaje și beneficii de ordin intelectual, educativ, moral, afectiv şi practic, beneficii care se vor reflecta ulterior asupra atitudinii omului.

DISCIPLINAREA ELEVILOR PRIN ÎNTĂRIRE POZITIVĂ

prof. înv. primar Raizu Alina-Nadia,
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Vaslui

„Trebuie să iubeşti copiii cu o dragoste reală, profundă şi înţelegătoare.
E necesar să simţi plăcerea de a fi împreună cu ei,
de a-i cunoaşte, în şcoală şi în afara şcolii.”
(William Platt)

În contextul actual al dinamicii educaţionale, accentul se pune pe educaţia centrată pe elev. Elevul este omul de mâine care va întâmpina viitorul cu încredere şi curaj, ca o personalitate deplin conştientă de responsabilităţile şi drepturile sale. Învăţământul primar are un rol deosebit de important în dezvoltarea şi educarea tinerei generaţii. Folosirea adecvată a unor metode şi procedee educaţionale de disciplinare pozitivă creează condiţii ca fiecare elev să cunoască o evoluţie normală a personalităţii sale. În cunoaşterea elevului se pot utiliza diferite metode: observaţia, conversaţia, analiza produselor

activităţii copiilor, probe pentru determinarea diferitelor niveluri de însuşire a unor operaţii intelectuale. Cunoaşterea individualităţii elevului şi tratarea diferenţiată este o premisă nu numai a prevenirii eşecului şcolar şi devierilor de comportament, ci garanţia unor satisfacţii deosebite în munca învăţătorului şi, de ce nu, garanţia optimizării climatului clasei. De aceea, pentru o cunoaştere profundă şi reală a fiecărui elev luat ca singularitate, putem considera necesar să ne apropii emoţional de ei, ascultând cu atenţie motivaţiile lor în legătură cu acţiuni pozitive sau negative individuale sau de grup. Am observat atent conduita elevilor în timpul diverselor activităţi şcolare şi extraşcolare desfăşurate în sala de clasă, în curtea şcolii, în drum spre casă sau chiar acasă – în timpul vizitelor la domiciliu. Modul fiecărui elev de manifestare, de interrelaţionare cu alţi elevi sau cu adulţii a facilitat anticiparea şi explicarea succesului sau insuccesului acestuia în procesul instructiv – educativ.

Gândind la importanţa relaţiei familie – şcoală, se acordă o atenţie deosebită cunoaşterii familiei prin vizite la domiciliu, prin chestionare aplicate la şedinţele cu părinţii, prin discuţii individuale. Putem urmări tipul familiei (organizată/ dezorganizată – în sensul conflictelor dintre soţi sau absenţei unui părinte – divorţ/abandon/deces), starea emoţională dintre părinţi şi copil, climatul de securitate afectivă, precum şi existenţa unui mediu propice dezvoltării intelectuale (prin preocupările intelectuale ale părinţilor, indiferent de profesie) toate necesare progresului şi succesului şcolar.

S-a constatat că dezaprobarea comportamentelor negative, respectiv corecţia fizică sunt forme ce se centrează pe comportamentul nedorit şi nu îl învaţă pe copil cum să se comporte adecvat. Alte forme de disciplinare neadecvată sunt comenzile de genul „stai jos şi nu vorbi!”, „să nu te mai aud!” sau afirmaţiile explozive „ai intrat într-un necaz mai mare decât crezi!”, „stai să vezi ce păţeşti!”.

Nu sunt de folos nici criticile „numai atât poţi?" sau ameninţările „dacă nu te potoleşti vei fii pedepsit” sau aprecierile depreciative „vei învăţa vreodată faci ceva bine?”. Uneori se întâmplă ca aceste metode să aibă rezultate dar mult mai adesea ele generează frustrare, o stimă de sine scăzută şi chiar o dorinţă de răzbunare.

La polul opus este disciplinarea pozitivă care trebuie să îl înveţe pe copil auto-controlul şi încrederea în sine prin concentrarea asupra lucrurilor pe care părinţii şi profesorii doresc să le transmită. Ea este baza pentru orientarea copiilor asupra modului în care pot fi în armonie cu ei înşişi, cum să îşi înţeleagă propriul comportament, cum să aibă iniţiativă, să fie responsabili pentru propriile alegeri. Părinţii pot să îşi amintească de primii ani de viaţă ai copilului, cum l-au învăţat să ridice mânuţele, să bată din palme, să meargă fără a lovi sau a ameninţa. Încurajarea e o modalitate eficientă de recompensare a copilului, care îl stimulează să înveţe, iar încurajarea unui comportament adecvat ajută la construirea stimei de sine, spune Andreea Biji, psiholog în cadrul Salvaţi Copiii. Atunci când ignorăm un comportament neadecvat, cum sunt crizele temperamentale, plânsul pentru a obţine ceva ce i-a fost refuzat, îl ajutăm pe copil ce e autocontrolul, deoarece nu obţine atenţia celor din jur prin comportamentul pe care îl are.

De cele mai multe ori, prin pregătire, măiestrie pedagogică şi entuziasm, profesorul realizează o interacţiune pozitivă cu elevii, acesta favorizând procesul didactic. Dragostea pentru copii, tactul pedagogic, autocontrolul, empatia, competenţa, spiritul de echitate, alegerea de activităţi atractive la lecţie şi talentul de a trezi interesul elevilor pentru proiecte de cercetare (eventual şi prin exemplul personal), uşurinţa de a se adapta la neprevăzut şi nerenunţarea în faţa greutăţilor, exigenţa şi constanţa în cerinţele formulate, ca şi priceperea de a se realiza o corectă evaluare a performanţelor elevilor sunt tot atâtea calităţi care asigură eficienţa muncii la catedră, producându-i educatorului satisfacţie, trăire stimulatoare pentru noi şi noi eforturi în scopul perfecţionării stilului de muncă. Dincolo de conţinuturile concrete care se transmit, în demersul didactic va fi important foarte mult tipul de interacţiune care se va statornici între clasa de elevi şi profesor, precum şi atitudinea acestuia în a se relaţiona ca grup şi la fiecare elev în parte. Relaţia profesor – elev reprezintă modalitatea principală de mediere didactică, reprezintă o construcţie reciprocă, dinamică, ce se repliază permanent în funcţie de circumstanţe şi scopuri educative. Ea este rezultatul unei „opere” comune ce se definitivează în timp, prin implicarea ambelor părţi. De cele mai multe ori ce ştim nu este suficient şi nu ştim cum să reacţionăm pentru a

elimina sau pentru a reduce o serie de comportamente indezirabile ale elevului. Am aplicat o serie de metode, dar am constatat ca unele dintre ele nu au mers. O metodă de învăţare sau modificare a comportamentului copilului, dacă transmite doar o informaţie sau oferă un feedback negativ, nu funcţionează în cele mai multe situaţii. Disciplinarea pozitivă reprezintă una dintre metodele cele mai eficiente ce se poate aplica în cadrul scolii, prin care copiii învaţă comportamente pozitive pentru tot restul vieţii. Îl ajuta pe copil sa crească şi să se dezvolte armonios, echilibrat şi sănătos din punct de vedere emoţional si social. Disciplina pozitivă elimină pedeapsa care este o forma de atac si de abuz la o persoană. Strategiile de disciplinare sunt specifice pentru următoarele trei categorii de situaţii:

- în învăţarea unui comportament nou folosim ca metode modelarea şi învăţarea. În aplicarea cu succes a învăţării este esenţială observarea micilor progrese, care, chiar dacă par nesemnificative, trebuie mai întâi recompensate, iar apoi consolidate. Aceasta presupune efort si munca repetată, dar rezultatele vor fi pe măsură.

- în consolidarea unui comportament după ce ne-am asigurat că un comportament a fost învăţat, e necesar să aplicăm tehnici care duc la persistenţa comportamentului în timp: recompensa şi controlul mediului. Cu cât sunt mai naturale recompensele pe care le utilizăm, cu atât e mai mare şansa consolidării şi persistenţei comportamentului ţintă. Dacă îi vom da mereu copilului aceeaşi recompensă s-ar putea ca la un moment dat să se plictisească de ea, şi să nu mai aibă efectul pe care l-a avut la început. Cu cât i-a lipsit mai mult acel lucru cu atât va avea un efect mai mare ca şi recompensă. Recompensele vor fi mai puţin materiale, oprindu-ne asupra celor care îl motivează pe elev în activitatea sa nu pentru valoarea materiala.

Prin urmare, în alegerea recompenselor trebuie să avem în vedere acest lucru. Putem să oferim lucruri simple, pe care le avem la îndemână şi sunt atractive pentru copil (ex. buline, steluţe).

Opusul recompensei, pedeapsa, presupune exercitarea unui control exterior, prin forţă, asupra copiilor cu scopul de a le modifica un comportament problematic şi se recurge la manifestarea unor forme de abuz fizic si emoţional. Deşi adultul nu doreşte să recurgă la astfel de metode, pentru că nu par a fi cele mai potrivite. Totuşi, de cele mai multe ori profesorii aleg să disciplineze în acest fel din mai multe motive: au primit ei înşişi acelaşi „tratament" când au fost copii, nu cunosc nici o altă metodă prin care să obţină rezultatul aşteptat, cred în eficienţa pedepsei, sau uneori sunt încurajaţi de părinţii elevilor.

Apariţia imediată a efectului pedepsei poate funcţiona ca o recompensă pentru cel care o foloseşte şi, prin urmare, poate duce la utilizarea ei abuzivă. De exemplu, dacă îl pedepseşte pe copil punându-l la colţ pentru că se juca prea gălăgios, profesorul obţine ca beneficiu imediat încetarea gălăgiei in clasa. Fără să-şi dea seama, profesorul nu mai caută alte soluţii la o situaţie nedorită, fiind tentat să o rezolve rapid prin pedepsirea celui care a produs-o. Pedeapsa poate modela comportamentul celui pedepsit. Adesea au fost situaţii în care „copiii problemă" ai unei clase au fost „creaţi" de modul în care dirigintele sau învăţătorul au reacţionat în rezolvarea problemelor de disciplină ridicate de aceştia. Se ajunge ca orice problemă de disciplină apare să fie opera aceluiaşi elev chiar dacă acesta nici nu ştie despre ce a fost vorba. Iată deci, că strategia pe care o va aplica profesorul la clasă trebuie bine gândită pentru ca să nu avem astfel de situaţii.

O serie de studii au evidenţiat, în mod repetat, că acei copii care au fost martorii sau ţinta unor pedepse excesive tind să recurgă ei înşişi la pedepsirea oamenilor din jurul lor. Uneori, exprimarea pedepsei poate fi amânată până când devin ei înşişi adulţi şi intră în rolul de părinţi. Mediul în care trăim influenţează modul de manifestare a comportamentului. Am observat de nenumărate ori că un comportament al copilului se manifesta doar într-un anumit mediu sau în prezenţa anumitor persoane. De aceea, o condiţie importantă în realizarea disciplinei prin întărire pozitivă este existenţa unei bune relaţii cu familia de provenienţă a elevului. Strategiile aplicate de profesor trebuie să aibă continuitate şi acasă pentru a fi viabile. Profesorul trebuie să fie informat în legătură cu orice schimbare ce ar putea influenţa comportamentul elevului. Sunt situaţii în care starea de sănătate sau conflictele dintre părinţi îşi pun amprenta în mod inevitabil asupra modului de manifestare a copilului. O bună comunicare dintre profesor şi familia elevului poate avea efecte benefice în disciplinarea lui.

Nu trebuie să tratăm cu indiferenţă modelul personal atât în cazul profesorului cât şi al părintelui. Nu este indicat să fim altfel decât le cerem lor să fie, este o problemă de moralitate şi respect reciproc. Dacă noi înşine suntem „indisciplinaţi" cum să-i determinăm pe elevi să fie?

Este indicat să ţinem seama şi de următoarele strategii specifice pentru asigurarea disciplinei în clasa de elevi**:**

- Uneori faptele vorbesc mai puternic decât cuvintele
- Utilizaţi metode nonverbale şi de continuitate a lecţiei (ex: deplasează-te cu spatele şi pune mâna pe umărul elevului care vorbeşte)
- Utilizaţi tăcerea ca mijloc corectiv.
- Nu vă adresaţi clasei până când nu aveţi certitudinea ca toţi elevii sunt pregătiţi să vă asculte.
- Stabiliţi un contact vizual permanent cu elevii.
- Semnalaţi un comportament indisciplinat/ disciplinat printr-un semn distinctive concret.
- Evitaţi întrebările al căror răspuns este aşteptat după o ordine previzibila. Puneţi întâi întrebarea şi apoi nominalizaţi elevul care să răspundă.
- Fiţi gata să schimbaţi metoda când constataţi că elevii au obosit să vă asculte.
- Orientaţi elevii să extragă principii de viaţă din conţinutul academic predat.
- Consiliaţi elevul care are probleme rămânând în permanenţă la dispoziţia acestuia.
- Organizaţi activitatea în sensul solicitării unor sarcini precise de la elevi.
- Recunoaşteţi şi indicaţi cele mai mici îmbunătăţiri în comportamentul elevilor şi încurajaţi-l.
- Concentraţi-vă asupra elevului cu un comportament regulamentar, lăudaţi-l şi felicitaţi-l pentru asta.
- Încercaţi să comunicaţi cu elevul indisciplinat, întrebându-l dacă şi cum puteţi să-l ajutaţi.
- În situaţii dificile folosiţi o voce scăzută, nu ridicaţi tonul, pentru ca elevul să facă efort pentru a te asculta.
- Recunoaşteţi că atunci când un elev persistă în indiscipline, acest fapt este semnul unei nevoi de atenţie sau de dragoste(împlinind nevoile emoţionale de bază ale elevilor-dragostea, afirmarea, apartenenţa, imaginea de sine-pot fi prevenite situaţiile de indisciplină.
- Daţi dovada de multă răbdare.
- Fii realist și gândește-te la ce spunea Kevin Leman în „Making Children Mind without Losing Yours" (Kennedy Century Press, 1994): **„Nu sunt atât de naiv încât să cred că orice metodă de disciplină poate avea efect pozitiv asupra fiecărui copil".**

BIBLIOGRAFIE:

1. Romita Iucu - *Managementul clasei de elevi*, Ed. Polirom, 2006;
2. Geoff Petty - *Teaching today (Profesorul azi)*, Ed. Atelier Didactic, 2007;
3. Emil Stan - *Managementul clasei*, Ed. Aramis, 2006;
4. *Managementul clasei - ghid pentru profesori şi învăţători,* UNICEF Romania, 2007.
5. WWW.biblioteca digital.ro, Mihai Diaconu, *Sociologia educaţiei.*

BULLYING-UL ÎN ŞCOALĂ

înv. Rogojină Elena
Şcoala Gimnazială Nr.1 Sat Văleni, Jud. Vaslui

Bullying-ul este în general caracterizat ca un comportament agresiv, intenționat, menit să provoace suferință și care implică întotdeauna un dezechilibru de putere și tărie între agresor și victimă și se manifestă repetitiv, regulat, într-un grup de copii. Spre deosebire de comportamentele de violență,

care apar spontan între copii, urmare a trăirii unor emoții intense (ex. furie, frustrare, teamă etc.) și dispar de îndată ce intensitatea trăirilor emoționale se diminuează, iar situațiile punctuale sunt rezolvate, comportamentele de bullying nu dispar de la sine.

Bullying-ul este o problemă relațională care solicită întotdeauna o soluție și schimbări semnificative la nivelul relațiilor dintre copii și în dinamica grupului. Pentru eliminarea comportamentelor de bullying este necesară o intervenție directă din partea adulților, în contextul în care acestea apar, cel mai adesea în mediul școlar.

Tipuri de bullying

Bullying-ul are fețe ascunse și se manifestă sub forma a numeroase comportamente, a căror intenție este să provoace suferință. Există lovituri care se văd, răni care pot fi pansate, dar există și lovituri insinuante, răni care nu știu să strige după ajutor.

Cea mai evidentă formă de bullying este cea fizică, care include, dar nu se limitează la, comportamente de tip: lovire, pus piedică, îmbrâncire, plesnit, distrugerea/deposedarea de obiecte personale. Deși intensitatea acestor comportamente nu este de neglijat, ceea ce rănește cu precădere copilul vizat de astfel de comportamente este repetitivitatea, frecvența cu care ele se manifestă, precum și faptul că sunt realizate cel mai adesea departe de prezența unui adult cu rol de protecție (cadru didactic, părinte).

Bullying-ul verbal

Bullying-ul verbal, care include, dar nu se limitează la, comportamente repetate de tip: poreclire, insultare, tachinare, umilire, intimidare, transmitere de mesaje cu conținut homofob sau rasist este o modalitate prin care foarte mulți copii experimentează puterea cuvintelor de a genera suferință.

Bullying-ul social

Comportamentele de bullying social, adesea ascunse, greu de identificat/recunoscut, realizate cu scopul de a distruge reputația socială a unui copil și de a-l plasa într-o situație de umilință publică, includ dar nu se limitează la: minciună și/sau răspândire de zvonuri negative/umilitoare, realizarea de farse cu obiectivul de a umili/crea situații stânjenitoare, încurajarea excluderii/izolării sociale, bârfa, umilirea publică a cuiva.

Cyberbullying

Tehnologia a adus cu sine cyberbullying-ul. Ascuns sau evident, acesta se referă la orice comportament de bullying mediat de tehnologie, identificat în spațiul de social media, website-uri, mesagerie etc.; include, dar nu se limitează la, comportamente repetate de tip: mailuri, postări, mesaje, imagini, filme cu conținut abuziv/jignitor/ofensator; excluderea deliberată a unui copil în spațiul online; spargerea de parole ale unor conturi personale (de e-mail, FB etc.). Este o formă deosebit de dăunătoare de bullying, care se diferențiază prin viteza de propagare a informațiilor negative și posibilitățile limitate ale victimei de a controla situația.

Efectele bullying-ului asupra copiilor

Este superficial să credem că bullying-ul îi afectează doar pe copiii victime. Cu cât vom înțelege mai repede că, într-o situație de bullying, toți copiii sunt victime, indiferent de rolul specific pe care îl au, cu atât vom fi mai bine pregătiți să găsim soluțiile optime pentru a transforma școala într-un mediu sigur pentru toți copiii. Fie că vorbim de copil victimă, copil care agresează sau copil martor, bullying-ul generează consecințe negative pentru toți, fiind direct corelat cu tulburări de sănătate mentală, consum de substanțe sau suicid.

Care este situația bullying-ului în școlile din România?

Deși fenomenul violenței în școala se află de multă vreme în atenția autorităților și cercetătorilor, demersuri investigative care să vizeze cu precădere fenomenul de bullying, au fost realizate doar punctual, puține dintre acestea analizând fenomenul la nivel național.

În cursul anului 2016, Salvați Copiii România a lansat primul studiu național cu privire la fenomenul de bullying în școlile românești, în vederea unei mai bune înțelegeri a motivelor care stau la baza acestor comportamente de violență între copii şi a dimensiunii acestui fenomen în contextul

educațional din România. Cercetarea a urmărit modul în care copiii și părinții percep bullying-ul, atitudinile şi comportamentele acestora în diferite contexte sociale (la şcoală, în grupul de prieteni, în mediul online), precum și măsurarea incidenței cazurilor de bullying în aceste situații. Au fost vizate diferitele tipuri de comportamente asociate bullying-ului, printre care se numără excluderea din grup, umilirea, distrugerea lucrurilor personale sau violența fizică. S-a urmărit, de asemenea, determinarea profilului social al actorilor implicați în astfel de situații. Studiul, cu dimensiuni cantitative și calitative deopotrivă, a scos în evidență un nivel îngrijorător al prezenței diferitelor comportamente asociate bullying-ului în școli și arată nevoia unei schimbări de abordare a dinamicii relaționale în contextul școlii.

Ce poți face când ești martor la o situație de bullying?

- Primul lucru pe care un copil martor îl poate face este să-și exprime dezacordul și să nu încurajeze bullying-ul prin râs, aplauze sau orice alt comportament care l-ar ajuta pe copilul care agresează să se simtă puternic și valorizat.
- În funcție de nivelul de confort al fiecărui copil martor și de gravitatea situației respective, învață-l pe copilul tău să ofere ajutor imediat și direct copilului victimă, prin cuvinte adresate celor care îl agresează (ex.: „Opriți-vă, nu este ok ce faceți!) și copilului agresat (ex.: „Eu sunt de partea ta! Te voi ajuta!”), precum și prin comportamente de sprijin (ex.: îl ajută pe copilul agresat să își strângă lucrurile împrăștiate, să își curețe hainele sau ghiozdanul, dacă au fost murdărite etc.).
- Oferirea de sprijin copilului rănit poate continua și după încheierea propriu-zisă a incidentului, prin adresarea de mesaje de compasiune, empatie și sprijin emoțional.
- In situațiile grave, este important ca fiecare copil să solicite rapid ajutor din partea celui mai apropiat adult (cadru didactic, personal administrativ)!

Indiferent de gravitatea situației, fiecare caz de bullying trebuie raportat către un adult angajat al școlii. Rolul copilului martor este esențial în sistemul de raportare, dat fiind faptul că, un copil victimă, intimidat, speriat și constant amenințat, rareori face acest lucru.

BIBLIOGRAFIE:

1. Juvonen, J. & Graham, S. (Eds.) (2001). *Peer harassment in school*. New York: Guilford Publications.
2. Olweus, D. (2001). *Olweus' core program against bullying and antisocial behavior: A teacher handbook.* HEMIL-senteret, Universitetet i Bergen, N-5015 Bergen, Norway.
3. Olweus, D. (2002) *A profile of bullying at school. Educational Leadership*, Vol. 60, p. 12-17.

ROLUL DASCĂLULUI ÎN ŞCOALĂ

prof. înv. primar Stoian Georgeta,
Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” sat Oșești, jud. Vaslui

Şcoala are un rol esenţial în pregătirea tinerilor pentru viaţă. O şcoală responsabilă trebuie să respecte o serie de condiţii şi criterii. În primul rând trebuie să gândim că e răspunzătoare educaţional şi civic, pentru ceea ce produce în şi pentru societate. În al doilea rând o astfel de şcoală, „dă seama” de rezultatele produse, cu alte cuvinte este capabilă să-şi recunoască, să-şi planifice şi să-şi evalueze resursele în termeni de scopuri şi rezultate. Pentru a deveni responsabilă, ea trebuie să respecte o serie de condiţii şi criterii, să-şi revizuiască scopurile, atitudinile, să-şi evalueze periodic rezultatele.

Şcoala este o „organizaţie care învaţă”, dar nu e totdeauna şi un loc al învăţării: şcolile rezistente la noutate şi la schimbare, nu sunt cu siguranţă un astfel de loc, organizaţiile care învaţă sunt flexibile, adaptabile, inovatoare şi responsabile. Cel mai mare duşman al învăţării organizaţionale este incapacitatea de a ieşi din propriul sistem de gândire, dintr-un cerc vicios de practici, de experienţe şi de reguli, pe care organizaţia ajunge să le considere imuabile.

Rolul profesorului rămâne mereu în prim plan în opera de formare a personalităţii elevilor. Cu toate că a sporit şi influenţa altor factori în procesul educaţiei, profesorul îşi păstrează numeroase prerogative în acest domeniu.El rămâne principalul modelator al personalităţii elevilor, începând de la imprimarea unei conduite externe, până la formularea aspiraţiilor şi idealurilor lor de viaţă. Sporirea funcţiei profesorului de confident, consilier, transmiţător al valorilor culturale, a lărgit câmpul de activitate şi a accentuat interdependenţele.

Principalele direcţii de cercetare ştiinţifică privind rolul profesorului, au fost:

- Personalitatea sa;
- Rolul şi funcţiile sale;
- Comunicarea şi relaţiile cu elevii;
- Pregătirea şi perfecţionarea.

Profesorul trebuie să se integreze, să coopereze cu clasa, să motiveze, să fie un sprijin atunci când elevii dovedesc spontaneitate, iniţiativă şi afirmare. Profesorul integrat, încurajează, pune întrebări, stimulează participarea, sprijină şi foloseşte ideile elevilor, unele decizii le ia împreună cu elevii.

În timpul predării – învăţării – evaluării, profesorul „instruieşte”, conduce interacţiunile în clasă, modul de înţelegere şi învăţare prin indicaţii, atenţionări, demonstraţii, asigurarea condiţiilor, oferirea punctelor de sprijin aprobări şi dezaprobări, stimulări, completări, reactualizări, exemplificări, explicaţii, comentarii, etc. Profesorul are rolul cel mai interactiv în clasa: crează climat adecvat, iniţiază, orientează, solicită, antrenează, exemplifică, critică. Profesorul structurează, organizează forma şi conţinutul activităţii în clasă, modul de desfăşurare a interacţiunilor, dar poate şi delega responsabilităţi elevilor în rezolvarea unor decizii, sarcini. Trebuie să solicite elevii la dialoguri, să comenteze răspunsurile împreună cu ei, răspunsurile negative fiind corectate în sens stimulativ, cu antrenarea grupului. E greu să defineşti un profesor „bun”. Chiar şi părinţii au păreri diferite, uneori contradictorii. Unii spun că pregătirea în specialitate e factorul determinant, alţi părinţi pun pe primul plan „capacitatea de a se face înţeleşi”- „dragostea de meserie”, chiar dacă toate cunoştinţele acumulate permit reuşita la un examen. Este interesantă remarca unora, la categoria de cadre preferate de copii: profesori cu experienţă, deoarece cei tineri „nu sunt înţeleşi”. Profesorul debutant, uneori e izolat de colegi sau de comunitate. Un profesor bun foloseşte cunoştinţele nu doar de la disciplina respectivă, ci măcar din aria curriculară respectivă. Trebiuie de asemenea ca profesorul să fie pregătit să şi primească feed-back, nu numai să ofere. Un rol important îl are managerul. Un sistem de management de succes poate asigura multe beneficii organizaţiei pe care o deserveşte. Oricum, un manager poate depune eforturi foarte mari pentru a realiza acest lucru, dar cu toate acestea va putea ajunge şi la rezultate dezamăgitoare. Periodic, el trebuie să se întoarcă şi să examineze sistemul, să verifice şi să vadă dacă beneficiile au apărut în organizaţia sa. Dacă

aceste beneficii nu au apărut, sistemul trebuie examinat pentru a determina unde trebuie concentrate modificările din program şi construite noi componente.

A avea un management de calitate înseamnă a avea şi cadre didactice de calitate cu care să lucrezi. Cei tineri trebuie îndrumaţi, nu marginalizaţi. Analizând activitatea la şcoala noastră, unde rezultatele sunt bune, atât la profesorii tineri, cât şi la cei cu experienţă, am extras aspectele pozitive şi negative.

Aspecte pozitive constatate:

• Cadre didactice calificate, cu o bogată experienţă şi cu renume în comună;
• Disponibilităţi pentru dezvoltarea profesională;
• Profilul moral al cadrelor didactice şi al echipei manageriale,nabsenţa conflictelor, disciplina muncii;
• Colaborarea permanentă între învăţători și diriginţi;
• Acţionează pentru păstrarea imaginii pozitive a şcolii în comunitatea locală;
• Organizează activităţi extracurriculare diversificate şi interesante care stârnesc interesul elevilor şi părinţilor;

Aspecte negative-sunt puţine:

• Creşte numărul cadrelor didactice cu norma didactică în mai multe şcoli din cauza diminuării numărului de elevi.

În acest context, rezultatele obţinute de şcoala noastră la concursuri sunt deosebite. Un profesor de calitate, poate fi la orice vârstă, dacă este dăruit meseriei, dacă îmbină perfecţionarea cu autoperfecţionarea, dacă ştie să respecte elevul, iar colectivul în care se află contează enorm.

Este nevoie de o strânsă colaborare între actorii sociali existenți în comunitate, școală și familie pentru stimularea educațională a elevului. În urma unor activități (de exemplu voluntariatul), elevii au un simț al responsabilității sociale crescut, iar aceasta prespune în mod direct o reinventare a percepției lor asupra procesului educational, în care sunt mai motivați să participe. Toți voluntarii implicați în astfel de activități au valorizat școala și educația, mergând apoi spre studiile superioare. O astfel de abordare schimbă şi echilibrează relaţiile de putere pentru beneficiul elevilor şi statutului lor de cetățeni, mai ales pentru elevii aflaţi în situaţii de risc (marginalizare socială – unii elevi de etnie Romă; risc de eşec (abandon) şcolar şi/sau familial; risc de instituţionalizare), lipsiţi de putere socială, care se întreabă dacă educația le mai folosește la ceva.

Acest fapt a determinat și o modificare a percepției cadrelor didactice asupra modului în care înțeleg să îi exercite profesia, mai ales că în noile condiții este nevoie de o legătură tot mai puternică între școală. În ultimii ani au existat diverse schimbări în sistemul de învățământ din România și societate. Cadrul didactic poate afla ceea ce trebuie să schimbe în modul său de a-i exercita profesia doar prin contact permanent cu elevii, ceilalți colegi cadre didactice, directorul unității școlare, inspectori școlari, părinți.

Motivaţia şi satisfacţia în muncă a cadrelor didactice reprezintă una dintre temele de interes pentru cercetători, pentru că s-a constatat că reuşita educaţională a elevilor/ studenţilor depinde, într-o foarte mare măsură, de tipul de motivaţie al cadrelor didactice, de gradul de satisfacţie profesională.

BIBIOGRAFIE:

1. Crişan. Alexandru-coordonator, *Cinci exerciţii de politică educaţională în România*, Ed. Vanemonde, Bucureşti, 2008
2. Cucoş C., *Pedagogie*, Editura Polirom, Bucureşti, 2002
3. Iosifescu Şerban, *Management educaţional pentru instituţiile de învăţământ,* Institutul de Ştiinţe ale Educaţiei, Bucureşti, 2001
4. Verboncu Ion, *Management general,* Editura Economică, Bucureşti, 2000.

ROLUL ȘCOLII ÎN ASIGURAREA STĂRII DE BINE A ELEVULUI
- STUDIU DE CAZ -

prof. înv. primar Ștefăniță Adriana,
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare" Vaslui

Starea de bine este strâns legată de învățare și motivație. Nimeni nu poate fi bun în ceea ce face dacă nu e într-o stare bună. Contextele în care trăim pot stimula sau, dimpotrivă, deteriora starea de bine. Este un lucru valabil și pentru locul în care un copil își petrece o foarte mare parte din timp: **școala**. Copiii își petrec o bună parte din timp la școală, prin urmare, aceasta trebuie să fie un loc esențial pentru conturarea stării lor generale de bine, cu toate aspectele sociale, fizice și emoționale. Starea de bine a elevilor le influențează capacitatea de a-și atinge întregul potențial școlar. Calitatea relaţiilor pe care le au copiii între ei, pe care le au cu adulţii, precum şi calitatea mediului de învăţare, influenţează fundamental progresele lor şcolare.

A fost demonstrat faptul că mediul **fizic, social** și **emoțional** în care personalul și elevii petrec o mare parte din fiecare zi, poate afecta sănătatea lor fizică, emoțională și mentală și starea de bine, precum și rata abandonului școlar. Se apreciază că mediul şcolar poate îmbunătăți bunăstarea socială, emoţională şi capacitatea de învăţare când:

- este cald, prietenos şi recompensează învăţarea;
- promovează în special cooperarea şi mai puţin competiţia;
- oferă susţinere şi facilitează comunicarea deschisă;
- încurajează activităţile creative;
- încurajează dezvoltarea de proceduri şi regulamente care interzic pedeapsa fizică şi promovează
- interacţiunea non-violentă pe terenul de joacă, în clasă şi între personalul şcolii şi elevi prevenind în felul acesta pedeapsa fizică, agresivitatea, hărţuirea şi violenţa;

Trebuie cunoscut faptul că:

- **Profesorii sunt factorul cel mai important în crearea unei atmosfere eficiente și inclusive.**

Copiii au o capacitate înnăscută de a învăța, dar această capacitate poate fi compromisă și, uneori, distrusă. O școală prietenoasă recunoaște, încurajează și sprijină capacitățile în creștere ale copiilor care învață. Şcoala trebuie să reprezinte un mediu prietenos şi sigur de muncă şi joacă. Rolul profesorului include grija pentru bunăstarea psihică a elevilor.

Climatul şcolar a fost identificat ca una dintre cele mai importante trăsături ale unei şcoli. Când atmosfera din şcoală este neprietenoasă, îngrijirea nu este atentă, lipseşte încurajarea şi recompensarea, sănătatea mentală, atât a elevilor cât şi a profesorilor poate fi afectată în mod advers. Impactul unei atmosfere neprietenoase este în mod particular dăunător dacă persistă o perioadă mai lungă de timp.

Din perspectiva profesorilor, şcoala asigură în mare măsură un climat adecvat, dar din perspectiva elevilor cerinţele pentru asigurarea unei atmosfere prietenoase, recompensatoare şi încurajatoare sunt acoperite într-o mai mică măsură. Este necesar ca şcolile să-şi revizuiască o serie de aspecte şi să stabilească mecanisme eficiente de feed-back între profesori şi elevi pentru identificarea deficienţelor şi stabilirea de măsuri de corectare.

- **Susţinerea cooperării şi învăţării active are un rol important.**

Când elevii cooperează, încadrarea în învingători şi învinşi este mai puţin evidentă şi prin urmare, se evită umilirea consecutivă a celor consideraţi rataţi. Prin această metodă pot beneficia în mare măsură elevii cu dificultăţi de învăţare şi cei din comunităţi dezavantajate. Atunci când elevii primesc în mod constant mesajul că sunt rataţi, dorinţa lor de a reuşi se erodează. Când elevii cooperează în procesul de învăţare, implicarea în rezolvarea sarcinilor este mai mare, se reduc diversiunile şi se utilizează o proporţie mai mare din timp pentru instruire. Copiii sunt capabili să se ajute între ei mult mai mult, cei

cu un nivel mai scăzut, cât şi cei cu un nivel mai înalt al realizărilor beneficiind deopotrivă, munca elevilor devenind mai atentă, aprofundată şi bine prezentată.

Tehnicile active de învăţare, cum ar fi jocul de roluri, proiecte şcolare /comunitare, proiecte de cercetare bazate pe anumite teme, ar putea fi noi pentru unii profesori şi prin urmare se impune formarea acestora pentru dobândirea de abilităţi şi încredere în folosirea lor.

- **Interzicerea pedepsei fizice şi a violenţei este necesară.**

Pedeapsa corporală nu este necesară deoarece nu numai că nu dă rezultate, suprimând doar pentru o perioadă scurtă comportamentul nedorit, dar creează pe de altă parte o atmosferă de teamă care nu este favorabilă învăţării.

Existenţa unor reguli clare şi corecte şi aplicarea lor cu consecvenţă este vitală pentru menţinerea disciplinei. Rezultatele denotă necesitatea creări de oportunităţi pentru ca profesorii să poată dobândi cunoştinţe şi deprinderi care să le permită să facă faţă violenţei la diverse niveluri, mergând de la agresiunea verbală, de tipul poreclelor şi rumorii în clasă, până la intervenţia în cadrul unor încăierări. Citește aici mai multe despre agresiunea profesorului față de elev.

- **Intoleranţa faţă de agresivitate, hărţuire şi discriminare confer siguranță.**

Copiii au dreptul fundamental de a se simţi în siguranţă la şcoală şi de a fi scutiţi de asuprire, umilire intenţionată şi pericole potenţiale cauzate de intimidare şi hărţuire. Deşi majoritatea cercetărilor în acest domeniu s-au axat pe studiul personalităţii intimidatorilor şi victimelor, multe progrese în această direcţie pot fi realizate prin schimbarea modului de organizare al şcolii şi prin ajustarea atitudinii colective şi atmosferei generale cu scopul prevenirii hărţuirii şi intimidării, atitudinea profesorilor având efecte importante în descurajarea acestora. Neluând atitudine în cazul plângerilor, profesorii contribuie sau chiar cresc teama celor care sunt ţinta atacurilor.

Se impune discutarea în mod deschis a problemei şi conceperea unui plan clar de acţiune pentru a aborda intimidarea, hărţuirea şi consecinţele lor. Părinţii trebuie încurajaţi să lucreze în parteneriat cu profesorii pentru a preveni escaladarea la o serie de comportamente indezirabile.

Profesorii trebuie să sesizeze schimbarea de la tachinarea în joacă la insultă, să fie capabili să contracareze agresiunea fizică de îndată ce devine evidentă. Mentori din rândul elevilor pot să-şi asume responsabilitatea pentru integrarea în şcoală a nou-sosiţilor şi a celor singuratici. Creşterea capacităţii şi motivării elevilor pentru cooperare poate conduce la reducerea agresivităţii în şcoală. Intervenţiile de succes necesită ameliorări marcate ale climatului şcolar, în special în termenii ordinii şi disciplinei, întăririi atitudinilor pozitive faţă de şcoală şi muncă, pentru reducerea numărului de victime, injurii, traume emoţionale şi comportamente anti-sociale de tipul vandalismului.

- **Dezvoltarea activităţilor creative este necesară.**

În consolidarea procesului de învăţare, odihna şi relaxarea joacă un rol important. Recreaţiile asigură elevilor oportunitatea schimbului informaţional, timpul liber fiind vital în dezvoltarea imaginaţiei elevilor. Este important ca şcoala să asigure oportunităţi, facilităţi şi timp pentru învăţarea unor meşteşuguri şi arte, precum şi condiţii în care elevii să poată acţiona fără presiunea performanţei sau a evaluării.

Este aria şcolară care a obţinut cele mai mici scoruri, atât din partea profesorilor, cât şi a elevilor, ceea ce denotă faptul că nu sunt asigurate într-o măsură suficientă locuri de joacă şi oportunităţi de dezvoltare a capacităţilor creative ale elevilor.

Se impune ca şcolile să analizeze aceste aspecte şi să caute modalităţi de ameliorare. Idei simple, cu costuri reduse, cum ar fi utilizarea de pietre, marcaje colorate pentru delimitarea unor locuri pentru diverse jocuri, pot fi deopotrivă distractive şi eficiente în acest scop. Solicitarea de idei în acest sens din partea elevilor poate aduce soluţii novatoare, simple, eficiente şi agreate de către aceştia.

- **Legătura dintre şcoală şi familie prin implicarea părinţilor**

Implicarea părinţilor în activităţile şcolare şi luarea deciziilor este un pilon esenţial al şcolilor care promovează sănătatea şi atmosfera prietenoasă.

O funcţie importantă a sistemului de învăţământ este să ofere asistenţă familiilor pentru a-şi ajuta copiii să devină membri productivi şi stabili din punct de vedere emoţional şi social ai comunităţii. Deşi predarea este de importanţă primară pentru învăţare, nu este posibil să se ignore familia din care provine copilul, fără ca aceasta să genereze riscuri potenţiale ale învăţării eficiente.

Este important ca şcolile să-şi revizuiască politicile în acest domeniu, pentru a întări relaţia dintre familie şi şcoală. Având informaţii referitoare la situaţia familială şi la necesităţile copilului, profesorii îl pot înţelege mai bine şi îşi pot adapta modul de predare, iar probabilitatea de a-i ignora tradiţiile şi valorile deprinse în familie ducând în felul acesta la contradicţii, conflicte şi nefericire, este mult redusă.

Absenţa contactului între şcoală şi familie, duce la trecerea neobservată a problemelor şi schimbărilor majore din viaţa copilului, în timp ce un climat pozitiv în şcoală şi o relaţie bună şcoală-familie vor asigura mediul pentru dezvoltarea unor niveluri ridicate de auto-încredere şi stimă de sine.

Şcolile prietenoase şi promotoare ale sănătăţii asigură elevilor suportul emoţional şi social şi îi ajută să dobândească încrederea de a vorbi liber despre şcoală şi viaţa lor în cadrul acesteia. Printr-o contribuţie la modul de organizare şi funcţionare al şcolii, copiii găsesc şcoala mai atractivă şi prietenoasă.

În concluzie, avantajele unui mediu şcolar pozitiv constau în bunăstarea şi fericirea, întărirea sentimentului de apartenenţă şi o mai bună calitate a vieţii celor implicaţi în procesul instructiv-educativ. Indirect, poate avea ca rezultat performanţe academice mai bune. De asemenea, poate modifica unele aspecte negative ale vieţii şcolare prin reducerea intimidării şi hărţuirii, injuriilor şi absenteismului şcolar. Are potenţialul de a diminua sterotipiile, teama, anxietatea, depresia şi pierderea motivaţiei. Sentimentele de bunăstare în timpul copilăriei şi adolescenţei pun temelii solide pentru o bună sănătate la maturitate.

BIBLIOGRAFIE:

Băban, A., (coord.), *Consiliere educaţională. Ghid metodic pentru orele de dirigenţie şi consiliere,* Editura Imprimeria Ardealul, Cluj-Napoca, (2001);
Bocoş, M., *Instruire interactivă. Repere pentru reflecţie şi acţiune,* Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, (2002);
Bocoş, M., Gavra, R., Marcu, S., *Comunicarea şi managementul conflictului,* Editura Paralela 45, Piteşti, (2008);
Cucoş, C., *Pedagogie,* Ediţia a II-a revăzută şi adăugită, Editura Polirom, Iaşi. (2006);
Ciascai, L., *Metode şi strategii de instruire,* Suport de curs, (2010).

TEHNICI MODERNE ÎN PREDAREA ISTORIEI LA ÎNVĂŢĂMÂNTUL PRIMAR

prof. înv. primar Tăbăcaru Cristina,
Şcoala Gimnazială „Mihail Sadoveanu" Vaslui

Istoria se ocupă cu explicarea schimbării şi aceasta implică întrebările: *de ce?* şi *când*? s-au întâmplat evenimentele şi identificarea factorilor care au afectat (influenţat) situaţia şi au accelerat sau întârziat schimbarea. Dezvoltarea capacităţii de analiză a complexităţii factorilor care influenţează cauza şi schimbarea şi interrelaţiile lor, de exemplu: factori pe termen scurt şi lung, rolul individului, rolul şansei, religia, tehnologia sau starea de război, trebuie integrată în fiecare moment al studiului istoric. De aici decurg două probleme majore:

Ce tehnici pot spori calitatea procesului de predare-învăţare?

Ce implică lucrul în grup, cu întregul colectiv şi învăţarea activă?

Strategii pentru activitatea cu întreaga clasă:

Pentru a asigura o participare maximă într-o situaţie care implică întrega clasă, trebuie luat în considerare nu doar tipul informaţiei transmise, ci şi tipul întrebărilor puse.

Povestea frumoasă spusă bine se adresează grupurilor de toate vârstele şi toate capacităţiile şi folosită în mod eficient în situaţii care implică întrega clasă, promovează abilităţi de ascultare şi poate da naştere unor discuţii şi întrebări. Ascultarea necesită un înalt nivel de concentrare al elevilor, astfel că trebuie să se aleagă cele mai interesante aspecte ale subiectului, care să capteze atenţia elevilor pentru perioada de timp necesară.

Ilustraţiile vizuale relevante sunt de ajutor, precum şi un stil de prezentare de efect. Elevilor trebuie să li se amintească însă că această prezentare este o versiune a poveştii. Alte versiuni contradictorii pot fi folosite pentru a scoate în evidenţă acest punct de vedere. Această tehnică îi poate ajuta pe elevi să înţeleagă conceptul că e posibil să existe un şir de puncte de vedere despre orice problemă. Elevii pot fi încurajaţi să scrie şi să povestească propriile lor versiuni de basme şi poveşti istorice din perspective diferite pentru a ilustra acest lucru. Pentru a testa abilitatea elevilor de a evalua şi analiza dovezi, de a accepta cauza şi consecinţele sale sau de a înţelege perspectivele oamenilor din trecut, sunt necesare dovezi alese cu atenţie, precum şi întrebări adecvate, eventual scrise, pentru ca elevii să le vadă. Adresarea de întrebări în avans, pentru ca fiecare elev să se gândească la ele într-un anumit timp şi apoi discutarea unor posibile răspunsuri din partea clasei va implica toţi elevii în lucru.

Întrebări provocatoare, care cer elevilor să menţioneze unele dintre cauzele şi consecinţele unui eveniment sau cum au reacţionat oamenii în legătură cu acesta la acel timp pot duce la o înţelegere mai profundă a evenimentului şi ar trebui să stimuleze discuţii în cadrul clasei.

Este foarte probabil ca elevii să fie capabili să se angajeze în discuţii doar dacă au cunoştinţe aprofundate despre subiect, dacă au avut timp suficient să analizeze şi să accepte dovezile respective şi dacă sunt suficient de stimulaţi.

Munca pe grupe

Munca de grup este organizarea activităţilor clasei pentru a facilita implicarea tuturor elevilor la un nivel potrivit abilităţilor lor. Obiectivele propuse şi organizarea grupelor trebuie să implice toţi elevii într-o activitate practică stimulatoare. Aranjarea băncilor în sala de clasă poate fi schimbată pentru a facilita acest lucru.

Nici unui elev nu trebuie să i se permită să domine grupul. Din acest motiv, grupurile ar trebui să fie flexibile, reformându-se pentru obiective diferite, elevii fiind încurajaţi să accepte roluri variate în cadrul grupului, precum: conducător, cărturar, reporter, observator.

Grupurile ar trebui să fie încurajate să evalueze cât de bine au lucrat împreună pentru rezolvarea sarcinii date şi dacă fiecare membru al grupului a avut parte de ocazii favorabile pentru a participa activ şi eficient.

Profesorul trebuie să aibă rolul unei persoane care ajută la investigaţia de grup, dar să nu intervină ca principal furnizor de informaţie.

Abilităţi dobândite de elevi prin activitatea pe grupe:

Prin munca de grup eficientă elevii trebuie să înveţe:

- să îşi asume responsabilitatea pentru utilizarea materialelor şi a echipamentului;
- să îşi asume diferite roluri şi responsabilităţi în cadrul grupului ca: observator, conducător, reporter ş.a.;
- să lucreze în mod cooperant, să se asculte unul pe celălalt, dezvoltându-şi o înţelegere matură a faptului că fiecare are contribuţia sa şi că toate contribuţiile ar trebui valorificate şi respectate.

Rolul învăţătorului în facilitarea muncii pe grupe:

Dascălul trebuie să ţină cont de următoarele lucruri:

- obiectivele propuse şi structura organizatorică a grupurilor să permită un nivel maxim de interacţiune;
- includerea, acolo unde este posibil, a unor materiale stimulative potrivite, adaptate la nivelul de înţelegere ale elevilor;

- o ghidare clară, într-un limbaj accesibil, pentru a permite tuturor elevilor să participe în mod eficient la activitate;

- oferirea unor extra-activităţi grupurilor ce-şi termină sarcina de lucru.

Componenţa şi formarea grupelor:

Mărimea grupului depinde de numărul elevilor din clasă, disponibilitatea resurselor şi natura sarcinii propuse. Ideal ar fi ca nici un grup să nu fie format din mai mult de 4 elevi, pentru a avea siguranţa participării fiecăruia, când se oferă ocazia. Grupele pot fi formate în funcţie de prietenii, interesele comune pentru subiectul ales sau alte criterii de acest gen. Dacă grupele nu sunt selectate pe baza nici unuia din motivele prezentate înainte, profesorii pot folosi diferite activităţi, potrivite cu munca ce va fi depusă, pentru a forma grupe la întâmplare. Acest tip de activitate de încălzire ajută la instaurarea unei atmosfere propice şi îi împacă pe copii cu gândul că pot lucra în mod cooperant cu oricare din grupele ce se formează.

Strategii pentru învăţarea interactivă

Termenul „învăţare interactivă" descrie activităţi de grup care sunt structurate la un nivel ridicat şi care folosesc o tehnică specială pentru a centraliza activitatea elevilor, pentru a spori studiul, pentru a adăuga plăcere şi diversitate activităţii elevilor şi pentru a produce un rezultat al învăţării specific într-o perioadă de timp dată.

CUTIA TIMPULUI

Aceasta activitate este utilă pentru a introduce elevilor conceptul de timp. O suită de obiecte originale, dintr-o anumită perioada de timp, adunate din jurul casei, din pod sau pivniţa chiar, şi puse împreună într-o cutie, ajuta elevii la instaurarea atmosferei dintr-o altă perioadă. Aceştia pot investiga conţinutul, folosind vederea, mirosul, simtul tactil, deducând ca aceste obiecte sunt dintr-o perioada mai mult sau mai puţin îndepărtată. Aceasta conduce la identificarea şi clasificarea obiectelor în funcţie de „vârsta lor", îi poate încuraja pe copii să aducă de acasă obiecte din perioada de timp a respectivei cutii, pentru a pune bazele unui colţ istoric în sala de clasă. Elevii pot să aprecieze singuri, pe baza propriei observaţii, anumite progrese ale tehnologiei (de exemplu la aparatele casnice).

SUCCESIUNEA

Pentru a dezvolta elevilor mici noţiunea de cronologie şi un sens al schimbărilor de-a lungul unei perioade de timp, profesorii trebuie sa consolideze şi să dezvolte numeroase elemente de succesiune pe care copiii le deţin deja. Chiar ordonarea zilelor săptămânii, a lunilor anului, a anotimpurilor înseamna un exerciţiu cu elemente şi noţiuni de timp.

Pentru introducerea noţiunii de succesiune a timpului se pot folosi, de exemplu, diferite exerciţii de ordonare a unor imagini în ordine cronologică. Se pot folosi imagini de obiecte sau oameni, cel mai bine ale aceleiaşi persoane de-a lungul unei perioade de 25 de ani, de pildă. S-ar mai putea realiza succesiunea momentelor din programul zilnic al elevilor şi, ulterior, al unei etape din viaţa copilului - un interval de câteva săptămâni, realizat chiar sub forma unui jurnal. E posibil ca în altă etapă să se facă referinţă la acest jurnal, când se studiază caracterul de încredere al surselor, de exemplu problema jurnalelor – ca o „reflecţie adevărată" a întâmplărilor din trecut. Această idee poate fi extinsă astfel ca fiecare copil să-şi creeze propria „linie de timp" şi apoi s-o dezvolte pentru a acoperi viaţa unui adult - profesor sau părinte. Ulterior copiii pot fi capabili să progreseze la o linie de timp seculară. Se poate scrie, desena sau folosi un calculator pentru a produce o linie de timp ilustrată.

O CLARIFICARE PRIN INGENIOZITATE, SELECTARE, ARANJARE

Aceasta este o strategie folosită pentru a obţine o gamă largă de idei despre un subiect într-o perioadă de timp foarte scurtă şi pentru a le organiza într-un şir clar de argumente. Fiecărui grup i se dă un subiect asupra căruia să mediteze aproximativ 5 minute, apoi se realizează o listă (fără consultări), care să conţină toate punctele relevante despre subiectul respectiv ce trec prin mintea fiecărui membru al grupului.

Coordonatorul strânge informaţiile de la fiecare grup pe rând, până când toate punctele de vedere au fost înregistrate, notate pe tablă, proiectate pe un ecran sau reprezentate pe un grafic.

Fiecărui grup i se cere apoi să selecteze cele mai importante puncte de pe listă şi să le scrie individual, pe cartoane albe. După aceea acestea trebuie ordonate cu acordul întregului grup. Această parte a activităţii facilitează discuţia, implică ascultarea, interpretarea, clarificarea, justificarea şi compromisul. Grupul trebuie apoi să ajungă la o afirmaţie (concluzie) bazată pe aranjarea ordinii punctelor stabilite. Această concluzie ar trebui comunicată unui alt grup sau clasei.

ARANJAREA

Aceasta este o versiune redusă a activităţii anterioare şi implică aranjarea materialului furnizat de profesor, de exemplu: afirmaţii scurte, titluri de primă pagină, fotografii, reclame etc. Lucrând în perechi sau în grupuri mici, elevilor li se cere să aranjeze materialele în funcţie de importanţa lor şi să-şi justifice alegerea.

INTERPRETARE DE ROL

Aceasta este o strategie potrivită în special pentru dezvoltarea deprinderii de înţelegere a mentalităţii oamenilor din trecut. Cunoştinţele detaliate despre perioada respectivă sunt fixate gradat prin folosirea unor resurse adecvate. Grupelor de elevi li se cere să judece dovezile disponibile din perspectiva unui grup sau individ din acele timpuri. La această perspectivă ar trebui să se ajungă pe baza unei discuţii amănunţite în cadrul grupului, bazată pe dovezi care furnizează suficiente detalii despre cauză, motivaţie şi consecinţe. Elevii se pot ajuta reciproc în justificarea posibilelor puncte de vedere, pe baza dovezilor studiate, astfel încât interpretarea de rol să se realizeze în circumstanţe şi termeni reali şi nu imaginari, care să nu influenţeze deciziile personajelor.

Grupurile iniţiale ar trebui să se reformeze apoi în grupuri compuse, cuprinzând toate tipurile de mentalităţi şi să-şi împărtăşească punctele de vedere. Discuţiile ulterioare, ar trebui să furnizeze o imagine completă despre perioada istorică studiată, pentru întrega clasă.

ACCEPTAREA UNUI PUNCT DE VEDERE

Această activitate este o variaţie a „interpretării de rol” şi oferă elevilor ocazia de a expune puncte de vedere cu care pot sau nu să fie de acord. Sunt ajutaţi astfel să-şi clarifice propriile idei, să le înţeleagă şi să le aprecieze pe ale altora. Etapa de cercetare a dovezilor trebuie realizată în prealabil şi de această dată, ca în cazul activităţii precedente. Ca mod de organizare al cadrului de desfăşurare a activităţii se realizează două cercuri concentrice de scaune, în număr egal, aşezate faţă în faţă. Elevii aflaţi în cercul exterior trebuie să aibă un punct de vedere opus celor din cercul interior. Scopul este ca fiecare elev, în timp de 2-3 minute să-l convingă pe celălalt de validitatea opiniei sale. Fiecărui elev i se va cere apoi să argumenteze punctul de vedere al „adversarului” său de idei, astfel încât să aprecieze în final opinia acestuia.

DEZBATERI SAU TRIBUNALE

Activitatea implică o prezentare a argumentelor pro şi contra asupra unei probleme. Toţi elevii trebuie să fie implicaţi în pregătirea dovezilor care vor fi luate în considerare de către echipa ce va dezbate. Întregul colectiv trebuie să participe ca persoane care votează sau ca membri ai juriului.

ÎNVĂŢÂNDU-I PE ALŢII; ÎNVĂŢÂND DE LA EI

Unul din modurile cele mai eficiente de a învăţa ceva îl reprezintă chiar actul de a preda altora. Perechilor sau grupurilor de elevi li se poate cere să prezinte anumite informaţii, „să predea” anumite subiecte sau tehnici speciale altor perechi sau grupuri de colegi. Pe lângă propria lor clarificare şi înţelegere a ceea ce au de predat, elevii sunt nevoiţi să decidă care este cel mai eficient mod de prezentare a informaţiilor sau de demonstrare a tehnicii cerute. Trebuie promovate intens materialele vizuale adecvate, elevii recomandând audienţei lor să susţină strategii de învăţare activă, adaptate conţinutului ce trebuie prezentat.

TENIS VERBAL

Este un exerciţiu de încălzire, ce conduce spre activitatea principală, de învăţare propriu-zisă. Elevii sunt împărţiţi pe perechi. Se propune un subiect, scopul exerciţiului fiind să se aducă cât mai multe referinţe relevante la subiect, într-o durată de timp limitată (stabilită). Unul din elevi trebuie să formuleze o observaţie, urmată cât mai rapid de alta, făcută de partener. Acest procedeu continuă timp de 2-3

minute. Nu trebuie repetată nici o remarcă, iar replicile trebuie date rapid. Această tehnică poate fi folosită de exemplu pentru a verifica ce-şi mai amintesc elevii despre un anumit subiect deja tratat. Se poate folosi tenisul verbal ca răspuns la provocările profesorului precum: „Enunţaţi ţările implicate în …" sau: „Menţionaţi motivele pentru care…" etc.

PERSONALITĂŢI ILUSTRE

Elevilor li se poate cere să enumere trei personalităţi din perioada studiată pe care ar dori să le întâlnească şi apoi, dacă ar fi avut sau ar avea ocazia să le întâlnească, să precizeze ce întrebări le-ar adresa.

Grupaţi pe perechi, elevii discută întrebările alese, datoria partenerului fiind de a ghici numele şi, eventual, ordinea cronologică a celor trei personalităţi alese. Coordonatorul poate cere apoi aprecierile elevilor faţă de cele mai interesante personaje şi întrebări formulate. Aceasta poate duce la discuţii aprinse şi interesante în cadrul colectivului clasei.

Aceste încercări de schimbare –de la tratarea istoriei ca un trunchi de cunoştinţe care trebuie memorate, la perceperea ei ca un proces de investigaţii raţionale ale trecutului, bazat pe o diversitate de dovezi – poate avea un puternic impact asupra formării elevilor. Imediat ce această necesitate este înţeleasă şi acceptată, poate influenţa atitudinile şi poziţiile faţă de problemele cotidiene ale individului. Când dascălii încurajează folosirea aptitudinilor în relaţie cu dovezile, ei promovează puncte de vedere, care pot deveni „valori", în sensul de a căuta intotdeauna cele mai convingătoare prezentări ale evenimentelor, nu doar în istorie, ci în toate momentele vieţii. Cu timpul, aplicarea anumitor aptitudini poate deveni „o a doua natură", „un al doilea instinct"- transformându-se într-o adevărată atitudine a minţii sau sistem de valori, ce poate fi caracterizat ca o căutare permanentă a adevărului. Această idee o regăsim şi în cuvintele lui Roger Austin: „Pe termen lung, valorile şi atitudinile sunt cele care au un efect mai profund în vieţile noastre, mai degrabă decât aptitudinile sau cunoştinţele şi ar trebui ca cel puţin să cultivăm în mod deliberat această dimensiune, în gândirea şi pregătirea noastră înaintea orelor de istorie."

BIBLIOGRAFIE:

1. M. Manea, D. Besliu, M. Dvorschi , *Istorie. Sugestii didactice pentru clasa a* IV-a, Editura 2000+, 2006, București

2. Recomandarea nr. 15/2001 a Consiliului Europei cu privire la studiul istoriei în secolul XXI şi Memorandul pentru educaţia permanentă, elaborat de Uniunea Europeană.

INIȚIATIVE DIDACTICE ÎN DEZVOLTAREA ABILITĂȚILOR ȘI CREATIVITĂȚII ELEVILOR DIN CLASELE PRIMARE

prof. înv. primar Tofan Liliana
Școala Gimnazială „Vasile Alecsandri" Vaslui

În contextul educațional modern, inițiativele didactice joacă un rol esențial în îmbunătățirea calității procesului de învățământ și în dezvoltarea abilităților elevilor. Aceste inițiative reprezintă un set de acțiuni, strategii și metode prin care cadrele didactice pot aduce inovații în predare, adaptându-se la nevoile și cerințele actuale ale elevilor și ale societății.

Educația în clasele primare reprezintă fundația formării cognitive, emoționale și sociale a fiecărui copil. Profesorii joacă un rol esențial în dezvoltarea unor abilități variate, iar unul dintre obiectivele principale este stimularea creativității și formarea unor competențe necesare pentru dezvoltarea ulterioară. Prin inițiative didactice inovative, profesorii pot crea un mediu în care elevii sunt motivați să exploreze, să experimenteze și să își exprime ideile într-un mod autentic.

Creativitatea și abilitățile fundamentale sunt factori cruciali în dezvoltarea personalității copiilor. Acestea contribuie la gândirea critică, rezolvarea problemelor și adaptabilitatea – calități esențiale pentru succesul în diverse contexte sociale și academice. În acest sens, inițiativele didactice trebuie să fie orientate spre:

- Stimularea gândirii independente și a originalității;
- Îmbunătățirea competențelor de comunicare și colaborare;
- Cultivarea spiritului de echipă și a respectului față de ideile celorlalți;
- Dezvoltarea motivației și a încrederii în sine.

Profesorii pot folosi o gamă variată de metode și stragegii didactice pentru a dezvolta abilități fundamentale în rândul elevilor:

- Învățarea bazată pe proiecte: Elevii sunt implicați în proiecte interdisciplinare, care necesită gândire critică, planificare și colaborare.
- Jocuri de rol și simulări: Elevii pot experimenta situații reale și pot găsi soluții creative la diverse probleme.
- Metode interactive și colaborative: Activități în perechi sau în grupuri îi ajută pe elevi să-și dezvolte abilități sociale și să lucreze eficient în echipă.
- Învățarea prin joc: Prin jocuri educative, elevii pot învăța concepte noi într-un mod mai captivant.

Creativitatea reprezintă o componentă esențială în dezvoltarea copiilor, contribuind la formarea gândirii independente, capacității de inovare și a abilităților de rezolvare a problemelor. În ciclul primar, copiii sunt într-un proces intens de descoperire a lumii, iar stimularea creativității poate fi o fundație solidă pentru performanțele lor viitoare.

Creativitatea poate fi definită ca abilitatea de a genera idei noi, soluții inovatoare și de a face conexiuni între elemente aparent nesemnificative. La nivel primar, creativitatea contribuie la dezvoltarea cognitivă, afectivă și socială a elevilor. În această perioadă, copiii au o imaginație bogată, iar încurajarea creativității îi poate ajuta să-și exprime liber ideile și să-și dezvolte gândirea critică și analitică prin:

- Ateliere de creație și artă: Elevii au ocazia să picteze, să modeleze sau să construiască diverse obiecte, dezvoltându-și abilitățile artistice și manuale.
- Concursuri de idei și inovație: Elevii sunt provocați să propună idei noi pentru proiecte simple, ceea ce stimulează gândirea originală.
- Activități de scriere creativă: Redactarea unor povești, poezii sau eseuri îi ajută pe elevi să își dezvolte imaginația.
- Dezbaterea și discuțiile libere: Profesorii pot organiza sesiuni în care elevii discută liber diverse teme, își exprimă ideile și învață să argumenteze.

Tehnologia joacă un rol din ce în ce mai mare în procesul educațional, oferind resurse interactive care pot facilita învățarea și dezvoltarea creativității:

- Platforme educaționale online: Acestea pot oferi activități interactive care să dezvolte competențele digitale ale elevilor și să îi ajute să exploreze diverse domenii.
- Aplicații de design grafic și editare video: Utilizarea unor aplicații ușor de folosit îi poate stimula pe elevi să creeze materiale multimedia.
- Proiecte de codare și robotică: Oferă o abordare practică și captivantă pentru elevi, ajutându-i să înțeleagă logica și structura programării într-un mod accesibil.

Profesorul joacă un rol central în stimularea creativității elevilor, deoarece poate crea un mediu favorabil explorării și inovației. Profesorii trebuie să fie flexibili, să aibă o atitudine deschisă și să încurajeze exprimarea liberă a elevilor. De asemenea, cadrele didactice pot integra în mod creativ disciplinele școlare, facilitând astfel procesul de învățare activă și participativă.

- Povești inventate de elevi: Elevii sunt încurajați să creeze povești pornind de la imagini, obiecte sau cuvinte date.
- Jocuri de rol: Activitățile de tip „teatru de păpuși” sau scenarii improvizate sunt extrem de atractive pentru copii și îi ajută să-și dezvolte abilități de comunicare și expresivitate.

- Construirea unor modele sau proiecte cu materiale reciclabile: Elevii pot crea lucruri noi din materiale refolosite, ceea ce le stimulează atât imaginația, cât și conștiința ecologică.

- Experimente și activități științifice: De exemplu, învățarea despre proprietățile apei sau ale solului prin mici experimente practice.

Stimularea creativității are un impact profund asupra dezvoltării personale și academice a elevilor. Copiii creativi tind să fie mai adaptabili, mai încrezători în forțele proprii și capabili să își exprime ideile mai clar. De asemenea, creativitatea este asociată cu îmbunătățirea performanțelor academice, deoarece implică o gândire mai flexibilă și abilitatea de a face conexiuni interdisciplinare.

Iată câteva exemple de inițiative didactice și activități practice potrivite pentru clasa a IV-a, acoperind diferite materii și abilități:

Jurnal de lectură

- Obiectiv: Îmbunătățirea abilităților de citire și înțelegere a textului.
- Activitate: Elevii primesc o carte sau o poveste scurtă pe care să o citească acasă. După ce citesc, trebuie să țină un jurnal în care să scrie despre personajele principale, evenimentele importante și să răspundă la întrebări de reflecție (ex. „Cum ai reacționa în locul personajului principal?"). Aceasta dezvoltă gândirea critică și capacitatea de exprimare.

Proiect de științe – ***Grădină în miniatură***

- Obiectiv: Învățarea despre ciclul de viață al plantelor și responsabilitatea pentru mediu.
- Activitate: Fiecare elev plantează o sămânță într-un ghiveci mic, pe care îl decorează. Elevii vor observa cum crește planta în timp și vor ține un jurnal în care să noteze modificările. Activitatea se poate desfășura pe parcursul mai multor săptămâni, iar elevii vor învăța despre nevoile plantelor, cum ar fi lumina și apa.

Atelier de matematică – ***Construcția unui parc de distracții***

- Obiectiv: Aplicarea conceptelor de arii, perimetre și unități de măsură.
- Activitate: Elevii primesc sarcina de a desena un parc de distracții pe o coală de hârtie, folosind diferite forme geometrice pentru atracții (de exemplu, un dreptunghi pentru o piscină, un cerc pentru carusel etc.). Trebuie să calculeze aria și perimetrul fiecărei atracții și să se asigure că se încadrează într-un anumit perimetru. Această activitate îi ajută să înțeleagă cum să aplice matematica în situații reale.

Scriere creativă – ***Povestea unei aventuri fantastice***

- Obiectiv: Dezvoltarea imaginației și a abilităților de redactare.
- Activitate: Profesorul dă startul unei povești („Era odată un erou cu o misiune specială...") și fiecare elev trebuie să-și imagineze cum continuă povestea. Aceștia pot să includă un erou, un animal de companie special, o destinație fantastică și să adauge o întâmplare misterioasă. La final, fiecare elev își prezintă povestea în fața clasei.

Laborator de experimente simple cu apă și aer

- Obiectiv: Înțelegerea proprietăților apei și ale aerului.
- Activitate: Elevii pot face experimente simple, cum ar fi: verificarea dacă obiectele plutesc sau se scufundă, cum se formează bulele de aer sub apă sau realizarea unei mini-„tornade" într-o sticlă. Acest lucru îi ajută să înțeleagă concepte științifice de bază despre densitate, greutate și mișcarea fluidelor.

Proiect de istorie – ***Descoperirea strămoșilor***

- Obiectiv: Învățarea despre istoria locală și genealogie.
- Activitate: Elevii sunt încurajați să discute cu membrii familiei lor și să afle mai multe despre strămoși, poate chiar să facă un arbore genealogic simplu. De asemenea, pot căuta informații despre tradițiile locale și să prezinte câteva lucruri interesante colegilor de clasă.

Geografie - Joc de orientare în școală

- Obiectiv: Învățarea despre punctele cardinale și orientarea în spațiu.
- Activitate: Folosind o busolă, elevii primesc o hartă simplă a școlii, învățând să folosească punctele cardinale pentru a se orienta. Profesorul poate crea o „vânătoare de comori" unde elevii să găsească indicii și să se orienteze în funcție de direcțiile cardinale.

Aceste activități sunt interactive și practice, adaptate pentru elevii de clasa a IV-a și îi ajută să își dezvolte abilitățile practice, sociale și de colaborare, stimulând în același timp creativitatea și gândirea critică.

Pentru a maximiza impactul inițiativelor didactice, este esențială implicarea familiei și a comunității în procesul educațional. Colaborarea dintre școală și familie poate ajuta la crearea unui mediu în care elevii se simt susținuți și motivați:

- Workshopuri și evenimente cu părinții: Prin ateliere sau evenimente organizate în școală, părinții pot afla despre metodele moderne de învățare și despre cum își pot susține copiii.
- Proiecte comunitare: Școlile pot organiza proiecte comunitare în care elevii să se implice activ, dezvoltând abilități sociale și civice.

În concluzie, inițiativele didactice orientate către dezvoltarea abilităților și a creativității sunt esențiale pentru educația elevilor din clasele primare. Prin metode interactive, activități creative și colaborarea cu părinții, școala poate asigura o dezvoltare armonioasă a copiilor, oferindu-le resursele și sprijinul necesar pentru a deveni adulți capabili și responsabili.

BIBLIOGRAFIE

1. Popescu, A. - *Creativitatea în educația timpurie.* Editura Universitară, 2018;
2. Ionescu, M. - *Psihologia copilului și dezvoltarea creativității.* Editura Polirom, 2020;
3. Rusu, G.- *Metode inovative în învățământul primar.* București: Editura Didactică și Pedagogică, 2019;
4. *Curriculumul Național pentru Învățământul Primar*- Ministerul Educației și Cercetării, 2020.

PROVOCAREA LECTURII:
TEHNICI PRIN CARE ÎI FACEM PE COPII SĂ CITEASCĂ
EXEMPLE DE BUNE PRACTICI

prof. înv. primar Țibuleac Petronela,
Școala Gimnazială „Mihail Sadoveanu" Vaslui

„Cartea este comoara fără preţ, în care unii îşi adună cele mai frumoase gânduri, pentru ca alţii să le poată folosi în voie."

Literatura este extrem de importantă pentru a înțelege o țară și un popor, ceea ce le definește, modul cum gândesc sau cum trăiesc locuitorii. Lectura este una dintre activitățile cele mai benefice pe care le putem adopta în viața noastră de zi cu zi. Cititul nu doar că ne îmbogățește cunoștințele, dar ne și dezvoltă imaginația, ne îmbunătățește vocabularul și ne oferă o modalitate de a evada din realitate, chiar și pentru o perioadă scurtă de timp. Prin intermediul cărților, putem explora lumi noi, ne putem conecta cu personaje interesante și putem descoperi perspective diferite asupra vieții.

Cititul este o activitate care ne stimulează creierul și ne ajută să ne menținem mintea activă. Studiile au arătat că persoanele care citesc regulat au o memorie mai bună și abilități cognitive mai

dezvoltate. Lectura contribuie la îmbunătățirea concentrării și a atenției, deoarece ne obligă să ne focalizăm asupra textului și să ne conectăm cu informațiile prezentate.

Un beneficiu important al lecturii este extinderea vocabularului. Prin citirea regulată a cărților, suntem expuși unui limbaj variat și complex, ceea ce ne ajută să învățăm noi cuvinte și expresii. Acest lucru nu doar că ne îmbunătățește abilitățile de comunicare, dar ne și ajută să înțelegem mai bine textele și să ne exprimăm ideile mai clar.

Lectura joacă un rol esențial în educația și dezvoltarea copiilor. Cărțile pentru copii sunt special concepute pentru a le stimula curiozitatea și pentru a le dezvolta abilitățile cognitive și emoționale. Cititul încă de la o vârstă fragedă îi ajută pe copii să își dezvolte imaginația și creativitatea, oferindu-le posibilitatea de a explora lumi fantastice și de a întâlni personaje fascinante.

Cărțile pentru copii sunt esențiale pentru a încuraja lectura ca activitate plăcută și educativă. Acestea le oferă copiilor oportunitatea de a învăța noi concepte și de a dezvolta abilități importante, cum ar fi gândirea critică și empatia. Prin intermediul poveștilor, copiii pot învăța despre valori precum prietenia, curajul și generozitatea, ceea ce îi ajută să devină adulți responsabili și empatici.

Un alt aspect important al lecturii este diversitatea materialelor pe care le alegem. Citirea unor cărți din diferite genuri și despre subiecte variate ne ajută să avem o perspectivă mai largă asupra lumii și să înțelegem mai bine diferitele culturi și puncte de vedere. Diversitatea lecturii ne îmbogățește cunoștințele și ne dezvoltă empatia, permițându-ne să ne conectăm cu oameni din medii și culturi diferite.

Pe lângă beneficiile educaționale și cognitive, cititul poate fi o activitate relaxantă și terapeutică, lectura poate fi o modalitate excelentă de a ne regăsi liniștea interioară și de a ne bucura de momente de introspecție și reflecție.

Dacă elevul parcurge toate activitățile legate de lectură, indiferent de materia la care se citeşte, atunci va fi capabil:

- ✓ să raporteze imaginile la text şi textul la imagini;
- ✓ să relateze fragmentul indicat;
- ✓ să reproducă oral textul citit;
- ✓ să rezume în scris un text;
- ✓ să caracterizeze personajele unui text narativ
- ✓ să alcătuiască planul de idei al unui text;
- ✓ să scrie texte proprii inspirate din textele citite etc.

Pentru încurajarea lecturii în rândul elevilor copiilor s-au desfășurat o variate de activități.

Dintre exemplele de bune practici desfășurate cu elevii clasei a III-a pot enumera:

1. Proiectul „DEVORATORII DE CĂRȚI”-un proiect inițiat de profesor pentru învățământ primar Georgeta Chiriac, de la Școala Gimnazială „Căpitan Aviator Mircea T. Bădulescu” Buzău.
2. ZIUA NATIONALĂ A LECTURII
3. EMINESCU PRIN OCHI DE COPIL
4. CU LIZUCA PRIN DUMBRAVA MINUATĂ
5. LECTURA –POARTĂ SPRE CUNOAȘTERE-Proiect Educațional local
6. SCRIITORI ÎN OGLINDA TIMPULUI- Proiect Educațional local
7. ZIUA CITITULUI ÎMPREUNĂ

Toate activitățile desfășurate au avut rol în stimularea lecturii. au urmărit cultivarea interesului, a gustului elevilor pentru a citi, folosirea corectă a cărții în mod independent, din proprie inițiativă.

Abordarea lecturii în școală rămâne o provocare și este de la sine înțeles că rolul profesorului este esențial în a găsi soluții, mai mult sau mai puțin inovative, de a-i determina pe elevi să descopere că, citind, lumea devine mult mai frumoasă.

Să ne lăsăm îmbrăţişaţi de lectură…

BIBLIOGRAFIE:
1. *Metode pentru stimularea lecturii în învățământul primar* - Freepedia Edu

PERSPECTIVE ALE UTILIZĂRII INTELIGENȚEI ARTIFICIALE ÎN PROCESUL DE PREDARE-ÎNVĂȚARE

prof. înv. primar Velești Irina,
Școala Gimnazială „Alexandra Nechita" Vaslui

În era digitală în care trăim, tehnologia și inteligența artificială (IA) sunt tot mai prezente ca instrumente valoroase în educație. Participarea la cursul *„ICT and Artificial Iintelligence in Schools: Empowering Student Learning and Creativity"* desfășurat la Istanbul, între 28 octombrie și 2 noiembrie 2024, prin intermediul *mobilității Erasmus +, în domeniul Educație Școlară, anul II, nr. Referință 2024-1-RO01-KA121-SCH-000222268*, mi-a oferit oportunitatea de a explora potențialul inteligenței artificiale în educație, cu un accent deosebit pe modul în care aceasta poate sprijini dezvoltarea intelectuală și creativitatea elevilor. Inteligența artificială este un domeniu aflat în continuă expansiune, iar aplicarea acesteia în procesul educativ promite să transforme modul în care învățăm și predăm.

Lucrarea de față își propune să analizeze importanța utilizării IA în educație, să sublinieze beneficiile pe care le aduce în procesul de predare-învățare și să ofere exemple concrete de utilizare a IA în pregătirea lecțiilor.

Avantaje ale integrării resurselor IA în procesul de predare-învățare:

- *Personalizarea învățării*

Unul dintre cele mai mari avantaje ale IA în educație este capacitatea sa de a personaliza procesul de învățare. Fiecare elev are un ritm propriu de învățare și stiluri diferite de a asimila informațiile. Prin intermediul algoritmilor de învățare automată, IA poate analiza performanțele elevilor și poate adapta lecțiile, oferind resurse și activități educaționale potrivite nevoilor fiecăruia. De exemplu, un elev care învață mai repede poate primi provocări suplimentare, în timp ce un elev care are nevoie de sprijin poate primi explicații suplimentare sau activități suplimentare pentru a-și consolida cunoștințele.

- *Stimularea gândirii critice și creative*

Inteligența artificială poate contribui la dezvoltarea gândirii critice și a creativității elevilor prin promovarea învățării active și a rezolvării de probleme. Platformele bazate pe IA, cum ar fi chatboții educaționali și asistenții virtuali, pot pune elevii în fața unor provocări care necesită gândire critică și soluționarea de probleme, stimulându-le curiozitatea și creativitatea. Aceste instrumente pot crea scenarii

educaționale în care elevii trebuie să ia decizii și să înțeleagă consecințele acestora, dezvoltându-le abilități cognitive superioare.

- *Accesibilitatea și egalitatea în educație*

IA poate contribui la creșterea accesibilității în educație, oferind sprijin elevilor cu nevoi speciale, cum ar fi cei cu dizabilități de învățare. De exemplu, instrumentele de IA pot oferi feedback în timp real, traducerea textelor, subtitrări pentru elevii cu deficiențe auditive și chiar citirea automată a materialelor pentru elevii cu deficiențe vizuale. Aceste tehnologii asigură o educație mai echitabilă și accesibilă pentru toți elevii.

Modalități concrete de utilizare a IA în pregătirea lecțiilor:

- *Crearea de lecții și teste interactive*

Unul dintre modurile prin care IA poate sprijini procesul de pregătire a lecțiilor este prin generarea automată de teste, întrebări și materiale educaționale. Platforme precum *Quizlet* și *Kahoot* folosesc IA pentru a crea teste personalizate, care se adaptează în funcție de nivelul de cunoștințe al elevilor. De asemenea, profesori pot utiliza IA pentru a crea lecții interactive și dinamice, care includ activități de învățare adaptivă și feedback instantaneu. Aceste lecții pot include jocuri educaționale, simulări și teste care pot stimula atât gândirea critică, cât și creativitatea elevilor.

- *Asistență în analiza și evaluarea progresului elevilor*

Un alt domeniu important de utilizare a IA este în evaluarea progresului elevilor. Algoritmii de IA pot analiza performanțele elevilor pe parcursul lecțiilor, evidențiind zonele în care aceștia întâmpină dificultăți și sugerând resurse suplimentare sau activități de consolidare. Acest tip de evaluare continuă permite învățătorilor să intervină la timp pentru a oferi suport personalizat și pentru a ajusta lecțiile în funcție de nevoile elevilor.

- *Crearea de conținut educațional personalizat*

Pentru a sprijini dezvoltarea creativității elevilor, profesori pot folosi IA pentru a crea materiale educaționale personalizate. De exemplu, platformele precum *Canva* și *Suno.ai* pot fi folosite pentru a crea infografice, postere educaționale și resurse multimedia interactive care să atragă atenția elevilor și să faciliteze învățarea vizuală. De asemenea, IA poate ajuta la crearea de lecții bazate pe proiecte, în care elevii să colaboreze pentru a crea prezentări sau proiecte pe teme de interes.

- *Instrumente de învățare bazate pe IA în domenii creative*

În domeniul artelor și al învățării creative, instrumentele de IA pot sprijini elevii să-și exprime ideile într-un mod original. De exemplu, platformele de design precum *Canva* și *Tinkercad* permit elevilor să creeze proiecte vizuale, să modeleze în 3D sau să producă artizanat digital. Aceste activități le permit să exploreze diferite forme de artizanat, să-și exprime creativitatea și să învețe prin practică.

Concluzie:

Inteligența artificială reprezintă o oportunitate semnificativă de a transforma modul în care predăm și învățăm. Utilizarea IA în educație poate sprijini dezvoltarea intelectuală și creativitatea elevilor, oferind o învățare personalizată, accesibilă și interactivă. Prin utilizarea unor instrumente educaționale bazate pe IA, precum platformele de generare automată a lecțiilor, de evaluare a progresului elevilor și de creație a conținutului educațional, profesori pot transforma fiecare lecție într-o experiență interactivă și adaptată nevoilor fiecărui elev.

BIBLIOGRAFIE:

1. Anderson, C., & Krathwohl, D. R. (2001). *A Taxonomy for Learning, Teaching, and Assessing: A Revision of Bloom's Taxonomy of Educational Objectives*. Pearson.
2. Luckin, R., et al. (2016). *Intelligence Unleashed: An Argument for AI in Education*. Pearson Education.
3. Shute, V. J., & Zapata-Rivera, D. (2016). *Using AI to Support Personalized Learning: Current Practices and Future Directions*. Educational Technology Research and Development.

4. Ng, A. (2018). *The Importance of AI in Education: How Artificial Intelligence is Transforming the Learning Experience*. Wiley-Blackwell.
5. Schleicher, A. (2020). *Artificial Intelligence in Education: Promises and Implications for Teaching and Learning*. OECD Publishing.
6. Kukulska-Hulme, A. (2020). *Mobile Learning and the Integration of AI: A Review of Key Trends and Tools*. Routledge.

BIBLIOTECĂ, LECTURĂ, CUNOAŞTERE

prof. înv. primar Verman Cristina,
Şcoala Gimnazială „Vasile Alecsandri" Vaslui

Nu poţi să-i spui unui copil „Citeşte!" sau „Iubeşte!"... Trebuie să-şi dorească singur acest lucru! Verbul „a citi" nu suportă imperativul!

„Copiii noştri nu citesc". Iată o afirmaţie pe care o auzim astăzi din păcate din ce în ce mai des. Cartea, cândva principala uzină de miraje, e depăşită de televizor, de calculator/de internet. Explicaţia succesului este simplă. Oferta întruneşte cumulativ trei condiţii: este atractivă, spectaculoasă şi nu cere un efort mental special. În faţa acesteia, alternativa lecturii este diminuată.

Trebuie să pornim de la ideea că elevul are nevoie de un ghid bun, care să îl ajute să păşească în lumea mirifică a cărţilor. El nu ştie ce ascunde biblioteca în spaţiul ei magic şi auster, nu bănuieşte ce se află dincolo de un titlu, nu are idee că firele lecturii îl conduc în zone altfel inaccesibile, spre surse fabuloase de idei şi filoane de gândire. Însă, atâta vreme cât lectura este asumată ca gest impus, ea nu va avea succes. Elevul ar trebui să o înţeleagă ca necesitate, ci ca act de libertate a gândirii.

Inocularea unui cult al lecturii, ca o coordonată a personalităţii umane, poate să înceapă în şcoală în mod sistematic. Procesul educaţional presupune, pe lângă tot ceea ce înseamnă activităţile din clasă şi forme de activitate didactică complementare acestora. Acestea sunt activităţi desfăşurate în şcoală, în afara orelor de curs, dar și în afara școlii. Sunt de fapt activităţile extraşcolare îndrăgite de toţi factorii implicaţi în procesul educaţional: elevi, cadre didactice şi părinţi. „Bibliotecile fac parte din acele locuri privilegiate în care omul s-a căutat, s-a găsit şi s-a pierdut de atâtea ori pe sine, pentru a se căuta iarăşi şi iarăşi ." (Nicolae Balotă)

Aceste activităţi dau posibilitatea elevilor să-şi lărgească orizontul de cunoaştere, să-şi manifeste iniţiativa şi creativitatea, să-şi dezvolte spiritul de observaţie, imaginaţia, gândirea, să valorifice cunoştinţele şi abilităţile formate. De asemenea, activităţile extraşcolare produc o plăcere estetică, și-i fac pe elevi să se bucure, să sufere, să râdă, să plângă, să iubească sau să se revolte, să ia atitudine; le înaripează gândirea, le înflăcărează inima. Activităţile desfăşurate în afara clasei, a orelor de curs au cel mai larg caracter interdisciplinar, oferind cele mai eficiente modalităţi de formare a personalităţii copilului, de cunoaştere a lui şi de pregătire pentru viaţă.

Activităţile desfăşurate în bibliotecă, fie că a fost cea din şcoală, din comună sau cea judeţeană au un farmec și o eficiență aparte. Când pronunţăm cuvântul „bibliotecă" gândul ne duce în primul rând la carte, la lectură. Chiar dacă în zilele noastre televizorul, calculatorul ocupă mult din timpul liber al copiilor, lectura unei cărţi rămâne unul din cele mai eficiente mijloace de formare a omului modern.

Lectura cărţii oferă celui care o parcurge, pe lângă satisfacţiile ce le aduce orice fapt inedit, situaţii unice de reflecţie, de meditaţie. Ea îndeamnă la introspecţie, angajează valori formativ-educative care îşi pun amprenta pe întregul comportament al cititorului Lectura are ca scop să dezvolte gustul elevilor pentru citit şi să-i facă să iubească cartea, să le satisfacă interesul pentru a cunoaşte viaţa, oamenii şi faptele lor. Din cărţi, copiii află multe lucruri despre anotimpuri, viaţa animalelor şi a plantelor, despre descoperiri geografice, despre evenimente şi personalităţi literare, artistice, istorice, despre frumuseţile

şi bogăţiile patriei. Cărţile, respectiv mesajul acestora, transmit valori morale despre prietenie, cinste, omenie. Citirea cărţilor contribuie la îmbogăţirea cunoştinţelor elevilor, la formarea unui vocabular bogat și elevat. Eroii cărţilor devin modele pentru elevi. Copiii au impresia că participă direct la acțiunea și evenimentele din cuprinsul cărţii. Pe unii eroi îi iubesc mai mult, pe alţii mai puțin, dar ceea ce citesc în copilărie se întipăreşte în amintirea lor pentru toată viaţa şi influenţează dezvoltarea personalităţii. Lectura oferă copilului posibilitatea de a-şi completa singur cunoştinţele, de a le îmbogăţi, de a-și forma abilități, competențe.

De aceea am recomandat mereu elevilor să-şi facă din cărți un prieten devotat şi i-am iniţiat cum să-şi formeze o **bibliotecă personală**. Cu diferite prilejuri (concursuri, serbări, aniversări etc.) copiii au primit cărţi care se regăsesc în bibliotecile lor. Majoritatea au o mini-bibliotecă personală pe care o îmbogăţesc permanent.

Un rol important în dezvoltarea gustului pentru lectură, şi nu numai, îl are şi **biblioteca clasei** realizată cu sprijinul părinţilor, prin donaţii de carte. Aceasta conţine cărţi cu poezii, poveşti, proverbe, zicători, ghicitori, dicţionare, culegeri, enciclopedii, albume, reviste etc. Avem şi un „bibliotecar" al clasei care ţine evidenţa „împrumutului" de carte. Ea este eficientă şi în situaţii neprevăzute când avem nevoie de o anumită carte în timpul unei ore şi pe care o putem găsi pe rafturile din clasă. Realizarea ei este un pas în formarea micilor cititori.

Biblioteca şcolii este bine dotată şi are un rol foarte important în cultivarea interesului pentru lectură. Majoritatea elevilor sunt înscrişi la biblioteca şcolii încă din clasa întâi. În momentul în care au citit corect, cursiv şi conştient, chiar dacă aveau un ritm mai lent de citire, am considerat că era momentul să păşească în lumea mirifică a cărţilor. Aşa au făcut cunoştinţă cu doamna bibliotecar care i-a primit cu căldură mereu, i-a ajutat să găsească cartea dorită, le–a creat un climat plăcut, i-a sfătuit ce să citească, respectând particularităţile individuale ale fiecăruia, bibliografia fiecărui an de studiu.

Biblioteca este o *casă a cărţilor* care apropie copilul de carte şi implicit de lectură și îi oferă acestuia numeroase alte instrumente de formare şi dezvoltare, satisfăcându-i dorinţa de a descoperi realitatea lumii înconjurătoare.

Pe parcursul ultimilor ani am realizat activităţi deosebite în parteneriat cu **Biblioteca Județeană „Nicolae Milescu Spătarul".** Pe lângă faptul că au devenit cititori fideli, au învăţat să folosească şi calculatorul, au expus lucrări realizate la orele de educaţie plastică şi abilităţi practice, au prezentat dramatizări, au jucat în scurte scenete, organizând și diferite concursuri literare.

Copiii au înţeles că biblioteca nu înseamnă numai împrumut de carte, ci şi un loc în incinta căruia se pot desfăşura activităţi din cele mai variate, care pot satisface gusturile tuturor celor ce îi păşesc pragul.

Activităţile educative desfăşurate în colaborare cu biblioteca constituie o pledoarie pentru promovarea cărţii şi a activităţilor culturale care sunt în consonanţă cu ceea ce se petrece în societatea zilelor noastre. Sper că, descoperind lumea fascinantă a cărţilor dintr-o bibliotecă, paşii lor se vor îndrepta tot mai des spre ea, dorind să o cucerească şi să o transforme la nevoie în sprijin pentru propria existenţă.

Fără a minimaliza importanţa celorlalte mijloace moderne de informare şi culturalizare, trebuie spus că nimic nu poate înlocui cartea. În afara cărţii nu poate fi concepută o cultură sistematică a individului şi a societăţii.având posibilitatea de a-şi completa singur cunoştinţele, de a le îmbogăţi.

Nici computerul și nici internetul nu vor pune în umbră cărţile. Lectura va continua să joace un rol primordial în viaţa oamenilor. A. S. Puşkin spunea: „Lectura – cea mai bună învăţătură." De aceea, biblioteca va rămâne un spaţiu în care vom păși, de fiecare dată, cu dorinţa de a ne regăsi cu emoţia unui nou început, ca într-un adevărat templu al cunoașterii.

BIBLIOGRAFIE:

1. Dumitrescu Gerorgian – *Rolul activităților extrașcolare în procesul educațional,* Editura D ART, Pitești, 2013;
2. Mateescu Doina - *Rolul integrator al activităţilor extracurriculare, Revista Învățământul primar* nr. 1/2004, Editura MINIPED, București

TEACHING ENGLISH IN PRIMARY CLASSES

Prof. Alexăndroae Gabriela
Școala Gimnazială „Mihai Eminescu'', sat Oșești

In a multilingual Europe, learning foreign languages offers countless opportunities, including access to better career prospects, the chance to live, work, or study abroad, or simply the ability to travel. Language becomes a fundamental part of an individual's identity and cultural heritage.

Mastering foreign languages promotes understanding of other cultures and peoples, acting as a powerful tool to counter xenophobia, racism, and intolerance. Knowing a foreign language is vital for navigating everyday life, as it is the primary means of communication and connection with others.

In today's globalized society, proficiency in a widely spoken international language has become an indispensable skill. Therefore, it is increasingly important for children to develop the ability to communicate in an international language, such as English, from an early age.

Given the critical role of English in fostering communication in a world characterized by continuous cultural exchange, teaching it at a young age ensures that students acquire the necessary linguistic skills to interact effectively in diverse situations.

The introduction of English as a subject of study from the early years of school is a decision with undeniable benefits for the linguistic, cognitive, and cultural development of children. At a young school age, children exhibit remarkable brain plasticity, which facilitates the learning of a foreign language. Through English, they gain new perspectives on the world, enhance their thinking abilities, and acquire valuable tools for communication and intercultural understanding.

The Importance of Learning English at the Early Age

Early education is widely recognized as one of the most effective investments in human development. Studies show that skills acquired in the first years of life lay the foundation for later achievements. Introducing English as a compulsory subject from the preparatory class provides children with the opportunity to expand their vocabulary and develop communication skills in a playful manner, adapted to their age. Learning activities such as games, songs, drawings, or storytelling help children assimilate basic notions of the English language and develop proper pronunciation skills.

Additionally, learning English opens doors to various cultural and educational domains. Through language, children can access knowledge about the history, geography, and customs of other nations, fostering values such as tolerance, respect for diversity, and intercultural appreciation.

Challenges in Teaching English in Primary School

Although the benefits of introducing English at this age are evident, the teaching process may encounter several challenges. One of the main difficulties is related to the age-specific characteristics of first classes students, who have limited attention spans. Students often lose interest in an activity after a short time, requiring the use of varied and engaging methods to maintain their focus.

Another challenge is the lack of standardized teaching materials for the preparatory class. Unlike other grades where textbooks are available, teachers must obtain or create auxiliary resources from their funds. Moreover, the absence of modern technological tools in some schools—such as computers, projectors, or interactive whiteboards—limits the diversification of teaching activities.

Solutions for Effective Teaching

To overcome these challenges, teachers must adapt their teaching methods to the specific needs of their students' age group and design lessons that include playful and interactive activities. Using audiovisual materials, images, and engaging worksheets can capture students' interest and facilitate learning.

Additionally, integrating technology into the teaching process, where possible, can make English lessons more engaging. Teachers can use educational apps or interactive videos to stimulate students' curiosity and provide direct exposure to English pronunciation and intonation.

Another important aspect is the active involvement of the teacher in guiding students, especially those in the preparatory class who are just beginning their educational journey. Teachers must provide constant support, thoroughly explain activities, and encourage active participation.

Conclusion

Teaching English in primary education is a valuable opportunity to support the harmonious development of children and give them a competitive advantage for the future. However, the success of the educational process depends on the quality of teacher preparation, the availability of resources, and the use of innovative teaching methods. By overcoming challenges and continuously adapting to students' needs, teachers can transform English lessons into a memorable and effective educational experience.

BIBLIOGRAFIE:

1. Adriana Vizental, *Metodica predării Limbii Engleze*, Editura Polirom, Iaşi, 2008.
2. Ana Stoica, *Creativitatea elevilor – Posibilități de cunoaștere și educare,* Ed. Didactică și Pedagogică, București, 1983
3. Diane Larsen-Freeman, 1986. *Techniques and Principles in Language Teaching*. Oxford: Oxford University
4. Jeremy Harmer, *The Practictice of English Language Teaching*, Pearson Education Limited, 2001.
5. Jeremy Harmer, 2004. *The Practice of English Language Teaching*. London: Longman.

MATERIALE FOLOSITE LA CONSTRUCȚIA/RENOVAREA UNEI CASE

Prof. Antonie Marilena-Georgiana
Școala Gimnazială „Anton Pann", Craiova

Sarcină de lucru Chimie – clasa a VII-a, Editura Intuitext: Când zugrăvim sau facem reparații în casă, folosim diverse materiale de construcție: ciment, ipsos, rigips, aracet, vopsea etc. Analizează aceste materiale și întreabă părinții sau o persoană autorizată cum se folosesc și în ce scop. Pentru fiecare material analizat, elaborează o fișă în care să prezinți ceea ce ai aflat.

Prezentare PowerPoint: https://1drv.ms/p/s!AhK9NGek-BKAb3NFS-cNMCNSYiQ

Cimentul este un material de construcție în formă de pulbere fină, de culoare gri, fabricat prin măcinarea clincherului și care în contact cu apa face priză și se întărește. După întărire își menține rezistența și stabilitatea chiar și sub apă. Cimentul este folosit în principal pentru producerea de mortar și beton.

Ciment și liant: tipuri, caracteristici, recomandări

Cimentul, împreună cu liantul pentru zidărie și tencuială, joacă un rol fundamental în calitatea, durabilitatea și rezistența clădirilor construite.

Cimentul se utilizează într-o gamă largă de aplicații în special pentru betoane simple și armate, cât și pentru betoane de înaltă performanță.

Tipurile uzuale de ciment se împart în 3 categorii:

- Ciment Portland (CEM I)
- Ciment Portland Compozite (CEM II)
- Ciment de Furnal (CEM III)

Cimenturile compozite și cele de furnal sunt cu diverse adaosuri: puzzolana (P), zgură (S), calcar (LL), cenușă (V). Notația 32.5R sau 42.5R reprezintă rezistența maximă. CEM II înseamnă cu adaosuri de până la 20% iar CEM II-B adaosuri de până la 35%. Spre exemplu CEM II-B-M este mai slab calitativ decât CEM II-B.

Cimentul este întotdeauna utilizat împreună cu alte materiale:

- cimentul amestecat cu apă, nisip și pietriș formează betonul;
- cimentul amestecat cu apă, var și nisip formează mortarul.

Iată în ce domenii se poate utiliza cu succes:

- lucrări exterioare: alei, platforme, trotuare, drumuri;

- lucrări de construcții executate pe timp friguros;
- prefabricate: pavele, borduri, țigle, bolțari;
- construcții civile ce necesită ritm rapid de execuție: stâlpi, grinzi, planșee, centuri, scări, rampe;
- lucrări de reparații.

Multibat-ul este un liant aditivat pentru mortare de calitate utilizat pentru orice suport: blocuri de beton, cărămidă plină, cărămidă cu goluri, BCA, blocuri din beton ușor. Este potrivit pentru tencuiala interioară sau exterioară, zidărie și șape interioare.

Utilizare: pardoseală, pregătire pereți, umplere și finisare.

Multibat – liant aditivat pentru tencuială și zidărie

Tipul cimentului – ciment tip MC 12,5 pentru mortare de tencuială și zidărie

Caracteristici definitorii:

- Tendință minimă la fisurare
- Nu conține și nu necesită var
- Produs universal, pentru lucrări la interior și la exterior, aplicat manual sau mecanizat
- Pierderi minime la aplicare – aderență foarte bună la suport
- Nu atacă armătura
- Consum minim pe m^2 față de alte mortare

Domenii de utilizare:

- Zidărie (pe suport de blocuri de beton, cărămidă plină, cărămidă cu goluri, BCA, blocuri din beton ușor)
- Tencuială (interioară sau exterioară)
- Amorsă: lapte de ciment sau mortar fluid
- Tencuială propriu-zisă
- Tinci (strat de finisaj)

Suportul pe care se aplică poate să fie: beton, cărămidă plină, cărămidă cu goluri, BCA, blocuri din beton ușor.

Contraindicații – Multibat nu se utilizează la:

- prepararea betoanelor;
- șape rezistente la uzură (pardosele industriale, suprafețe supuse unor eforturi solicitante).

Betonul este un mix de ciment, apă și agregate și în unele cazuri mici cantități de ingrediente numite aditivi. Agregatele reprezintă cea mai mare proporție din mix, aproximativ 60 – 75%. Agregatele sunt de obicei materiale grosiere precum pietriș, piatră spartă, nisip sau beton reciclat. Tipul de agregat selectat depinde de aplicarea betonului. Datorită proprietăților speciale ale cimentului, betonul este un material foarte rezistent, durabil, care poate suporta sarcini grele și poate rezista în condiții extreme de mediu.

Betonul - în majoritatea cazurilor - se folosește împreună cu armături de oțel, definind ceea ce întâlnim în practică sub numele de „beton armat” - ansamblu care stă la baza majorității structurilor pentru construcții.

Agregatele de râu sau de carieră, cu diferitele lor caracteristici, dimensiuni și culori, se pot utiliza singure sau împreună cu alte produse pentru a obține materiale de construcții de înaltă calitate. Agregatele constituie scheletul de rezistență al betonului. Întrucât acestea reprezintă aproximativ 80% din volumul betonului, sorturile de agregate trebuie să fie utilizate în anumite proporții, astfel încât prin mixarea acestora să se obțină o densitate maximă a compoziției cu efect benefic asupra rezistenței la compresiune a betonului.

Ipsosul este un praf alb obținut prin deshidratarea totală sau parțială a ghipsului măcinat și încălzit în fierbătoare speciale, folosit ca liant în construcții.

Tipuri

- tencuiala colorată, ideală pentru finisarea pereților interiori, a deschiderilor pentru uși și ferestre
- tencuiala de piatră, care prin aspectul său seamănă cu piatra naturală

- ipsos venețian. Acest tip de tencuială în aspectul său seamănă cu marmura adevărată. Constă din acril, liant și componentă organică. Suprafața este obținută cu conținut de incluziuni curate cu granulație fină.
- Sgraffito - acest tip de tencuială și-a primit numele datorită caracteristicilor aplicației
- Tencuială Terrazit. Acest tip este potrivit pentru pereții interiori și fațade.
- Tencuială de mătase sau tapet lichid – conceput pentru lucrări de interior. Neinflamabil, nu acumulează electricitate statică. Materialul constă din fibre naturale sau sintetice, umpluturi minerale și diverși aditivi decorativi. Se aplică cu o spatulă de plastic pe suprafețe tencuite și amorsate sau acoperite cu ulei. Are diverse soluții de culoare și textură, nu are miros atunci când este aplicat, se obține o acoperire fără sudură, materialul este elastic și nu se crapă atunci când pereții se micșorează. Principalul dezavantaj este rezistența slabă la umiditate, dar atunci când este tratat cu lac rezistent la umiditate, poate fi folosit și în încăperi cu umiditate ridicată (bucătărie, baie ș.a.m.d.).

  Gips cartonul este o placă rigidă din ghips turnat între două straturi de carton special. Este folosit pentru construcția de pereți despărțitori, tavane și placări. De obicei se folosește la interior dar există și plăci speciale pentru fațade. Sistemele de gips carton au devenit alternativa la finisajele tradiționale realizate cu zidărie, tencuială și glet. Sistemele de gips carton ajută constructorii și proiectanții să îndeplinească reglementările pentru rezistență la foc, izolare fonică, absorbție acustică și eficiență termică. De asemenea ajută și în zonele cu umezeală ridicată, prin folosirea plăcilor speciale.

  Există mai multe destinații pentru plăci și pentru fiecare nevoie există cel puțin un tip de placă. Astfel, avem plăci din gips-carton:

- pentru spații umede
- antiincendiu
- pentru izolare fonică
- flexibile, pentru suprafețe curbe
- perforate pentru corecție acustică și design deosebit
- rezistente la impact și antiefracție
- standard
- pentru exterior
- împotriva radiațiilor razelor X (conțin o folie de plumb)
- cu calități de purificare a aerului.

O convenție neoficială a alocat în funcție de destinație și anumite culori pentru plăcile de gips-carton:

- verde – plăci rezistente la umiditate sau la umiditate și foc
- roz sau roșu – plăci rezistente la foc
- albastru – plăci pentru izolare fonică
- galben – plăci din gips-carton pentru exterior
- alb – standard sau speciale.

Gresia și faianța sunt cele două tipuri de materiale ceramice frecvent utilizate în amenajarea spațiilor casnice sau comerciale. Deși la prima vedere pot părea similare, există diferențe semnificative între ele, care determină locurile și modul în care acestea sunt utilizate.

Gresia este un tip de placă ceramică care este extrem de rezistentă și durabilă. Este de obicei folosită pentru pavarea pardoselilor datorită rezistenței sale la uzură și la tracțiune. Gresia este fabricată la temperaturi foarte ridicate, ceea ce îi conferă această rezistență. Este disponibilă într-o varietate de culori și stiluri fiind indicată pentru orice design interior sau exterior.

Faianța este un tip de placă ceramică mai puțin rezistentă, dar cu un aspect elastic. Este frecvent utilizată pentru a acoperi pereții de baie și bucătărie datorită rezistenței sale la apă și ușurinței de curățare. Faianța este produsă la temperaturi mai scăzute decât gresia și, de obicei, are o glazură lucioasă care adaugă un element decorativ suplimentar.

În afară de aspect și modul de utilizare diferit, gresia și faianța se deosebesc prin densitate și prin rata de absorbție a apei. Gresia este mai densă și mai grea, deci este mai indicată pentru spațiile cu trafic

mare, cum ar fi bucătăriile și holurile. În ceea ce privește absorbția apei, gresia este mai bună decât faianța. gresia este ideală pentru spații umede, cum ar fi băile sau bucătăriile, în timp ce faianța se recomandă mai degrabă pentru zone uscate.
Ambele se găsesc într-o gamă largă de culori și modele, însă faianța oferă mai multe posibilități de stil, datorită glazurii lucioase pe care o are.
Cele mai multe persoane aleg gresia în funcție de mai mulți factori, cum ar fi culoarea acesteia, textura, decorul sau luciul.

Este, de asemenea, extrem de important să reținem că gresiile sunt de două tipuri:

- Gresia glazurată: aceasta are două straturi, unul gros și unul superficial. Stratul superficial poartă, practic, luciul și decorul plăcii de gresie.
- Gresia porțelanată: este colorată în masă și este turnată din același material. Textura gresiei porțelanate este obținută prin presare.

Gresia porțelanată neagră este potrivită atât pentru spații interioare cât și pentru cele exterioare, spre exemplu balcon.

Gresia porțelanată albă poate fi utilizată atât la interior, cât și la exterior, însă problema cea mai mare a acesteia este că orice modificare a aspectului va fi extrem de vizibilă.

Gresia porțelanată gri are un impact vizibil semnificativ și care, cel puțin din punct de vedere al curățeniei, este mult mai ușor de întreținut.

Pentru a placa o baie sau o bucătărie cu gresie, cea mai bună soluție este gresia glazurată. Aceasta este rezistentă la traficul de interior, se curăță ușor și nu costă mult. Cu toate aceste, pentru exterior, gresia cea mai potrivită este cea porțelanată, deoarece rezistă fără probleme la îngheț și dezgheț, este rezistentă în timp și se montează foarte ușor. Gresia porțelanată este mult mai rezistentă la șocuri, fiind potrivită pentru locurile în care traficul este intens. Este bine să se evite folosirea gresiei glazurate la exterior, deoarece sunt șanse mari ca aceasta să se spargă și să își piardă din proprietăți.

Gresia porțelanată pentru baie

Comparată frecvent cu materiale precum granitul și marmura datorită proprietăților sale, gresia porțelanată este un finisaj durabil și rezistent la abraziune și la contactul cu agenții chimici, cum ar fi produsele utilizate pentru curățare. Aceasta rezistă cu succes la șocuri mecanice, trafic intens, la pătare și la variații de temperatură. Datorită faptului că acest finisaj are un grad de absorbție al apei foarte mic și suportă fără probleme înghețul și dezghețul, este recomandat atât în placările pardoselilor interioare, cât și în cazul placărilor exterioare, inclusiv în placarea piscinelor.

Gresia porțelanată pentru living

Se poate utiliza gresia porțelanată pentru încălzirea în pardoseală, datorită faptului că acest tip de încălzire oferă un confort sporit, are un impact estetic minim și oferă avantaje financiare. Transmiterea căldurii variază în funcție de doi factori: grosimea materialului și conductivitatea termică a acestuia. Cu cât grosimea pardoselii este mai mică, cu atât conductivitatea termică va fi mai mare, prin urmare, capacitatea de a transmite căldura prin materialul cu care este acoperită este mai mare. Având o inerție termică deosebită, gresia porțelanată este ideală în cazul încălzirii prin pardoseală. Fiind subțire acest tip de gresie permite căldurii să radieze în mod constant și omogen.

Plăcile ceramice glazurate nu pot fi utilizate în cazul amenajărilor exterioare, ci doar în cazul celor interioare, dat fiind faptul că acestea se uzează mult mai rapid. Gresia glazurată se ciobește ușor în urma șocurilor mecanice, nu este foarte rezistentă la abraziune, suprafața sa se matifiază, iar imprimeul se estompează. Mai mult, gresia glazurată nu rezistă la prea multe cicluri îngheț-dezgheț. Modelele porțelanate sunt mai scumpe decât cele glazurate, diferența de preț reflectându-se în durabilitate și rezistență.

Potrivit Porcelain Enamel Institute (PEI), plăcile ceramice sunt clasificate după intensitatea traficului în spațiul unde va fi montată, în 5 categorii:

PEI I – trafic ușor, o gresie cu o astfel de rezistență la abraziune este recomandată pentru spații puțin circulate, cum ar fi baia sau debaraua

PEI II – trafic moderat; se poate opta pentru acest tip de gresie pentru pardoselile interioare din casă, dar nu este indicat să fie montată în bucătărie, holuri, scări de la intrare

PEI III – trafic rezidențial intens; este indicată pentru spații intens circulate din locuință, cum ar fi bucătăria și holul

PEI IV – trafic comercial mediu; acest tip de gresie este destinat birourilor cu circulație medie, respectiv spațiilor publice intens circulate, cum ar fi centrele comerciale, băncile

PEI V – trafic comercial intens; gresie recomandată pentru spațiile interioare intens circulate, cum sunt centrele comerciale, băncile, dar și pentru locurile exterioare, cum ar fi trotuarele, piețele, aleile

După rezistența la alunecare se clasifică astfel: R9 – grad de antialunecare normal (pentru spații interioare cu trafic normal, uscate), R10 – rezistență medie la alunecare (pentru garaj, bucătării,băi, dușuri), R11 – rezistență ridicată (se poate folosi pentru spații unde este umezeală mare, terase, balcoane deschise, aleile din grădină, garaj), R12 – rezistență la alunecare foarte mare (gresie destinată spațiilor industriale, unde se lucrează cu grăsimi alimentare, parcări auto), R13 – rezistență extremă (pentru mediile industriale în care se folosesc substanțe alunecoase).

BIBLIOGRAFIE:

1. https://wikipedia.ro
2. https://w.w.w.leroymerlin.ro
3. https://w.w.w..construieste.info
4. https://siniat.ro, https://ceramil.ro

ISTORIA ȘI EVOLUȚIA JOCURILOR VIDEO

Banu Aurelia – Palatul Copiilor, Vaslui
Bucur Laura – Școala Gimnazială „Ștefan Cel Mare”, Vaslui

„Obiectivul evident al jocurilor video este de a distra oamenii, surprinzându-i cu experiențe noi.”
(Shigeru Miyamoto)

Jocurile video care astăzi generează miliarde de dolari anual, atrăgând milioane de jucători din întreaga lume, au un istoric controversat.

Conform unor surse, primul joc video a apărut în 1940 și se numea „Nim”. Alte surse susțin că jocurile video au debutat în 1960 odată cu lansarea unui program de calculator pentru IBM. Primul joc comercial „Computer Space” de tip arcade a fost inventat în 1971 de Nolan Bushnell și Ted Dabney

Consolele de jocuri cuprind opt generații, prima fiind între anii 1972-1977

Compania Magnavox a lansat prima prima consolă de jocuri pe televizor numită Odyssey (1972). Aceasta a venit cu câteva jocuri simple, cum ar fi „Tennis”, „Ping-Pong” și „Hockey”.

Consola Odyssey

A doua generație (1977-1983) a fost dominată de:

- Consola Atari 2600 bazată pe casetă; în perioada sărbătorilor de iarnă au fost lansate nouă jocuri care s-au bucurat de un real succes pe piață și mulțumită acestora ajunge să fie una dintre cele mai populare console a primelor generații
- Colecovision, o consolă mai puternică decât restul sistemelor disponibile, a apărut pe piață în 1982. Vânzările sistemului au crescut, dar din cauza apariția unei multitudini de jocuri de calitate scăzută, piața se va prăbuși la numai un an după lansare.

A treia generație (1985-1989) a fost cunoscută era de aur a jocurilor video, fiind momentul în care acestea au devenit populare în rândul maselor, iar industria a început să genereze venituri semnificative. În 1989, Nintendo a lansat consola portabilă „Nintendo GameBoy", care a fost vândută în 118 de milioane de exemplare în întreaga lume. Această consolă a venit cu jocuri precum „Super Mario Bros." și „The Legend of Zelda" .

Consola Nintendo GameBoy

A patra generație (1989-1996), este cunoscută prin apariția consolei Sega Genesis care conține jocuri precum „Sonic the Hedgehog.

A cincea generație (1994 - 2002) În 1994-1995, Sega a lansat Sega Saturn și Sony a debutat pe scena jocurilor video cu PlayStation. Ambele console foloseau tehnologie pe 32 de biți. Nu după mult timp s-au dezvoltat jocurile 3D pe o consolă de 64 de biți lansată de Nintendo. În 1996 s-au vândut mai mult de 1,5 milioane de bucăți doar în trei luni. În același an în Japonia.au apărut jocurile video muzicale cum ar fi: Dance, Dance Revolution și Beatmania.

A șasea generație (1998-2006) Sega Dreamcast, lansată în 1998 a avut succes în Japonia dar nu și în America de Nord unde vânzările au fost sub așteptări. În 2000 Sony lansează PlayStation2 pe care a rulat jocul de strategie The Sims, cel mai bine vândut joc pe calculator. În 2001 apare consola Xbox de la Microsoft cu lansarea jocului Halo, vândut în peste 5 milioane de copii în 2002. A avut și un impact cultural influențând industria jocurilor video și contribuind la popularizarea genului First-Person Shooter (FPS) pe console. A generat o serie de continuări, spin-off-uri, cărți, benzi desenate și o serie TV. În 2003 Nokia intră pe piața consolelor cu hibridul consolă – telefon N Gage. În 2004, Blizzard a lansat „World of Warcraft", un joc online, care a devenit unul dintre cele mai populare jocuri din toate timpurile.

Consola PlayStation 2

A șaptea generație are ca referință anul 2005
Primul loc în topul vânzărilor din actuala generație de console îl are Nintendo Wii, care a revoluționat gaming-ul datorită controlerului, sub forma unei telecomenzi dar dotat cu senzori de mișcare. Sony lansează noua consolă PlayStation 3 ce poate fi instalată pe sistemul de operare Linux acest lucru fiind explotat de gameri. Microsoft a creat noul „Xbox Kinnect"

A opta generație debutează cu Wii U, urmând ca în octombrie 2013 să apară Playstation4 și XboxOne de la firma Microsoft care a investit peste un miliard de dolari în dezvoltarea acestei industrii a jocurilor

Pe partea de portabil sunt lansate Nintendo 3DS, care aduce pentru prima dată jocurile 3D pe micul ecran, și PlayStation Vita, care implementează toutchscreen-ul și pe partea din spate a consolei. Apar și consolele bazate pe sistemul de operare Android, folosit în principal pentru smartphone-uri, cum ar fi Ouya și Nvidia Shield În toamna anului 2020 a apărut următoarea generație de console XBoxSeriesX și PlayStation5 care și-a optimizat suportul hardware și pentru realitatea virtuală (VR)

Consola XBoxSeries

Consola PlayStation5

Noua eră a jocurilor precum și viziunile pentru viitorul lor par să fie determinate de transformările în crearea de conținut și accesul la jocuri, prezentând o oportunitate de a reinventa modul de joc al utilizatorilor.

Viitorul în industria jocurilor video

În ciuda provocărilor de ordin tehnic, jocurile în cloud vor deveni foarte populare. De remarcat faptul că de a juca ping pong pixelat singur pe mașini arcade, până la crearea și explorarea lumilor virtuale, progresul industriei jocurilor este incontestabil.

Jocurile video nu sunt doar o formă de divertisment, ci și o industrie importantă care a generat miliarde de dolari în fiecare an. În prezent, jocurile video sunt utilizate și în scopuri educaționale și în domeniul cercetării, ca o modalitate de a simula anumite scenarii și situații. În plus, jocurile video au devenit o modalitate populară de a construi și de a încuraja cercetarea în domeniul inteligenței artificiale. Jocurile video pot fi utilizate pentru a testa algoritmi de învățare a mașinilor și de a îmbunătăți abilitățile AI în învățarea automată.

Astăzi ne bucurăm de jocuri video complexe, cu grafică impresionantă, aproape de realitate, ce pot fi redate pe diferite platforme. Inovațiile tehnologice precum realitatea augmentată și realitatea virtuală i-au încurajat pe oameni să încline spre jocurile mobile. Apariția jocului Pokemon Go a influențat apariția jocurilor bazate pe realitatea augmentată. Estimările arată că piața jocurilor video AR și VR va atinge 11,0 miliarde USD până în 2026.

Concluzii

În general, piața jocurilor video este mereu în continuă transformare, paralelă cu evoluția tehnologică și cu tendințele de joc ale oamenilor. În plus, concurența în creștere între dezvoltatori va fi, de asemenea, un factor critic care va propulsa experiența de joc

BIBLIOGRAFIE:

1. https://tudorelectronicgroup.ro/istoria-jocurilor-video/
2. https://evz.ro/jocurile-video-tendinte-si-tehnologii.html
3. https://ro.wikipedia.org/wiki/Joc_video
4. https://ro.wikipedia.org/wiki/Istoria_jocurilor_video
5. https://www.vocea-olteniei.ro/2021/06/02/citate-interesante-din-si-despre-jocurile-video-care-se-aplica-in-viata-reala/
6. https://prezi.com/p/tzjgss4jccev/evolutia-jocurilor-video/
7. https://www.logiscool.com/ro/blog/ghid/gamingul-avantaje-si-dezavantaje

PUTEREA APARȚINE EDUCAȚIEI SAU DESPRE UN ALTFEL DE „FOTOGRAFIE(RE) A LUMII”

Prof. Cernoschi Adina-Gabriela
Școala „Gimnazială „Alexandra Nechita” Vaslui

Într-o țară în care privirea devine neputincioasă în a cuprinde grandiosul spectacol cultural, Cursul „Photo and Video Making in your Classroom: the Educational Power of Multimedia”, dresfășurat în Italia, la Roma, aduce participanților săi emoția și eleganța unei prezentări în care modernitatea este mereu tributară trecutului, iar omul este superior, prin sensibilitatea și prin ingeniozitatea sa, invențiilor pe care tot el le-a semnat. Programul pentru Mobilități Erasmus+ în domeniul „Educație Școlară” oferă, în anul școlar 2024-2025, în perioada 28 octombrie 2024 – 2 noiembrie 2024, șansa desfășurării Proiectului „Inovarea educației prin abilități și competențe digitale”, reprezentată prin această activitate de formare, dedicată artei fotografice și creării unor filme, în scopul educării esteticului și al creativității elevilor noștri. Proiectul are obiective și scopuri actuale (promovarea utilizării noilor tehnologii și a metodelor inovatoare de predare, îmbunătățirea învățării limbilor străine și a diversității lingvistice în școală și sprijinirea schimbului și a transferului de bune practici în materie de predare și dezvoltarea școlii, sprijinirea dezvoltării profesionale a

cadrelor didactice, a personalului de conducere a instituției de învățământ și a altor categorii de personal didactic), așa cum o dovedește și titlul.

Cursul urmat și absolvit n-a fost propriu –zis doar despre fotografie și despre video (deși abundența informațiilor despre istoria filmului și cea a fotografiei a cucerit nu doar pe cei pasionați), a fost, de fapt, o apologie a omului, o lecție despre emoție și despre firescul și modestia pe care fiecare dintre noi trebuie s-o oferim celorlalți, devenind astfel artă unul pentru altul. Susținut de către un artist modern, Federico Betta, absolvent de filozofie și cu o carieră impresionantă în cinematografie, în televiziune, reportaje, animație, în documentare, întâlnirile în cadrul locației din centrul vechi al Romei, la o suta de metri de Columna lui Traian, au fost mereu o sinceră bucurie. Orele de curs au fost armonie între profunzimea spirituală, cultura exprimată fără dorință de epatare și deschiderea spre a–i cultiva pe ceilalți, formatorul fiind mereu deschis la propria îmbogățire. .

Astfel, noțiunile de istoria filmului și cele ale istoriei fotografiei, familiarizarea și lucrul cu aplicația CupCut (o aplicație gratuită prin care elevul poate să editează clipuri și videoclipuri, pentru orele de literatură, de comunicare, dar și de limbă, atât în scopul temelor pentru acasă, cât și în cadrul lecțiilor de sistematizare, de evaluare sau de recapitulare), editarea clipurilor video au fost pașii pe care i-am urmat într-un balet al explicațiilor simple și clare. Si totul ne-a ieșit la curs: prezentarea, filmulețul, intervențiile, interacțiunile cu colegii. A fost prea condensat și prea fascinant, să ratam vreo zi! Prin urmare, ne-am conformat primului citat cu care mentorul și-a început cursul: ,,Absența limitelor este dușmanul artei”- Orson Welles, mare regizor american de film și de teatru, scenarist și producător ce aparține secolului al XIX-lea.

Atitudinea bonomă și delicată a domnului Federico Betta s-a tradus și în modul în care a încercat să teoretizeze: nimeni nu greșește cu nimic, mereu repetă pentru ideal, filmezi, schimbând puncte de vedere, perspectiva este cea care contează, filmul și fotografia trebuie să fie emoție, pot fi doar imagini, doar simple sunete din natură, fără replici, filmul este atmosferă, este simplificare, trebuie să tratezi doar un subiect, complexitatea obosește și acționând astfel se ratează claritatea actului artistic. În fiecare fotografie trebuie să existe emoția celui care o face (în ciuda faptului că telefonul aparține tehnologiei, în el trebuie să punem emoția noastră

atunci când facem fotografia. Si elevul, mai mult decât oricine, trebuie să știe să dea curs emoției sale!).

Elevul trebuie să știe ca asemenea oricărui act de cultură, și filmul video, și fotografia depind de audiența și de scopul în care s-au făcut acestea. Audiența este, la rândul său, un eu emoțional, nu un eu analist. Dacă este invers, fotografia își pierde din magie si din mesaj. Un singur element din fotografie poate fi un alterego al fotografului, astfel caracterul și personalitatea noastră sunt aduse în fotografie, de aceea se poate vorbi despre o diferență uriașă sau doar sesizabilă între rezultatul actului creativ/perspectivă și realitatea care a stat în fața obiectivului. De aceea, fotografia și montajul cadrelor pot fi mijloace prin care ne cunoaștem elevii, pasiunile și perspectivele lor.

Autorul fotografiei (elevul , în acest caz) trebuie să se focuseze pe caracter, nu pe fundal. Focusându-te pe detalii, poți recrea o mare poveste sau nu, deoarece adevărata poveste este în noi. Uneori, actul interpretării este departe de adevăratul mesaj pe care a vrut să-l transmită cel din spatele aparatului de fotografiat/al telefonului (a se vedea lucrarea fotografului german, dornic a surprinde

condițiile umane, Thomas Hoepker, ,,Andy Warhol in his factory”. Audiența s-ar putea întreba la vizualizarea acestei lucrări: Oare ce a exprimat autorul prin acest filtru verde!? Răspunsul ar fi unul simplu: Nimic, doar ii place culoarea verde!)

Astfel, autorul filmului și al fotografiei trebuie să-și cunoască auditoriul, creându-i un univers de așteptare, fotografia solicitându-l la numeroase întrebări, fiind flămând după numeroase răspunsuri și după numeroase povești. Și toate acestea deoarece actul fotografierii și al creării filmelor/reportajelor/ a documentelor nu este închis, ci el dă naștere unor nelimitate întrebări, unor infinite răspunsuri și interpretări. Acest aspect cucerește elevul, curiozitatea și creativitatea lui fiind răspunsuri la aceste acte ale interpretărilor. Elevul însuși devine un creator

alături de scriitorul de la a cărui poveste pornește și un hermeneut al tuturor semnelor pe care le întâlnește.

Indiferent de epocă, atât autorul, cât și destinatarul sunt îndemnați să trăiască emoția, să nu judece fotografia, pentru că fotografia nu mai este realitate, ea este acum act emoțional. În epoca modernă și postmodernă, fotografia se schimbă, tehnicile sunt altele, complicându-se în funcție de creativitatea autorului, compoziția cadrelor este alta, mai multe planuri se suprapun pe aceeași temă, se creează contraste pe aceeași poveste, fotografia devine un rezultat elaborat, excesiv de îndrăzneț, fotoșhopul își face și el simțită prezența. Dar deasupra tuturor tot emoția este cea care dictează valoarea, iar elevul trebuie să știe că ea este cea care îl poartă în și spre actul artistic.

MOTIVAȚIA- FACTOR DECISIV ÎN PROCESUL DE PREDARE -ÎNVĂȚARE

Prof. Chelmu Loredana
Școala Gimnazială „Mihai Eminescu" Vaslui

Perioada în care trăim este una deosebit de complexă şi, am putea spune, uneori copleşitoare. Fenomene sociale diverse, precum creşterea numărului de şomeri sau criza economică a lumii şi a ţării noastre, se repercutează direct sau indirect asupra școlii, ca instituţie integrată în sistemul social, asupra procesului educațional pe care aceasta îl desfășoară, asupra felului în care utilitatea educației este percepută de către actorii sociali.

Într-o societate care pare să nu-și mai găsească direcția sau reperele, educația de tip școlar tinde să devină victima tuturor schimbărilor de perspectivă, de viziune sau lipsei de viziune a celor care încearcă în fiecare an să reformeze sistemul educațional, sistem despre care se afirmă că nu mai este potrivit pentru contemporaneitate. Zbuciumul social, răsturnarea de valori sau lipsa de valori autentice se reflectă în fiecare zi în știrile de presă, știri în care școala apare de cele mai multe la categoria *Așa nu! Așa nu!,* pentru că elevii sunt prezentați în timp ce frecventează barurile din apropierea școlilor, *Așa nu!* pentru că elevii se bat în clasă sau își agresează profesorii, *Așa nu!,* pentru că elevii sunt declarați semianalfabeți în evaluările de tip PISA, *Așa nu!,* pentru că elevii preferă strada și cluburile, școlii etc. Aceasta este realitatea din școala românească prezentată de o mass-media care uită să se aplece asupra ceea ce această școală are încă frumos și valoros. Este adevărat că școala românească face parte din lumea, din societatea românească. Drept urmare, ea nu se poate izola de ceea ce se întâmplă în jur. Elevii, de cele mai multe ori ființe mature, cu simț critic accentuat, pot să evalueze și să conchidă asupra rolului pe care îl are școala în devenirea personală și profesională a celor care, în momentul de față, par să se bucure de succes în spațiul public. De multe ori, ei sunt chiar atrași de aceste figuri celebre, dar, în cele din urmă, conștientizează că, într-un moment sau altul, pe termen scurt sau pe termen lung, cei care nu au o pregătire temeinică, cei care nu demonstrează competență, profesionalism, temeinicie și rigoare în ceea ce fac, sunt etichetați de societate și, după un scurt moment de glorie, trec în umbră.

Este indiscutabil, așadar, rolul pe care îl are școala în devenirea, în formarea fiecărei persoane. În acest context, problema care rămâne deschisă este următoarea: *cum pot școala și toți actorii implicați în procesul educațional să-l motiveze pe elev pentru învățarea autentică, acel tip de învățare care să-i formeze competențe prin intermediul cărora să înregistreze succes personal, social, profesional?*

Atât pentru cei care se află la catedră, pentru părinți sau pentru experții în domeniul științelor educației, motivația este cheia succesului în învățare. De la Piaget la Gardner, teoreticienii mecanismelor învățării au subliniat faptul că motivația este fundamentul pe care se construiește succesul educațional. Implicit, se poate afirma că lipsa motivației pentru învățare poate să conducă nu numai la performanțe școlare scăzute, ci și la alte acumulări negative care pot sta la baza unor abateri sau devianțe comportamentale, devianțe care, spuneam mai devreme, încadrează școala la capitolul *Așa nu!*.

Este aproape un loc comun astăzi că orice educator interesat și responsabil trebuie să controleze cât mai bine mecanismul motivațional pentru a asigura condițiile unui parcurs școlar optim. Acest lucru devine o prioritate în contextul slabei dezvoltări a unor programe dedicate acestei arii, atât în formarea inițială cât și în cea continuă. De asemenea, acest demers aste cu atât mai relevant în fața unor provocări fără precedent în activitatea didactică, reflectate în imperativul asistării elevilor de a deveni persoane autonome, capabile să învețe pe parcursul întregii vieți, de schimbările structurate în plan curricular, introducerea noilor tehnologii de informare și comunicație în procesul de predare-învățare, o nouă relație a școlii cu comunitatea pe care o deservește.

Generațiile trecute ne-au lăsat proverbul „Ai carte, ai parte!", un îndemn direct pentru tineri de a-și canaliza energiile și efortul spre școală, spre a investi în propria dezvoltare.

Ne întrebăm în ce măsură mai este astăzi un astfel de îndemn capabil să concentreze și să stimuleze efortul elevilor? Răspunsul se poate regăsi în regândirea unei relații vechi dar extrem de actuale: motivația pentru învățare – performanța școlară.

Motivația pentru învățare a elevilor trebuie stimulată, orientată, întreținută, iar cadrul didactic joacă, alături de părinți, un rol de prim rang în această întreprindere. Astfel, este esențial ca educatorii (în sens generic) să fie convinși că este nevoie de intervenția lor pedagogică și că deficitul de motivație poate să fie influențat pozitiv în spațiul școlar.

Un elev care nu este atras de o anumită disciplină școlară și care nu găsește în profesor un sprijin în menținerea pe linia de plutire a rezultatelor școlare tinde să dezvolte o întreagă paletă de sentimente sau comportamente negative. Profesorii ar trebui să încerce să afle care sunt lucrurile de care elevii sunt interesați, care sunt lucrurile care-i pasionează și să găsească modalitățile cele mai potrivite de a le transforma în modalități de stimulare a progresului lor și în căi de a le dezvolta o atitudine pozitivă, deschisă față de învățare și față de școală. Cu cât elevii sunt mai mult ajutați în stabilirea și realizarea scopurilor prin situațiile create de profesor în procesul de învățământ (respectând particularitățile de vârstă și individuale, profesorul fixează în mod diferențiat sarcini elevilor săi), cu atât motivele activității lor se consolidează mai ușor, devin mai eficiente. În acest sens, este de dorit ca profesorii să știe că *există un număr semnificativ de factori ambientali, pe care profesorii îi pot utiliza pentru a crește motivația elevilor:1) Începerea lecției prin a da elevilor un motiv de a rămâne conectați 2) Expectanțe clare 3) Fixarea unor obiective pe termen scurt 4) Aprecierea verbală și scrisă 5) Utilizarea judicioasă a notării 6) Stimularea descoperirii, explorării, curiozității epistemice.*

Un copil motivat dorește să învețe, se bucură atunci când realizează activități relaționate cu învățarea și crede că școala și învățarea sunt activități importante pentru viața lui.

Utilizarea acestor strategii va permite copiilor să-și dezvolte dorința de a avea performanțe bune în școală și credința că învățarea este importantă și le îmbogățește viața.

Problema motivației umane nu trebuie înțeleasă într-un mod simplu, mecanicist. Nu există un comutator magic al motivației, care să determine oamenii să dorească să învețe, să lucreze mai mult, să acționeze într-o manieră mai responsabilă. Facilitarea și nu controlul ar trebui să ne ghideze ideile, când încercăm să schimbăm anumite comportamente în școală. Chiar când o persoană este într-o poziție de autoritate, cum este profesorul, eforturile de a motiva elevii într-o anumită direcție vor avea un succes mai semnificativ dacă relația profesor–elev este considerată una de colaborare între persoane ce pot sau nu să împărtășească aceleași sentimente, expectanțe și scopuri. Altfel, intervențiile motivaționale ce nu respectă scopurile, emoțiile și convingerile unei persoane legate de o anumită situație pot produce efecte pe termen scurt, dar pe o perioadă mai mare de timp aceste intervenții pot să eșueze.

Metodele active constituie, în abordarea educației individuale și colective, ceea ce generează o formă puternică a angajării și a înțelegerii ei ca extensie a experienței participanților. Ființa umană are în însăși natura sa „dorința acțiunii". Metodele active sunt exerciții care slujesc acestei nevoi și, concomitent, promovează crearea de grupuri *bune* și *o bună atmosferă de grup*. O bună cooperare în cadrul grupului presupune ***deschidere, dialog și participare***, iar obiectivul metodelor active propune aceste elemente.

Exercițiile care sunt utilizate trebuie să ofere ***speranța*** că ceva plăcut și pozitiv poate fi realizat, altfel există probleme sau conflicte de stăpânit sau provocări cărora trebuie să li se facă față.

Exercițiile trebuie să fie ***distractive*** și să ***nu umilească***. Râsul este un lucru foarte relaxant; neurologul francez Henri Bernstein afirmă că un minut de râs este la fel de relaxant ca o meditație profundă. Trebuie să nu râdem însă *de* cineva, ci *cu* cineva.

Exercițiile ce urmează a fi prezentate ajută la cunoașterea celuilalt, îndepărtarea tensiunii și a agresiunii, relaxarea atmosferei, exprimarea emoțiilor, dezvoltarea calităților și a sentimentelor, împrospătare și varietate, oferă posibilitatea de a participa, învață lucruri noi, dezvoltă cunoștințele și competențele/abilitățile, sprijină descoperirea propriilor capacități și talente, dau încredere în sine, dezvoltă intuiția, stârnesc și oferă plăcere.

În fiecare exercițiu există sentimentul ***confidențialității***. Când folosești aceste exerciții trebuie să nu spui înainte prea multe despre ceea ce vrei să faci sau despre ceea ce se va petrece: acestea sunt surprize. După fiecare exercițiu este bine de reflectat la ceea ce s-a întâmplat și cum s-a întâmplat.

Când folosim aceste exerciții, trebuie să existe un lider în grup. Acesta poate fi din afara exercițiului sau poate participa la exercițiu. El dă energia și cu întreaga sa ființă promite că se va petrece ceva bun. Liderul de grup trebuie să gândească pozitiv. Este foarte important ca liderul să experimenteze aceste exerciții și să le folosească așa cum i-ar plăcea să fie folosite asupra sa.

Exercițiile pot fi folosite în maniere selective cu orice grup și în orice lecție, ca parte a unei învățări experimentale. Este bine să le folosim când un grup se formează, dar și acolo unde este nevoie să se redea energia sau motivația fiecăruia în parte.

Metodele active trebuie utilizate de asemenea pentru a sprijini elevii foarte activi; înainte de a utiliza un anumit exercițiu este bine să reflectezi ce obiective vei atinge prin acesta, care este finalitatea sa.

Încercând să identific cauzalitatea unui proces de învățare pozitiv, am adresat elevilor, din ciclul gimnazial, următoarea întrebare: *De ce învățați?*

Răspunsurile au fost diverse: pentru notă, pentru că mi s-a promis un telefon nou, pentru că așa trebuie, dacă mă întreabă alții ceva să știu să răspund, ca să mă lase părinții la calculator, ca să reușesc la examen, mă interesează, îmi place profesorul etc. Am rămas surprinsă de răspunsurile copiilor care, cu excepția ultimelor două răspunsuri, se situează în sfera motivației extrinseci. La vârsta gimnaziului elevii ar trebui să fie motivați și de structuri motivaționale intrinseci. Acestea sunt responsabile de plăcerea cu care se implică elevii în învățare. Un elev cu o motivație intrinsecă va lucra la o problemă de matematică pentru ca este distractiv și ii face plăcere. Sau, o persoana cu o motivație interioară puternica va încerca sa găsească soluții la o problema datorita faptului ca e extrem de implicat în ce face. Motivația intrinseca se refera la motivația care vine din interiorul unui individ și nu din recompense exterioare, cum ar fi banii, cadourile sau notele de la școală.

În vederea stimulării motivației pentru învățare am exersat diverse metode care au rolul de a crea fondul efectiv pozitiv și de a stimula motivația intrinsecă pentru învățare. **De exemplu *Zarurile sentimentelor*** este o metodă prin care participanții împărțiți în grupuri mici se așează în cerc pe podea sau în jurul unei mese. Fiecare grup are un zar și o hârtie pe care sunt desenate 6 fețe reprezentând 6 emoții , fiecare număr reprezentând o emoție/ un sentiment diferit: 1 = ură, 2 = tristețe, 3 = teamă, 4 = plăcere, 5= dragoste, 6= surpriză. Fiecare participant aruncă zarul și în funcție de numărul obținut acesta împărtășește celorlalți când a avut ultima oară acel sentiment.

O altă metodă interesantă a fost „cafeneaua de învățare", aceasta este o metoda de lucru pe grupe, fiecare grupă având de rezolvat o anumită sarcina de lucru, elevii trebuind sa treacă - pe rând, prin toate grupele. Profesorul are rolul de „gazda" care stabilește sarcinile de lucru și îi servește pe elevi cu suc, dulciuri, pentru a crea o atmosferă plăcută de lucru. De asemenea, în fiecare grup un participant îndeplinește rolul de „gazda" - care prezintă noilor participanți sarcina de lucru si rezultatele obținute pana atunci. În acest mod, elevii se implică în activitate în mod liber și totul se desfășoară într-un mod atractiv.

Evident ca astfel de metode nu pot fi utilizate foarte des în activitățile didactice și nici la toate obiectele, dar pot fi adaptate și aplicate periodic. Ulterior aplicării unor metode de stimulare a motivației este necesară o analiză a rezultatelor acestora și în funcție de rezultate pot fi îmbunătățite. Ideea centrală a cursului la care am participat este că putem promova și crea situații de învățare într-un mediu care implică activismul elevilor și care presupun creșterea motivației.

Elevii mai motivați se vor implica activ în învățare și vor obține rezultate mai bune.

BIBLIOGRAFIE:

1. Ausubel, D.P., Robinson, F.G. (1981), *Învățarea în școală. O introducere în psihologia pedagogică*, E.D.P., București;
2. Cosmovici, A., Iacob, I. (1998), *Psihologie școlară*, Editura Polirom, Iași;
3. Golu, P. (2001), *Psihologia învățării și dezvoltării*, Editura Fundației Humanitas, București;

4. Neacșu, I. (1978), *Motivație și învățare*, E.D.P., București;
5. Negovan, V. (2006), *Introducere în psihologia educației*, Editura Universitară, București;
6. Popenci,Șt., Fartușnic C. (2009), *Motivația pentru învățare: de ce ar trebui să le pese copiilor de ea și ce putem face* pentru asta, DPH, București;
7. Potorac, E. (1978), *Școlarul între aspirații și realizare*, E.D.P., București;
8. Vintilescu, D. (1977), *Motivația învățării școlare*, Editura Facla, Timișoara.

ANXIETATEA ELEVILOR CU CES ÎN CADRUL ORELOR DE MATEMATICĂ

Prof. Chiriță Mihaela-Cecilia,
Școala Gimnazială „Vasile Conta" Iași

Anxietatea este o problemă frecvent întâlnită în rândul elevilor, iar în cazul celor cu Cerințe Educaționale Speciale (CES), aceasta poate fi accentuată de diversele provocări cu care se confruntă în mediul educativ. Când vorbim despre elevii cu CES în cadrul orelor de matematică, anxietatea devine un subiect important de discuție, deoarece matematica este adesea percepută ca o disciplină dificilă și provocatoare, iar elevii cu CES pot resimți o presiune suplimentară din cauza modului în care sunt structurate lecțiile și evaluările.

Elevii cu CES, care includ copii cu dizabilități de învățare, tulburări de comportament, tulburări de spectru autist, ADHD, dificultăți de auz, vedere sau mobilitate, pot experimenta anxietate dintr-o varietate de motive. Frica de eșec, teama de a nu înțelege sau de a nu fi acceptați de colegi sunt doar câteva dintre factorii care pot contribui la niveluri ridicate de stres. În cazul matematicii, materia este adesea privită ca o „disciplină de performanță", în care elevii se simt obligați să demonstreze o înțelegere rapidă și exactă a conceptelor. Acest lucru poate duce la un sentiment crescut de nesiguranță pentru elevii cu CES, care se pot simți depășiți de volumul de informații și de complexitatea subiectului.

Anxietatea elevilor cu CES în cadrul orelor de matematică poate fi cauzată de mai mulți factori:

- Teama de eșec: Elevii cu CES pot simți că nu reușesc să răspundă corect sau să înțeleagă conceptele matematice, ceea ce poate duce la un sentiment de frustrare și frică de a fi „scoși în față" în timpul lecțiilor.
- Diferențe în ritmul de învățare: Unii elevi cu CES pot avea un ritm mai lent de învățare sau pot necesita metode didactice alternative pentru a înțelege noțiunile matematice, ceea ce poate crea o stare de stres față de colegii lor care avansează mai repede.
- Evaluarea sumativă: Testele și examenele pot fi o sursă majoră de anxietate pentru elevii cu CES, mai ales când acestea nu sunt adaptate nevoilor lor individuale. Lipsa unor metode de evaluare diferențiate poate contribui la sentimentul de inadecvare.
- Lipsa suportului adecvat: Elevii cu CES pot simți că nu primesc sprijinul necesar din partea profesorilor sau a colegilor, iar acest lucru poate amplifica frica și anxietatea. Profesorii care nu sunt suficient de pregătiți pentru a lucra cu elevi cu nevoi educaționale speciale pot face greșeli în abordarea lor pedagogică, ceea ce poate afecta încrederea elevilor.

Pentru a sprijini elevii cu CES și a le reduce anxietatea, este esențial ca profesorii de matematică să adopte o abordare mai flexibilă și empatică. Iată câteva strategii utile:

- Adaptarea materialelor didactice: Utilizarea materialelor vizuale sau interactive pot ajuta elevii să înțeleagă concepte abstracte într-un mod concret și accesibil. De exemplu, folosirea unor obiecte pentru a demonstra operații matematice poate ajuta elevii cu dificultăți de învățare să facă legătura între teorie și practică.
- Crearea unui mediu relaxant: Crearea unui mediu de învățare non-judicativ și suportiv este crucial. Elevii trebuie să simtă că pot greși fără a fi criticați și că procesul de învățare este valoros indiferent de ritmul lor.

- Evaluarea diferențiată: În loc de evaluări standardizate, profesorii pot aplica metode de evaluare mai flexibile, cum ar fi portofoliile, autoevaluările sau evaluările continue. Aceste metode pot reduce presiunea examinărilor și pot oferi elevilor mai multe oportunități de a demonstra progresul.
- Colaborarea cu profesorul de sprijin din domeniul educației speciale: Profesorii de matematică ar trebui să colaboreze strâns cu profesorii de sprijin care lucrează cu elevii cu CES pentru a dezvolta planuri individualizate de învățare care să răspundă nevoilor lor specifice.
- Sprijin emoțional și încurajare constantă: Este important ca profesorii să ofere sprijin emoțional continuu, să încurajeze elevii și să le valideze progresul, chiar și atunci când este mic. Împărtășirea succeselor mici poate construi încrederea în sine și poate reduce anxietatea.
- Tehnici de gestionare a stresului: Aplicarea unor tehnici de relaxare și gestionare a stresului, cum ar fi exercițiile de respirație sau pauzele scurte, poate ajuta elevii să își regleze nivelul de anxietate înainte de a începe activitățile matematice.

Anxietatea elevilor cu CES în cadrul orelor de matematică reprezintă o problemă complexă care necesită o abordare individualizată și atentă din partea educatorilor. Este esențial ca profesorii de matematică să recunoască diversitatea nevoilor și ritmurilor de învățare ale elevilor și să aplice strategii care să contribuie la reducerea anxietății, stimulând în același timp încrederea și motivația.

BIBLIOGRAFIE:

1. Mateescu, E. (2013), *Psihopedagogia copiilor cu cerințe educaționale speciale*, Editura Didactică și Pedagogică.
2. Bălăceanu, I., & Năstase, M. (2015), *Educația și sprijinul copiilor cu dificultăți de învățare*, Editura Universitară.
3. Bălan, S. (2019), *Impactul strategiilor didactice asupra elevilor cu cerințe educaționale speciale în cadrul orelor de matematică*, Revista de Psihopedagogie Specială, 10(1), 45-61.
4. Ministerul Educației Național (2016), *Strategia Națională pentru Incluziune Socială și Reducerea Sărăciei 2015-2020.*

Reviste academice

5. *Journal of Learning Disabilities* - o revistă de specialitate care publică articole despre dificultăți de învățare, inclusiv studii despre anxietatea elevilor cu CES și soluții pedagogice.

FORMAREA TINERILOR ÎN DUHUL VALORILOR PROPOVĂDUITE DE BISERICĂ

Ciohodaru Lucian-Constantin
Centrul Școlar de Educație Incluzivă Negrești

În ziua de azi, e destul de dificil de vorbit despre valori religioase, repere morale sănătoase. În societatea actuală, primează „a avea” și nu „a fi”, iar tinerii sunt influențați de idolii din mass-media.

Așadar, în cuprinsul acestei lucrări, vom vedea în ce măsură putem modela caracterul unui tânăr pentru a deveni un „stâlp de nădejde al societății”, un atlet al lui Hristos, care sunt provocările care sunt întâmpinate atât de părinți, cât și de asistentul social teolog/profesorul de religie/consilierul spiritual în lucrul cu copiii, care sunt argumentele care susțin educația religioasă, cum poate interveni asistentul social teolog în comunitate și cum pot fi determinați tinerii să-și formeze discernământul, făcând diferența dintre ce e bine și ce e rău.

Educația religioasă a copiilor și a tinerilor

Educația religioasă se realizează de cele mai multe ori în spațiul bisericii, atât prin participarea la slujbele religioase a copiilor și tinerilor, cât și prin lecțiile de catheză susținute de preotul paroh sau de voluntari din parohie (cadre didactice, asistenți sociali teologi).

Una din marile provocări o reprezintă participarea tinerilor la viața bisericească. Mulți spun că „biserica e demodată", „doar bunicii participă la biserică", „nu avem timp să mergem la biserică" și multe alte lucruri. Din nefericire, transmiterea adevăratei credințe este destul de dificilă, având în vedere că în perioada comunismului, creștinismul era denigrat și mulți tineri ai acelei vremi au fost uciși pentru păstrarea dreptei credințe, fiind martiri.

De asemenea, părinții cedează responsabilitatea educării copiilor în seama școlii… „Eu nu știu carte, să-l educe școala". Din nefericire, în societatea actuală, sunt scandate drepturile omului ca adevărate valori în detrimentul adevăratelor valori cum ar fi: viața, iubirea, dragostea față de aproapele, credința în înviere și viață veșnică. Menționez omul contemporan e preocupat mai mult de cele lumești, de cele trecătoare, uitând parcă esențialul – sufletul omului, nestematul cel neprețuit.

Așadar, datorită globalizării, Bisericile au pierdut din autoritate, satul românesc autentic fiind în declin.

Despre *Neintegrarea bisericilor locale în contextul industrializării* ne vorbește domnul profesor Nicu Gavriluță în lucrarea *Noile religii seculare*: „În aceste condiții, școala și Biserica – doi piloni fundamentali în orice comunitate rurală europeană- devin instituții sociale cu influență scăzută și efecte de stimulare a sociabilității relative modeste. Parohiile locale încetează a mai fi instituții de forță, cu rol determinant în viața comunității. Enoriașii acestor parohii se schimbă periodic. La fel și preoții. Populația tradițională omogenă este azi una puternic urbanizată și eterogenă. Consecințele sunt insuficienta cunoaștere reciprocă și absența încrederii".

Noi omitem un lucru esențial: școala s-a născut în biserică. Primele școli, precum și primele cărți tipărite în limba română au fost în cadrul bisericii, iar profesori (maeștri, îndrumători) erau membri ai clerului bisericesc (preoți, diaconi, dascăli).

În ziua de azi, succesul educației îl reprezintă recompunerea triadei familie-școală-biserică și formarea tinerilor în duhul adevărului.

„Dacă educația vrea să-și ajungă scopul și să facă tineretul capabil să-și împlinească chemarea, atunci ea trebuie să fie educație creștină, nu numai luând notiță despre creștinism, ci pătrunsă de duhul de viață făcător al creștinismului".

Așa cum am amintit anterior, părinții contribuie și ei al educația religioasă a copiilor lor, dar nu trebuie să exagereze cu iubirea lor.

„Adeseori, părinții, tata și mama, arată o iubire exagerată copiilor lor. Manifestarea iubirii lor este de așa manieră încât un ochi experimentat poate imediat să înțeleagă că, în adânc, nu există adevărată iubire, aceea care scoate pe om din sine, și-l face să se dăruiască celuilalt, ci este iubirea aceea care face pe tatăl sau pe mama copilului să-l folosească pe acesta (…) ca pe un obiect".

Așa cum organismul uman este sănătos dacă organele interne sunt în armonie și nu suferă, căci dacă un organ se îmbolnăvește, senzația de durere și disconfort se propagă în întregul organism, tot așa și un om care nu respectă o regulă a grupului, în cazul de față, legea iubirii, produce dezechilibru întregului sistem. „Un organism e sănătos atâta vreme cât fiecare organ își vede, pe tăcute, de treaba lui. Când inima, să zicem, începe să se facă simțită, când iese din anonimatul ei și din bătăile ei cuminți și discrete, când devine, brusc, vedetă și bate repede și aritmic și te hărțuiește și nu-ți dă pace, organismul intră în criză. Pe scurt, ești bolnav ".

Este dificil să vorbim despre Dumnezeu și să determinăm copiii să creadă în Dumnezeu, deoarece nu poate fi văzut cu ochi trupești, ci cu ochii simțirii ai iubirii nemărginite a sufletului. Așa cum noi inspirăm aer și, cu toate că nu îl vedem, suntem conștienți că fără aer nu putem trăi, tot așa trebuie să fim umbriți și de harul lui Dumnezeu care se revarsă oamenilor prin Sfintele Taine și prin Sf. Liturghie.

„Și întrucât omul modern a fost educat să creadă că există numai ce poate percepe prin simțuri sau poate fi analizat de rațiune, întrucât nu simte harul, afirmă că el nu există. Dar desigur că harul e mai presus de rațiune, pentru că Dumnezeu e mai presus de lume și rațiune, fiind Creatorul lumii și al rațiunii".

Trebuie să conștientizăm faptul că un copil trebuie să fie educat în spiritual păstrării valorilor propovăduite de biserică, dar trebuie expusă și realitatea exterioară, cu părțile ei bune și mai puțin bune. „Copilul nu va trăi izolat într-o casă de sticlă, numai cu ai săi, ci va trăi în societatea de astăzi.

Aș spune că, chiar dacă nu ar ieși din casa lui, familia lui este o parte din societatea de astăzi, din moment ce tatăl, mama, frații, unchii mătușile și celelalte rude sunt reprezentanți ai societății".

Posibile intervenții ale asistentului social teolog

Un avantaj în ceea ce privește implicarea tinerilor în activitățile religioase îl reprezintă constituirea Asociațiilor Tinerilor Ortodocși Români aproape în fiecare comunitate (ASCOR, ATOR, OT). În cadrul acestor asociații, tinerii participă la sfintele slujbe, dau răspunsul la strană, majoritatea tinerilor făcând parte din corul parohiei, desfășoară activități de voluntariat în cadrul comunității, venind în sprijinul familiilor numeroase cu posibilități financiare scăzute, a persoanelor vârstnice singure, a persoanelor fără venit, realizând activități filantropice și dezvoltând astfel asistența social primară.

Misiunea asistentului social teolog este aceea de a fi ambasador al bisericii în școală, de a transmite elevilor activitățile desfășurate, precum și faptul că aceștia pot fi voluntari, singura condiție fiind dăruirea câtorva ceasuri din timpul lor liber celorlalți.

De asemenea, se pot realiza ocazional colecte de alimente, de haine, de obiecte de igienă în școală sau în cadrul Direcției de Asistență Socială din localitate în parteneriat cu profesorul de religie și asistentul social care să fie distribuite împreună cu elevii persoanelor aflate în nevoie.

Chiar dacă nu putem ajuta material, îi putem pomeni în rugăciunile noastre.

Viața este un continuu examen, o luptă permanent între bine și rău, între frumos și urât, între adevăr și minciună. Permanent ne aflăm la o răscruce de drumuri. Mântuitorul Hristos spune că îngustă și anevoioasă e calea spre mântuire. Întrebarea care ne macină este cum distingem binele de rău?

Uneori, se poate cădea în idolatrie, devenind sclavi ai lumii moderne și ai tehnologiei actuale. De aceea este recomandat să nu ne încredem întru totul în evoluția tehnologiei și să o divinizăm, tehnologia a fost inventată de om prin îngăduința lui Dumnezeu cu scopul de a înlesni activitățile, iar timpul rămas

să-l folosim în mod constructive. „Știința, dorința de a cunoaște tot, de a înțelege tot, poate deveni idol. Nu-mi neglijez familia, nu-mi neglijez sănătatea, nu-mi neglijez prezența mea în Biserică, adică tentația mea de a dori și eu mântuirea, pentru a mă închina unei științe. Religia stimează știința și știința stimează religia. Ele nu se întâlnesc niciodată pentru că sunt planuri diferite, nu se contrazic niciodată pentru că nu au cum, ele se admiră, ele profit una de alta, dar nu facem niciodată amestecătura".

Tinerii trebuie să aibă mare grijă în ce măsură privesc legătura dintre religie și știință. Manipularea maselor în contextul dezinformării și a formării unui sincretism pentru a idolatriza știința este o șarlatanie. „(..) amestecul conștient dintre religie și știință se numește șarlatanie. Un medic poate să se închine și să se roage ca să aplice cunoștințele medicale în intervenția chirurgicală sau în tratamentul care trebuie făcut. Asta se poate, nu se numește șarlatanie. Dar un preot, să zicem, nu se poate să se roage să-l ajute Dumnezeu să facă o intervenție chirurgicală, el habar n-având de aspecte chirurgicale. Nici nu știe să țină bisturiul în mână și se roagă: «Doamne, ajută-mă să operez pe acesta!» Asta s-ar numi șarlatanie".

Tânărul trebuie să distingă binele de rău și de aceea e necesar să fie educat întru virtute. „lucrarea de spiritualizare a omului, a îndumnezeirii sale prin har, nu este altceva decât realizarea frumuseții morale, a unui suflet armonios, care oglindește în ființa sa ceva din frumusețile divine, este un reflex al frumuseții inefabile a Dumnezeirii".

Concluzie

Este misiunea noastră ca îndrumători de tineri să formăm caractere pentru viitor. Alături de cunoștințele transmise, ar fi bine să adăugăm și un strop de dragoste față de Dumnezeu și față de semeni.

Avem datoria de a ne raporta la modelul de Pedagog desăvârșit – Domnul Iisus Hristos, care a tămăduit orice boală și orice neputință, a ascultat și a vorbit cu toți care aveau nevoie, indiferent de poziția socială, apartenență religioasă sau etnică.

BIBLIOGRAFIE:
1. BUTE, Ioan, Ieromonah, *Frumusețea care va salva lumea*, Editura Corgal Press, Bacău, 2015, p. 15.
2. COMȘA, †Grigorie Gh., Episcopul Aradului, *Tineretul României,* Tiparul Tipografiei Diecezane, Arad, 1933, p. 19.
3. GAVRILUȚĂ, Nicu , *Noile religii seculare,* Editura Polirom, Iași, 2018, p 35.
4. KRAIPOULOUS, Simeon, Arhimandritul, *Despre educația copiilor,* volumul I, Traducere pr. Prof. Constantin COMAN, Editura Bizantină, București, 2005, pp. 22-23.
5. LIICEANU, Gabriel *Fie-vă milă de noi! Și alte texte civile,* Editura Humanitas, București, 2014, p. 16.
6. PRESCURE, Vasile, Arhim. prof.,STAN, Nicolae Răzvan, Pr. Dr. (coord.), *Tineretul și Creștinismul: repere duhovnicești pentru tinerii vremurilor noastre,* Editura Mitropoliei Olteniei, Craiova, 2008, p. 11.
7. TĂNASE, Nicolae, Părintele, *Tinerii la răscruce: Hristos sau idolii secolului XXI?*, Editura Agaton, Făgăraș, 2010, p. 15.

PROBLEME DE CONSTRUCȚII GEOMETRICE

Prof. Ciovnicu Lenuța Alina
Școala Gimnazială „Mihai David" Negrești, Vaslui

Problemele de construcție nu sunt foarte populare în ciuda faptului că ele pot fi eficiente la fixarea conceptelor geometrice și la formarea raționamentului matematic, reprezentând totodată soluții ale problemelor tehnice sau economice concrete.

Problemele de construcție geometrică sunt probleme în care se cere să se construiască o anumită figură, cu ajutorul anumitor instrumente, figura având elemente date.

Construcțiile geometrice au reprezentat principala etapă din matematica grecească. Grecii au acordat o importanță deosebită studierii lor. Având ca fundament construcțiile geometrice, ei au demonstrat existența unor noțiuni abstracte ca: mijlocul unui segment, perpendiculara pe o dreaptă într-un punct, bisectoarea unui unghi, ș. a.

Încă în școala lui Platon (427-347 î. Hr.), grecii căutau să rezolve problemele de geometrie numai cu rigla și compasul. Ulterior, în matematica modernă s-a constatat că nu orice construcție geometrică se poate face astfel. De exemplu avem cele trei probleme celebre tot din antichitate, care nu au putut fi rezolvate doar cu rigla și compasul:

- *problema duplicării cubului*: care cere construirea muchiei unui cub al cărui volum să fie egal cu dublul volumului unui cub dat;

- *problema trisecțiunii unghiului*: în care se cere să se împartă un unghi în trei unghiuri congruente;

- *problema cvadraturii cercului*: care cere construirea unui pătrat care să aibă aceeași arie ca și un cerc dat.

De-abia în secolul al XIX – lea s-a dovedit că aceste probleme nu se pot rezolva cu rigla și compasul.

În matematica modernă s-a demonstrat când este posibilă o construcție cu rigla și compasul și când nu.

Cu ajutorul riglei putem trasa *o dreaptă ce trece prin două puncte distincte date*, iar cu ajutorul compasului putem trasa *un cerc când se dă centrul și raza sa*. Atunci când o figură se construiește cu rigla și compasul, *fiecare punct al ei se obține la intersecția a două drepte, sau a unei drepte cu un cerc, sau a două cercuri*.

Acestea sunt cele *cinci construcții fundamentale*.

La problemele de construcții, elevii sunt puși să descopere proprietățile unor figuri geometrice date sau să construiască figura cunoscând unele proprietăți.

Există două moduri de rezolvare a problemelor de construcții geometrice:

1) construind direct elementele date și obținând astfel figura cerută (în general, dacă problema este una simplă);

2) presupunând figura (cu proprietățile date) construită și descoperind și alte proprietăți care să stea la baza construcției cu rigla și compasul.

În general se evidențiază patru etape în rezolvarea problemelor de construcție:

1. *aflarea soluției (analiza)*: se presupune problema rezolvată și pe o figură aproximativă construită după datele problemei se caută alte proprietăți pe baza cărora se poate obține figura finală.
2. *construcția (sinteza)*: cuprinde o succesiune de operații ce se realizează cu instrumentele geometrice pentru a obține figura dorită.
3. *demonstrația*: se argumentează că figura construită îndeplinește proprietățile date în enunț.
4. *discuția*: se consideră toate cazurile pe care le pot prezenta proprietățile date, se pun în evidență condițiile de existență și se arată câte soluții există în fiecare caz.

Primul mod de rezolvare cuprinde doar etapele de construcție, demonstrație și discuție (rezolvarea se face prin metoda sintezei, se pleacă de la datele problemei), iar al doilea mod de rezolvare cuprinde toate cele patru etape (rezolvarea se face prin metoda analizei).

Urmează, pentru început câteva probleme de construcții fundamentale cu ajutorul compasului și a riglei negradate.

Problema 1. (prima construcție fundamentală)

Să se ducă perpendiculara prin mijlocul unui segment de dreaptă AB.

Soluție:

Perpendiculara care trebuie construită este locul geometric al punctelor egal depărtate de capetele unui segment.

Considerăm punctele A și B centrele unor cercuri egale, cu raza suficient de mare astfel încât să se intersecteze. Fixăm compasul cu vârful în punctul A, cu deschiderea mai mare decât jumătatea segmentului și trasăm câte un arc de cerc de fiecare parte a segmentului (Fig. 1).

Apoi fixăm compasul în punctul B, cu aceeași deschidere și mai trasăm două arce de cerc, care le intersectează pe primele (Fig.2).

Punctele de intersecție sunt puncte ce aparțin perpendicularei căutate. Unind cele două puncte obținem perpendiculara prin mijlocul segmentului $[AB]$ (Fig. 3).

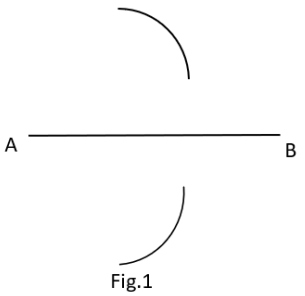

Fig.1

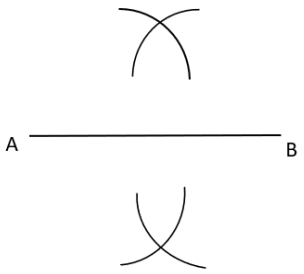

Fig. 2

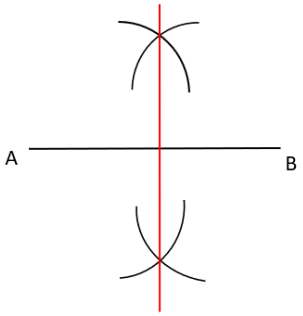

Fig. 3

Problema 2. (construcția bisectoarei interioare a unui unghi)

Să se ducă bisectoarea unui unghi dat AOB.

Soluție:

Fixăm compasul în vârful unghiului AOB și trasăm un arc de cerc care să intersecteze laturile unghiului în punctele A și B (Fig. 4). Așezăm apoi compasul, cu aceeași deschidere, cu vârful în fiecare punct obținut și trasăm două arce de cerc care se intersectează în interiorul unghiului într-un punct notat M (Fig. 5).

Unim vârful unghiului O cu punctul de intersecție al celor două arce de cerc M și obținem bisectoarea unghiului dat, [OM (Fig. 6).

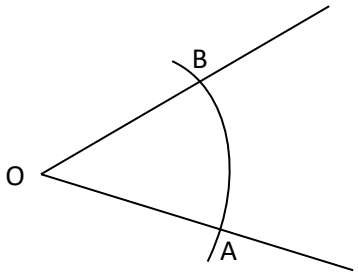

Fig. 4

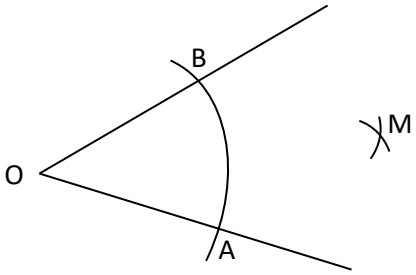

Fig. 5

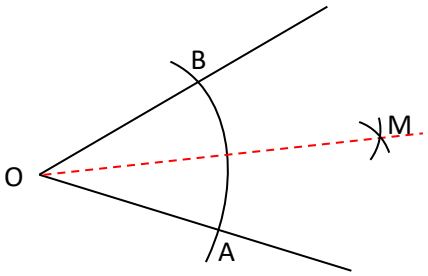

Fig. 6

Problema 3.

Să se construiască un triunghi cunoscând înălțimea, bisectoarea și mediana care pleacă din A.

Soluție:

1) Aflarea soluției.

Presupunem problema rezolvată și construim triunghiul ΔABC cu înălțimea AD, mediana AM și bisectoarea AA'. Pentru ca ΔABC să existe avem o condiție necesară (dar nu și suficientă), anume $AD \leq AA'$ și $AD \leq AM$.

Dacă $AD<AA'$ și $AD<AM$, ΔADA' și ΔADM pot fi construite și trebuie să găsim punctele B și C. Construim cercul de centru O circumscris ΔABC, care intersectează pe AA' în punctul A''. Obținem OA'' mediatoarea segmentului [BC].

2) Construcția.

Pe o dreaptă d luăm un punct D. Construim perpendiculara în D pe d, pe care luăm un punct A astfel încât lungimea segmentului [AD] să fie egală cu lungimea înălțimii triunghiului. Am obținut vârful triunghiului ABC, anume punctul A (Fig. 7).

Din A ca centru, cu bisectoarea AA' ca rază, construim un arc de cerc care intersectează dreapta d în punctul A', apoi tot din A cu mediana AM ca rază, construim un arc de cerc care intersectează dreapta d în M, așa încât A' să fie între D și M (Fig. 8).

Ridicăm perpendiculara în M pe d și notăm cu A'' intersecția ei cu AA'. Trasăm apoi mediatoarea lui AA'' care intersectează MA'' în O (Fig. 9).

Din O ca centru, cu OA ca rază, construim un cerc, care intersectează dreapta d în punctele B și C, celelalte vârfuri ale triunghiului. Am obținut astfel ΔABC căutat (Fig. 10).

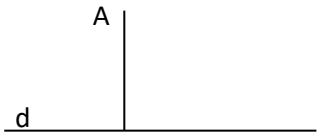

Fig.7

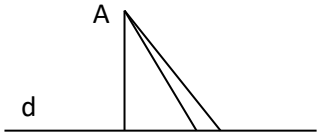

Fig. 8

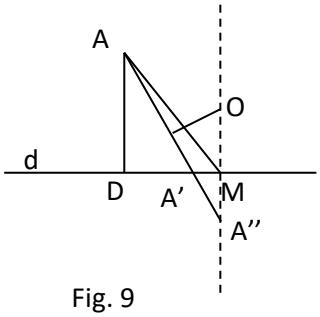

Fig. 9

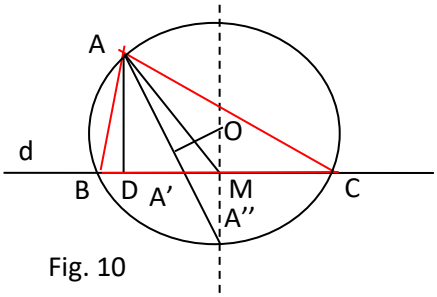

Fig. 10

3) Demonstrația.

Din construcția făcută obținem că punctele A, B și C sunt necoliniare, M mijlocul lui [BC] și A'' este mijlocul arcului de cerc BC, care nu trece prin A, așadar AM este mediană, iar (AA' este bisectoarea unghiului A și AD înălțimea triunghiului ABC cu lungimile date în problemă.

4) Discuția.

Dacă AD<AA' și AD<AM, punctele A' și M există. Pentru ca ΔABC să existe este necesar ca cercul de centru O și rază OA să taie dreapta d. Condiția revine la OM<OA<OA'' sau A' să fie între D și M. Condiția este satisfăcută dacă AD<AA'<AM.

Dacă AD=AA' sau AD=AM sau AM=AA', atunci AD=AA'=AM, deci ΔABC este isoscel cu AB=AC și problema are o infinitate de soluții.

Concluzii: Rezolvarea problemelor de construcții depune un proces de gândire ce are ca rezultat descoperirea soluției, justifică soluția și argumentează, verifică rezultatele obținute. În acest fel, elevul devine un mic cercetător.

BIBLIOGRAFIE:

1. Hadamard, J., *Lecții de geometrie elementară. Geometrie plană*, Editura Tehnică, București, 1962, pag. 66,67
2. Popescu, O., Radu, V., *Metodica predării geometriei în gimnaziu*, E.D.P. București, 1983, pag. 139
3. Țițeica, Gh., *Culegere de probleme de geometrie*, Ed. Tehnică, București, 1965, pag. 45

ÎNVĂȚAREA PRIN COLABORARE LA DISCIPLINA ISTORIE CU AJUTORUL METODEI CREIOANELE LA MIJLOC

Prof. Ciurea Viorica,
Școala Gimnazială „ Anton Pann", Craiova, județul Dolj

Învățarea alături de predare și evaluare în procesul instructiv-educativ presupune alegerea celor mai potrivite metode didactice. De aceea trebuie pornit de la explicarea termenului de metodă derivă din cuvântul grecesc „*methodos*", cu înțelesul de „*drum", „cale*" (Cerghit, Ioan, 1976, p. 10). În vederea optimizării lecției de istorie, profesorul trebuie să fie atent în alegerea metodelor didactice eficiente pentru înțelegerea conținuturilor, noțiunilor istorice și a proceselor istorice. Crenguța Lăcrămioara Oprea consideră că metodele interactive reprezintă „*strategii de grup, presupun munca în colaborare a elevilor organizați pe microgrupuri sau echipe de lucru, în vederea atingerii unor obiective preconizate*" (Oprea, Crenguța Lăcrămioara, 2006, p, 23). Strategiile

didactice interactive promovează o învățare activă, implică colaborarea între elevi, în realizarea unor obiective prestabilite (Drăghicescu, Luminița, 2011, p. 125).

Învățarea prin colaborare presupune folosirea unor metode și tehnici de învățare menite să optimizeze calitatea învățării și care îi implică pe elevi în propria formare. Folosirea metodelor interactive de învățare prin colaborare în activitatea didactică contribuie la îmbunătățirea calității procesului instructiv - educativ, având un caracter activ – participativ și o reală valoare activ – formativă asupra personalității elevului (Ciurea, Viorica, noiembrie 2014, p. 154).

În privința clasificării metodelor didactice există mai multe taxonomii a acestora realizate de pedagogi și didacticieni. Luminița Drăghicescu realizează o clasificare a metodelor și tehnici de învățare prin colaborare în care include ***Mozaicul, Fisbowl (tehnica acvariului), Turul galeriei, Interviul în trei trepte, Creioanele la mijloc.***

Metoda Creioanele la mijloc reprezintă o tehnică de învățare prin colaborare, care asigură, o dată în plus, implicarea fiecărui elev în activitatea de grup. Este o metodă eficientă de învățare prin colaborare, care se bazează pe implicarea tuturor elevilor. Ea este folosită cu precădere în învățământul gimnazial, însă poate fi aplicată și la liceu. Aplicarea acestei metode didactice necesită parcurgerea mai multor etape (Drăghicescu, Luminița, 2011, *Strategii didactice interactive bazate pe învățarea prin colaborare,* p. 138-139):

1. Constituirea grupurilor de învățare prin colaborare: se formează grupuri compuse din 3-7 membri.
2. Precizarea sarcinii de învățare și a regulilor specifice activității în grup: se specifică sarcina de lucru; se anunță regulile ce trebuie respectate; urmează expunerea ideilor de către fiecare elev din grupul de învățare prin colaborare este însoțită de plasarea creionului pe masă (bancă); elevul care a luat cuvântul o dată, nu mai are dreptul să intervină decât după ce toate creioanele se află pe masă (în acest moment fiind evident faptul că fiecare membru al grupului a avut prilejul să-și exprime punctul de vedere asupra temei dezbătute sau problemei propuse spre rezolvare); toți membrii grupului sunt egali și nimeni nu are voie să domine.
3. Cooperarea pentru realizarea sarcinii de învățare: elevii se implică în mod egal și colaborează pentru realizarea sarcinii propuse, respectând regulile menționate de către profesor.
4. Prezentarea și evaluarea rezultatelor învățării: se prezintă rezultatele/produsele fiecărui grup de învățare prin colaborare; tehnica poate dobândi și valențe evaluative, caz în care profesorul poate alege un creion și poate întreba în ce a constat contribuția posesorului acelui creion la rezolvarea sarcinii de lucru.

Un exemplu în acest sens de folosire a metodei Creioanele la mijloc poate fi utilizat la clasa a VIII-a la disciplina istorie la tema „*Formarea statului roman modern: Domnia lui Cuza”* (Voicu, Corina Valentina, 2021, *https://view.livresq.com/view/ 6109aef896fdfb000934e0c6/#metode_ moderne_%C8%99i_ aplica %C8%9Bii_la_i).*

1. Realizarea grupurilor: profesorul realizează grupuri de maxim 7 elevi, astfel că la o clasă de 21 elevi sunt făcute 7 grupe de câte 3 elevi
2. Enunțarea sarcinilor de învățare: se prezintă sarcinile de lucru pt fiecare grupă

Prezentați reformele lui Cuza:

G 1-secularizarea averilor mănăstirești

Legea secularizării averilor mănăstirești (1863):

- Trecerea în proprietatea statului a averilor mănăstirilor închinate Sfântului Munte Athos dar și a averilor celorlalte mănăstiri.
- Mănăstirile închinate erau cele care fuseseră înzestrate în trecut, de către boieri, cu pământuri și date în proprietatea călugărilor de la Athos. Aceste lăcașuri de cult dețineau o parte foarte mare din pământurile țării de pe care toate veniturile mergeau în străinătate, de aceea oamenii politici români au dorit trecerea averilor lor în proprietatea statului.
- Pentru a nu determina opoziția Imperiului otoman față de această lege care ar fi fost discriminatorie, în final s-a hotărât preluarea de către stat a tuturor averilor mănăstirești, care totalizau cam un sfert din terenul agricol al țării. Mănăstirile au fost despăgubite cu o sumă de

bani, pe care cele grecești au refuzat-o în semn de protest față de actul statului român, sperând să câștige până la urmă bunurile naționalizate.

G 2-fiscală

Reforma fiscală (1861)

- Instituirea impozitului personal și a contribuției pentru drumuri, generalizată asupra tuturor bărbaților majori și instituirea impozitului funciar și un sistem fiscal modern.

G 3-agrară

Reforma agrară (1861)

- Împroprietărirea țăranilor cu loturi de pământ în funcție de numărul de vite pe care îl dețineau-țăranii fruntași, țăranii mijlocași, țăranii pălmași. Țăranii plăteau despăgubiri boierilor timp de 15 ani, timp de 30 de ani nu aveau voie să-l vândă. Se puteau expropria maxim 2/3 din suprafața unei moșii.

G 4-a învățământului

Legea instrucțiunii publice (1864)

- Învățământul primar devenea gratuit și obligatoriu; liceul avea 7 clase (clasa I echivala cu actuala clasă a V-a). Se prevedea pregătirea pedagogică a cadrelor didactice și se înființa Universitățile din Iași (1860) și București (1864).

G 5-electorală

Legea electorală (1864)

- Alcătuirea corpului electoral din *alegători primari* care votau indirect și *alegători direcți*. Cincizeci de alegători primari trebuiau să desemneze un alegător direct care să dispună de un venit de cel puțin 100 de galbeni. Din acestă categorie făceau parte cetățenii în vârstă de cel puțin 25 de ani care plăteau un impozit de de 48 de lei la sate și 80 de lei în orașele cu o populație între 3.000 și 15.000 de locuitori, iar în restul orașelor cetățenii care plăteau un impozit de minimum 110 lei.
- Alegătorii direcți plăteau un impozit minim de de 4 galbeni la un venit de 100 de galbeni, trebuiau să aibă 25 de ani împliniți și să fie știutori de carte. Tot din acestă categorie, fără a justifica venitul puteau face parte: preoții, profesorii, doctorii, avocații, inginerii, arhitecții, institutorii, pensionarii cu o pensie minimă anuală de 3.000 de lei și licențiații celorlalte facultăți. Nu beneficiau de dreptul la vot persoanele supuse vreunei protecții străine sau servitorii.
- Componența Corpului legislativ; pentru a fi eligibil, cetățeanul trebuia să fi dobândit cetățenia română prin naștere sau naturalizare, să aibă 30 de ani împliniți și un venit anual de 200 de galbeni. Fără a plăti cens puteau fi aleși membri în Adunarea Electivă toți românii care au exercitat funcții înalte în serviciul statului, ofițerii superiori în rezervă ai armatei.. Membrii Adunării Elective beneficiau de imunitate penală, iar frauda electorală era sever pedepsită.
- Votul era secret, iar mandatul se obținea prin majoritatea absolută de 50% plus 1 din totalul voturilor valabil exprimate. Se organizau două colegii teritoriale, primului aparținând orașele și celui de-al doilea, județele, numărul deputaților distribuindu-se potrivit ponderii demografice, în special în orașele foarte mari. Astfel, 94 de deputați aparțineau orașelor, iar 66 de deputați aparțineau județelor. Mandatul de deputat era incompatibil cu alte diverse funcții în administrația publică (în special cu funcția de ministru, directori în ministere și prefecți), precum și cu funcția de militar în serviciul activ. Categoria alegătorilor direcți însuma aproximativ 570.690 de cetățeni care alegeau 160 de deputați, ceea ce însemna că exista un deputat la aproximativ 25.000 de locuitori.

G 6-**codul civil** (1864) și **codul penal** (1864, intrat în vigoare la 1 mai 1865)

Codul civil moderniza și unifica sistemul juridic avea la bază proiectul Codului Italian Pisanelli, și modelul Codului Civil Francez a lui Napoleon Bonaparte.

- Instituia căsătoria civilă, singura obligatorie, cea religioasă devenind facultativă. Instituia divorțul civil, în locul celui religios, acordarea de drepturi evreilor, etc.

Codul penal a avut ca izvoare Codul Penal Prusian din 1851 si Codul Penal Francez din 1810.

- Nu mai prevedea pedeapsa cu moartea. Pedepsele sunt de trei feluri- criminale, corecționale si polițienești, corespunzând infracțiunilor, care sunt tot de trei feluri; crime, delicte și contravenții. Crimele si delictele pot fi împotriva statului, împotriva Constituției și împotriva intereselor publice. Codul penal prevedea sancțiuni aspre pentru funcționarii dovediți corupți care își pierdeau funcția pentru tot restul vieții, primeau pedeapsa cu închisoarea (cu executare…), dar își pierdeau și dreptul la pensie. Banii sau bunurile furate mergeau direct către spitale și casele de binefacere.
- Funcționarii publici care urmăreau interesul personal în funcțiile pe care le ocupau fie direct, fie prin persoane interpuse erau pedepsiți cu închisoare de până la doi ani și, în plus, nu mai putea ocupa vreodată funcții publice. Funcționarii care primeau cadouri sau alte foloase pentru a facilita emiterea de diferite acte sau alte forme de sprijin erau condamnați la ani grei de închisoare, nu mai puteau ocupa funcții publice și își pierdeau și pensia.
- Judecătorii corupți primeau închisoare pe viață, pierdeau dreptul de a mai fi admis în serviciu pe toată viața și dreptul la pensie.
- Procesul penal cuprindea doua faze, cea premergătoare judecății, ce cuprindea descoperirea, urmărirea și instrucția, și a doua faza, a judecății.
- Codul de Procedura Penală prevedea ca instanță de judecată: judecătoriile de plasă, tribunalele de județ, curțile cu juri și Înalta Curte de Casație și Justiție.

G 7- reforma comercială

Codul Comercial (1863)Au apărut bursele de pe lângă târguri, transporturile feroviare, vânzările de la o piață la alta, întreprinderile industriale și bancare, Prin cod sunt „supravegheate" actele și formele comerțului, se definește profesia de comerciant. Da un cadru juridic societăților comerciale, obligațiilor și contractelor sociale. Reglementa creditul, titlurile de credit, operațiunile bancare sau de bursă, faliment etc.

Se prezintă regulile: după prezentarea ideilor elevul pune creionul la mijloc, ceea ce înseamnă că a terminat: Time out!

Elevii nu au voie să revină după ce au pus creionul jos.

3. Învățarea prin cooperare: toți elevii dintr-un grup colaborează pentru rezolvarea cerințelor, își aduc aportul la produsul final și devin piese importante în rezolvarea cerinței
4. Prezentarea: -elevii prezintă materialele realizate de grup, toate cele 7 grupe
5. Evaluarea: -profesorul poate evalua activitatea grupului

Utilizarea acestei metode didactice la clasă presupune o multitudine de *avantaje*: formarea și consolidarea deprinderii de ascultare activă; formarea și dezvoltarea capacității de cooperare, a spiritului de echipă, colaborarea între elevi; participarea activă, implicarea tuturor elevilor în realizarea sarcinilor propuse; dezvoltarea competențelor de relaționare; dezvoltarea competențelor de comunicare; stimularea eforturilor de intercunoaștere și autocunoaștere; dezvoltarea capacității argumentative; dezvoltarea competențelor cognitive; permite elevilor să își exprime liber opiniile; dezvoltarea inteligenței interpersonal și a toleranței; promovarea interînvățării; favorizează activizarea grupului și căutarea de soluții în rezolvarea unor probleme; formarea și dezvoltarea capacității reflective; dezvoltarea gândirii critice și creative; dezvoltarea bazei motivaționale a învățării; consolidarea încrederii în propriile forțe; dezvoltarea responsabilității individuale; permite autoevaluarea, evaluarea formativă și evaluarea interactivă a elevilor, etc.

Nu trebuie uitate însă nici *limitele* folosirii acestei metode: abordarea superficială a sarcinii de învățare; este o tehnică cronofagă; apariția unor conflicte între membrii grupurilor; unii elevi se impun în fața celorlalți în timp ce alți elevi se tem să-și expună părerile; izolarea elevilor care nu împărtășesc aceleași idei; dependența de grup a unora dintre elevi; marginalizarea celor care au alte opinii; crearea unui climat educațional caracterizat printr-o aparentă dezordine și apariția unor conflicte cu profesorul atunci când nu sunt de acord.

BIBLIOGRAFIE:

1. Cerghit, Ioan, *Metode de învățământ*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1976.

2. Ciurea, Viorica, *Metode interactive de predare-învățare utilizate la orele de istorie*, în *Metode interactive de predare-învățare folosite în școlile europene*, revistă de informare și documentare, coordonatori Cristina Mihaela Lefter, Iulia-Adriana Cîrlescu, Loredana Juverdeanu, ediția I, Vaslui, noiembrie 2014.
3. Drăghicescu, Luminița, *Strategii didactice interactive și rolul lor în eficientizarea procesului de predare-învățare*, în *Educație și dezvoltare profesională*, coordonatori Dogaru-Ulieru, Valentin și Drăghicescu, Luminița Fundația - Editura Scrisul Românesc, Craiova, 2011.
4. Idem, Drăghicescu, Luminița, *Strategii didactice interactive bazate pe învățarea prin colaborare*, în *Educație și dezvoltare profesională*, coordonatori Dogaru-Ulieru, Valentin și Drăghicescu, Luminița Fundația - Editura Scrisul Românesc, Craiova, 2011.
5. Oprea, Crenguța Lăcrămioara, *Strategii didactice interactive*, București, Editura Didactică și Pedagogică, 2006.
6. Voicu, Corina Valentina, *Metode moderne și aplicații la istorie, Ghid metodologic*, Aiud 2021, *https://view.livresq.com/view/ 6109aef896fdfb000934e0c6/#metode_ moderne_%C8%99i_ aplica %C8%9Bii la i,*

EVALUAREA ÎN ACTIVITATEA TERAPEUTICĂ

Profesor psihopedagog Cobzaru Andra
Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă Roman, Neamț

I. Introducere

În cadrul activității de terapie, din învățământul special, acțiunea de evaluare are un rol unic și esențial, pentru a ghida corect, în mod real, activitatea terapeutică.

Formele de evaluare sunt:

1. Evaluarea inițială

Definiție: *Stabilește nivelul de dezvoltare al elevilor,* la nivel de cunoștințe și abilități, în domeniile:

- comunicare și limbaj;
- matematică;
- psiho-motricitate;
- socializare.

După stabilirea (măsurarea; aprecierea) nivelului de dezvoltare al elevilor în cele patru domenii, la nivel de: cunoștințe și abilități, la începutul anului școlar, se va stabili *diagnosticul educațional* al elevilor - ce știe și ce nu știe elevul - în aceste domenii.

Funcțiile evaluării inițiale sunt:

1.a - *Evaluarea inițială are funcție diagnostică* (diagnosticul = constatarea -/+ a elevilor);

1.b - *Evaluarea inițială are funcție prognostică.*

Pornind de la diagnosticul inițial, profesorul *va proiecta și va realiza activitatea de terapie – intervenția terapeutică pentru fiecare elev, în mod personalizat, activitate care va fi proiectată în documentele de proiectare: planificările anuale și semestriale; planul de intervenție personalizat și proiectele de activitate terapeutică.*

Metode de evaluare inițială

1). Metode de *comunicare orală*

- conversația;
- convorbirea terapeutică de evaluare.

2). Metode de *comunicare scrisă*

- testul de cunoștințe scris: test de citire- scriere.

2. Evaluarea continuă (evaluarea formativă)

Definiție: Este forma de evaluare care este realizată de către profesor:

a. - în cadrul activității de terapie (terapie educațională complexă și integrată; terapie logopedică);

b. - în cadrul activității de predare - învățare - evaluare.

Evaluarea continuă - este evaluarea realizată pe tot parcursul semestrelor I și II, pentru activitățile educaționale de terapie, cu scop formativ, cu rol de formare, dezvoltare a abilităților și a competențelor elevilor:

1- în activitatea de terapie;

2- în activitatea de predare - învățare - evaluare.

Funcțiile evaluării continue (formative), sunt:

1 – funcția *formativ educativă* - formarea, dezvoltarea, consolidarea competențelor elevilor, în activitatea de predare - învățare - evaluare; în activitatea de terapie.

2 – funcția *de reglare și perfecționare,* în cadrul activității educaționale, se referă la faptul de a realiza *feed-back-ul educațional* în *activitatea și relația de comunicare profesor-elev, feed-back care va cuprinde:*

- *evaluarea continuă a modului în care elevul răspunde la întrebările și cerințele profesorului;*

- *evaluarea continuă a modului în care metodele de comunicare didactică au condus, au contribuit la realizarea, atingerea obiectivelor educaționale.*

Metode de evaluare continuă

1) Metode de evaluare orală

- conversația (convorbirea) de evaluare.

2) Metode de evaluare scrisă: exercițiul de citire - scriere, cu fișa de lucru care conține exemple de exerciții de citire - scriere.

3) Metode de evaluare nonverbale: observația

Metoda observației, cuprinde: *observația spontană și continuă* a comportamentului elevilor, în cadrul activităților educative; *observația dirijată* . Observația evaluează măsura în care metodele de comunicare didactică au fost eficiente pentru a contribui la:

- crearea unei atmosfere pozitive, un climat educațional optim, pentru activitatea de învățare a elevilor.
- atingerea scopului activității, obiectivele operaționale didactice.

Funcțiile - rolul evaluării continue:

Funcția de perfecționare în cadrul activității educaționale, se referă la evaluarea continuă a modului în care intervenția profesorului:

1) intervenția terapeutică, în activitatea de terapie specifică,

2) în activitatea de predare - învățare - evaluare,

este eficientă cu adevărat în relația profesor-elev, în sensul de a crea o atmosferă cu adevărat pozitivă, și de a atinge obiectivele activității terapeutice.

Evaluarea continuă, oferă profesorului o imagine corectă asupra activității educative (activitatea de predare -învățare -evaluare; activitatea de terapie), pentru a realiza activitatea didactică cu o maximă eficiență și echilibru profesional.

Un exemplu din practică: a evalua modul în care elevii pot cunoaște și înțelege, noțiunile de orientare temporală: anotimpurile; lunile anului; săptămâna.

III. Evaluarea finală (sumativă)

Definiție: Este evaluarea realizată de către profesor, la finalul anului școlar. Scopul evaluării finale este de *a măsura și de a aprecia* corect, progresul elevilor pe tot parcursul anului școlar, pentru a identifica nivelul de dezvoltare a abilităților în domeniile:

- comunicare și limbaj;
- matematică;
- psiho-motricitate;

- socializare.

Metode de evaluare finală

1. Metode de *evaluare orală*

- conversația, convorbirea de evaluare, este *dialogul* dintre profesor și elev, cu un set de întrebări și răspunsuri, cu o anumită tematică - tema activității de evaluare, de exemplu, anotimpurile. Profesorul va evalua măsura în care elevul identifică răspunsurile corecte pe această temă.

2. Metode de *evaluare scrisă*:

a. exercițiul de citire - scriere, cu fișa de lucru care conține exemple de exerciții de citire-scriere.

b. testul de cunoștințe: testul final de evaluare, cu o anumită temă - de exemplu, anotimpurile.

c. portofoliul elevului, cuprinde totalitatea lucrărilor, fișelor de lucru, din timpul anului școlar.

3. Metode de evaluare nonverbale: observația.

Un exemplu practic: profesorul poate evalua: abilitățile sociale, abilitatea de citire-scriere.

II. Evaluarea - Concluzii

Evaluarea, este o componentă esențială și fundamentală a procesului de învățământ.

Evaluarea face parte din procesul de predare - învățare - evaluare.

În cadrul activității de evaluare, din activitatea terapeutică, în cele trei forme - evaluarea inițială, evaluarea continuă, evaluarea finală, profesorul contribuie la formarea- dezvoltarea capacității de autoevaluare a elevilor.

Autoevaluarea elevilor, în cadrul activității de învățare, de terapie, este esențială și fundamentală, pentru ca elevii să realizeze o autocunoaștere corectă, în sensul de autoidentificare corectă a nivelului de dezvoltare propriu, pentru:

- cunoștințe și abilități învățate corect;
- cunoștințe, abilități în curs de formare, dezvoltare, consolidare.

Toate aceste informații din procesul de autocunoaștere, contribuie la dezvoltarea personală echilibrată a personalității elevului.

Evaluarea terapeutică, pentru activitatea de terapie, este o evaluare obiectivă, care cuprinde identificarea situațiilor personale ale elevilor, și a tipurilor de terapii potrivite, cu personalitatea și particularitățile de vârstă și individuale ale elevilor (terapia personalizată).

BIBLIOGRAFIE:

1). Cerghit, I., *Prelegeri pedagogice*, Ed. Polirom, Iași, 2001.

2). Cristea, S., *Dicționar de pedagogie*, Ed. Grupul Editorial Litera, Litera Internațional, Chișinău-București, 2000.

3). Dăscălescu, I., *et al.*, *Îndrumar în sprijinul desfășurării activităților de cunoaștere a mediului înconjurător la grupa pregătitoare în grădiniță*, Ed. Polirom, Iași,1998.

4). Mușu, I., Taflan. A., *Terapia educațională integrată,* Ed. Pro Humanitate, București, 1997.

5). Nicola, I., *Tratat de pedagogie școlară,* Ed. Didactică și Pedagogică, București, 1996.

6). Neacșu, I., Suditu, M., *Educația emoțional-afectivă. Noi explorări, noi strategii,* Ed. Polirom, Iași, 2020.

7). Popescu-Neveanu, P., *Dicționar de psihologie*, Ed. Albatros, București, 1978.

8). Pânișoară, I., O., *Ghidul profesorului*, Ed. Polirom, Iași, 2017.

9). Pânișoară, I., O., *Comunicarea eficientă*, Ed. Polirom, Iași, 2008.

10). Verza, E., (coord.), *Ghidul educatorului*, Departamentul de Psihologie specială, Universitatea București, 1997.

EVALUAREA CA PARTE A PROCESULUI INSTRUCTIV-EDUCATIV LA LIMBA ENGLEZĂ

Prof. Adela Diaconu
Școala Gimnazială Anton Pann Craiova, jud Dolj

Privită din punct de vedere pur didactic, evaluarea este o componentă de seamă a procesului de învățământ. Restrângând sfera termenului, se poate spune că evaluarea încheie ciclul de predare-învățare, devenind, ea însăși, un proces prin care se estimează măsura sau nivelul la care cei doi agenți umani, profesorul și elevii, au realizat parametrii doriți, performanțele propuse. Asociind termenul de evaluare cu acela de randament se poate aprecia raportul între efortul depus în desfășurarea procesului și efectele sau rezultatele obținute. În acest fel, evaluarea apare ca o activitate de autoreglare (feedback) atât pentru elevi, cât și pentru profesori, în perspective obținerii unor performanțe superioare. Problematica evaluării poate fi soluționată prin încercarea de a formula obiectivele educaționale de așa manieră, încât să permită stabilirea unei relații între componentele procesului didactic. Iată spre ilustrare, câteva obiective formative, care răspund nevoilor de instrucție ale societății contemporane. Toate pot fi formulate sub genericul de ,,capacități", sugerând atât conținuturile, cât și modalitățile de evaluare a procesului didactic.

Capacitatea de a aplica: nimic nu se învață doar de dragul de a ști, cunoștințele se însușesc realmente în procesul aplicării lor. Orice achiziție nouă obținută prin efort intelectual propriu are o finalitate care îi asigură durabilitate și dovada existenței sale. Prin urmare, această capacitate poate și trebuie evaluată.

Capacitatea de a învăța cu mijloace proprii, ,,știința de a învăța", altfel spus: ,,a ști să înveți" – în perspective educației permanente. Asemenea capacități pot și trebuie evaluate.

Capacitatea de a învăța presupune implicit și evaluarea unor tehnici de muncă intelectuală.

Dezvoltarea capacității de receptare a mesajelor orale: a ști să asculte pentru a înțelege și a trăi cele transmise, a ști să desprindă sensul global al unui scurt mesaj audiat, descrieri de persoane, obiecte, acțiuni, a ști să reacționeze adecvat la diferite tipuri de mesaje.

Capacitatea de exprimare scrisă: corectitudinea exprimării în scris, a construcției acesteia, acuratețea scrisului, aplicarea corectă a regulilor de ortografie și punctuație, adaptarea redactării la scopul comunicării.

Capacitatea de a gândi creator trebuie să fie o caracteristică de primă dimensiune a omului societății contemporane. În societatea modernă, progresul este de neconceput fără a avea creatori numeroși, nu se poate aștepta până vor apărea ,,creatori în mod natural"; tema creativității nu poate fi lăsată ca o manifestare a hazardului în sfera evoluției istorice.

Iată, în cele ce urmează, cele mai semnificative documente:

a) Standardele curriculare de performanță intră, de fapt, chiar în structura programelor școlare.

b) Descriptorii de performanță sunt stabiliți atât printr-un document la nivel național, cât și de înșeși cadrele didactice, după modelele date. Descriptorii de performanță sunt formulați în concordanță cu noile programe, pe o serie de elemente constând din: obiective–cadru, obiective de referință, capacități sau subcapacități esențiale, pe care elevii trebuie să le demonstreze după o anumită perioadă de instruire.

La limba engleză și nu numai, dezvoltarea tehnologiei informaționale a condus la schimbarea modului clasic de predare-evaluare, în care profesorului îi revenea rolul de intermediar al transmiterii cunoștințelor, facilitând astfel, înțelegerea și transferul acestora. Învățarea prin intermediul resurselor educaționale online, propune o gama diversificată și complexă de informații, din surse diferite, menite să stârnească interesul și curiozitatea elevilor, fiind o modalitate propice de a împărtăși unii cu alții, idei, opinii, experiențe didactice, într-un mediu ambiant lipsit de inhibiție.

Așadar, învățământul prin intermediul resurselor, WEB, făcând referire aici la clasa virtuală, respectiv, învățarea prin intermediul mijloacelor TIC, oferă elevilor posibilitatea, să caute, să exploreze, să selecționeze și să aplice cunoștințele dobândite, eliminându–se astfel, factorul subiectiv-emoțional, teama generată de confruntarea cu cadrul didactic sau de reacțiile provocate de colegi,

în cazul unui răspuns nefavorabil. Totodată, profesorul, potrivit măiestriei didactice, are posibilitatea de a-și organiza lecțiile online într-un mod inspirat și creativ, selectând cele mai relevante resurse, făcând apel la prezentări Power-Point, filme educative, secvențe muzicale, imagini, link-uri utile în susținerea celor predate. Lecțiile devin astfel, un schimb fructuos de informații, iar clasa virtuală , un mediu plăcut și sigur, competitiv totodată, locul în care fiecare elev se simte valorizat prin confruntarea cu cei care au aceleași capacități, trebuințe și nevoi.

Referindu-ne la metodele și tehnicile de evaluare on-line, putem afirma că au o serie de avantaje și prezintă un grad ridicat de eficiență deoarece majoritatea oferă feed-back într-un timp foarte scurt.

Așadar, în contextul în care digitalizarea a preluat mare parte din viața de zi cu zi iar elevii au acces la telefoane, calculatoare și alte gadgeturi, evaluarea online, se impune de la sine, profesorul având nevoie de feed-back în permanență, cu scopul de a eficientiza actul didactic și de a atinge competențele vizate.

Astfel, platforma **Google classroom** poate facilita evaluarea online, cadrul didactic având posibilitatea de a crea teste și fișe de evaluare sau de a încărca o serie de materiale necesare evaluării.

De exemplu, o lecție foarte interesantă poate fi realizată pe Google Classroom și cu ajutorul manualului digital. Elevilor li se solicită să deschidă manualul digital: https://manuale.edu.ro/manuale/Clasa%20a%20Va/Limba%20moderna%20engleza/ART1/#book/u9-4-u9-p156-157, să rezolve exercițiile de la pagina 156 ca mai apoi să facă capturi de ecran pe care să le uploadeze pe plaforma educațională. Totodată, un link pe YouTube este foarte bine primit de către elevi întrucat reprezintă o metodă interactivă de predare, mai aproape de pasiunile lor de zi cu zi. https://www.youtube.com/watch?v=0LFdM0M658o

O altă platformă prin intermediul căreia se poate realiza evaluarea online la limba engleză, este **Zoom-ul.** Această aplicație permite discuții pe anumite teme cu elevii, aceștia pot oferi răspunsuri la întrebările adresate de către profesori, iar eventualele greșeli pot fi corectate în timp record.

Google Jamboard este de asemenea, un mod de vizualizare foarte ușor al unor sarcini simple unde toți elevii au posibilitatea să-și corecteze propriile răspunsuri.

Prin intermediul aplicației **Kahoot,** elevii pot să rezolve o serie de teste, cu diferite grade de dificultate, de la simplu la complex, circumscrise unor diferite arii tematice, ba mai mult, pot construi ei înșiși itemi de teste.

Google Forms permite conceperea unor formulare care pot fi utilizate pentru crearea testelor scrise, pentru obținerea unui feed-back cu privire la anumite aspecte ale activității didactice sau de altă natură, conceperea unor teste grilă, înserarea unor imagini sau scurte filmulețe.

Evaluarea devine astfel, eficientă și creativă , fiind o alternativă la evaluarea tradițională în aceste contexte, însă nu putem face rabat nici de tehnicile și metodele tradiționale de evaluare.

Așadar, atât în mediul online, cât și în mediul fizic, cadrului didactic îi revine rolul de coordonator profesionist al întreg procesului didactic, având sarcina de a identifica și experimenta , cele mai relevante metode și strategii , astfel încât , elevul să ajungă la maximul de dezvoltare posibilă.

BIBLIOGRAFIE:

1. Bout, O., (2003), Teste de evaluare pe bază de itemi diferiți, (pag. 10-15), Ed. Eikon, Cluj-Napoca.

ROLUL EDUCAŢIEI ÎN FORMAREA PERSONALITĂŢII INDIVIDULUI

prof. Filipescu Daniela,
Şcoala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Vaslui

***Tatăl**: Micul meu Tulio! Pot vorbi o clipă cu tine?*
***Copilul**: Firește, tată. Nimic nu-mi face o mai mare plăcere.*
***Tatăl**: Cățelul tău, Ruscio, e animal sau om?*
***Copilul**: Animal, din câte știu.*
***Tatăl**: Ce ai tu, ca om, în plus față de el? Mănânci, bei, dormi, te plimbi, alergi, te joci. Și el face toate aceste lucruri.*
***Copilul**: Dar eu sunt om.*
***Tatăl**: De unde știi? Ce ai tu în plus față de câinele tău? Însă bagă de seamă deosebirea: el nu poate ajunge om. Tu poți, dacă vrei.*
***Copilul**: Te rog, tată! Fă astfel încât să fiu cât mai degrabă om.*
***Tatăl**: Așa se va întâmpla dacă te duci acolo unde se duc animalele pentru a se întoarce oameni.*
***Copilul**: Cu cea mai mare plăcere mă voi duce, tată; însă unde e acest loc?*
***Tatăl**: Acolo unde se învață literele: la școală.*
***Copilul**: Mă duc fără zăbavă într-un loc așa de important.*
***Tatăl**: Și eu. Isabela, ascultă! Pune-i mâncarea în traistă.*

(Juan Luis Vives, *Dialoguri pe marginea educației*)

Caracteristica definitorie a omului este aceea de a fi nu numai un produs al evoluţiei biologice naturale, ci, în primul rând, al unei modelări sociale şi culturale a personalităţii. În afara culturii şi mediului social, individul, chiar dacă ar supravieţui fizic, nu ar deveni încă o fiinţă umană în sensul plenar al acestui termen, ci un „hominid” destul de puţin adaptat în lupta pentru existenţă. Limbajul, gândirea si voinţa nu sunt caracteristici intrinseci biotipului, ci un rezultat al procesului de inserţie socială.

În această direcţie, este foarte instructivă experienţa celor 52 de copii-lupi (cazuri izolate de fiinţe umane care, pierdute la o vârstă infantilă, au fost adoptate de animale şi crescute la un loc cu puii lor) descoperiţi la diferite vârste şi grade de evoluţie în mai multe ţări ale lumii. Nici unul dintre aceştia nu avea trăsături umane specifice: mers biped, limbaj articulat, conduită logică, evoluţie afectivă sau voliţională. Este celebru cazul celor două fetiţe, Amala şi Kamala, descoperite într-o pădure tropicală într-o stare complet animalică şi crescute apoi într-un orfelinat. Amala nu a supravieţuit mult timp, iar Kamala, după 7 ani de eforturi, în vârstă de 17 ani nu stăpânea încă mersul biped şi folosea abia 40 de cuvinte. Avem, în acest fel, argumente indubitabile asupra rolului decisiv al învăţării şi socializării în formarea personalităţii umane.

În acelaşi timp, nu trebuie uitat nici faptul că acţiunea de socializare este posibilă, deoarece fiinţa umană este de la început structural educabilă. Un psiholog american, Winthorp Kellogg, a dorit să furnizeze un experiment complementar asupra copiilor-lupi, dar, cum ar fi fost lipsit de etică să crească un copil în pădure, a decis să crească un cimpanzeu (Goa) împreună cu fiul său în vârstă de zece luni. Cele două fiinţe au fost tratate pe cât posibil identic timp de 10 luni. În ciuda acestui fapt, cimpanzeul a depășit copilul în aproape toate ariile de dezvoltare, în afară de limbaj. Vorbirea și limbajul – vorbirea adevărată și formarea cuvintelor – au fost singurele lucruri pe care Donald le-a învățat mai repede ...

Este important să amintim faptul că în formarea personalităţii umane se ţine seama de trei factori: ereditate, mediu (societate) şi educaţie. Educaţia este activitatea prin care se realizează formarea şi dezvoltarea personalităţii umane și reprezintă o necesitate atât pentru individ, cât și pentru societate. Este un proces complex, specific fiinţei umane, ce se realizează în cadrul societăţii în care

trăim; ea îndeplineşte un rol activ în dezvoltarea societăţii şi exercită o anumită influenţă la nivelul acesteia. Educaţia reprezintă principalul factor de formare a resurselor umane necesare vieţii noastre sociale, dar reprezintă şi unul dintre cei mai importanţi factori de dezvoltare socială.

Educaţia este dezvoltarea naturală, progresivă şi sistematică a tuturor facultăţilor. Obiectivată în cele trei ipostaze: formală, nonformală şi informală, educaţia formează personalităţi uşor adaptabile la nou, creative şi responsabile. Diferenţele dintre aceste trei forme ale educaţiei sunt teoretice; în fapt, acestea funcţionează ca un complex, iar graniţele sunt dificil de stabilit.

a) **Educaţia formală** (denumită și oficială) reprezintă totalitatea acţiunilor sistematice şi organizate, proiectate şi desfăşurate în instituţii specializate și urmărește finalităţi explicite, având scopul formării şi dezvoltării personalităţii. Acest tip de educație formală se realizează prin procesul de învățământ, ceea ce semnifică respectarea actelor oficiale. Educația formală are următoarele atribute: organizată conştient, sistematică, instituţionalizată, reglementată, coordonată, dirijată, planificată, evaluată, așadar este expresie a unei politici educaţionale.

Şcoala reprezintă cadrul în care educaţia este realizată sistematizat, progresiv şi având obiective bine stabilite, obiective ce urmează a fi concretizate prin formarea unor personalităţi echilibrate şi competitive în societatea pentru care au fost formate. Şcoala face parte din categoria educaţiei formale şi ea este cea care vine să cizeleze, să consolideze o personalitate. Valorile pe care şcoala le promovează ar trebui să ajute personalităţile în formare să dobândească acele cunoştinţe, competenţe, atitudini şi aptitudini care să-le dea posibilitatea fiinţelor umane să aibă un comportament şi o atitudine adecvată în diferitele circumstanţe întâlnitea de-a lungul vieţii şi de asemenea să-i ofere individului bagajul informaţional de care are nevoie pentru a-şi putea susţine punctul de vedere, să emită afirmaţii pertinente, documentate/motivate şi să poată să promoveze valorile societăţii căreia îi aparţine.

Pretutindeni în lume, educația este văzută ca o soluție sigură și durabilă pentru toate provocările: ecologice, climatice, economice și sociale. Oricât de importantă ar fi educaţia curriculară, ea nu epuizează sfera influenţelor formative exercitate asupra copilului, deoarece rămâne cadrul larg al timpului liber, în care viaţa acestuia capătă alte aspecte decât cele din procesul de învăţare şcolară. Şi în acest cadru, numeroşi alţi factori acţionează, pozitiv sau nu, asupra dezvoltării sale.

b) Educaţia nonformală se desfăşoară în afara instituţiilor şcolare, adică în spații aflate în relație de parteneriat cu școala. De fapt, acest tip de educație se referă la acele întruniri organizate în mod sistematic în afara sistemului formal pentru a răspunde unei mari varietăți de cerințe de învățare. Profesorului ce adoptă o variantă nonformală i se solicită mai multă flexibilitate și entuziasm, adaptabilitate în adoptarea stilurilor de conducere a activității, în funcție de nevoile și cerințele elevului.

Conținutul si obiectivele sunt prevăzute în documente special elaborate ce prezintă o mare flexibilitate și sunt diferite după vârstă, sex, categorii socio-profesionale, interesul elevilor, aptitudinile lor. Activitățile nonformale se desfășoară într-un cadru relaxat, calm si plăcut, de asemenea, profesorul ce prectică sau alege o astfel activitate trebuie să dispună de mijloace reprezentative care să atragă subiecții. Evaluarea unei activități nonformale este opțională.

Educația nonformală încurajează următoarele principii pedagogice: e centrată pe cel ce învață, pe procesul de învățare, nu pe cel de predare, subiecții sunt solicitați diferit, curriculum e la alegere, flexibil și variat, activitățile sunt diferite și atractive (după interese, după aptitudini, după aspirații).

c) Educaţia informală reprezintă acele procese educative nesistematice, neorganizate, nesubordonate unor obiective şi finalităţi explicite, care au influență asupra individului. Aceasta poate reprezenta produsul experienţei de viaţă a subiectului. Influenţele informale semnificative sunt cele din mass-media, din familie (exemplul părinţilor, atitudinile manifestate de ei), influenţele grupurilor de prieteni, colegi , dar, nu in ultimul rând, diferite instituţii culturale (muzee, teatre, biblioteci etc), religioase, politice ş.a. Deşi lipsite de o structurare precisă şi de o proiectare sistematică, toate acestea au totuşi o mare influență asupra personalității copiilor.

BIBLIOGRAFIE:
1. Antonesei, L. (coordonator), *Ghid pentru cercetarea educaţiei. Un „abecedar" pentru studenţi, masteranzi şi profesori*, Ed. Polirom, Iaşi, 2009
2. Costea, O. (coord.), *Educaţia nonformală şi informală: realităţi şi perspective în şcoala românească,* Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 2009

STRATEGII ALTERNATIVE DE EVALUARE LA MATEMATICĂ

Prof. Galan Camelia
Școala Gimnazială „Alexandra Nechita" Vaslui

Strategiile alternative de evaluare sunt: referatul, investigația, proiectul, portofoliul, observarea sistematică a elevilor (a activității și comportamentului acestora) și autoevaluarea.

Referatul este un instrument cu un caracter formativ și creativ care reușește să înglobeze zone întinse de conținut. Acesta permite identificarea unor elemente de performanță individuală a elevului și o apreciere nuanțată a învățării. Poate fi utilizat la clasele mari pentru motivarea elevilor cu potențial înalt. Există două tipuri de referate și anume: referatul de investigație științifică independentă și referatul bibliografic. La matematică putem avea cele două tipuri de referate, voi da câteva exemple și anume:

- referatul de investigație: aici poate fi propus un referat cu tema: „*Aplicații ale integralei definite*" la clasa a XII –a, iar la clasa a XI – a „*Aplicații ale derivatelor în fizică*".
- referatul bibliografic/ biografic, m-am gândit doar la câteva teme pentru acest tip *„Matematicianul Dan Barbilian – poetul Ion Barbu", „Matematicieni celebri", „Cei opt Bernoulli", „Cei doi Pascal", „Matematicieni celebri români".*

Investigația este instrumentul care facilitează aplicarea în mod creativ a cunoștințelor și explorarea situațiilor noi sau foarte asemănătoare cu experiența anterioară. Se poate derula pe durata unei ore de curs sau a unei succesiuni de ore de curs. Este o metodă de evaluare în care elevul este pus în situația de a căuta o soluție la exigențe și complexități diferite. Elevul sau grupul de elevi primesc o tema cu sarcini precise. La capitolul „Arii" din clasa a VI –a se poate propune: „*Desenați următoarele figuri geometrice: un triunghi, un pătrat, un dreptunghi, un trapez, un romb. Măsurați și aflați ariile lor. Treceți într-un tabel rezultatele obținute, apoi calculați ariile figurilor de mai sus dacă:*
a) mărim de două ori o dimensiune; b) micșorăm de două ori o dimensiune."

Proiectul este o metodă complexă de evaluare individuală sau de grup. Poate avea conotație teoretică, practică, constructivă și creativă. Se poate derula pe o perioadă mare de timp, pe secvențe determinate dinainte sau structurate circumstanțial. Un exemplu de temă pentru proiect care poate fi propus la clasa a XII –a, profil matematică – informatică *„Calculul aproximativ al integralei definite. Metoda dreptunghiurilor. Metoda trapezelor. Elaborarea unui program într-un limbaj de programare cunoscut (C++, sau Pascal)", sau „Probleme de maxim și minim" la clasa a XI –a*; iată câteva probleme de acest tip:

1. Care este dreptunghiul de perimetru *4a* care are aria maximă?
2. Care este dreptunghiul de arie a^2 care are perimetru minim?
3. Să se determine conul de volum maxim înscris într-o sferă de rază *R*.
4. Fie două numere stric pozitive de sumă *a*, să se determine valoarea maximă a produsului puterilor lor cu exponenții α, respectiv β, ($\alpha>0$, $\beta>0$).
5. Fie două numere stric pozitive de produs *a,* să se determine valoarea minimă a sumei puterilor cu exponenții α, respectiv β, ($\alpha>0$, $\beta>0$).
6. Să se determine dreptunghiul de arie maximă înscris într-un cerc de rază *r*.
7. Să se determine dreptunghiul de arie maximă care are două vârfuri pe o latură a unui triunghi dat, iar celelalte două vârfuri pe celelalte laturi ale triunghiului.

8. Să se determine cilindrul de volum maxim înscris într-o sferă de rază *r*.
9. Să se determine cilindrul de volum maxim pentru care perimetrul secțiuni axiale este de 6 m.
10. Să se determine cilindrul de arie totală maximă înscris într-o sferă de rază *r*.
11. Să se determine trapezul dreptunghic de arie maximă care are baza mare egală cu *a* și perimetrul egal cu *4a*.
12. Să se determine dreptunghiul de arie maximă înscris în elipsa de ecuație $4x^2+9y^2=36$.

Elevii trebuie să caute (sau să propună) și să rezolve astfel de probleme, cu ajutorul derivatelor.

Portofoliul este o metodă complexă de evaluare proiectată într-o secvență mai lungă de timp și oferă posibilitatea de a emite o judecată de valoare, bazată pe un ansamblu de rezultate. Acesta se poate încadra într-o evaluare sumativă. Exemplu de portofoliu cu tema *„Dreapta în plan”* la clasa a X-a care să cuprindă:

- Fișa nr. 1 – Reper cartezian. Distanța dintre două puncte
- Fișa nr. 2 – Ecuația dreptei în plan
  1. Panta unei drepte
  2. Unghiul a două drepte
  3. Ecuația dreptei determinată de un punct și o direcție dată
  4. Ecuația explicită a unei drepte
  5. Ecuația dreptei determinată de două puncte disctincte
  6. Ecuația generală a unei drepte
  7. Concurența a două drepte
- Fișa nr. 3 – Condiții de paralelism a două drepte în plan
- Fișa nr. 4 – Coliniaritatea a trei puncte
- Fișa nr. 5 – Condiții de perpendicularitate a două drepte în plan
- Fișa nr. 6 – Calcule de distanțe. Arii
  1. Distanța de la un punct la o dreaptă
  2. Arii (aria unui triunghi; aria unui paralelogram; aria unui trapez)
- Fișa nr. 7 – Aplicații practice

Observația sistematică a comportamentului elevilor este o probă complexă ce se bazează pe următoarele instrumente de evaluare: fișa de evaluare, scara de clasificare și lista de control/ verificare. Fișa de evaluare cuprinde următoarele:

- Date generale despre elev: nume, prenume, vârsta, climatul educativ;
- Particularități ale proceselor intelectuale: gândire, limbaj, imaginație, memorie, atenție, spirit de observație;
- Aptitudini și interese;
- Trăsături de afectivitate;
- Trăsături de temperament;
- Aptitudini față de: sine, disciplina/ obligațiile școlare, colegi;
- Evoluția aptitudinilor, atitudinilor, intereselor și nivelul de integrare.

Fișele de evaluare vor fi elaborate numai în cazul elevilor cu probleme. Scara de clasificare indică profesorului frecvența cu care apare un anumit comportament. Acesta poate fi numerică, grafică sau descriptivă. Exemplu de scara de clasificare:

- În ce măsură elevul participă la discuții? (niciodată, rar, ocazional, frecvent, întotdeauna);
- În ce măsură comentariile au fost în legătură cu temele discutate? (niciodată, rar, ocazional, frecvent, întotdeauna).

Lista de control indică profesorului faptul că un anumit comportament este prezent sau absent. Model de listă de control:

	Da	Nu
A urmat instrucțiunile.		
A cerut ajutor atunci când a avut nevoie.		
A cooperat cu ceilalți.		
A așteptat să-i vină rândul pentru a utiliza materialele.		

A împartit materialele cu ceilalți.		
A încercat activități noi.		
A dus activitatea până la capăt.		
A pus echipamentele la locul lor după utilizare.		
A făcut curat la locul de muncă.		

Autoevaluarea permite aprecierea propriilor performanțe în raport cu obiectivele operaționale în procesul autoevaluării, cu acest prilej, elevul va înțelege mai bine obiectivele și conținutul sarcinii pe care o are de rezolvat, modul în care efortul său este valorificat. Forme ale autoevaluării:

- **autocorectarea sau corectarea reciprocă**

Elevul este solicitat să-și depisteze operativ unele minusuri, erori, în momentul realizării unor sarcini de învățare. Depistarea lacunelor proprii sau pe cele ale colegilor (chiar dacă nu sunt sancționate prin note) constituie un prim pas pe drumul conștientizării competențelor în mod independent.

- **autonotarea controlată**

În cadrul unei verificări, elevul este solicitat să-și acorde o notă. Profesorul are datoria să argumenteze corectitudinea sau incorectitudinea aprecierilor avansate.

- **notarea reciprocă**

Elevii sunt puși în situația de a-și nota colegii, prin reciprocitate, fie la lucrările scrise, fie la verificările orale.

- **metoda de apreciere obiectivă a personalității**

Această metodă a fost concepută de psihologul Gheorghe Zapan și constă în antrenarea întregului colectiv al clasei, în vederea evidențierii rezultatelor obținute de aceștia prin coroborarea a cât mai multor informații și aprecieri (eventual prin confruntare) în vederea formări unor reprezentări cât mai complete despre posibilitățile fiecărui elev în parte și ale tuturor la un loc.

Trebuie promovată o relație profesor – elev caracterizată prin încredere reciprocă și conlucrare, în care dispare adversitatea, adică asocierea subiectului la propria sa formare, inclusiv în ceea ce privește evaluarea rezultatelor activității realizate. Dezvoltarea la elevi a capacităților autoevaluative, în sensul responsabilității și o mai mare autonomie, condiție pentru ca ei să se adapteze mai bine cerințelor vieții.

Strategiile alternative de evaluare prezintă două caracteristici: pe de o parte, realizează evaluarea rezultatelor în strânsă legătură cu instruirea/ învățarea, iar pe de altă parte, ele privesc rezultatele școlare obținute pe o perioadă mai îndelungată, care vizează formarea unor capacități, dobândirea de competențe și mai ales schimbări în planul intereselor, atitudinilor, corelate cu activitatea de învățare. Evaluarea acestora presupune o investigare de mai lungă durată a comportamentului elevilor.

BIBLIOGRAFIE:

1. Constantin Cucoș, Peda*gogie – Ediția a II–a revăzută și adăugită*. Editura Polirom, Iași –2002
2. Ion T. Radu, *Evaluarea în procesul didactic. Editura didactică și pedagogică,* București –2000
3. Nicolae Dinculeanu, Eugen Radu, *Elemente de analiză matematică.* Manual pentru clasa a XI – a. Editura didactică și pedagogică, București – 1978

UTILITATEA JOCULUI TERAPEUTIC ÎN PROCESUL DE ÎNVĂȚARE ȘI RECUPERARE AL ELEVILOR CU DIZABILITĂȚI INTELECTUALE

Ghebosu Tatiana
Centrul Școlar Pentru Educație Incluzivă, Roman

Jocul are o influență deosebită asupra dezvoltării abilităților cognitive, socio-emoționale și de limbaj, precum și un mod plăcut și lipsit de stres prin care i se oferă copilului stimulare intelectuală și socială. Jocurile contribuie la organizarea și dezvoltarea personalității copilului, „începând cu organizarea eului acțional (jocurile funcționale) și terminând cu organizarea categoriilor logice și cu structurile personalității – acțiunea ludică și comportamentul psihomotor, acțiunea ludică și organizarea mintală, acțiunea ludică și organizarea proceselor afectiv-motivaționale, acțiunea ludică și organizarea structurilor raționale ale personalității. Bazându-ne pe o astfel de concepție, putem vorbi de un comportament ludic care poate fi definit prin mecanismele fundamentale neuropsihologice, afectiv motivaționale și relaționale, organizate în conformitate cu cerințele de dezvoltare ale personalității." (Gherguț, A., 2011)

Un rol aparte în dezvoltarea copilului îl reprezintă jocul terapeutic. Dacă în cadrul învățării de tip școlar, normele și regulile jocului sunt date de alții, atunci în cadrul terapiei prin joc sau jocului învățare-terapie, regulile sunt descoperite, înțelese și aplicate de copil.

Este important să definim jocul ca proces și ca produs, pentru a-l putea considera un instrument fundamental cu ajutorul căruia copiii pot învăța și se pot dezvolta.

„Jocul este un *proces*, ceea ce implică faptul că copiii își pot dezvolta judecata, își pot îmbunătăți activitatea motorie, învață să răspundă la diferiți stimuli și devin mai adaptabili. Abordarea jocului ca *produs* îl identifică drept furnizor de motivație, plăcere și ocazii de învățare și interacțiune. Moyles (1989) crede că o asemenea definiție a jocului ajută copiii în crearea unei morale a învățării." (Seach, D., 2011)

Jocul pentru copii nu are doar o influență asupra învățării, dar în cadrul acestuia copiii reușesc să își exprime emoțiile și să își formeze sau să își îmbunătățească relațiile. Interrelaționarea dintre emoție, gândire și experiență stă la baza tuturor proceselor de învățare.

Nivelul de concentrare și relaxare crește atunci când copii sunt absorbiți de o activitate de joc. În aceeași ordine de idei și jocul spontan oferă copiilor o senzație de control asupra experienței. Prin joc copiii își reflectă sentimentele vis-a-vis de interacțiunea lor cu obiectele și oamenii.

Pornind de la cele exprimate anterior, constatăm că jocul are o valoare terapeutică dacă:

- „este auto-dirijat și spontan;
- este un mijloc de comunicare;
- înlesnește exprimarea liberă a emoțiilor;
- este motivant intrinsec;
- îngăduie descoperirea abilităților proprii;
- permite dezvoltarea;
- creează senzația de control;
- oferă plăcere." (Seach, D., 2011)

Un instrument valoros de ameliorare a diverselor tulburări ale copiilor, fie ele emoționale sau de altă natură, îl reprezintă jocul terapeutic. Acesta poate fi folosit drept modalitate de intervenție atât de psihologi/psihoterapeuți cât și de către cadrele didactice.

Jocul, ca instrument de lucru, stă la baza realizării terapiei prin joc. Terapia prin joc este o formă de psihoterapie utilizată pentru a ajuta copiii să-și „exprime sau să arate experiențele, sentimentele și problemele prin joc, sub îndrumarea sau supravegherea unui specialist." (www.terapiedramajoc.ro/activitati/terapia-prin-joc). Această terapie se desfășoară într-un mediu structurat și protejat, unde copilul se joacă cu jocuri și jucării și este supravegheat de către un specialist care urmărește comportamentul, limbajul, afectivitatea, sentimentele, fanteziile acestuia;

iar dacă descoperă conflicte sau anumite tulburări terapeutul îl ajută pe copil să le conștientizeze și să le depășească.

Scopul terapiei prin joc constă în ameliorarea dificultăților emoționale și comportamentale care interferează cu funcționarea normală a copilului, îmbunătățirea exprimării verbale, formarea abilităților de auto-observare, sporirea încrederii în propria persoană și dezvoltarea/îmbunătățirea capacității de relaționare. Prin joc terapeutul înțelege limbajul non-verbal al copilului, iar acesta din urmă ajută la propria-și vindecare. „Cercetările au arătat că stadiile de dezvoltare a jocului la copii contribuie la abilitățile lor în educație, inteligență, învățare emoțională și socială. Terapia prin joc îl ajută pe copil să fie în stare să ducă o viață mai independentă și să se maturizeze într-un adult sănătos." (www.terapiedramajoc.ro/activitati/terapia-prin-joc)

În terapia prin joc nu este vorba doar de distracție cu jucării, ea presupune tratarea variatelor probleme de sănătate mintală și a tulburărilor de comportament. Copiilor le lipsesc abilitățile cognitive și verbale, de aceea jocul este modalitatea prin care își exprimă adesea gândurile și sentimentele. Astfel, terapia prin joc vine să ajute copiii să:

- „Devină mai responsabili pentru comportamentele lor;
- Cultive empatia și respectul;
- Dezvolte autoeficacitatea, astfel încât să se poată simți mai siguri cu privire la abilitățile lor;
- Identifice și exprime emoțiile într-un mod sănătos;
- Îmbunătățească abilitățile interpersonale;
- Învețe noi abilități sociale;
- Practice abilități mai bune de rezolvare a problemelor." (www.inaschool.ro/cum-ajuta-terapia-prin-joc-in-consilierea-copiilor).

Rolul terapiei prin joc asupra copilului este deosebit, căci ajută copilul să își dezvolte o varietate de abilități, să se echilibreze din punct de vedere psihologic și să depășească anumite conflicte. Prin joc, copilul învață ușor și rapid, interacționează cu mediul înconjurător, se relaxează, beneficiază de o ameliorare a tensiunii nervoase, a fricii și anxietății, obține performanțe școlare, își dezvoltă coordonarea mișcărilor și a dexterității, își reduce hiperactivitatea, agresivitatea și tulburările de comportament, stabilește relații de prietenie cu semenii și cu adulții ce-l înconjoară, jocul îl ajută în procesul de socializare și în elaborarea normelor sociale.

„Acțiunile de joc activează formarea proceselor mentale voluntare, promovează dezvoltarea activității intelectuale și a imaginației, conduc la îmbunătățirea sistemului musculo-scheletic și a activității volitive, la trecerea copilului la gândire cu idei și dezvoltarea vorbirii."(www.ro.housepsych.com/igroterapia)

Jocul este este parte integrantă a ***Terapiei educaționale complexe și integrate*** (din cadrul unui Centru Școlar pentru Educație Incluzivă), care are drept scop compensarea personalității copilului cu dizabilități intelectuale (caracterizat prin decompensare și imaturitate cognitivă) și inserția socială a cestuia.

În cadrul ***Terapiei educaționale complexe și integrate*** din școli, jocul va fi inclus în terapiile ce valorifică conținutul și metodologia specifică programelor școlare pentru copiii cu dizabilitate intelectuală. De asemenea, jocul este utilizat ca tehnică de lucru în cadrul fiecărei terapii și este prevăzut în planul de învățământ al Centrelor Școlare pentru Educație Incluzivă.

Jocul este activitatea fundamentală care stă la baza ***Ludoterapiei*** și „prin caracterul său terapeutic-compensator, stimulează, formează abilitățile psihomotrice, abilitățile de comunicare și afectiv-relaționale ale elevului cu dizabilitate intelectuală severă."(*Programa școlară pentru aria curriculară Terapie Educațională Complexă și Integrată*, disciplina *Ludoterapie*, pentru clasele Pregătitoare-X, 2019).

Instrumentele ludoterapeutice utilizate în cadrul terapiilor au fost concepute pentru a stimula realitatea, iar în cadrul acesteia copilul experimentează sentimente de fericire, succes și noroc, dezvoltându-și astfel abilitățile fizice și intelectuale și exprimându-și personalitatea.

Printre cele mai de succes tipuri de terapie prin joc sunt:

- Terapia cu păpuși – unde copilul experimentează diferite roluri, atribuie roluri păpușilor interacționând cu acestea și exprimându-și emoțiile, sentimentele, își depășește anumite limite,

blocaje din viața reală;

- Jocurile muzicale – ajută la rezolvarea mai multor probleme în același timp, la înțelegerea copilului, a emoțiilor și a sentimetelor lui, etc;
- Terapia prin șah – este considerată cea mai bună metodă de tratare a bolilor nervoase;
- Terapia jocului cu nisip – contribuie la stimularea creativității copilului, imaginației, abilităților motrice fine, a vorbirii coerente, la dezvoltarea empatiei și antrenarea răbdării, este considerată cea mai rodnică și eficientă metodă de lucru cu copiii cu dizabilități intelectuale.

Printre jocurile terapeutice folosite cu succes de către specialiști, pot fi și:

➔ Jocul de „citire a gândurilor" - această tehnică utilizează jocul de rol cu scopul de a descoperi trăirile emoționale și comportamentul copilului.

➔ Jocul cu minisculpturi – utilizând păpuși pentru a se reprezenta pe ei înșiși, copiii pot dobândi sentimentul că pot influența situația.

O categorie aparte de copii sunt copiii cu dizabilități care au dreptul de a participa la activități comune ce duc la dezvoltarea lor interioară precum și la dezvoltarea comunității în care trăiesc. Ei trebuie încurajați și stimulați să se integreze, iar cea mai eficientă metodă de a atinge scopul mai sus menționat este jocul. Prin joc ei socializează cu semenii și cu alți copii (fără dizabilități) din comunitate, învață să trăiască împreună cu aceștia astfel reușind să se recupereze. De ce? Deoarece în cadrul jocului dispar diferențele și barierele de orice tip, iar acești copii reușesc să-și depășească frustrările, să își modeleze comportamentul., să exploreze lumea înconjurătoare și să își lărgească sfera achizițiilor, abilităților și deprinderilor. În aceste circumstanțe scopul jocului reprezintă valorificarea potențialului copiilor cu dizabilități în vederea integrării lui în activitățile educative și în grupul de copii. În cadrul jocurilor, terapeutul, educatorul sau cadrul didactic, urmărește dezvoltarea următoarelor resurse: *folosirea propriilor puteri; concentrarea asupra activității și menținerea acesteia; depășirea obstacolelor/barierelor; obținerea acceptării din partea celorlalți; acceptarea sprijinului din partea terapeutului sau a semenilor; dezvoltarea și îmbunătățirea stimei de sine și a încrederii în sine.*

Prin urmare, jocul presupune, bucurie, distracție și multă plăcere, este un puternic proces de învățare pentru toți copiii. Prin joc copiii sunt liberi să experimenteze comportamente noi și neobișnuite, ceea ce le permite să își dezvolte o flexibilitate în rezolvarea problemelor/conflictelor din viața reală. Jocul reprezintă formula primară a acțiunii umane, legătura principală dintre individ și lumea obiectelor și a relațiilor, care contribuie la realizarea cogniției și organizarea cunoașterii. Prin intermediul jocului copiii reușesc să își exprime dorințele și să își depășească traumele. De aceea, terapia prin joc și jocul ca instrument de bază al acesteia, putem spune că reprezintă cele mai adecvate medode de lucru cu copiii în general și cu copiii cu dizabilități intelectuale, în mod special.

BIBLIOGRAFIE:

1. Gherguț, A. - *Evaluare și intervenție psihoeducațională: terapii educaționale, recuperatorii și compensatorii*, Editura Polirom, Iași, 2011
2. Seach, D. - *Jocul interactiv pentru copii cu autism*, Editura Fides, Iași, 2011
3. Taflan, A., Mușu, I. (coord.) - *Terapia educațională integrată*, Editura Pro Humanitate, București, 1997
4. www.terapiedramajoc.ro/activitati/terapia-prin-joc
5. www.inaschool.ro/cum-ajuta-terapia-prin-joc-in-consilierea-copiilor
6. www.ro.housepsych.com/igroterapia

METODE ȘI MIJLOACE MODERNE DE PREDARE FOLOSITE ÎN PROCESUL EDUCATIV ACTUAL LA ELEVII CU CERINȚE EDUCATIVE SPECIALE

Profesor Educator Gherzum Ionel-Bogdan
Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă Roman

Educația incluzivă a devenit un obiectiv central în sistemele educaționale moderne, având ca scop integrarea elevilor cu cerințe educaționale speciale (CES) într-un mediu de învățare comun, alături de ceilalți elevi. În acest context, predarea elevilor cu CES necesită adaptarea metodologiilor, tehnologiilor și strategiilor didactice pentru a răspunde diversității nevoilor și abilităților acestora.

În acest referat, vom analiza metodele și mijloacele moderne de predare care sunt folosite în prezent pentru a sprijini elevii cu CES, concentrându-ne pe abordările inovative și tehnologiile educaționale care îmbunătățesc accesul și eficiența învățării.

În procesul educativ actual, predarea elevilor cu cerințe educaționale speciale (CES) beneficiază de metode și mijloace moderne care se bazează pe principiile educației incluzive, adaptate nevoilor și particularităților fiecărui elev. Aceste metode sunt destinate să sprijine dezvoltarea elevilor cu CES, oferindu-le oportunități de învățare mai accesibile și eficiente.

Iată câteva dintre metodele și mijloacele moderne folosite:

1. *Învățarea diferențiată* presupune adaptarea strategiilor didactice și a activităților de învățare în funcție de nevoile, interesele și stilurile de învățare ale elevilor. În cazul elevilor cu CES, învățarea diferențiată se aplică prin ajustarea ritmului, complexității și modalităților de prezentare a informației.

Aceasta este o metodă esențială pentru a sprijini elevii cu CES, care pot învăța mai bine prin abordări vizuale, kinestezice sau auditive. De exemplu, un elev cu dificultăți de învățare poate primi o explicație vizuală a unui concept sau poate fi sprijinit să învețe prin jocuri educaționale. Mijloace care se pot folosi sunt: materiale vizuale, audio, tactil-kinestezice, grupuri mici de lucru, sesiuni individuale.

Învățarea diferențiată presupune adaptarea lecțiilor în funcție de stilurile de învățare, interesele și ritmul de învățare al fiecărui elev.

2. *Tehnologia educațională* joacă un rol important în educația elevilor cu CES, oferindu-le oportunități de învățare personalizată, adaptată nevoilor lor. Platformele și aplicațiile educaționale pot sprijini elevii în înțelegerea și aprofundarea cunoștințelor, prin oferirea unor materiale interactive și accesibile.

Mijloace care se pot utiliza sunt:

- Aplicații și software educaționale (de exemplu, GCompris, Kahoot!, Quizlet). Aceste aplicații permit elevilor să învețe într-un mod interactiv și să participe la evaluări formative.

- Table interactive pentru o mai bună vizualizare a materialului didactic. Tablele interactive sunt instrumente esențiale în sălile de clasă moderne. Acestea permit o interacțiune activă cu materialele didactice și pot fi personalizate pentru a sprijini elevii cu CES. Elevii pot folosi tablele interactive pentru a rezolva exerciții, a accesa resurse educaționale online și a participa la activități de grup.

- Dispozitive asistive (lupă electronică, software de citire, tastaturi speciale). Acestea ajută elevii cu dizabilități fizice sau cognitive să acceseze mai ușor informația.

- Platforme online (cum ar fi Google Classroom, Seesaw, Zoom pentru lecții online). Aceste platforme permit accesul la lecții online și resurse educaționale personalizate.

- Jocuri educative care combină învățarea cu divertismentul și îmbunătățesc motivația elevilor.

Tehnologia este esențială în educația modernă și oferă instrumente care sprijină învățarea elevilor cu CES.

3. *Învațarea bazată pe joc* (gamificare) presupune integrarea elementelor de joc în procesul educativ, ceea ce poate spori angajamentul și motivația elevilor, în special în cazul celor cu CES. Aceasta poate include utilizarea de jocuri educaționale sau crearea de activități didactice în care elevii primesc „recompense” pentru realizările lor. Jocurile educaționale sunt excelente pentru a spori

motivația elevilor cu CES și pentru a facilita învățarea într-un mod mai atractiv și mai plăcut. Acestea pot fi fie fizice, fie digitale. Jocuri de matematică, vocabular, logica sau științe care ajută la consolidarea cunoștințelor prin joc.

Mijloace folosite:

- Aplicații de gamificare (de exemplu, Classcraft, Duolingo);
- Jocuri educaționale de tip board game sau digitale care să îmbine competențele academice cu distracția.

Această abordare poate motiva elevii cu CES să participe activ la lecții și să depășească anumite bariere cognitive sau emoționale.

4. *Strategii vizuale și multisenzoriale* presupune folosirea mai multor simțuri (vizual, auditiv, kinestezic) pentru a facilita procesul de învățare. Elevii cu CES pot beneficia de strategii care implică mai multe simțuri, deoarece acest tip de abordare ajută la învățarea și fixarea informației prin diferite canale senzoriale. Aceasta este utilă în special pentru elevii cu dificultăți de învățare, cum ar fi dislexia, deficiențe de auz sau alte dificultăți cognitive.

Utilizarea materialelor vizuale este esențială pentru elevii cu CES, în special pentru cei care au dificultăți de procesare a informației verbale. Graficele, diagramele, imaginile și schemele ajută elevii să înțeleagă mai bine concepte abstracte.

Mijloace folosite:

- Materiale vizuale (desene, grafice, scheme, hărți conceptuale, imagini) pot fi utilizate pentru a explica teme complexe;
- Activități kinestezice (exerciții fizice, manipularea materialelor pentru a învăța concepte);
- Tehnici audio (înregistrări audio, povestiri, cântece, voci sintetizate pentru citire).

5. *Învățarea colaborativă* încurajează elevii să lucreze în echipe, sprijinindu-se reciproc și învățând unii de la alții. Aceasta este benefică pentru elevii cu CES, deoarece dezvoltă abilități sociale și de comunicare, încurajează integrarea și sprijinul reciproc.

Mijloace folosite:

- Grupuri de lucru mici, sesiuni de învățare peer-to-peer (învățare între colegi);
- Proiecte de grup, activități de colaborare în cadrul aplicațiilor educaționale sau pe platforme online;
- Parteneriate cu elevi fără CES, pentru a promova integrarea socială.

6. *Strategii de învățare prin investigare și proiecte*

În loc de a oferi informația într-o manieră tradițională, învățarea prin proiecte sau prin investigare permite elevilor cu CES să își dezvolte abilități de gândire critică și de rezolvare a problemelor, explorând subiectele prin cercetare practică și experiență directă. În această abordare, elevii învață prin implicarea într-un proiect care le permite să aplice cunoștințele într-un context real.

Mijloace folosite:

- Proiecte interdisciplinare, activități de cercetare pe teme de interes;
- Utilizarea unor resurse externe (vizite la muzee, experimente, studii de caz);
- Crearea unui portofoliu digital pentru a documenta progresul.

7. *Terapia prin artizanat și activități creative*

Activitățile creative, precum desenul, pictura, muzica, teatrul sau dansul, sunt folosite pentru a sprijini dezvoltarea abilităților motorii fine, sociale și emoționale ale elevilor cu CES. Aceste activități pot îmbunătăți încrederea în sine și pot oferi o modalitate de exprimare personală.

Mijloace folosite:

- Arta vizuală (pictură, desen, modelaj);
- Muzica (compoziție, cântat, instrumente);
- Teatru (improvizație, jocuri de rol).

8. *Tehnici de relaxare și gestionarea stresului*

Elevii cu CES pot beneficia de tehnici de relaxare care îi ajută să facă față stresului și să se concentreze mai bine în timpul lecțiilor. Aceste tehnici pot include respirația profundă, meditația, sau alte activități care ajută la gestionarea emoțiilor.

Mijloace folosite:

- Tehnici de respirație sau meditație ghidată;
- Exerciții de mindfulness pentru îmbunătățirea concentrării.

9. *Colaborarea cu specialistii și familiile*

Colaborarea strânsă între cadrele didactice, psihologi, logopezi, terapeuți ocupaționali și părinți este esențială pentru a sprijini progresul și a asigura o educație adecvată elevilor cu CES. Acest lucru permite adaptarea și monitorizarea progresului în mod constant asigurând o abordare integrată și personalizată a educației.

Mijloace folosite:

- Întâlniri periodice cu părinții pentru a ajusta strategiile educative;
- Planuri educaționale personalizate (PEP) care să reflecte nevoile și obiectivele specifice ale fiecărui elev.

10. *Încurajarea auto-reglării învățării*

Ajutarea elevilor cu CES să își dezvolte abilități de auto-reglare a învățării (prin stabilirea unor obiective clare, gestionarea timpului și auto-monitorizarea progresului) le poate crește autonomia și încrederea în propriile abilități.

Mijloace folosite:

- Instrumente pentru auto-monitorizare (agende vizuale, diagrame de progres);
- Strategii de autoreflecție (discuții individuale, portofolii reflexive).

Aceste metode și mijloace moderne sunt menite să sprijine fiecare elev cu CES în dezvoltarea și învățarea lor, promovând incluziunea, diversitatea și accesibilitatea în educație. Adaptarea și personalizarea predării sunt esențiale pentru a asigura succesul acestora în procesul educativ.

Educația elevilor cu cerințe educaționale speciale necesită utilizarea unor metode și mijloace moderne care să răspundă nevoilor individuale ale acestora. Învățarea diferențiată, tehnologia educațională, jocurile educaționale și resursele vizuale și auditive sunt doar câteva dintre strategiile eficiente care sprijină dezvoltarea și integrarea elevilor cu CES. Aplicarea acestor metode și mijloace poate contribui semnificativ la crearea unui mediu educațional incluziv, care promovează egalitatea de șanse pentru toți elevii, indiferent de nevoile lor speciale.

BIBLIOGRAFIE:

1. Cristea, Dumitru, *Pedagogia învățământului special și integrat*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2011.
2. Gherguț, Alois, *Psihopedagogia persoanelor cu cerințe speciale: strategii diferențiate și incluzive în educație, Ediția a II-a revizuită și adăugită*, Editura Polirom, Iași, 2006.
3. Lupu, Ionel, & Radu, Irina, *Inovații în educația incluzivă*, Editura Pro Universitaria, București, 2013.
4. Oprea, Maria, *Pedagogia educației speciale* Editura Universității din București, București, 2010.
5. Popa, Vasile, *Educația copiilor cu dizabilități: Teorii, metode, practici*, Editura Polirom, Iași, 2015.
6. Roșan, Adrian, (coord.). *Psihopedagogie specială: modele de evaluare și intervenție*, Editura Polirom, Iași, 2015.

REALITATEA ȘCOLII – APARENȚĂ ȘI ADEVĂR

Prof. dr. Nicolae Lucian-Marian
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Vaslui

Este un truism, dar eternul social media (Facebook, Instagram, Twitter și TikTok) a devenit în mod plenar și ubicuu parte integrantă din viața de zi cu zi și a rutinei noastre zilnice. Majoritatea din noi postăm „pictures”, încărcăm „stories” și dăm „share” la știri într-un mod absolut regulat și aproape automat. Există, de asemenea, aceia dintre noi care preferă, nu-i așa, să „consume” conținut (de exemplu, lecturarea informației sau vizionarea de clipuri) mai degrabă decât a-l crea. Totuși, în

ciuda diferențelor și variațiilor în utilizare, mai mult de jumătate din populația globului utilizează social media, utilizatorii petrecând în medie aproximativ două ore și jumătate pe rețele zilnic (v. Kemp, 2021).

Aducând discuția pe terenul școlii și al educației, un fenomen specific care are loc în social media și asupra căruia dorim să ne oprim, este prezentarea sistematică a unei exemplarități pedagogice de neatins. Din câte se pare, acest fenomen și consecințele sale pentru practicile educaționale (și educația în general) nu au fost încă identificate sau investigate – sau cel puțin nu într-un mod suficient de aprofundat. Pe scurt, anumite profiluri și pagini de social media (create și întreținute de practicieni din domeniul educației, persoane interesate de pedagogie etc.) fac publice așa-zise „stories" (în scris și/sau video) despre succese pedagogice lăudabile, avansate cu acribie și încadrate în termeni de exemplarism pedagogic. Această prezentare persistentă și sistematică a exemplului pedagogic sublim pe rețelele de socializare cauzează, fără îndoială și în mod direct, o neliniște și/sau confuzie celor cu tangență la domeniul educației, care nu reușesc să replice comportamentul sau abordarea exemplului descris în aceste calupuri de informații. Acest „eșec" al practicienilor din domeniul educației de a reproduce conduita extrem de idealizată și curatoriată a exemplului pedagogic ideal este de așteptat, având în vedere că cele mai multe evenimente de exemplaritate pedagogică împărtășite pe social media au loc în medii educaționale înscenate și nerealiste (un fel de vacuum), în timp ce profesorii obișnuiți predau în medii educaționale reale, cu elevi reali, mulți dintre aceștia neconformându-se cu ușurință principiilor reducționiste behavioriste. Cu alte cuvinte, narativele de pedagogie ideală și nerealistă prezentate pe social media nu sunt accesibile și nici fezabile pentru practicianul comun din domeniul educațional, și nici acțiunile sau comportamentele acestor „exemplare" nu pot fi replicate în mod obișnuit, deoarece ele nu sunt reprezentative pentru realitatea practicii didactice de zi cu zi. Prin urmare, în loc de a inspira și produce emulație în domeniu (așa cum se presupune în mod onest că ar fi scopul lor final), narativul sfârșește prin a induce o stare cu totul opusă. Fiind incapabil să reproducă acțiunile sau psihologia unui exemplarism inaccesibil, educatorul de zi cu zi experiază o frustrare mergând spre culpabilitate, determinat fiind de a-și chestiona la modul serios rolul sau vocația profesională. Alții dau vina pe circumstanțe, se confruntă cu demoralizare sau demotivare și, în consecință, sfârșesc prin a îndeplini nici mai mult, nici mai puțin decât strictul necesar.

Este important de remarcat faptul că împărtășirea unor exemple pedagogice inaccesibile nu este o practică exclusivă pentru social media. Instanțieri ale exemplarității de neatins pot fi găsite și în alte tipuri de media - de ex., filme, ziare, radio și cărți. De ce? Mulți dintre noi suntem, conștient sau inconștient, dependenți de dopamină. Digital vorbind, mulți ne creăm versiuni, *persona*, dintre care unele sunt distincte de cele pe care le întruchipăm sau le folosim în viața reală. În multe privințe, sinele idealizat este produsul unei evoluții tehnologice, una care ne oferă posibilitatea de a remodela cine suntem cu adevărat și de a ne înlocui cu ceea ce ne-ar plăcea să fim (v. de ex., Brunskill, 2013; Schlosser, 2020 sau Schouten et al., 2007). Iar ceea ce ne-ar plăcea să fim este să fim iubiți, să fim văzuți, să fim considerați un model de perfecțiune și excelență, un cineva demn de toată admirația și respectul. Numai perfecțiunea este recompensată cu o creștere a dopaminei sub formă de like-uri, inimioare, retweet-uri, urmăritori și așa mai departe (v. Burhan & Moradzaeh, 2020). Astfel de „eu"-ri virtuale idealizate, în special cele prezentate pe Tik-Tok, Instagram și Facebook sunt reprezentări falsificate ale unui sine idealizat, în fapt întruchiparea digitală a eu-lui localizat chiar în avatar.

Încercări de a atenua aceste tendințe în social media există și încă au loc, însă, în unele privințe, lucrurile sunt imposibil de întors, iar în aceste condiții a combate efectele negative asociate cu prezentarea perfecționismului ca real și realizabil devine o datorie de onoare a celor cu „picioarele pe pământ". O astfel de încercare este mișcarea „Fii real!" (*Be real!),* care încearcă să împiedice celebrități și alte persoane asemenea lor să încarce pictoriale cu ipostaze care le fac să pară „fit", „slim" sau cu o piele perfectă ori lipsite totalmente de celulită. Se contracarează astfel această exaltare a perfecțiunii, arătând utilizatorilor rețelelor sociale „fața" adevărată a oamenilor, fără machiaj, photoshopări, editări și altele asemenea. O altă încercare de a pune stavilă aceste așteptări culturale omniprezente este cea numită „Goblin mode". Noul cuvânt de ordine înregistrat de Oxford pentru anul 2022 se referă la rezistența indusă de pandemie vizavi de așteptarea normativă și cvasi-perpetuă

de a păstra aparențele, de a presta la modul perfect. Pe TikTok, de pildă, #goblinmode surprinde antidotul simbolic la #thatgirl - o estetică curatoriată, populară pe TikTok, în care viețile unor exemplare feminine de top sunt dezvăluite în încercarea de a arăta cât de perfecte le sunt trăirile și manifestările.

Cu peste 3 miliarde de vizualizări ale videoclipurilor care utilizează #thatgirl, mulți influenceri din educație, dar și din showbiz care își aranjează frigiderele, ordonează sertarele sau participă la rutine complexe de îngrijire a pielii în poziții de yoga pe plajă își organizează viața în jurul acestui sentiment perceput de perfecțiune, pentru că sunt recompensați cu semnale-reacții pe termen scurt: inimioare, „like"-uri și „thumbs up"-uri. Confundăm acest sentiment cu adevărul și ceea ce rezultă este o impostură, o înscriere în fals, o popularitate plăsmuită, fragilă și de scurtă durată, care îți adâncește mai tare golul în care te aflai înainte.

În calitate de arhitect principal al propriei noastre persoane digitale, tentația de a portretiza o dimensiune perfecționistă idealizată este greu de rezistat, în condițiile în care admiterea unui defect riscă comentarii negative. Vulnerabilitatea ne lasă pradă exploatării și expunerii. Singur perfecționismul este fără cusur. Și astfel, iau naștere „eu"-rile noastre pavoazate și curatoriate, colonizându-ne conștiința individuală și colectivă. Ceea ce interesează aici este modul în care acest fenomen se manifestă în comunitățile profesionale, în special colectivele de cadre didactice. Aceasta nu este însă o simplă întreprindere descriptivă, iar scoaterea la lumină a daunelor asociate cu încercarea de a imita aceste exemplare didactice care se auto-exhibă și de a eșua lamentabil este relevantă și pentru prejudiciile pe care astfel de abordări emulative ale profesoratului le produc în condițiile lumii reale. Desigur, modelarea face parte integrantă din practica profesională, însă, pe lângă punctele sale forte, se evidențiază pregnant și reversul încercării de a imita o exemplaritate pedagogică nerealistă și inaccesibilă. Prin exemplarism pedagogic înțelegem exemplarele umane la care alți exponenți ai comunității didactice privesc aprobativ pentru a-și perfecționa practica și abilitățile, pe scurt, cei demni de admirație și emulație. Ei bine, omniprezența tentației, dar și presiunea de a urma și emula astfel de exemplare de profesioniști idealizați și curatoriați se traduc într-un prejudiciu continuu cauzat de social media în cursa ei competitivă către perfecționism, cu repercusiuni și asupra stării de bine. Versiunile idealizate ale utilizatorilor din rețea sunt terenuri propice pentru comparații nesănătoase pornind de la sentimente de inadecvare. Cum este de așteptat, acest lucru este cauzator de conflicte, scade motivația și are un efect negativ asupra stimei de sine a agentului (v. Han et al., 2017).

Un al doilea mod în care exemplarismul irealizabil ar putea avea un impact negativ asupra stării de bine a celui ce intenționează să imite este că astfel de persoane atent selectate consolidează în mod obișnuit comportamente patologice, cum ar fi un echilibru deficitar între viața profesională și cea privată sau concentrarea excesivă pe aparențe, scenarii nerealiste care sunt puternic editate și în niciun caz reprezentative pentru experiența derivată din lumea reală. Atunci când oamenii vin în față doar cu cele mai remarcabile momente ale lor pe social media, acest lucru poate trezi în restul sentimentul unei inadecvări, ideea unei abateri de la expectanțele pe care societatea le pune asupra indivizilor pentru a fi cea mai bună versiune a lor posibil. Unii percep aceasta ca pe o presiune de a urma exemplul, de a se alinia corespunzător la așteptările societății. Individual și colectiv, această formă obișnuită de anxietate a comparției este detrimentală pentru starea de bine a persoanei (v. Huang, 2022; Monin, 2007). Există, de asemenea și cursa pentru maximalism, în care prezentarea exemplarismului este în multe cazuri o formă de publicitate înșelătoare, conturile de Instagram sau Tik-Tok exhibând doar acele momente care se doresc a fi văzute, apreciate și aprobate (de ex., momente de succes pedagogic). Ce urmează este că se elimină orice mențiune sau chiar sugestie a realității neidealizate, a provocărilor cu care persoana se confruntă. Ne comparăm cu o persoană despre care credem că este mai bună decât noi și ne găsim deficitari. Nu suntem conștienți (sau, cel puțin, nu luăm în considerare) că ne comparăm cu o imagine augmentată a cuiva aflat într-un mediu nerealist.

Argumentul nostru nu trebuie înțeles ca implicând faptul că exemplarismul produce întotdeauna rezultate negative în toate formele și variantele sale. Dimpotrivă, credem cu tărie că exemplaritatea pedagogică este cheia progresului și succesului pedagogic. Ca și în cazul unui ucenic

în ale construcției, la fel și ucenicia profesoratului presupune un transfer de la cei care sunt mai experimentați și mai înțelepți decât el. Dar există o condiție: exemplul trebuie să fie realizabil, relevant, relaționabil și autentic - nicidecum un exemplar idealizat și selectat atent, care este imposibil de imitat în lumea reală.

REFERINȚE CRITICE:

1. Brunskill, D. (2013). Social media, social avatars and the psyche: Is Facebook good for us? *Australasian Psychiatry*, 21(6), 527–532. Burhan, R., & Moradzadeh, J. (2020).
2. Neurotransmitter dopamine and its role in the development of social media addiction. *Journal of Neurology & Neurophysiology*, 11(7), 1–2.
3. Han, H., Kim, J., Jeong, C., & Cohen, G. (2017). Attainable and relevant moral exemplars are more effective than extraordinary exemplars in promoting voluntary service engagement. *Frontiers in Psychology*, 8, 1–14.
4. Henderson, E. (2022). The educational salience of emulation as a moral virtue. *Journal of Moral Education*, 1–16.
5. Huang, C. (2022). A meta-analysis of the problematic social media use and mental health. *International Journal of Social Psychiatry*, 68(1), 12–33.
6. Kemp, S. (2021). Digital 2021: Global overview report. Datareportal. https://datareportal.com/reports/digital-2021-global-overview-report ress.
7. Monin, B. (2007). Holier than me? Threatening social comparison in the moral domain. *Revue*
8. *Internationale De Psychologie Sociale*, 20(1), 53–68.
9. Schlosser, A. (2020). Self-disclosure versus self-presentation on social media. *Current Opinion in Psychology*, 31, 1–6.
10. Schouten, A. P., Valkenburg, P. M., & Peter, J. (2007). Precursors and underlying processes of adolescents' online self-disclosure: Testing an "internet-attribute-perception" model. *Media Psychology*, 10(2), 292–315.

PREVENIREA BULLYINGULUI ÎN ȘCOALĂ
EXPERIENȚA ERASMUS+

Prof. Obreja Mirela
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare", Vaslui
Prof. Ciubotaru Greta-Doina
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare", Vaslui

În perioada 9-13 mai 2022, am participat la proiectul de mobilitate în domeniul educației școlare „School Bullying Prevention", organizat de INFOL, Italia, Roma. Aceasta a fost, cu siguranță, o oportunitate valoroasă de a învăța despre prevenirea bullying-ului în școli și de a face schimb de idei și bune practici cu experți internaționali.

Obiectivele specifice ale proiectului au fost:

- Creșterea nivelului de cunoștințe și de înțelegere a fenomenului de bullying în rândul profesioniștilor și al copiilor.
- Creșterea abilităților interpersonale (în special sociale și emoționale) în rândul tuturor copiilor și adolescenților
- Cunoașterea strategiilor noi și eficiente pentru intervenție antibullying.
- Pregătirea copiilor să recunoască și să răspundă eficient la comportamentul de bullying agresiune.
- Sensibilizarea cu privire la rolurile fiecăruia în prevenirea și oprirea bullying-ului
- Crearea unui mediu în care toată lumea înțelege că bullying-ul este inacceptabil, dăunător și prevenibil.

Activitățile desfășurate la cursul „School Bullying Prevention" au fost susținute de experți și psihologi care au oferit o abordare aprofundată și specializată asupra prevenirii bullying-ului.

Sprijinul acestora a contribuit, fără îndoială, la o înțelegere mai profundă a fenomenului și la aplicarea unor metode practice de intervenție și de prevenție în mediul școlar.

- Ziua 1

O nouă abordare pentru nevoile elevilor: profesorii ca formatori. Cum se creează și cum se gestionează un mediu școlar activ și motivant.
Formator Giamila Lapponi

- Ziua 2

Ce este bullying-ul? Cum să identifici agresorii? Forme de agresiune. O poveste petrecută în școală, despre importanța relației umane în suportul educație. Experiențe reale la școală
Formator Luciano Balducci

- Ziua 3

Activitate practica: învățare în aer liber. Prevenirea violenței, managementul grupului.
Formator Luciano Balducci

- Ziua 4

Cetățenie digitală în școală: cum pot profesorii ajuta la prevenire hărțuirea cibernetică.
Formator Eleonora Tulumello

Ca urmare a participării la acest curs, au fost derulate mai multe activități specifice în școală pentru sensibilizarea elevilor și a profesorilor asupra problemei agresiunii în școală și in mediul online.

Ce este bullying-ul?

Bullying-ul este o formă de hărțuire caracterizată prin comportamente intenționat dăunătoare, repetate și dezechilibrate din punct de vedere al puterii. Aceasta înseamnă că o persoană sau un grup încearcă să-și impună autoritatea asupra unei alte persoane, folosind abuzul verbal, fizic sau psihologic pentru a provoca teamă, rușine sau suferință. Bullying-ul poate apărea în multe medii, dar este deosebit de frecvent în școli, afectând dezvoltarea socială, emoțională și academică a victimelor și, adesea, având impact pe termen lung asupra acestora.

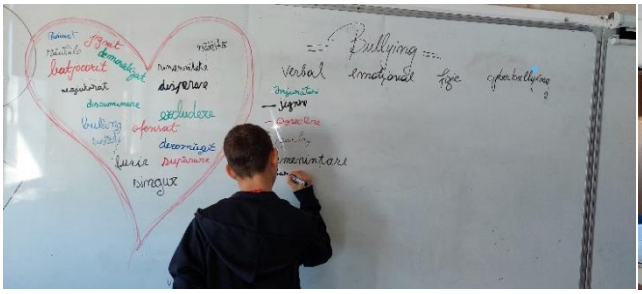
Identificarea agresorilor poate fi uneori dificilă, deoarece aceștia folosesc metode subtile sau ascunse pentru a-și exercita influența. Totuși, câteva comportamente pot fi semnale de alarmă:

- Comentarii și insulte repetate, menite să provoace disconfort sau să umilească o altă persoană.
- Excludere socială -agresorii îi îndepărtează pe alții din grupuri sau activități, izolând victima și făcând-o să se simtă nedorită.
- Acte fizice precum împingeri, loviri sau distrugerea obiectelor personale ale altor persoane.
- Cyberbullying: utilizarea rețelelor sociale, mesajelor sau altor platforme online pentru a răspândi zvonuri, insulte sau a intimida.

Bullying-ul ia mai multe forme, fiecare cu impactul său specific:

- Agresiune verbală: insulte, porecle, comentarii umilitoare și răutăcioase care au scopul de a răni emoțional victima.
- Agresiune fizică: comportamente ce implică violență fizică, cum ar fi loviturile, împinsul sau distrugerea bunurilor personale ale altor persoane.
- Agresiune socială: excluderea din grupuri, răspândirea de zvonuri și manipularea relațiilor pentru a izola victima.
- Cyberbullying: Hărțuirea prin mesaje, rețele sociale sau alte platforme online, unde agresorii pot acționa anonim sau cu mai puține consecințe directe.

Experiențele reale din școli arată cât de mult contează sprijinul unui profesor în viețile elevilor care se confruntă cu bullying-ul. Elevii care devin victime ale bullying-ului își pierd adesea încrederea în sine și interesul pentru școală, iar rolul profesorului poate fi decisiv. Prin observare atentă și crearea de activități care să includă și să valorizeze diversitatea, profesorii pot preveni multe situații de bullying și pot sprijini dezvoltarea unor relații sănătoase în clasă. Elevii care se simt sprijiniți de profesori și învățători devin mai încrezători și mai motivați, lucru care contribuie la un mediu școlar mai sigur și mai pozitiv pentru toți.

Cyberbullyingul, sau hărțuirea online, reprezintă o formă de agresiune care are loc pe internet, prin mesaje, comentarii, sau postări ce sunt menite să intimideze, să denigreze sau să provoace suferință altor persoane. Această problemă este tot mai răspândită, în special în rândul tinerilor, și reprezintă o preocupare majoră pentru părinți și profesori. A răspunde corect la cyberbullying este esențial pentru a proteja sănătatea emoțională și psihologică a celor afectați.

Semnele hărțuirii online sunt:

- Comentarii negative și jignitoare sau insulte repetate
- Răspândirea de zvonuri false sau mesaje care afectează reputația victimei
- Excluderea unei persoane din grupuri sau comunități online
- Crearea de profiluri false pentru a intimida, hărțui sau păcăli o persoană
- Publicarea sau amenințarea cu publicarea de informații personale sensibile

Elevii au învățat cum să răspundă la cyberbullying:

- În fața mesajelor agresive, prima reacție naturală este de a răspunde pentru a apăra propria imagine, însă acest lucru poate agrava situația. Este recomandat ca victima să evite să răspundă agresorului pentru a nu escalada conflictul.
- Majoritatea platformelor online au opțiuni de a bloca și raporta utilizatorii care au un comportament abuziv. Acest lucru poate preveni continuarea hărțuirii.
- Este esențial să se salveze orice mesaj, comentariu, sau dovadă a hărțuirii. Aceste dovezi pot fi necesare pentru a face o plângere formală sau pentru a discuta cu un specialist în cazul în care situația devine gravă.
- Părinții și profesorii ar trebui să încurajeze copiii să vorbească despre experiențele lor online. Crearea unui mediu sigur și încurajator este esențial pentru a ajuta victima să se deschidă.
- Dacă hărțuirea are efecte emoționale puternice asupra copilului, este indicat să se apeleze la un psiholog sau consilier școlar care poate oferi suportul necesar.

Pentru a răspunde mai bine nevoilor elevilor de astăzi, mulți educatori propun o nouă abordare în care profesorii nu mai sunt doar furnizori de informații, ci și formatori, ghizi care susțin dezvoltarea personală și academică a elevilor. Această perspectivă necesită transformarea mediului școlar într-unul activ și motivant, unde profesorii joacă un rol crucial în crearea și gestionarea unui spațiu propice învățării profunde, implicării și creativității.

În rolul de formatori, profesorii nu se limitează la transmiterea de cunoștințe, ei îi ghidează pe elevi să își dezvolte abilități esențiale, precum gândirea critică, soluționarea problemelor, lucrul în echipă și autonomia în învățare, îi sprijină emoțional și motivațional. Ei înțeleg că fiecare elev are un stil de învățare și nevoi unice, oferindu-le încurajări și feedback constructiv pentru a le crește

încrederea și reziliența și încurajează elevii să aplice ceea ce învață în contexte reale, ceea ce le sporește înțelegerea și relevanța cunoștințelor.

EDUCAȚIA ECOLOGICĂ – EDUCAȚIE PENTRU SĂNĂTATEA PĂMÂNTULUI

Prof. Educator Popa Andreea Oana
C.S.E.I „C-tin Pufan", Vaslui

Mediul înconjurător de astăzi este un rezultat al creației omului, dar el poate influența foarte mult evoluția societății umane.

Degradarea continuă a mediului se datorează intervenției omului în natură, iar pericolul este foarte mare. Protecția naturii devine una dintre cele mai importante preocupări ale societății contemporane. Natura trebuie respectată și nu dominată. Fiecare componentă a naturii are rolul său precis, iar omul trebuie să se integreze armonios acestui ecosistem. Relațiile care se stabilesc între om și natură stârnesc interesul și curiozitatea multor oameni de știință. Ei vor să cunoască cât mai bine fenomenele care se petrec alături de ei, să descopere noi surse de materii prime care să nu producă dezechilibre în natură. Epoca noastră se caracterizează prin străduința popoarelor de a conserva, ocroti, ameliora și menține media de viață pe planeta noastră.

Contradicția fundamentală a lumii moderne rămâne raportul între consecințele crescânde ale societății și capacitatea ecologică limitată a planetei de a le satisface. Suntem cu toții martorii și actorii unei crize ecologice globale fără precedent.

În aceste împrejurări, tot mai mulți specialiști sunt de acord cu faptul că educația ecologică constituie unul din factorii cei mai în măsură să ofere un răspuns cât se poate de pertinent acestei crize. Alături de noi, copiii noștri sunt și ei martorii transformărilor din viața socială, economică și din mediu înconjurător. Pentru ei mediul înconjurător este un mare semn de întrebare. Copilul manifestă o mare curiozitate pentru tot ceea ce-l înconjoară, iar prin activitatea de cunoaștere a mediului pe care o desfășurăm în grădiniță li se satisfac o parte din aceste curiozități.

Educația ecologică are semnificația deprinderii unui anumit mod de a înțelege relația dintre om și mediu de viață, care nu este numai al său, ci și al plantelor și animalelor.

Educația ecologică folosește abordări interdisciplinare centrate pe mediu și problemele acestuia. La preșcolari, ea se realizează la nivelul afectiv. Copilul este mai sensibil și se află la începuturile acumulărilor de cunoștințe despre mediu. Ei sunt dornici să participe la activitățile de îngrijire a plantelor, a animalelor. Copiii trebuie să realizeze că problemele mediului înconjurător sunt ale lumii întregi, ale fiecăruia dintre noi, iar fiecare acțiune negativă a noastră, poate afecta în mod distructiv natura. De aceea, ei trebuie să ajungă să cunoască, să iubească și să ocrotească natura.

Educația ecologică urmărește obiectivele:

- Formarea generațiilor viitoare în spiritul cunoașterii și respectării normelor, regulilor și legilor ecologice. Promovarea în toate situațiile a unei culturi comportamentale de protejare a naturii și a întregului mediu înconjurător;

- Recunoașterea ideii că planeta Pământ reprezintă o valoare sacră inestimabilă și ca atare ea trebuie protejată și respectată prin toate mijloacele;

- Educația ecologică modernă să cuprindă toți copiii, toți oamenii, interconectând în acest fel în zonele culturii ecologice ce se succed;

- Demararea cât mai de timpuriu a educației ecologice. Oricât de mic ar fi copilul, îi putem găsi, de exemplu, un loc de care să aibă grijă de florile din grădină, să ocrotească și să respecte viața unor mici vietăți, și astfel să încerce acele emoții pozitive (de bucurie, de satisfacție, de atașament, de mândrie etc.) care mai târziu vor constitui o bază de experiență afectivă extrem de valoroasă;

- Influența formativă a întregului sistem al activităților cotidiene (poveștile despre natură, plimbările, modalitatea de servire a mesei, felul în care sunt manipulate deșeurile, modul în care se

îmbracă educatoarea, florile și plantele din săli etc.), toate faptele, întâmplările, procesele, persoanele și relațiile interumane au o influență formativă asupra copiilor;

- Dezvoltarea trăirilor emoționale lăuntrice, convingerile, temerile și speranțele omului, cultivând sentimentul responsabilității personale, cât și simțul datoriei, având o natură socio-morală pronunțată;

- Educația ecologică este un proces pedagogic deosebit de complex prin care copiii sunt ajutați să înțeleagă faptul că întreaga lume vie se află într-o complexă interrelație, faptul că fiecare element component al mediului, oricât de mic sau de neînsemnat ar fi, se află într-o strânsă interdependență cu alte elemente;

- Să armonizeze tendințe opuse cum ar fi, specificul local cu cel global, cel național cu cel universal, latura științifică cu cea artistică, elementele prezente cu cele viitoare, planul intelectual cu cel emoțional;

- Prin caracterul ei interdisciplinar, ea reprezintă un tărâm ce se întinde pe toate disciplinele;

- Educația pentru mediu se bazează pe tehnica activităților concrete (practice, de teren, obiectuale, manipulative) cu caracter formativ.

În grădiniță urmărim formarea unei conduite ecologice, conduită care presupune manifestarea de acțiuni concrete în prevenirea deteriorării mediului.

Pentru a obține rezultatele dorite am început observarea și perceperea naturii. Prin contactul nemijlocit, copiii au avut posibilitatea să cunoască lumea plantelor, a animalelor, să înțeleagă deosebirile dintre ele și om.

Învățământul operează cu elemente specifice, însă în cunoașterea mediului trebuie să predomine caracterul atractiv, accesibil și ecologic. De aceea ca exercițiu pentru conduita ecologică am promovat jocul care este activitatea fundamentală în grădiniță. Astfel copiii au desfășurat jocurile: „De-a pădurarii", „De-a grădinarii", „De-a gospodarii" etc.

Copiii percep că plantele se nasc, trăiesc și mor, lăsând semințe pentru următoarele generații. Ei trebuie să înțeleagă că orice ființă are dreptul la viață, deci și plantele. În preajma florilor copiii se simt bine, sunt atrași de coloritul, parfumul și gingășia lor. Văzând atracția copiilor față de flori noi am derulat activități tematice „Florile îmi sunt surori" prin intermediul căruia copiii și-au satisfăcut curiozitatea de a ști cât mai multe lucruri despre lumea gingașă a florilor, și-au format deprinderea de a avea grijă de flori, de a le proteja.

În spiritul educației ecologice, plantele cu flori le-am observat, le-am descris și admirat în mediul lor de viață. Punerea copiilor în contact cu natura este o premisă de bază în formarea lor ecologică.

În timpul observării plantele nu au fost rupte, animalele nu au fost omorâte, ci acolo unde s-a putut au fost urmărite în mediul lor de viață (parcuri, grădini, ferme de animale).

În activitățile desfășurate am dezvăluit copiilor pericolul dispariției unor animale și plante, datorită defrișării pădurilor, vânătorilor, poluării aerului și a apei. Acțiunile omului de defrișare a pădurilor, depozitarea unor gunoaie pe spațiile verzi, poluarea apelor prin spălarea autovehiculelor cu detergenți, toate acestea duc la poluarea mediului.

În paralel cu aceste pericole ce dăunează planetei, am prezentat copiilor mirifica lume a insectelor, plantelor, animalelor prin intermediul lecturilor după imagini, a povestirilor „Din lumea celor care nu cuvântă", de Emil Gârleanu.

În activități am prezentat importanța pădurilor care constituie sistemul ecologic de cea mai mare însemnătate, dar și contribuția plantelor la menținerea și existența vieții pe pământ. Importante sunt activitățile practice pe care le desfășurăm cu copiii de îngrijire a plantelor din sala de grupă, plantarea unor flori, a unor pomi, acestea constituind principalul factor de regenerare a atmosferei. Copiii trebuie învățați să mențină curățenia în parcuri, păduri, zonele de agrement contribuind la reducerea poluării în natură.

Prezența și mișcarea copiilor într-un mediu curat și cu permanenta grijă pentru buna relație cu viețuitoarele din jur este un lucru benefic pentru educația ecologică.

Îngrijirea unor arbori, a spațiului verde din grădiniță, au contribuit la formarea unui comportament civic și etic, iar copiii și-au format deprinderea de păstrare și iubire a naturii.

Am prezentat copiilor diapozitive, fotografii din rezervațiile naturale ale României. Le-am explicat importanța acestor rezervații pentru plantele și animalele pe cale de dispariție: zimbrul, floarea de colț, cocoșul de munte etc. există rezervații naturale în Delta Dunării, Munții Retezat.

Combinatul chimic al orașului emană substanțe toxice care poluează aerul având un efect nociv asupra organismelor vii. Copiii au observat în scurtele plimbări prin oraș cum unii pomi se usucă, unele plante mor din cauza fumului și a emanațiilor de gaze. De aceea se iau măsuri pentru reducerea poluării aerului prin folosirea unor instalații de captare a gazelor.

Pe stradă, copiii au observat că mașinile, prin tobele de eșapament, elimină gaze care contribuie, de asemenea, la poluarea aerului. Aerul devine irespirabil și de la fumul rezultat prin arderea frunzelor și a crengilor uscate, a hârtiilor. Le-am explicat că este bine ca frunzele să fie îngropate pentru ca prin procesul de putrefacție ele devin îngrășământ pentru pământ și elimină și poluarea aerului. O parte din praful depus din construcții, de la fumul coșurilor este spălat și de apa rezultată în urma ploilor.

Prin activitatea „Zăpadă curată, zăpadă murdară" copiii au putut constata că și zăpada poate fi poluată prin scurgerea uleiului de la mașină, depunerea unui strat de funingine de la fumul ce iese din coșul caselor, al întreprinderilor . Zăpada se murdărește și de la urmele lăsate de încălțămintea murdară.

În plimbările efectuate cu copiii s-a observat cât zgomot este pe stradă. Zgomotul poate fi făcut de mașini, de oameni, de animale și păsări. Toate acestea contribuie la poluarea fonică. În discuțiile purtate cu copiii am analizat cauzele poluării atmosferei și efectele nocive pe care le are asupra oamenilor și naturii. Ei și-au dat seama că între om și natură există o strânsă legătură și că omul prin activitatea sa omoară puțin câte puțin natura. Poluarea nu are granițe și este dăunătoare atât pentru oameni, cât și pentru natură.

Prin activitățile desfășurate cu copiii am urmărit lărgirea orizontului de cunoaștere, îmbogățirea vocabularului cu unele cuvinte cu caracter ecologic (poluare, defrișare, regenerare, reîmpădurire, poluare fonică etc.). Diapozitivele ce înfățișau diferite aspecte privind poluarea mediului, pliantele, ilustrațiile, fotografiile prezentate au venit în sprijinul educației ecologice. Am realizat cu copiii o expoziție cu lucrări realizate cu materiale din natură și materiale reciclabile.

Prin întreaga activitate pe care o desfășurăm încercăm să transmitem copiilor preocuparea pentru ocrotirea mediului și combaterea poluării, o problemă de actualitate care trebuie să-i preocupe pe toți oamenii planetei.

Una este să respiri un aer curat, alta este să inspiri un aer infectat. De aceea, noi educatoarele avem rolul de a sublinia beneficiile unui mediu sănătos și de a le conștientiza copiilor necesitatea luptei pentru a nu polua planeta de la dezastre ecologice. Un rol important alături de grădiniță în modelarea ecologică îl are și familia care trebuie să ofere modele de comportament civic și etic.

Pentru a beneficia de minunile pe care ni le dăruiește mediul înconjurător, împreună cu copiii de la grupă am stabilit un cod de reguli pe care trebuie să le respectăm în orice împrejurare:

- Nu arunca nimic, absolut nimic, pe jos!
- Nu arunca oriunde pungi, ambalaje, sticle, ci numai la coșul de gunoi!
- Nu rupe iarba, florile, nici măcar o frunză!
- Protejează gardurile vii!
- Nu lovi animalele și păsările!
- Totdeauna într-o excursie nu lăsa nimic în urma ta!
- Îngrijește și iubește plantele, animalele și păsările!

Copiii au înțeles că numai așa pot fi cei mai buni prieteni ai naturii și cu cât mediul înconjurător este mai curat ei vor avea o viață mai bună.

BIBLIOGRAFIE:

1.Geamănă, A.N., Pentru Earth Voice Romania – *3R – Material didactic alternativ, destinat activităților de educație ecologică*, Ed. Nelmaco, București, 2004

2. Pârvu, C., *Îndrumător pentru cunoașterea mediului*, București, 1982

3. *Pro Ecologia,* Nr.1, Editura Radical, 2002

TITULESCU NICOLAE (1882- 1941)
STRATEG AL PĂCII ÎN PERIOADA INTERBELICĂ

Prof. Livia Spiridon
Școala Gimnazială „Constantin Parfene" Vaslui

Cel mai important diplomat român al secolului al XX-lea, una dintre marile personalități ale diplomației europene în perioada dintre cele două războaie mondiale s-a născut pe 4 martie, la Craiova. Tatăl său, Ion Titulescu, era jurist și ocupase funcții importante la nivel local: prefect al județului Dolj și președinte al Curții de Apel Craiova. Mama sa, Maria, era nepoata marelui pictor Theodor Aman.

În anul 1900, Titulescu își încheia studiile la Colegiul ,,Carol I" din Craiova cu premiul de onoare la examenul de bacalaureat, fiind considerat cel mai strălucit elev al școlii. În anii următori a studiat la Facultatea de Drept din Paris, obținând licența în drept cu maximum de puncte. După absolvirea facultății, și-a început cariera didactică la catedra de drept civil a Facultății de Drept de la Iași, iar în 1905 a susținut teza de doctorat la Paris, devenind apoi, la 24 de ani, profesor de drept civil la Facultatea de Drept din București și membru al baroului avocaților din București.

Începând din 1908,Titulescu a debutat în viața politică, în calitate de membru al Partidului Conservator Democrat al cărui lider era marele om politic Take Ionescu. Ales deputat în Parlamentul României în 1912, Titulescu s-a afirmat prin competență, gândire politică realistă, dinamism și un talent oratoric deosebit. După audierea discursului său din Camera Deputaților, *Poziția României față de evenimentele din Balcani*, Tache Ionescu scria în ziarul ,,La Roumanie": ,,Un mare, un extraordinar talent s-a ridicat la tribuna românească și acest talent este al nostru."

De-a lungul carierei sale diplomatice, Titulescu și-a desfășurat talentul oratoric în prelegeri și discursuri ținute în patru limbi europene, pe care le vorbea fluent: franceza, engleza, germana, italiana, fiind apreciat ca cel mai mare orator european al perioadei interbelice. În 1917 a devenit, pentru prima dată, membru al guvernului României, ca ministru de finanțe în guvernul condus de liderul liberal Ion I. C. Brătianu. În anii grei ai Primului Război Mondial, Titulescu s-a implicat în lupta pentru pregătirea Marii Uniri și pentru înlăturarea consecințelor ocupării zonei de sud a României de către trupele Puterilor Centrale.

După încheierea Primului Război Mondial, reorganizarea Europei postbelice a fost stabilită în cadrul Conferinței de pace de la Paris, la care Titulescu a participat în calitate de prim-delegat al României, semnând, alături de Ion Cantacuzino, Tratatul de pace dintre statele aliate și asociate Antantei și Ungaria. Acest tratat consfințea unirea Transilvaniei, Crișanei, Maramureșului și Banatului cu România (1920). În același an a primit din nou portofoliul ministerului de Finanțe, în guvernul condus de generalul Alexandru Averescu, în această calitate revenindu-i inițiativa reformei fiscale aplicată de statul român în 1921.

Cariera diplomatică propriu - zisă a lui Titulescu a început la 16 decembrie 1921 când a fost numit ambasador al României la Londra, post pe care l-a deținut până în 1927. După trei ani, în 1924, a devenit delegat permanent al României la Societatea Națiunilor, organizația internațională creată după Primul Război Mondial cu scopul apărării păcii și securității mondiale. În anul 1926 a fost ales membru al Biroului director al Academiei Diplomatice Internaționale de la Paris, iar în anul 1927 a preluat vicepreședința acestui for internațional al diplomaților pe care îl va conduce, din 1934 în calitate de președinte.

La 6 iulie 1927 a devenit ministru de externe al României, funcție pe care o va îndeplini, cu unele întreruperi, până în august 1936.

Întreaga activitate diplomatică a lui Titulescu a avut în vedere afirmarea intereselor României pe plan internațional, consolidarea Marii Uniri, constituirea unor sisteme de securitate colectivă care să garanteze integritatea și securitatea României, păstrarea climatului de pace în Europa. La inițiativa sa, România a semnat în 1928, alături de Iugoslavia și Cehoslovacia, partenerele ei din Mica Înțelegere, pactul Briand-Kellog, care scotea în afara legii războiul ca mijloc de reglementare a diferendelor între state.

În 1930 și 1931 a fost ales de două ori la rând președinte al Adunării Societății Națiunilor, situație unică în istoria acestei organizații ceea ce reflectă prețuirea de care se bucura diplomatul român pe plan internațional.

În anul 1932 a fost șeful delegației române la Conferința dezarmării de la Geneva, propunerile sale în privința reducerii armamentului concretizându-se în redactarea uneia dintre Convențiile de definire a agresiunii semnate de statele membre ale Societății Națiunilor, la Londra, în anul 1933.

Alături de Mica Înțelegere, în 1934 a luat ființă o nouă alianță, menită să întărească sistemul securității colective în Balcani: Înțelegerea Balcanică. Din acest organism european făceau parte România, Iugoslavia, Grecia și Turcia, state care urmau să coopereze pentru păstrarea statu-quo-ului în zona balcanică în condițiile afirmării tot mai puternice a poziției revizioniste duse de unele state europene ca Germania, Italia, Ungaria sau Bulgaria.

Activitatea sa politică și diplomatică a fost încă o dată recunoscută în 1935 prin propunerea candidaturii sale la „Premiul Nobel pentru Pace", făcută de Facultatea de litere și filozofie din Iași și alegerea sa ca membru activ al Academiei Române.

În august 1936, cu prilejul unei remanieri a guvernului condus de Gheorghe Tătărăscu, a fost înlăturat în mod surprinzător din postul de ministru de externe, în plin proces de negocieri pentru încheierea pactului de neagresiune între România și U.R.S.S. Relațiile diplomatice ale României cu U.R.S.S. fuseseră reluate abia în 1934, principala problemă litigioasă constituind-o nerecunoașterea de către U.R.S.S. a unirii Basarabiei cu România în 1918 și deci a frontierei de răsărit a statului român.

După înlăturarea sa din guvern, Titulescu a trăit în străinătate(Franța), continuând să susțină pe plan extern cauza României.

A murit la vârsta de 59 de ani la Cannes, la 17 martie 1941.

Testamentul său, întocmit în 1940, exprima dorința sa de a fi înmormântat în România, la Brașov. Acest lucru a fost posibil după 1989, când rămășițele sale pământene au fost aduse în țară.

BIBLIOGRAFIE:

1. Duma, Aurel (coord.), *Nicolae Titulescu,*Ed. Politică, București, 1982.
2. Oprea, M. Ion, *Nicolae Titulescu*, Ed. Științifică, București, 1966.
3. Haneș, Vasile, *Antologia oratorilor români,* Editura Soced, București, 1969.
4. Netea, Vasile, *Nicolae Titulescu,* Editura Meridiane, București, 1964.

INIȚIATIVE DIDACTICE: TRANSFORMAREA CLASEI PRIN CREATIVITATE ȘI ADAPTABILITATE

Stoica Maria Ruxandra, Școala Gimnazială Raciu, Dâmbovița
Stoica Mihai Cătălin, Școala Gimnazială Raciu, Dâmbovița

Într-o perioadă în care educația evoluează constant, profesorii sunt puși în fața provocării de a adapta metodele clasice pentru a răspunde nevoilor moderne. În acest context, inițiativele didactice nu doar că îmbunătățesc procesul de predare, dar oferă și noi oportunități elevilor de a învăța și de a-și dezvolta potențialul în moduri inovatoare. Prin propriile experiențe din clasă, am descoperit că o abordare flexibilă și creativă poate transforma atât atmosfera educațională, cât și rezultatele elevilor.

Metode interactive de predare

Una dintre primele inițiative pe care le-am implementat a fost utilizarea metodelor interactive. Mi-am dat seama că elevii răspund mai bine atunci când sunt implicați activ în procesul de învățare. De exemplu, un element esențial în predarea limbii engleze este dezvoltarea abilităților de comunicare. Aici, metodele interactive precum *role-playing* (jocuri de rol) și *debate clubs* (cluburi de dezbateri) sunt foarte eficiente. De exemplu, organizarea unei lecții în care elevii își asumă roluri într-o conversație (cum ar fi la un interviu de angajare sau într-o situație de cumpărături) îi ajută să

exerseze engleza într-un context aproape real. Dezbaterile tematice pe subiecte de interes general îi încurajează să își exprime ideile și să își susțină opiniile în engleză, într-un cadru structurat.

Se pot introduce activități de tip *learning by doing*, unde fiecare lecție poate fi transformată într-un proiect de colaborare. De exemplu, pentru o lecție de științe, se pot împărți elevii în grupuri pentru a li se cere să creeze machete sau prezentări, iar acest lucru îi va stimula, cu siguranță, să exploreze mai profund subiectul.

Tehnologia în educație

Am observat, de asemenea, că tehnologia atrage atenția elevilor și creează un context propice învățării colaborative. Am integrat platforme educaționale și aplicații interactive care ofereau atât resurse teoretice, cât și exerciții practice. La început, procesul de adaptare a fost o provocare, dar entuziasmul elevilor și interesul lor crescut pentru lecții mi-au confirmat că folosirea tehnologiei este benefică.

Spre exemplu, am folosit Kahoot pentru teste interactive și Quizlet pentru lecții de vocabular la limba engleză. Aceste instrumente au schimbat complet dinamica în clasă și au creat o atmosferă de competiție sănătoasă, motivându-i pe elevi să se implice activ.

Folosirea unor platforme online precum Duolingo pentru vocabular sau *British Council Apps* (ex: *Johnny Grammar's Word Challenge*) poate aduce o dimensiune ludică în învățare. De asemenea, utilizarea Google Classroom și a aplicațiilor de colaborare precum Padlet sau Flipgrid le permite elevilor să colaboreze și să împărtășească idei. Flipgrid, de exemplu, este foarte util pentru a le permite elevilor să-și înregistreze răspunsurile video în limba engleză, ceea ce dezvoltă competențele de vorbire și îi ajută să își depășească emoțiile legate de utilizarea unei limbi străine.

Crearea unui mediu de învățare personalizat

O altă inițiativă importantă a fost să cunosc fiecare elev și să încerc să adaptez stilul de predare în funcție de nevoile și preferințele lor. Am observat că unii dintre ei învață mai bine prin activități vizuale, în timp ce alții răspund mai bine la exerciții auditive sau kinestezice. Așa că am experimentat mai multe metode până am găsit combinația ideală care să răspundă nevoilor fiecărui elev. Astfel, fiecare oră de curs a devenit un spațiu personalizat, unde elevii se simțeau în siguranță și motivați să își exprime opiniile și ideile.

De exemplu, folosirea de videoclipuri scurte în engleză de pe YouTube (precum TED-Ed sau videoclipuri educative despre cultura țărilor anglofone) îi ajută pe cei vizuali, în timp ce exercițiile de ascultare, precum podcasturile adaptate vârstei lor, sunt utile pentru elevii auditivi. Astfel, variind activitățile de la o lecție la alta, li se va permite elevilor să învețe mai ușor.

Învățarea prin experiență și proiecte comunitare

O activitate extrem de eficientă în predarea limbii engleze este implicarea elevilor în proiecte de cultură engleză. Le putem propune să studieze obiceiurile și tradițiile dintr-o țară anglofonă, să creeze prezentări sau chiar să organizeze o „Zi Britanică” sau o „Zi Americană” în care să prezinte aspecte culturale. Astfel de proiecte îi ajută pe elevi nu doar să își dezvolte vocabularul, ci și să dobândească o perspectivă interculturală.

Într-un alt proiect, din Săptămâna Verde, am dus elevii în afara sălii de clasă, implicându-i în activități extracurriculare legate de protejarea mediului. Am organizat o acțiune de plantare de copaci în comunitatea locală, unde elevii au avut șansa să învețe despre importanța ecologiei prin practică directă. Această experiență le-a arătat că învățarea nu se limitează doar la teorie, ci are aplicabilitate în viața reală. A fost o oportunitate de a încuraja responsabilitatea și de a insufla valori solide.

Feedback-ul continuu și evaluarea alternativă

În cele din urmă, am decis să implementez un sistem de feedback constant și să adopt metode de evaluare alternativă. Am renunțat la testele clasice în favoarea unor proiecte și prezentări, iar evaluările formative le-au permis elevilor să își cunoască progresul în timp real. Această schimbare a redus anxietatea în jurul notelor și le-a oferit elevilor ocazia de a-și descoperi adevăratul potențial.

În loc de evaluările clasice, se poate crea pentru fiecare elev un *e-portfolio*, un portofoliu digital în care să-și documenteze progresul. În acest portofoliu, elevii pot încărca teme, proiecte, prezentări și, de asemenea, pot primi feedback constant. Evaluările formative prin feedback constructiv îi ajută pe elevi să își monitorizeze îmbunătățirile și să identifice ariile în care mai au de

lucrat. Aceste portofolii digitale pot fi foarte valoroase, mai ales pentru competențele de scriere și vorbire, unde elevii pot revedea înregistrări audio sau video și pot analiza modul în care s-au exprimat.

Inițiativele didactice nu doar că aduc un aer proaspăt în sălile de clasă, ci transformă fundamental experiența educațională pentru toți cei implicați. Prin integrarea tehnologiei, personalizarea procesului de învățare și accentul pe interacțiune, am descoperit că elevii devin mai motivați, mai implicați și mai conștienți de valoarea educației. Transformările de acest tip au puterea de a inspira generațiile viitoare și de a crea un viitor educațional mai incluziv, mai dinamic și mai plin de sens.

BIBLIOGRAFIE:

1. Brown, H. D., *Principles of Language Learning and Teaching*, Pearson Education, 2007
2. Crețu, Gabriela, *Predarea limbilor străine pentru elevii din învățământul preuniversitar*, Ed. Polirom, București, 2011
3. Cuban, L., *Oversold and Underused: Computers in the Classroom*, Harvard University Press, 2001
4. Harmer, J., *The Practice of English Language Teaching*, Pearson Longman, 2007

MÂNTUITORUL IISUS HRISTOS-MODEL PEDAGOGIC

Prof. Tanasă Cornelia
Școala Gimnazială „Mihai Eminescu" Vaslui

În activitatea didactică profesorul de religie folosește diverse metode și mijloace pentru a transmite adevărurile de credință și morală. Adevăratul model pedagogic este Mântuitorul Iisus Hristos. În activitatea Sa didactică a utilizat ca metode: expunerea, conversația, demonstrația intuitivă, modelarea, cooperarea, asaltul de idei, descoperirea, problematizarea, studiul de caz, studiul cu cartea. Cele care predomină sunt metodele intuitive, care se bazează pe prezentarea unor date concrete și imagini intuitive.

Cunoașterea adevărată se întemeiază pe sensibilitate și gândire. Cu cât este vorba de lucruri mai abstracte, cu atât este mai necesară folosirea intuiției. Intuiția se referă la influența lucrurilor din lumea înconjurătoare asupra simțurilor noastre sau la orice reprezentare care se leagă în mod nemijlocit de lucrurile date. De aceea, principiul intuiției indică faptul că accesul la lumea credinței trece prin simțuri, iar cunoașterea concret senzorială este baza abstractizării și generalizării cunoștințelor.

Importanța principiului intuiției în educație ne-o arată Însuși Domnul Iisus Hristos, care a expus învățătura Sa dumnezeiască atât prin vorbirea directă, cât și prin parabole care prezentau imagini luate din lume: „și fără pildă nu le grăia lor nimic" (Mt. 13, 34). Evreilor de rând, le-a demonstrat adevărurile de credință mergând la Scriptură și la intuiția legată de viața lor zilnică. Pildele Sale nu sunt altceva decât o demonstrație intuitivă a adevărurilor dumnezeiești.

Demonstrația intuitivă reprezintă așadar modalitatea de a arăta sau prezenta obiectele, fenomenele, procesele care se studiază în forma lor naturală sau prin substituții, pentru a se asigura accesibilitatea cunoștințelor împărtășite.

Mântuitorul a vorbit de cele mai multe ori mulțimilor și Apostolilor Săi prin pilde, deoarece acestea erau mai apropiate de puterea lor de înțelegere, de preocupările și viața lor obișnuită și erau oarecum ascunse față de farisei, expunând anumite învățături în mod indirect.

El a vrut să transmită prin pilde anumite învățături general valabile pornind de la cazuri concrete, utilizând astfel metoda inductivă care indică mijlocirea cunoștințelor în mod treptat și anume, plecând de la concret la abstract, de la cunoscut la necunoscut, de la particular la general, de la simplu la complex.

Mântuitorul a folosit foarte des acest mod de a vorbi din mai multe motive:

- pentru ascultătorii simpli, istorioarele intuitive, simple la rândul lor, sunt mai ușor de ținut minte;
- prin parabole se pot biciui mai ușor păcatele, fără ca cei de față să fie atinși direct;
- parabola solicită mai mult gândirea decât vorbirea directă, contribuind, astfel, la ascuțirea minții ascultătorului;
- parabola dă posibilitatea de a feri unele adevăruri sfinte, sau taine dumnezeiești, de răstălmăciri.

Prin această metodă Mântuitorul îi punea pe oameni să-și răspundă singuri la întrebări. De multe ori le improviza pe loc după nivelul ascultătorilor și după subiectul convorbirii.

Deși la prima vedere pildele par simple, ele au totuși un caracter „enigmatic" și necesită o interpretare pentru a fi înțelese. În multe rânduri Domnul Hristos a lăsat totuși să se înțeleagă, că pentru a pricepe sensul unei pilde, trebuie să fi primit mai întâi revelația tainelor Împărăției lui Dumnezeu.

Avantajul vorbirii în imagini, în pilde, constă în aceea că reține imediat atenția ascultătorului, adresându-se imaginației, îi dezvoltă acestuia inteligența, și mai presus de toate favorizează nașterea unei înțelegeri spirituale.

Deși parabola este o formă foarte simplă de expunere, ea are totuși o putere de convingere mai mare, dat fiind ancorarea sa puternică în concret, imaginea parabolică nu este nicidecum întâmplătoare, între imagine și ceea ce desemnează aceasta există o anumită conformitate, înrudire, similitudine chiar. Simplitatea parabolei ajută considerabil, cu argumente ce nu pot fi puse la îndoială, înțelegerea mesajului transmis și chiar a memorării acestuia.

Parabola are marea calitate de a-i prezenta ascultătorului o lume cu totul aparte si totuși foarte familiară lui, mobilizând aproape întreaga personalitate și conducând deliberat spre țelul propus.

Trebuie să acceptăm că imaginile lasă o impresie mai puternică decât abstracțiunea. Printre caracteristicile deosebite ale parabolelor lui Iisus este și faptul că, pas cu pas ele reflectă, cu o claritate particulară, caracterul Evangheliei Sale, natura eshatologică a predicii Sale, intensitatea apelurilor Sale la pocăință și conflictul său cu fariseismul.

Prin pilde Domnul Iisus Hristos a pus în lumină diferite aspecte ale învățăturii Sale. Aceste aspecte sunt urmărite și în cadrul predări pildelor de către profesorul de religie. După felul învățăturii care se desprinde din ele, pildele se împart în: dogmatice, morale și profetice (sau eshatologice) Dacă prezintă o temă doctrinară, sunt dogmatice; dacă se referă la un percept normativ, sunt morale; dacă înfățișează o învățătură care privește sfârșitul timpurilor sau viața veșnică, ele sunt eshatologice (sau profetice).

Folosirea pildelor în cadrul orei de religie ajută la transmiterea unor învățături de credință și morală, făcându-le accesibile elevilor. Pornind de la textul pildei, se extrag învățături general valabile și pentru zilele noastre și care pot fi aplicate în viața de zi cu zi a creștinului, contribuind astfel la formarea și dezvoltarea personalității elevilor.

Parabolele spuse de Mântuitorul nostru Iisus Hristos sunt actuale și în zilele noastre. Deși a vorbit contemporanilor săi, mesajul transmis prin pilde se adresează oamenilor din toate locurile și din toate timpurile.

Mesajul constă în îndemnul la iubirea aproapelui, chemarea la pocăință, combaterea păcatelor mândriei, lăcomiei, lenei, și practicarea unor virtuți cum ar fi: smerenia, milostenia, rugăciunea stăruitoare.

Mesajul Său este mereu actual deoarece și în zilele noastre îndemnul la iubirea aproapelui este valabil mai mult ca oricând. Trăim într-o societate în care întâlnim oameni de diferite rase, naționalități, religii, culturii. Aceasta implică cunoaștere, respect reciproc, toleranță. Cu toate acestea și în vremurile noastre este greu pentru unii oameni să aplice acest îndemn al iubirii aproapelui fără a face o diferență. De aceea acest îndemn la iubire față de toți oamenii fără nici o diferență trebuie promovat în rândul tinerilor și educați în spirtul creștin al iubirii și ajutorării aproapelui.

De asemenea chemarea la pocăință, la mântuire, este un îndemn permanent care trebuie să călăuzească întreaga viață a creștinului. Acest îndemn trebuie să îl țină permanent treaz, mai ales că trăim vremuri în care lupta dusă împotriva ispitelor este foarte grea. Mai ales tinerii sunt supuși ispitelor, păcatelor care astăzi mai mult ca oricând îmbracă o formă foarte ademenitoare și cărora le este greu să reziste. Dorința de libertate de a experimenta cât mai multe îi îndepărtează pe mulți de principiile moralei creștine.

Păcatele împotriva cărora a luptat Mântuitorul, macină și astăzi inima unor oameni. Și în zilele noastre sunt oameni mândrii, plini de sine, care nesocotesc pe aproapele așa cum făceau fariseii, și astăzi sunt oameni lacomi care adună averi de multe ori în mod necinstit, și nu țin cont de cei de lângă ei, de cei necăjiți și sărmani. Și în zilele noastre sunt oameni invidioși care nu se pot bucura de întoarcerea celui păcătos și de binele acestuia. De asemenea sunt și oameni leneși care nu vor să muncească pentru a-și câștiga existența, deși au puterea de a o face.

Împotriva acestor păcate ne îndeamnă Mântuitorul să luptăm pentru a nu fi cuprinși de ele, iar o armă împotriva acestora sunt tocmai virtuțile opuse lor, cum ar fi, smerenia, milostenia, munca, rugăciunea.

BIBLIOGRAFIE:

1. Bolocan, Carmen-Maria, *Catehetica și didactica religiei. Interferențe și deosebiri*, Editura Performantica, Iași, 2005.
2. Idem, *Sfintele Evanghelii. Modele pedagogice*, Editura Fides, Iași, 2008.
3. Constantinescu, Pr. Prof. Ioan, *Studiul Noului Testament*, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 2002.
4. Jeremias, Joachim, *Parabolele lui Iisus*, traducere din limba engleză de P.S. Calinic Dumitriu, Pr. Prof. Dr. Vasile Mihoc și Dr. Ștefan Matei, Ed. Anastasia, București, 2000.
5. Plămădeală, Antonie, *Tâlcuiri noi la Texte vechi*, Tipografia Eparhială, Sibiu, 1989.
6. Popovici, Diacon, Alexandru; Buzescu, Preot, Nicolae C., *Parabolele și învățăturile Mântuitorului Hristos*, Editura Axia, Craiova, 2004.

PROFESORUL DE RELIGIE ÎNTRE MENTOR ȘI UCENIC

profesor Tănasă Daniela Gabriela
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare" Vaslui

Puţine sunt profesiunile care cer posesorului lor atâta competenţă şi dăruire cum este cea de profesor. Profesoratul este ştiinţă şi artă deopotrivă. O bună parte din viaţă, copilăria, adolescenţa şi o parte a tinereţii ne-o încredinţăm profesorului. Iată motivul pentru care fiecare dintre noi ne aducem aminte cu drag de învăţătoarea care ne-a pus creionul în mână și de profesorii care ne-au marcat viața. Dacă în zilele zilele noastre, oportunităţile de informare şi comunicare sunt din ce în ce mai abundente (telefonia mobilă, internetul, e-mail-ul, formele de învăţământ la distanţă), profesorul rămâne mentorul care ne iluminează şi ghidează minţile spre adevăratele valori morale, spre dreptate şi adevăr. Calitatea acumulărilor de experienţe culturale ţine oarecum de maniera de reproducere a acestora; o cultură mare îşi construieşte şi mecanismele dăinuirii sale, „practica educaţională - ca ipostază a culturii - joacă rolul de instanţă metaculturală, de pârghie reglatorie ce conduce la creşterea şi sporirea culturală".

Este unanim recunoscut faptul că educaţia începe o dată cu omul şi implicit că pedagogia ca ştiinţă are o vechime considerabilă. Grecii o cultivau încă din antichitate sub termenul de *paideea*, cu înţelesul de educare a copiilor. La greci, idealul educaţiei era formulat în acel cuvânt compus *kalokagathia*, adică îmbinarea armonioasă dintre frumos şi bine, bunătatea sufletească într-o frumoasă expresie fizică.

Paradoxul învăţăturii creştine, al comunicării creştine, este că totul vine de la Dumnezeu, dar omul rămâne pe deplin responsabil faţă de darul divin, dar pe care-l dobândim prin tainele iniţierii.

În activitatea sa, profesorul de religie este într-o tensiune perpetuă; el are particularităţile lui, problemele lui. Ataşându-ne de normele şi metodologiile moderne de comunicare şi predare fără spirit de discernământ, apare pericolul pierderii substanţei, a fondului, a specificului mărturisirii creştine. Este imperios necesară vigilenţa, trezirea minţii, pentru a rămâne fideli învăţăturii Bisericii.

În acelaşi timp, profesorul de religie este el însuşi mentor şi ucenic în şcoala lui. Este mentor deoarece menirea lui este aceea de a forma caractere religios-morale, de a forma opinii. Totodată, el va urmări flexibilizarea şi fluidizarea canalelor şi a fluxului de informaţie pe orizontală şi pe verticală între religie şi alte discipline ale procesului de învăţământ. Perspectiva istorică asupra relaţiei dintre educaţie şi religie conduce la concluzia că misiunea şcolii şi misiunea Bisericii nu se exclud, ci sunt interdependente, se stimulează reciproc, tinzând să interfereze şi în vremea noastră.

Profesorul de religie este ca un iceberg. Este mai degrabă ceea ce nu se vede decât ceea ce se vede. Ca la oricare alt profesor, putem să-i observăm cunoştinţele de specialitate, conduita profesională, conceptele privind procesul educaţional etc. Ceea ce nu se vede sunt sentimentele lui, conştiinţa, atitudinile şi mai ales *vocaţia.*

Am putea spune că profesorul de religie este şi coechipier. El este alături de elevi în soluţionarea situaţiilor dificile prin care trec ei şi familiile lor, cooperând cu preotul în parohia căruia se află şcoala.

Spuneam mai sus că profesorul de religie este şi ucenic în şcoala lui. Bine este să privim statutul nostru ca fiind al ucenicului care mereu are ceva de învăţat. Orice tânăr profesor, când trece pentru prima oară pragul unei şcoli, este plin de entuziasm şi hotărat să-şi pună în evidenţă toate cunoştinţele acumulate în anii de facultate. Totodată, el trebuie să fie conştient de lacunele percepţiei copiilor şi de dificultăţile predării unor noţiuni şi concepte însuşite în timpul studiilor universitare, „psihologia cotidiană însuşită de fiecare dintre noi prin experienţă socială nu este suficientă pentru a deveni buni cunoscători ai problemelor psihologice inerente instruirii şi educaţiei elevilor". Sunt greu de identificat cauzele abaterilor disciplinare repetate; dificultăţile şi frământările elevilor noştri su sunt de o mare complexitate. Toate acestea reclamă o justă apreciere a elementelor de psiho-pedagogie şcolară. Avem în vedere faptul că fiecare dintre noi putem deveni prizonieri ai rutinei.

Fiecare sărbătoare religioasă va putea fi pregătită printr-o suită de activităţi, cum ar fi: povestiri, memorizări, activităţi muzicale, artistico- plastice, practice, serbări, plimbări şi vizite la locaşuri sfinte, vizionarea unor casete video şi audio etc. Toate acestea sunt foarte importante în pregătirea psihologică a copiilor, pentru înţelegerea şi trăirea afectivă a momentelor religioase. Se vor folosi texte şi cântece cu conţinut moral-religios, accesibil vârstei preşcolare şi şcolare, precum şi planşe ilustrate, dar şi şabloanele (de exemplu: îngeri, cizmuliţe, clopoţei etc.) necesare activităţilor practice. De asemenea, casetele video şi audio, CD- urile pot constitui materiale didactice foarte preţioase în aceste activităţi. Din fiecare text (cântec) se vor extrage pilde cu conţinut moral-religios, folositoare comportamentului de zi cu zi al copiilor pentru a învaţă și anumite deprinderi practice.

JAN AMOS COMENIUS ȘI PARADIGMA CREȘTINĂ A PEDAGOGIEI

Tudusciuc Marian,
Școala Gimnazială nr. 1, Văleni
Tudusciuc Andreea-Mădălina,
Școala Gimnazială „Theodor Rosetti", Solești

Jan Amos Comenius (1592-1670) s-a născut în satul Komne din regiunea Moravia, de la denumirea satului natal, născându-i-se numele latinizat de Comenius. Rămâne orfan de mic, își începe studiile în jurul vârstei de șaisprezece ani și are intenția de a deveni pastorul comunității sale.

Studiază filosofia și teologia la universitățile din Herborn și Heidelberg. Refuzul său de a se converti la creștinism l-a obligat să plece în exil în mai multe țări ca Polonia, Suedia, Transilvania și în cele din urmă la Amsterdam.

Opera sa oferă o teorie asupra educației, devenind coloana de susținere a dezvoltării pedagogice. Teoria sa asupra educației este influențată de diferitele curente religioase și sociale ale vremii. Opera păstrată a contribuit la fundamentarea unor teme clasice pentru învățământul modern: conținuturile învățării, principiile procesului didactic, metode de predare, desfășurarea lecției, elemente didactice ale diferitelor discipline de învățământ. Sistemul pedagogic al lui Comenius a fost determinat de: 1.elemente religioase și educaționale biblice, mai puțin de cele patristice 2.științele pozitive sau exacte 3. cultura națională.

Prin lucrarea sa „*Didactica magna*", teoria educației se desprinde de filosofie și literatură, câștigându-și independența, constituindu-se astfel un autentic sistem pedagogic. Pentru Comenius, idealul educației era perfecțiunea etico-creștină, către care toți oamenii trebuie să tindă. Acest ideal se poate realiza doar dacă în școală se procedează chibzuit. Paradigma sistemului pedagogic este desprinsă din idealul creștin. Sistemul său pedagogic este legat structural de doctrina biblică, care presupune restaurarea omului, corectarea printr-un demers care include educația religioasă. De asemenea, sistemul său de educație este influențat de concepția sa despre om, cel mai înalt punct de perfecțiune al făpturilor lui Dumnezeu. Omul este o ființă căzută, recuperabilă prin educație sistematică. Este necesară înțelegerea biblică a structurii umane și, de asemenea, descifrarea persoanei umane conform Bibliei. Modul de formare al elevului pornește de la o înțelegere biblică a ceea ce este omul, a structurii sale interioare. Multe din inovațiile educaționale pe care le-a susținut în operele sale se reflectă și astăzi în diferitele și multiplele studii pedagogice. Dintre noutățile pedagogice sau cu efecte în procesul didactic amintim: a propus învățământul de masă, metode adecvate educației colective, a fundamentat sistemul de organizare al învățământului pe clase și pe lecții, a introdus educația cât mai timpurie a elevilor, predarea diferențiată în funcție de vârstă și de nivelul intelectual al celor care sunt în același an de studiu, profesorul să predea având vocație, învățarea să se realizeze pe tot parcursul vieții.

Modernizarea pedagogiei se realizează prin dimensiunea socială, de masă, la care ajunge învățământul. Educația își pierde caracterul particular și devine un fenomen de masă, factorul principal de regenerare și dezvoltare socială. Pentru a realiza educația este necesară implicarea părinților, care nu au capacitatea de a-și educa singuri copiii, a educatorilor, elevilor, școlilor, statului și a Bisericii. Educația sa se realizează pe tot parcursul vieții, să fie deplină, să se deschidă școli, să se elaboreze cărți și alte mijloace didactice, formarea educatorilor, organizarea școlilor pe grupe de vârstă, care să accepte că educația începe din prenatal și se desfășoară pe întreaga durată a vieții. Lumea pentru oameni este o școală, iar pentru fiecare om viața este o școală. Susținea un sistem de idei, care să aibă puterea de a convinge și în cele din urmă aceste idei să se metamorfozeze în practică, iar următorul pas să fie ameliorarea educațională.

Rezultatele cercetării operei sale evidențiază elemente de actualitate cu privire la organizarea învățământului, strategii și materiale didactice:

- predarea și învățarea să fie în funcție de puterea de înțelegere, care crește odată cu vârsta și cu avansarea în studiu;
- ce s-a predat și mintea a înțeles, să fie imprimat și memoriei;
- memoria să fie cât mai puțin încărcată, și anume doar cu lucrurile fundamentale, iar celelalte lăsate la libera alegere;
- dacă învățăm pe cineva să priceapă un lucru, concomitent trebuie să-l învățăm să-l exprime și să-l poată face sau să-l folosească și invers;
- cel care se va strădui când expune să le strecoare elevilor mereu câte ceva pe cât de plăcut pe atât de util, prin aceasta vor fi câștigate și spiritele, care îl vor urmări cu plăcere și cu atenția încordată;
- problematica de cercetare;
- conceperea învățării ca pe un proces activ, în care toate simțurile și rațiunea conlucrează;
- organizarea învățământului pe cicluri, grade de instruire;
- preocuparea constantă de concepere graduală și coerentă a programelor;

- mijloace de învățământ, aflate la incidența progresului tehnic;
- rolul manualului școlar;
- relația elev-dascăl, disciplina în școală;

Opera sa este născută dintr-o profundă trăire religioasă. A încercat adaptarea modelului educațional biblic la realitățile timpului său. Obiectivul școlii din perspectiva sa era accesul la educație, ca premiză pentru cunoașterea Evangheliei și trăirea în lumina acesteia. Educația este o realizare semnificativă a vieții, motiv pentru care toți oamenii ar trebui să o dorească a fi prezentă în achizițiile lor definitorii pentru o personalitate stabilă, de încredere și deschisă la problemele semenilor. Relația pedagogiei cu teologia este una sistemică. Educația este cea care ne poate ajuta semnificativ pentru a ieși de pe traiectoria acestui declin interior continuu. Demersurile din domeniul educativ-religios se desfășoară sub inspirația divină și sunt considerate acțiuni la fel de importante ca implicarea socială, profesională sau economică. Sistemul pedagogic este un ansamblu de acțiuni al căror succes este condiționat de pregătirea și implicarea intelectuală și sufletească a profesorului. Moralitatea elevilor și a profesorilor definește întreaga structură comportamentală și se află în relație directă cu religiozitatea, considerată acea venerație internă prin care spiritul omului se apropie de divinitate.

Pornind de la cuvintele Mântuitorului Hristos: „Lăsați copiii să vină la Mine și nu-i opriți, căci a unora ca aceștia este împărăția cerurilor" (Marcu 10,14), Comenius consideră că perioada copilăriei este cea mai potrivită pentru realizarea unei educații religioase eficiente, deoarece au sufletele curate, neatinse de păcate personale, generatoare de conflicte interioare și sociale. Copiii sunt mai ușor de educat pentru că încă nu sunt stăpâniți de deprinderi rele. El încurajează implicarea părinților în procesul educativ întrucât spune că Dumnezeu așează pe părinții copiilor ca educatori și le poruncește să-i crească în învățătura lui Dumnezeu. (Efeseni 6,4) Rezultatele bune ale elevilor pot fi obținute atunci când sunt folosite de către educatori în mod corespunzător. Aceștia trebuie să dobândească religiozitate, erudiție și virtute, întrucât el se inspiră din referatul biblic care subliniază că omul a fost pus între ființe ca să fie o făptură rațională care stăpânește peste celelalte creaturi, fiind creat după chipul Creatorului. Pedagogia centrată pe elevi își are rădăcinile în opera lui Comenius, care susține educația realizată prin respectarea particularităților individuale ale elevilor. Formarea elevilor este un demers neliniar, adică imprevizibil, iar dascălul are datoria nu de a transforma spiritele, ci de a le informa pentru că nici educatorul și nici elevul nu poate primi ceea ce nu i-a fost dat să primească. De multe ori mințile cele mai dinamice nu sunt întotdeauna cele mai bune și uneori cei înceți își răscumpără în chip strălucit întârzierea, printr-o însușire nu grabnică, dar temeinică.

Educația nu este un demers mecanic realizat prin automatisme, ci este o lucrare unică pentru fiecare elev, asistată de harul divin. Fidel concepției creștine privind posibilitatea unei evoluții spirituale continue, pedagogul ceh susține și posibilitatea învățării continue prin valorificarea propriei experiențe.

Opera lui Comenius se descoperă ca fiind una profund religioasă cu un demers complex care a dorit reconsiderarea elementelor educaționale prezente în textul biblic și transpunerea acestora într-un sistem pedagogic nou și coerent, capabil să deschidă noi perspective asupra posibilității de educare a persoanei umane, precum și asupra sistemului școlar. Opera sa are o contribuție deosebită la posibila regenerare a ființei umane, la înălțarea spirituală a umanității prin extragerea principiilor didactice din revelația divină și transpunerea lor într-o pedagogie școlară care să modeleze mințile și să hrănească sufletele însetate de lumina cunoașterii celei depline.

BIBLIOGRAFIE:

1. Opriș, Dorin, *Dimensiuni creștine ale pedagogiei moderne*, Editura Sfântul Mina, Iași, 2010, pag. 256-279.
2. Bârsănescu, Ștefan, *Istoria pedagogiei*, Editura Pedagogică, București, 1970, pag. 79-93.

PROCESUL DE PREDARE, ÎNVĂȚARE, EVALUARE CENTRAT PE COMPETENȚE LA DISCIPLINE BIOLOGICE

Prof. Țarălungă Simona
Școala Gimnazială „Alexandra Nechita" Vaslui

Odată cu dezvoltarea tehnologiei informației și prin apariția fenomenului globalizării, în întreaga lume accentul trece de la dobândirea de cunoștințe la formarea de competențe necesare fiecărui individ pentru a se integra cu succes în viața socială.

Schimbările apărute în societate în ultimele decenii au determinat ca și educația să beneficieze de schimbări majore. Competențele sunt în acord cu nevoile de formare ale elevului și cu cerințele vieții sociale. Finalitatea învățării centrate pe competențe este reprezentată de procesul de adaptare al elevului în societate, de a fi stăpân pe anumite situații cu care se poate confrunta și a deveni un cetățean responsabil atât în viața personală cât și profesională.

În ceea ce privește proiectarea lecției departe de a fi o improvizație de moment, constituie un veritabil act de creație pedagogică, o construcție gândită, proiectată și organizată cu grijă în toate aspectele ei esențiale și, uneori, chiar în cele de amănunt. În afara unor calități de personalitate, profesorul trebuie să dovedească și o profundă înțelegere a fenomenelor specifice instruirii și educației, fundamentată pe o temeinică pregătire didactico-metodică, pe cultură pedagogică elevată. (după Cerghit, 1980).

În activitatea de proiectare cadrul didactic stabilește cele mai bune decizii pe care trebuie să le ia pentru a realiza cu succes activitatea didactică.

Proiectarea lecției presupune un demers anticipativ, pe baza unui algoritm procedural ce corelează următoarele patru întrebări (Jinga, Negret, 1994):

- *Ce* voi urmări să realizez?
- *Cu ce* voi realiza ce mi-am propus?
- *Cum* voi realiza ceea ce mi-am propus?
- *Cum voi ști dacă* am realizat ceea ce mi-am propus?

Activitatea didactică debutează cu stabilirea **obiectivelor operaționale** care urmăresc identificarea în comportamentul elevilor, a ceea ce ei cunosc și apoi ceea ce reușesc să facă. Deși noul Curriculum actual de biologie a fost realizat în concordanță cu competențele generale și competențele specifice, lecția de biologie are la bază stabilirea cât mai clară a scopului și obiectivelor operaționale care trebuie urmărite.

Conform clasificării lui Bloom, obiectivele operaționale sunt:

- cognitive (cunoștințe, deprinderi, capacități, algoritmi, priceperi etc.)
- psihomotorii (deprinderi, priceperi, tehnici, modele etc.)
- afective (atenție concentrată, voința de a acționa, manifestarea preferințelor, argumentarea unei opțiuni).

Procesul pedagogic presupune operaționalizarea obiectivelor, adică atingerea performanței prin stabilirea unor situații. Una din cele mai eficiente proceduri de operaționalizare aparține lui Robert Mager, care formulează trei acțiuni succesive:

1.*COMPORTAMENTUL* – identificarea comportamentului final, în termeni de performanțe/rezultate, pe care instruirea încearcă să le realizeze (denumirea comportamentului preconizat) exprimat concret, în termeni de acțiune.

2. CONDIȚIILE DE REALIZARE A COMPORTAMENTULUI – descrierea condiției (externe/interne) în care așteptăm să se producă comportamentul dorit (sunt condiții de producere a comportamentului final). Cerința de formulare a condițiilor trebuie înțeleasă în sensul că fiecare cadru didactic trebuie să precizeze ce materiale sau ce cadru de acțiune îi sugerăm celui ce se instruiește pentru a-l ajuta să demonstreze că și-a însușit un anume comportament. În formulare trebuie incluse informații / instrucțiuni asupra a ceea ce este permis sau nu.

3. *CRITERIUL DE REUȘITĂ* – descrierea nivelului de realizare al performanței, necesar pentru ca să fie acceptat comportamentul dobândit (criteriul de reușită/de evaluare); indică performanța-standard de obținut.

Stabilirea obiectivelor se face în concordanță cu competențele specifice și ele trebuie să fie clare, măsurabile, realizabile.

Formularea obiectivelor operaționale face referire la cunoștințele declarative, cunoștințele procedurale și cunoștințele atitudinale care vor fi dobândite de elevi în lecție. Profesorul trebuie să aibă în vedere realizarea competențelor și obiectivelor propuse.

Lecția este o structură rezultată din îmbinarea mai multor componente între care există o strânsă legătură: resurse umane, resurse materiale, resurse procedurale. Lecția este compusă din mai multe momente fiecare necesare în realizarea unui obiectiv: momentul organizatoric, verificarea cunoștințelor anterioare, recapitularea cunoștințelor, evaluarea cunoștințelor, dobândirea de noi competențe, verificarea temei pentru acasă.

Proiectarea lecției se realizează în mai multe etape plecând de la încadrarea lecției în unitatea de învățare, apoi se urmărește stabilirea obiectivelor, scenariul lecției, asigurarea feeb-back-ului și evaluarea rezultatelor.

Eficiența activității didactice depinde de modul în care cadrul didactic alege cele mai potrivite metode și mijloace didactice.

Etapa finală a proiectării unei lecții o reprezintă proiectul de lecție care se realizează în scris și cuprinde două părți: partea introductivă și scenariul didactic.

Studierea procesului de predare – învăţare – evaluare centrat pe competenţe urmăreşte sporirea gradului de eficienţă privind învăţarea biologiei în gimnaziu prin îmbinarea metodelor tradiţionale cu cele moderne care să stimuleze participarea deplină a elevilor în toate etapele actului educaţional. Se consideră că procesul educaţional este direct influenţat de îndeplinirea cu responsabilitate a misiunii nobile pe care cadrul didactic trebuie să și-o asume: modelarea personalităţii elevilor din punct de vedere intelectual, fizic, moral, devenind partener activ al procesului de educaţie.

Cadrului didactic îi revine un rol deosebit de important în conștientizarea elevului asupra a ceea ce are de realizat, stabilirea unei modalităţi de comunicare eficientă care să determine atitudini pozitive faţă de întreg actul educaţional.

Urmărind modul în care elevii dobândesc diferite competenţe în procesul didactic am putut constata că obţinerea unor rezultate cât mai bune se poate realiza doar atunci când se îmbină metodele și mijloacele de predare și evaluare, astfel încât prin confruntarea cu situaţii diferite să se formeze atitudini și abilităţi diferite.

Cu toate că în literatura de specialitate există autori care susţin folosirea exclusivă fie a metodelor tradiţionale de evaluare, fie a celor alternative, formarea competenţelor nu se poate realiza decât prin îmbinarea lor. În stabilirea criteriilor de evaluare a metodelor folosite profesorul trebuie să ţină cont de faptul că trebuie să aprecieze cunoştinţe, aptitudini, abilităţi, talentul și pasiunea elevului, ceea ce este destul de dificil de realizat folosind drept criteriu de evaluare notarea prin acordare unui punctaj.

Prin folosirea ca metodă de evaluare alternativă portofoliul avem posibilitatea să îi antrenăm pe elevi în activităţi didactice prin care să își descopere aptitudini, să își formeze deprinderi, să se creeze o relaţie de colaborare și încredere între profesor și elevi, activitatea devenind motivantă pentru elevi, care participă activ la procesul de predare-învăţare.

Evaluarea învăţării centrate pe competenţe reprezintă o provocare pentru cadrul didactic pentru că uneori poate fi pus în situaţia de a constata că unii elevi care obţin rezultate mai slabe la evaluările prin metoda testelor pot obţine la alte tipuri de evaluări rezultate mai bune. De exemplu, la evaluarea fișei de observaţie a unui mamifer un elev pasionat de creșterea animalelor va reuși să își prezinte animalul preferat mult mai bine faţă de un elev silitor, dar care nu este preocupat de creșterea animalelor și nici nu deţine un animal de companie. În această situaţie ambii elevi pot obţine rezultate foarte bune.

Privind în ansamblu, evaluarea centrată pe competenţe oferă rezultate elocvente doar atunci când se îmbină metode tradiţionale cu cele moderne pentru evaluarea aceleași unităţi de învăţare.

Pentru ca evaluarea unei competenţe să se realizeze obiectiv profesorul trebuie să îmbine aceste metode de evaluare pentru a obţine în final rezultate care să evalueze cunoștinţe, capacităţi, abilităţi, atitudini, adică ceea ce știe, ceea ce poate și vrea să facă elevul.

Evaluarea unei competențe se încheie prin stabilirea criteriilor detaliate în descriptori care stabilesc gradul de însușire al competenței respective.

Deși am folosit o codificare simplă care stabilește doar dacă elevii și-au însușit competenţa (total sau parţial) sau nu, rezultatele obţinute sunt semnificative confirmând rezultatele obţinute prin folosirea diferitelor metode de evaluare.

Evaluarea centrată pe competenţe deplasează accentul de la verificarea rezultatelor învăţării, la aprecierea întregii strategii de notare. Astfel, evaluarea urmărește transformarea elevului în adultul capabil să se dezvolte în societate și să facă faţă noilor provocări.

BIBLIOGRAFIE:

1. Cerghit, Ioan, *Procesul de învățământ - cadru principal de instruire și educație a elevilor,* în Sinteze pe teme de didactică modernă, Culegere Tribuna Școlii, 1986
2. Cerghit, Ioan, *Metode de învățământ*, Editura Polirom, Iași 2006
3. Costică, Naela, *Metodica predării biologiei*, Editura Graphys, Iași, 2008
4. Cucoș, Constantin, *Pedagogie - ediția a II-a adăugită*, Editura Polirom, Iași, 2002
5. Cucoș, Constantin, *Psihopedagogie pentru examenele de definitivare și grade didactice, ediția a III-a*, Editura Polirom, Iași, 2009
6. Jinga, I., Istrate, E., *Manual de pedagogie,* Editura All, București, 2001

MOTIVAȚIA PENTRU ÎNVĂȚARE – FACTOR DE REUȘITĂ ȘCOLARĂ ȘI SOCIALĂ

Prof. Vătămanu Florența, Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Vaslui
Prof. Vătămanu Ionel, Liceul „Ștefan Procopiu” Vaslui

Contextul în care trăim este dominat de puternica expansiune a științei și tehnicii în toate domeniile de activitate și de accelerarea continuă a ritmului de viață al oamenilor. Aceste caracteristici ale contemporaneității au consecințe directe și asupra pregătirii tinerei generații, care trebuie să facă față atât cerințelor actuale ale societăți, cât și dezvoltării sociale ulterioare.

Școala are menirea de a crea premise astfel încât elevii să prospere în viață, să devină cetățeni implicați și să se integreze mai bine pe piața muncii într-o lume supusă schimbării și incertitudinii.

În acest context, apar tot mai des întrebări precum: Pentru ce mai învață elevii? Ce îi motivează? Ce le aduce bucurie atunci când se raportează la școală?

Este evident că toate aceste întrebări își pot găsi răspunsul dacă privim spre motivația învățării. Elevii motivați sunt mai perseverenți și învață mai eficient. Motivația învățării școlare se referă la totalitatea factorilor care determină, organizează și susțin eforturile de învățare ale elevilor. Pornind de la ideea că motivația constituie un factor cheie în succesul școlar, abilitatea profesorului de a motiva elevii este una dintre cele mai importante abilități necesare în context școlar pentru creșterea eficienței învățării. Crearea unui climat educațional motivant pentru învățare, bazat pe relații interpersonale pozitive, o atmosferă plăcută și suportivă în clasă, presupune o foarte bună cunoaștere a factorilor motivaționali și a individualității elevilor și constituie o provocare pentru profesor.

Sintagme și etichetări negative precum *elevii nu mai sunt interesați să învețe, n-au drag de carte, nu sunt motivați să învețe* apar frecvent în observațiile din mediul școlar. Este o realitate semnalată frecvent de profesori, chiar și de părinți, și o problemă actuală, la care specialiștii din domeniul științelor educației, dar și practicienii au încercat să caute soluții.

Motivul învățării elevilor poate fi un sentiment, o dorință, o idee ca rezultat al reflectării în conștiința lor a cerințelor societății din care fac parte. O activitate de învățare nu se produce având ca impuls un singur motiv, ci este determinată și susținută de o multitudine de motive.

În realitate, învățarea este motivată atât intrinsec, cât și extrinsec. Însă, s-a constatat că învățarea productivă are loc atunci când copilul învață din plăcere, din interes cognitiv, deci spunem că este motivată intrinsec.

Motivația externă are în centrul ei – profesorul. Acest tip de motivație are rolul de a declanșa motivația internă, după care acțiunea ei încetează. Curiozitatea este forma de bază a motivației interne. Lângă ea se alătură nevoia de a ști, de a-și îmbogăți cunoștințele. În contradicție cu motivația internă, cea externă se află în exteriorul individului și a activității de învățare. Învățarea nu devine un scop în sine, ci este un mijloc de a atinge anumite scopuri (note bune, laude, cadouri). În aceste condiții, învățarea se efectuează sub semnul unei solicitări și condiționări externe, fără o plăcere interioară, fără să ofere satisfacții nemijlocite și cu un efort voluntar crescut.

Subiectiv, această motivație e însoțită de trăiri emoționale negative (teama de eșec, teama de pedeapsă) sau de trăiri pozitive, dar îngust utilitariste (așteptarea laudei sau a recompensei materiale). Învățarea apare, în acest din urmă caz, atrăgătoare în virtutea consecințelor ei.

În procesul de stimulare a motivației elevilor, trebuie avut în vedere faptul că o activitate didactică motivantă este aceea care îi implică în mod activ pe elevi și le captează interesul. Ca modalități de provocare a curiozității elevilor sunt recomandate introducerea elementelor de noutate și crearea unor conflicte cognitive, prin utilizarea studiului de caz sau prin sau antrenarea elevilor în realizarea unor proiecte de echipă, organizarea cunoștințelor sub formă de scheme, care permit evidențierea legăturilor dintre concepte, stabilirea unor legături între domeniile de interes ale elevului și activitatea de predare.

Pentru a motiva elevii spre învățare, profesorii au la îndemâna câteva strategii:

- Stabilirea regulilor clasei împreună cu elevii: regulile trebuie comunicate clar, încă de la începutul anului școlar, ceea ce va duce la o responsabilizare a elevilor. Astfel îi putem încuraja să adopte atitudini demne de apreciat și putem preveni comportamentele deviante.
- Personalizarea clasei: se pot folosi diverse desene sau alte activități prin care se pot remarca elevii clasei. Felul cum arată clasa este o formă de întărire a imaginii de sine.
- Cunoașterea elevilor reprezintă un important element în procesul de motivare a elevului spre învățare. Atenția acordată de profesor elevului demonstrează respectul față de elev. Simplul fapt că profesorul memorează numele elevului, îi știe preferințele, îi dezvoltă elevului încrederea în sine, îi întăresc sentimentul de siguranță și apreciere personală.
- Implicarea activă a elevilor în activitățile instructiv-educative: putem atrage atenția elevilor și prin controlul vocii, contactul vizual, organizarea sarcinilor de lucru într-un mod productiv. Profesorul ar trebui să gândească un proces instructiv – educativ viu care să potențeze această disponibilitate naturală a elevilor.
- Așteptările profesorului devin un factor de motivație. S-a demonstrat că elevii au tendința de a se ridica la înălțimea așteptărilor profesorilor. Dacă se așteaptă și se solicită cât mai mult de la elevi, adesea se va și obține acest lucru.
- Profesorul poate deveni un exemplu de comportament pentru elevii săi. Urmând exemplul profesorului, elevii își pot modifica propriul comportament.
- Stabilirea unei atmosfere pozitive, de empatie față de fiecare elev în parte.
- Recompensarea și întăririle pozitive față de oricare comportament sau activitate demnă de luat în calcul a elevului, mărește stima de sine a acestuia și îl motivează să acționeze la fel și pe viitor. Nu de puține ori, comportamentul dezirabil este „uitat”, pentru a acorda o atenție sporită elevilor care creează probleme. Dar a beneficia de atenția profesorilor este o întărire pozitivă cu valențe educative semnificative, de care nu întotdeauna profesorul face uz. Cea mai eficientă metodă de a recompensa elevii este lauda. Totodată aceasta este și cea mai la îndemână.

S-a constatat că elevii sunt mai implicați în activitățile de învățarea atunci când le este prezentat scopul învățării, domeniul unde își pot aplica cunoștințele, atunci când se simt apreciați, când le sunt arătate progresele făcute, când sunt curioși.

Asupra motivației pentru învățare își exercită influența și stările emoționale ale elevului. Rolul de mediator între reacțiile emoționale și comportamentele de învățare îi revine monologului interior, dialogului pe care fiecare îl poartă cu propria persoană (self-talk). Monologul poate fi pozitiv sau negativ, de unde rezultă și impactul lui asupra învățării: gândurile negative (ex. „Nu o să reușesc niciodată să rezolv această problemă.) dau naștere emoțiilor negative, disfuncționale (ex. frustrare, nemulțumire) și comportamentelor dezadaptative (ex. evitarea sarcinilor, dezinteresul), în timp ce gândurile pozitive dau naștere emoțiilor funcționale și comportamentelor adaptative. Monologul interior negativ poate fi modificat într-unul pozitiv prin căutarea și formularea unor afirmații cu caracter pozitiv care să crească nivelul motivației (ex. „Ce aș putea să îmi spun pentru a mă ajuta?").

Chestionați fiind asupra acestui subiect, elevii au expus diferite aspect care îi motivează în învățare. Răspunsurile lor diferă atât în funcție de nivelul de școlarizare (liceal/gimnazial), cât și în funcție de mediul din care provin, de percepția pe care o au asupra societății în care trăiesc, de climatul familial etc.

Motivele pentru care elevul învață:

- ✓ pentru o carieră de succes;
- ✓ pentru că va fi util mai departe;
- ✓ pentru că materia este interesantă și atractivă;
- ✓ pentru a lua note bune și a intra la un liceu bun;
- ✓ datorită prestigiului profesorului și pentru că el este respectat;
- ✓ pentru că profesorul are un anumit stil de predare, apreciat de elevi;
- ✓ pentru a impresiona colegii;
- ✓ pentru că părinții insistă;
- ✓ de teama profesorului;
- ✓ dorința de a nu eșua la examen;
- ✓ curiozitatea, dorința de a afla cât mai multe;
- ✓ dorința de a fi printre primii;
- ✓ dorința de a face plăcere familiei;
- ✓ dorința de a ajunge un profesionist de succes;
- ✓ dorința de autodepășire;
- ✓ dorința de a nu dezamăgi profesorii;
- ✓ recompense promise de părinți pentru notele mari;
- ✓ teama de pedeapsă pentru notele mici.

Copiii zilelor noastre sunt autonomi, originali, creativi, curioși, sociabili, comunicativi, cu o puternică dorință de afirmare de sine, cu nevoie de intimitate, cu sensibilitate, bine informați, abili în utilizarea noilor tehnologii, cu ritm de viață foarte alert, dar și interesați de imagine, uneori superficiali și comozi. Școala oferă, în opinia elevilor, programe școlare dificile, volumul de informații este prea mare, școala este predominant teoretică, se simte lipsa conexiunii cu viața reală. Scoala nu mai este singura (nici cea mai influentă) sursă de învățare pentru copii. Profesorii reclamă degradarea statutului lor social, scăderea autorității și prestigiului în fața elevilor, ei resimt presiunea socială și reclamă deresponsabilizarea părinților și responsabilizarea exagerată a școlii în privința educației copiilor.

CHESTIONAR PENTRU ELEVI

Dragi elevi, vă rugăm să vă exprimați opinia despre felul în care învață fiecare dintre voi.

Încearcă să-ți amintești niște experiențe/activități de învățare care ți-au plăcut sau ți s-au părut utile/folositoare. Poți să spui din ce cauză le consideri așa?

Încercuiește o singură variantă de răspuns:

a. Curiozitatea de a descoperi/învăța lucruri noi;

b. Dorința de a mă afirma în ochii profesorului și ai colegilor;

c. Faptul că știu cum să învăț, cum să-mi rezolv temele pentru acasă;

d. Îmi fac lecțiile împreună cu prietenul meu. Ne ajutăm unul pe altul la diferite materii;

e. Gândul că voi fi răsplătit imediat de părinții mei;

f. Unica/principala mea datorie este să învăț

BIBLIOGRAFIE:

1. Sălăvăstru, D. (2004). *Psihologia educației*. Iași: Editura Polirom.
2. Cosmovici, Andrei și Iacob, Luminița, *Psihologie școlară*, Editura Polirom, Iași, 1999
3. https://www.ise.ro/wp-content/uploads/2015/08/Brosura-Motivatia-pentru-invatare.pdf
4. https://sites.google.com/site/cseitgneamt/noutati/metode-active-de-stimulare-a-motivatiei-pentru-invatare
5. https://revistaprofesorului.ro/dezvoltarea-si-mentinerea-motivatiei-pentru-invatare
6. https://edict.ro/motivatia-scolara-tipuri-si-modalitati-de-stimulare

DEMERSUL DIDACTIC ÎN ABORDAREA TEXTULUI LITERAR

Prof. Vîrvoreanu Camelia
Școala Gimnazială „Terraveda", Craiova

Înțelegerea textului presupune analizarea relației dintre text și cititor. De aceea, semioticianul Umberto Eco afirma: „un text e o mașină leneșă care apelează la cititor ca să facă o parte din munca ei".

În evidențierea raportului text – cititor, Nicolae Busuioc pornește în demersul său de la următoarea întrebare: „Textul se scrie, dar cum ar rămâne el dacă nu s-ar răsfrânge în infinitul sufletului ascultător?" Pentru scriitor, cititorul este un consumator care se lasă influențat de gust. „Gustă ceea ce i se oferă și, până la urmă, hotărăște singur dacă îi place sau nu ceea ce citește." Cititorul deține capacitatea de a renunța la relațiile sale individuale cu universul său obișnuit pentru a reconstitui altele cu textul.

În viziunea scriitoarei Mariana Marin, lectorul „vine cu structurile sale cognitive (bazate pe cunoștințele lui de limbă, despre lume, etc.) și afective (bazate pe particularitățile lui emotive, pe starea în care se află la un moment dat), dar și cu strategiile prin care, în procesul lecturii, găsește, descoperă sensuri în text."

Paul Cornea afirma: „Orice text se adresează unui destinatar, fie numit, fie nenumit. Fără destinatar, adică fără un subiect care să transforme ansamblul de semne într-un conținut de sens, textul nu există decât ca virtualitate, ca suport material al unei încărcături simbolice."

Cititorul este cel care recreează textul din prisma cunoașterii și experienței lui. Având în vedere acest aspect, Octavia Costea subliniază câteva tipuri de activitate mentală ce caracterizează procesul de lectură: imagini spontane mentale; acte de retrospecție, de introspecție sau de anticipare a realității; dialog superficial, legat de aspectele textului (întrebări, exclamații).

Demersul didactic de receptare a textului literar parcurge, în general, trei etape:

I. prelectura;

II. înțelegerea și interpretarea textului prin lectură aprofundată;

III. reflecția.

I. Etapa de prelectură (după C. Parfene „discuția orientativă", după V. Goia „activități pregătitoare", după Florentina Sâmihăian „intrarea în text") provoacă interesul elevilor pentru noul text. Se actualizează informații sumare despre autor și opera sa, textul este încadrat în volum, fragmentul în opera integrală, se stabilesc legături cu experiența de viață a elevilor. Aceasta este formula clasică de deschidere a studiului operei literare care poate alterna, însă, cu alte modalități: anticipări ale conținutului textului pornind de la titlu, subtitlu, numele capitolelor, de la ilustrații sau alte aspecte care țin de paratext, ori „deschiderea prin câmpuri lexicale" în cazul unor specii precum: basmul, pastelul, legenda, schița etc., câmpuri lexicale ce vor fi extinse, prin lectură, de elevi.

II. Înțelegerea și interpretarea textului/ studiul aprofundat (cf. Florentina Sâmihăian „discutarea textului") – se realizează prin contactul direct cu textul literar, prin lectura, și cuprinde toate activitățile care conduc la descifrarea acestuia, premisă a interpretărilor ulterioare, prin descoperirea unor semnificații.

„Discutarea textului" – se face, de obicei, în trei trepte: observarea (plasată la nivelul decodificării corecte a textului: cuvinte necunoscute, forme arhaice sau regionale, structuri lingvistice deosebite), explorarea (plasată la nivelul analizei de conținut și de structură a textului), interpretarea textului (reconstruirea semnificațiilor textului).

Aceste etape se regăsesc în viziunea Alinei Pamfil sub următoarele denumiri: prima lectură, lectura explicativă.

Prima lectură, numită și lectura sensibilizatoare /afectivă, este efectuată, în general, de profesor, la clasele mici, dar elevii din clasele mari ale gimnaziului, care au aptitudini, pot realiza ei prima lectură. Speranția Milancovici consideră că „lectura unui text literar impune un ton fundamental, respectarea pauzelor gramaticale, logice și psihologice, accentuarea anumitor cuvinte, un ritm lent sau rapid, în funcție de conținutul textului".

Alina Pamfi subliniază faptul că prima lectură a textului epic provoacă diferite „reacții emoționale" („răspunsul afectiv") care vor fi „valorizate" prin formularea unor întrebări de tipul: „Ce amintiri v-a provocat lectura? Care sunt întâmplările/ evenimentele/ personajele care v-au impresionat… și de ce? Cum vă raportați la personaje? Ați fost de acord cu acțiunea lor? Ați fi procedat la fel? Dacă nu, cum ați fi procedat?" etc.

Activitățile care succed primei lecturi urmăresc descifrarea textului și se realizează prin lectura aprofundată care, în funcție de vârstă elevilor, conduce la descoperirea aspectelor multiple ale operei literare studiate: acțiune, personaje, timp și spațiu, structură etc.

Lectura explicativă – pe unități/ fragmente logice(relectura) este efectuată de elevii cu deprinderi de lectură si este urmată de explicarea unităților lexicale (cuvintelor/ expresiilor) necunoscute. Identificarea unităților/ fragmentelor logice are în vedere înțelesul și structura grafică, se realizează la început de profesor împreună cu elevii, apoi sarcina de identificare revine elevilor, individual sau pe grupe.

III. Reflecția, ca etapă finală a studierii textului literar, înseamnă „a ieși din lumea textului și a obiectiva experiența de învățare": Care sunt noile achiziții făcute de elevi? La ce folosesc? Cum pot fi corelate cu alte tipuri de texte/ cu alte tipuri de comunicare/ cu alte arte? (elevii pot dramatiza un fragment de text sau îl pot transpune în desen).

Concluzionând, putem afirma că „opera literară reprezintă cel mai complex depozit al inteligenței omenești, înmagazinând în structura ei cunoștințe, sensibilitate, fapte, pe care le păstrează intacte un timp nedefinit".

BIBLIOGRAFIE:

1. Alina Pamfil, art. *Narațiune – strategie fundamentală de construcție de sens* în revista Perspective, nr. 2 (17)/ 2008.
2. Alina Pamfil, *Limba și literatura română în gimnaziu. Structuri didactice deschise*, Editura Paralela 45, București, 2003.
3. Costache Olăreanu, *Lectura în Modele și tehnici de muncă intelectuală*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1979.
4. Mariana Marin, *Didactica lecturii*, Editura Cartier Educațional, Chișinău, 2013.
5. Nicolae Busuioc, *Între sensibilitate și rigoare. Introducere în arta și știința lecturii*, Editura Vasiliana-98, Iași, 2011.
6. Paul Cornea, *Introducere în teoria lecturii*, Editura Polirom, Iași, 1998.
7. Umberto Eco, *Șase plimbări prin pădurea narativă*, Editura Pontica, Constanța, 1997.

WOMEN'S ROLES IN MEDIEVAL ENGLISH LITERATURE – EXPLORING LANGUAGE THROUGH LITERARY TEXTS

Prof. Bucur Magdalena Iuliana,
Colegiul Național „Ienăchiță Văcărescu", Târgoviște, jud. Dâmbovița

Most of the writers of the Middle Ages considered it was truly a "man's world", that medieval women did little else than cook, sew, pray, and have babies. Using literary texts, teachers can take their students on a journey in which they could explore the feminine roles and universe in connection with the concepts of virtue and sin in the medieval time. Although all along the Middle Ages male authors often depicted women either "as creatures from the pit of hell, sisters of Eve or as creatures "more like the Virgin Mary" (Williams & Echols, p. ix), however, neither of these descriptions met reality, since real medieval women lived somewhere in between these pits and pedestals.

The teacher can introduce students to family patterns, housekeeping, aspects of social life, personal ties of friendship and love, holidays, relationship with the religion and with the Church. A medieval home provided a woman with more than a roof over her head, since it was also the primary realm of feminine work and influence. Men allowed this because they believed a woman's divinely appointed function was to serve as a keeper of hearth and home. Man's usual symbol in marginalia was the plow, while woman's emblem was the distaff. This indicated their different areas of authority. Men were supposed to do active, outside work, while women undertook occupations inside the home.

The medieval society was a strongly hierarchical society. Therefore, gender roles are class marked. Thus, noblewomen usually supervised workers rather than performing most tasks themselves, but they were far from idle. As Marty Newman Williams and Anne Echols' study maintains, the typical household included the noble's nuclear family and a large number of servants. Especially during the husband's frequent absences from home, the wife of a magnate directed the officials who ran the large staff of servants, entertained a variety of people, controlled estate finances, provided for adequate supplies, and commanded the defenses of her home. Lesser nobles usually ran their estates along the same lines as those of the upper nobility, but these women did more jobs themselves. Highborn women, including those who served their queen, often followed the same basic pattern of service within their own household.

Regarding a merchant's household, the typical merchant's wife had to be an able administrator and organizer, as well as a tactful labour negotiator. If she lived on a rural estate, the huge job of seeing to the provisions for the entire household might also fall on her shoulders. Less wealthy city women also performed a large variety of household tasks, such as cooking, baking, doing laundry, spinning, weaving, embroidering and so on.

Of all classes, peasant women probably worked the hardest. An industrious wife performed a variety of domestic tasks including: keeping house, cooking for family, making cloth and clothes, and caring for her children. Rural peasants (and even the very poorest city residents) often had trouble finding enough food. Peasant attire was mainly utilitarian in style, lacking the quality of materials and ornamentations that distinguished the clothes of the nobility.

In the rural world of the Middle Ages there were few occupations for a woman, as compared to a man's possibilities, other than farming and domestic work – no matter whether in her home or in someone else's household. Then the Crusades helped encourage a gradual shift from an agrarian civilisation to a more urban one. The holy wars opened up new trade routes, while Byzantine cities revealed the importance of commerce to Europeans. Women sometimes got involved in this commercial growth as moneychangers or lenders. Many urban females were also working women, and they held a wide variety of jobs. However, unfortunately for working women, they were often stuck in the lowest

paid, unskilled types of jobs, and were thus unable to form guilds, and guild treatment of women varied from craft to craft.

*

As regards personal relationships, whereas men could form guilds, have a series of friends and work relationships, women often found their personal ties strictly circumscribed by familial, societal, and clerical expectations. Friendships between women were considered to be mere distractions, since females were expected to concentrate on their homes and families. A man demanded that his wife walk through town, on those rare occasions when she went out at all, without stopping to speak to any man or woman on the road. This would presumably keep her from harm while protecting his reputation. The most important personal bonds for the majority of medieval females were their family ties, and marriage should provide the primary personal relationship for a woman. Few young people were able to choose their own partners, however, since marriages were usually business ventures arranged by parents or guardians to garner material advantages – political, economic, or social gains. Betrothal contracts between noble families specified dower, dowry, and property disposal if the couple remained childless, as well as a wide variety of other considerations. Marriage was originally a secular ceremony; the presence of a dowry, rather than a religious ritual, validated a union. During the course of the Middle Ages, the church became more involved in marriage ceremonies, but their legality still depended a great deal on appropriate dowry specifications. In addition to financial gain, there were political benefits to be considered in marriage transactions. Parents or guardians frequently sacrificed brides to seal peace treaties or political or military alliances. To merchants, the financial aspects of marriage were frequently more important than class considerations. Peasants might also marry for personal reasons like mutual attraction, but there were many determinants of who married whom among the rural population. However, despite all these practical considerations marriage was naturally also expected to provide the most basic and important personal relationships, especially for women. Mothers advised their daughters how to behave as "ideal" wife. Men generally approved of such advice, but most stressed an even greater desire for obedient brides. They stated that a wife should be to her husband like a dog to his master. Still, despite the lack of sentiment displayed in most courtships and marital negotiations, a variety of sources indicate that there were affectionate, happy medieval couples; but a variety of documents reveal that the opposite state of affairs was equally common. Some couples were simply incompatible. This could even occur as a result of spiritual differences, such as one spouse being much more pious than the other. Another problem occurred in some towns where men traditionally married late in life, only after they had acquired status and wealth through their business or craft activities. Because young women were presumed to be most likely to bear healthy babies, these old men often wed young girls (Williams & Echols, p. 67-74). Such marriages were frequently unsatisfactory to both spouses, and they were exquisitely illustrated in fabliaux by the writers of their time. As to sex apart from love, men in the world of the court were hardly expected to be chaste, though ladies were. There were prostitutes in plenty, and no doubt plenty of silly girls, as well as young men eager to take advantage of both. The sexual morals of the court were loose. The king and the king's sons all had mistresses before marriage, and often afterwards. Among the nobility, the large amount of time men spent away from home – on their other estates, at the royal court, or fighting in wars, feuds, and Crusades – frequently caused marital problems. Though some unsatisfactory marriages did end in divorce, acquiring papal approval for this drastic course could be a complicated and expensive procedure. More often people just endured their unhappy relationships or tried other ploys to escape. Men often did their duty and married for material benefits, but then kept mistresses for emotional satisfaction. Some who were unwilling to wait for a quarter of a century for happiness even defied society and married for love. Uniting in a clandestine marriage was the most popular method of short-circuiting opposition; it dispensed with the formal ritual, calling of bans, and other public observances. Even a mutual promise to wed, if made before witnesses, generally sufficed to trick the church into confirming an unarranged match, regardless of parental anger.

This account of private, everyday life of the people who lived in the Middle Ages has the role to provide us with the means of analyzing various aspects of life, mentalities, types and characters in connection with the concepts of virtue and sin in love relationships as they were reflected by the literature of their time, more specifically, by the main genres of narrative poetry.

The main strength of literature in this period lies in narrative, rather than in lyric or dramatic writing. This is indeed the period within which narrative reaches its apogee, with the work of the *Gawain*-poet, Gower, and Chaucer in the English space, with the work of Boccaccio in the Italian space, and that of Margueritte de Navarre in the French one. And throughout the period narrative proliferates in a rich variety of forms, prose and verse.

This narrative, whatever form it may take, is the mirror of the world of people and events, be they real or imaginary. The writers of those times tried to reflect this world in all its aspects. They illustrate various types of relationships between people – relationships of love, friendship, business etc., as well as the types of relations between man and woman, between Adam and Eve, between Eve and Mary, between the Old Testament and the New Testament, between the Bible and the other texts, between the sacred and the profane, between the clergy and the laity.

BIBLIOGRAPHY:

1. Williams, Marty Newman & Echols, Ann, *Between Pit and Pedestal. Women in the Middle Ages*, Markus Wiener Publishers, Princeton, 1994, page ix
2. Martin, Priscilla, *Chaucer's Women*, Macmillan, Basingstone, 1966, page 67-75

CREȘTEREA MOTIVAȚIEI PENTRU INVAȚARE: EXEMPLE DE BUNE PRACTICI ȘI STRATEGII APLICATE IN CONTEXTUL ACTUAL

Budaca Gina Luiza
Liceul Teoretic „Emil Racoviță" Vaslui

Într-un peisaj educațional dinamic și provocator, promovarea stării de bine a elevilor și creșterea motivației acestora pentru învățare devin obiective fundamentale. Experiențele recente din cadrul cursului Erasmus+ „Building Better Mental Health and Well-Being", desfășurat la Split, Croația, oferă exemple valoroase de bune practici și strategii care pot inspira profesorii să creeze un mediu de învățare atractiv și incluziv.

Un aspect central pentru motivarea elevilor este crearea unui mediu pozitiv în clasă. O atmosferă relaxată, susținută de sprijin constant din partea profesorilor, contribuie la eliminarea stresului și la stimularea implicării active. Feedback-ul pozitiv și evitarea comparațiilor între elevi sunt esențiale pentru ca aceștia să se simtă apreciați și încurajați să-și dezvolte potențialul. Prin comunicare deschisă și colaborare, elevii își îmbunătățesc relațiile interpersonale, ceea ce creează o fundație solidă pentru succesul școlar.

Un alt aspect important este personalizarea procesului de învățare. Fiecare elev are propriul stil de a acumula informații, iar profesorii trebuie să fie flexibili și să adapteze metodele de predare. Spre exemplu, elevii vizuali pot beneficia de utilizarea diagramelor, imaginilor și a materialelor video, în timp ce cei kinestezici învață cel mai bine prin activități practice sau mișcare.

O metodă eficientă este integrarea tehnicilor de mindfulness în rutina zilnică. Exercițiile de respirație, precum „respirația colorată", ajută elevii să-și gestioneze emoțiile și să reducă anxietatea. Prin această tehnică, elevii își imaginează o culoare relaxantă care le umple plămânii, eliminând în același timp emoțiile negative. De asemenea, activitățile de „mâncat conștient" îi învață pe elevi să aprecieze

momentul prezent și să devină mai conștienți de propriile senzații și emoții. Aceste practici nu doar reduc stresul, ci și îmbunătățesc concentrarea și capacitatea de a se implica activ în procesul educațional.

O altă abordare creativă o constituie utilizarea terapiei prin artă. Prin desen sau pictură, elevii au ocazia să-și exprime emoțiile într-un mod sigur și constructiv. Crearea unui „jurnal artistic" poate deveni o activitate săptămânală, oferindu-le elevilor un spațiu personal de reflecție. Acest tip de terapie promovează nu doar relaxarea, ci și o mai bună conștientizare de sine, ceea ce este esențial pentru dezvoltarea lor personală și socială.

În contextul diversității stilurilor de învățare, personalizarea metodelor de predare joacă un rol esențial. Elevii kinestezici pot beneficia de exerciții fizice precum gimnastica pentru creier („Brain Gym"), care stimulează coordonarea și concentrarea. Activitățile în aer liber, precum „mindfulness în mers" sau yoga, oferă momente de relaxare și reîncărcare a energiei. În același timp, elevii vizuali se pot implica în crearea de hărți mentale, iar cei auditivi pot explora muzica sau poveștile audio ca suport educational. Exercițiul.„Brațele încrucișate" presupune ridicarea brațului opus în față și inversarea mișcărilor pentru a îmbunătăți coordonarea. Aceste exerciții contribuie la echilibrarea emisferelor cerebrale și îmbunătățesc coordonarea fizică și abilitățile de organizare. (Resursă video: Exerciții de Brain Gym)

Colaborarea și lucrul în echipă sunt alte strategii eficiente. Activitățile de tip „teatru forum", în care elevii discută și rezolvă situații problematice, contribuie la dezvoltarea empatiei și a spiritului de cooperare. Aceste exerciții nu doar că reduc tensiunile, dar și încurajează elevii să devină parte activă a procesului educațional. În plus, inițiativele de grup, precum crearea unui ghid colectiv pentru sănătatea mentală, consolidează relațiile interpersonale și responsabilitatea colectivă.

Integrarea digitalului este un alt punct cheie pentru creșterea motivației. Platforme precum Kahoot, Quizlet, Prezi, Wordwall, Goosechase, Padlet, Plickers, etc., pot transforma învățarea într-o experiență interactivă și captivantă. Prin utilizarea acestor resurse, profesorii pot atrage atenția elevilor și le pot oferi oportunități variate de a-și demonstra cunoștințele. Aceste resurse foarte atractive sunt esențiale pentru dinamizarea lecțiilor. Suportul virtual, varietatea abordărilor pe care le permite experiența digital sunt motive puternice pentru care profesorul să folosească aceste noi tehnici de predare. Numeroase platforme permit crearea de exerciții, prezentări de materiale cu valoare educativă, crearea de hărți mentale, de sondaje, wordcloud-uri, teste on-line. Sunt dinamice, au un mare impact vizual și/sau auditiv, oferă de multe ori feed-back imediat. Cu alte cuvinte sunt instrumente ce merită integrate la clasă.

Nu în ultimul rând, sprijinul emoțional din partea profesorilor și implicarea părinților sunt fundamentale. O relație deschisă între școală și familie permite abordarea problemelor elevilor într-un mod holistic. Organizarea unor ateliere dedicate părinților despre gestionarea stresului sau promovarea sănătății mentale poate asigura continuitatea sprijinului oferit elevilor acasă. O comunicare deschisă, bazată pe respect și sprijin, îi face pe elevi să se simtă înțeleși și susținuți. Profesorii pot deveni modele de reziliență și încredere, arătându-le că greșelile sunt oportunități de învățare, iar efortul lor este întotdeauna apreciat.

În contextul educațional actual, coaching-ul și medierea reprezintă instrumente esențiale pentru îmbunătățirea relațiilor, dezvoltarea personală și creșterea performanței elevilor. Aceste abordări contribuie la crearea unui mediu școlar armonios și centrat pe nevoile elevului, sprijinind atât dezvoltarea academică, cât și cea socio-emoțională.

Coaching-ul presupune un proces de ghidare și susținere individualizată, care ajută elevii să-și atingă obiectivele prin clarificarea scopurilor, identificarea punctelor forte și încurajarea auto-reflecției. De exemplu, un program de coaching pentru elevi poate include sesiuni individuale cu un profesor sau consilier, unde aceștia sunt ajutați să-și gestioneze timpul, să își depășească anxietățile legate de examene sau să dezvolte abilități de leadership. Prin intermediul coaching-ului, elevii învață să fie responsabili și autonomi, aspecte esențiale pentru succesul lor viitor.

O bună practică în acest sens este implementarea „ședințelor de coaching academic”, unde elevii stabilesc obiective concrete împreună cu profesorii și sunt încurajați să monitorizeze progresul. Acest proces le oferă un sentiment de realizare și le crește motivația pentru învățare.

Medierea, pe de altă parte, reprezintă o metodă eficientă de rezolvare a conflictelor între elevi, profesori sau între elevi și profesori. Aceasta încurajează comunicarea deschisă, respectul reciproc și găsirea unor soluții comune care să satisfacă toate părțile implicate. De exemplu, în școlile care promovează medierea, conflictele dintre elevi, cum ar fi cele legate de hărțuire sau neînțelegeri, sunt abordate prin discuții facilitate de un mediator, fie acesta un profesor specializat sau un coleg pregătit în acest sens.

Un exemplu de bună practică este crearea unui „club de mediere”, în care elevii sunt învățați să devină mediatori pentru colegii lor. Acest tip de inițiativă nu doar că reduce incidentele conflictuale, dar le oferă elevilor o oportunitate de a dezvolta abilități precum empatia, ascultarea activă și negocierea.

Aceste metode dezvoltă competențe cheie precum inteligența emoțională, reziliența și colaborarea. În plus, elevii se simt mai înțeleși și sprijiniți, ceea ce crește gradul lor de implicare în activitățile școlare.

În concluzie, creșterea motivației pentru învățare în contextul actual presupune o combinație de strategii inovatoare și abordări personalizate. Prin crearea unui mediu pozitiv, integrarea tehnicilor de mindfulness, adaptarea metodelor la stilurile de învățare și utilizarea tehnologiei, profesorii pot transforma educația într-un proces captivant și semnificativ pentru elevi. Aceste bune practici nu doar îmbunătățesc performanțele școlare, ci contribuie la formarea unor indivizi echilibrați, pregătiți să facă față provocărilor viitorului. Elevii care se simt sprijiniți atât la școală, cât și acasă, sunt mai încrezători și mai implicați în activitățile educative.

Prin aplicarea acestor bune practici, educația devine mai mult decât un proces de transmitere a informației; devine o experiență transformațională. Elevii nu doar că dobândesc cunoștințe, ci își dezvoltă abilități esențiale pentru viață, învață să colaboreze, să comunice și să-și gestioneze emoțiile.

STRATEGII DIDACTICE ŞI TEHNICI DE PREDARE

Prof. Bulata Bianca,
Liceul Teoretic „Dr. Victor Gomoiu” Vânju Mare

„Tipul de experiență de învățare (...) se referă la modul de abordare a învățării”, esențial pentru realizarea cu succes a secvenței didactice. Mușata Bocoș subliniază faptul că „același conținut poate fi propus și însușit în moduri diferite, prin mecanisme personalizate de asimilare a cunoștințelor și de formare a abilităților și capacităților”. Fiecare tip de învățare (activă, euristică, problematizantă, prin cooperare) necesită modalități didactice proprii, iar cunoașterea se realizează prin procese de asimilare, rezolvare, interogație, problematizare. Formele de organizare a activității elevilor (frontală, individuală, pe grupe, perechi, combinări) se realizează în funcție de obiectivele educaționale urmărite.

În studiul său, Mușata Bocoș prezintă unele recomandări cu privire la valorificarea strategiilor didactice. Programa școlară de limba și literatura română pune accentul pe competențe generale, competențe specifice și conținuturi, iar elevul este așezat în centrul activității didactice. La finalul programei școlare există rubrica strategiilor didactice recomandate.

Emanuela Ilie își exprimă opinia asupra strategiilor didactice în cadrul subcapitolului despre proiectarea didactică, începând cu prima etapă (precizarea finalităților sau a obiectivelor operaționale), continuând cu a doua etapă (identificarea și analiza resurselor), a treia etapă (descrierea strategiilor didactice adecvate, adică metode și mijloace didactice, forme de organizare a activității) și a patra etapă (strategii de evaluare). Profesorul trebuie să aleagă și să îmbine cele mai potrivite strategii didactice.

Emanuela Ilie accentuează faptul că strategiile didactice nu pot fi calificate drept bune sau rele; profesorul se poate ghida după rezultatele bune sau mai puțin bune care apar în urma unor strategii didactice utilizate în activitatea didactică. De asemenea, există o serie de factori care influențează strategiile didactice (capacitățile intelectuale ale elevilor, gradul de oboseală al cadrului didactic, personalitatea participanților la activitatea didactică). Prin urmare, este recomandată o revizuire permanentă a acestor strategii didactice și o utilizare complementară a acestora. Profesorul trebuie să stimuleze elevii să fie activi, să învețe să coopereze, să lucreze în echipă, adică să promoveze strategiile didactice interactive.

Elena Joița recomandă profesorilor ca în cadrul lecției să apeleze la „o combinație de strategii corespunzătoare pentru a crește eficiența acțiunilor și calitatea rezultatelor". Profesorul poate să utilizeze la ora de limba și literatura română, o combinație de mai multe strategii, în funcție de situația concretă existentă la momentul respectiv. La rândul lor, elevii vor fi stimulați și vor învăța în contextul unei diversități de strategii didactice.

Pedagogul Elena Joița consideră că apelarea la o nouă strategie, care nu figurează în proiectarea lecției, nu este o metodă greșită, dimpotrivă, profesorul dovedește spontaneitate în actul pedagogic.

În alegerea unei strategii didactice, profesorul se raportează la pragmatism, eficacitate și optimizare și optează pentru o strategie care îndeplinește condiții de siguranță, rapiditate, costuri, nivel de performanță, tipul de performanță, gradul de utilizare a resurselor și mijloacelor didactice.

Ioan Cerghit, în acord cu opiniile altor teoreticieni, consideră „că determinarea strategiei eficiente cere, din partea carului didactic, o mare ingeniozitate".

Alina Pamfil dezvoltă modele precum modelul învățării directe sau explicite, modelul Știu-Doresc să știu-Am învățat, modelul Evocare-Configurare a sensului-Reflecție, punând accent pe dezvoltarea competențelor de comunicare, de înțelegere și interpretare la gimnaziu, dar și pe principiile dialogului și cooperării în cadrul clasei de elevi. De asemenea, Alina Pamfil subliniază importanța strategiilor activ-participative cu referire la „învățarea activă" și la „învățământul centrat pe elev".

Pedagogul Alina Pamfil descrie modelul „învățării directe sau explicite", în care se pune accentul pe strategii care dezvoltă libertatea de autonomie a elevilor în ceea ce privește înțelegerea și lectura competentă. Profesorul poate să utilizeze următoarele tehnici și strategii (numite cunoștințe procedurale de către Alina Pamfil): rezumarea, argumentarea, stabilirea ideilor principale, desprinderea sensului unor cuvinte din context, interpretarea textului literar. Aceste tehnici și strategii sunt potrivite și pentru lecții centrate pe asimilarea unor concepte de teorie literară. Modelul are două variante. Prima se referă la conținutul lecției constituit de o strategie, a doua la lecția bazată pe o noțiune de teorie literară.

Întrebări precum „Ce cunoștințe urmează să fie învățate?" și „De ce este utilă învățarea acestora?" stau la baza descrierii strategiei sau subiectului care trebuie să fie învățat. Atunci când strategia constituie subiectul lecției, activitatea didactică va lua în considerare definirea etapelor strategiei și sublinierea importanței învățării acesteia.

Florentina Sâmihăian propune o perspectivă modernă didacticii limbii și literaturii române. Didactica oralului implică activități de comunicare orală asociate cu activități de redactare, cu scopul de a forma, a exersa și a dezvolta competențele de comunicare orală. Activitatea de învățare a elevului presupune activități de înțelegere, de interpretare a unui text studiat, activități bazate pe dialog. Profesorul propune activități specifice, supraveghează activitatea și progresul elevilor și le oferă acestora feedback. Elevii își adresează reciproc întrebări sau adresează întrebări profesorului, conversează, dialoghează, își exprimă puncte de vedere, aplică tehnici precum brainstormingul (care le oferă posibilitatea lucrului în echipă, de a găsi și de a oferi sugestii, de a-și argumenta opiniile formate). La orele de comunicare orală, elevii se implică activ, fac schimb de idei, învață și exersează comunicarea orală prin metode socratice.

Activități orale propuse de Florentina Sâmihăian pot fi selectate în funcție de tipul interacțiunii. În cazul interacțiunii dintre elev-elev sau profesor-elev, se pot utiliza prelegerea intensificată, prezentarea unei opinii, lecturarea unei teme scrise de un elev, relatarea unei experiențe personale, povestirea unei

opere literare, jocul. Activitatea în echipe mici se poate realiza prin discuții sau rezolvare de probleme. Discuțiile frontale pot fi bazate pe discuții cu privire la o operă literară sau o idee, lectură cu voce tare, povestire. Discursurile și prezentările pot fi realizate de elevi în manieră digitală, sub formă de prezentări sau proiect, prin exprimarea unui punct de vedere. Examinările orale implică răspunsuri la întrebări formulate de către profesor, redactarea scrisă a răspunsurilor și prezentarea orală a acestora, argumentarea unei opinii exprimate în scris.

După procesul de comunicare implicat, activitățile de receptare (ascultare) presupun audierea unui audiobook, unui discurs, observarea unor elemente verbale și paraverbale. Activitățile de producere (exprimare) orală presupun prezentări, formularea de întrebări, argumentări, lectură cu voce tare, povestiri, acordarea feedbackului colegilor participanți la activitățile respective.

După aria în care se situează, activitățile de comunicare socială pot fi relatarea de experiențe personale, dezvoltarea unui proiect, explorarea unei teme, jocul, dezbaterea. Activitățile de comunicare pentru învățare sunt lucrul în grup, rezolvarea de probleme, brainstormingul, prezentarea unui punct de vedere referitor la un text literar citit, comentarea ideilor colegilor. Elevii prelucrează date și exprimă concluzii pe baza unui subiect dat. Elevii interacționează între ei sau cu profesorul și învață prin exersarea comunicării orale, prin cooperare sau prin prezentarea unor exemple. Activitățile de comunicare bazate pe texte scrise conțin prezentarea unui proiect, discursul public, raportarea activității grupului, citirea unei lucrări, prezentarea unei opere literare. Elevii comunică pe baza unui materiale studiate anterior.

În funcție de modul de realizare, există comunicarea exploratorie, prin care elevii își dezvoltă capacitatea de a cerceta un subiect dat prin activități precum conversația sau brainstormingul. Comunicarea cooperativă (lucrul în echipă) se realizează prin interviu, joc de rol sau rezolvare de probleme. Comunicarea de tip monolog (comunicarea în public) implică prezentarea unei opere literare, a unui proiect.

O lecție de comunicare orală trebuie să se bazeze pe activități la care să participe cât mai mulți elevi. Profesorul propune o temă despre care elevii au dobândit dinainte cunoștințe. Profesorul adresează întrebări cu rolul de a orienta opiniile elevilor, care, de exemplu, își vor exersa prin dialog abilitatea de comunicare orală, timp de 15 minute. Demersul poate fi inductiv, recomandat de Florentina Sâmihăian, și deductiv. Prin demersul inductiv, profesorul propune elevilor să analizeze un fragment de dialog (de exemplu „Povestea lui Harap Alb”), urmând identificarea aspectelor teoretice și realizarea de către elevi a unei activități de comunicare orală (joc de rol) pentru a pune în practică strategiile achiziționate. Demersul deductiv pornește de la definirea conceptului de comunicare orală prezent în lecție. Elevii cercetează un fragment de dialog, identifică exemple relevante pentru partea teoretică, apoi pun în practică o activitate de comunicare orală. Sunt necesare feedbackul profesorului și reflecția. La aceste activități, elevul poate fi participant activ, observator și evaluator.

BIBLIOGRAFIE:

1. Bocoș, Mușata, *Didactica disciplinelor pedagogice. Un cadru constructivist*, Editura Paralela 45, Pitești, 2008, pp. 205-209.
2. Cerghit, Ioan, *Sisteme de instruire alternative și complementare. Structuri, stiluri și strategii*, Editura Aramis, București, 2002, p. 285.
3. Ilie, Emanuela, *Didactica limbii și literaturii române*, Editura Polirom, Iași, 2014, pp. 31-35.
4. Joița, Elena (coord.), *Pedagogie și elemente de psihologie școlară. pentru examenele de definitivare și obținerea gradului didactic II (profesori, institutori, învățători, educatoare)*, Editura Arves, Craiova, 2003, pp. 223-224.
5. Pamfil, Alina, *Limba și literatura română în gimnaziu. Structuri didactice deschise*, Editura Paralela 45, Pitești, 2003, pp. 42-47.
6. Sâmihăian, Florentina, *O didactică a limbii și literaturii române. Provocări actuale pentru profesor și elev*, Editura Art, București, 2014, pp. 129-138, 139-142.

METODE ȘI STRATEGII INOVATOARE ÎN PREDAREA LIMBII FRANCEZE

Buta Ramona Dora,
Liceul Tehnologic Aiud

Într-un mediu educațional tot mai diversificat și tehnologizat, predarea limbii franceze ca limbă străină (FLE) necesită o adaptare constantă pentru a răspunde cerințelor contemporane ale elevilor. Rolul profesorului nu mai este doar de a transmite cunoștințe, ci și de a stimula gândirea critică, creativitatea și motivația elevilor. În acest context, inițiativele didactice joacă un rol esențial, aducând în prim-plan metode și strategii inovatoare care transformă orele de FLE într-un spațiu interactiv și captivant. Acest referat explorează câteva dintre cele mai relevante inițiative didactice, subliniind beneficiile și aplicabilitatea lor.

1. Tehnologia digitală în predarea limbilor străine

În era digitalizării, utilizarea tehnologiei la clasă reprezintă una dintre cele mai eficiente inițiative didactice. Platformele educaționale, aplicațiile mobile și resursele multimedia oferă posibilitatea de a diversifica metodele de predare și de a personaliza experiența elevilor. Exemplificăm câteva modalități de utilizare a tehnologiei la ora de FLE:

Aplicații interactive: Platforme precum Quizlet sau Kahoot sunt utilizate pentru recapitularea vocabularului sau gramaticii, transformând procesul de învățare într-o competiție prietenoasă.

Simulări virtuale: Realitatea augmentată și virtuală permit elevilor să *viziteze* Franța sau alte țări francofone fără a părăsi sala de clasă, facilitând învățarea limbii într-un context autentic: Visites en ligne - Profitez du Louvre depuis chez vous !

Proiecte colaborative online: Utilizarea platformelor precum Padlet, BookCreator, Canva sau Google Docs permite elevilor să lucreze împreună, indiferent de locație, dezvoltând abilități de lucru în echipă. Exemplele pentru astfel de colaborări sunt proiectele eTwining, pe care le derulăm la noi în liceu, an de an. Menționez câteva mai relevante: *European Values* (proiect în derulare în acest an școlar), *Unity in diversity*, *Fight for your rights*. Beneficiile utilizării tehnologiei sunt multiple: creșterea motivației elevilor, accesibilitatea resurselor și posibilitatea unui feedback rapid din partea profesorului.

2. Abordarea prin pedagogia inversată

Pedagogia inversată este o metodă didactică modernă care pune accentul pe autonomia elevilor. Lecțiile teoretice sunt studiate acasă, prin materiale video sau lecturi propuse de profesor, iar orele de clasă sunt dedicate aplicațiilor practice și activităților interactive. Avantajele acestei inițiative sunt**:**

Dezvoltarea gândirii critice: Elevii au mai mult timp să analizeze și să înțeleagă conceptele în ritmul lor propriu.

Interacțiune sporită: În clasă, profesorul poate organiza dezbateri, jocuri de rol sau exerciții creative care să dezvolte abilitățile de comunicare.

Personalizarea procesului de învățare: Elevii cu dificultăți de învățare beneficiază de un ritm adaptat, iar cei avansați pot aprofunda cu ușurință cunoștințele.

Un exemplu relevant pentru ora de FLE ar fi o lecție axată pe consolidarea unui act de vorbire despre *A cere/A da prețul unui produs*, elevii vizionează un tutorial video acasă, iar în clasă simulează situația printr-un joc de rol. Atașez linkul lecției interactive, creată de mine, cu ajutorul platformei Livresk, intitulată Demander / Donner le prix des produits: https://library.livresq.com/details/5f13e4fbd3f25b7684e3d6eb

3. Metode ludice și participative

Dimensiunea ludică este esențială în procesul de predare- învățare-evaluare. Există multe platforme și situri educaționale care propun diverse jocuri utile în însușirea limbii franceze. Același site educațional TV5 oferă o gamă variată de jocuri interactive(*Tettris, Tiroirs secrets, Mots coupés,Videz votre sac*) și extrem de utile pentru învățarea limbii franceze (Jeux | TV5Monde-LangueFrancaise).

4. Inițiative interculturale

Învățarea limbii franceze nu se limitează la gramatică și vocabular; aceasta presupune și înțelegerea culturii. Inițiativele interculturale aduc un plus de profunzime procesului de învățare, ajutând elevii să devină mai deschiși și toleranți**.** Exemple de activități pentru ora de FLE:

Schimburi virtuale: Proiecte prin platforme precum eTwinning, unde elevii comunică cu parteneri francofoni, schimbând idei despre culturile lor.

Studiul artei și literaturii francofone: Analiza unor cântece, filme sau poezii, pentru a înțelege mai bine valorile și mentalitatea vorbitorilor de franceză.

Discuții despre stereotipuri: Dezbateri despre diferențele culturale pentru a dezvolta competențele interculturale.

5. Proiectele colaborative

O altă inițiativă didactică modernă este abordarea prin proiecte, care implică elevii în activități pe termen lung, centrate pe un subiect de interes**.** Exemplific câteva idei de astfel de proiecte, extrem de utile elevilor:

Crearea unui ghid turistic: Elevii realizează un ghid despre o regiune francofonă, folosind limba franceză pentru a descrie locurile, obiceiurile și gastronomia.

Realizarea unei reviste on-line: Pornind de la sărbătorirea *Zilei Europene a Limbilor,* elevii noștri, în colaborare cu elevi din alte 3 licee, au realizat o revistă, cuprinzând toate lucrările lor: https://drive.google.com/file/d/1zTw2NjVm-LutN5Pu5AdVBo46xM7OtcB2/view?usp=drive_web

Organizarea unei expoziții: Elevii pregătesc afișe și prezentări despre personalități celebre din spațiul francofon.

Derularea unui atelier culinar: împărțiți pe echipe, elevii gătesc, pornind de la o rețetă, specialități din bucătăria franceză, urmând a fi jurizați și premiați. Prin acest fel de activitate, elevii aprofundează noțiuni lexicale, gramaticale, dar mai ales învață să lucreze în echipă, să respecte și să comunice eficient. Toate aceste proiecte stimulează creativitatea, lucrul în echipă și aplicarea practică a cunoștințelor.

Inițiativele didactice la ora de FLE reprezintă răspunsul modern la provocările procesului educațional actual. Fie că este vorba despre utilizarea tehnologiei, metodele ludice sau proiectele interculturale, aceste strategii pun accentul pe nevoile și interesele elevilor. Prin adoptarea unor astfel de inițiative, profesorii nu doar facilitează învățarea limbii franceze, ci și contribuie la dezvoltarea unor competențe esențiale pentru viața contemporană: colaborarea, creativitatea și gândirea critică. Aceste inovații nu sunt doar instrumente, ci mai ales punți care îi ajută pe elevi să se conecteze mai bine cu lumea francofonă.

IMPORTANȚA PROIECTELOR ERASMUS+ VET ÎN DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR IT

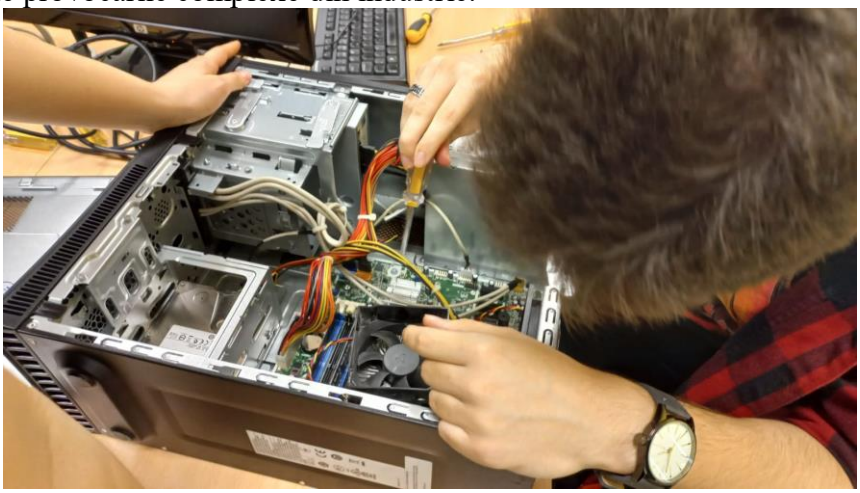
Prof. Șerban Maria Mădălina și Diaconu Ioana,
Colegiul Național „Ienăchiță Văcărescu”, Târgoviște, jud. Dâmbovița

Proiectele Erasmus+ VET (Vocational Education and Training) reprezintă un mediu de învățare esențial pentru elevii dornici să-și construiască o carieră de succes în domeniul tehnologiei informației și comunicațiilor (ITC). Aceste proiecte oferă oportunități valoroase de formare în asamblarea, întreținerea și depanarea calculatoarelor, servind ca un prim pas crucial către dezvoltarea competențelor necesare în lumea tehnologiei moderne.

Participarea la stagii de formare în cadrul proiectelor Erasmus+ VET permite elevilor să dobândească abilități practice în asamblarea, întreținerea și depanarea calculatoarelor. Aceste competențe

reprezintă baza esențială pentru o carieră de succes în domeniul IT, unde cunoștințele practice și experiența reală sunt adesea la fel de importante ca și teoria.

Un aspect central al proiectelor Erasmus+ VET este recunoașterea și dezvoltarea competențelor în utilizarea ultimelor tehnologii software și hardware. Elevii au șansa să lucreze cu echipamente de ultimă generație și să înțeleagă funcționalitățile avansate ale acestora. Această experiență directă îi pregătește să abordeze provocările complexe din industrie.

Proiectele Erasmus+ VET își propun să ofere elevilor nu doar competențe tehnice, ci și cunoștințe esențiale despre securitatea informațiilor. Participanții vor învăța nu doar să utilizeze tehnologii avansate, ci și să le protejeze. Exemple practice de măsuri de securitate vor fi integrate în procesul de învățare, contribuind la formarea unor profesioniști conștienți de importanța securității în lumea digitală.

Unul dintre beneficiile semnificative ale participării la mobilitățile Erasmus+ VET este posibilitatea obținerii certificărilor internaționale recunoscute. Certificările EUCIP IT Administrator și CompTIA A+ reprezintă dovezi valoroase ale competențelor dobândite, deschizând uși către o carieră internațională în domeniul IT.

Proiectele Erasmus+ VET includ activități practice, cum ar fi laboratoarele practice și aplicațiile virtuale de învățare, care reprezintă metode inovatoare de dezvoltare a competențelor. Interacțiunea directă cu echipamente reale și simularea scenariilor de lucru contribuie la consolidarea cunoștințelor dobândite și la formarea unei gândiri analitice.

Proiectele Erasmus+ VET sunt concepute în conformitate cu Competențele Cheie Europene, recunoscute pentru contribuția lor la dezvoltarea personală și profesională a indivizilor. Elevii au oportunitatea de a dezvolta competențe precum competența digitală, învățarea activă și autonomă, spiritul antreprenorial și conștientizarea culturală.

Mobilitățile Erasmus+ VET au un impact semnificativ asupra dezvoltării personale și profesionale a participanților. Interacțiunea cu mediul de lucru real din cadrul firmelor de IT, colaborarea cu profesioniști din domeniu și aplicarea cunoștințelor în proiecte practice oferă o experiență completă, pregătind elevii pentru cerințele complexe ale pieței IT.

Monitorizarea activităților în cadrul proiectelor Erasmus+ VET este esențială pentru asigurarea succesului și îndeplinirii obiectivelor stabilite. Prin intermediul monitorizării continue, coordonatorii proiectului pot evalua progresul elevilor în dobândirea competențelor tehnice și a celor cheie europene. De asemenea, acest proces oferă oportunitatea de a identifica și aborda orice provocări sau nevoi specifice ale participanților. Prin analiza activităților de formare, inclusiv a laboratoarelor practice și a aplicațiilor virtuale, se poate asigura că experiența oferită elevilor este relevantă și adaptată cerințelor industriei IT. Monitorizarea activităților proiectului permite, de asemenea, o evaluare constantă a impactului mobilităților VET asupra dezvoltării personale și profesionale a participanților, contribuind la optimizarea procesului de învățare și la asigurarea că proiectul Erasmus+ VET își atinge obiectivele stabilite.

Participarea la proiectele Erasmus+ VET este un pas vital pentru elevii dornici să-și construiască o carieră de succes în domeniul tehnologiei informației și comunicațiilor. Stagiile de formare în asamblarea, întreținerea și depanarea calculatoarelor oferă oportunități unice de dezvoltare a competențelor practice, recunoașterea certificărilor internaționale și formarea unei gândiri analitice și a abilităților complexe de rezolvare a problemelor. Aceste proiecte reprezintă o investiție în viitorul profesionist al participanților, contribuind la formarea unei forțe de muncă eficiente.

RESURSE WEB:

1. https://padlet.com/dianaelenadiaconu/acreditare-vet-cwrbo9xcmc80y4ks/wish/2710696361
2. https://online.fliphtml5.com/yfjkm/omcw/#p=32

TRADIȚIONAL ȘI MODERN ÎN EVALUAREA LA MATEMATICĂ

Prof. Garabet Diana-Monica,
Colegiul Economic „Anghel Rugină" Vaslui

Evaluarea la disciplina matematică constituie, pe toată perioada parcursului educativ o adevărată provocare atât pentru evaluatori cât și pentru evaluați.

Psihologul H. Pièron a definit docimologia ca urmare a preocupărilor de cercetare științifică în problema examinării și notării, după cuvintele din limba greacă: „dokime" (probă, încercare), „dokimaze" (examinez), „logos" (știința) - deci știința despre probe, examene. (1922). Sfera de preocupări a docimologiei didactice cuprinde studiul sistematic al examenelor, analiza științifică a modurilor de notare, a variabilității notării la examinatori diferiți și la același examinator, a factorilor subiectivi ai notării, precum și a mijloacelor menite să contribuie la asigurarea obiectivității examenului (V. Pavelcu, 1968, pag.9).

Evaluarea reprezintă, alături de predare și învățare, o caracteristică fundamentală și o componentă cheie a procesului de învățământ. În învățământ, actul educațional are obligatoriu implicații în diferite forme și aspecte evaluarea și autoevaluarea didactică.

Semnificația largă, a procesului complex de evaluare este acea de act psihopedagogic complex de stabilire a importanței și a valorii unor procese, performanțe, comportamente, prin raportarea acestora la un sistem de indicatori de performanță, respectiv criterii și standarde prestabilite.

Evaluarea didactică reprezintă nu doar o activitate de o importanță fundamentală, ci chiar premisa realizării unor activități educaționale de calitate și eficiente, a funcționării instituțiilor de învățământ și a procesului didactic în general.

Scopul evaluării este:

- la nivel micro, al activităților instructiv - educative concrete, de cunoaștere a randamentului școlar, și implicit a raportului dintre performanțele realizate și demonstrate de cei evaluați și performanțele anticipate și proiectate de evaluatori. La acest nivel evaluarea constituie momentul conexiunii inverse, oferind factorilor binomului educațional informații necesare în realizarea procesului de reglare și ameliorare a demersului didactic.
  Astfel evaluarea își propune să obțină și să valorifice informații referitoare la o serie de aspecte, în condițiile valorificării anumitor resurse ale activității didactice: obținerea de informații despre prestația elevilor, descrierea calitativă și cantitativă a abilităților și capacităților lor intelectuale, practice și comportamentale, concordanța dintre performantele dobândite și cele anticipate o data cu formularea obiectivelor;
- La nivel macro, funcționalitatea evaluării este dinamică, de la caz la caz trecându-se de la funcțiile de macrosistem ale evaluării (funcția socială, diagnostică, de selecție/discriminare, de certificare, predictivă, constatativă), la cele de microsistem (funcția pedagogică, motivațională, educativă).

Evaluarea reprezintă un proces continuu, formal sau informal de apreciere a calității, a importanței sau a utilității activității de predare-învățare, proces desfășurat din nevoia cotidiană de comparare sau ameliorare. În ansamblul problemelor pe care le generează aplicarea reformei continue a sistemului de învățământ, evaluarea devine o dimensiune esențială a procesului curricular și o practică efectivă la clasă. Evaluarea face dovada calității actului de predare, oglindit în calitatea învățării și a procesului de predare a cunoștințelor, iar elevului și familiei acestuia le dă măsura nivelului de asimilare a cunoștințelor noi. Evaluarea constituie o activitate de colectare, organizare și interpretare a datelor obținute prin intermediul instrumentelor de evaluare în scopul emiterii unei judecăți de valoare asupra rezultatelor măsurării și adoptării unei decizii educaționale, fundamentate pe concluziile desprinse din interpretarea și aprecierea rezultatelor. Tendința actuală în evaluarea contemporană este aceea încurajării studiului și aplicării tehnicilor de apreciere criterială, de progres, de proces (formativă) sau pe obiective mai largi și flexibile. Docimologia modernă și-a conceput, apropiat și introdus, deja în uzul curent o serie de categorii conceptuale operaționale specifice, dintre care: elemente de competență, standarde de performanță, indicatori de performanță, capacități și subcapacități, discriptori de performanță, probe (sarcini), subiecte, bareme de corectare, certificarea evaluativă, raporturi de evaluare, calificative evaluative.

Principalele calități ale acestui sistem de evaluare sunt flexibilitatea și adaptabilitatea sa: odată introduse modelele motrice pentru punerea în ecuația evaluativă a principalelor obiective de referință de la nivelul curricular, precum și a principalelor capacități, sistemul este capabil de autoreglare. Adesea evaluarea școlară este redusa la acțiuni cum sunt „a verifica", „a nota", „a aprecia", „a clasifica" – expresiile cele mai frecvent folosite pentru denumirea acestei activități. Evaluarea modernă pune accent pe verificarea realizării obiectivelor, măsurarea rezultatelor prin utilizarea unor procedee prin care se stabilește o relație funcțională între un ansamblu de simboluri și un ansamblu de fenomene și obiective sau complementare a acestora conform unor caracteristici pe care acestea le posedă. Măsurarea și aprecierea servesc deciziei de ameliorare, respectiv hotărârii unor soluții pentru perfecționarea procesului și a rezultatelor. Evaluarea tradițională centrată pe acumularea de cunoștințe, în care notarea este un scop în sine, un mijloc de clasificare, constituindu-se un moment separat de activitatea de predare-învățare capătă noi conotații. Evaluarea actuală se realizează în vederea adoptării unor decizii și măsuri ameliorative, pune accent pe problemele de valoare, pe emiterea judecății de valoare, ce acoperă atât domeniile cognitive cât și pe cele afective și psihomotorii ale învățării școlare. Aceasta își asumă un rol activ, dezvoltând mereu o funcție de feed-back pentru elev, iar elevul devine partener într-o relație educațională ce oferă transparență, siguranță, deschidere. Elevul este evaluat pentru ceea ce știe , nu este sancționat pentru ceea ce nu știe. Învățământul modern solicită conceperea unui nou cadru de evaluare, a unui nou sistem de referință care să aibă la bază formarea competențelor elevului. Prin adaptarea vechilor valori la noile cerințe ale societății, cadrul didactic „nu este un simplu executant al unor prescripții sau rețete, ci devine factor activ al procesului de învățământ, învață cu cei pe care îi învață, având rol de coordonator și catalizator al educației și instrucției" (Romita Jucu).

BIBLIOGRAFIE:

1. Cucoș Constantin – *Pedagogie școlară*, Ed. Polirom, Iași, 2002, pagina 76
2. M.E.N. Serviciul Național de Evaluare și Examinare, *Ghid de evaluare pentru învățământul primar*, București, 1999
3. Didactica Nova – *Revista de informare și cultură didactică*, Craiova, 2005
4. *Ghidul programului de informare/formare a institutorilor/învățătorilor*, București, 2003
5. Radu, T.I, - *Evaluarea in procesul didactic*, EDP RA, București, 2005, pagina 84

METODE MODERNE DE PREDARE-ÎNVĂȚARE-EVALUARE

Prof. Jivulescu Codruța Adelina,
Liceul Teoretic „Iulia Hașdeu”, Lugoj

În contextul educațional actual, metodele tradiționale de predare nu mai sunt suficiente pentru a răspunde nevoilor diverse ale elevilor. Tehnologia, diversitatea culturală și cerințele pieței muncii impun adaptarea strategiilor educaționale. Acest referat explorează metodele moderne de predare-învățare-evaluare utilizate în școli, evidențiind importanța lor în procesul educațional.

1. METODE MODERNE DE PREDARE

-Învățarea prin Proiecte (Project-Based Learning)

Această metodă implică realizarea de proiecte care au relevanță în viața reală. Elevii colaborează pentru a rezolva probleme și a crea produse finale, ceea ce le dezvoltă abilități critice precum gândirea critică, colaborarea și comunicarea.

-Învățarea Colaborativă

Învățarea colaborativă presupune lucrul în echipă, unde elevii își împărtășesc cunoștințele și abilitățile. Această metodă promovează interacțiunea și dezvoltarea abilităților sociale, fiind utilă în formarea unei comunități de învățare.

- Învățarea Inversată (Flipped Classroom)

Această metodă inversează ordinea tradițională a predării. Elevii studiază materialul acasă (de exemplu, prin video-uri) și folosesc timpul din clasă pentru a aplica cunoștințele, interacționând cu profesorul și colegii.

-Gamificarea

Includerea elementelor de joc în procesul de învățare poate spori motivația elevilor. Prin utilizarea jocurilor educaționale, elevii își dezvoltă abilitățile într-un mod distractiv și captivant.

2. METODE MODERNE DE ÎNVĂȚARE

- Învățarea Personalizată

Această metodă se bazează pe nevoile și ritmul fiecărui elev. Profesorii pot utiliza tehnologia pentru a oferi materiale și activități adaptate nivelului de cunoștințe al fiecărui elev, facilitând astfel un proces de învățare mai eficient.

- Învățarea Experiențială

Învățarea prin experiență implică activități practice care le permit elevilor să învețe prin intermediul experiențelor directe. Aceasta poate include vizite de studiu, experimente sau stagii de practică.

- Utilizarea Tehnologiei

Instrumentele digitale (aplicații, platforme online, realitate augmentată) joacă un rol crucial în învățare. Acestea oferă acces la resurse variate și facilitează colaborarea între elevi.

3. METODE MODERNE DE EVALUARE

- Evaluarea Formativă

Evaluarea formativă are rolul de a oferi feedback constant elevilor pe parcursul procesului de învățare. Aceasta poate include teste scurte, observații sau discuții, ajutându-i pe elevi să identifice zonele în care trebuie să îmbunătățească.

- Evaluarea Pe Baza Portofoliului

Elevii își pot demonstra progresul și realizările prin intermediul unui portofoliu care include lucrări, proiecte și reflecții personale. Această metodă permite o evaluare mai cuprinzătoare a competențelor elevilor.

-Autoevaluarea și Evaluarea Peer-to-Peer

Aceste metode încurajează elevii să își analizeze propria muncă sau să evalueze contribuțiile colegilor. Ele promovează reflecția și dezvoltarea critică a abilităților de evaluare.

- Evaluarea Autentică

Evaluarea autentică se concentrează pe aplicarea cunoștințelor în contexte reale. Aceasta poate include studii de caz, proiecte sau simulări, oferind o imagine mai fidelă a competențelor elevilor.

Concluzie

Metodele moderne de predare-învățare-evaluare sunt esențiale pentru a răspunde provocărilor educaționale contemporane. Adoptarea acestor strategii nu doar că îmbunătățește implicarea și motivația elevilor, dar contribuie și la dezvoltarea unor competențe esențiale pentru viitor. Este crucial ca educatorii să rămână deschiși la inovație și să integreze aceste metode în practicile lor pentru a crea un mediu de învățare dinamic și eficient.

În contextul educațional actual, în care tehnologia și informațiile sunt într-o continuă schimbare, metodele tradiționale de predare nu mai sunt întotdeauna suficiente pentru a răspunde nevoilor diverse ale elevilor și cerințelor sistemului educațional. De aceea, utilizarea metodelor noi de predare devine esențială pentru a sprijini dezvoltarea abilităților cognitive, sociale și emoționale ale elevilor, dar și pentru a-i pregăti pentru provocările unei lumi în continuă schimbare.

Metodele tradiționale de predare, cum ar fi lecțiile magistrale, pot să nu răspundă tuturor stilurilor de învățare ale elevilor. Fiecare elev are propriile moduri de a învăța, iar metodele noi de predare (ex. învățarea prin proiecte, învățarea bazată pe joc, utilizarea tehnologiei) sunt mult mai flexibile și adaptabile. Aceste metode permit personalizarea învățării, iar elevii pot învăța în ritmul lor, ceea ce contribuie la o înțelegere mai profundă și mai durabilă a materiilor studiate.

Metodele inovative, cum ar fi învățarea prin probleme, învățarea colaborativă sau utilizarea de simulări și jocuri educaționale, încurajează elevii să gândească în mod critic și să rezolve probleme. Aceste metode nu doar că dezvoltă abilități cognitive, dar și îmbunătățesc capacitatea elevilor de a lua decizii, de a lucra în echipă și de a dezvolta soluții inovative.

Într-o eră în care informația este la îndemână, nu mai este suficient să înveți doar să memorăm date sau concepte. Elevii trebuie să învețe să aplice informațiile, să analizeze situații complexe și să vină cu soluții creative pentru problemele reale.

Tehnologia joacă un rol tot mai important în educație, iar metodele noi de predare reflectă acest lucru. Platformele educaționale online, aplicațiile educaționale, jocurile interactive și realitatea virtuală sunt doar câteva exemple de tehnologii care pot transforma procesul de învățare.

Prin utilizarea acestor instrumente, elevii pot explora concepte într-un mod mai interactiv și mai captivant, ceea ce le sporește motivația și angajamentul față de procesul educațional. În plus, învățarea devine mai accesibilă, mai personalizată și poate depăși limitele fizice ale sălilor de clasă tradiționale.

Metodele noi de predare pun un accent tot mai mare pe dezvoltarea competențelor socio-emoționale, cum ar fi empatia, colaborarea, comunicarea și rezolvarea conflictelor. Aceste abilități sunt esențiale în societatea modernă, iar educația trebuie să răspundă nu doar la nevoia de cunoștințe, ci și la pregătirea elevilor pentru a deveni cetățeni responsabili și activi în comunitățile lor.

Metodele de predare care includ activități de grup, dezbateri, sesiuni de feedback și reflecție ajută elevii să își dezvolte aceste abilități și să își îmbunătățească relațiile interpersonale.

Metodele tradiționale, cum ar fi predarea frontală, pot deveni plictisitoare și pot duce la o scădere a motivației elevilor. În schimb, metodele moderne care implică elevii activ în procesul de învățare, cum ar fi învățarea bazată pe proiecte sau învățarea prin colaborare, îi fac pe elevi să fie mai motivați și mai angajați. De asemenea, acestea le oferă o mai mare autonomie în procesul de învățare și îi încurajează să devină propriii lor învățători.

BIBLIOGRAFIE:

1. Bruner, J. (1966). *Toward a Theory of Instruction*.
2. Dewey, J. (1938). *Experience and Education.*
3. Hattie, J. (2009). *Visible Learning: A Synthesis of Over 800 Meta-Analyses Relating to Achievement*.
4. Robinson, K. (2006). *Do Schools Kill Creativity?*.

5. Wiggins, G., & McTighe, J. (2005). *Understanding by Design*.

IMPORTANȚA PARTENERIATELOR ÎNTRE UNITĂȚILE DE ÎNVĂȚĂMÂNT

Prof. Jivulescu Ioan Claudiu,
Liceul Teoretic „Coriolan Brediceanu”, Lugoj

În contextul actual al educației, în care schimbările rapide din societate și economie influențează în mod constant sistemele educaționale, parteneriatele între unitățile de învățământ reprezintă o modalitate eficientă de a răspunde cerințelor unei educații de calitate și de a îmbunătăți performanțele elevilor. Aceste parteneriate sunt un instrument esențial pentru dezvoltarea învățământului și pentru integrarea acestuia în realitățile globale. Ele pot viza colaborări între școli, între instituții de învățământ superior, între unități de învățământ și mediul de afaceri sau alte organizații non-guvernamentale și guvernamentale.

Definiția și tipologia parteneriatelor între unitățile de învățământ

Parteneriatele între unitățile de învățământ sunt relații colaborative, formale sau informale, între două sau mai multe instituții educaționale, care se bazează pe interese comune și scopuri educaționale. Aceste parteneriate pot fi realizate pe mai multe nivele:

1. Parteneriate interșcolare: Colaborări între școli din aceeași rețea sau din rețele educaționale diferite, cu scopul de a dezvolta programe educaționale comune, de a organiza activități extracurriculare sau de a facilita schimburi de bune practici.
2. Parteneriate între instituții de învățământ superior: Universitățile pot colabora între ele pentru a împărtăși resurse educaționale, pentru a dezvolta programe de formare comună sau pentru a derula proiecte de cercetare comune.
3. Parteneriate între școli și mediul de afaceri: Companiile pot sprijini școlile prin sponsorizări, programe de mentorat, stagii de practică și alte tipuri de implicare, contribuind la dezvoltarea abilităților practice ale elevilor.
4. Parteneriate cu organizațiile guvernamentale și non-guvernamentale: Acestea pot sprijini școlile cu resurse financiare, formare de profesori, organizarea de evenimente educaționale sau derularea de proiecte de dezvoltare comunitară.

Importanța parteneriatelor între unitățile de învățământ

Parteneriatele între unitățile de învățământ au un impact semnificativ asupra mai multor aspecte ale educației și dezvoltării comunității. Iată câteva dintre principalele motive pentru care aceste colaborări sunt importante:

1. Îmbunătățirea calității educației
    - Parteneriatele permit schimbul de bune practici între școli și profesori, ceea ce contribuie la creșterea calității procesului educațional.
    - Colaborările cu universitățile și instituțiile de învățământ superior pot oferi profesorilor acces la formare continuă și la resurse educaționale avansate, ceea ce poate îmbunătăți predarea și învățarea.
2. Acces la resurse suplimentare
    - Parteneriatele cu sectorul privat, organizațiile guvernamentale și non-guvernamentale pot aduce școlilor resurse financiare și materiale suplimentare, care sunt adesea esențiale pentru implementarea de proiecte educaționale inovative.
    - De asemenea, parteneriatele între instituțiile de învățământ superior și școli pot facilita accesul la echipamente și laboratoare moderne pentru elevi și profesori.
3. Dezvoltarea abilităților elevilor

- Colaborările între școli și mediul de afaceri, prin organizarea de stagii de practică, workshopuri sau vizite de studii, pot ajuta elevii să dobândească abilități practice, care sunt esențiale pe piața muncii.
- De asemenea, prin proiectele de schimb cultural sau educațional între școli din diferite țări sau regiuni, elevii au ocazia să își îmbogățească viziunea asupra lumii și să dezvolte competențe interculturale.

4. Sprijin pentru comunități și incluziune socială
   - Parteneriatele între unitățile de învățământ și organizațiile non-guvernamentale pot contribui la sprijinirea elevilor din medii defavorizate sau din comunități vulnerabile, prin oferirea de burse, materiale educaționale sau sprijin psihologic.
   - Aceste colaborări pot reduce diferențele sociale și economice și pot contribui la promovarea unui sistem educațional incluziv.
5. Promovarea inovației educaționale
   - Parteneriatele pot stimula dezvoltarea de programe educaționale inovative care răspund nevoilor actuale ale elevilor. De exemplu, colaborările între școli și instituții de cercetare pot duce la implementarea unor metode didactice moderne sau la utilizarea noilor tehnologii în educație.
   - Proiectele comune între școli și organizații educaționale internaționale pot încuraja dezvoltarea unor curricule flexibile, bazate pe competențe și pe învățarea continuă.
6. Crearea unei rețele educaționale extinse
   - Parteneriatele între școli din diferite locații geografie creează o rețea educațională extinsă, care poate facilita schimbul de experiențe și informații, organizarea de evenimente comune sau realizarea de proiecte educaționale mari.
   - Aceste rețele pot sprijini elevii și profesorii în dezvoltarea unui sentiment de apartenență la o comunitate educațională mai largă, dincolo de limita școlii individuale.

Provocări și obstacole în implementarea parteneriatelor educaționale

În ciuda beneficiilor evidente, implementarea parteneriatelor educaționale nu este lipsită de dificultăți:

1. Lipsa unui cadru legal sau instituțional clar: De multe ori, parteneriatele educaționale se confruntă cu un cadru juridic sau administrativ insuficient, ceea ce poate împiedica dezvoltarea și implementarea eficientă a proiectelor comune.
2. Resurse limitate: Chiar dacă parteneriatele pot atrage resurse financiare externe, multe unități de învățământ se confruntă cu bugete limitate, iar alocarea de timp și resurse pentru coordonarea parteneriatelor poate deveni o provocare.
3. Diferențele culturale și organizatorice: Parteneriatele între instituții din diverse culturi sau cu structuri administrative diferite pot întâmpina dificultăți în adaptarea și implementarea unor strategii comune, din cauza diferențelor de viziune, valori sau proceduri.
4. Rezistența la schimbare: Unele instituții educaționale, în special cele cu tradiție mai mare, pot întâmpina dificultăți în acceptarea noilor metode de învățare sau în adaptarea la parteneriate cu mediul de afaceri sau alte sectoare.

Parteneriatele între unitățile de învățământ reprezintă o oportunitate valoroasă pentru îmbunătățirea calității educației și pentru dezvoltarea abilităților elevilor în fața unei piețe a muncii din ce în ce mai dinamice. Acestea contribuie nu doar la dezvoltarea profesională a cadrelor didactice și la îmbogățirea experiențelor elevilor, dar și la creșterea impactului educațional asupra întregii comunități. Deși există provocări legate de implementare, beneficiile parteneriatelor depășesc cu mult obstacolele, iar colaborarea între școli, instituții de învățământ superior și mediul de afaceri reprezintă cheia pentru un sistem educațional modern, inovativ și sustenabil.

BIBLIOGRAFIE:

1. Balan, S. (2018). *Educația și parteneriatele școlare: Provocări și perspective*. Editura Didactică și Pedagogică.
2. Stoica, M. (2017). *Parteneriate educaționale și colaborare între instituțiile de învățământ*. Revista de Educatie si Formare Continuă, 12(1), 22-30.
3. Gheorghiu, R. (2019). *Strategii de dezvoltare a parteneriatelor educaționale: Modele și exemple*. Editura Universitară.
4. Petrescu, M., & Popescu, R. (2016). *Colaborarea între școli și organizații externe: Oportunități și provocări*. În: Conferința Națională de Educație, București, 135-140.
5. Ion, I., & Tudor, L. (2020). *Managementul parteneriatelor educaționale*. Editura Performantica.

INTEGRAREA COPIILOR CU CES ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ ÎNTRE MIT ȘI REALITATE

Lefter Irina-Antoneta, Liceul Teoretic „Emil Racoviță”, Vaslui
Silitră Ana-Andreea, Liceul Teoretic „Emil Racoviță”, Vaslui

În România, integrarea copiilor cu cerințe educaționale speciale (CES) în învățământul de masă este susținută printr-un cadru legislativ extins, care urmărește asigurarea unui mediu incluziv și adaptat nevoilor fiecărui copil. Această legislație reflectă angajamentele României față de convențiile internaționale privind drepturile copilului și persoanelor cu dizabilități.

Legile din România garantează dreptul la educație pentru toți cetățenii, fără discriminare, recunosc principiul educației incluzive și stipulează dreptul copiilor cu CES de a avea acces la educația în învățământul de masă, specifică dreptul copiilor cu CES de a beneficia de servicii educaționale diferențiate, adaptate nevoilor lor, inclusiv în unitățile de învățământ de masă, introduc conceptul de „profesori itineranți și de sprijin” care oferă asistență copiilor cu CES integrați în școli de masă, prevăd măsuri de sprijin financiar pentru copiii cu CES integrați în sistemul educațional obișnuit, precum transport gratuit sau burse speciale, prevăd existența profesorilor de sprijin și a psihopedagogilor pentru a facilita integrarea copiilor cu CES, stabilesc măsuri de adaptare curriculară, precum adaptarea materialelor de învățare, ajustarea ritmului de predare și utilizarea unor metode didactice specifice, reglementează metodele de intervenție adaptativă și structura echipei multidisciplinare care trebuie să includă psihologi, profesori de sprijin, consilieri și alte categorii de specialiști, prevăd evaluarea periodică a progresului copilului și ajustarea planului educațional individualizat (PEI) pentru a răspunde mai bine nevoilor sale, promovează și asigură accesul la educație în școlile obișnuite pentru copiii cu CES, elimină barierele arhitecturale și adaptează infrastructura pentru a permite accesul fizic al copiilor cu dizabilități și asigură resursele adecvate pentru un mediu educațional adaptat.

În țara noastră, multe școli implementează practici de incluziune pentru copiii cu cerințe educaționale speciale (CES), urmărind să creeze un mediu prietenos și accesibil. Aceste practici sunt variate și adaptate specificului fiecărei școli și tipului de CES al elevilor.

Una dintre aceste practici este *Planul Educațional Individualizat (PEI)*. PEI este un plan adaptat pentru fiecare copil cu CES, care stabilește obiectivele de învățare și metodele de evaluare adecvate nevoilor sale.

O altă practică utilizată în școlile de masă este prezența *profesorilor de sprijin și personal de sprijin specializat*. Aceștia sunt specializați în lucrul cu copiii cu CES și îi ajută să participe activ în clasă.

Adaptarea materialelor didactice și a strategiilor de predare este o altă practică implementată. Materialele de învățare sunt modificate în funcție de nevoile elevilor cu CES, iar metodele de predare sunt diversificate.

Crearea unor grupuri de lucru mixte presupune formarea unor grupuri de lucru în care copiii cu CES sunt integrați alături de colegi fără CES pentru a colabora la diferite activități școlare.

De asemenea, unele școli *amenajează spații și desfășoară activități senzoriale* în special pentru cei cu tulburări de spectru autist sau ADHD, care au nevoie de pauze senzoriale regulate.

În cazul copiilor cu CES, *evaluarea trebuie să flexibilă și adaptată* și să ia în considerare dificultățile lor specifice.

Programe de dezvoltare a abilităților sociale și emoționale pentru toți elevii, implementate de unele școli, au rolul de a încuraja respectul și înțelegerea față de colegii lor cu CES.

În unele școli, copiii cu CES au acces la *dispozitive și tehnologii* care îi ajută să participe la activitățile școlare.

Implicarea părinților și colaborarea cu familia este esențială în integrarea copiilor cu CES. Comunicarea deschisă cu familia și implicarea acesteia în procesul educațional îi ajută pe copii să progreseze.

Programul de tip „școala după școală" pentru copiii cu CES este oferit de unele școli. În cadrul acestui program primesc sprijin suplimentar în pregătirea temelor și în dezvoltarea abilităților de viață.

Aceste practici sunt tot mai des întâlnite în școlile din România și contribuie la crearea unui mediu educațional în care copiii cu CES se simt incluși și valorizați.

Integrarea copiilor cu cerințe educaționale speciale (CES) în învățământul de masă este un subiect sensibil, care a generat multe mituri și prejudecăți. Aceste mituri pot duce la neînțelegeri și chiar la o rezistență în implementarea unei educații incluzive autentice. În continuare vom prezenta câteva dintre cele mai comune mituri legate de integrarea copiilor cu CES în școli de masă și o clarificare a realității din spatele acestora.

Mitul 1: Copiii cu CES vor încetini progresul colegilor fără CES.

În realitate, studiile arată că integrarea copiilor cu CES nu afectează negativ progresul academic al colegilor lor fără CES. De fapt, aceștia beneficiază de un mediu de învățare divers, care le dezvoltă empatia, toleranța și abilitățile sociale. Profesori calificați pot adapta metodele de predare astfel încât toți elevii să aibă parte de o experiență de învățare echilibrată.

Mitul 2: Copiii cu CES ar trebui să fie educați doar în școli speciale.

În realitate, în funcție de tipul și gradul cerințelor educaționale, mulți copii cu CES pot învăța cu succes în școli de masă, cu sprijin adecvat. Nu toți copiii cu CES au nevoi educaționale atât de complexe încât să necesite o școală specială. Integrarea lor în învățământul de masă îi ajută să-și dezvolte abilități sociale și de viață importante, pregătindu-i mai bine pentru integrarea în comunitate.

Mitul 3: Profesorii de masă nu pot face față cerințelor educaționale speciale.

În realitate, în multe cazuri, profesorii sunt instruiți pentru a lucra cu elevii cu CES și pot beneficia de sprijinul consilierilor școlari, al psihologilor și al profesorilor de sprijin. În plus, resursele educaționale, tehnologia și metodele didactice alternative sunt disponibile pentru a-i ajuta pe profesori să se adapteze la nevoile tuturor elevilor din clasă.

Mitul 4: Copiii cu CES sunt „izolați" în cadrul claselor de masă.

În realitate, educația incluzivă promovează participarea activă a copiilor cu CES în activitățile de clasă și în viața socială a școlii. Adaptările din clasă sunt realizate tocmai pentru a integra elevii cu CES în activități comune, astfel încât aceștia să nu fie marginalizați sau tratați diferit. Prin grupuri de lucru, jocuri și activități comune, elevii cu CES devin parte integrantă a comunității școlare.

Mitul 5: Integrarea copiilor cu CES necesită resurse prea mari și este greu de realizat.

În realitate, deși integrarea copiilor cu CES necesită resurse, aceste investiții sunt esențiale pentru crearea unui sistem educațional echitabil și accesibil. Educația incluzivă poate beneficia de resurse

externe, precum programe de finanțare guvernamentală și sprijin de la organizații non-guvernamentale, iar impactul pe termen lung asupra comunității este benefic.

Mitul 6: Copiii cu CES pot fi o sursă de probleme de comportament.

În realitate, este adevărat că unii copii cu CES au dificultăți de comportament, dar acestea pot fi gestionate prin intervenții și suport adecvat. În multe cazuri, aceste dificultăți de comportament sunt rezultatul lipsei de înțelegere și acceptare a nevoilor lor specifice. Prin consiliere și metode educaționale personalizate, copiii cu CES învață să gestioneze comportamentele dificile, iar colegii lor învață să fie mai înțelegători și să colaboreze mai bine cu aceștia.

Mitul 7: Copiii fără CES nu beneficiază de pe urma educației incluzive.

În realitate, copiii fără CES beneficiază enorm de pe urma unei educații incluzive. Ei învață să fie empatici, flexibili și să coopereze într-un grup divers. Educația incluzivă le dezvoltă abilități interpersonale și sociale pe care le vor folosi pe tot parcursul vieții, învățând să accepte și să sprijine diversitatea.

Mitul 8: Părinții copiilor fără CES nu sunt de acord cu integrarea copiilor cu CES în învățământul de masă.

În realitate, deși există cazuri în care părinții își exprimă îngrijorarea, majoritatea devin susținători ai educației incluzive odată ce înțeleg beneficiile pentru toți copiii implicați. Informațiile și dialogul deschis sunt esențiale pentru a elimina temerile și pentru a demonstra că educația incluzivă contribuie la crearea unei comunități școlare mai puternice și mai empatice.

Mitul 9: Copiii cu CES nu pot urma același curriculum ca și colegii lor fără CES

În realitate, copiii cu CES pot urma, în multe cazuri, curriculumul național cu adaptări și ajustări specifice nevoilor lor. Curriculumul poate fi modificat în funcție de nivelul fiecărui elev, astfel încât acesta să poată progresa și să își atingă obiectivele educaționale. Planul Educațional Individualizat (PEI) este instrumentul principal care ajută la personalizarea experienței de învățare pentru acești copii.

Mitul 10: Integrarea copiilor cu CES în școlile de masă este o soluție temporară

În realitate, educația incluzivă este un model sustenabil, aplicat la nivel internațional, și este susținut de cercetări care arată beneficiile sale pe termen lung. Scopul acestei abordări este integrarea autentică și crearea unui sistem educațional care să răspundă nevoilor tuturor copiilor, nu doar o soluție provizorie.

Pentru a facilita integrarea eficientă a copiilor cu cerințe educaționale speciale (CES) în învățământul de masă, sunt necesare măsuri care să abordeze diverse aspecte ale procesului educațional, de la resurse materiale și financiare, la formarea personalului și colaborarea cu familia. Printre măsurile importante care pot contribui semnificativ la o mai bună integrare a copiilor cu CES sunt: instruirea și formarea continuă a cadrelor didactice, asigurarea de personal de sprijin calificat, adaptarea curriculumului și flexibilizarea evaluării, dotarea cu echipamente și resurse de sprijin educațional, crearea unui mediu școlar incluziv și prietenos, consolidarea colaborării între școală, familie și specialiști, promovarea conștientizării și a educației despre incluziune în comunitatea școlară, finanțare adecvată și politici de susținere pentru incluziune, evaluarea periodică și adaptarea practicilor de incluziune.

Adoptarea acestor măsuri poate face diferența în viața copiilor cu CES, asigurându-le șanse egale de educație și dezvoltare personală într-un mediu de masă. De asemenea, aceste măsuri contribuie la formarea unei comunități școlare mai incluzive, care promovează respectul și acceptarea diversității. Educația incluzivă nu doar că răspunde nevoilor elevilor cu CES, dar și ajută întreaga comunitate școlară să devină mai empatică și pregătită pentru o societate diversă.

BIBLIOGRAFIE:

1. Bădescu, G., Toth, G. - *Educație incluzivă și managementul diversității în școli*, Editura Polirom, București, 2013;
2. Gherguț, A. - *Educația incluzivă în România – perspective și provocări*. *Revista de Asistență Socială*, 2011, 10(2), 35-48.

3. Popescu, A., Diaconu, M. - *Incluziunea școlară a copiilor cu cerințe educaționale speciale în România: provocări și oportunități*. *Revista de Științe ale Educației*, 2018, 24(3), p. 45-59.
4. Stan, C., Ciolan, L. - *Pedagogia incluzivă și rolul profesorului de sprijin în școala de masă din România*. *Revista de Pedagogie*, 2014, 62(4), p. 120-133.
5. https://www.edu.ro/etichete/educa%C8%9Bie-incluziv%C4%83

CONTRIBUȚIA ORELOR DE EDUCAȚIE FIZICĂ LA DEZVOLTAREA FIZICĂ ARMONIOASĂ A ORGANISMULUI ELEVILOR DIN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR

Profesor Ostan Maria
Liceul cu Program Sportiv Vaslui

Universal, în continua sa mișcare și transformare, a necesitat un ansamblu de acțiuni ce au pornit dintotdeauna și s-au complicat, dând naștere individualităților.

Privim unduirea de val a frunzelor, mersul legănat al viețuitoarelor pădurii și măreția tablourilor ce ne încântă. Sunt gesturi firești ce primesc la om plusul inteligenței. Dar să nu uităm, perfecțiunea începe la om încă de la naștere și își are ierarhia sa naturală, conjugată cu factorii ce concură la aceasta; din care omul în sine are rol determinat.

Dascălul ia în primire copiii, are nobila misiune de a face tot ce-i stă în putință pentru a supraveghea și dirija ținuta fizică a elevilor săi. În ansamblul măsurilor și posibilităților ce le are la dispoziție-educația fizică, prin conținut și metodologie coordonează prin mișcare armonia structurii biologice.

Alături de celelalte discipline din planul de învățământ, pe care le dinamizează și revitalizează, educația fizică contribuie la integrarea socio-profesională cât mai rapidă a tineretului.

Educația fizică reprezintă o activitate de interes național, cu rol crescut în: întărirea sănătății, **dezvoltarea fizică armonioasă**, dezvoltarea calităților motrice, intelectuale și morale ale copiilor.

Copilul de azi trebuie pregătit pentru o societate dinamică, în continuă evoluție, societate care cere o anumită configurație fizică, intelectuală, morală, civică, un anumit profil care să îmbine în mod armonios, laturile personalității sale: un individ sănătos, armonios dezvoltat fizic, cu o înaltă calificare, un om cu o gândire creativă, rapidă, cu spirit de inițiativă, cu capacitate de a selecta, sistematiza și reorganiza informațiile, de a alege cele mai bune soluții și de a decide rapid aplicarea lor în practică.

Educația fizică la clasele I-IV are un rol important atât în ceea ce privește influența ei favorabilă asupra procesului de dezvoltare și fortificare fizică a organismului, cât și ca instrument menit să favorizeze cunoașterea elevilor, adaptarea lor mai rapidă la noile cerințe școlare, închegarea colectivelor claselor și formarea unui climat activ de muncă, de bună înțelegere și întrajutorare.

Exercițiile și jocurile folosite la lecțiile de educație fizică cu copiii, urmăresc întărirea sănătății, dezvoltarea armonioasă a tuturor grupelor musculare, creșterea capacității fizice, a indicilor morfofuncționali și a motricității generale.

Lecția de educație fizică trebuie să se desfășoare într-un climat favorabil pentru ca personalitatea lor fizică și biologică să se manifeste în mod natural. Acest climat elimină în mare parte timiditatea, stângăcia și teama unor copii față de unele exerciții din lecție.

Personalitatea, priceperea și tactul celui care este chemat să predea exercițiile fizice la cei mici au menirea de a trezi interesul și dragostea față de mișcare, față de sport.

Educația fizică este primul gen de educare, care își exercită influența asupra organismului, vizând latura biologică a ființei umane.

Ora de educație fizică are în vedere vitalitatea biofizică a omului în societate, asigurarea unei dezvoltări armonioase a organismului, măsurarea și evaluarea capacității biometrice a copilului.

Obiectivul-**întărirea sănătății și călirea organismului**- urmărește creșterea normală a copilului, dezvoltarea armonioasă și stimularea marilor funcțiuni vitale în scopul întăririi rezistenței organismului și al sporirii capacității de muncă a elevilor.

Prin **dezvoltare fizică** se înțelege rezultatul, precum și acțiunea îndreptată spre influențarea creșterii corecte și armonioase a organismului uman. Organismul uman se dezvoltă, crește-până la o anumită vârstă-odată cu derularea ontogenezei. Această creștere poate fi influențată în sens de accelerare și mai ales de armonizare prin practicarea specială a exercițiilor fizice. De aceea se folosește frecvent expresia: **Dezvoltare Fizică Armonioasă**.

Evoluția corectă și armonioasă a organismului vizează cu precădere:

- Cunoașterea și adaptarea unei atitudini corporale corecte în toate împrejurările, respectiv în poziții statice (bancă, masa de lucru) și în activități dinamice (locomoție, transport de obiecte);
- Cunoașterea principalelor abateri de la atitudinea corporală corectă (cifoze, lordoze, scolioze, picior plat, umeri asimetrici) și a cauzelor care le produc (mobilier neergonomic, încălțăminte neadecvată);
- Cunoașterea și efectuarea exercițiilor care asigură o evoluție corectă și armonioasă a organismului;
- Cunoașterea principalilor indicatori morfologici și funcționali(raportul înălțime-greutate);
- Frecvența cardiacă și respiratorie;
- Autocontrolul și adaptarea fazelor actului respirator în funcție de condițiile de mediu și de solicitare la efort.

În orele de educație fizică, influențarea evoluției corecte și armonioase a organismului elevilor reprezintă un obiectiv constant, în virtutea căruia se acționează complex și sistematic, incluzând următoarele tipuri de măsuri, acțiuni și activități didactice practice:

- Influențarea evoluției corecte și armonioase a organismului elevilor nu se constituie ,de regulă, în teme/subiecte de lecții, ea realizându-se, pe de o parte printr-o situație de instruire special proiectată și integrată constant în structura lecției, iar pe de altă parte prin intervenții cu caracter de atenționare, corectare și hipercorectare, de-a lungul întregii durate a lecției, atunci când se constată abateri de la atitudinea corporală corectă;
- Situația de instruire proiectată în fiecare lecție, destinată influențării evoluției corecte și armonioase a corpului este intitulată **influențarea selectivă a aparatului locomotor** și se situează în structura lecției după pregătirea organismului pentru efort, fiindu-i alocate 6-8 minute.
- Cumulativ, prin succesiunea acestei situații de instruire de-a lungul tuturor lecțiilor se urmărește: formarea reflexului de atitudine corporală corectă, dezvoltarea troficității și tonicității întregii musculaturi, dezvoltarea supleței musculare și mobilității articulare, prevenirea instalării atitudinilor deficiente, educarea orientării spațio-temporale și a ritmului, educarea capacității de control și adaptare a actului respirator;
- Pentru realizarea acestei secvențe a lecției, învățătorul va selecta 6-8 exerciții, fiecare vizând direct o regiune, zonă, lanț muscular sau segment, precizând poziția inițială din care se va efectua, mișcările componente, încadrarea în 4-8 timpi de execuție, numărul de execuții;
- Exercițiile pentru influențarea selectivă a aparatului locomotor pot fi concepute astfel încât să poată fi executate în orice condiții de lucru (sala de clasă, coridor, sala de sport, aer liber);
- Unele din exercițiile însușite pot fi recomandate elevilor pentru a fi executate zilnic, conștientizându-i că reprezintă cele mai bune și ieftine mijloace de menținere a stării de sănătate și de dobândire a unui corp armonios dezvoltat și care asigură evitarea unor atitudini deficiente sau a unor deficiențe fizice;

Pe parcursul desfășurării lecției de educație fizică, în afara situației de instruire proiectată special pentru influențarea selectivă a aparatului locomotor, învățătorul va interveni sistematic pentru realizarea acestui obiectiv și în alte etape ale lecției, respectiv:

- Pe durata momentului organizatoric va impune, încă de la începutul lecției, cerința adaptării și menținerii posturii corecte a corpului, exersând cu elevii pozițiile „drepți" și „pe loc repaus", întoarcerile, insistând asupra poziției verticale a corpului cu pieptul „scos" înainte, umerii duși spre înapoi, capul sus, privirea înainte;
- Pe durata pregătirii organismului pentru efort, atât la exersarea variantelor de mers și alergare, cât și a mișcărilor segmentelor realizate pe fondul acestora, se va insista, prin observații generale și individualizate, asupra menținerii corecte a poziției trunchiului și capului, cât și a mișcării brațelor;
- Pe parcursul etapelor în care se realizează temele lecțiilor, intervențiile învățătorului vor viza adoptarea corectă a pozițiilor din care se realizează exersarea, cât și unele exerciții cu caracter compensator;
- Etapa în care se urmărește dezvoltarea forței dinamice a diferitelor segmente sau grupe musculare poate avea o contribuție consistentă la dezvoltarea tonicității și troficității musculare, la creșterea stabilității și mobilității articulațiilor, dacă exercițiile sunt precis localizate și exersate din poziții care concură la o atitudine corporală globală corectă;
- În secvențele care se urmărește dezvoltarea rezistenței la eforturi uniform moderate, pe lângă intervențiile vizând poziția corectă a corpului și a mișcării segmentelor pe durata alergării, învățătorul va acționa și asupra formării capacității elevilor de a-și regla actul respirator, insistând asupra ritmării acestuia și a importanței expirației prelungite;
- Și în etapele de revenire a organismului după efort și de încheiere organizată a lecției, atenționările asupra adoptării posturii corecte a corpului în mișcare și în pozițiile statice, trebuie reluate, fiind înțelese ca stimuli de întărire pe calea formării reflexului de atitudine corporală corectă.

Interesul copiilor pentru mișcare și exercițiu fizic este foarte mare în perioada ciclului primar. Dorința lor de exersare și efort fizic are la bază cauze de ordin fiziologic, motiv pentru care orice diminuare sau limitare a activității motrice are repercusiuni asupra funcțiilor vitale ale organismului.

Cunoscând toate acestea, învățătorii sunt chemați să asigure condiții tot mai bune desfășurării lecțiilor de educație fizică, să valorifice din plin influențele pozitive pe care exercițiile fizice practicate în conformitate cu cerințele stabilite prin programele școlare, le au asupra organismului copiilor.

DEZVOLTAREA ABILITĂȚILOR SOCIO-EMOȚIONALE PRIN ACTIVITĂȚI DE TIP OUTDOOR LA ELEVII CU CES

Prof. Păvălucă Paulina, prof. Cozma Geta
CȘEI „Constantin Pufan",Vaslui

Introducere – Dezvoltarea abilităților socio-emoționale la elevii cu CES

Dezvoltarea abilităților socio-emoționale la elevii cu cerințe educaționale speciale (CES) este o dimensiune fundamentală a educației acestora, deoarece are un impact semnificativ asupra integrării sociale, gestionării emoțiilor, relațiilor interpersonale și succesului școlar pe termen lung. Elevii cu CES pot avea dificultăți în comunicare și interacțiunea socială de aceea dezvoltarea abilităților de comunicare non-verbală, a limbajului corporal și a empatiei este crucială pentru a le ajută să stabilească și să mențină relații sănătoase. Prin dobândirea unor abilități de comunicare adecvate, elevii cu CES pot interacționa mai eficient cu colegii, cadrele didactice și părinții, ceea ce îmbunătățește integrarea lor în comunitate și le oferă un suport social esențial. Aceste abilități influențează interacțiunile sociale, capacitatea de a gestiona emoțiile, relațiile interpersonale și succesul pe termen lung.

Elevii cu CES pot întâmpina dificultăți în aceste domenii din cauza unor factori precum tulburări de comunicare, comportamente repetitive și dificultăți de interpretare a emoțiilor. Prin dezvoltarea abilităților socio-emoționale, elevii cu CES îmbunătățesc relațiile cu ceilalți, comunică mai eficient, participă mai mult la activitățile de grup și vor putea gestiona mai bine emoțiile negative. Aceste abilități nu numai că îi ajută pe elevi să se integreze mai mult în societate, ci și să le îmbunătățească stimă de sine și calitatea vieții. Competența emoțională pe care copiii o dobândesc nu se referă doar la capacitatea de a-și gestiona propriile emoții, ci și de a recunoaște și de a se adapta la emoțiile celorlalți. Pentru a promova o bună adaptare socială și a menține o sănătate mintală bună, copiii trebuie să învețe să recunoască ceea ce simt, astfel încât să poată vorbi despre emoțiile lor.

Unii autori vorbesc despre câți copii blochează emoțiile pozitive naturale care îi ajută să reușească și să evite efortul cognitiv irosit. Emoțiile pozitive (bucurie, compasiune, entuziasm, ușurare etc.) apar atunci când ceea ce îți dorești și ceea ce se întâmplă se potrivesc. Emoțiile negative (frică, vinovăție, gelozie, dezamăgire, furie) pot interveni în acest proces, generând obstacole care ne împiedică să ne atingem obiectivele și să ne bucurăm de realizările noastre. Aceste emoții pot crea un ciclu vicios, în care frica de eșec sau teama de judecata celorlalți ne determină să ne auto-sabotăm, reducându-ne astfel capacitatea de a experimenta emoții pozitive. De exemplu, un copil care se teme de eșec poate evita să încerce activități noi, pierzând astfel oportunități de învățare și dezvoltare personală. Prin urmare, este esențial să învățăm să gestionăm emoțiile negative, să le recunoaștem și să le acceptăm, pentru a putea deschide calea către emoții pozitive care ne pot îmbunătăți viața și ne pot ajuta să ne atingem potențialul maxim.

Învățarea modurilor sănătoase de a gestiona emoțiile poate reduce comportamentele problematice sau agresive, îmbunătățind astfel mediul școlar și creând premizele unei interacțiuni pozitive între elevi. Activitățile de grup și colaborarea sunt aspecte esențiale în dezvoltarea abilităților sociale la elevii cu CES, acestea îi învață să colaboreze, să împărtășească și să lucreze în echipă. Prin implicarea în activități de grup, elevii cu CES învață să-și îmbunătățească abilitățile de cooperare, să-și dezvolte încrederea în sine și să învețe să-și asume roluri diverse într-un context social, pregătindu-i astfel pentru viața de adult. Dezvoltarea abilităților socio-emoționale la elevii cu CES are un impact profund asupra calității vieții lor, asigurându-le o integrare mai bună în societate și contribuind la succesul lor educațional și mai apoi profesional. Prin sprijinul și îndrumarea adecvată a cadrelor didactice, a specialiștilor și a părinților, elevii cu CES pot avea oportunitatea de a-și dezvolta abilitățile sociale și emoționale, pregătindu-i pentru a fi membri activi și incluși în comunitate.

Importanța activităților de tip outdoor în dezvoltarea socio-emoțională la elevii cu CES

Educația outdoor este un concept relativ nou în contextul educativ românesc, însă ea începe din ce în ce mai mult să capteze interesul actorilor educaționali din sistemul de învățământ formal. Există numeroase accepțiuni pentru termenul de educație outdoor, însă pentru a da o definiție simplă putem spune că această formă de educație se bazează pe învățarea în aer liber. Termenul de educație outdoor, poate include educația pentru mediu, activități recreative, programe de dezvoltare personală și socială, drumeții, aventură, etc.

Activitățile de tip outdoor au un impact semnificativ asupra dezvoltării abilităților socio-emoționale la elevii cu cerințe educaționale speciale (CES) datorită mediului natural și a caracteristicilor specifice acestor activități. Acestea oferă contexte variate și autentice în care elevii cu CES pot interacționa cu ceilalți, colabora și comunica, într-un mediu mai puțin restrâns decât cel din sala de clasă. Prin explorarea și experimentarea mediului natural, elevii cu CES învață să comunice mai eficient, să colaboreze cu alții pentru a rezolva probleme și să își dezvolte abilități sociale esențiale pentru viața de zi cu zi. Activitățile de tip outdoor oferă oportunități excelente pentru elevii cu CES să își regleze emoțiile, să gestioneze stresul și să facă față situațiilor noi și provocatoare într-un mediu sigur și controlat. Prin participarea la astfel de activități, în aer liber, elevii cu CES învață să-și exprime emoțiile în moduri sănătoase, să-și dezvolte capacitatea de a face față provocărilor și să-și crească nivelul de încredere în propriile abilități. Ele necesită adesea colaborare și lucrul în echipă pentru a atinge un scop comun. Elevii

cu CES au ocazia să își dezvolte abilitățile de a lucra în grup, de a comunica și de a înțelege diverse perspective. Prin implicarea în acest tip de activități, elevii cu CES învață să își înțeleagă rolul în echipă, să își dezvolte abilitățile de lider și să învețe să-și adapteze comportamentul în funcție de nevoile și resursele celor din jur.

Dezvoltarea abilităților socio-emoționale la elevii cu cerințe educaționale speciale (CES) prin activități de tip outdoor este un proces complex și benefic, care aduce multiple beneficii în dezvoltarea acestor abilități. Activitățile de tip outdoor pot provoca diverse emoții și reacții la elevii cu CES. Participarea la aceste activități le oferă oportunitatea de a învăța strategii eficiente de gestionare a emoțiilor, de a-și regla anxietatea sau frica și de a face față stresului care poate apărea în situații noi sau provocatoare. Aceste activități implică adesea rezolvarea de probleme sau provocări care necesită gândire creativă, adaptabilitate și luarea deciziilor rapide. Elevii cu CES au oportunitatea de a învăța să își folosească resursele disponibile, să identifice soluții eficiente și să aplice strategiile de rezolvare a problemelor într-un mediu dinamic și interactiv.

Activitățile de tip outdoor reprezintă un instrument eficient pentru dezvoltarea abilităților socio-emoționale la elevii cu cerințe educaționale speciale (CES). Aceste activități oferă oportunități unice de învățare și creștere într-un mediu stimulant și motivant, contribuind la dezvoltarea abilităților de comunicare, colaborare, rezolvare a problemelor și gestionare a emoțiilor la elevii cu CES.

Concluzii

Prin participarea la activități outdoor, elevii cu CES au posibilitatea de a-și înfrunta temerile, de a-și depăși limitele și de a-și dezvolta încrederea în propriile capacități. Aceste activități îi provoacă să interacționeze într-un mod autentic cu colegii și adulții, să își exprime emoțiile și să își îmbunătățească abilitățile sociale. De asemenea, activitățile outdoor îi încurajează pe elevi să își descopere propriile resurse interioare, să își dezvolte gândirea creativă și să își îmbunătățească capacitatea de a face față provocărilor.

Astfel, activitățile de tip outdoor reprezintă un instrument eficient pentru dezvoltarea abilităților socio-emoționale la elevii cu CES, oferindu-le oportunități unice de învățare și creștere într-un mediu stimulant și motivant. Prin intermediul acestor activități, elevii cu CES pot să-și îmbunătățească abilitățile sociale și emoționale, să-și dezvolte încrederea în sine și să își întărească relațiile interpersonale, pregătindu-i pentru a face față succesului în viață și în mediul educațional.

Prin participarea la activități de tip outdoor, elevii cu CES au posibilitatea de a-și dezvolta abilitățile socio-emoționale într-un mediu non-formal și captivant, care le oferă oportunitatea de a experimenta, de a învăța prin acțiune și de a-și consolida încrederea în propria persoană. Aceste activități contribuie la integrarea socială a elevilor cu CES, la creșterea stimei de sine și la dezvoltarea abilităților esențiale pentru relaționare și colaborare în diferite contexte sociale.

Prin urmare, activitățile de tip outdoor sunt esențiale în procesul de dezvoltare socio-emoțională a elevilor cu CES, contribuind la pregătirea lor pentru a fi membri activi și implicați în comunitatea școlară și în societate. Aceste activități oferă un mediu prielnic pentru dezvoltarea abilităților sociale și emoționale esențiale, pregătind elevii cu CES pentru succesul în viață și în mediul educațional.

BIBLIOGRAFIE:

1. Drăgoi Călin, *Optimizarea procesului instructiv-educativ*, Editura Didactică și Pedagogică, București,1981, pag. 58.
2. Ionescu Miron, Radu Ioan (coord), *Editura Didactica Modernă*, Editura Dacia, Cluj Napoca, 2001, pag 35.
3. *Manual de educație outdoor*, Editura Liflong Learning Programme, București, 2010-2012, pag. 22.
4. Bowlby John, *Crearea și ruperea legăturilor afective*, Editura Trei, București 2017, pag. 262.
5. Cosnier Jacques, *Introducere în psihologia emoțiilor și a sentimentelor. Afectele, emoțiile, sentimentele, pasiunile*, Editura Polirom, Iași, 2007, pag. 200.

6. Gherguț Alois, *Evaluare și intervenție psihoeducațională. Terapii educaționale, recuperatorii și compensatorii*, Iași, Editura Polirom, 2011, pag. 84.
7. Goleman Daniel, *Inteligența emoțională,* Editura Curtea Veche, București, 2018.

COMUNICAREA ÎN SPORTUL DE PERFORMANȚĂ

Prof. Popa Ramona
Liceul cu Program Sportiv Vaslui

Sportul este un proces informațional, utilizând limbaje proprii diferite: verbal, nonverbal sau combinat.

Comunicarea = ansamblu de acțiuni care vizează transmiterea de informații sub forma mesajelor, știri, gesturi simbolice, semne, texte scrise... între doi interlocutori

Comunicarea eficientă – existența unei înțelegeri comune a intenției și sensului. Atât cel care transmite cât și cel care receptează au o înțelegere comună a scopului, sensului și semnificației mesajului.

Limbajul non-verbal (gestual motric) este universal recunoscut și precizat în regulamentele disciplinelor sportive.

Limbajul verbal include termeni de specialitate, fiind recunoscut de specialiști și exprimă același conținut în limbi diferite. Este o măsură de favorizare a comunicării în lumea sportului (specialiști, sportivi, spectatori, cronicari sportivi).

Comunicarea reprezintă un element de importanță majoră pentru activitatea sportivă deoarece eficiența execuțiilor sportivilor, depinde în mare măsură de modul în care profesorii antrenori transmit informațiile și de sportivii care receptează, înțeleg și execută ceea ce înțeleg si ceea ce simt.

Profesorul-antrenor, pentru a putea preda în condiții optime trebuie să asigure în spațiul în care își derulează activitatea o atmosferă plăcută care să favorizeze relații sociale echilibrate în cadrul grupului cu care lucrează, comportare civilizată a sportivilor pe parcursul activității și în situațiile dificile apărute în realizarea sarcinilor de lucru, respectarea autorității antrenorului și a factorilor responsabili, încrederea și aprecierea reciprocă între antrenor și sportiv.

Formarea antrenorului este deosebit de importantă. Antrenorul, pe parcursul studiilor și activității desfășurate, trebuie să se formeze pentru a stăpâni tehnicile de comunicare prin limbaj verbal și non-verbal pe care să le utilizeze în situații diferite pentru a transmite sportivilor cunoștințele, motivațiile și interesele necesare formării deprinderilor și priceperilor motrice și implicit, realizarea performanțelor sportive.

Pentru sporturile în care contează performanța individuală (atletism, tenis etc.) predarea se realizează direct, comuniunea antrenor și sportiv este directă, simplă, prin comparație cu cea specifică jocurilor sportive colective, dominată de subtilități și intervenții derivate.

Un element important folosit în comunicarea non-verbală este reprezentat de limbajul trupului, care poate transmite informații suficiente despre moralul sportivilor și antrenorilor. (Umerii căzuți, capul plecat, privirea încruntată etc., de exemplu, sunt semne care indică gândire negativă. Brațele încrucișate asociate cu grimase, baterea din picioare –semne caracteristice nemulțumirii.) Aceste manifestări produc ineficiență și discontinuitate în procesul de pregătire al sportivilor. Folosirea gândirii pozitive, orientată pe comunicare deschisă și pregătirea cu grijă a fiecărei etape de antrenament este sarcina profesorului-antrenor care se respectă. Din punct de vedere non-verbal, o expresie relaxată a feței determină un răspuns asemănător și poate conta mai mult decât cuvintele de nemulțumire.

Antrenorul, în calitate de conducător al formării performanței sportive nu se poate transforma într-un judecător. Judecățile critice au importanță deosebită, dar acestea nu trebuie transformate în obiceiuri continue.

Pedepsirea prin vorbe sau gesturi care să conducă la corectarea unui obicei prost, nu trebuie să sublinieze toate aspectele negative odată. Această abordare este ineficientă deoarece sportivul nu va ști la ce să se oprească, pe ce să se concentreze mai întâi.

De multe ori apar neînțelegeri între sportivi și antrenori, neînțelegeri care duc la despărțiri dramatice și încetarea colaborării. Nu trebuie să uităm că între antrenori și sportivi se realizează legături deosebit de puternice. Activitatea sportivă de performanță nu trebuie confundată sau transformată în luptă „pe viață și pe moarte bazată pe scăderea capacităților fizice sau pe distrugerea psihică". Ea trebuie privită, înțeleasă și acceptată ca pe o activitate care are drept scop formarea personalității umane și care produce performanță de tip distractiv, recreativ, estetic, social. Performanța nu trebuie să devină un țel care trebuie realizat prin orice mijloace.

Antrenorul are datoria să cunoască foarte bine sportivii cu care lucrează, el trebuie să dirijeze activitatea așa încât să creeze confortul și dispoziția necesară susținerii „stresului de antrenament și de competiție", cel care trebuie să găsească justificare și explicație reală pentru orice neputință, nerealizare, pentru orice cedare.

Antrenorul poate fi văzut și apreciat în mod diferit de către sportivi. Stilul de comportament și comunicare pe care îl abordează fiecare cadru didactic depinde de temperament, educație, măiestria pedagogică formată, dar și de particularitățile sportivilor cu care lucrează.

În antrenamentul sportiv, ca și în educația fizică există mai multe modalități de manifestare a antrenorului (democratic, autoritar, neglijent) în procesul complex de predare-învățare-dezvoltare-obținere de performanțe. Modalitățile de manifestare și comunicare ale antrenorului se realizează în funcție de caracteristicile personalității sale, dar și de caracteristicile sportivilor pe care îi pregătește (particularități de vârstă, înzestrările aptitudinale, nivel de pregătire)

Mentalitatea actuală a antrenorului vizavi de conduita lui didactică a suferit modificări determinate de schimbările sociale, care din păcate au făcut din sport o afacere profitabilă, rezultatele sportive fiind evaluate și plătite în funcție de valoare. Noua mentalitate are la bază rigoarea și precizia proiectării științifice, bazată pe analiza și cunoașterea celor mai noi rezultate ale cercetării științifice.

BIBLIOGRAFIE:

1. Achim, St., *Planificarea în pregătirea sportivă,* 2002;
2. Alexe, Nicu, *Antrenamentul sportiv modern*, Ed. Editis, București, 1993;
3. Bompa, T., *Totul despre pregătirea tinerilor campioni,* Editura Școala Națională de antrenori, 2003;
4. Pop, Cristiana, *Elemente de comunicare în educație fizică și sport*, Editura Oscar Print, București, 2008.

INIȚIATIVE DIDACTICE ÎN PREDAREA LIMBII ENGLEZE: STRATEGII APLICATE ÎN PROCESUL INSTRUCTIV-EDUCATIV

Ranca Aureliana,
Liceul Tehnologic Aiud

În contextul actual al globalizării și al interacțiunilor interculturale, competența în limba engleză a devenit esențială pentru dezvoltarea personală și profesională. Această lucrare explorează inițiative didactice relevante în predarea limbii engleze și identifică cele mai eficiente strategii aplicate în procesul instructiv-educativ, având ca obiectiv optimizarea învățării limbii și sporirea motivației elevilor. Printr-o analiză a metodelor și tehnicilor inovative, studiul evidențiază abordările interactive și adaptate nevoilor individuale ale cursanților, care contribuie la dobândirea unor competențe lingvistice solide și durabile.

Predarea limbii engleze ca limbă străină reprezintă o provocare pentru cadrele didactice, în special în contextul diversității culturale și a diferențelor individuale dintre elevi. Scopul acestei lucrări este să evidențieze inițiativele și strategiile didactice inovative care au demonstrat eficiență în creșterea competențelor de comunicare în limba engleză. În acest scop, vom analiza strategiile didactice actuale, precum învățarea centrată pe elev, tehnologia educațională și metodele interactive, oferind totodată exemple aplicate.

Cadru Teoretic

1. Teorii ale învățării limbilor străine

Învățarea limbilor străine a fost analizată din perspectiva mai multor teorii pedagogice și psihologice. Printre cele mai influente teorii se numără constructivismul, care subliniază rolul activ al elevului în procesul de învățare, și teoria socială a învățării, care promovează învățarea prin interacțiune socială. Aceste teorii au fundamentat dezvoltarea unor metode și tehnici didactice centrate pe participarea activă a elevului și adaptarea conținutului în funcție de experiențele și nevoile acestuia.

2. Importanța limbii engleze în context educațional și global

Limba engleză este esențială în comunicarea internațională și în dezvoltarea profesională. În acest context, abilitățile lingvistice contribuie la creșterea oportunităților academice și profesionale, sporind capacitatea elevilor de a se integra într-o piață globalizată.

Studiul a fost realizat prin analiza literaturii de specialitate și prin aplicarea unor metode de cercetare calitativă în evaluarea eficienței diverselor strategii didactice. Metodologia include analiza documentelor, interviuri cu cadre didactice și observarea directă a activităților desfășurate în sălile de clasă.

Strategii Didactice în Predarea Limbii Engleze

1. Învățarea centrată pe elev

Abordarea centrată pe elev presupune adaptarea activităților didactice la ritmul și stilul de învățare al fiecărui cursant. Prin metode precum învățarea colaborativă, jocurile de rol și discuțiile ghidate, elevii sunt încurajați să participe activ, să își exprime ideile și să își dezvolte gândirea critică.

Exemplu de implementare

Într-o lecție de vocabular, elevii sunt împărțiți în echipe și trebuie să dezvolte un scurt scenariu utilizând cuvintele noi. Această metodă încurajează interacțiunea și facilitează memorarea.

2. Tehnologia educațională

Utilizarea tehnologiei în predarea limbii engleze aduce beneficii semnificative, mai ales prin accesul la resurse multimedia care susțin învățarea. Platforme precum Google Classroom, aplicațiile pentru vocabular sau platformele de videoconferință permit accesul la materiale interactive și creează un mediu dinamic de învățare.

Exemplu de implementare

Lecțiile în format digital includ videoclipuri, prezentări interactive și quiz-uri care stimulează interesul elevilor și facilitează învățarea independentă.

3.Învățarea bazată pe proiecte

Această metodă încurajează elevii să își dezvolte competențele lingvistice prin realizarea unor proiecte complexe, care le permit să aplice cunoștințele dobândite în situații reale. În cadrul acestei strategii, elevii sunt implicați în activități practice, cum ar fi organizarea unui eveniment școlar în limba engleză sau realizarea unui blog de clasă.

Exemplu de implementare

Elevii organizează un mini-spectacol de teatru în limba engleză, alegând texte potrivite, creând decoruri și exersând pronunția. Aceasta activitate stimulează creativitatea și colaborarea între elevi.

4.Abordarea comunicativă

În abordarea comunicativă, obiectivul principal este dezvoltarea abilităților de comunicare, elevii fiind încurajați să interacționeze într-un context cât mai apropiat de viața reală. Dialogurile, jocurile de rol și dezbaterile contribuie la îmbunătățirea fluenței și înțelegerii lingvistice.

Exemplu de implementare

Elevii sunt invitați să participe la discuții pe teme de actualitate, simulând o dezbatere sau un interviu, ceea ce le permite să își dezvolte capacitatea de argumentare și exprimare în limba engleză.

Rezultatele studiului indică faptul că metodele didactice interactive și tehnologia educațională contribuie la creșterea motivației elevilor și la îmbunătățirea performanțelor lingvistice. Învățarea bazată pe proiecte s-a dovedit a fi deosebit de eficientă în dezvoltarea creativității și a competențelor sociale ale elevilor. Totodată, abordarea centrată pe elev a permis o adaptare mai bună a procesului de învățare la nevoile individuale, crescând astfel implicarea activă a acestora.

Concluzii

Inițiativele didactice moderne în predarea limbii engleze subliniază eficiența unor metode interactive și adaptate individual, care răspund diverselor stiluri de învățare ale elevilor. Utilizarea tehnologiilor digitale și învățarea bazată pe proiecte facilitează nu doar dezvoltarea competențelor lingvistice, ci și a abilităților de colaborare și comunicare interculturală, esențiale în contextul globalizării. De asemenea, abordarea centrată pe elev și utilizarea tehnicilor de învățare activă au fost asociate cu o creștere semnificativă a motivației și încrederii elevilor în exprimarea orală. Implementarea acestor strategii favorizează un mediu de învățare dinamic, unde elevii sunt stimulați să gândească critic, să ia inițiativă și să își dezvolte abilități necesare în viitoarele contexte academice și profesionale. Astfel, promovarea acestor abordări contribuie la transformarea procesului instructiv-educativ într-o experiență de învățare semnificativă și aplicabilă pe termen lung, facilitând dezvoltarea competențelor lingvistice într-o manieră plăcută și eficientă.

BIBLIOGRAFIE:

1. Brown, H. D. (2007). *Teaching by Principles: An Interactive Approach to Language Pedagogy.* New York: Pearson Longman.
2. Harmer, J. (2001). *The Practice of English Language Teaching.* London: Longman.
3. Richards, J., & Rodgers, T. (2014). *Approaches and Methods in Language Teaching.* Cambridge: Cambridge University Press.

EDUCAȚIA FIZICĂ

Prof. Săvescu Carmen-Anghelina
Colegiul Economic „Anghel Rugină" Vaslui

Educația fizică este unica disciplină de învățământ care datorită obiectivelor și conținuturilor didactice proiectate urmărește dezvoltarea din punct de vedere tehnico-științific, metodic și motric a elevilor, care finalmente, vor asigura unitatea dintre bogăția spirituală, puritatea morală și perfecționarea fizică – componente importante ale formării multilaterale a personalității elevului.

Educația fizică a înregistrat apariții sporadice încă din cele dintâi școli românești, în prima jumătate a secolului al -XIX-lea. Încă înainte de a fi fost prevăzută în legea instrucției, educația fizică și-a croit un loc modest în activitatea școlii. Ea s-a dezvoltat ca o formă de cultură, având la baza jocul popular, dar nu a apărut ca urmare a unei concepții a unor pedagogii, ci a unor inițiatori stabiliți în țară.

Legea instrucției din 1864 a reprezentat un pas important din punct de vedere formal prin introducerea gimnasticii și muzicii vocală ca învățături obligatorii în liceu.

Importanța educației fizice precum și caracterul nu s-au putut impune în rândul problemelor de educație ce solicitau atenția oamenilor de stat. Dar prin prezența sporadică la conducerea școlilor a unor personalități prin convingerea, inițiativa și energia și prin dedicarea acestora în slujba dezvoltării educației fizice au dat impuls și i-au atribuit locul ce i se cuvine în educația tineretului.

După primul război mondial s-a dat o mai mare importanță învățământului, astfel în anul 1928 prin legea învățământului s-a schimbat vechiul nume din gimnastică în educație fizică.

De-a lungul anilor sistemul de învățământ, a parcurs într-un ritm alert un program amplu de restucturare, numit să-l compatibilizeze cu exigențele sistemului educațional și de formare profesională.

Trăim într-o perioadă de timp în care suntem martorii unor profunde modificări și transformări în toate domeniile, dar în special în cel social, economic și tehnic.

Una din alarmantele repercusiuni a creșterii gradului de confort și civilizație, o constituie reducerea efortului fizic, limitarea tot mai accentuată a mișcării.

Aplicarea reformei învățământului a determinat mutații majore de natură organizatorică și curriculară, în mod deosebit la învățământul liceal, diferențiindu-l în mod substanțial de cel gimnazial.

Această perioadă a adolescenței pe care unii autori o împart în 3 subetape: preadolescența (14-16 ani), adolescența propriu-zisă (16-18ani), adolescența prelungită (18-25 ani) este legată de dobândirea statutului de adult și este caracterizată de intensa dezvoltare a personalității, toate acestea în contextual ieșirii treptate de sub tutela familiei și a școlii.

Prelungirea învățământului obligatoriu la douăsprezece clase, reprezintă una din reperele noi implementate deja de învățământul românesc. Renunțarea la acea împărțire a învățământului preuniversitar in cele doua cicluri: ciclu inferior și ciclul superior a atras după sine modificări în ceea ce privește disciplina educație fizică față de învățământul gimnazial unde predarea educației fizice se face în mod unitar, parcurgând în mod preponderent conținuturi obligatorii, la liceu se impune o nouă abordare, care să permită elevilor, ca pe lângă realizarea conținuturilor obligatorii să aibă și posibilitatea de a participa la un proces de instruire bazat pe ofertă și opțiune, parcurgând astfel trasee particulare de învățare.

Instruirea rămâne importantă pentru majoritatea tinerilor, dar ea se nuanțează în funcție de interesele personale, de curiozitatea individuală. Adolescentul își modifică percepția de sine, inclusiv schema corporală, ca expresie a propriei identități. Maturizarea biologică, intelectuală și morală se resimt progresiv în conduita afișată, căutarea de sine fiind substituită prin afirmarea de sine.

Educația fizică urmărește realizarea dezvoltării motrice a omului prin practicarea exercițiilor fizice în mod sistematic indiferent de contextul social, economic sau politic.

Formarea capacităților elevilor de a acționa în vederea menținerii stări optime de sănătate, prin identificarea factorilor care influențează favorabil sau defavorabil starea de sănătate, să aplice consecvent

regulile de igiena personala în funcție de anotimp și locul de desfășurare a activității motrice. Asigurarea unei dezvoltări fizice armonioase este și va fi un principiu important a procesului instructiv-educativ și constă în necesitatea de a îmbina în mod adecvat diferite laturi ale educației în orice activitate pedagogică și constituie o condiție obligatorie a procesului social alături de dobândirea capacității favorabile inserției profesionale și sociale.

Finalitățile educației fizice vor viza așa cum știm menținerea stării de sănătate și a armoniei dezvoltării fizice prin cunoașterea și utilizarea metodelor și mijloacelor de prevenire a efectelor posibile datorate pozițiilor și eforturilor specifice domeniului profesional.

Deprinderile și priceperile motrice consolidate în etapele anterioare trebuie perfecționate, căutându-se să acopere cât mai bine aria activităților motrice existente. Practicarea disciplinelor sportive, vor fi înțelese ca factori de menținere a capacității motrice și de compensare- recreere, de identificare a solicitărilor bio-motrice specifice meseriei și consecințelor acestora asupra domeniului profesional în care se formează, de prevenire a influențelor negative generate de practicarea profesiei sau de compensare.

Educația fizică are un caracter pregnant diferențiat, instruirea realizându-se pe opțiuni, pe grupe valorice cât și corespunzător unor interese și preocupări individuale. Elevii vor selecta și exersa componentele metodelor oferite de către profesor, în funcție de interesele și nevoile personale, beneficiind de consilierea diferențiata oferită de către acesta. Profesorul de educație fizică va oferi variate module de acționare, care vor cuprinde metode, mijloace, forme de exersare pentru menținerea stării de sănătate.

Volumul foarte mic de ore de educație fizică, ne impune abordarea simultană a calităților motrice cu deprinderile motrice de baza și specifice profesiei.

Imaginea corporală situată periferic în copilărie, capătă consistență, polarizând atenția tânărului care caută constant să-și îmbunătățească această imagine.

BIBLIOGRAFIE:

1. Scarlat, E., *Educația fizică a copiilor de vârstă școlară*, Editura Editis, București, 1993
2. Șchiopu, U., Verza, E., *Psihologia vârstelor–ciclurile vieții,* Editura Didactică și Pedagogică, București, 1997.
3. Șiclovan, I., *Teoria educației fizice și sportului,* ediția a III-a, revăzută și completată, Editura Sport - Turism, București, 1979.

STRATEGIA „360 DE GRADE”

Prof. Stancu Magdalena-Ioana,
Colegiul Național „Ienăchiță Văcărescu” Târgoviște
Prof. Deneanu Elena,
Școala Gimnazială nr. 28 „Dan Barbilian” Constanța

Plecând de la ideea că educația nu se referă doar la standarde și la curriculum, ***strategia 360 de grade*** se bazează pe un lucru fundamental – modul în care copilul învață cel mai ușor și contextul pe care trebuie să îl creăm în calitate de profesori pentru a-l realiza. Deși aparent această strategie pune accent pe spațiu și pe modul de organizare al clasei, elementele acestei abordări sunt bazate pe studii sociale, neurologice și educaționale si cuprinde metode și tehnici didactice care se pot adapta specificului clasei.

Din momentul în care elevii pășesc în clasă, ei devin actori, iar profesorii sunt audiența care îi observă cu atenție, făcând posibilă înțelegerea elementelor ce le pun probleme și corectarea lor imediată. Astfel, învățarea nu se mai produce izolat sau în grupuri disfuncționale cu elevii stând în bănci pentru

perioade lungi, în timp ce profesorul transmite informații frontal sau repetă aceleași indicații în mod individual.

În strategia 360 de grade matematica se învață simultan de către toți elevii prin lucru pe cei patru pereți ai încăperii în timp ce profesorul stă în mijlocul ei și observă și corectează învățarea pe măsură ce se întâmplă. Profesorul vede în acest fel greșelile tipice ale elevilor în timp real și le poate oferi feedback. Elevii formează astfel grupuri sociale de învățare, au experiențe active de învățare și se ajută unul pe celălalt sub supravegherea profesorului.

Etapele unei lecții desfășurată după această metodă:

1. **Schimbul**- profesorul dă tonul întâmpinând elevii la ușa clasei cu un comentariu de bun venit. Din experiența personală acest moment a reprezentat mereu o legătură între mine și elevii mei ce oferă elevilor mesajul că îmi pasă de ce urmează să se întâmple cu ei toți și cu fiecare dintre ei. Studiile ne demonstrează că probabilitatea ca un elev să aibă succes școlar este mai mare la elevii care se simt conectați cu școala și au experiențe pozitive, dezvoltând relații de respect cu profesorii lor. Chiar de la intrare, elevii primesc markere și merg direct la peretele lor de lucru pentru următoarea etapă, actualizarea.
2. **Actualizarea.** Elevii lucrează cel mai bine când se simt încrezători și în siguranță să experimenteze astfel că principalul scop al actualizării este să le construiască elevilor încrederea în sine prin conectarea la problemele fundamentale temei care permit elevilor să experimenteze succesul din momentul în care intră în clasă. Actualizarea conține 3 probleme de bază cu nivel de dificultate gradual și încă o problemă-provocare de rezolvat înaintea următoarei etape.
3. **Microlectura.** Este cunoscut faptul că avem doar câteva secunde să atragem atenția cuiva și o păstrăm doar 10 minute (John Medina, în „Regulile creierului"). După 10 minute trebuie să facem ceva pentru a o capta din nou și a reporni cronometrul. Microlectura oferă profesorului ocazia de a folosi 10 minute pentru instrucțiuni directe, de a introduce elevilor noi termeni și concepte matematice, precum și probleme simple. Elevii își notează toate acestea folosindu-le ca resurse în timpul următoarei etape, practica.
4. **Practica** este o oportunitate pentru elevi să experimenteze învățarea împreună. Fiecare elev lucrează într-o zonă personalizată a peretelui de învățare, în timp ce profesorul rămâne în mijlocul clasei și are o vedere la 360 de grade asupra învățării elevilor. Elevii abordează problemele într-o manieră care să încurajeze discuțiile și colaborarea. Profesorul poate vedea în timp real greșelile elevilor și îi poate corecta, ajuta și ghida în cadrul învățării lor colaborative.
5. **Dovada** - această etapă este special concepută pentru a da tuturor elevilor oportunitatea de a aplica ce au învățat și de a-și demonstra aptitudinile matematice la sfârșitul fiecărei lecții. Dovada este o etapă în care se lucrează individual și îi oferă profesorului informațiile necesare pentru a crea setul de probleme și etapa microlecturii pentru lecția viitoare. În acest fel planificarea următoarei lecții de către profesor se bazează pe nivelul de cunoștințe real al elevilor, oferindu-le posibilitatea unei îmbunătățiri și creșteri permanente.
6. **Linia de progres** a fost concepută pe baza cercetărilor neurologice și a impactului tehnologiei asupra gândirii elevilor. Pe măsură ce elevii rezolvă problemele și munca lor este verificată, se bifează în grila personală de progres a fiecărui elev fiecare sarcină rezolvată cu succes. Elevii și profesorii pot calcula în mod instantaneu câte bife a obținut elevul, ceea ce ne oferă informații esențiale pentru alegerea gradului de dificultate al viitoarelor sarcini de lucru și pune accent pe învățare ca proces, pe autoevaluare și mai puțin pe evaluare.

Experiențele personale ne-au dovedit că aplicarea acestei strategii oferă elevilor posibilitatea de a se simți valorizați, de a-și demonstra cunoștințele și de a lega relații de colaborare în cadrul grupului de lucru. De-a lungul timpului, teme ca „Ecuații logaritmice și exponențiale", „Derivate-aplicații" și „Aplicații ale determinanților" pentru liceu, dar și „Teorema catetei", „Linii importante în triunghi" și „Intervale de numere reale" au devenit puncte de interes pentru elevii noștri datorită acestei metode.

De asemenea, personalizarea spațiului de lucru al fiecărui elev și existența liniei de progres au oferit elevilor posibilitatea de a se considera importanți și de a reuși să se autoevalueze în mod corect. Ca profesori am creat ore atipice de matematică cu ajutorul acestei metode, ore în care am avut posibilitatea să ne cunoaștem îndeaproape elevii și să îi ajutăm să descopere în mod creativ universul matematic.

BIBLIOGRAFIE:

1. Jo Boaler, *Mathematical Mindsets,* Editura Jossey-Bass, San Francisco, 2015
2. https://www.360degreemath.com/

ACTIVITĂȚI COLABORATIVE ÎN PROIECTUL ETWINNING BUILDING DIGITAL BRIDGES TO STUDENT WELL-BEING

Prof. Udrescu Adina
Liceul Tehnologic de Transporturi Auto Baia Sprie

În anul școlar 2023-2024 am participat la proiectul eTwinning Building Digital Bridges to Student Well-being, având ca parteneri profesori și elevi din Romania, Italia, Grecia, Turcia, Republica Moldova, Polonia, Serbia și Croația.

Implementarea proiectelor eTwinning de către profesori aduce numeroase beneficii și contribuie la dezvoltarea profesională și personală a acestora. Prin colaborarea cu cadre didactice din alte țări europene, profesorii dobândesc o mai bună înțelegere a diversității culturale și lingvistice, ceea ce îmbogățește experiența educațională oferită elevilor.

Proiectele eTwinning sunt concepute pentru a promova creativitatea, inovarea și abilitățile digitale ale profesorilor. De-a lungul acestor proiecte, cadrele didactice învață să utilizeze noi instrumente și platforme digitale, cum ar fi TwinSpace, pentru a coordona activități interactive și a menține legătura cu partenerii internaționali. Acest lucru dezvoltă competențele tehnologice ale profesorilor, transformându-i în modele pentru elevii lor în ceea ce privește utilizarea eficientă a tehnologiei.

Activitățile colaborative în proiectele eTwinning reprezintă o componentă esențială pentru dezvoltarea abilităților de comunicare, gândire critică și colaborare între elevi din diferite țări europene. eTwinning este o platformă care facilitează parteneriatele școlare și oferă oportunități de a crea proiecte interactive și inovatoare între școli.

Prin activitățile colaborative, elevii nu doar că au învățat lucruri noi, ci au interacționat cu colegi de aceeași vârstă din alte culturi, și-au împărtășit ideile, perspectivele și valorile.

Activitățile colaborative pot varia de la realizarea unui proiect comun pe o temă dată, schimburi de informații prin video-conferințe sau lucrul împreună la resurse online, până la activități de tipul rezolvării de probleme în echipă sau dezvoltarea unui produs final. Un element central al acestor activități este faptul că elevii învață să colaboreze într-un mod autentic, adică să își împartă responsabilitățile, să lucreze împreună pentru atingerea unui obiectiv comun și să-și dezvolte abilitățile sociale necesare pentru o comunicare eficientă. Prin intermediul platformei eTwinning, ei au ocazia să utilizeze și să învețe instrumente digitale moderne, devenind mai responsabili și mai independenți.

Building Digital Bridges to Student Well-being a urmărit promovarea în rândul elevilor a diversității culturale; dezvoltarea abilităților digitale și lingvistice; dezvoltarea abilităților sociale și emoționale; promovarea educației pentru dezvoltare durabilă; promovarea bunăstării elevilor; dezvoltarea abilităților de colaborare, promovarea cetățeniei globale, cunoașterea aprofundată a temelor legate de drepturile copilului, promovarea comunicării creative.

Activitățile au fost realizate în colaborare între școli și anume:

World Food Day**.** Fiecare partener a gătit un fel de mâncare a țării parteneră, apoi am împărtășit rețeta și pozele de la preparare și degustare, urmând să creăm o carte digitală cu rețete și cu cele mai sugestive imagini. Am format echipe transnaționale și am căutat informații despre mâncărurile tradiționale ale celeilalte țări, apoi am pregătit un fel de mâncare specific din țara echipei noastre.

World Children's Day - fiecare țară a ilustrat un drept, respectiv a descris un alt drept (au fost abordate două drepturi pentru fiecare). Am lucrat în echipe mixte și le-am colectat apoi în Canva.

Winter holidays - Exchange of greeting cards – schimb de felicitări între parteneri din țări diferite (noi am făcut schimb cu Turcia).

International Day of Women and Girls in Science. Pasul întâi a fost să completăm în tabel informații precum: numele nostru, școala pe care o reprezentăm, țara și numele unei femei de știință din țară, o femeie om de știință care de-a lungul timpului a devenit o inspirație pentru generațiile viitoare (poate fi din trecut sau din prezent). Am adăugat un link cu informații relevante. Acesta a fost subiectul pentru partenerul din altă țară, deoarece am realizat echipe internaționale. La pasul doi am căutat împreună cu elevii informații reprezentative despre femeia de știință pe care ne-a dat-o partenerul de proiect și am făcut un poster digital care să conțină: imaginea persoanei inspiratoare, numele ei, articolele promovate/inventate/create de această persoană, iar la pasul trei am publicat conținutul pe Google Slides.

International Day of Happiness

Sarcina la această activitate a fost că o țară propune un sentiment, iar cealaltă îl ilustrează cu o nuvelă/ desen realizat de elevi/ un cântec din propria țară interpretat de elevi/ altă formă de reprezentare. Sentimentul pe care l-a avut echipa noastră a fost Furia. Materialele au fost colectate într-o carte a sentimentelor în storyjumper.

International Day of Forests

Fiecare partener i-a sugerat partenerului internațional numele unui copac, iar elevii creează infografice despre acel copac. Am folosit aplicația Canva/Postermywall/altă aplicație digitală cu care am colectat toate infograficele și le-am afișat virtual/fizic.

World Health Day. Fiecare țară i-a propus celeilalte un aliment (fruct/legumă), ne-am documentat despre el (am scris un scurt rezumat). Apoi am realizat un catalog de alimente sănătoase și le-am pus în Canva.

Profesorii s-au întâlnit online pentru a discuta aspecte relevante privind activitățile proiectului.

Toți elevii s-au pregătit în propriile școli pentru întâlnirea online și toți profesorii implicați din echipele internaționale au comunicat prin WhatsApp pentru a se pregăti.

Link-urile de mai jos fac trimitere la activitățile menționate mai sus:

https://school-education.ec.europa.eu/en/etwinning/projects/building-digital-bridges-student-well-being/twinspace/pages/world-food-day

https://school-education.ec.europa.eu/en/etwinning/projects/building-digital-bridges-student-well-being/twinspace/pages/world-childrens-day

https://school-education.ec.europa.eu/en/etwinning/projects/building-digital-bridges-student-well-being/twinspace/pages/international-day-women-and-girls-science

https://school-education.ec.europa.eu/en/etwinning/projects/building-digital-bridges-student-well-being/twinspace/pages/international-day-happiness

https://school-education.ec.europa.eu/en/etwinning/projects/building-digital-bridges-student-well-being/twinspace/pages/international-day-forests

https://school-education.ec.europa.eu/en/etwinning/projects/building-digital-bridges-student-well-being/twinspace/pages/world-health-day

Activitățile colaborative din proiectele eTwinning au astfel un impact profund asupra educației, contribuind la formarea unor cetățeni europeni activi, care își respectă diversitatea culturală și sunt pregătiți să colaboreze la nivel global. Aceste experiențe îi ajută pe elevi să dobândească competențe esențiale pentru viitorul lor academic și profesional.

Experiența eTwinning contribuie la îmbunătățirea metodelor de predare, deschide orizonturi noi pentru profesori, îi face mai flexibili, adaptabili și capabili să creeze un mediu educațional dinamic și intercultural, îmbunătățind astfel calitatea educației oferite. Proiectele transnaționale dezvoltă abilități de lucru în echipă, comunicare și organizare, încurajând profesorii să colaboreze eficient într-un cadru multicultural.

REALIZAREA PRINCIPIULUI INTERDISCIPLINARITĂȚII ÎN PROCESUL DE PREDARE-ÎNVĂȚARE A BIOLOGIEI

Prof. Vatavu Lidia/ prof. Mocanu Maria-Mădălina
Liceul „Aurel Rainu" Fieni, Jud. Dâmbovița

„Aportul la cultura generală a fiecărei discipline se exprimă nu prin ceea ce este specific, ci prin ceea ce are comun, generalizator, transferabil, de la un domeniu la altul."

(Louis Croft)

Interdisciplinaritatea contribuie la optimizarea învățământului oferind o viziune plurală și dinamică asupra științelor, în concordanță cu fenomenele reale, oferă imaginea domeniilor de cunoaștere permanent dispuse la completări, valorifică informații și abilități dobândite de elevi pe alte filiere decât cea școlară, iar consecințele asupra dezvoltării intelectuale a elevilor, a creșterii randamentului școlar sunt evidente.

Integrarea intradisciplinară vizează organizarea și predarea unor conținuturi interdependente aparținând aceluiași domeniu de studiu, în vederea rezolvării unei probleme, studierii unei teme sau dezvoltării unor abilități. Această modalitate de abordare a conținuturilor oferă agenților educaționali parcurgerea rapidă a unui volum de cunoștințe însă dintr-o singură direcție.

Organizarea și predarea intradisciplinară a conținuturilor au reprezentat și reprezintă încă axele curriculum-ului tradițional. Integrarea intradisciplinară „este operația care constă în a conjuga două sau mai multe conținuturi interdependente aparținând aceluiași domeniu de studiu, în vederea rezolvării unei probleme, studierii unei teme sau dezvoltării abilităților. Spre exemplu, integrarea datelor istorice ale câtorva țări pentru a înțelege dinamica de ansamblu a unei epoci." (*Dictionnaire actuelle de l'education*, Guerin, 1993)

Dezavantaje:

- transferul orizontal de la o disciplină la alta al celor ce învață se produce puțin și de regulă la elevii cei mai dotați;
- perspectiva intradisciplinară a condus la paradoxul „enciclopedist specializat", care închide elevul și profesorul într-o tranșee;

Interdisciplinaritatea apare ca necesitate a depășirii limitelor creatoare de cunoaștere, care a pus granițe artificiale între diferite domenii ale ei. Argumentul care pledează pentru interdisciplinaritate constă în aceea că oferă o imagine integrată a lucrurilor care sunt analizate separat.

Prin interdisiciplinaritate se creează:

- acoperirea rupturilor dintre discipline. Autosuficiența și caracterul închis al disciplinelor au creat „pete albe" pe harta cunoașterii, formate între discipline, ori au condus la izolarea și la lipsa corelațiilor între conținuturile diverselor discipline (scop epistemologic și pedagogic).
- sinergia câmpurilor disciplinare, atât la nivelul cercetării științifice, cât și la nivelul curricumului (scop praxiologic și pedagogic).
- construirea, prin educație, a unor structuri mentale dinamice, flexibile capabile să sprijine deciziile cele mai potrivite (scop psihopedagogic).

Rezolvarea de probleme poate fi considerată cea mai importantă forță motrice a integrării, datorită relevanței sale practice. Problemele cu care ne confruntăm în viața profesională, socială sau personală impun judecăți și decizii care nu sunt, de regulă, limitate în jaloanele disciplinare. Aceste probleme au un caracter integrat, iar rezolvarea lor impune corelații rapide și semnificative, sinergie și acțiune contextualizată (scop social și pedagogic).

În mod tradițional, conținutul disciplinelor școlare a fost conceput cu o accentuată independență a unor discipline față de altele, adică fiecare disciplină de învățământ să fie de sine stătătoare. Astfel, cunoștințele pe care elevii le acumulează, reprezintă cel mai adesea un ansamblu de elemente izolate, ducând la o cunoaștere statică a lumii. Aceste aspecte sunt în contradicție cu varietatea mare a legăturilor și interacțiunilor dintre fenomene și cu caracterul dinamic al acestora.

În aria curriculară Matematică și științe ale naturii, interdisciplinaritatea este absolut obligatorie, având în vedere aplicabilitatea directă în practică a chimiei, fizicii, biologiei și matematicii. Interdisciplinaritatea în cadrul acestei arii curriculare înseamnă studii și acțiuni în planul conținuturilor și al metodologiilor, care să ofere cunoașterea fenomenelor în dinamica lor, deschizând calea spre sinteze generalizatoare. Succesul în activitatea tinerilor este posibil, numai dacă aceștia pot să coreleze interdisciplinar informațiile obținute din lecții.

Interdisciplinaritatea între chimie și fizică, chimie și matematică, chimie și biologie, fizică și matematică, se realizează în special în planul conținuturilor, având matematica drept instrument de lucru, fiecare demers (observare, experimentare, formulare de legi, teoretizare) fiind realizat în spirit matematic. Chimia, fizica și biologia au devenit mari consumatoare de instrumente matematice. De cele mai multe ori, matematica devansează teoretic celelalte științe, deschizând drumuri, construind modele. Profesorul de chimie și fizica privește deci, matematica ca pe un instrument absolut obligatoriu. El știe clar ca "X"-ul de la matematică poate și trebuie să fie o concentrație, o masă de substanța, un coeficient, un indice. O ecuație matematica poate fi o lege in chimie sau fizica. Proporțiile, funcțiile trigonometrice, ca și alte abstractizări ale matematicii se întâlnesc în fizică și chimie la orice pas pentru descifrarea tainelor naturii. Un profesor talentat nu explică, doar, elevilor faptul că fără cunoștințe matematice nu poate studia științele naturii, ci reușește să-i conștientizeze în mod real, făcându-i să-și impună stiluri de lucru adecvate.

Interdisciplinaritatea între fizică, matematică, biologie și chimie se realizează și în planul strategiilor didactice, atât ca forme de organizare a lecției, ca metode folosite în transmiterea cunoștințelor, cât și ca metode de verificare și evaluare. Se poate spune pe drept cuvânt că fizica și matematica sunt instrumente pentru studiul chimiei și biologiei și invers.

Pentru realizarea unei bune interdisciplinarități se impun câteva exigențe:

- profesorul să aibă o temeinică cultură generală;
- profesorul să cunoască bine metodologia obiectului său de specialitate, dar și a celorlalte obiecte din aria curriculară;
- elevii sa fie conștientizați de existența interdisciplinarității obiectelor de învățământ;
- realizarea unor programe care sa includă teme cu caracter interdisciplinar.

În condițiile actuale, în care profesorii trebuie să creeze programe, realizând C.D.S., interdisciplinaritatea în cadrul unei arii curriculare poate constitui un punct de plecare. Având in vedere cele arătate mai sus, consideram ca interdisciplinaritatea constituie un principiu ce trebuie aplicat, o modalitate de gândire si acțiune, ce decurge din evoluția științei si a vieții economico-sociale.

Realizarea interdisciplinarității presupune aportul creator al profesorului. Aceasta se poate manifesta astfel:

- la nivelul autorilor de planuri, programe și manuale școlare, teste sau fișe de evaluare a performanțelor elevilor, care pot avea caracter disciplinar sau interdisciplinar;
- la nivelul profesorilor în procesul didactic de învățare și evaluare, în activitățile extradidactice și alte activități specifice.

Formarea viziunii interdisciplinare asupra lumii și în același timp formarea elevilor pentru a fi apți să realizeze abordări de acest fel, necesită apelul la modalități de lucru care prilejuiesc exersarea principalelor procese ale gândirii, fără de care nu este posibilă cunoașterea multiplelor și variatelor interdependențe dintre fenomenele lumii reale.

Interdisciplinaritatea în procesul de predare-învățare

Interdisciplinaritatea, în condițiile actuale ale desfășurării procesului de învățământ, se impune ca o direcție principală a „renovării" activității profesorilor, atât în ceea ce privește conținutul lecțiilor, cât și metodele și strategiile de lucru.

Promovarea interdisciplinarității constituie un element definitoriu al progresului cunoașterii. În lucrarea „Programe de învățământ și educație permanentă" L. D Hainault aprecia că: „Se acordă mai multă importanță omului care merge decât drumului pe care îl urmează. Astăzi disciplinele sunt invadate de un gigantism care le înăbușă, le abate de la rolul lor simplificator și le închide în impasul hiperspecializării. Inconvenientele tot mai evidente ale compartimentării, necesitatea din ce în ce mai manifestă a unor perspective globale și contestarea unui devotament față de obiect care face ca omul să fie uitat, au dus treptat la conceperea și la promovarea aceea ce s-a numit interdisciplinaritate." Problema interdisciplinarității a preocupat filosofii și pedagogii încă din cele mai vechi timpuri: sofiștii greci, Plinius, Comenius și Leibnitz, iar la noi Spiru Haret, Iosif Gabrea, G. Găvănescu și, dintre numeroșii pedagogi ai perioadei contemporane amintim pe G. Văideanu.

Legătura dintre discipline se poate realiza la nivelul conținuturilor, obiectivelor, dar se creează și un mediu propice pentru ca fiecare elev să se exprime liber, să-și dea frâu liber sentimentelor, să lucreze în echipă, individual.

Avantajele interdisciplinarității sunt:

• permite elevului să acumuleze informații despre obiecte procese, fenomene care vor fi aprofundate în anii următori ai școlarității;
• clarifică mai bine o temă făcând apel la mai multe discipline;
• creează ocazii de a corela limbajele disciplinelor școlare;
• permite aplicarea cunoștințelor în diferite domenii;
• constituie o abordare economică din punct de vedere al raportului dintre cantitatea de cunoștințe și volumul de învățare.

Predarea interdisciplinară pune accentul simultan pe aspectele multiple ale dezvoltării copilului: intelectuală, emoțională, socială, fizică și estetică. Interdisciplinaritatea asigură formarea sistematică și progresivă a unei culturi comunicative necesară elevului în învățare, pentru interrelaționarea cu semenii, pentru parcurgerea cu succes a treptelor următoare în învățare, pentru învățarea permanentă. „Elevul viitorului va fi un explorator" – spune Marshall McLuhan. Pentru aceasta el trebuie să fie conștientizat de importanța învățării prin cercetare, prin descoperire, de importanța realizării conexiunilor între diferitele discipline.

Interdisciplinaritatea în contextul educației devine un concept cheie, cu ajutorul căruia educatorul poate realiza un demers educativ centrat pe nevoile elevului, posibilitățile și ritmurile lui de învățare, pe rolurile și demersurile celui ce învață.

A preda interdisciplinar înseamnă a îmbunătăți elementele învățate anterior, a completa progresiv teme încât să nu devină o repetare monotonă a sarcinilor propuse în cadrul acțiunilor frontale și jocurilor alese. În aceste condiții activitățile sunt mai atractive, mai eficiente, preșcolarul fiind un subiect al cunoașterii și acțiunii și nu un receptor. Pentru a dobândi informațiile, fiecare cadru didactic trebuie să știe cât, cum, în ce scop, cu ce rezultate, să ofere elevilor surse adecvate motivante, care le pot suscita căutarea informațiilor de orice fel, să le descopere.

În aria curriculară Matematică și științe ale naturii, interdisciplinaritatea este obligatorie având în vedere aplicabilitatea directă în practică a matematicii, fizicii, chimiei și biologiei. Biologia are numeroase tangențe cu disciplinele din această arie curriculară cât și cu disciplinele altor arii curriculare.

În ceea ce privește aspecte din fizică ilustrate în biologie menționez câteva exemple: mușchii, oasele și articulațiile lucrează după sistemul pârghiilor învățate de elevi la fizică. O pârghie prezintă: punctul de sprijin (S) realizat de articulație, forța activă (F) reprezentată e mușchii care se contractă, rezistența (R) reprezentată de oase. În organismul uman se întâlnesc toate cele trei tipuri de pârghii: de ordinul I - îl constituie articulația craniului cu coloana vertebrală, în care punctul de sprijin (S) este articulația dintre craniu și coloana vertebrală, punctul de aplicare a forței (F) fiind reprezentat de mușchii gâtului, iar punctul de aplicare a rezistenței este dat de greutatea oaselor fetei. Pârghiile de ordinul II – articulația dintre oasele gambei și picior; pârghiile de ordinul III sunt întâlnite la mișcările de flexie și extensie, de exemplu articulația dintre osul brațului și antebrațului. Exemplele pot continua: peștii au pielea acoperită cu mucus, fapt ce condiționează micșorarea forței de frecare a apei în timpul mișcării lor (*Forța de frecare*); peștii marini de talie mică se mișcă în grupuri, iar forma spațială a grupului amintește de o picătură. Prin aceasta se atinge cea mai mică forță de rezistență a mediului de trai în timpul deplasării (*Hidrodinamica – Legea lui Bernoulli*); în timpul înotului peștele împinge apa în urmă cu ajutorul înotătoarei codale, astfel deplasîndu-se înainte (*Legea a treia a lui Newton*).

Gallileo Galilei afirma că „natura este o carte scrisă în limba matematicii". Operațiile de împărțire și înmulțire, iar intr-o măsură mai mică și cele de rang superior, sunt frecvent folosite în biologie pentru stabilirea unor rapoarte sau a unor indici. În funcție de natura mărimilor implicate în măsurători, distingem indici morfologici, fiziologici, biochimici. De exemplu variația greutății absolute a unui organ nu este în general semnificativă. De aceea, o raportăm la greutatea corpului, obținând o greutate relativă ce poate folosi în diagnosticul biologic sau clinic.

Raportul dintre volumul nucleului și al citoplasmei este un indiciu al stadiului de creștere și chiar al stării de sănătate a celulei. Când acest raport atinge o valoare critică, celula se divide pentru restabilirea unui raport nucleo-citoplasmic adecvat cerințelor sale funcționale. Același lucru este cerut de fapt și de alte considerente cum ar fi scăderea raportului dintre suprafața și volumul celulei odată cu creșterea. De asemenea problemele de extrem (optim) își găsesc nenumărate aplicații în biologie: funcționarea și evoluția sistemelor vii poate fi descrisă ca o suită sau succesiune de stări optimale. De exemplu, frunzele unei plante sunt astfel orientate încât să capteze o cantitate maximă de radiație luminoasă. În același timp, pentru plantele deșertice, cum sunt cactușii, frunzele s-au redus la minim (ele apar sub forma unor spini) în scopul reducerii pierderilor de apă. În schimb, tulpina a dobândit funcții asimilatoare. Deci problema de optim poate să fie cea a maximizării eficienței (randamentului) sau a minimizării pierderilor, cheltuielilor sau costurilor.

Relația biologiei cu chimia este succint cuprinsă în afirmația „celulele respectă legile chimice". Chimia si biologia sunt doua discipline fără de care explicarea modificărilor biochimice in organismele vii, existenta vieții, evoluția de zi cu zi a tot ceea ce ne înconjoară nu ar putea fi explicat. Utilizăm informațiile oferite de chimie pentru a prezenta compoziția chimică a organismelor vii precum și procesele chimice ce au loc în aceste organisme. Teme care se pot aborda interdisciplinar sunt extreme de multe: aminoacizi, proteine, acizi nucleici (transmiterea caracterelor genetice, dezechilibrul proteic al organismelor, respirația), aldehide in procesul vederii (ochiul), zaharide (metabolizarea glucidelor, rolul celulozei ca polizaharida de schelet), procesul de fotosinteză, pH-ul, soluții tampon cu rol de reglare a pH-ului fluidelor biologice. În experimentele de laborator din cadrul orelor de biologie se folosesc nenumărate substanțe chimice pentru a pune în evidență diferite procese.

Relația biologiei cu celelalte discipline poate depăși granița ariei curriculare Matematica și științe ale naturii.

La disciplina geografie un număr impresionant de lecții este dedicat vieții pe Pământ (Biosfera și organizarea ei, Zonele biopedoclimatice, Evoluția vieții pe Terra, Peisajele naturale, Tipurile de mediu natural, Factori geoecologici naturali). În cadrul zonelor biopedoclimatice se analizează vegetația

specifică, fauna și caracteristicile acestora. De asemenea sunt abordate teme ca poluarea și dimensiunile acesteia, conservarea biodiversității, dezvoltarea durabilă.

Relația biologiei cu istoria este ilustrată în următoarele exemple: vechii istorici greci au realizat studii și în domeniul biologiei: Tucidide, Herodot, Regina Victoria a Angliei (supranumită „bunica Europei"), purtătoare sănătoasă a genei mutante pentru hemofilia B (Xh), a avut un fiu Leopold și două două fiice Alice și Beatrice, care erau purtătoare și care au transmis boala familiilor regale din Rusia, Prusia și Spania. Una dintre nepoatele reginei Victoria, Alexandra, purtătoare a genei, căsătorită cu Nicolae al II-lea (ultimul țar Romanov al Rusiei), a avut un fiu cu hemofilie severă. Mult timp, s-a crezut că este vorba despre hemofilia A. Cercetările genetice recente au arătat că era de fapt vorba despre hemofilia B.

Literatura poate sensibiliza elevii și în același timp transmite cunoștințe în domeniul biologiei prin bogăția de texte literare. Un exemplu sugestiv în acest sens este un fragment narativ din romanul Lupul și Catedrala de I.D. Sârbu: „Pe zăpada proaspăt căzută, moale, se vedea înaintând spre noi un lup deosebit de frumos. Nu prea mare, nici prea puternic. Era un lupan tânăr, foarte mândru și demn. Nu venea alergând, nu avea limba scoasă, nu lehăia. Venea la pas, ca un voievod acasă la el. Nu se uita împrejur, deși bănuiesc nările lui de pădure trebuie că simțeau numărul mare de oameni, care acum ascunși după garduri și porți, în case și poduri îl priveau fără frică dar uluiți. Ocoli în cerc larg catedrala. Apoi se opri exact în locul acela din fața portalului unde era pata de sânge. Nu făcea nimic. Stătea drept, așezat, cu picioarele din față înălțate. Cu capul privind înainte. Îi vedeam dunga aproape albă de pe gât și pântece. Urechile ascuțite, ochii strălucitori (...) un simplu lup de codru stătea ca o statuetă egipteană și privea spre ușa larg deschisă a unei ruine de foste catedrală. Nu voia să intre. Nu urla, nu avea nimic să ne spună. Exemplele pot continua: poemul „După melci" de I. Barbu, legendele populare românești surprind aspecte ce por fi prezentate în lecțiile de biologie (Legenda floarea-soarelui, Crinul, Legenda macilor, Legendei lebedei, Legenda ciocănitoarei, Legenda vulturului).

Nu este de neglijat nici latura artistică a biologiei. Informații din muzică și pictură se pot folosi și în orele de biologie.

Auzul muzical se bazează pe auzul fiziologic. Astfel, orice om cu auz fiziologic normal, prin exerciții poate să-și formeze auzul muzical. Dirijorii disting sunete extrem de fine. Acesta se datorează unui sunet lung de exerciții auditive. Vocea umană este dată de sunetele emise de corzile vocale de la nivelul laringelui, care vibrează cu ajutorul unor mușchii proprii și al coloanei de aer expirat din plămâni în timpul vorbirii.

Numeroși pictori au imortalizat natura în operele lor: Ștefan Luchian (Violete, Salviile de la Chiajna), Van Gogh (Câmp cu chiparoși, Irișii, Ogor cu ciori).

Cunoștințele interdisciplinare sunt nenumărate dar trebuie să se țină seama că un demers adevărat interdisciplinar este acel demers ce nu se rezumă la o simplă alăturare de cunoștințe, ci duce la o combinare originală a acestora în cadrul unei structuri.

În realizarea principiului interdisciplinarității profesorul de biologie trebuie să aibă o temeinică cultură generală, trebuie să cunoască metodologia obiectului său de specialitate, dar și a celorlalte obiecte din aria curriculară, aceasta implică disponibilitatea a cadrelor didactice de diferite specialități pentru munca în parteneriat în scopul evidențierii acelor cunoștințe ce pot fi utilizate ca interdisciplinare. Abordarea sistematică a învățăturii trebuie să nască și capacități noi la elevi, posibilitatea de a opera în mod original cu toate cunoștințele, integrându-le într-un sistem de comunicații.

Pentru a realiza astfel de lecții se impune o deplină înțelegere „A ieși din granițele propriei tale discipline implică o sinteză" (J. Piaget, Dimensiunile interdisciplinare ale psihologiei). Fiecare găsire a unui limbaj comun între diferite domenii de cunoaștere va fi utilă atât pentru elevi cât și pentru profesori ca beneficiari imediați ai demersului creativ.

Concluzionez prin a sublinia faptul că interdisciplinaritatea contribuie la optimizarea învățământului oferind o viziune plurală și dinamică asupra științelor, în concordanță cu fenomenele reale, oferă imaginea domeniilor de cunoaștere permanent dispuse la completări; valorifică informații și

abilități dobândite de elevi pe alte filiere decât cea școlară, iar consecințele asupra dezvoltării intelectuale a elevilor, a creșterii randamentului școlar sunt evidente.

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ:

1. Cerghit I., - *Metode de învățământ,* E.D.P., București, 1998.
2. D'Hainaut, L. (coord.)., - *Programe de învățământ și educație permanentă,* București, Editura Didactică și Pedagogică, R.A., 1981.
3. Iucu, R.B. - *Instruirea școlară. Perspective teoretice și aplicative*, Ed. Polirom, București, 2001;
4. Sârbu, I.D. - *Lupul și Catedrala,* Ed. Casa Școalelor, 1995
5. Tomșa, G. - *Orientarea și dezvoltarea carierei de elev*, Ed. Viața Românească, București, 1999;
6. Văideanu, G. - *Educația la frontiera dintre milenii*, Ed. Politică, București 1998;
7. Vlăsceanu, L. - *Învățarea și noua revoluție tehnologică,* București, Ed. Politică, 1988
8. Vlăsceanu, L. și colaboratorii, - *Școala la răscruce. Schimbare și continuitate în Curriculum-ul învățământului obligatoriu*", Ed. Polirom, Iași, 2002
9. Curriculum Național

RESURSE DIGITALE PENTRU STUDIEREA HOLOCAUSTULUI PRIN FILME

Voicu Corina Valentina,
Liceul Tehnologic Aiud

Percepția Holocaustului variază considerabil în funcție de mediul prin care este explorată – cărțile și filmele oferind experiențe și perspective distincte asupra acestui eveniment tragic.

1. Cărțile:

- Profunzime și detalii: Cărțile, în special cele scrise de supraviețuitori sau istorici, oferă o analiză profundă și detaliată a Holocaustului. Ele permit cititorului să exploreze nuanțele experiențelor individuale, contextul istoric și psihologic al evenimentelor. Prin descrieri amănunțite și reflecții personale, cărțile pot oferi o înțelegere mai introspectivă a suferințelor, deciziilor morale și traumei psihologice.
- Ritmul citirii: Cititorii pot parcurge materialul în propriul ritm, având ocazia să reflecteze și să revină asupra anumitor pasaje. Aceasta facilitează o înțelegere mai profundă și o conexiune emoțională mai puternică cu evenimentele descrise.
- Varietatea perspectivelor: Există o diversitate enormă de cărți despre Holocaust, de la mărturii ale supraviețuitorilor, precum "Jurnalul Annei Frank", la analize academice, ca cele ale lui Raul Hilberg. Aceasta permite explorarea subiectului din multiple unghiuri, oferind o imagine mai complexă și mai completă.

2. Filmele:

- Impact vizual și emoțional: Filmele au capacitatea de a prezenta evenimentele într-un mod imediat și visceral, folosind imagini puternice, muzică și interpretări actoricești pentru a crea o experiență emoțională intensă. Filme precum „Schindler's List" sau „Pianistul" pot transmite amploarea suferinței umane și brutalitatea Holocaustului într-un mod direct și adesea șocant.
- Accesibilitate și popularitate: Filmele sunt, în general, mai accesibile și mai populare decât cărțile, ajungând la un public mai larg și incluzând și pe cei care nu ar fi neapărat interesați de lectură. Acest lucru le conferă o importanță educațională considerabilă, mai ales pentru generațiile tinere.

- Limitări în profunzime: Totuși, filmele sunt constrânse de durata lor limitată și de necesitatea de a simplifica narațiunea pentru a menține atenția publicului. Aceasta poate duce la omisiuni sau la o reprezentare mai superficială a complexității istorice și morale a Holocaustului.

Concluzie:

Cărțile și filmele oferă perspective complementare asupra Holocaustului. Cărțile permit o explorare profundă și reflectivă, esențială pentru înțelegerea detaliată și personală a evenimentelor. Filmele, pe de altă parte, oferă o experiență imediată și emoțională care poate sensibiliza și educa un public larg. Pentru o înțelegere cuprinzătoare a Holocaustului, abordarea ambelor medii este esențială.

Zece filme despre Holocaust:

1. **Lista lui Schindler** (1993) – Regizat de Steven Spielberg, acest film este unul dintre cele mai renumite despre Holocaust, povestind cum Oskar Schindler a salvat peste 1.000 de evrei în timpul celui de-al Doilea Război Mondial.
2. **Pianistul** (2002) – Regizat de Roman Polanski, filmul spune povestea pianistului polonez Władysław Szpilman și lupta sa pentru supraviețuire în ghetoul Varșoviei.
3. **Viața e frumoasă (La vita è bella)** (1997) – Regizat și jucat de Roberto Benigni, este o dramă tragicomică despre un tată care încearcă să-și protejeze fiul de ororile lagărului de concentrare.
4. **Fiul lui Saul (Saul fia)** (2015) – Un film maghiar regizat de László Nemes, care oferă o perspectivă intensă și copleșitoare asupra Holocaustului, concentrându-se pe un prizonier evreu în Auschwitz.
5. **Băiatul cu pijama în dungi** (2008) – Un film regizat de Mark Herman, care urmărește prietenia dintre fiul unui ofițer nazist și un băiat evreu dintr-un lagăr de concentrare.
6. **Europa Europa** (1990) – Regizat de Agnieszka Holland, filmul spune povestea adevărată a unui băiat evreu care se ascunde sub o identitate falsă și se alătură tineretului hitlerist pentru a supraviețui.
7. **Sfidarea** (2008) – Regizat de Edward Zwick, filmul povestește despre frații Bielski, care au organizat rezistența și au salvat sute de evrei în timpul războiului în pădurile din Belarus.
8. **Jurnalul Annei Frank /The Diary of Anne Frank** (1959) – Acest film clasic, regizat de George Stevens, este bazat pe jurnalul Annei Frank, o tânără evreică ascunsă de naziști în Olanda.
9. **Falsificatorii/The Counterfeiters (Die Fälscher)** (2007) – Regizat de Stefan Ruzowitzky, filmul spune povestea unei operațiuni naziste de falsificare a banilor, la care au participat prizonieri evrei dintr-un lagăr de concentrare.
10. **Shoah** (1985) – Regizat de Claude Lanzmann, este un documentar monumental de nouă ore care prezintă mărturii ale supraviețuitorilor Holocaustului, fostelor cadre SS și localnicilor din Europa.

Concluzii asupra Învățării despre Holocaust prin Film

1. Empatia și Umanitatea: Filme precum „Schindler's List” și „The Pianist” ne arată că în fața ororilor Holocaustului, empatia și umanitatea nu au dispărut complet. Aceste filme subliniază cum actele individuale de curaj și compasiune pot salva vieți și păstra umanitatea chiar și în cele mai întunecate momente ale istoriei. Ele ne învață despre importanța de a acționa moral chiar și atunci când presiunile externe sunt intense și copleșitoare.
2. Rezistența prin Artă și Imaginație: „The Pianist” și „Life is Beautiful” evidențiază rolul crucial pe care arta, muzica și imaginația l-au jucat în păstrarea speranței și a rezilienței psihologice în fața distrugerii și a deznădejdii. Aceste filme demonstrează că, în mijlocul unor condiții inumane, arta poate oferi un refugiu emoțional și spiritual, și poate ajuta la menținerea unui sentiment de identitate și umanitate.
3. Complexitatea Morală: Filme precum „Son of Saul” și „The Counterfeiters” ne pun față în față cu dilemele morale extreme cu care se confruntau prizonierii în lagărele de concentrare. Aceste filme subliniază faptul că Holocaustul nu a fost doar o tragedie umanitară, ci și un test complex al moralității și al supraviețuirii, forțând oamenii să facă alegeri imposibile între viață și principii.
4. Inocența și Tragedia: „The Boy in the Striped Pyjamas” explorează tragedia Holocaustului prin ochii unui copil, demonstrând cum ideologiile și ura pot distruge chiar și cele mai pure forme de prietenie

și înțelegere. Acest film ilustrează cum inocența este pierdută și cum realitatea brutală a războiului poate afecta pe toată lumea, indiferent de vârstă sau convingeri.

5. Identitate și Supraviețuire: „Europa Europa" arată cum identitatea poate deveni un instrument de supraviețuire, dar și un câmp de luptă intern în timpul Holocaustului. Filmul subliniază dilema identității etnice și religioase și explorează cum circumstanțele extreme pot forța oamenii să se redefinească pentru a supraviețui.
6. Rezistența Activă: „Defiance" oferă o perspectivă asupra rezistenței armate evreiești și a luptei pentru supraviețuire, arătând că nu toți evreii au acceptat pasiv persecuțiile naziste. Filmul subliniază importanța solidarității, curajului și a luptei pentru libertate chiar și atunci când șansele de succes par imposibile.
7. Memoria și Mărturiile: „Shoah" evidențiază importanța mărturiilor directe și a documentării detaliate pentru a înțelege pe deplin amploarea și profunzimea tragediei Holocaustului. Acest film subliniază responsabilitatea colectivă de a păstra memoria victimelor și de a învăța din istorie pentru a preveni repetarea unor astfel de atrocități.
8. Educație și Conștientizare: Toate aceste filme contribuie la educația despre Holocaust, aducând în prim-plan diferite aspecte ale acestei tragedii umane. Ele joacă un rol esențial în conștientizarea publicului larg și în păstrarea memoriei istorice, asigurându-se că lecțiile dure ale trecutului nu vor fi uitate.

Prin utilizarea acestor filme ca resurse educative, elevii și publicul larg pot dezvolta o înțelegere mai profundă și mai nuanțată a Holocaustului, fiind provocați să reflecteze asupra moralității, rezilienței, și a importanței de a combate intoleranța și ura în orice formă.

Filme românești care abordează tema Holocaustului

1. „Țara moartă" (2017)
   - Regizor: Radu Jude
   - Prezentare: „Țara moartă" este un documentar realizat de Radu Jude, bazat pe un set de fotografii din perioada 1937-1946, realizate de Costică Acsinte, un fotograf român. Filmul folosește aceste imagini, alături de texte din jurnalul lui Emil Dorian, un medic evreu, pentru a arăta antisemitismul și schimbările sociale din România în timpul Holocaustului. Deși nu este un film de ficțiune, „Țara moartă" oferă o perspectivă puternică asupra impactului Holocaustului asupra populației evreiești din România.
2. „Aferim!" (2015)
   - Regizor: Radu Jude
   - Prezentare: Deși „Aferim!" nu este un film care tratează direct Holocaustul, acesta abordează teme legate de rasism, discriminare și antisemitism în societatea românească de la începutul secolului al XIX-lea. Filmul oferă un context istoric care ajută la înțelegerea evoluției atitudinilor față de minorități în România, inclusiv față de evrei.
3. „Portretul luptătorului la tinerețe" (2010)
   - Regizor: Constantin Popescu
   - Prezentare: Acest film explorează perioada de după al Doilea Război Mondial în România și nu se concentrează exclusiv pe Holocaust, ci pe rezistența anticomunistă din munți. Cu toate acestea, contextul post-Holocaust și situația evreilor din România sunt prezente în fundalul istoric al filmului.
4. „O vară de neuitat" (1994)
   - Regizor: Lucian Pintilie
   - Prezentare: Acțiunea filmului, bazat pe nuvela lui Petru Dumitriu, are loc în anii '20-'30 și, deși nu se referă direct la Holocaust, explorează tensiunile etnice din regiunea Balcanilor, inclusiv antisemitismul. Filmul arată cum tensiunile etnice și naționaliste au pregătit terenul pentru tragedii precum Holocaustul.
5. „Pădurea spânzuraților" (1965)

- Regizor: Liviu Ciulei
- Prezentare: Acest film clasic românesc, bazat pe romanul omonim al lui Liviu Rebreanu, deși nu tratează direct tema Holocaustului, discută despre absurditatea războiului și despre conflictul moral în fața ordinelor inumane. Este relevant în contextul înțelegerii traumei războiului și a cumplitelor decizii morale care au urmat.

Concluzie

Deși filmele românești despre Holocaust sunt relativ rare, există lucrări cinematografice care abordează această temă sau contexte istorice relevante, adesea prin prisma impactului asupra societății și culturii românești. Aceste filme oferă perspective valoroase și contribuie la înțelegerea istoriei și a efectelor devastatoare ale Holocaustului asupra comunității evreiești din România.

BIBLIOGRAFIE:

Voicu Corina Valentina, Holocaustul în filme, Aiud, 2024, ISBN ISBN 978-973-0-40805-8
https://read.bookcreator.com/zsQgaNiu8cUPO6sKEcBgqraho7K2/rXe82d2MQfao6S6KXwznWw

STAREA DE BINE A PROFESORILOR ȘI A ELEVILOR

prof. Zăhărăchescu Daniela
Colegiul Național „Ienăchiță Văcărescu" Târgoviște

Învățământul românesc a traversat în ultimii ani o perioadă de multiple schimbări și experimentări menite să transforme și să revoluționeze sistemul, astfel încât să se alinieze la standardele europene. Dincolo de multiplele probleme existente la nivelul sistemului, care frânează cumva dezvoltarea instituțională la nivelul școlilor, tot mai multe dintre acestea au înțeles că e imperios necesar să-și adapteze stilul și cultura organizațională într-o manieră care să facă mediul școlar unul atractiv, să ofere o gamă variată de activități și să crească calitatea actului educațional astfel încât în școli să existe elevi fericiți, profesori care să vină cu plăcere la serviciu, motivați și împliniți din punct de vedere profesional, un mediul în care starea de bine să fie experimentată zilnic și să nu fie doar un ideal, greu de atins.

Starea de bine a profesorilor și elevilor poate fi abordată din diferite perspective, în variate contexte: în cadrul orelor de curs, în cadrul pauzelor, în cadrul proiectelor educaționale, a activităților extrașcolare și extracurriculare, a tipurilor de relații care iau naștere și se clădesc pas cu pas, în întreg mediul școlar, cu tot ce presupune acesta. Starea de bine în mediul școlar înseamnă adaptarea ofertei școlare la nevoile fiecărui beneficiar, acceptare și respect, înțelegerea diversității, toleranță, cooperare, colaborare, susținere, non-discriminare, o cultură organizațională care să permită fiecărui membru să se dezvolte armonios, împreună și alături de ceilalți.

Alături de alte multe școli și școala în care profesez a făcut pași importanți, în ultimii ani școlari, în direcția creării unui mediu în care fiecare elev și profesor să se simtă încurajat și apreciat, să privească mediul școlar ca pe o oportunitate de învățare continuă, de progres cognitiv, emoțional și social, de punere în evidență a aptitudinilor personale și profesionale. Cultura organizațională a suferit multiple schimbări astfel încât accentul a fost pus pe stimularea participării active în viața școlii, a implicării elevilor și profesorilor în propria formare și în procesul de luare a deciziilor, a încurajării exprimării propriilor opinii, în contexte diferite, a sprijinirii inițiativelor acestora. Toate acestea au fost posibile prin diversificarea ofertei școlare, accesarea și derularea de proiecte atât cu finanțare europeană cât și cu finanțare proprie.

Proiectele diverse pe care școala le-a accesat a dat posibilitatea tuturor, atât elevi, cât și profesori să beneficieze de o gamă largă de cursuri și activități, se perfecționeze continuu. Participarea profesorilor la cursuri de formare în vederea utilizării metodelor non-formale în țări din spațiul European,

interacțiunea acestora cu alți profesori din diferite țări, schimbul de experiență, cu aceștia, exersarea competențelor lingvistice într-o limbă de circulație internațională, cunoașterea culturilor și practicilor acestor țări, au adus multă bucurie atât în inimile acestora cât și în a elevilor care au beneficiat de aplicarea acestor metode la clasă, a profesorilor din întreaga zonă care au cunoscut beneficiile cursurilor, noi metode non-formale, modalități de aplicare la clasă, în cadrul comisiilor și cercurilor pedagogice, la care au fost diseminate aceste informații.

Excursiile de studiu, cele de informare (vizitarea universităților pentru ar putea ajuta elevii în luarea deciziilor privitoare la carieră, lecțiile out-door, în cadrul cărora sunt folosite diverse obiecte și lucruri din mediul înconjurător, ca resurse în realizarea unei teme.

Vizibila bucurie în cadrul activităților de acest tip, a jocurilor didactice, atât din aer liber cât și din sălile de clasă nu te lasă să nu remarci starea de bine a tuturor celor implicați.

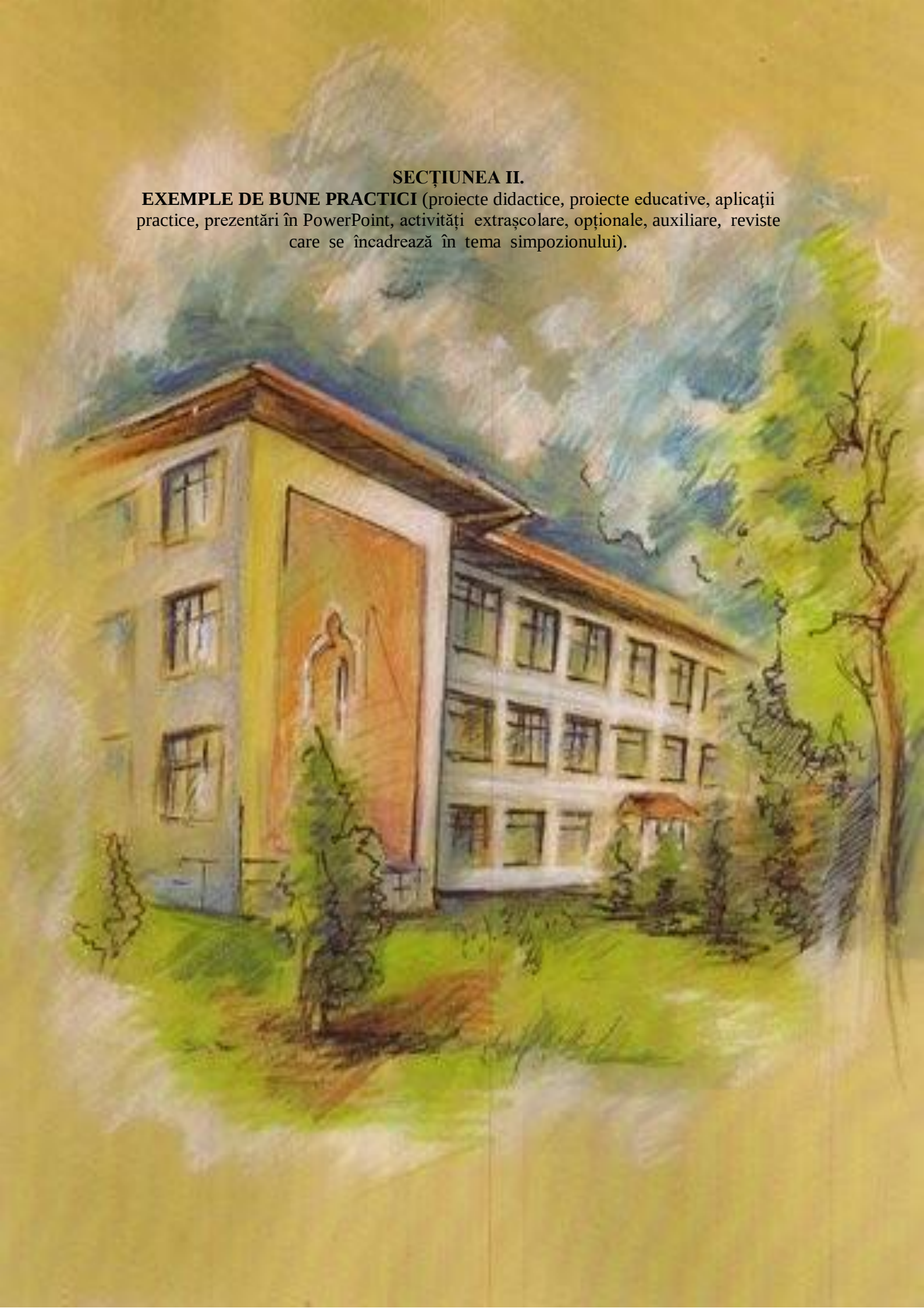
O altă sursă de generare a stării de bine sunt activitățile din cadrul parteneriatelor interșcolare; participarea elevilor și profesorilor noștri la activități artistice, cu diverse ocazii, alături de elevi și profesori din școlile cu care avem parteneriate provoacă o adevărată plăcere în rândul acestora, entuziasmul și dăruirea „micilor artiști”- dansatori, interpreți de muzică populară, pop, canto, instrumentiștilor aduc întotdeauna voia bună și recunoștința în rândul participanților din școlile partenere. De asemeni, diplomele și distincțiile obținute de elevi la olimpiadele și concursurile școlare sporesc întotdeauna bucuria și noi frecvent „celebrăm succesul”, pentru accentuarea stării de bine în organizația noastră.

În afară de activitățile realizate cu dăruire și dragoste de profesie și elevi, profesorii au și activități de petrecere a timpului liber alături de colegi din alte școli: întreceri sportive între echipele de profesori din cele două școli, cu participarea celorlalți profesori, în galerie și apoi servirea mesei de prânz, împreună, de cooperare în scrierea proiectelor, generare de idei menite să îmbogățească viața școlii.

O școală în care starea de bine este la ea acasă, e o „școală vie”, un adevărat „furnicar”, în care se regăsește amprenta fiecăruia, în care la orice pas, pe holuri, în clase se regăsesc produse ale muncii elevilor, coordonați de profesorii lor, care le transmit și îi învață bucuria de învăța, de a descoperi, de a experimenta împreună starea de bine.

SECȚIUNEA II.

EXEMPLE DE BUNE PRACTICI (proiecte didactice, proiecte educative, aplicaţii practice, prezentări în PowerPoint, activități extrașcolare, opționale, auxiliare, reviste care se încadrează în tema simpozionului).

PROIECT DIDACTIC
„Comorile verii”

prof. Aliciuc Ionela,
Grădinița cu P.P. Nr. 13 Vaslui

UNITATEA DE ÎNVĂŢĂMÂNT: Grădinița cu Program Prelungit Nr. 13, Vaslui
NIVELUL I: Grupa Mică
PROFESOR ÎNVĂȚĂMÂNT PREȘCOLAR: Aliciuc Ionela
TEMA ANUALĂ DE STUDIU: „Când, cum şi de ce se întâmplă?”
TEMA PROIECTULUI TEMATIC: „Zâmbete de vară”
TEMA ZILEI: „Comorile verii”
TIPUL DE ACTIVITATE: sistematizarea și verificarea cunoştinţelor
MIJLOC DE REALIZARE: activitate outdoor
FORME DE ORGANIZARE: frontal, individual, pe grupuri
SCOPUL ACTIVITĂŢII: Consolidarea şi verificarea cunoştinţelor despre anotimpul de vară și a cunoștințelor matematice dobândite, explorarea mediului înconjurător prin antrenarea preşcolarilor în găsirea strategiilor de acțiune.
OBIECTIVE OPERAŢIONALE:
O1- să enumere caracteristicile mediului înconjurător în anotimpul vara,
O2 - să sorteze frunzele după culoare şi crenguţele după grosime;
O3- să numere în limitele 1-3;
O4- să realizeze grupe cu „tot atâtea” obiecte;
O5 -să găsească comorile verii, rezolvând toate sarcinile de pe cartonașe;
O6 -să interpreteze cântece şi poezii specifice verii;
EVALUAREA ACTIVITĂŢII - realizarea lucrării colective „Curcubeul vesel".
STRATEGII DIDACTICE:
Metode şi procedee: conversaţia, demonstraţia, exerciţiul, explicaţia, jocul, problematizarea, metoda caută-găsește-prezintă.
Resurse materiale: un soare, un curcubeu din materiale colorate, frunze, crenguţe, „harta comorii”, coșulețe, cretă colorată, plicuri cu sarcini, jetoane cu cifre, două coșuri cu recompensa
Forme de organizare: frontal, individual, pe grupe.
Modalități de evaluare:
Continuă: observarea comportamentului, analiza răspunsurilor, a acțiunilor
Finală: aprecierea verbală.

DESFĂȘURAREA ACTIVITĂȚII

1) Momentul organizatoric

Activitatea debutează cu pregătirea copiilor pentru a ieși afară. La ora fixată preșcolarii se adună în curtea grădiniței și își împărtășesc bucuria pe care o trăiesc în acele clipe, datorită activității pe care o vor face. Reamintim regulile care trebuie respectate (să meargă de mânuțe câte doi, să stea în permanență unii lângă ceilalți). Toate acestea fiind verificate și stabilite, copiii merg în mijlocul curții. În timpul deplasării se asigură o atmosferă de voioșie, prin antrenarea copiilor în diverse jocuri muzicale, cântece.

2) Captarea atenției are loc într-un mod inedit. În timp ce copiii au ochișorii închiși pentru a asculta ce se aude în natură vara, deschid o scrisoare de la SOARE.

„Unii-zic că-s cam uituc,
Vă spun zău că au dreptate
Cică a fost un curcubeu, cu multe culori în el,
Eu pe toate le-am uitat, vreți vă rog să mă ajutați?

Împreună să muncim, comori să descoperim?”

3) Anunțarea temei și a obiectivelor propuse.

Educatoarea le urează copiilor bun venit, le propune să se transforme în ajutoarele soarelui și îi invită la ,,O vânătoare de comori pe culori”. Le sugerează să privească atent în jurul lor, să urmărească harta și să rezolve sarcinile de lucru de pe cartonașe colorate în nuanțele curcubeului. Dacă vor rezolva corect sarcinile, vor descoperi, la final o surpriză (comoară).

4) Reactualizarea cunoștințelor se face printr-o scurtă conversație despre schimbările apărute în natură vara.

5) Desfășurarea activității

Explicarea și prezentarea sarcinilor

- Să realizeze sarcinile în succesiunea impusă de hartă;
- Să colaboreze în grup pentru a rezolva sarcinile date.

Elemente de joc: cântece de vară, întrecerea, aplauze, surpriza.

Le voi transmite copiilor că: *„Soarele ne-a rugat frumos să îl ajutăm puțin/ Și la multe întrebări să răspundem dacă știm!”*

Copiii sunt încântați să participe la o vânătoare de comori și doresc să-l ajute pe Soare să parcurgă traseul hărții.

Preșcolarii vor zbura ca păsărelele până la primul indiciu arătat de hartă unde au de rezolvat o sarcină pentru a merge mai departe.

SARCINA NR 1: Vântul jucăuș a amestecat elementele naturii. Caută elemente de același fel: frunze, flori, pietre! Așează-le la grupa potrivită!

„Bat din palme, clap, clap, clap,
Din picioare, trap, trap, trap.
Ne-nvârtim, ne răsucim,
Prin grădină să pășim.
Hai la dreapta uite-așa
Și la stânga tot așa,
Ne-aplecăm, ne ridicăm
Frunze, Pietre și Flori să adunăm."

SARCINA NR 2: Adună în coșuleț crenguțe și mai lungi și mai scurte, și mai subțiri și mai groase, veți avea nevoie de ele mai târziu. Copiii pornesc în căutarea crenguțelor și rostesc versurile:

„Câte unul pe cărare,
Mergem în pădurea mare.
În pădure copăcei,
Crenguțe au căzut din ei.”

SARCINA NR 3: Sortează materialele din natură astfel: frunzele după mărime crenguțele după grosime, florile după culoare (formare de mulțimi)!

SARCINA NR. 4: Așează în fiecare grupă atâtea flori câte frunze sunt; la final așează-le pe conturul cifrelor scrise pe trotuar (numerația 1-3)!

SARCINA NR. 5: Așează tot atâtea elemente cât îți arată cifra! Raportarea numărului la cantitate în limitele 1-3!

SARCINA NR. 6: Formează un buchet din 3 flori de culori diferite!

SARCINA NR.7: În frunzele adunate caută 3 frunze late și două frunze înguste!

Când au finalizat și cea de-a șapte probă, copiii au descoperit împreună cu soarele un curcubeu imens în curtea grădiniței și comoara ascunsă sub el (un coș cu cireșe și unul cu căpșuni).

Propun copiilor să îi mulțumim Soarelui pentru toate surprizele recitându-i poezii și cântece învățate la grădiniță.

Pornim înapoi în grădiniță mândri că am ajutat Soarele să găsească comorile curcubeului.

EVALUAREA ACTIVITĂȚII Încântați de frumusețea curcubeului copiii realizează în sala de grupă lucrarea colectivă: ,,Curcubeul Vesel”.

BIBLIOGRAFIE:
1. Ghid pentru proiecte tematice, *Activități integrate pentru preșcolari*, Didactica Publishing House, 2008;
2. Glava Adina, Pocol Maria, Tataru Lenuta Lolica, *Educatie timpurie – ghid metodic pentru aplicarea curriculumului preșcolar*, Editura Paralela 45, Pitești, 2009;
3. Life Long Learning Program, *Manual de educație outdoor*, 2012-2013;
4. *Repere metodice utile pentru învățământul preșcolar,* vol I, Ed. Delta Cart Educațional, Pitești 2011;
5. V. Preda, M. Pletea, F. Grama, *Ghid pentru proiecte tematice*, Ed. Humanitas Educațional, 2005.

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ
„POVESTEA OMULUI DE ZĂPADĂ”

Prof. Anton Gabriela/Prof. Lefter Cristina,
Grădinița cu P.P. Nr.3 Vaslui

Grupa: Mijlocie
Tema anuală de studiu: „Când, cum și de ce se întâmplă?”
Tema săptămânii : „Hai la derdeluș!”
Tema zilei: „Povestea Omului de zăpadă”
Categoria de activitate: Activitate integrată (ADP+ALA1+ADE-DLC+DOS+ALA2)
Tipul de activitate: -Predare-învățare
-Formare de priceperi și deprinderi
Mijloc de realizare:scriere, desen, construcții, povestirea educatoarei, lipire, mototolire, jocul de mișcare și joc și cânt
Scopul activității: -Stimularea și consolidarea deprinderii de ascultare și înțelegere, de exprimare orală, exersarea unor exersarea unor deprinderi tehnice de lucru
Obiective operaționale:
O1. Să asculte cu atenție conținutul textului pentru a-și îmbogății vocabularul cu cuvinte și expresii noi (legendă-poveste care se spune din generație în generație, omăt-zăpadă, a zărit-a văzut, despuiat -dezbrăcat)
O2. Să redea conținutul povestirii pe baza imaginilor, în ordinea desfășurării momentelor principale
O3. Să redea conținutul poveștii
O4. Să redea mesajul poveștii
O5. Să recunoască și să denumească instrumentele de lucru;
O6. Să lipească elementele poveștii la locul potrivit în tablou;

Elemente componente ale activității integrate:

ADP- Întâlnirea de dimineață (salutul, prezența, calendarul naturii, activitatea de grup, noutatea zilei);

- Rutine: Servirea mesei, Spălarea și igienizarea mâinilor
- Tranziții: „Trenulețul oamenilorde zăpadă”, „Drumul înzăpezit” – mers cu ridicarea genunchilor”, „Dansează hopa-hopa!”, „Bat din palme clap, clap,clap/Din picioare trap, trap, trap/ Spre centre ne îndreptăm/ La măsuțe ne așezăm/ Și frumos o să lucrăm!”, „Omul de zăpadă” - cântec

ALA- activități pe centre de interes:
Științe: Colorează respectând corespondența dintre număr și culoare.
Sarcina de lucru- Copiii trebuie să coloreze omul de zăpadă respectând culorile cifrelor.
Metode și procedee- conversația, explicația.
Material didactic-fișa cu omul de zăpadă, creioane
Bibliotecă- „Omul de zăpadă” -semne grafice
Sarcina de lucru- La acest centru copiii decorează cu semne grafice omul de zăpadă

Metode și procedee- conversația, explicația.

Material didactic–fișa cu omul de zăpadă, carioci

Construcții: „Palatul de gheață”

Sarcină de lucru- Copiii trebuie să construiască folosind piesele lego palatul de gheață

Metode și procedee- conversația, explicația.

Material didactic–piese lego

Activități pe domenii experiențiale Domeniul Limbă și Comunicare (Educarea limbajului)

„Povestea omului de zăpadă”- poveste populară - povestirea educatoarei

Domeniul Estetic și Creativ – Activitate practică „Tabloul din poveste” – lipire

ALA2- Jocuri și activități liber alese

1.Tema: „Omul de zăpadă”

Mijloc de realizare: joc de mișcare

Sarcina didactică: Copiii vor fi împărțiți în două echipe egale. Aceștia cu ajutorul unei lingure vor transporta cu grijă bulgării de zăpadă astfel încât să-i aducă la prietenul lor fără să-i scape. Echipa care termină de dus bulgării de zăpadă fără să-i scape, va fi cea câștigătoare.

2.Tema: „Omul de zăpadă”

Mijloc de realizare: joc cu text și cânt

Sarcina didactică: Copiii executămișcările sugerate de textul cântecului (se bulgăresc, asamblează omul de zăpadă, apoi dansează o horă în jurul acestuia).

Metode, procedee, tehnici: expunerea, conversația, explicația, demonstrația, exercițiul, problematizarea, turul galeriei, povestirea educatoarei, tehnica șorțului povestitor, metoda RAI

Mijloace și materiale didactice:lego, fișă de colorat, șorț povestitor cu personaje din poveste, cutie, imagini din poveste, coșulețe, stimulente, creioane colorate, carioci, linguri, bulgări de zăpadă, morcov, fire de lână, fire de paie, bucăți hârtie neagră, lipici

Forme de organizare: frontal, individual.

Resurse: umane: 24 copii

Durata: o zi

SCENARIUL ZILEI

Dimineața va începe cu jocul liber al copiilor. Copiii aleg cum, cu ce și cu cine se vor juca. Când se apropie timpul pentru micul dejun, copiii sunt îndemnați să strângă jucăriile.

După ce toți copiii au sosit și micul dejun a fost servit, propun să ne înviorăm. Se vor executa câteva exerciții de gimnastică.

ÎNTÂLNIREA DE DIMINEAȚĂ:

I.SALUTUL

După ce ne-am înviorat, am cântat și am dansat, le propun copiilor să facem cercul prieteniei pentru a realiza „Întâlnirea de dimineață”. În timpul acestui moment al zilei, copiii stau pe scăunele în semicerc pentru a se putea vedea mai bine și pentru a relaționa în bune condiții fizice. Ne vom saluta în cerc pornind de la mine.

,,Bună dimineața, isteților!
Mă bucur că ne reîntâlnim
A-nceput o nouă zi,
Bună dimineața, copii!”

PREZENȚA:

,,După ce ne-am adunat
Și frumos ne-am salutat
Colegii ne-am întâlnit,
Cine oare n-a venit?” (Se verifică copiii absenți).

Vom descoperi ce copii nu au venit la grădiniță, astfel poza celor absenți va rămâne la Căsuță (acasă), iar cei prezenți vor avea poza la Grădinița cu P.P. nr. 3.

Urmărim apoi „calendarul naturii” și identificăm anotimpul, luna, să spună cum este vremea afară, în ce zi a săptămânii ne aflăm.

CALENDARUL NATURII:

„Calendaru-i încântat că va fi iar completat”

Se completează panoul, așezând fiecare cartonaș în funție de zi, lună, luna, anotimp și vreme.

„Suntem în anotimpul de iarnă, iar vremea este rece.
Ieri a fost joi, azi este vineri, și mâine va fi sâmbătă”.

II. ÎMPĂRTĂȘIREA CU CEILALȚI/ ACTIVITATEA DE GRUP:

Copiii vor fi antrenați în discuții libere despre ce activitate desfășoară ei în această perioadă a anotimpului (se dau cu sania, se joacă cu zăpadă, construiesc oameni de zăpadă).

III. NOUTATEA ZILEI:

După discuțiile din cadrul întâlnirii de dimineață, copiii vor auzi un ciocănit în ușa sălii de grupă. Voi merge să văd cine bate la ușa sălii de grupă. În fața ușii găsesc o cutie. Descoperim împreună surpriza zilei. Copiii află ce se află în cutie fiind prezentat fiecare obiectși le propun să o aflăm povestea Omului de zăpadă după ce terminăm de lucrat centrele de lucru, unde ne vom reaminti ce stim noi despre omul de zăpadă.

Copiii vor fi conduși spre centre prin tranziția „Bat din palme clap, clap, clap/ Din picioare trap, trap, trap/ Spre centre ne îndreptăm/ La măsuțe ne așezăm/ Și frumos o să lucrăm!” Organizarea copiilor pe centrele de interes se va realiza prin primirea unor oameni de zăpadă de diferite culori, care indică centrul de interes spre care se va îndrepta copilul.

Ne oprim la Centrul Știință: Copiii ce vor lucra la acest centru vor colora respectând corespondența dintre număr și culoare. Mergem mai departe: Centrul Bibliotecă: Copiii ce vor lucra la acest centru vor trasa pe linia punctată a omului de zăpadă și vor colora fularul, morcovul și jobenului omului.Centrul Construcții: La acest centru copiii vor construi cu ajutorul pieselor lego castelul de gheață.

Copiii își aleg centrul la care doresc să lucreze. La expirarea timpului de lucru copiii vor face un tur al centrelor pentru a vedea ce au lucrat ceilalți copii.

Tranziție: „Noi cu toții am lucrat/ Și lucrul am terminat/ Bucuroși să sărim/ Pentru că știm să muncim.”

Le transmit copiilor că astăzi ei vor asculta „Povestea omului de zăpadă”, însă pentru a afla mesajul din poveste, pentru a răspunde corect la întrebări, ei trebuie să asculte povestea cu atenție, în liniște. După ce povestea o vor asculta, vor realiza tabloul din poveste.

„Povestea omului de zăpadă” are autor necunoscut (este o legendă/poveste populară.) Odată ce povestirea legendei începe, trebuie să fie liniște, să fiți atenți la conținutul legendei ca să puteți răspunde la întrebările pe care vi le voi adresa după ce termin de spus povestea. Nu uitați că trebuie să găsiți mesajul legendei, iar apoi veți realizaun tablou cu elementele importante din aceasta.

Tiribam-tiribum, povestea începe acum!

Voi anunța din nou titlul legendei, după care voi povesti clar și expresiv, cu ajutorul șorțului povestitor, pentru a trezi emoții și pentru a asigura motivația învățării. Pe parcursul povestirii, voi introduce personajele din poveste. Voi folosi un ton și o mimică adecvată, modelându-mi vocea pentru a imita personajele, nuanțând astfel expunerea în funcție de stările afective pe care le implică povestirea.

Fixarea conținutului va fi realizată cu ajutorul metodei RAI, prin întrebări din poveste:

Explicarea cuvintelor necunoscute: legendă -poveste care se spune din generație în generație, omăt-zăpadă, a zărit-a văzut, despuiat-dezbrăcat

Cum s-a numit povestea noastră? („Povestea s-a numit Legenda omului de zăpadă”).

Despre cine este vorba înpoveste? („Înpovesteestevorbadespreunom de zăpadă.”)

Ce a făcut Zâna Iarnă cu omul dezăpadă?(„ZânaIarnăi-adăruitviață.”)

Cu cine s-a întâlnit omul dezăpadă? („Omul de zăpadă s-a întâlnit cu căprioarele, păsărelele, iepurașii și picticii!”)

Ce le-a dăruit omul de zăpadă? („Omulde zăpadă a dăruit căprioarelor morcovul, păsărilor lână din căciulița lui, iepurașilor paiele de la mătură și spiridușului cărbunii.”)

Care sunt personajele poveștii? (Personajele poveștii au fost omul de zăpadă, zâna iarnă, doi pitici, două căprioare, doi iepuri).

Foarte bine!

Ce s-a întâmplat a doua zi dimineața? („Zâna Iarnă i-a oferit în dar dragostea tuturor copiilor.”).

Tranziția: „Omul de zăpadă” - cântec

Tema activității practice se numește „Tabloul din poveste”, care se va realiza prin mijlocul de realizare- lipire.

Intuirea materialului

După ce toți copiii s-au așezat la măsuțe, copiii descoperă materialele de pe fiecare măsuță.

-Ia priviți ce avem pe măsuțe. Ce credeți că vom face cu ele? (vom lipi pe acest tablou)

Explicarea și demonstrarea tehnicii de lucru:

Vom da mai întâi cu lipici pe foaie, după care vom lipi în dreptul căprioarelor.... (morcovul), păsărilor le lipim .... (firele de lână), iepurașii au primit.... (firele de paie), iar piticii.... (cărbunii).

Exerciții de încălzire a mâinii:

După explicațiile date, vom efectua exerciții de încălzire a mușchilor mâinii.

„Batem, batem palmele/ Mișcăm degețelele/ Ne lipim pălmuțele/ Pumnișorii îi răsucim / Și apoi îi învârtim".

-Vă urez spor la lucru!

Voi supraveghea îndeaproape modul în care copiii lucrează, dacă respectă indicațiile date și îi voi sprijini pe cei ce întâmpină dificultăți în îndeplinirea sarcinii.

Lucrările finalizate se vor expune pe panoul din sala de grupă.

Apoi 2-3 copii vor alege din lucrările finalizate pe cea/cele pe care le consideră ei cele mai frumoase și vor motiva alegerea făcută (dacă au lucrat îngrijit, dacă elementele din poveste sunt așezate la locul potrivit).

Tot pentru asigurarea retenției și al transferului copiii vor jucaJocul de mișcare „Plimbă bulgărele de zăpadă”. Acest joc se va desfășura cu ajutorul invitatului special și anume omul de zăpadă. Copiii vor fi împărțiți în două echipe egale. Aceștia cu ajutorul unei lingure vor transporta cu grijă bulgării de zăpadă astfel încât să-i aducă la prietenul lor fără să-i scape.

Activitatea se va încheia în mod distractiv, „Omul de zăpadă”, mijloc de realizare: joc cu text și cânt

Sarcina didactică: Copiii execută mișcările sugerate de textul cântecului (se bulgăresc, asamblează omul de zăpadă, apoi dansează o horă în jurul acestuia).

La finalul zilei, copiii vor primi aprecieri verbale, și stimulente.

BIBLIOGRAFIE:

1. *Curriculum pentru educația timpurie*, 2019, Ministerul Educației Naționale, București 2019
2. *Metodica desfășurării activităților instructiv-educative în grădinița de copii.*

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ

prof. Avram Corina/ prof. Borza Alina,
Grădinița cu P.P. Nr. 3 Vaslui

GRUPA: Mijlocie
TEMA ANUALĂ: „Când, cum și de ce se întâmplă?”
TEMA PROIECTULUI: „Magia primăverii”
TEMA SĂPTĂMÂNII: „Vestitorii primăverii - Rândunica mititica!”
TEMA ZILEI*: „Povestea puiului de rândunică”*
FORMA DE REALIZARE: Activitate cu conținut integrat: ADP+ALA1+ADE(DLC+DEC) +ALA2
MIJLOC DE REALIZARE: povestirea educatoarei, pictură – tehnica ștampilării/amprentare

MESAJUL ZILEI: „Noi suntem copii cuminți și ascultăm de părinți**”**
TIPUL DE ACTIVITATE: mixtă
DURATA: o zi
SCOPUL ACTIVITĂȚII: Dezvoltarea capacității de exprimare orală, de înțelegere și utilizare corectă a semnificațiilor structurilor verbale și consolidarea unor abilități artistico-plastice specifice nivelului de dezvoltare motrică.
COMPORTAMENTE VIZATE:
1.1. Exersează cu sprijin, ascultarea unui mesaj, în vederea înțelegerii și receptării lui;
1.2. Demonstrează înțelegerea unui mesaj oral, ca urmare a valorificării ideilor, emoțiilor, semnificațiilor (comunicare expresivă);
2.1. Realizează sarcinile de lucru cu consecvență;
3.1. Manifestă creativitate în activități diverse;
3.2. Demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale și practice în conversații și povestiri creative.
ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE*:*
I. ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ(ADP):
ÎD*:* ,,Bună dimineața, păsări călătoare!”
R: „Am încredere în tine!”(deprinderea de a avea o atitudine pozitivă față de cei din jurul său);
T1: „Zboară rândunica, uite așa/ Se-nvârte morișca, uite așa,/ Mâinile la spate, uite așa/ Și-apoi bat din palme, uite așa’’- joc cu text și cânt
T2: ,,Unul după altul/ Un trenuleț să formăm/ Haideți cu toți la măsuțe/ Pe rândunică să o bucurăm”.
II. JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI DIDACTICE ALESE (ALA 1):
Activități pe centre de interes:
ȘTIINȚĂ:
Tema activității: *„Păsări călătoare”*
Mijloc de realizare: reconstituire puzzle
Obiective operaționale:
OC.1.- să reconstituie întregul din părți mai mici;
OC.2. -să îmbine piesele pentru a reda imaginea.
Metode și procedee: observația, conversația, explicația, exercițiul
Forma de organizare: individual, pe grupuri mici
Material didactic: piese de puzzle; suport
CONSTRUCȚII:
Tema activității: *„Căsuțe pentru păsărele”*
Mijloc de realizare: joc de construcții
Obiective operaționale:
OC.3.-să redea prin intermediul construcției (casa) valorificând deprinderile și tehnicile de lucru însușite anterior (îmbinare);
OC.4. - să comunice verbal cu partenerii de la masa de lucru.
Metode și procedee: observația, conversația, explicația, demonstrația, exercițiul, jocul.
Forma de organizare: individual, pe grupuri mici.
Material didactic: piese de construcție-îmbinare.
ARTĂ:
Tema activității: *„Puișor de rândunică în cuib”*
Mijloc de realizare: tehnica mozaic- lipire
Obiective operaționale:
OC.5. - să decoreze cuibul prin tehnica mozaic;
OC.6. - să realizeze expoziția cu lucrările.
Metode și procedee: observația, conversația, explicația, exercițiul, Turul galeriei
***Forma de organizare*:** individual
Material didactic: siluete pui, cuib , hârtie, lipici

III. ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE:

AI: (DLC +DEC): ***„Povestea puiului de rândunică”*** *poveste populară*-povestirea educatoarei și pictură prin tehnica ștampilare/amprentare/penson.

Sarcina didactică: Audierea povestirii și repovestirea conținutului după imagini.

***Obiective operaționale*:**

OC. 7. să audieze cu atenție povestirea;
OC. 8. să rețină momentele principale ale povestirii;
OC.9. să repovestească așezând imaginile în ordine cronologică;
OC.10. să intuiască materialele cu care vor picta;
OC11. să utilizeze tehnicile învățate: ștampilare, amprentare și penson;

IV. JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI DIDACTICE ALESE (ALA 2):

***Tema:* „Rândunică caută-ți cuibul!”**

Mijloc de realizare: joc distractiv.

Obiective operaționale:

OPM1. - să execute mișcările conform indicațiilor educatoarei.

***Tema:* „Așază oul de rândunică în cuib”**

Mijloc de realizare: joc de îndemânare

Obiective operaționale:

OPM2.-să transporte oul cu atenție până la cuib;

STRATEGII DIDACTICE:

- ***Metode și procedee:*** observația, povestirea, problematizarea, conversația, explicația, demonstrația, exercițiul, metoda RAI, Turul galeriei;
- ***Mijloace de învățământ:*** planșe cu imagini din poveste, covorul povestitor, siluete din poveste, ștampile, furculițe, pensoane, pahare pentru apă, șervețele, stimulente;
- ***Forma de organizare:*** frontal, individual, în grup.

RESURSE:

- ***umane:*** educatoarea și grupa de copii;
- ***locul desfășurării***: sala de grupă .

BIBLIOGRAFICE:

📖 ,,Curriculum pentru învățământul preșcolar, 3-6/7 ani”, MECT, 2019;
📖 „Metode interactive de grup”- Ghid metodic- Editura Arves;
📖 „Piramida cunoașterii”- Chiș O., Glava A., Tătaru L., Editura Diamant, 2005.

SCENARIUL ZILEI

Copiii vor intra în clasă și se vor așeza în zona unde are loc **<u>Întâlnirea de dimineață</u>** desfășurându-se activitățile specifice:

1. ***Salutul*** – „Bună dimineața, păsări călătoare/Începem o nouă zi!”
2. ***Prezența*** - se verifică dacă toate fotografiile copiilor prezenți sunt întoarse.
3. ***Calendarul naturii*** este completat în urma unor discuții scurte privind observațiile despre anotimpul primăvara, vremea și cine ne vestește sosirea primăverii.
4. ***Noutatea zilei:*** Atenția copiilor va fi captată de sosirea unei rândunici, care abia a ajuns la noi în țară și vrea să o ajutăm să-și decoreze un cuib mai trainic și mai frumos. Ea știe că în grupa Ștrengăreilor sunt cei mai frumoși, isteți și cuminți copii și ar vrea să le spună povestea ei. Dar pentru asta, copiii trebuie să fie atenți la poveste, pentru că vor trebui să picteze o scenă din textul audiat. Dacă vor lucra cu atenție, micuța rândunică îi va recompensa cu stimulente magice.
5. ***Împărtășirea cu ceilalți:*** se realizează prin jocul: *„De ce-mi place primăvara?”* Copiii au posibilitatea de a împărtăși ideile, de a manifesta starea de spirit și buna dispoziție, apoi este anunțat mesajul zilei.
6. ***Mesajul zilei:*** *„Noi suntem copii cuminți și ascultăm de părinți!”* – mesaj descoperit sub formă de surpriză la centrul tematic. Sunt anunțate tema și obiectivele zilei: astăzi la activitatea de

educare a limbajului vom asculta „Povestea puiului de rândunică” (poveste populară) și vom picta o scenă din povestea însușită.

În scenariul zilei urmează activitatea desfășurată pe centre de interes.

La centrul **Arta** cu tema *„Puișor de rândunică în cuib”* copiii vor lipi siluetele pui de cuib, apoi vor decora cuibul prin tehnica mozaicului.

La centrul **Construcții**: cu tema *„Căsuțe pentru păsărele”*, copiii vor avea de realizat prin îmbinarea pieselor de construcție căsuțe pentru păsărele.

La centrul **Știință:** cu tema *„Păsări călătoare”* copiii vor avea de reconstituit prin îmbinarea pieselor de puzzle imaginea dată.

Se explică sarcinile pentru fiecare centru iar copiii își vor alege centrul unde doresc să lucreze. După desfășurarea activităților pe centre de interes, se analizează produsele obținute prin Turul galeriei, copiii înțelegând eficiența muncii lor.

Tranziția de la activitatea pe centre la activitățile pe domeniile experențiale se realizează printr-un joc cu text și cânt *„Rândunica!”*

„La căsuța noastră mică/ A venit o rândunică/ Și din paie și din lut/ Cuibușor ea și-a făcut”

Se desfășoară activitatea cu conținut integrat: ***„Povestea puiului de rândunică!”*** desfășurată în cadrul Domeniului Limbă și comunicare și Domeniului Estetic și creativ. Copiii vor fi așezați în semicerc. Atenția copiilor va fi îndreptată către decorul special amenajat pentru începerea activității. Povestea va continua cu ajutorul covorului povestitor, unde copiii vor afla pățania unui pui de rândunică neascultător. Educatoarea va expune povestea cu expresivitate, vocea și tonul vor varia în funcție de conținutul povestirii, pauzele și accentele din expunere vor conduce la o povestire vie, iar mimica și gesturile vor contribui la mărirea expresivității povestirii, la perceperea afectivă și conștientă de către copii a textului. Educatoarea în timpul povestirii se va folosi de siluetele personajelor din poveste, dar și de dialogul existent între personaje.

După expunerea poveștii de către educatoare pentru obținerea performanței, copiii vor trebui să redea conținutul în ordine cronologică cu ajutorul imaginilor până în momentul când cele două rândunele vor fi din nou împreună. Copiii vor observa lipsa tabloului și vor fi îndrumați de către educatoare să realizeze prin pictură tabloul lipsă.

Prin tranziția „Zboară rândunică mică, zboară ” se face trecerea către activitatea de pictură. Copiii se vor așeza la măsuțe, vor intui materialele cu care vor lucra, li se va explica modul de realizare a lucrării după un model dat, se va face un exercițiu de încălzire a mușchilor mici ai mâinilor și pe un fond muzical, copiii vor picta folosind tehnica ștampilării, amprentării și pensonul, realizând cât mai creativ tabloul lipsă.

După terminarea activității de pictură, copiii își vor expune lucrările pe panoul special amenajat, se vor face aprecieri colective și evaluări personale, iar cea mai creativă lucrare va completa rândul imaginilor din povestea expusă.

În continuarea activității, copiii vor juca două jocuri în cadrul activităților liber alese (ALA2).

Primul joc ***„Rândunică caută-ți cuibul”*** - joc distractiv. Regula acestui joc este ca fiecare copil să-și găsească un cuib, dar totodată este obligat să se mute din cuibul pe care stă și să-și găsească altul. Nerespectarea acestor reguli duce la eliminarea din joc a copilului care încearcă să trișeze. Li se va explica jocul, se va face un joc de probă pentru a se vedea dacă toți copiii au înțeles și apoi se va trece la executarea jocului propriu-zis.

Pe covor, se vor amplasa „cuiburi” pentru fiecare copil, mai puține cu unul. Copiii își vor ocupa cuibul dorit și vor fi atenți la semnalul educatoarei. Un copil nu va avea cuib și va trebui să găsească cuib atunci când educatoarea va spune versul „Rândunică, caută-ți cuibul”. Copilul care rămâne fără cuib, după ce toate s-au ocupat, va fi eliminat din joc. La fiecare început de joc, educatoarea va reduce numărul cuiburilor cu câte un cuib, față de numărul rămas de copii în joc. Jocul se va termina atunci când vor rămâne doar două cuiburi, care vor fi declarate și câștigătoare.

Al doilea joc ***„Așază oul în cuib”***- joc de îndemânare. Regula acestui joc este de a duce în siguranță oul pus într-o lingură până la cuib, parcurgând un traseu stabilit. Li se va explica modul de

desfășurare al jocului, iar dacă copiii au înțeles jocul, se va trece la executarea propriu-zisă a jocului.

Copiii vor fi împărțiți în două echipe: echipa rândunelelor și echipa berzelor. Fiecare copil din echipă va trebui să parcurgă traseul dat cu oul așezat în lingură și să așeze oul în cuib la capătul traseului. Apoi va trebui să pună oul din nou în lingură și să pornească înapoi pe același traseu și să predea următorului coechipier lingura cu oul. Jocul se repetă până când o echipă va termina prima traseul de parcurs. Echipa câștigătoare va fi recompensată cu stimulente.

Prin metoda ***RAI,*** se va face o evaluare a conținutului poveștii însușite de către copii. Regula acestui joc constă în întrebări și răspunsuri adresate de către educatoare unui copil din cerc.

Așezați în cerc, cu ajutorul unei mingi, educatoarea va fi cea care pune întrebarea, va trebui să arunce mingea unui copil ales, copilul ales va trebui să prindă mingea și să dea răspunsul corect. Dacă va răspunde corect, va arunca înapoi mingea la educatoare, iar dacă un știe răspunsul, va fi ajutat de ceilalți copii participanți la joc. Jocul continuă până când se epuizează întrebările.

În încheierea activității, se vor face aprecieri verbale colective pentru participarea tuturor copiilor la activitate.

Prin interpretarea cântecului „Primăvara a sosit” copiii vor ieși din sala de grupă așezați unul după altul.

OPȚIONAL „JOC ȘI MIȘCARE”

prof. Chiriac Mihaela/ prof. Beligan Andra Sorina,
Grădinița cu P.P Nr. 3 Vaslui

Tipul: Opțional la nivelul mai multor arii curriculare
- Psiho-motric (Educație fizică)
- Estetic și creativ (Activitate muzicală)

Grupa: Mică

ARGUMENT

Modelarea completă a corpului și formarea unei ținute frumoase și corecte pot începe încă din copilărie. Cunoscută fiind predispoziția copiilor preșcolari pentru mișcare, este recomandată familiarizarea lor încă de la această etapă de vârstă cu elemente simple de gimnastică aerobică, datorită avantajelor pe care le poate aduce acest tip de activitate. Desfășurarea cu regularitate a cel mult 15 de minute zilnic de exerciții, înainte de activitățile comune, asigură consumul excesului de energie al copiilor, conducând la succesul desfășurării activităților intelectuale ulterioare.

Gimnastica aerobică îmbină într-un mod plăcut sportul cu arta, motricitatea cu îndemânarea și coordonarea cu simțul estetic. Obiectivele principale sunt dezvoltarea armonioasă a corpului, întărirea sănătății fizice și psihice prin mișcarea și educarea calităților motrice.

Ca dezvoltare fizică:

-se sporește rezistenta împotriva bolilor cardio vasculare;

-se mărește rezistența fizică a copilului și se previn leziunile musculare;

-se sporește coordonarea și echilibrul;

-se diminuează/ înlătura tendințele de supraponderabilitate;

-copiii vor adopta o ținută corectă, elegantă.

Ca dezvoltare psihică:

-crește încrederea în forțele proprii;

-se dezvoltă simțul disciplinei;

-se îmbină în cel mai ingenios mod disciplina cu distracția (copiii vor învăța să accepte regulile și vor fi răsplătiți pentru fiecare reușită a lor);

-li se va dezvolta simțul de competiție, de autodepășire.

De asemenea, apartenența la grup, le va insufla și spiritul de echipă.

Luând în considerare particularitățile psiho-motrice ale vârstei preșcolare mici, am considerat eficientă organizarea unei activități opționale cu specific motric, iar considerația pe care o avem pentru creațiile din folclorul copiilor, ne-a inspirat să împletim mișcarea cu ritmurile cântecelor și a jocurilor aparținând acestei specii literare.

CONȚINUTURI:

1. Capacitatea de organizare:

- formații de adunare în linie pe un rând;
- formațiile de deplasare în coloană câte unul;
- pozițiile de drepți și pe loc repaus;
- întoarceri prin săritură la stânga și la dreapta;
- pornire cu mers pe loc și oprire (pornire și oprire din mers);
- trecerea din linie pe un rând la formațiile de semicerc și cerc.

2. Dezvoltarea armonioasă:

- pozițiile: stând depărtat, pe genunchi, șezând, culcat;
- mișcări: duceri ale brațelor (înainte, sus, lateral); ale palmelor pe șold, pe umeri,
- îndoiri și întinderi ale brațelor, ale trunchiului, ale picioarelor;
- răsuciri ale gâtului, ale trunchiului;
- rotiri ale corpului și ale brațelor;

3. Calități motrice de bază:

- viteză de reacție, de execuție și de deplasare în ritmuri diferite;
- îndemânare;
- forță (forță dinamică segmentară);
- rezistență (rezistența generală la eforturi aerobe).

4. Deprinderi motrice de bază:

- mers obișnuit cu ținută corectă și coordonare de brațe; mers în coloană;
- săritură (sărituri pe loc și cu deplasare, cu desprindere de pe unul și ambele picioare, sărituri din ghemuit în ghemuit.

5. Deprinderi sportive elementare:

Cu specific de gimnastică ritmică și acrobatică:

- cumpănă pe un genunchi cu sprijinul palmelor pe sol, semisfoară, rulare laterală, rulare pe abdomen și piept,

Cu specific de gimnastică aerobică și ritmică:

- exerciții pentru cap-gât;
- exerciții pentru brațe;
- exerciții pentru trunchi combinate cu mișcări de brațe și picioare.

STRATEGII DIDACTICE:

a)MIJLOACE DE REALIZARE:
-exerciții fizice
-jocuri de mișcare
-concursuri
b)METODE ȘI PROCEDEE:
-explicația
-demonstrația
-instructajul
-exercițiul
-exersarea
-jocul
c)MIJLOACE DE ÎNVĂȚĂMÂNT:
-saltele
-mijloace audio
-panglici din hârtie creponată

-oglindă
-păpușă de mânuit

BIBLIOGRAFIE:

1. *Curriculum pentru educația timpurie*, București 2019;
2. Crețu C.C., Ciucurel C,., Petre, D., Ivan A., *Ghid privind desfășurarea activităților de educație fizică în grădiniță*, Editura Tiparg, 2007;
3. Dragomirescu G., Kun S., Bojin E., *Metodica educației fizice în grădinița de copii*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1977.

PLANIFICAREA ACTIVITĂȚILOR OPȚIONALULUI

Nr. crt.	***Tema și mijlocul de realizare***	***Obiective operaționale***	***Evaluarea***
S1	Fond muzical: **Rățuștele mele** – exerciții cu variante de mers (pe vârfuri, pe călcâi, în cadență, pas de galop, cu dreptul în față) cu exerciții de respirație corectă Formație de lucru: în cerc	Să execute corect diferite forme de mers prin păstrarea poziției corespunzătoare a corpului și a brațelor;	Concurs: **Racul** (mersul cu spatele)
S2	Fond muzical: **Bună dimineața** – exerciții de alergare pe loc cu oprire și pornire la semnal și exerciții de respirație corectă Formație de lucru: în linie	Să execute corect exercițiile de alergare păstrând poziția corectă a corpului și a brațelor (îndoirea brațelor și mișcarea lor pe lângă corp); Să respire corect: să inspire pe nas și să expire pe gură;	Joc de mișcare: **Căluții nărăvași**
S3	Fond muzical: **Bate vântul frunzele** – exerciții pentru membrele	Să execute corect exercițiile pentru brațe și umeri din ce în ce mai complexe (întinderi, îndoiri, răsuciri) Să execute mișcările în funcție de ritmul muzicii	**Eu știu mai bine**: exerciții fizice individuale
S4	Fond muzical: **A plecat mama la piață** – exerciții de flexare a genunchilor pe ritm cu legănări de brațe Formație de lucru: în linie	Să execute corect mișcările de îndoire a genunchilor combinate cu exerciții pentru brațe Să-și însușească corect schema corporală	Observarea comportamentului copiilor în timpul execuției
S5	Fond muzical: **Un motan cât un pisoi** – exerciții pentru mușchii gâtului și trunchiului (răsuciri, întinderi, aplecări față-spate, stânga-dreapta	Să execute corect exercițiile care solicită mușchii pectorali și dorsali în funcție de ritmul muzicii (întinderi, răsuciri, aplecări fata-spate, stânga-dreapta)	Joc de rol **De-a gimnaștii**
S6	Fond muzical: **Chipul meu** – complex de exerciții pentru toate segmentele corpului Formație de lucru: în semicerc	Să execute corect exercițiile care solicită mușchii tuturor segmentelor corpului, în funcție de ritmul muzicii Să păstreze corectă poziția corpului în timpul mișcărilor	Joc de mișcare **Medalia**
S7	Fond muzical: **Degețelele** – exerciții de întoarceri și deplasări prin săritură	Să execute corect după model exercițiile care solicită mușchii picioarelor în funcție de ritmul muzicii (genoflexiuni, sărituri, întoarceri din sărituri etc.)	Observarea comportamentului copiilor
S8	Fond muzical: **Drag mi-e jocul românesc** – joc de mișcare (învățarea unor elemente ale	Să respecte pe cât posibil ritmul muzicii Să fie capabil să combine exercițiile de bază cu elemente de dans	Joc de rol **Noi suntem români**

	dansului popular:		
S9	Fond muzical: **Taraful Chiț** – exerciții de întindere, răsuciri și pliere a membrelor superioare și inferioare	Să execute corect mișcările ce solicit mușchii mâinilor și picioarelor, pe ritmul impus de fondul muzical	Exerciții fizice individuale
S10	Fond muzical: **Grivei e mânios** – exerciții pentru toate segmentele corpului după modelul educatoarei prin numărare 1, 2, 3	Să execute exerciții de dezvoltare fizică generală cu numărarea timpilor după executarea model a educatoarei	Observarea comportamentului copiilor
S11	Fond muzical: **Ariciul** - exerciții pentru toate segmentele corpului di diferite poziții	Să respecte pozițiile încercând coordonarea elementelor de gimnastică la poziția în care stau	Concurs: **Atenție la comandă**
S12	Fond muzical: **Vine rața** – complex de exerciții pentru toate segmentele corpului	Să fie capabil să combine diferite mișcări complexe ale corpului prin adaptarea lor la ritmul impus	Observarea comportamentului copiilor
S13	Fond muzical: **Săniuța** – exerciții acrobatice la saltea	Să respecte indicațiile educatoarei pentru executarea corectă a elementelor de gimnastică acrobatică	Exerciții fizice individuale
S14	Fond muzical: **Renul lui Moș Crăciun** – exerciții de corectare a ținutei	Să manifeste progresiv capacitatea de a executa corect mișcările în număr crescut de repetări	Observarea comportamentului copiilor
S15	Fond muzical: **Boroboață, Ceasul** – Joc de mișcare executarea unor elemente de gimnastică	Să manifeste progresiv capacitatea de a executa corect mișcările în număr crescut de repetări	Concurs: **Cel mai rezistent copil**
S16	Fond muzical: **Vulpe tu mi-ai furat gâsca** – Joc de mișcare **Acrobații**: elemente de echilibru cu legănări de trunchi și brațe	Să încerce să-și păstreze echilibrul corpului, exersând mersul pe o linie desenată. Să coordoneze mersul în echilibru cu legănările de brațe și trunchi și schimbările de ritm	Concurs: **Trecem podul**
S17	Fond muzical: **Ce petrecere frumoasă** – exerciții pentru toate segmentele corpului pe ritmul melodiei punctate de semnale sonore ale educatoarei	Să execute corect mișcările impuse de ritmul cântecului și semnalele sonore	Joc de mișcare **Broscuțe dansatoare**
S18	Fond muzical: **Iepurași, fugiți acum** Concurs **Sunt cel mai rapid**	Să execute corect săriturile urmând toți pașii descriși: de flexare, desprindere, aterizare	Observarea comportamentului copiilor
S19	Fond muzical: **Vine, vine primăvara** – complex de exerciții de gimnastică în diferite formații	Să execute corect exercițiile pentru toate segmentele corporale vizate, cu respectarea formațiilor de lucru	Concurs: **Fete contra băieți**
S20	Fond muzical: **Mămica mea** – exerciții pentru toate segmentele corpului de autocontrol în oglindă individual	Să-și corecteze si să-și îmbunătățească execuția exercițiilor prin autoverificarea în oglindă a mișcării	Observarea comportamentului copiilor

S21	Fond muzical: **Înfloresc grădinile** – Parcurs aplicativ **Drumul stricat**:	Să parcurgă traseul în cel mai scurt timp executând mișcările corect pentru realizarea sarcinii	Joc distractiv: **Podul de piatră**
S22	Fond muzical: **Când primăvara va veni** –exerciții de încălzire a mușchilor corpului Joc de mișcare **Scoate-mă din cerc**- elemente de tracțiune și împingere	Să execute corect elementele de tracțiune și împingere prin solicitarea tuturor grupelor de mușchi	Exerciții fizice individuale
S23	Fond muzical: **Într-o poieniță** – exerciții pentru toate segmentele corpului după modelul păpușii	Să reproducă elementele de gimnastică prezentate de păpușa din fața lor pe ritmul cântecului	Joc de rol **De-a Scufița Roșie**
S24	Fond muzical: **Dacă vesel se trăiește** Concurs **Fă și tu ca mine**	Să fie capabili să execute mișcări proprii ale segmentului de trunchi numit de educatoare Să reproducă mișcările colegilor aflați în fața lor	Joc distractiv **Prinde coada șarpelui**
S25	Fond muzical: **În pădurea cu alune** – exerciții de întindere a mușchilor dorsali, abdominali și fesieri prin executarea de exerciții la sol	Să-și mențină o poziție corectă a corpului Să execute corect mișcările de întindere	Concurs: **Cel mai elastic copil**
S26	Fond muzical: **Elefantul Cici** – complex de exerciții	Să execute corect exercițiile pentru toate segmentele corporale vizate, cu respectarea ritmului impus de cântec	Observarea comportamentului copiilor în timpul execuției
S27	Fond muzical: **Vino mai cu soare** – Joc de mișcare **Micii dansatori**: complex de exerciții pe pas de vals	Să fie capabil să combine exercițiile de bază cu elemente de dans	Joc de rol: **De-a balul vienez**
S28	Fond muzical**: Puișorul** Joc de mișcare **Respectă poziția** – elemente de echilibru cu creșterea timpului de așteptare	Să mențină pozițiile impuse cât mai mult timp Să respecte schemele corporale impuse	Joc distractiv **Statuile**
S29	Fond muzical: **Chiț, chit, miau, miau** – exerciții pentru toate segmentele corpului	Să-și formeze o ținută corporală corectă; Să execute corect mișcările diferitelor segmente ale corpului.	Joc de mișcare: **Trenulețul mișcător**
S30	Fond muzical: **Baloane colorate** – exerciții de gimnastică ritmică cu panglici	Să execute corect elemente de gimnastică ritmică Să folosească corect panglica	Concurs: **Prinde panglica**
S31	Fond muzical: **O lume minunată** - Minispectacol cu repetarea exercițiilor învățate în timpul anului	Să execute acțiuni cu grad de complexitate din ce în ce mai mare (combinații de mișcări cu grad crescut de dificultate)	Observarea comportamentului copiilor

DACTILOPICTURA PE BALOANE: COLABORARE ȘI EXPRIMARE EMOȚIONALĂ ÎN EDUCAȚIA TIMPURIE

prof. Borcilă Gabriela,
Grădinița cu P.P. Nr. 18 Vaslui

În educația timpurie, fiecare activitate reprezintă o oportunitate unică de a sprijini dezvoltarea armonioasă a copiilor. Prin intermediul experienței mele ca educator cu o vechime de cinci ani în acest magic univers, am descoperit că activitatea de dactilopictură pe baloane are un impact profund asupra celor mici, nu doar din punct de vedere al creativității, ci și în ceea ce privește dezvoltarea lor emoțională și socială. Această activitate a devenit un exemplu clar al modului în care arta poate uni, inspira și încuraja copiii să-și depășească limitele.

O experiență personală transformatoare:

Îmi amintesc clar momentul în care am introdus această activitate pentru prima dată. Copiii, în vârstă de doar trei ani, au privit cu entuziasm baloanele pe care le-am adus în clasă. Simplitatea obiectelor, combinate cu curiozitatea lor nativă, m-au făcut să înțeleg cât de important este să oferim materiale accesibile care să le permită să exploreze. Alegerea baloanelor ca suport pentru pictură a fost inspirată de dorința de a le oferi ceva diferit, care să îi atragă și să îi provoace în același timp. A fost o adevărată plăcere să văd cum fiecare preșcolar își personaliza balonul. Am putut observa cum își alegeau culori vibrante și mișcări îndrăznețe, alții lucrau cu grijă, aplicând mici puncte sau linii. Această diversitate mi-a reamintit că fiecare copil este unic, iar datoria noastră ca educatori este să le oferim spațiul necesar pentru a-și exprima personalitatea.

Colaborare și învățare reciprocă:

Prin prisma faptului că fiecare copil lucra la propriul balon, ceea ce m-a impresionat cel mai mult a fost modul în care au început să colaboreze. În momentul în care unii colegi întâmpinau dificultăți, ceilalți veneau în ajutor, sugerând idei sau împărțind culorile. Un moment care mi-a rămas întipărit în memorie a fost când o fetiță, mai timidă, a cerut ajutor pentru a ține balonul stabil. Doi colegi s-au grăbit să o ajute, iar zâmbetul ei de recunoștință a fost suficient pentru a înțelege cât de valoroasă era această activitate pentru dezvoltarea lor socială.

Faza finală, când am legat toate baloanele împreună și le-am scos afară, a adus cu sine un impact emoțional puternic. Copiii priveau cum creațiile lor fluturau în vânt, iar eu le-am explicat că baloanele sunt precum ei: fiecare diferit, dar parte dintr-un întreg, familia de la grădiniță. Am văzut în ochii lor o înțelegere intuitivă a ceea ce le spuneam, un sentiment de mândrie pentru contribuția lor la această „operă colectivă”.

Lecții învățate și reflecții:

Din această activitate am învățat nu doar eu, ci și copiii. Ei au descoperit cât de important este să lucreze împreună și să se bucure de procesul creativ, mai mult decât de produsul final. Pentru mine, ca educator, această experiență a fost o lecție despre puterea simbolurilor simple. Baloanele – aparent doar obiecte banale – au devenit un mijloc de exprimare emoțională și un liant pentru grup. Prin această activitate am realizat cât de important este să integrez arta în educația timpurie. Într-o lume în care copiii sunt adesea expuși la tehnologie de la o vârstă fragedă, experiențele tactile și artistice sunt esențiale pentru dezvoltarea lor. Prin pictura cu degetele pe baloane, copiii nu doar că învață să își coordoneze mișcările fine, dar își construiesc și încrederea în forțele proprii.

De asemenea, culorile alese de copii în timpul acestei activități reprezintă o fereastră subtilă către lumea lor interioară, mai ales la vârsta de trei ani, când exprimarea verbal a emoțiilor este încă în curs de dezvoltare. Alegerea culorilor poate dezvălui nu doar starea emoțională a copilului, ci și modul în care acesta se adaptează la mediul grădiniței, un loc nou, plin de provocări și descoperiri. Așadar, copiii din grupa mică, aflați în perioada de tranziție de la mediul familial la cel instituțional, adesea exprimă ceea ce simt prin mijloace non-verbale. Culorile devin astfel un limbaj propriu. De exemplu, culorile calde pot indica o stare de confort, entuziasm. Culorile reci pot reflecta calm, dar uneori și o nevoie de liniște, sugerând că micuțul poate fi timid sau introspective. Iar cele întunecate

sau monotonia cromatică, pot semnala o stare de anxietate, nesiguranță sau o dorință de a se proteja de ceea ce percepe ca fiind necunoscut.

Concluzie:

Activitatea de dactilopictură pe baloane mi-a demonstrat încă o dată că procesul educativ nu înseamnă doar predarea unor cunoștințe sau abilități, ci și construirea unor conexiuni umane profunde. Copiii au învățat să creeze, să colaboreze și să se bucure de ceea ce au realizat împreună. Culorile nu sunt doar un element estetic într-o activitate, ci și un instrument valoros pentru a înțelege stările emoționale și nivelul de adaptare al copiilor din grupa mică. Prin observarea și interpretarea alegerilor cromatice, educatorii pot crea un mediu educațional mai incluziv și mai personalizat. Pentru mine, această activitate nu a fost doar un experiment artistic, ci și un moment de reconfirmare a valorilor pe care le promovez în fiecare zi în sala de grupă: creativitate, empatie și apartenență. Recomand cu drag această activitate tuturor cadrelor didactice, fiind o metodă simplă, dar profundă, de a sprijini dezvoltarea copiilor într-un mod holistic și plin de sens.

PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL „ȘANSE EGALE PENTRU TOȚI”

prof. Chelea Daniela-Ioana,
Școala Gimnazială „Veronica Micle” Iași

Unități participante:

Grădinița cu Program Normal din cadrul *Școlii Gimnaziale „Veronica Micle”,* Iași
Centru de Servicii Sociale Bucium, Iași
Părinții copiilor grupei mijlocii

Argument

Prezentul parteneriat s-a încheiat ca urmare a înscrierii unui număr de șapte preșcolari în cadrul Școlii Gimnaziale „Veronica Micle” - locația Grădinița cu Program Normal de la CSS Bucium și a trei copii cu CES.

Menționăm faptul că buna colaborare între cadrele didactice din cele două instituții și părinții copiilor de la grupă au avut rezultate pozitive, cei șapte preșcolari de la CSS Bucium și cei trei copii cu CES fiind incluși în toate activitățile școlare și extrașcolare, componenta afectiv-motivațională a copiilor înregistrând progres remarcabil.

Unitățile și părinții implicați în această colaborare dispun în mare parte de resurse materiale și umane ce se pot adapta la cerințele societății românești actuale. În contextul unei societăți care se schimbă, operând modificări de formă și de fond la nivelul tuturor subsistemelor sale, învățământul românesc trebuie să își asume o noua perspectivă asupra funcționării și evoluției sale. În cadrul acestei perspective inedite, parteneriatul educațional devine o prioritate a strategiilor orientate către dezvoltarea educației românești.

Pentru transformarea parteneriatului în principiu fundamental al reformei educaționale au avut influență factorii sociali în susținerea educației, ducând la descentralizare, consecințele educației primite de tânăra generație asupra societății, orientarea copiilor într-un univers informațional dinamic, diversificat și, uneori, contradictoriu.

Parteneriatul educațional urmărește transformarea reală a copiilor în actori principali ai demersului educațional, urmărindu-se atingerea unor obiective de natură formală, informală, socio-comportamentală.

Pentru mine acest proiect constituie o provocare în direcția promovării unor metode și tehnici de lucru cu preșcolarii, cu copiii cu CES, o modalitate de stimulare a activității de documentare și cercetare pentru realizarea produselor de promovare a proiectului, dar și un mod de formare profesională continuă. Proiectul a fost lansat în luna septembrie în prezența partenerilor, copiilor, părinților și cadrelor didactice în cadrul ședinței cu părinții.

Scopul proiectului

- Sporirea eficienței managementului educațional în cele două unități și părinți;
- Diversificarea metodelor de formare continuă a cadrelor didactice;
- Dezvoltarea instituțională.

Obiectivele proiectului

- Cunoașterea sarcinilor pentru pregătirea copiilor preșcolari în vederea integrării în grădiniță;
- Schimb de metode concrete de lucru;
- Cunoașterea de către copii a sarcinilor și a conduitei de preșcolar;
- Eficientizarea și perfecționarea modalităților de integrare a copiilor preșcolari în grădiniță;
- Cunoașterea planurilor de învățământ și a programelor celor două instituții;
- Cunoașterea specificului activităților din grădiniță de către asistenții sociali din CSC Bucium;
- Cunoașterea individuală a copiilor de educatoare, sub aspectul capacităților, ritmul de dezvoltare, al abilităților și înclinațiilor, al mediului familial din care provin.

Grup țintă: grupa mijlocie a Grădiniței P.N. din cadrul Școlii Gimnaziale „V. Micle" Iași, educatoare; asistenți sociali CSC Bucium; părinții copiilor grupei mijlocii.

Impactul proiectului asupra resurselor umane:

Educatoarea, asistenții sociali din cadrul Centrului de Servicii Sociale Bucium și părinții au posibilitatea să-și valorifice experiența acumulată la grupă, să-și lărgească sfera preocupărilor în ceea ce privește reușita succesului școlar al copiilor și integrarea copiilor cu CES în grădiniță.
Copiii se familiarizează cu activitatea din grădiniță.

Resursele proiectului

Resurse umane: preșcolari, educatoarea, asistenți sociali, părinți.
Resurse materiale: dotările din sălile de grupă și din clase, materiale didactice, aparat foto, aparat de filmat.
Resurse financiare: sponsorizări și contribuția educatoarei.

Diseminarea proiectului

Proiectul se va disemina prin expuneri în cadrul lectoratelor cu părinții, a comisiei metodice, a cercurilor pedagogice și a simpozioanelor.

Finalizarea proiectului:

Albume foto, casete video, broșură cu aspecte din activitățile desfășurate.

Durata proiectului:

Anul școlar 2024-2025.

Program de activități

- Întâlniri cu educatoarele din grădiniță, asistentele de la CSS Bucium și părinții, dezbateri, interactive având ca temă*: „Toți copiii sunt egali";*
- Participarea asistentelor de la CSS Bucium și părinților la activitățile desfășurate în grădiniță –*«O zi în grădiniță»;*
- Desfășurarea unei activități comune cu școlarii- *«Confecționăm podoabe pentru pomul de iarnă»;*
- Concert de colinde prezentat de preșcolari grupei mijlocii;
- Desfășurarea unui proiect tematic cu tema *„Să ne cunoaștem grădinița";*
- Activități demonstrative la grupă - activitate matematică *«Cum ne simțim în grădiniță»;*
- Vizită la CSS Bucium –*«Să ne cunoaștem mai bine!»;*
- Organizarea unei excursii «*Grădina Botanică-Iași*».

JURNAL DE PROIECT ERASMUS+

prof. Scînteie Anamaria/ prof. Lefter Cristina,
Grădiniță cu P.P. Nr. 3 Vaslui

Experiențele Erasmus+ sunt despre toleranță, prietenie și comunicare, despre dezvoltare personală, despre oportunitatea de a cunoaște obiceiuri și tradiții, despre diversitate, despre cum noi oamenii suntem la fel, indiferent de rasă, religie sau limbă.

Erasmus+ aduce numeroase oportunități de învățare pentru tineri și adulți, în toate sectoarele programului: educație școlară, educația adulților, învățământ superior, formare profesională, tineret și sport.

Proiectul de mobilitate a oferit șansa să cunoaștem oameni din toată Europa, să putem schimba idei și opinii cu persoane din cele mai diferite. Este o aventură continuă, care ne-a provocat să facem față unor situații noi la care trebuie să găsești o soluție, acest lucru aducând un plus de experiență personalității noastre. Această provocare a oferit șansa descoperirii unui nou mediu școlar bazat pe lucruri practice, inovatoare care a influențat dezvoltarea personală și a conturat-o pe cea profesională.

Agenția Națională pentru Proiecte Comunitare în Domeniul Educației Profesionale a oferit șansa grădiniței noastre prin proiectul depus și aprobat să fie beneficiarul proiectului de mobilitate „Inovația începe de la grădiniță cu Steam" desfășurat în cadrul programului European „Erasmus+K122 și care se desfășoară în perioada octombrie 2023-septembrie 2024.

Participarea celor 7 cadre didactice la cursul de formare „EESTEAM - Educație timpurie STEAM- Inovații pedagogice pentru STEM, STEAM, STREAM, învățare diferențiată", Glyfada, Grecia au adus elemente de noutate aplicabile și în grădinița noastră care vor contribui la eficientizarea educației oferite celor mici, contribuind la creșterea calității actului educațional, iar copiii vor fi beneficiarii indirecți. Cadrele didactice participante vor avea experiențe de învățare căpătate în mediu european, ceea ce va contribui la eficientizarea actului educațional prin utilizarea de strategii didactice și resurse educaționale moderne.

De ce o educație STEAM? În ultimele decenii, s-a înregistrat o evoluție în sistemele de învățământ. Totul s-a schimbat, de la mediul fizic, la curriculum, profesori, elevi, metode de predare și evaluare.

În sistemul tradițional, programele nu sunt integrate, copiii preiau informații separat de la fiecare disciplină și nu reușesc mereu să facă o legătură între ele, nu înțeleg de multe ori la ce le ajută unele discipline, intervine plictiseală, este multă muncă individuală, nu se dezvoltă abilitățile necesare secolului XXI, profesorii transmit cunoștințele, însă nu le integrează într-un context mai larg, nu se pune îndeajuns accent pe înțelegere, nu există legătura clară dintre cunoștințele de la clasă cu viața reală, clasele sunt amenajate fără să aibă ca bază feedback-ul. Educația STEAM: pune accent pe dezvoltarea abilităților specifice secolului XXI, încurajează perseverența, propune anteprenoriat în gândire, încurajează lucrul în echipă, profesorul acționează ca un mentor ce ghidează copilul spre dezvoltare, organizează informațiile pe care le transmite elevilor într-un mod ușor de înțeles, evaluarea se bazează pe proiecte, pe muncă în echipă, pe cooperarea din timpul evaluării, participanții sunt dornici de învățare.

STEAM este, în același timp, o nouă abordare în educație, aplicat de la cele mai mici vârste, bazat pe observație directă, experiment, logică, ca un sistem. În urma acestei argument „s-a născut" și acest proiect de mobilitate Erasmus+ depus și aprobat de către ANPCDEFP.

Obiectivele urmărite în acest proiect au fost:

Obiectivul general al proiectului:

1. Obiectivul general al acestui proiect este formarea cadrelor didactice în aplicarea strategiilor educației STEAM în desfășurarea activităților instructive-educative din grădiniță, pentru îmbunătățirea motivației preșcolarilor, dezvoltarea abilităților cognitive, rezolvarea de probleme și stimularea gândirii critice.

Obiective specifice:

1. Formarea competențelor a 7 cadre didactice din grădinița noastră în utilizarea strategiilor adecvate pentru dezvoltarea educației STEAM, pe durata proiectului (12 luni)
2. Îmbogățirea portofoliului cu metode metode STEAM, până la sfârșitul anului școlar 2023-2024
3. Promovarea cooperării transnaționale și creșterea prestigiului grădiniței la nivelul comunității noastre până la 31 dec. 2025

Experință valoroasă a fost dobândită de cele 7 cadre didactice ale grădiniței noastre în cadrul programului Erasmus+ în Grecia, la cursul de formare „EESTEAM - Educație timpurie STEAM - Inovații pedagogice pentru STEM, STEAM, STREAM, învățare diferențiată", în Glyfada, Grecia".

Ca orice element nou ce apare în viața noastră și această mobilitate a creat pentru noi, pe de o parte o stare de neliniște și nerăbdare, iar pe de altă parte provocări care ne-au ajutat să creștem profesional, cultural și mai ales personal în același timp. Faptul că, acest curs a fost organizat în așa manieră încât informația științifică să vină treptat ne-a permis să identificăm resurse pentru aprofundare și exercițiu, atât exercițiu dirijat în timpul sesiunilor de formare, cât și liber în timpul explorărilor noastre pentru a realiza temele zilnice propuse de către formator.

Cursul a fost o oportunitate binevenită atât de învățare, cât și de împărtășire a experiențelor la nivel de grădinițe, din medii europene diferite.

Activități până la finalul proiectului ce urmează a fi implementate:

- SIMPOZION JUDEȚEAN „Inovația începe de la grădiniță cu STEAM";
- Proiect local: „ECO-STEAM";
- Concurs local: „Inovația începe de la grădiniță cu STEAM –activități practice";
- Album în format fizic și electronic, cu exemple de buna practică, Inovația începe de la grădiniță cu STEAM";
- Resurse didactice digitale STEAM, carte digitală pe platforma online story jumper, genially;
- Jocuri interactive pe platforme educaționale;
- Lecții demonstrative ale participanților folosind TIC și metode STEAM;
- Workshop-uri, atât pentru copii, părinți, cât și pentru cadre didactice.

BIBLIOGRAFIE:

1. *Ghidul Programului Erasmus+ 2024;*
2. *Educația timpurie nivel preșcolar* (Repere metodologice pentru consolidarea achizițiilor din anul școlar 2019-2020), Centrul național de politici si evaluare în educație, București, 2020;
3. *101 Activități STEM pentru copii isteți,* Editura Litera.

BUNELE MANIERE PENTRU CEI MICI

Opțional- grupa mijlocie (descriere)

prof. Macovei Mirela/ prof. Plumb Mariana,
Grădinița cu P.P. Nr. 11 Vaslui

Orice copil trebuie să cunoască încă din primii ani de viață câteva lucruri despre bunele maniere. Chiar dacă mai greșesc la capitolul bune maniere, ei nu-și dau seama că au făcut ceva neadecvat. Pentru ei a întrerupe o conversație, a băga degetul în nas, a spune cu voce tare „ce grasă e doamna din fața noastră" nu sunt neapărat lucruri greșite, mai ales dacă, nu li s-a explicat niciodată asta. Iată câteva lucruri pe care orice copil ar trebui să le cunoască despre bunele maniere !

De aici și ideea opționalului „Bunele maniere pentru cei mici". Copiii, prin acest opțional, vor învăța cum să se comporte în viața de zi cu zi, în societate, în oraș, în mijloacele de transport, spectacole, aniversări, petreceri, în restaurant etc.

Regulile de bună purtare sunt esențiale pentru dezvoltarea unui copil de a se integra în societate. Poveștile pe care le utilizăm în acest opțional sunt cu adevărat captivante, pline de aventură, neprevăzut și umor, iar acțiunile implică lecțiile de comportament civilizat pentru copii. Aceste povești au fost adaptate la nivelul de vârstă al preșcolarilor. Oricât de simple și ușoare ar părea aceste povești, ele nasc, fără îndoială, între copii dorința de a fi asemănători cu cei buni, care ajung fericiți, în același timp se naște în sufletul lor teama față de nenorocirile ce li s-ar putea întâmpla dacă i-ar urma pe cei răi.

Vom avea și activități prin care le vom demonstra că buna creștere nu este și nu va deveni niciodată inutilă, pentru că ea îl face pe om să se respecte în primul rând pe sine ca mai apoi să-i poată respecta pe cei din jur.

Pornind de la aceste considerații și de la faptul că educația unui copil nu se limitează doar la a-l învăța să scrie, să citească și să calculeze, ci și la învățarea felului în care trebuie să se comporte cu ceilalți, am ales introducerea unei activități opționale care să pună bazele unui comportament adecvat, adică a bunelor maniere- acestea fiind cheia către succesul social. Însușirea bunelor maniere se referă la învățarea regulilor privitoare la buna purtare în familie, în grădiniță și în societate: politețea, amabilitatea, respectul, buna-cuviință!

ÎNVĂȚĂM SĂ SCRIEM CU CREIONUL MAGIC-OPȚIONAL

prof. Savastița Gabriela/Prof. Trifan Andra Crina,
Grădinița cu P.P. Nr. 17 Vaslui

Argument:

Simțindu-se aproape debutul vieții de școlar, preșcolarii sunt preocupați tot mai mult de limbajul scris- semne, cifre, litere.

Ținând seama de particularitățile de vârstă ale copiilor și pentru ca exersarea semnelor grafice să se poată desfășura în condiții optime, am prezentat părinților oferta de activități opționale, care a cuprins și această activitate opțională, față de care aceștia au manifestat un interes deosebit.

Alegerea acestei activități opționale s-a făcut din perspectiva pregătirii pentru școală! Activitatea opțională propune o metodă de exersare a elementelor grafice, înțelegerea de către preșcolari a faptului că elementele grafice (grafismele) intră în alcătuirea literelor, a cifrelor și că scrierea îndeplinește anumite scopuri.

1. DOMENIUL CURRICULAR ÎN CARE SE ÎNCADREAZĂ TEMA:
Domeniul Limbă și Comunicare (Elemente de limbaj scris)
2. NIVELUL GRUPEI LA CARE SE VA PREDA: nivel II (5-6 ani)
3. DURATA OPȚIONALULUI: 1 an
4. RITMICITATE: săptămânal: 35-40 minute
5. DOMENII CURRICULARE IMPLICATE:
- Domeniul Limbă și comunicare
- Domeniul Estetic și Creativ
DOMENII DE DEZVOLTARE
A. DEZVOLTAREA LIMBAJULUI, A COMUNICĂRII ȘI A PREMISELOR CITIRII ȘI SCRIERII
Dimensiuni ale dezvoltării și comportamente vizate:
3. Premise ale citirii și scrierii, în contexte de comunicare cunoscut
3.1. Participă la experiențe de lucru cu cartea, pentru cunoașterea și aprecierea cărții
3.2. Discriminează/diferențiază fonetic cuvinte, silabe, sunete și asociază sunete cu litere
3.3. Identifică prezența mesajului scris, apreciază și valorifică mesajul scris în activitățile curente
3.4. Asimilează unele elemente ale scrisului și folosește diferite modalități de comunicare grafică și orală pentru transmiterea unui mesaj

B. DEZVOLTAREA FIZICĂ, A SĂNĂTĂȚII ȘI IGIENEI PERSONALE Dimensiuni ale dezvoltării și comportamente vizate:

1.Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare

1.3. Utilizează mâinile și degetele pentru realizarea de activități variate

C. DEZVOLTAREA SOCIO- EMOȚIONALĂ

Dimensiuni ale dezvoltării și comportamente vizate:

1.Interacțiuni cu adulții și cu copii de vârste apropiate.

1.1.Manifestă încredere în adulții cunoscuți prin exersarea interacțiunii cu aceștia.

1.3.Inițiază/participă la interacțiuni pozitive cu copii de vârstă apropiată

2. Comportamente prosociale, de acceptare și de respectare a diversității.

2.3.Exersează, cu sprijin, asumarea unor responsabilități specifice vârstei, în contexte variate

D. CAPACITĂȚI ȘI ATITUDINI ÎN ÎNVĂȚARE

Dimensiuni ale dezvoltării și comportamente vizate:

2.Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități)

2.1. Realizează sarcinile de lucru cu consecvență

2.2. Integrează ajutorul primit, pentru realizarea sarcinilor de lucru la care întâmpină dificultăți

EXEMPLE DE COMPORTAMENTE:

- să înțeleagă diferența dintre desen (imagine) și scris;
- să indice unde este scrisul în cărți, reviste, ziare, etc;
- să diferențieze scrisul de tipar de cel de mână;
- să înțeleagă importanța semnelor grafice (grafismelor) ca premisă a învățării scrisului de mână;
- să raporteze semnele grafice (grafismele) diverse obiecte din realitate cu care se aseamănă;
- să cunoască și să respecte modul de utilizare a hârtiei și a instrumentelor de scris;
- să respecte regulile privind poziția corectă a corpului, a mâinii și a instrumentului de scris;
- să traseze semne grafice corect din punct de vedere al mărimii, spațierea, direcția și spațiul pentru alineat;
- să execute diferite tipuri de trasări peste modele date ale unor imagini, de la cele mai simple la cele mai complicate;
- să execute diferite tipuri de trasări peste modele punctate ale cifrelor sau literelor, respectiv ale cuvintelor și numerelor.

Activități de învățare:

- exerciții de prehensiune (prindere corectă a instrumentelor/ustensilelor de lucru)
- jocuri și activități senzoriale
- exerciții de antrenare-stimulare a musculaturii fine a mâinilor/degetelor (finețe, precizie, coordonare oculo-motorie și control motric)
- exerciții de manipulare a unor obiecte specifice scrisului

OBIECTIVE DE REFERINȚĂ:

- să recunoască existența scrisului oriunde îl întâlnește;
- să înțeleagă că tipăritura (scrisul) are înțeles (semnificație);
- să utilizeze uneltele de scris în vederea executării unor sarcini date;
- să descopere că scrierea îndeplinește anumite scopuri, cerințe sociale și să se folosească de această descoperire;
- să respecte poziția corectă a corpului în timpul scrierii.

Grup țintă: copiii grupei mari;

Resurse umane: copii, părinți, cadre didactice.

Planificarea conținuturilor:

NR. CRT	TEMA	DATA
1.	PUNCTUL	4.10.2024
2.	PUNCTUL	11.10.2024
3.	LINIA ORIZONTALĂ	18.10.2024

4.	LINIA ORIZONTALĂ	25.10.2024
5.	LINIA VERTICALĂ	8.11.2024
6.	LINIA VERTICALĂ	15.11.2024
7.	LINIA OBLICĂ	22.11.2024
8.	LINIA OBLICĂ	29.11.2024
9.	CÂRLIGUL	06.12.2024
10.	CÂRLIGUL	13.12.2024
11.	COMBINAȚII	10.01.2024
12.	EVALUARE	17.01.2024
13.	BASTONAȘUL	31.01.2024
14.	ZALE	7.02.2025
15.	CERCUL	14.02.2025
16.	PĂTRATUL	21.02.2025
17.	TRIUNGHIUL	28.02.2025
18.	DREPTUNGHIUL	7.03.2025
19.	COMBINAȚII	14.03.2025
20.	OVALUL	21.03.2025
21.	LINIA CURBĂM DESCHISĂ	28.03.2025
22.	LINIA CURBĂ DESCHISĂ	4.04.2025
23.	SPIRALA	11.04.2025
23.	LINIA ȘERPUITÂ	02.05.2025
24.	COMBINAȚII	09.05.2025
25.	BUCLA	16.05.2025
26.	NODULEȚUL	23.05.2025
27.	COMBINAȚII	30.05.2025
28.	COMBINAȚII	06.06.2025
29.	COMBINAȚII	13.06.2025
30	EVALUARE FINALĂ	20.06.2025

MODALITĂȚI DE EVALUARE:

1) Observarea sistemică a comportamentului preșcolarilor, atât individual cât și colectiv;
2) Aprecieri individuale și colective;
3) Activități demonstrative pentru părinți;
4) Diplome;
5) Autoevaluare.

Sugestii metodologice:

Această activitate opțională urmărește pregătirea copiilor pentru scris, o activitate complexă, dificilă deoarece implică atât efort intelectual cât și fizic în reproducerea semnelor grafice.

Preșcolarii folosesc de la grupa mică instrumente de scris cu ajutorul cărora trasează diferite forme. Conținutul activității opționale este determinat de cerințele cărora trebuie să le facă față copiii înainte de începerea învățării scrisului propriu-zis. În acest sens se urmărește pregătirea exercițiilor pe care le efectuează copiii începând cu exerciții pentru dezvoltarea mușchilor mâinii, poziția mâinii față de creion și poziția corpului la masa de scris. Astfel, am prezentat părinților propunerile pentru activitatea opțională, iar aceștia au optat pentru desfășurarea activității opționale care presupune pregătirea copiilor pentru scris, în vederea integrării cu succes în clasa pregătitoare.

În cadrul acestui tip de opțional, copiii se vor folosi doar de degetele de la mânuță și palmă pentru a muta materialele (pe rând, câte unul) dintr-un recipient în altul. Înainte de fiecare exercițiu se realizează o demonstrație: arătați copiilor cum anume trebuie să procedeze și explicați în termeni cât mai simpli. Fiți atenți și corectați mișcările, explicați că scopul jocului este de a muta corect obiecte. Ca material se pot folosi diverse obiecte, jucării pe care le avem în casă: lego, cuburi de lemn, pompoane colorate, arahide, capace de la sticlele de plastic, bomboane ambalate etc

Pentru a complica exercițiul folosiți un recipient în care sunt amestecate două tipuri de materiale/obiecte și cereți copiilor să le sorteze și să le așeze în recipiente diferite.

Dacă cei mici sunt dornici să continue, schimbați materialele și repetați de câte ori își doresc.

BIBLIOGRAFIE:

1. Casteilla A., *Scrierea cursivă modernă*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1977;
1. M. Preda, D. Ghiea, R.V. Țăpescu, Creionel – *Caiet pentru exerciții grafice*, Editura Diana, Pitești, 2010;
2. *Buletin informativ*, MECT, ISJ Sălaj, CCD Sălaj, Zalău, 2007;
3. *Curriculum pentru învățământul preșcolar*, MECTS 2008.

PROIECT DIDACTIC

Teslariu Lihor Raluca,
Grădinița cu P.N. Căpușneni,
Școala Gimnazială „Ștefan Ciobotărașu" Lipovăț

Tema anuală: „Cine sunt/suntem?"
Tema săptămânii: „Familia mea!"
Tema activității: „Portret de familie"
Domeniul experiențial: Limbă și comunicare (DLC) și Om și societate (DOS)
Categoria de activitate: Educarea limbajului și activitate practică
Tipul de activitate: evaluare a cunoștințelor
Mijloc de realizare: convorbire și activitate practică (lipire, îndoire)
Scopul activității: Dezvoltarea limbajului, dezvoltarea intensă a gândirii. Trezirea interesului față de subiectul zilei prin intermediul unui set de întrebări.
Dimensiuni ale dezvoltării**:**

1. Ascultarea activă a mesajului pentru înțelegerea și receptarea lui
2. Exprimarea orală a mesajului, a emoțiilor etc.

Comportamente vizate:
1.1. Exersează, cu sprijin, ascultarea activă a unui mesaj, în vederea înțelegerii și receptării lui (comunicare receptivă)
1.2. Demonstrează înțelegerea unui mesaj oral, ca urmare a valorificării ideilor, emoțiilor, semnificațiilor etc. (comunicare expresivă)
2.1. Demonstrează capacitate de comunicare clară a unor idei, nevoi, curiozități, acțiuni, emoții proprii (comunicare expresivă)
2.2. Respectă regulile de exprimare corectă, în diferite contexte de comunicare
2.3. Demonstrează extinderea progresivă a vocabularului.
Obiective operaționale: la sfârșitul activității preșcolarii vor fi capabili:
O1- să-și descrie părinții
O2- să răspundă la întrebări folosind limbajul verbal, referindu-se atât la contextul prezent cât și la alte contexte
O3- să recunoască membrii familiei din fotografiile puse la dispoziție
O4- să prezinte activitățile gospodărești desfășurate în casa lor.
Metode și procedee: conversația, explicația, demonstrația, expunerea;
Mijloace didactice: lipici, fotografii cu familia, fișe,
Forme de organizare: frontal, individual.
Durata activității: 30 de minute

BIBLIOGRAFIE:

1. *Curriculum pentru educație timpurie*, MEN, 2019;
2. *Piramida cunoașterii, Repere metodice*, Lolica Tătaru, Adina Glava, Editura Diamant, 2014.

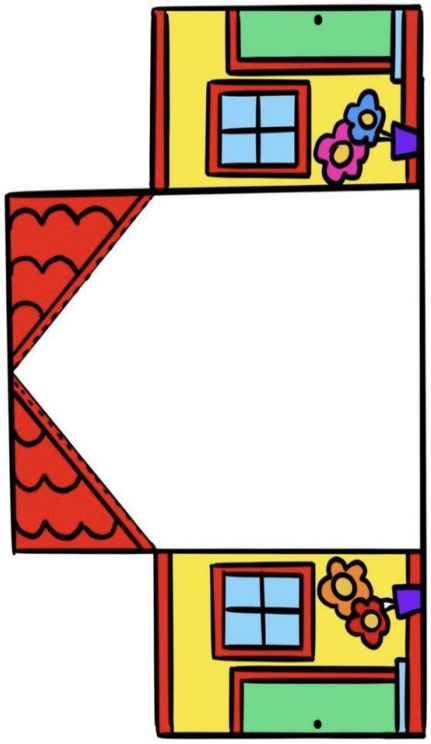
Nr. crt.	Etapele activității didactice	Ob. op.	Conținutul instructiv-educativ	Strategia didactică			Evaluare
				Metode și procedee	Mijloace didactice	Forme de organizare	
1.	Moment organizatoric		Crearea condițiilor necesare desfășurării activității: -asigurarea unui climat favorabil; -așezarea scăunelelor în semicerc; -pregătirea materialului didactic pentru desfășurarea activității.	Conversația		Frontal	
2.	Captarea atenției		Se realizează prin introducerea elementului surpriză: cutia de la Frunzărel. *Frunzărel a plecat mai departe, să găsească altă grădiniță cu alți copii frumoși și cuminți ca voi, dar înainte să plece mi-a lăsat o cutie spunându-mi așa: să deschizi această cutie doar acolo unde vei găsi liniște, pace și iubire. Copii, vom face liniște pentru a descoperi ceea ce ne-a lăsat Frunzărel.* Educatoarea va scoate din cutie un bilețel. *Dragi copii, eu mi-am continuat călătoria, dar pe voi nu v-am uitat, v-am lăsat o mică surpriză. Înainte de a primi surpriza, trebuie să*	Conversația	Trăistuța fermecată	Frontal	Capacitatea de concentrare și atenție a preșcolarilor

			răspundeți la câteva întrebări legate de tema săptămânii: Familia mea.				
3. **4.**	Anunțarea temei și a obiectivelor Dirijarea învățării		Copii, după cum ne-a scris Frunzărel, va trebui să răspundem la o serie de întrebări legate de tema săptămânii: Familia mea. După ce vom răspunde corect la întrebări, ne vom așeza la măsuțe și vom realiza portretul familiei. Copiii se vor așeza în semicerc, iar doamna educatoare va începe activitatea. „Ne pregătim de activitate,/ Gura e închisă/ Ochișorii privesc/ Urechile ascultă,/ Mânuțele se odihnesc/ Picioarele stau liniștite,/ Creierul gândește/ Răspunsuri corecte/ Gurița grăiește!” Educatoarea va rosti o serie de întrebări, urmând ca după fiecare întrebare, copiii să ofere răspunsul corect.	Conversația Explicația Conversația	Povestea	Frontal Frontal	Aprecierea comportamentelor copiilor din timpul citirii bilețelului Evaluez capacitatea preșcolarilor de a asculta cu atenție vorbele educatoarei,
5.	Obținerea performanței	**O1** **O2** **O3**	*Copii, am observat că ați ascultat cu atenție acest bilețel. Frunzărel va fi foarte încântat dacă veți răspunde la o serie de întrebări:* Eu adresez o întrebare și va răspunde copilul	Conversația Problematiza-rea Conversația		Individual Frontal	Evaluez capacitatea preșcolarilor de a răspunde corect la întrebări

			care este numit. 1.Din cine este formata familia ta? 2.Câți membri are familia ta? 3.Ai frați sau surori? 4.Cum este mama ta? Dar tatăl tău? 5.Cum te înțelegi cu frații tăi? 6.O ajuți pe mama ta la treburile gospodărești? Dacă da, în ce fel? 7.Spune-mi ceva frumos despre părinții tăi. 8.Ce-i place fratelui sau surorii tale să facă? 9.Care este activitatea ta preferată? După ce au răspuns la întrebări, copiii se vor așeza la măsuțe unde vor realiza portretul familiei lor. „5 degețele sus și jos/ 4 degețele stânga-dreapta/ 3 degețele poc-poc-poc/ 2 degețele sus și jos/ 1 degețel facem liniște”.				
6.	Asigurarea retenției și a transferului	**O4**	După ce au răspuns la întrebări, facem un scurt rezumat despre răspunsurile primite.	Conversația Explicația	Imagini decupate cu membrii familiei	Frontal	Evaluez capacitatea de a alege membrii potriviți ai familiei
7.	Evaluarea activității		Educatoarea va trece pe la fiecare copil și va observa cine a îndeplinit sarcina corect. Cine a realizat portretul familiei complet.	Explicația	Fișa de lucru	Individual	Capacitatea copiilor de a identifica corect simbolurile care apar în poveste.

8.	Încheierea activității		Voi face aprecieri generale și individuale asupra modului de participare la activitate și voi oferi copiilor stimulente și câte o surpriză dulce.	Conversația		Frontal Individual	

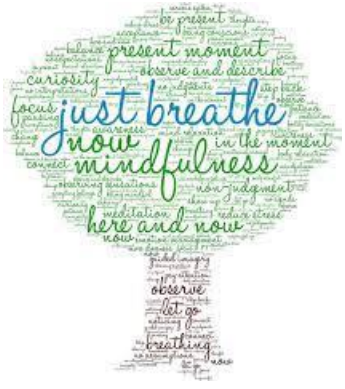
Anexe

STAREA DE BINE – PROFESIONAL ȘI PERSONAL

prof. Turbatu Balan Dorinela,
Grădinița cu P.P. nr. 18 Vaslui

Acest material a fost realizat ca urmare a derulării proiectului Erasmus+ ***„Armonie- Oportunități- Stare de bine”*** **(Nr. de referință: 2023-1- RO01-KA122-SCH-011765),** în perioada 1 septembrie 2024 - 31 mai 2024, în cadrul Grădiniței cu Program Prelungit nr. 18 Vaslui.

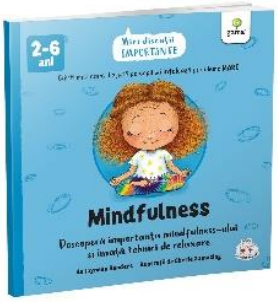

Exercițiul „Clopoțelul conștienței”

Un clopoțel fermecător devine ghidul în această călătorie sonoră. Copiii închid ochii și își lasă mințile să danseze doar cu sunetul clopoțelului, călătorind prin lumea plină de liniște dintre sunete.

Fiecare sunet devine o notă muzicală, iar spațiul dintre sunete devine o pauză minunată de conștiență. Acest exercițiu de mindfulness pentru copii devine o călătorie sonoră în care copiii învață să își regleze atenția și să găsească pacea în ritmuri simple, transformând sunetul într-un companion al liniștii interioare.

- **Exercițiul „Mindfulness cu ochii închiși”**

Așezându-se confortabil, copiii își închid ochii și își îndreaptă atenția către respirație. Fiecare inspirație aduce liniște, iar fiecare expirație aduce eliberare. Acest exercițiu de mindfulness pentru copii este o călătorie interioară prin care cei mici descoperă comorile liniștii ascunse în fiecare respirație. Concentrarea pe acest act simplu devine un mijloc de a naviga în lumea interioară, găsind calm în mișcarea respiratorie.

Astfel, copiii devin călători într-un peisaj liniștit al propriei lor conștiințe, iar respirația devine puntea către echilibru și armonie.

- **Exercițiul –„Respirația fluturelui”**

În această călătorie imaginară, copiii devin fluturi grațioși care dansează pe aripi delicate ale respirației. Inspiră deschizând aripi, iar expirația închide aripile într-un dans fluid. În această lume a respirației delicate, copiii devin artiști ai propriului lor dans respirator. Prin acest exercițiu ludic de mindfulness, copiii descoperă că respirația poate fi o experiență plină de frumusețe și grație, transformând acest act aparent simplu într-un mijloc de a călători în lumea interioară a propriilor emoții.

- **Exercițiul „Vizualizarea cu balonul de energie”**

În acest exercițiu, copiii sunt invitați să-și imagineze că au un balon de energie în mâini. Inspiră profund, umflând balonul, simțind cum energia pozitivă se acumulează. La expirație, eliberează ușor aerul din balon, imaginându-și cum toată tensiunea și neliniștea sunt eliberate în aer. Acest exercițiu jucăuș de mindfulness îi ajută pe copii să conștientizeze și să elibereze energia tensionată, oferindu-le o senzație de ușurare și calm în prezentul imediat.

- **Exercițiul „Mindfulness prin simțuri”**

Descoperind un obiect cu toate simțurile, copiii intră într-o călătorie senzorială captivantă. Prin atenție la textură, miros și culoare, devin exploratori ai detaliilor, călătorind într-o lume senzorială plină de poveste. Acest exercițiu de mindfulness dezvoltă conștiența senzorială și le oferă copiilor mijloacele de a explora și aprecia lumea lor într-un mod nou și captivant.

- **Exercițiul „Culorile împăcării”**

Copilul alege două culori și pictează cu ele un tablou al armoniei. În această călătorie în lumea emoțiilor colorate el face cele două culori “să danseze” pe pânză precum emoțiile pe care le simte, experimentează amestecarea acestora așa cum amestecă emoțiile zi de zi, creând o paletă de nuanțe care exprimă echilibrul interior. În această călătorie creativă de mindfulness, copilul descoperă că fiecare culoare are propria sa poveste și emoție asociată, transformând actul de colorare într-o modalitate expresivă de a explora și comunica sentimentele.

- **Exercițiul „Călătoria cu balonul de aer cald”**

Copiii sunt invitați să se așeze confortabil și să își imagineze că sunt pe un balon de aer. Inspiră adânc, simțind cum balonul se ridică, și expiră,

lăsându-l să coboare ușor. Acest exercițiu de mindfulness este o călătorie imaginară ce le oferă copiilor experiența relaxării, conectându-i la ritmul propriilor respirații și învățându-i să gestioneze stările de agitație.

(resurse dobândite în cadrul cursului „*MINDFULNESS – Breathing Technique that is changing the 21st Century Classroom”*, desfășurat în perioada 27 aprilie- 3 mai 2024 în Split, Croația)

PROIECT DIDACTIC

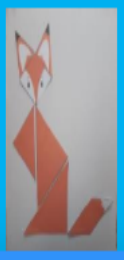
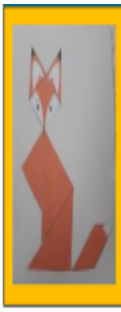
înv. Acatrinei Fira
Școala Gimnazială „Mihai Eminescu”, sat Laza

DATA:
CLASA: pregătitoare
UNITATEA DE ÎNVĂŢĂMÂNT:
PROPUNATOR:
ARIA CURRICULARĂ: Arte
DISCIPLINA: **Arte vizuale și Abilităţi practice**
UNITATEA TEMATICĂ: „Vulpea vicleană”
SUBIECTUL LECŢIEI: **Tehnica Tangram „Vulpea și corbul”**
FORMA DE REALIZARE: **activitate integrată**
Arte vizuale și abilități practice
Comunicare în limba română
Muzică și mișcare
TIPUL LECŢIEI: formare de priceperi şi deprinderi
SCOPUL: ● formarea capacității de a decupa și asambla materiale în scopul obținerii unui produs finit.
COMPETENE SPECIFICE:
ARTE VIZUALE ȘI ABILITĂȚI PRACTICE
2.1 identificarea unor caracteristici ale materialelor întâlnite în mediul apropriat;
2.3 realizarea de obiecte / construcții folosind materiale ușor de prelucrat și tehnici simple;
2.5 explorarea de utilizări în contexte variate a obiectelor/ lucrărilor realizate prin efort propriu.
COMUNICARE ÎN LIMBA ROMÂNĂ
1.2. identificarea unor informaţii variate dintr-un mesaj scurt, rostit clar şi rar;
1.4 exprimarea interesului pentru receptarea de mesaje orale, în contexte de comunicare cunoscute.
MUZICĂ ȘI MIȘCARE
3.1 interpretarea unui cântec cu mişcări sugestive repetate.
OBIECTIVE OPERATIONALE:
O1: să recunoască culorile primare, binare şi nonculorile pe cercul cromatic;
O2: să precizeze modul de obţinere a fiecărei culori binare în parte;
O3: să sesizeze diferenţele dintre diverse tipuri de tehnici folosite pentru realizarea produselor;
O4: să confecționeze un produs finit din diferite tipuri de materiale, respectând tehnicile de lucru și asamblare;
O5: să analizeze lucrarea proprie şi lucrările colegilor ţinând cont de criteriile de evaluare precizate în timpul orei;
STRATEGII DIDACTICE:
A) RESURSE PROCEDURALE: conversaţia, explicaţia, exerciţiul, demonstaţia, turul galeriilor
B) RESURSE MATERIALE: planșă steaua culorilor, planşe demonstative, coli colorate (portocaliu și gri), lipici , coli albe, caietul de creație 5
C)FORME DE ORGANIZARE: frontală, individuală
RESURSE TEMPORALE: 40 min. + 10 min. activități în completare
RESURSE UMANE: 27 elevi
RESURSE SPATIALE: sala de clasă

BIBLIOGRAFIE:

1. Cerghit, Ioan, 2006, *Metode de învăţământ*, Iaşi, Ed. Polirom
2. Rotaru, Maria, Dumbravă, Maria, 1996, *Educaţia plastică în învăţământul primar,* Craiova, Editura „Gheorghe Cârţu”
3. MECTS- Programa şcolară pentru disciplina Arte vizuale şi Abilităţi practice aprobată prin ordin al ministrului Nr. 3418/19.03.2013

ETAPELE DE LUCRU	MATERIALE/INSTRUMENTE FOLOSITE
    Decuparea figurilor geometrice	-foarfecă - pătratul Tangram
 Asamblarea fără lipire 	-figurile decupate
 Lipirea figurilor conform modelului 	-figurile decupate - carton -lipici

ETAPELE LECŢIEI	Ob. op.	CONŢINUTUL INSTRUCTIV - EDUCATIV	STRATEGII DIDACTICE			Evaluare
			Metode şi procedee	Resurse materiale	Forme de organi-zare	
1. Moment organizatoric 1’		➢Asigurarea condiţiilor necesare bunei desfăşurări a activităţii.	conversaţia		Frontal	
2. Captarea atenţiei 5’		➢Se citesc câteva ghicitori ce au ca răspuns culorile. ➢ Se intonează cântecul „Culorile”. https://www.google.com/search?q=culorile Propun elevilor rezolvarea unui rebus. Pe verticală se va descoperi cuvântul „TANGRAM”. Vom discuta despre „pătratul magic”, despre formele geometrice din care este format, originea şi scopul pentru care poate fi utilizat.	conversaţia	Ghicitori Laptop, CD	Frontal	capacitatea copiilor de a răspunde corect la ghicitori

3. Discuţii pregătitoare 5'	**O1** **O2**	➢Le voi prezenta elevilor o planşă cu steaua culorilor. ➢Le voi cere elevilor să recunoască şi să denumească culorile primare (ROŞU, GALBEN, ALBASTRU) şi culorile binare. (care se obţin din amestecul a două culori primar: ORANJ, VERDE, MOV sau INDIGO.) ➢ Dar alb şi negru ce sunt? (nonculori) ➢ Voi ruga elevii să enumere culorile reci şi culorile calde. (albastru, verde, mov/ rosu, galben, oranj) ➢ De ce se numesc culori reci? (Se numesc aşa pentru că ele amintesc de culorile iernii, ale gheţii, ale apei, dând senzaţiade rece şi de frig.) ➢ De ce se numesc culori calde? (Se numesc aşa pentru că transmit bucurie, căldură, lumină, apropiere.) ➢La ce vă gândiţi când spun: roşu, albastru, galben, verde, violet, portocaliu? (....sânge, inimă....cer, apă....soare, grâu...iarbă, frunze...vinete, zambilă...foc, portocală)	conversaţia explicatia	Steaua culorilor	Frontal	capacitatea copiilor de a răspunde corect la întrebări
4. Anunţarea temei şi a obiectivelor 1'		➢Voi anunţa elevii că la această oră vom realiza o vulpe sau un vultur, folosindu-ne de pătratul TANGRAM. Vom folosi culori binare.				
5. Prezentarea şi intuirea modelului 5'		➢Le voi cere să privească pagina din manualul de creaţie 3, unde au redate modelele de lucrări. ➢Se prezinta lucrarea model şi voi iniţia o discuţie pe baza acesteia.	explicaţia conversaţia	video-proiector CD planşa model	Frontal	capacitatea copiilor de a răspunde
Prezentarea şi intuirea modelului **6. Explicarea şi demonstrarea modalităţii de realizare 5'**	**O3**	* Prezint elevilor modelul * Se observă lucrarea şi stabilim care sunt etapele de lucru ce urmează a fi parcurse. **Intuirea materialului didactic** * În urma observaţiilor voi discuta cu elevii despre materialele necesare pentru realizarea lucrării şi despre modul de lucru: - Ce materiale s-au folosit în realizarea acestei lucrări? - Ce tehnici de lucru au fost aplícate? - De ce instrumente şi materiale de lucru avem nevoie? Prezint etapele de lucru: - decuparea figurilor geometrice - asamblarea fără lipirea figurilor;	explicaţia demonstraţia	coli cartonat, lipici, beţişor frigărui	Frontal	

		- lipirea conform modelului Se enumeră regulile ce trebuie respectate în realizarea lucrării: utilizarea corectă și atentă a instrumentelor de lucru, aspectul estetic al produselor finale, încadrarea în pagină, acuratețea. ➢Le voi atrage atenţia elevilor că trebuie să lucreze îngrijit, fără să păteze sau să murdărească lucrarea sau să lase hârtiuțe pe jos.				
7. Exerciţii pentru dezvoltarea muşchilor mici ai mâinilor 1'		➢Le voi cere elevilor să facă exerciţii pentru încălzirea muşchilor mici ai mâinii: morişca, bătăi din palme, închidem şi deschidem pumnii, etc.	exercițiul		Frontal individual	
8. Realizarea lucrărilor plastice 17'	**O_3** **O_4**	➢Se asigură un fundal muzical. Le voi atrage atenţia asupra poziţiei corpului. Voi da indicaţii individuale suplimentare celor care vor avea nevoie, pentru a remedia greşelile constatate.	exercițiul		Frontal individual	capacitatea copiilor de a realiza lucrarea
9. Analiza, aprecierea şi evaluarea lucrărilor 5'	**O_5**	☺ Se vor afişa lucrările elevilor, se observă, se pun întrebări şi se fac aprecieri fără a se face clasamente. ☺ Sunt anunțate criteriile de evaluare, care să-i ajute pe elevi să-şi analizeze autocritic propriile planşe, dar şi pe cele ale colegilor: 1. Decuparea corectă a elementelor componente; 2. Asamblarea corectă. 3. Claritatea imaginii; 4. Originalitatea imaginii; 5. Aspectul lucrării. ☺ Le voi solicita elevilor să efectueze o evaluare obiectivă a lucrărilor. ☺ Voi cere argumente pentru aprecierile făcute de elevi.	turul galeriei analiza comparatia conversaţia	Lucrarile elevilor	Frontal individual	Autoeva-luare Evaluare reciproca
Activitate recreativă		Vom asculta și interpreta cântecul ,,Vulpe tu mi-ai furat gâsca" și vom realiza mișcările sugerate de versuri.				
Încheierea activității		Fac aprecieri cu privire la activităţile desfăşurate atât din partea mea, cât şi din partea elevilor pe parcursul zilei.	conversația		frontal	Observarea sistematică a elevilor

TEST DE EVALUARE - FRACȚII

Achim Paula
Școala Gimnazială „Ștefan ce Mare” Alexandria, Jud. Teleorman

1. Unește fracțiile scrise în coloana din stânga cu denumirea lor consemnată în coloana din dreapta. Încercuiește cu roșu numitorul și cu verde numărătorii din fracțiile date.

2/8	o cincime
1/5	nouă zecimi
2/4	doi supra opt
9/10	două sferturi

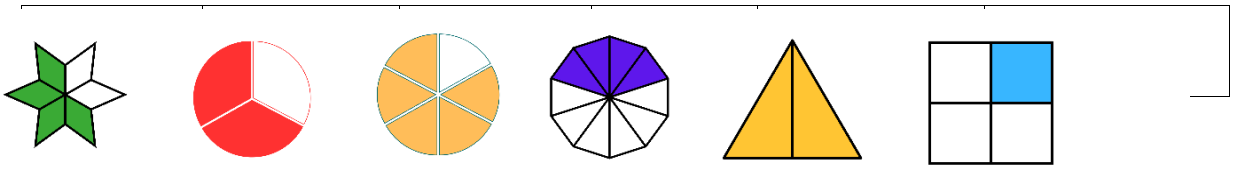
2. Reprezintă pe segmente următoarele fracții:

4/6	2/3
5/5	3/6

3. Colorează caseta care intersectează termenul cu propoziția care are legătură cu el.

	Are numitorul mai mare decât numărătorul	Arată în câte părți egale s-a împărțit un întreg	Are numitorul egal cu numărătorul	Se poate scrie ca fracție echiunitară	Arată câte părți au fost luate în considerare
Numărătorul					
Numitorul					
Fracția subunitară					
Fracția echiunitară					
Întregul					

4. Notează sub fiecare desen fracția care îi corespunde părții colorate, respectiv celei necolorate.

5. Marina i-a oferit mamei un buchet de flori ca acesta. Analizându-l mai bine, Maria încearcă să-i explice surorii cât reprezintă fiecare categorie de flori din întregul buchet. Te rog să o ajuți tu.

- margaretele reprezintă _____
- crizantemele reprezintă _____
- floarea-soarelui reprezintă _____

6. La petrecerea aniversară, Liliana a primit baloane inscripționate cu fracții. I-a provocat pe colegi:

- să așeze în ordine descrescătoare fracțiile care au numitor par. Dacă tu ai fi unul dintre colegii ei, cum le-ai aranja?

a) 3/3; 1/4; 2/4; 3/5, 5/7 b) 1/4; 2/4; 3/4; 4/4 c) 4/4; 3/4; 2/4; 1/4

- Să noteze fracțiile echiunitare și au găsit că sunt:

a) una b) două c) trei

- Să numere fracțiile subunitare și au spus că sunt:

a) cinci b) două c) șapte

7. Scrie semnele „<”, „>”, sau „ = ” între următoarele perechi de fracții:

1/5___4/5 ; 2/7____2/7; 9/10____3/10;
4/ 7___7/7; 6/8____3/8 2/4____ 1/2

8. La atelierul de creație, fiecare participant a realizat câte o lucrare constând în coronița primăverii, felicitări și umbrelușe cu lalele, reprezentate prin următoarele fracții.

Andrei spune că numărul felicitărilor este mai mare decât cel al coronițelor.
Viki adaugă că s-au confecționat mai puține umbrelușe cu lalele decât felicitări.
Miruna susține că au confecționat mai multe colaje decât felicitări?

a) Cine are dreptate? De ce? b) Câți elevi au participat la atelierul de creație?

_____
_____
_____
_____
_____

9. Mircea are 48 de lei. Merge la librărie și cheltuie jumătate din sumă pe un penar. Din restul banilor își cumpără 6 caiete. Câți lei costă un caiet?

_____
_____
_____
_____

Se acordă următorul punctaj: Ex1- 12p.; Ex. 2- 8 p.; Ex. 3-15 p.; Ex. 4- 12 p.
Ex. 5- 6p. Ex. 6- 9 p.; Ex. 7- 12 p.; Ex. 8- 7 p; Ex. 9- 9 p. Oficiu -10 p.

Observații în urma evaluării testului „Fracții”

Item	**Observații**
Item 1	Au uitat să coloreze diferit numitorii și /sau numărătorii;

Item 2	Desenează segmente, le împarte în părți egale, dar nu colorează atâtea părți câte indicau numărătorii fracțiilor respective;
Item 3	Nu cunosc terminologia; Confundă numitorul cu numărătorul;
Item 4	Foarte puțin s-a greșit la acest item;
Item 5	Scrie doar culoarea florilor din buchet, fără a nota fracția;
Item 6	Alege varianta b care avea o așezare a fracțiilor în ordine crescătoare, deși cerința spunea să selecteze varianta în care ordonarea s-a făcut descrescător;
Item 7	Singura greșeală aici s-a înregistrat la compararea fracțiilor cu numitori diferiți, adică 2/4 cu 1/2;
Item 8	Aleg doar copilul Andrei, pentru că a fost primul scris, nu dau importanță și celorlalte enunțuri; La punctul b au răspuns incorect 30 de elevi, pentru că au adunat numitorii, deși corect era să adune numărătorii;
Item 9	Fac doar o operație prin care află jumătatea. La acest item am acordat punctajul maxim dacă au făcut 2-3 operații, pentru că au lucrat prin deducți;.

Măsuri de remediere şi ameliorare a rezultatelor:

- Discutarea greșelilor la nivel frontal și individual;
- Muncă suplimentară pentru elevii care au greșit cu exerciții asemănătoare acelora;
- Aplicarea cunoștințelor din acest capitol în rezolvarea unor probleme din capitolele următoare;

INTELIGENȚA EMOȚIONALĂ LA COPIII CU DIFICULTĂȚI DE INTEGRARE

p.i.p. Alexăndroae Roxana,
Școala Gimnazială „Constantin Motaș”, Vaslui
Prof. itinerant și de sprijin Gospodin Sorina Lăcrămioara
CSEI „Elisabeta Polihroniade”, Vaslui

Inteligenţa emoţională, conform lui P. Salovey şi J. Mayer (1990) presupune: percepţia corectă a emoţiilor, folosirea emoţiilor pentru a facilita gândirea (efectul iradiant al emoţiilor), înţelegerea profundă a semnificaţiei emoţiilor şi gestionarea emoţiilor. Reuven Bar-On (2000) vorbeşte despre inteligenţa socio-emoţională, luând în considerare factori intrapersonali, interpersonali care contribuie la creşterea adaptabilităţii, înţelegerii de sine şi a celor cu care intră în contact, interacţiuni pozitive cu ceilalţi.

Dezvoltarea inteligenţei emoţionale reprezintă înţelegerea şi gestionarea emoţiilor pentru a crea relaţii armonioase cu cei din jur, de aceea este foarte important să dezvoltăm de la etape timpurii și această latură a copilului. Perioada optimă de învățare a abilităților emoționale și deci de dezvoltare a inteligenței emoționale este dată chiar de primii ani din viața copilului, astfel, perioada prescolarității este esențială, deoarece atunci copiii învață vocabularul emoțiilor, asocierea dintre emoții și contexte de viață, exprimarea facială a emoțiilor, modalități de reacție la emoțiile celor din jur.

Emoțiile și sentimentele copilului cu CES însoțesc toate manifestarile lui, fie că este vorba de jocuri, de cântece, de activități educative, fie de îndeplinirea sarcinilor primite de la adulti. Ele ocupă un rol important în viața copilului și exercită în același timp o puternică influență asupra conduitei lui.

Competența emoțională pe care o dobândesc copiii desemnează abilitatea acestora de ași gestiona emoțiile, precum și de a recunoaște și de a se adapta la emoțiile celorlalți.

Cum arată un copil inteligent emoțional?

Copilul inteligent din punct de vedere emoțional:

• este conștient de emoțiile sale;
• recunoaște emoțiile celor din jur;
• comunică ușor despre ceea ce îl interesează sau îl procupă;
• știe să spună NU fără să-i rănească pe ceilalți;
• are un bun management al emoțiilor negative;
• are comportamente rezonabile chiar și atunci când lucrurile nu merg așa cum și-ar dori și nu abandonează o activitate, nici atunci când devine dificilă;
• are bine dezvoltat sistemul motivațional- de pildă, nu face unele activități doar pentru că i-ai cerut tu să le facă sau doar când stai lângă el și îl supraveghezi, ci le face pentru că a înțeles că sunt utile pentru propria dezvoltare și îi oferă beneficii;
• este sigur pe el în majoritatea situațiilor, iar atunci când simte că nu se descurcă, cere ajutorul;
• se adaptează rapid la situații/ persoane noi;
• nu îi este teamă să pună întrebări sau să își afirme preferințele;
• are prieteni cu care se relaxează dar de la care deopotrivă învață modele noi de comportament;

Inteligența emoțională este capacitatea: de a simți sentimentele (frica, bucurie, furie, tristețe) și senzațiile sale corporale (tensiune, destindere, prospețime, căldură, zgomote, contactul pielii, etc), de a fi conștient de toate aceste senzații și sentimente,

• de a le exprima;
• de a le identifica;
• de a le comunica cuiva;
• de a controla și a amâna impulsurile pentru un beneficiu mai mare sau important;
• de a recunoaște ce depinde de sine și ce aparține celuilalt.

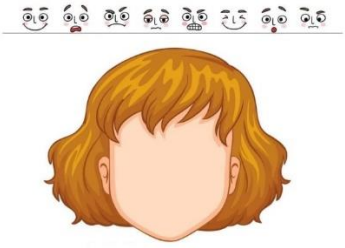
Pentru a dezvolta inteligența emoțională la copilul cu CES, familia - cadrele didactice implicate în recuperarea acestora – prietenii reprezintă „clik-ul" pentru a fi orientat spre succesul personal. Acest trio urmărește: dezvoltarea încrederi în sine, a curiozității, intenționalitate, autocontrol, capacitate de a iniția și întreține relații, capacitate de a comunica și cooperare/ conlucrare.

Așadar, copiii învaţă despre emoţii şi modul în care acestea pot fi gestionate corect în contextul interacţiunilor sociale. Experienţele lor în relaţiile cu ceilalţi îi ajută să înveţe despre regulile de exprimare a emoţiilor, despre recunoaşterea lor, despre reglarea emoţională. Educarea inteligenţei emoţionale este cheia unui parenting eficient – condiţie a dezvoltării armonioase a copiilor şi menţinerii sănătăţii mentale.

În acest demers pentru a facilita dezvoltarea emoționlă la copilul cu CES și integrarea lui cât mai ușoară alături de colegi, am realizat un proiect educațional „Terapie prin teatru"- cu activități care au motivat eleviii să se exprime liber, să-și manifeste emoțiile sale în diferite situații, dezvoltându-și inteligența emoțională.

De aceea, voi exemplifica câteva activități a proiectului:

✓ **În lumea emoțiilor!** - elevii au experimentat diferite emoții, transpuse în diferite situații din viața reală;

✓ **În oglindă!**

Jocurile în oglindă au ajutat copiii să recunoască și să identifice propiile sentimente și ale altora, aceasta fiind o parte importantă din dezvoltarea socio-emotională a acestora. Au exersat vorbirea corectă.

Prin aceste jocuri s-a urmărit dezvoltarea gândirii logice în strânsă relație cu dezvoltarea atenției, a memoriei voluntare și a auzului fonematic.

✓ **Puterea cuvântului!**

La această activitate elevii au urmărit un filmuleț educativ „Bunele maniere- Învățăm cuvinte magice" cu scopul de a se familiariza cu anumite expresii pe care trebuie să le folosească în viața de zi cu zi.

✓ **Un spectacol special!** – animale jucăușe – Lumea poveștilor

În concluzie, putem afirma că terapia prin teatru se dovedește a fi un atu valoros în dezvoltarea plenară a elevilor cu CES, dezvoltare care conduce la o mai bună integrare socială și dezvoltă inteligența emoțională a acestora.

Activitate „Emoțiile mele schimbătoare"

Scopul activității: Dezvoltarea abilităților de recunoaștere și gestionare a emoțiilor pozitive și negative la preșcolari, promovarea coeziunii de grup și învățarea prin joc.

Descrierea activității:

Am început activitatea discutând despre diferitele emoții pe care le simțim în diverse situații. Se va folosi un set de cartonașe cu imagini care ilustrează diferite emoții pentru a ajuta copiii să înțeleagă mai bine. Copiii vor forma un cerc și vor primi un cartonaș cu o emoție (pozitivă sau negativă). Fiecare copil va trebui să mimeze emoția de pe cartonaș, iar colegii vor ghici ce emoție este. După ce emoția este ghicită, profesorul va întreba copilul cum se simte când trăiește acea emoție și ce poate face pentru a se simți mai bine (în cazul emoțiilor negative).

Fiecare copil va alege aleatoriu un cartonaș cu o emoție și va răspunde la întrebări legate de acea emoție. Întrebările pot include: „Când ai simțit ultima dată această emoție?", „Ce ai făcut ca să te simți mai bine?", „Cum ai putea ajuta un prieten care simte această emoție?".

Am prezentat diverse tehnici de calmare, cum ar fi respirația profundă, număratul până la 10, îmbrățișarea unui prieten sau a unei jucării de pluș, desenatul sau ascultatul unei melodii liniștitoare. Am exersat aceste tehnici împreună și am învățat cum să le folosim atunci când simțim emoții negative. Copiii vor fi împărțiți în perechi și vor juca roluri în care unul dintre ei se confruntă cu o emoție negativă, iar celălalt îi oferă suport și ajutor folosind tehnicile de calmare învățate.

BIBLIOGRAFIE:

1. Băran-Pescaru, A. *Parteneriat în educaţie: familie–şcoală–comunitate,* Bucureşti: Editura Aramis, 2004;
2. Psychology Today*, Emotional Intelligence;*
3. NCBI, *Emotional intelligence and organizational effectiveness;*
4.https://www.facebook.com/106160464265906/posts/pentru-astazi-un-pic-despre-emotii-va propunem-un-joc-interesant-si-distractiv-v/246048760277075/

ŞCOALA PĂRINŢILOR- PĂRINȚI ACASĂ ȘI LA ȘCOALĂ PROIECT EDUCAȚIONAL

Înv. Bărbosu Lenuța
Școala Gimnazială „Gheorghe Cioată" Todirești, jud. Vaslui

Consilierea părinţilor reprezintă o necesitate a şcolii contemporane având în vedere criza pe care o traversează familia în societatea românească şi ale cărei simptome constau tocmai în restructurarea valorilor familiale tradiţionale, dezorientarea în privinţa mijloacelor educaţionale folosite în relaţia cu copiii, diminuarea simultană a rolului şi a autorităţii şcolii.

Se constată că în funcţie de interesul părinţilor faţă şcoală şi faţă de educaţia pe care o primesc copiii lor, se manifestă şi interesul copilului faţă de mediul școlar. Dacă pentru ei, succesul școlar este determinant pentru afirmarea într-o carieră, dacă aprobă și valorizează învățământul și pe reprezentanții acestuia, copilul va fi motivat în activitatea sa, mai adaptabil și mai înclinat spre acceptarea îndatoririlor legate de rolul său. Deși nu poate fi vorba despre o cauzalitate imediată și univocă, prestigiul pe care părinții îl atribuie școlii, sau dimpotrivă, dezinteresul față de aceasta, afectează în bine sau în rău imaginea sa despre succesul social.

Programul educațional „Părinți acasă și la școală" vine în ajutorul părinților care se simt neputincioși în lupta cu propriii copii, căci, din păcate, relația părinte-copil s-a transformat, în unele familii, în câmp de război. Nici unii, nici alții nu sunt învingători, de aceea școala ar trebui să găsească soluții să-i transforme în persoane a căror victorie deplină să fie EDUCAȚIA.

Scopul proiectului:

Obiectivul general al proiectului este implicarea părinților în viața școlii prin participarea la activitățile extrașcolare alături de elevi, prin organizarea de activități de tipul „Școala Părinților".

Obiectivele specifice ale proiectului:

- Diminuarea lipsei de interes din partea părinţilor faţă de educaţia şi de evoluţia copiilor;
- Întemeierea unei relaţii de colaborare între cadrele didactice şi părinţi, respectiv şcoală-familie, în organizarea şi desfăşurarea unor acţiuni comune;
- Înlăturarea barierelor de comunicare interpersonală: părinte-copil, părinte-profesor, copil-profesor;
- Creşterea implicării unui număr de 88 de părinţi în viaţa şcolii, pentru dezvoltarea şi formarea propriilor copii;
- Identificarea instrumentelor de comunicare dintre şcoală şi familie;
- Identificarea unor modalităţi de optimizare a colaborării dintre părinţi-părinţi şi părinţi-şcoală;

- Monitorizarea impactului activităţilor derulate asupra grupului ţintă;
- Dezvoltarea abilităţilor unui număr de **88 d**e părinți de a proiecta şi desfăşura în echipă un număr de **6 activităţi** extracurriculare până în iunie 2024.

Grup ţintă căruia i se adresează proiectul: 88 de adulți – părinții elevilor Şcolii Gimnaziale „Gheorghe Cioată" Todirești, Școlii Gimnaziale „Stroe S. Belloescu" Bârlad, Școlii Gimnaziale „Mareșal Constantin Prezan"Dumești – ciclul primar, și ai preșcolarilor de la Grădinița cu Program Prelungit „Norocel" Negrești-grupa mică, care își doresc să descopere şi să utilizeze o gamă cât mai largă de instrumente și metode bazate pe comunicare – disciplinare pozitivă;

Beneficiarii direcți și indirecți; copii, cadre didactice, comunitatea locală.

Durata proiectului; noiembrie 2023 – iunie 2024 (8 luni)

Modalități de implicare a părinților:

Întâlniri periodice cu părinții:

Organizarea întâlnirilor regulate (de exemplu, lunar sau pe module) în care părinții sunt invitați să discute direct cu cadrele didactice despre progresul academic al copiilor și despre orice alte aspecte relevante pentru educația acestora.

Workshop-uri și sesiuni de formare:

Desfășurarea de workshop-uri sau sesiuni de formare pentru părinți pe diverse teme educaționale sau practice, cum ar fi metode de învățare, gestionarea comportamentului, promovarea sănătății etc.

Voluntariat la școală:

Încurajarea părinților să se implice ca voluntari în diverse activități școlare, cum ar fi organizarea de evenimente, bibliotecă școlară, excursii educaționale sau alte activități extracurriculare.

Participare la evenimente școlare:

Invitarea părinților să participe la evenimente importante ale școlii, precum sărbători școlare, concursuri, spectacole, târguri educaționale etc.

Crearea unei platforme de comunicare eficiente:

Implementarea unei platforme online sau a unui grup de comunicare în care părinții pot primi informații actualizate despre activitățile școlare, comunicate, programul elevilor etc.

Proiecte colaborative acasă-școală:

Inițierea unor proiecte educaționale sau tematice care să implice colaborarea între părinți și copii, cu suportul cadrelor didactice. Aceste proiecte pot fi realizate acasă și prezentate apoi la școală.

Feedback și sugestii:

Încurajarea părinților să ofere feedback și sugestii pentru îmbunătățirea procesului educațional și a mediului școlar. Aprecierea opiniilor părinților și luarea în considerare a acestora poate contribui la creșterea implicării lor.

Grupuri de suport și de discuții:

Înființarea unor grupuri de suport sau de discuții între părinți în care să se poată împărtăși experiențe, să se discute probleme comune și să se ofere sprijin.

Monitorizarea, evaluarea și îmbunătățirea;

- panou al activităţii cu părinţii
- liste de prezență
- rapoarte de evaluare
- chestionare
- fişe de evaluare a activităţilor
- portofoliul proiectului
- inventar cu bune practici
- CD-ul care să cuprindă aspect din activitatea desfăşurată în cadrul proiectului,
- expoziţii tematice.

Alți parteneri implicați în proiect:

Primăria și Autoritățile Locale
Biblioteca Locală
Organizații Non-Guvernamentale (ONG-uri)
Poliția și Jandarmeria

PROIECT DIDACTIC

p.i.p. Borcan Lăcrămioara
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare" Vaslui

Disciplina: Opțional de educație financiară-1 oră/ săptămână
Clasa: Clasa a III-a
Unitatea de învățare: Cum să economisim în familie
Tema/ Subiectul: NEVOI ȘI DORINȚE
Tipul lecţiei: Lecţie de formare a priceperilor și deprinderilor
Obiectivul fundamental: Dobândirea de cunoştinţe și deprinderi referitoare la concepte de economisire, investiții

DESFĂȘURAREA LECȚIEI

1.Moment organizatoric

Asigur cele necesare desfășurării în bune condiții a lecției. Pregătesc materialele necesare pentru lecție.

2.Actualizarea cunoștințelor dobândite în lecția anterioară

Actualizez cunoștințele dobândite în lecția anterioară adresând întrebări legate de activitatea *Târgul de mărțișoare,* în care elevii au confecționat și au vândut mărțișoare.

„- Ce ați obținut în urma vânzării mărțișoarelor? Ce sunt banii? Ce faceți cu banii obținuți? Îi cheltuiți pe toți? Pe ce îi cheltuiți?"

3. Captarea atenției

Prezint elevilor trei borcane (pușculițe) și îi rog să își distribuie banii în ele.

„Puteți să realizați/ cumpărați tot ce vă doriți? Vă ajung banii? Care vă TREBUIE? Pe care le VREȚI? Care sunt cele mai importante? De ce credeți că am pus trei pușculițe?

„Astăzi, la ora de educație financiară, vom învăța despre nevoile și dorințele noastre, despre diferențele dintre ele, importanța lor.

Vom afla și cât de important este să economisim.

Care credeți că sunt cuvintele cheie?

Este important să aflăm mai multe informații despre aceste noțiuni?

5.Desfășurarea lecției

Cer elevilor să scrie cele trei cuvinte cheie pe etichete, apoi să lipească pe fiecare borcan câte o etichetă.

„Ce sunt nevoile, dar dorințele?"

Prezint materialul: *Despre nevoi și dorințe*

Ce cuvânt puteți asocia NEVOILOR, dar DORINȚELOR?

„Ce înseamnă să economisim? Este important să economisim?

Prezint materialul:

Educație financiară cu Ana și Radu - Episodul 5 – Economisirea

Cer elevilor să scrie cele trei cuvinte cheie pe etichete, apoi să lipească pe fiecare borcan câte o etichetă.

„Ce sunt nevoile, dar dorințele?”

Prezint materialul: Despre nevoi și dorințe

Ce cuvânt puteți asocia NEVOILOR, dar DORINȚELOR

„Ce înseamnă să economisim? Este important să economisim?

Prezint materialul:

Educație financiară cu Ana și Radu - Episodul 5 – Economisirea

Le cer elevilor să deseneze o nevoie, apoi o dorință.

Am observat că nu ați pus aceeași sumă de bani în cele trei pușculițe. De ce?

Prezint regula de bugetare 50/30/20, care spune că din venitul recurent, 50% trebuie să fie folosit pentru nevoi, 30% pentru dorințe și 20%pentru economii.

Cum considerați, acum, că trebuie să împărțiți banii obținuți din vânzarea mărțișoarelor, în cele trei borcane?

6.Asigurarea feed- back-ului

Formez patru grupe de elevi.

Prima grupă identifică nevoile scrise în ciorchinele de pe tablă (la începutul orei). A doua grupă identifică dorințele. A treia grupă alcătuiește un ciorchine pornind de la cuvântul ECONOMISIRE.

A patra grupă rezolvă sarcinile de pe fișa de lucru.

7.Evaluarea cunoștințelor

„A fost utilă această activitate? Argumentați!”

Apreciez activitatea elevilor.

Recomand elevilor să-și facă acasă trei pușculițe (NEVOI, DORINȚE, ECONOMISIRE), pentru a pune în practică noțiunile învățate.

BIBLIOGRAFIE:

1. Manualul Start FIN Modulul I
2. https://youtu.be/PNU4yY-Wc1o?si=zAyMnMUYpfdOoFfS
3. Educație financiară cu Ana și Radu - Episodul 5 – Economisirea
https://www.youtube.com/watch?v=j0dC5ZY0gqk

ACTIVITATE EXTRACURRICULARĂ „MULŢUMESC – CUVÂNT MAGIC”

prof. Breban Maria-Oana
Școala Gimnazială Găvojdia

ARGUMENT:

„<<Mulţumesc>> este cea mai bună rugăciune pe care o putem spune, iar eu o spun adesea, pentru că exprimă recunostinţă şi întelegere.” – *Alice Walker*

„Mulţumirea este începutul recunostinţei. Recunostinţa este mulţumire completă. Mulţumirea constă mai ales în cuvinte, recunostinţa se vede în fapte.” – *Henri Frederic Amiel*

„Există doar două moduri de a-ţi trăi viaţa: unul ca şi cum nimic nu e un miracol, altul ca şi cum totul e un miracol.” – *Albert Einstein*

I. SCOPUL ACTIVITĂŢII:

Încet, încet copiii din ziua de astăzi uită de multe ori să spună „Mulţumesc”.

Cu toate că încă din primii ani de viaţă, copiii sunt învăţaţi să spună „ Mulţumesc”, atunci când primesc ceva sau sunt ajutaţi. Cu timpul acest răspuns se automatizează, iar copilul va răspunde politicos fără să i se mai atragă atenţia, intuind situaţia potrivită şi necesară folosirii acestui cuvânt.

Multumim pentru că îi respectăm pe ceilalţi, deoarece a mulţumii este una dintre regulile importante ale unui comportament pozitiv, al unei educaţii însuşite corect; mulţumim pentru că ne simţim bine în urma ajutorului sau al cadoului primit de la cineva, vei mulţumi atunci când vrei să-ţi arăţi fericirea pentru ceea ce ţi s-a oferit; mulţumim pentru că suntem recunoscători; mulţimim pentru că dăm valoare lucrurilor ce ni se întâmplă – atunci când se constientizează însemnătatea faptelor celorlalţi şi mai ales cât de mult ne sunt nouă folositoare, spunem „Mulţumesc" deoarec îi preţuim.

Fiecare persoană ar trebui cel puţin o data în viaţă să spună „Mulţumesc".

De aceea, activitate are ca scop familiarizarea elevilor cu semnificaţia zilei de 11 ianuarie, Ziua Internaţională a cuvântului „Mulţumesc".

II. OBIECTIVELE ACTIVITĂȚII:

Cunoaşterea importanţei Zilei Internaţionale a cuvântului „ Mulţumesc";

Dezvoltarea respectului faţă de cei de lângă noi.

III. GRUP ŢINTĂ: preşcolarii şi elevii claselor CP-VIII ai Şcolii Gimnaziale Găvojdia, părinţi

IV. LOCUL DE DESFĂŞURARE:

Școala Gimnazială Găvojdia, Grădiniţa P.N. Găvojdia

V. RESURSE MATERIALE:

- felicitări, scrisori, semne de carte, diplome, bomboabe...

VI. RESURSE UMANE:

- preşcolari
- elevi
- părinţi
- cadre didactice

VII. FACTORI IMPLICAŢI:

- grădinița;
- școala;
- comunitarea locală.

VIII. REZULTATE AŞTEPTATE:

- implicarea activă a elevilor şi a preşcolarilor în procesul de iniţiere şi derulare a proiectului;
- manifestarea sentimentului de a mulţumi unor fiinţe dragi;

IX. MODALITĂŢI DE MONITORIZARE ŞI EVALUARE:

- imagini surprinse în timpul derulării activităţilor

X. PRODUSE ALE PROIECTULUI:

- scrisori de mulţumire;
- felicitări de mulțumire;
- mesaje de mulţumire;
- diplome.

XI. PROGRAMUL ACTIVITĂŢII:

Prezentarea pe scurt a istoricului acestei zile;

Realizarea unor scrisori, felicirări, semne de carte de mulţumire pentru profesori, părinţi, colegi,etc. şi chiar a unor diplome şi înmânarea acestora, rostirea cuvântului mulţumesc în diferite limbi...

„MULŢUMESC"
Ziua Internaţională a Cuvântului Mulţumesc

Când aţi spus ultima dată mulţumesc? Poate că aţi rostit cuvântul magic acum o clipă, ieri, în urmă cu o săptămână, un an sau poate niciodată. Dar nu vorbim despre acel mulţumesc pe care îl declari imediat după ce ţi-ai cumpărat o pâine proaspătă. Nu facem referire la acel mulţumesc spus din simplă politeţe sau pentru că eşti un om educat şi ai cei şapte ani de acasă. Facem referire la acel mulţumesc rostit cuiva drag din tot sufletul. Aşadar, când ai spus ultima dată mulţumesc din toată inima?

Cuvântul „Mulţumesc” apropie oamenii, îi uneşte şi-i determină să se bucure unul de altul. Deşi pare greu de crezut, cuvântul „mulţumesc” sporeşte binele şi fericirea comună!

Începând cu anul 1984, pe plan mondial s-a decis sărbătorirea zilei internaționale a cuvântului „Mulțumesc”. Această zi este sărbătorită pe data de 11 ianuarie și este motiv de bucurie pe tot globul. Este ziua în care poți să le arăți celor din jur cât de mult îi prețuiești și îi respecți. Nu se știe cu exactitate istoria acestei zile mai departe de anul în care a fost celebrată pentru prima dată.

În limba română cuvântul „mulțumesc” are o istorie frumoasă, o poveste ce reflectă valorile sale: recunoștință, prețuire, respect, comuniune. Cuvântul mulțumesc în limba română a provenit dintr-o hipercorectitudine fonetică. Mai corect, la baza sa a stat urarea „La Mulți Ani”. Această urare atât de cunoscută a devenit în timp prescurtată în „mulțan” mai ales în zona Ardealului. „Mulțan” a devenit „a mulțăni”, care în timp a evoluat la „a mulțămi”. Treptat, pe regiuni, și mai apoi pe tot întinsul teritoriului românesc, „a mulțămi” (care este încă utilizat și astăzi în anumite zone) a devenit „a mulțumi”. S-a pierdut astfel legătura cu urarea inițială, dar s-au născut verbul „a mulțumi” și cuvântul „mulțumesc”.

Cu toate acestea, există și altă opinie în legătură cu proveniența cuvântului „mulțumesc”. Acesta ar fi format la origine din cuvântul „mult(a)” și cuvântul „unire”, în formele lor din latină fiind adjectivul „multus, a, um”+ verbul „unesco”. Ambele povești, probabil, ascund sâmburele lor de adevăr, dar este de netăgăduit faptul că „mulțumesc” în forma sa actuală încapsulează sentimentul de recunoștință și de unitate.

În limba rusă, „mulțumesc” înseamnă „Să te păzească Dumnezeu!”. Cuvântul este „spasibo” format din „spasi Bog”, pază și Dumnezeu. În limba engleză știm cu toții răspunsul de gratitudine: „thank you”. Acesta provine de la verbul „think” care semnifică faptul că mă voi gândi la tine și nu voi uita binele pe care mi l-ai făcut. Se pare ca expresia „thank you” a fost folosită pentru prima dată în secolul al XII-lea. O poveste similară întâlnim și în Germania cu cuvântul „danke”. În franceză „merci” se referă la milostivenie sau grație divină. Aceeași poveste o întâlnim în italiană, cu „grazie”, și în spaniolă, cu „gracias”. În portugheză avem o altă conotație a cuvântului. „Obrigado” se referă la obligație, o promisiune de a întoarce binele care ți-a fost făcut.

Această sărbătoare este o ocazie minunată de a arăta recunoștința și aprecierea noastră față de oamenii din jurul nostru. Pentru aceasta nu trebuie decât să spunem cuvântul magic „Mulțumesc”. Deși acest cuvânt ar trebui să fie la ordinea zilei, Ziua Internațională a cuvântului „Mulțumesc” ne provoacă să îl folosim cu mai multă dragoste și respect, pentru a spori binele și fericirea comună în societatea noastră.

Dintre toate cuvintele „mulțumesc” are parcă una dintre cele mai frumoase povești.

Exista cuvinte care prin simpla lor rostire aduc bucurie, manifestă recunoștintă, însenineaza sufletul!

Aparent, „mulțumesc” este un simplu cuvânt, dar acest cuvânt, banal în aparență, poate fi extraordinar de puternic dacă îl încărcăm cu energia recunoștinței.

În spatele unui simplu „mulțumesc” stă inima ta! Stă bucuria de a dărui mulțumire și recunoștință, pur și simplu.

Am uitat să ne bucurăm de un zâmbet, am uitat să ne bucurăm de cuvinte simple, am uitat să ne bucurăm de cel mai simplu…MULȚUMESC!

Mulţumeşte!

Mulțumește pur și simplu!

Mulţumeşte din priviri, din gesturi, din cuvinte!

Mulţumeste-ţi ţie pentru că ai puterea de a rosti mulţumesc!

Mulţumesc luminii că nu m-a ocolit.

Mulţumesc bucuriei că a poposit la mine.

Mulțumesc cuvintelor care mă ajută uneori să îmi exprim gândurile.

Mulțumesc întâmplărilor care îmi aduc în cale oameni și fapte.

Mulţumesc cuiva, nu ştiu bine cui, pentru întâmplarea atât de bună, de miraculoasă, de a fi primit viaţă.
Mulțumesc iubirii care mă ajută să iert!
Mulțumesc!

Chiar în această clipă te îndemn să mulţumeşti divinităţii pentru viaţa pe care o ai, pentru faptul că eşti sănătos, mergi, vorbeşti, alergi, respiri, vezi, auzi, simţi şi poţi să guşti. Multumeşte-i lui Dumnezeu şi ţie însuţi pentru acoperişul pe care îl ai deasupra capului, pentru mâncarea din farfuria ta, pentru jobul pe care îl ai şi pentru stabilitatea financiară de care te bucuri. Multumeşte vieţii pentru bucuriile şi necazurile primite, toate te-au format şi te-au şlefuit astfel încât tu să ajungi la cea mai bună variantă a ta ca persoană. Fii recunoscător pentru gândirea ta limpede, pentru sentimentele tale sincere şi pentru faptul că eşti un om bun, incapabil să facă răutăţi gratuite.

Ridică-te de pe scaun, pune mâna pe telefon şi sună-i! Multumeşte-le părinţilor tăi pentru că ţi-au dat viaţă, te-au educat, te-au îngrijit, te-au susţinut şi te-au transformat într-un om de bine. Mulţumeşte-le părinţilor tăi pentru faptul că sunt îngerii tăi păzitori. Mulţumeşte întregii tale familii pentru simplu fapt că există în viaţa ta şi nu eşti singur. Mulţumeşte-le prietenilor tăi pentru că îţi sunt alături la bine şi la greu. Mulţumeşte-le celor care te-au rănit, fără ei nu ai mai fi avut astăzi lângă tine doar oameni loiali, sinceri şi iubitori. Mulţumeşte-le celor care te-au refuzat, fără ei astăzi nu ai mai fi fost fiinţa ambiţioasă şi capabilă în care te-ai transformat. Mulţumeşte-le celor care te-au făcut să plângi, fără ei astăzi nu ai mai fi apreciat adevărata bucurie şi fericirea lucrurilor simple. Mulţumeşte-i persoanei iubite pentru că se află în dreapta ta! Nu oricine are privilegiul de a-şi găsi jumătatea într-o lume atât de mare. Mulţumeşte copilului tău pentru fericirea pe care ţi-o dăruieşte zi de zi. Mulţumeşte oricui simţi nevoia să îi mulţumeşti! Oriunde te-ai afla, în orice limbă, oricui simţi, mulţumeşte! Mulţumindu-le lor, de fapt îţi mulţumeşti ţie pentru bunele alegeri pe care le-ai făcut şi îţi înfrumuseţezi propria viata!

Mulţumeşte universului şi divinităţii pentru viaţa pe care o trăieşti. Cu bune sau cu rele, TRĂIEŞTI şi îţi poţi îmbunătăţi toate aspectele vieţii! Poţi şi eşti capabil să trăieşti o viaţă echilibrată, frumoasă, prosperă, liniştită – exact aşa cum ţi-o doreşti!

De asemenea, în această zi îi putem învăța pe copii cum ar trebui să-și exprime cât mai frumos recunoștința față de părinți, dascăli și prieteni.

Mai mult, o idee bună pentru această zi ar fi să-i învățăm pe copii cum să spună „Mulțumesc” și în alte limbi.

Tradus cuvântul „Mulțumesc” în alte limbi este:

Germana-Danke; Italiana – Grazie; Engleza – thanks; Franceza – Merci; Ungureste – Kosonom sepen; Filandez – kiitos; Ceha – díky; Croata – hvala; Daneza – tak; Norvegiana – takk; Olandeza – bedankt; Poloneza –dzieki; Portugheza – obrigado; Spaniola – gracias; Suedeza – tack; Malaeza- Terima kaseh; Mongola – Tand baiarlalaa; Turca – tesekkur ederim; Esperanto – danko; Vietnameza – Lam on.

Ralph Marston ne îndeamnă- *„Fă-ți un obicei din a mulțumi, pentru a-ți exprima aprecierea, sincer și fără așteptări. Apreciază-i cu adevărat pe cei din jurul tău și vei vedea că nu ești singur. Apreciază cu adevărat viața și vei descoperi că ai mai mult de atât”.* Deci, în aceste clipe vă îndemn la un simplu MULŢUMESC chiar şi pentru micile contribuţii. Este la îndemâna oricui şi se serveşte oricând, de preferinţă cu un zâmbet.

Spune chiar acum MULŢUMESC din toată inima celor dragi! Oferă cuvântul magic împreuna cu o floare, o cutie cu bomboane, o cană personalizată, un cadou special sau o simplă îmbrăţişare. Cadoul oferit este simbolul care întăreşte recunoştinţa simţită!

XII. IMPACTUL PROIECTULUI:

- se doreşte ca atât preşcolarii, şcolarii cât şi persoanele adulte să nu uite a spune „MULŢUMESC!”;
- se doreşte a fi unul pozitiv pentru toţi factorii implicaţi în prezentul proiect.

BIBLIOGRAFIE:

1.Emmons, R. A., & McCullough, M. E. (2003). *The Psychology of Gratitude*. Oxford University Press.

2. Algoe, S. B., Haidt, J., & Gable, S. L. (2008). *Proposing a New View of Gratitude: The Social Functions of Gratitude*. *Social and Personality Psychology Compass*, 2(1), 311-319.
3. Mareș, A. (2003). *Dicționarul etimologic al limbii române*. Editura Saeculum.
4. Niculescu, M. (2001). *Etimologia cuvintelor din limba română*. Editura Albatros.

OPȚIONAL INTEGRAT

„Folclor și tradiții străbune din Moldova„

p.i.p. Buciumaș Maricica
Școala Gimnazială „Ștefan Cel Mare" Vaslui

Aria curriculară: CLR, MM, AVAP, DP
CLASA: a II-a
DURATA: 1 an școlar cu posibilitatea de prelungire
PROPUNĂTOR: p.i.p. Buciumaș Maricica
NR. ORE: 1 oră/săptămână

ARGUMENT

Strămoșii noștri ne-au lăsat o zestre bogată și plină de amintiri unele frumoase, altele dureroase.

Ceea ce ne-a rămas de la bravii noștri bunici sunt lucrurile ieșite din dibăcia și priceperea lor.

Acest lucru m-a determinat să propun acest opțional „Folclor și tradiții străbune din Moldova", deoarece doresc să pun în valoare frumusețea portului popular și a tradițiilor străbune.

Zona de unde eu provin este o zonă bogată în folclor și tradiții strămoșești, dar se mai și păstrează cu sfințenie .

Doresc să-i învăț pe elevii mei să iubească și să prețuiască obiceiurile străbune, să se mândrească cu faptul că „țara noastră este bogată în tradiții„ dar și să transmit mai departe ceea ce învață în cadrul acestor ore.

COMPETENȚE GENERALE

1. Dezvoltarea capacității de receptare a unor mesaje orale/scrise;
2. Dezvoltarea capacității de intonare , interpretare a unor cântece vechi;
3. Utilizarea unor tehnici specific de lucru prin folosirea unor diverse materiale și ustensile;
4. Dezvoltarea simțului estetic;
5. Dezvoltarea responsabilității, spiritului de cooperare;

COMPETENȚE SPECIFICE

CLR

1.1 să înțeleagă semnificația unui mesaj oral
1.2 să sesizeze corectitudinea unui mesaj scris
1.3 să manifeste interes pentru a comunica cu ceilalți, de a împărtăși din experiența proprie

MM

2.1 să intoneze și să interpreteze corect o linie melodică
2.2 să înțeleagă etapele de învățare a unor pași de dansuri populare din zona Moldovei
2.3 să aplice în practică cele învățate

AVAP

3.1 să observe modalitățile de realizare a unor produse tradiționale
3.2 să aplice în practică cele învățate în realizarea unui produs finit

DP
4.1 să manifeste toleranță și înțelegere
4.2 să învețe cum să coopereze și cum să colaboreze în cadrul grupului

CONȚINUTURI

1. Poezii folclorice din folclorul copiilor
2. Cântece specifice din zona Moldovei
3. Dansuri populare din zona Moldovei
4. Datini, obiceiuri și tradiții din zona Moldovei
   - de iarnă-Steaua
     - Plugușorul
     - Jocul caprei
   - de Paște- Încondeiatul ouălor
5. Șezători literare
6. Ateliere de creație:
   - Cusături pe etamină
   - Realizarea sticlei decorative
   - Realizarea și infrumusețarea muzeului clasei început în clasa I
7. Serbări școlare

MODALITĂȚI DE EVALUARE

- Muzeul clasei
- Popularizarea activităților pe site-ul școlii și pagina clasei
- Aprecieri verbale
- Serbări școlare/spectacole la nivelul școlii și nu numai

BIBLIOGRAFIE:

Preotul Ioan Antonovici -„Monografie – Istoria comunei Bogdana din plasa Simila, județul Tutova", „Monografie – Istoria comunei Laza", jud. Vaslui.
Bătrânii satului-Comunele: Bogdana,Văleni, Laza, jud. Vaslui

ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE

CLR ❖ ex. de exprimare corectă ❖ ex. de redactare a unor evenimente ❖ ex. de alcătuire orală/scrisă a unor enunțuri pe baza celor studiate ❖ joc de rol/ scenete	MM ✓ ex. reproducere a unor cântece auzite ✓ ex. de intonare corectă și redare a cântecelor învățate ✓ ex. de învățare a unor pași de dans popular
AVAP - ex. de realizare a unor produse prin utilizarea diferitelor materiale de lucru - ex. de muncă în echipă pentru realizarea unor produse	DP • ex. relaționare, cunoaștere, descoperire • ex. de exprimare a propriilor păreri

Planificare calendaristică

Nr. crt.	Unitatea de învățare	C.S.	Conținuturi	Nr. ore	Săptămâna	Obs.
1.	**„Folclorul străbunilor”**	1.1 1.2 2.1	• Cântece • Poezii •Dansuri populare	6	I-VI	

		2.2 3.2 4.1	•Activități practice			
2.	**„Datini și obiceiuri de iarnă”**	1.1 1.2 2.1 2.2 3.2 4.1	✓Legende populare ✓Dramatizări ✓Șezătoare literară ✓Activități practice	6	VII-XIII	
3.	**„Atelierul meșterului popular”**	3.1 3.2 4.1 4.2	➢Recuzita pentru serbare (Steaua, Plugușor) ➢Cusături – motive populare ➢Dramatizare	3	XIV-XVII	
4.	**„Datini și tradiții de primăvară”**	1.1 2.1 2.2 3.1 4.1 4.2	Șezătoare literară Dramatizări Dansuri populare	3	XVIII-XXI	
5.	**„Atelierul de creație”**	3.1 3.2 4.1 4.2	❖ Împletituri ❖ Cusături-șervețele ❖ Încondeierea ouălor de Paște	6	XXVII-XXXIII	
6.	**„Hai la joc”**	2.2 3.2 4.2	▪ „Joc în doi” ▪ Serbare școlară	1	XXXIV	

STRATEGII DE MENȚINERE A NIVELULUI OPTIM AL MOTIVAȚIEI PENTRU ÎNVĂȚARE

p.i.p. Ciobanu Anca Flavia
Școala Gimnazială „Alexandru Ioan Cuza″ Vaslui

Menținerea motivației la elevii de clasa pregătitoare, chiar și la clasa I este esențială, având în vedere vârsta lor mică și nevoile specifice de dezvoltare. Aceste strategii pot ajuta la păstrarea interesului și entuziasmului pentru învățare. În următoarele rânduri intenționez să amintesc unele dintre strategiile pe care le-am aplicat la clasă, atât la clasa pregătitoare, cât și la clasa I.

1. Aprofundarea abilităților de literație la clasa pregătitoare, clasa I și a II-a. Lucrul sistematic și regulat este primordial pentru generațiile actuale.

Poveștile auditive, ilustrate bazate pe atenție auditivă, învățare progresivă a literelor, e-book, textele invită la citire repetattă oferind sentimentul de reușită pentru fiecare copil.

Planul de literație„ Cititori sclipitori″ de la Twinkl https://www.twinkl.ro/resource/one-step-formarea-abilitatilor-de-literatie-la-prescolari-si-la-scolarii-mici-ro-os-1727073605 prin care se exersează citirea încă din perioada alfabetizării-decodarea fonetică, vocabular, conștientizare fonologică și fonemică,

fluență și comprehensiune este de un real ajutor. Astfel, copiii pot citi povești încă de la clasa pregătitoare. Ilustrațiile conțin texte simple, trezind entuziasmul citirii unei povești întregi cu fiecare literă învățată. Se oferă satisfacție imediată pentru fiecare literă în parte.

În perioada 0-6 ani se recomandă a le fi citite poveștile de către un adult.

De la 6, 7 ani se pot folosi cărțile de pe cele 9 niveluri prevăzute în planul de literație propus de Twinkl. Cărțile de nivel 1 sunt lucrate astfel încât descriind imaginile, ilustrațiile semnificative se creează poveștile. Sunt utile și poveștile audio, creându-se astfel povești noi.

La 7-8 ani copiii pot folosi cărțile din următoarele niveluri, mai avansate sau în scop remedial pentru elevii care au rămas în urmă.

2. Învățarea prin joc

- ✓ **Jocuri educative**: Integrarea jocurilor care implică numere, litere sau exerciții logice ajută copiii să învețe fără a simți că sunt forțați să participe la activități școlare. **Activități interactive**: Jocurile de rol și activitățile care implică mișcare mențin copiii angajați și motivați. (silabisire cu rime amuzante etc.)

3. Feedback pozitiv și încurajare

- ✓ **Laudele sincere**: Recunoașterea eforturilor copiilor, mai degrabă decât doar rezultatele, îi încurajează să continue. **Stimulente verbale**: Folosirea frazelor pozitive precum „Foarte bine, ai reușit!" sau „Îmi place cum ai rezolvat această problemă!" crește încrederea în sine.

4. Crearea unei rutine plăcute

- ✓ **Structură clară**: O structură previzibilă îi face pe copii să se simtă în siguranță și să știe la ce să se aștepte. **Pauze regulate**: Timpul pentru odihnă și joacă între activități ajută la menținerea interesului și a concentrării.

5. Activități creative

- ✓ **Artă și muzică**: Aceste activități stimulează creativitatea și aduc varietate, făcând ca procesul de învățare să fie mai atractiv. **Proiecte practice**: Construirea de machete, realizarea de colaje sau alte proiecte simple ajută la consolidarea conceptelor predate.

6. Implicarea poveștilor și a personajelor

- ✓ **Lecturi și povești captivante**: Învățarea prin povești ajută la dezvoltarea imaginației și a interesului pentru subiectele noi. **Personaje din cărți**: Crearea de activități în jurul personajelor preferate poate stimula motivația și curiozitatea elevilor.

7. Apelul la curiozitate

- ✓ **Întrebări deschise**: Învățătorul poate stimula curiozitatea elevilor prin întrebări care îi fac să gândească și să exploreze idei. **Experimente și observații**: De exemplu, observații despre natură sau experimente simple pot trezi interesul pentru știință.

8. Mediu de învățare atractiv

- ✓ **Clase colorate și decorate**: Un spațiu vesel și primitor stimulează dorința de a participa la activități. **Materiale didactice variate**: Utilizarea de carduri, afișe sau obiecte tangibile îi ajută pe copii să învețe mai ușor.

9. Personalizarea experiențelor de învățare

- ✓ **Adaptarea la interese**: Când subiectele abordate sunt legate de interesele lor personale, elevii sunt mai motivați să învețe. **Dificultate progresivă**: Activitățile trebuie să fie suficient de provocatoare încât să mențină interesul, dar nu atât de dificile încât să devină frustrante.

10. Învățarea în echipă

- ✓ **Activități de grup**: Cooperarea cu colegii în proiecte sau jocuri ajută la dezvoltarea abilităților sociale și face învățarea mai plăcută. **Concurență sănătoasă**: Micile competiții prietenoase îi pot motiva pe copii să se implice mai activ.

11. Implicarea părinților

- ✓ **Comunicare constantă**: Învățătorii pot colabora cu părinții pentru a susține activitățile de învățare acasă. **Proiecte de familie**: Temele care implică și părinții pot crea o punte între școală și casă, consolidând motivația.

Citirea asistată; Detectivii cuvintelor; Păpușica prietenoasă; Metoda super 6; Comprehensiunea pot fi metode eficiente de folosit în a motiva elevii spre învățare.

Aplicarea acestor strategii ajută la crearea unei experiențe de învățare stimulative și adaptate nevoilor copiilor din clasa pregătitoare și clasa I, din punctul meu de vedere.

BIBLIOGRAFIE:

1. Ames, C.A. (2022), *Motivația: Ce trebuie să știe profesorii?* University of Illinois at Urbana Champaign
2. https://www.twinkl.ro/resource/one-step-formarea-abilitatilor-de-literatie-la-prescolari-si-la-scolarii-mici-ro-os-1727073605

PROIECT DIDACTIC

p.i.p. Ciubotariu Gabriela
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare" Vaslui

DATA:
ARII CURRICULARE: Limbă şi comunicare, Arte, Educaţie fizică şi sport
TEMA: Magia culorilor şi sunetelor
SUBIECTUL: Costumul popular românesc
TIPUL LECŢIEI: interdisciplinară
SCOPURI:
S_1: Dobândirea de informaţii despre Ziua Naţională a României (Marea Unire, portul românesc, îndeletniciri);
S_2: Formarea priceperilor şi a deprinderilor de a decupa după şablon, de a croi şi de a lipi materialele sintetice;
S_3: Formarea şi dezvoltarea vocii (ambitus, flexibilitate, omogenitate) prin interpretarea cântecelor „Aşa-i românul", „Noi suntem români";
S_4: Dezvoltarea imaginaţiei creatoare, a sensibilităţii şi gustului pentru frumos.
OBIECTIVE OPERAŢIONALE: Pe parcursul şi la sfârşitul lecţiei, elevii vor fi capabili:
O_1: să prezinte evenimentele despre Ziua Naţională, pe baza materialului ilustrativ;
O_2: să realizeze „Costumul popular", prin trasare şi decupare după şablon, croire şi lipirea materialelor, respectând etapele de lucru;
O_3: să utilizeze culori semnificative acestui subiect, pe baza explicaţiilor primite, pentru decorarea costumelor populare;
O_4: să evalueze critic şi autocritic lucrările realizate, în funcţie de criteriile de evaluare propuse (respectarea temei de lucru, gradul de finalizare, originalitate, expresivitate, acurateţe);
O_5: să interpreteze corect şi expresiv cântecele „Aşa-i românul" şi „Noi suntem români", în colectiv, acompaniaţi de chitară;
O_6: să execute paşii corespunzători pentru realizarea horii, pe melodia „Alunelu'".
METODE ŞI PROCEDEE: conversaţia, dialogul dirijat, explicaţia, demonstraţia, observaţia, expunerea, activitate pe perechi.
MATERIAL DIDACTIC: planşa demonstrativă cu etapele de lucru, o lucrare model, prezentări powerpoint la videoproiector, costume populare, obiecte tradiţionale, jucării muzicale, chitară.

MATERIAL DISTRIBUTIV: cartoane A4 cu părţile componente ale costumului popular, pânză de culoare albă şi neagră, tricolor din material textil, hârtie glasată, cretă albă, creioane colorate, carioca, creion HB, foarfece, lipici solid, jucării muzicale (maracase).

MATERIAL BIBLIOGRAFIC:

- Stan Lucian – *„Abilitati practice – ghid metodologic pentru clasele I-IV”,* Bucureşti, Editura Aramis, 2002;
- Lucia Gruescu – *„Culegere de cântece pentru copii cu acompaniament”*, Editura Elapsis, Ploieşti, 1998;
- E. Ciobanu, M. Popescu –Marin – „*Dicţionar explicativ şi enciclopedic al limbii române*”, Editura Floarea Darurilor, Bucureşti, 1997.

OB. OPER.	CONŢINUT ESENŢIALIZAT	DESCRIEREA SITUAŢIILOR DE ÎNVĂŢARE
O_1	„- Ce reprezintă culorile florii puse în pieptul vostru? - În ce se îmbracă oamenii atunci când joacă hora de Ziua Naţională a României? - Cu ce alte ocazii mai poartă românii aceste costume?” COSTUMUL POPULAR „– Din ce este alcătuit costumul popular românesc? Dar costumul femeiesc?” port = îmbrăcăminte specifică unui popor, unei regiuni, unei perioade	**Moment organizatoric:** Se pregăteşte materialul didactic necesar desfăşurării lecţiei, se creează climatul necesar derulării acţiunii educaţionale. **Captarea atenţiei:** Se poartă discuţii despre floricica prinsă în pieptul fiecărui elev, despre drapelul României. Li se prezintă elevilor la videoproiector informaţii despre Ziua Naţională a României, însemnătatea acestei zile, paşii spre realizarea marii uniri. • Fond muzical: „*Imnul de Stat al României”.* • Interpretarea cântecului „*Ne-am născut în România”.* Metode şi procedee: conversaţia **Anunţarea temei şi a obiectivelor:** „– Astăzi vom realiza costumul popular românesc. Vom lucra pe perechi. Vom tăia, vom trasa după şablon, vom croi, vom lipi şi vom decora costumele populare. La sfârşitul orei vom organiza o expoziţie cu cele mai frumoase lucrări.” Se notează pe tablă titlul „Costumul popular”. Sunt prezentaţi doi elevi îmbrăcaţi în costume populare. • Recitarea poeziilor *„Românaşul”* şi *„Românculţa”.* „– Părţile componente ale costumului popular sunt: -bărbătesc: cămaşă (ie), pantaloni (iţari), brâu, vestă, cojoc, opinci. -femeiesc: cămaşă (ie), fustă, fotă (catrinţă, opreg), maramă, opinci.” Li se prezintă elevilor semnificaţia cuvântului „port”. Portul naţional românesc este considerat cel mai artistic şi cel mai distins dintre toate porturile populare. Portul românesc ca şi întreaga artă

		popular (arhitectura, crestăturile în lemn, ceramică) s-a născut şi a dăinuit pe teritoriul ţării noastre din cele mai vechi timpuri. Cusătura, arta cusutului şi a ţesutului sunt îndeletniciri foarte vechi. Sunt prezentate pe videoproiector costume populare din diverse regiuni ale ţării. Metode şi procedee: conversaţia, dialogul dirijat, explicaţia, activitate pe perechi.
O_2 O_3 O_5 O_4	Etapele de lucru: I. Decuparea şabloanelor II. Trasarea după conturul şabloanelor pe pânză III. Decuparea pânzei IV. Asamblarea şi lipirea componentelor decupate V. Decorarea iilor, a fustei	**Intuirea modelului şi a materialului prezentat:** Se vor purta discuţii privind modelul şi materialul prezentat. „– Ce materiale aveţi pe bănci?" (şabloane, pânză de culoare albă şi neagră, hârtie glasată de culoare albastră, cretă, creioane colorate, creion normal HB, carioci, foarfece, lipici solid). **Explicarea şi demonstrarea tehnicii de lucru:** Se prezintă planşa cu etapele de lucru. Li se prezintă elevilor care sunt etapele în realizarea lucrării. Metode şi procedee: explicaţia, expunerea
O_5 O_6		**Activitatea propriu-zisă:** Pe baza explicaţiilor anterioare, având în faţă planşa cu etapele de lucru şi lucrarea-model, elevii execută lucrarea propusă. Metode şi procede: exerciţiul, lucrul în perechi Fond muzical: *Grigore Leşe – „Bucovina", Gheorghe Zamfir – „Doina", Ciprian Porumbescu – „Baladă"* • Interpretarea cântecului *„Aşa-i românul", Nicolae Furdui Iancu*, cu acompaniament la chitară
	Criterii de evaluare: • Respectarea temei de lucru • Grad de finalizare • Originalitate • Expresivitate • Acurateţe	**Evaluarea lucrărilor:** Se realizează o expoziţie cu lucrările elevilor, ce urmează a fi analizate în mod obiectiv, după criteriile de evaluare propuse. Elevii fac curăţenie şi ordine, fiecare la banca lui, dovedind spirit de ordine şi disciplină. Metode şi procedee: observaţia, conversaţia, explicaţia. • Interpretarea cântecului *"Noi suntem români", Nicolae Furdui Iancu*. **Încheierea activităţii:** Se fac aprecieri globale şi individuale asupra modului în care elevii au participat la lecţie. Metode şi procedee: conversaţia. Elevii, îmbrăcaţi în costume populare, joacă o horă pe melodia *„Alunelu' "*.

	Sabloanele se pot găsi în caietul de ed. tehnologică, clasa a III-a, editura Aramis. 	

EXPERIENȚA MEA ERASMUS+ ÎN ISTANBUL: INOVAȚIE ȘI INCLUZIUNE ÎN EDUCAȚIE PRIN JOB SHADOWING

p.i.p. Ciupitu Florentina,
Școala Gimnazială „Alexandra Nechita", Vaslui

În perioada 28 octombrie - 1 noiembrie 2024, am avut oportunitatea de a participa la un proiect Erasmus de tip job shadowing în Istanbul, Turcia. A fost o experiență complexă, care mi-a permis să observ și să învăț din metodele pedagogice inovative aplicate în grădinițele și școlile din acest oraș plin de diversitate culturală. Programul a inclus sesiuni de observare a claselor preșcolare și primare, cu accent pe orele de matematică și robotică, dar și pe modul în care sunt sprijiniți elevii cu cerințe educaționale speciale (CES) în cadrul școlii.

La sosirea mea la școala din Istanbul, am fost primită cu multă căldură de cadrele didactice și de directorul instituției. Am beneficiat de o prezentare detaliată a sistemului educațional, axat atât pe integrarea tehnologiilor moderne în procesul de predare, cât și pe susținerea dezvoltării emoționale și sociale a elevilor. Un aspect important pe care l-am remarcat a fost atenția deosebită acordată elevilor cu cerințe educaționale speciale. Școala dispunea de personal specializat, inclusiv consilieri și logopezi, care lucrau în echipă cu profesorii pentru a crea un mediu incluziv, în care fiecare copil să se simtă valorificat. Angajamentul față de educația incluzivă m-a impresionat profund și m-a inspirat să explorez mai îndeaproape aceste abordări.

Am petrecut câteva ore într-o grupă de grădiniță, unde am asistat la activitățile de robotică. M-a surprins cât de bine se descurcau copiii cu noțiuni de bază despre robotică și programare. Profesorii utilizau materiale reciclabile pentru a-i ajuta pe copii să înțeleagă concepte precum secvențierea și logica, folosind jocuri interactive și activități de echipă. Atmosfera era una plină de entuziasm și curiozitate, iar copiii lucrau împreună, punându-și întrebări și experimentând diferite comenzi pentru a atinge obiectivele stabilite.

Observând interacțiunea și implicarea copiilor, am realizat cât de important este să le oferim posibilitatea de a experimenta activități variate, într-un mod accesibil și prietenos. În plus, am observat că profesorii au creat un mediu deschis, care încurajează socializarea și colaborarea între copii, indiferent

de nevoile lor specifice. Abordarea educației prin joc și tehnologie a fost inspiratoare, iar includerea naturală a copiilor cu CES mi-a dat idei valoroase pentru activitățile viitoare.

În următoarele zile, am participat la orele de matematică dintr-o clasă a doua, unde am observat o abordare foarte practică și interactivă. Profesorul structura lecțiile într-o manieră care implica întreaga clasă prin jocuri și probleme rezolvate în echipă. În loc de metodele clasice, copiii erau provocați să rezolve exerciții în grupuri mici, să își explice soluțiile și să găsească răspunsuri împreună. Această metodă era completată de aplicații digitale care facilitau învățarea interactivă, permițând elevilor să exerseze operațiile matematice într-un mod plăcut și competitiv.

O abordare care mi-a atras atenția a fost aceea de a folosi materiale vizuale și obiecte concrete pentru a explica conceptele matematice, în special cele mai dificile. Am remarcat că profesorul îi încuraja pe elevi să se sprijine reciproc și să colaboreze pentru a găsi soluțiile corecte. De asemenea, am observat că era pus un accent deosebit pe importanța înțelegerii procesului, nu doar pe obținerea unui rezultat corect. Această practică de a încuraja gândirea logică și critică m-a impresionat și mi-a oferit o nouă perspectivă asupra modului în care putem face matematică.

O altă zi a programului a fost dedicată unei ore de robotică în clasele primare, unde elevii învățau să programeze roboți utilizând blocuri vizuale de cod. Fiecare echipă avea un robot pe care trebuie să îl programeze să îndeplinească diferite sarcini. Întregul proces era structurat în așa fel încât fiecare copil să aibă o contribuție semnificativă. Profesorul și asistentul didactic lucrau îndeaproape cu copiii cu CES, monitorizându-le progresul și intervenind atunci când era necesar. Întreaga activitate era gândită ca un exercițiu de colaborare, unde fiecare elev învăța atât cum să folosească punctele forte, cât și cum să sprijine colegii. Abordarea din această oră de robotică mi-a oferit o perspectivă practică asupra modului în care tehnologia poate fi utilizată pentru a încuraja colaborarea și a dezvolta abilități esențiale tuturor copiilor.

Participarea la acest proiect Erasmus de tip job shadowing la Istanbul a fost pentru mine o experiență valoroasă, oferindu-mi ocazia de a observa abordări moderne și inovatoare în educația primară și preșcolară. Am înțeles că educația modernă trebuie să fie o combinație între joc, tehnologie și colaborare, adaptată nevoilor copiilor de astăzi și concepută pentru a stimula curiozitatea, încrederea în sine și spiritul de echipă. Orele de matematică și robotică la care am participat mi-au arătat cum pot fi transformate materiile considerate dificile în experiențe captivante și interactive pentru copii.

Experiența de la Istanbul m-a încurajat să explorez noi metode și tehnici în propria mea clasă, adaptând aceste abordări pentru elevii mei. În plus, am învățat importanța deschiderii către inovație și diversitate în procesul educațional. Sper ca, prin implementarea ideilor și practicilor observate, să reușesc să creez un mediu de învățare plăcut și stimulant, care să le ofere copiilor posibilitatea de a învăța cu bucurie și de a se dezvolta armonios în funcție de propriile lor aptitudini și interese.

PROIECTAREA UNEI PROGRAME DE OPȚIONAL
MATEMATICĂ DISTRACTIVĂ

p.i.p. Cîrlescu Iulia-Adriana,
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare”, Vaslui

Denumirea opţionalului: *Matematică distractivă*
Tipul opționalului: opţional la nivelul unei discipline
Clasa a IV-a
Durata: 1 an
Număr de ore pe săptămână: 1 oră/săptămână

COMPETENȚE GENERALE

1. Stimularea gândirii logice şi a interesului pentru lărgirea orizontului în domeniul matematicii.
2. Înţelegerea legăturii dintre matematică, viaţă şi alte discipline sau domenii ale ştiinţei.
3. Dezvoltarea interesului pentru aplicarea cunoștințelor matematice în contexte variate

COMPETENȚE SPECIFICE ȘI EXEMPLE DE ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE

1. Stimularea gândirii logice şi a interesului pentru lărgirea orizontului în domeniul matematicii

COMPETENȚE SPECIFICE	ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE
1.1. stabilirea legăturii ipoteză – concluzie	* exerciţii de logică de tipul „dacă… atunci…”
1.2. stabilirea valorii de adevăr a unor propoziţii	* exerciţii de judecare a unor propoziţii (matematice sau legate de viaţa cotidiană) pentru stabilirea valorii de adevăr a acestora
1.3. operarea cu numere scrise cu alte cifre, în afara celor arabe	* exerciţii de transcriere a numerelor scrise cu cifre egiptene, romane sau greceşti în numere scrise cu cifre arabe.

2. Înţelegerea legăturii dintre matematică, viaţă şi alte discipline sau domenii ale ştiinţei

COMPETENȚE SPECIFICE	ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE
2.1. argumentarea legăturii dintre matematică şi viaţă	* probleme cotidiene care se rezolvă matematic
2.2. realizarea legături între diferitele domenii ale matematicii sau între matematică şi alte discipline	* ilustrarea fracţiilor prin forme geometrice sau pe portativ, prin note muzicale de durate diferite * exerciţii care solicită cunoaşterea formelor geometrice

3. Dezvoltarea interesului pentru aplicarea cunoștințelor matematice în contexte variate

COMPETENȚE SPECIFICE	ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE
3.1. aplicarea cunoştinţelor, algoritmilor de lucru şi raţionamentelor matematice dobândite în rezolvarea unor exerciţii şi a unor probleme	* exerciţii bazate pe ordinea efectuării operaţiilor * sub formă de labirint * sub formă de ecuaţii

	* sub forma exerciţiilor de tip „instruire programată” * completări de şiruri (numere, figuri) după reguli pe care trebuie să le descopere * exerciţii de „decodificare” a operaţiilor matematice scrise cu litere, forme geometrice sau alte desene.
3.2. manifestarea interesului în propunerea unor modalităţi de rezolvare a problemelor din diverse domenii	*exerciţii de comparare a variantelor alternative de rezolvare a unei probleme şi deciderea celei mai eficiente; *rezolvări de probleme cu mai multe soluţii; *formarea obişnuinţei de a recurge la concepte matematice în abordarea unor situaţii cotidiene sau pentru rezolvarea unor probleme practice.
3.3. manifestarea disponibilității în a descoperi cheia, paşii logici în rezolvarea situaţiilor problemă	* rezolvarea unor exerciţii – joc în care obiectele (desenele) sunt asociate unui număr natural; *exerciții – joc de tip competiție, având caracter de ştafetă; *soluționarea problemelor simple sau a situațiilor – problemă, utilizând corect fapte numerice și relații între mărimi date.
3.4. depășirea blocajelor în rezolvarea și crearea de probleme	*exerciții de transpunere a unor enunțuri simple din limbaj matematic și simbolic în limbaj cotidian și invers; * identificarea informațiilor care lipsesc dintr-un enunț pentru a fi posibilă rezolvarea problemei și utilizarea lor corectă; * transpunerea în limbaj matematic a două relații folosind combinații de cifre și litere; *exerciții de selectare, din diferite materiale, a unor probleme dificile, dar frumoase.

PREDAREA INTEGRATĂ LA CLASA PREGĂTITOARE

Prof. Diaconu Alina
Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Vaslui

Predarea integrată a cunoștințelor este o strategie modernă, iar conceptul de activitate integrată se referă la o activitate în care se abordează, ca metodă, predarea-învățarea cunoștințelor.

Această manieră de organizare a conținuturilor învățământului este oarecum similară cu interdisciplinaritatea, în sensul că, obiectul de învățământ are ca referință nu o disciplină științifică, ci o tematică unitară, comună mai multor discipline.

Prin predarea integrată, copiii pot să participe, să se implice, cât mai mult, atât efectiv cât și afectiv, prin antrenarea unor surse cât mai variate, prin prezentarea conținutului cu ajutorul experiențelor diverse, exersării tuturor analizatorilor, al învățării prin descoperire.

Se crede că învățarea integrată se reflectă cel mai bine prin această predare tematică, care sprijină dezvoltarea concomitentă a unor domenii, în loc să se concentreze pe un aspect izolat, lucru nefiresc pentru dezvoltarea copilului, cultivând copiilor trăsături cum ar fi: curiozitatea, admirația, imaginația, gândirea critică, spontaneitatea și plăcerea în experiențele estetice se realizează,

Procesul educațional trebuie să fie creativ, interdisciplinar, complex, să-i stimuleze pe copii în vederea asimilării informațiilor și formarea de competențe.

În activitățile integrate accentul va cădea pe grup și nu pe întreaga clasă, în care o idee transcede granițele diferitelor discipline și organizează cunoașterea în funcție de noua perspectivă, respectând tema de interes.

Exemplific cu un demers didactic aplicat la clasa pregătitoare:

UNITATEA TEMATICĂ: ,,Opt roți"

DISCIPLINE: Matematică și explorarea mediului, Comunicare în limba română, Dezvoltare personală, Muzică și mișcare

TEMA LECȚIEI: Numărul și cifra 6

TIPUL LECȚIEI: consolidare

COMPETENȚE SPECIFICE VIZATE:

MEM:

1.1 Recunoașterea și scrierea numerelor în concentrul 0-31;

1.3 Ordonarea numerelor în concentrul 0-31;

4.2 Identificarea relațiilor de tipul ,,dacă...atunci..." între două evenimente succesive

5.1 Sortarea/clasificarea unor obiecte/materiale pe baza unui criteriu dat

CLR:

1.1. Identificarea semnificației unui mesaj scurt, pe teme familiare, rostit clar și rar;

2.4. Exprimarea propriilor idei în contexte cunoscute manifestând interes pentru comunicare;

3.4. Exprimarea în cuvinte proprii a mesajelor redate pe suport vizual sau auditiv, manifestând interes pentru lucrul cu cartea;

DP:

2.2. Identificarea regulilor de comunicare în activitatea școlară.

AVAP:

2.3. Realizarea de aplicații/compoziții/obiecte/construcții simple pe baza interesului direct;

MM:

2.6. Participarea la activități integrate adaptate nivelului de vârstă, în care se solicită elemente de exprimare vizuală, muzicală, verbală, kinestezică.

OBIECTIVE OPERAȚIONALE:

O1- să numere crescător și descrescător în concentrul 0-6;

O2- să sorteze, să numere obiecte;

O3- să formuleze enunțuri corecte și clare în contexte variate de comunicare;

O4 - să scrie vecinii numerelor cuprinse între 1 și 6;

O5- să recunoască literele mari și mici învățate;

O6: să rezolve sarcinile de lucru propuse individual și/sau prin cooperare;

O7- să participe cu plăcere la jocurile propuse;

METODE ȘI PROCEDEE: conversația, explicația, observația, jocul didactic, predicția, problematizarea

MIJLOACE DE ÎNVĂȚĂMÂNT: jetoane (mașini cu litere mari și mici de tipar, permis de conducere), ecusoane, foi flipchart, jucării, laptop, videoproiector, cartea uriașă, aracet, macheta ,,Spălătorie auto".

FORME DE ORGANIZARE: frontal, pe grupe

Demers didactic

1. *Moment organizatoric*

- Se organizează colectivul de elevi . Elevii sunt așezați pe scaune. Poartă ecusoane cu numere de la 1 la 6, având mașini diferite: ambulanțe, mașini de poliție, pombieri, taxi, autobuze.

- Întâlnirea de dimineață: calendarul naturii, data, noutăți.

2. Captarea atenției

- Invitatul special al zilei de azi este un prieten al lui ,,Opt roți", un camion.

El vrea să vă împrieteniți cu el și să mergem împreună la „Școala de mașini".

3. Precizarea titlului și a obiectivelor

- Astăți vom fi și noi mașini, conform ecusoanelor pe care le aveți (ambulanță, mașină de poliție etc). Vom face diverse activități la școala de mașini și dacă va fi mulțumit de voi, invitatul vă va recompensa cu un permis de conducere. Pentru aceasta va trebui să răspundeți la întrebările referitoare la povestea ,,Opt roți", să parcați corect mașinile numerotate, să numărați, să sortați obiecte și să recunoașteți literele studiate.

4. Reactualizarea cunoștințelor

- Cine este ,,Opt Roți"?
- Unde s-a născut el?
- Cu ce se ocupa el până să meargă la școală?
- Ce vârstă avea?
- De ce era nerăbdător să meargă la școală?
- Cum se numea școala?
- Ce prieteni și-a făcut la Școala de mașini?
- De ce trebuie să avem prieteni?
- Cum trebuie să fie un prieten?

- Intonarea cântecului „Prieteni";

- Ce a învățat ,,Opt roți" la școala de mașini?
- Ce reguli de circulație știți?

- Cântec: ,,Învățăm să circulăm";

- Să recite cineva poezia ,,Semaforul"!

5. *Obținerea performanței*

- Ce se întâmplă cu mașinile dacă nu sunt respectate regulile de circulație?

- **Joc de mișcare**: ,,Cursa mașinilor"

La comanda învățătorului, intră în cursă pe pistă (pe marginea covorului) și aleargă:

- mașinile de poliție; mașinile de pompieri; ambulanțele; autobuzele, etc.
- mașinile cu numerele; 2; 5; 3; 6 etc;
- mașinile cu nr. vecine cu nr: 3; 5; 4;
- mașinile cu nr. mai mare decât 5 etc.

- **Parcarea**

Se prezintă la tablă planșa cu parcarea.

- Estimați câte locuri sunt în parcare!
- Estimați câte locuri sunt ocupate!
- Estimați câte locuri sunt libere!

Se verifică prin numărare. Se completează în căsuțe numărul corect de locuri în parcare, locuri ocupate, locuri libere.

6. Feedback și evaluarea performanțelor obținute

- **Concurs pe grupe**

Proba I : Fabrica de mașini.

Fiecare echipă primește jetoane cu părți din mașini, având ca sarcină realizarea corespondenței litere mari-litere mici de tipar, asamblarea părților componente, lipire pe foi.

Proba a II-a constă în conducerea mașinilor la spălătorie (mers pe sub obstacole ce reprezintă apă, săpun, apă), parcarea mașinilor în ordinea numerelor de pe ecusoane, crescător, de la 1 la 6.

Proba a III-a constă în sortarea jetoanelor reprezentând obiecte (chei, telecomenzi, volane, permise de conducere, numere de înmatriculare), numărarea elementelor fiecărei mulțimi, realizarea corespondenței între mulțime și cardinalul mulțimii, așezând jetoanele la numărul potrivit de pe planșa în formă de roată.

- **Evaluarea activității** pe grupe: se numără punctele marcate pe tabelul cu simbolurile echipelor. Se stabilește clasamentul.
- Recompensa primită de elevi: un „permis de conducere" pe care l-a eliberat invitatul nostru, „Camionul cu șase roți" și bomboane.

Lecția se încheie cu cântec și mișcare, elevii ies din clasă pe ritmul muzicii.

Varietatea materialelor spre care sunt orientați copiii îi încurajează pe aceștia să se manifeste, să observe, să gândească, să-și exprime liber ideile, să interpreteze date, să facă predicții.

Activitatea integrată se dovedește a fi o soluție pentru o mai bună corelare a activităților de învățare cu societatea, cultura și tehnologia didactică. Ea lasă mai multă libertate de exprimare și acțiune atât pentru copil cât și pentru cadrul didactic.

Bibliografie**:**

- ❖ Documentele profesorului pentru clasa pregătitoare, Editura Sigma
- ❖ Suport de curs ICOS 2013 „Organizarea interdisciplinară a ofertelor de învățare pentru formarea competențelor cheie la școlarii mici"

PROIECT DIDACTIC

p.i.p. Gîfei Iuliana,
Școala Gimnazială „Ștefan Cel Mare" Vaslui

Data:
Clasa: a II-a
Propunător:
Arii curriculare: Limbă și Comunicare; Matematică și Științe ale naturii; Arte/Tehnologii; Consiliere și orientare
Obiectele: CLR, MEM, AVAP, MM, DP
Subiectul: Sfârșit de iarnă - proiect transdisciplinar
Tipul lecției: Recapitulare
Scopul lecției: Dezvoltarea interesului pentru participarea individuală și în grup la realizarea unui proiect școlar
Competențe integrate:
CLR: 1.4 Exprimarea interesului pentru receptarea de mesaje orale, în context de comunicare cunoscute
2.2 Transmiterea unor informații printr-o suită de enunțuri înlănțuite logic
MEM: 5.2 Rezolvarea de probleme de tipul a+/-b=x; a+/-b+/-c=x în concentrul 0-1000; a.b=x; a:b=x în concentrul 0-100, cu sprijin în obiecte, imagini sau reprezentări schematice
AVAP: 2.3 Realizarea de produse utile și/sau estetice combinând materiale ușor de prelucrat și tehnici accesibile
MM: 2.1 Cântarea în colectiv, în grupuri mici și individual, asociind dirijatul intuitiv
DP: 2.1 Exprimarea emoțiilor de bază în situații variate
Obiective operaționale:
O1: să povestească clar și cu intonație textul studiat;
O2: să formulize întrebări și răspunsuri legate de text;

O3: să ordoneze alfabetic cuvintele selectate;
O4: să completeze cu ortograme/ semne de punctuație textul dat;
O5:să rezolve corect exerciții ce implică operațiile matematice învățate;
O6: să rezolve probleme cu două sau mai multe operații;
O7: să interpreteze în colectiv cântece adecvate temei;
O8: să manifeste disponibilitate pentru lucru în echipă;

Strategia didactică:

- **Metode și procedee**: conversația, explicația, exercițiul, problematizarea, lucrul pe echipe, Metoda Cadranelor
- **Mijloace didactice**: fișe de lucru individual, fișe de lucru pe echipe, ppt., videoproiector, laptop
- **Forme de realizare**: frontal, pe echipe

Resurse umane: 20 de elevi
Resurse temporale: 45 de minute
Bibliografie:

- oficiale- Programe școlare pentru clasa a II-a, nr. 3656/29.03.2012

DESFĂȘURAREA LECȚIEI

Etapele lecției	Obiec-tive opera-ționale	Conținutul instructiv-educativ	Strategia didactică			Evaluarea
			Metode și procedee	Mijloace de învățământ	Forme de organizare	
1. Moment organiza-toric		Se asigură un climat de ordine și disciplină necesar desfășurării în bune condiții a lecției. Pregătesc materialul didactic necesar.	Explicația		Frontală	
2.Captarea atenției	O1	SFÂRȘIT DE IARNĂ- proiect transdiciplinar Se realizează prin intermediul unui material ppt. Elevii trebuie să numească luna anului în care s-a desfășurat activitatea și ocazia cu care aceasta s-a desfășurat (imaginile sunt cu ei- din activitățile noastre).	Conversația	Laptop Videoproiec tor ppt	Frontală	Observarea comportamen tului și a răspunsurilor elevilor
3. Anunțarea temei și a obiectivelor operaționale		Astăzi ne vom bucura împreună de o activitate specifică sfârsitului de iarnă. Vom rezolva sarcini legate de acestă temă din diverse materii pe care le studiem.	Explicația		Frontală	
4. Recapitularea cunoștințelor	O1 O2	Se reamintesc lunile anotimpului de iarnă. Ce ne-a lipsit nouă, tuturor în această iarnă? (zăpada) Știți o poveste din care am aflat de ce zăpada are culoarea albă?(2-3 elevi povestesc textul „Zăpada și ghiocelul”) La videoproiector se prezintă textul, se citește. Elevii trebuie să formuleze 3 întrebări/răspunsuri legate de text.	Conversația euristică	ppt	Frontală Frontală	Aprecieri colective și individuale

	O3 O7 O5 O6

		* Echipa spiridușilor: modelaj Fiecare lider de echipă va aduce lucrarea ce va fi expusă în forma cadranelor. Se va cânta melodia”La revedere, iarnă!” Fișe de lucru: ECHIPA OAMENILOR DE ZĂPADĂ Bradul, pinul, molidul formează pădurile de ……. Lipsa precipitațiilor pentru o perioadă lungă de timp se numește …….. …….. reprezintă infectarea aerului, a apei sau a solului cu substanțe dăunătoare. Cea mai înaltă formă de relif este ……. …….. este mediul artificial de viață pe care se află plante, alei, bănci și diferite construcții ECHIPA BRĂDUȚILOR Completează spațiile libere cu **sa** ori **s-a** și adaugă semnele de punctuație corespunzătoare. _____ așternut covor alb de nea ___ Antonia o invită pe prietena _____ la derdeluș ___ Ea ____ dus să-și ia sania _____ cea nouă__ Au ajuns __ Pe pârtie era mare veselie __ Fiecare fetiță _____ jucat cu bulgării __ _____ dat de nenumărate ori cu sania ___ _____ răsturnat chiar… ____ Hai că _____ înțepit gerul ___ exclamă Laura __ Antonia ascultă de vecina _____ ___ Când a ajuns acasă __ mama _____ o aștepta în prag _ ECHIPA FULGILOR DE NEA La ora de AVAP, elevii clasei a II-a au realizat 8 oameni de zăpadă, ghirlande dublul numărului oamenilor de zăpadă, iar brăduți de 6 ori mai mulți decât numărul oamenilor de zăpadă. Câte ornamente mai au de realizat pentru a avea 90?				

		ECHIPA SPIRIDUȘILOR De la cine ar fi putut să primească zăpada culoarea, potrivit textului”Zăpada și ghiocelul”? Modelați!				
6.Încheierea activității		Se fac aprecieri verbale globale privind modul cum au răspuns și lucrat elevii.	Conversația		Frontală	Aprecieri verbale

ATELIERE STEM ȘI ACTIVITĂȚI CULTURALE PRIN ACREDITAREA ERASMUS+

Prof. Grecu Daniela/Prof. Dumitru Maria,
Școala Gimnazială „Sf. Dumitru” Craiova

Acreditările Erasmus+ reprezintă o oportunitate valoroasă pentru școlile gimnaziale din România, oferindu-le acces la programe de mobilitate internațională și sprijin financiar pentru proiecte educaționale. Prin aceste acreditări, instituțiile școlare pot dezvolta proiecte care le permit elevilor și cadrelor didactice să învețe din experiențe internaționale, să colaboreze cu școli din alte țări și să exploreze diverse culturi europene. Acreditarea Erasmus+ oferă o structură pe termen lung pentru mobilități și sprijină școlile în eforturile lor de a îmbunătăți calitatea educației, de a stimula dezvoltarea profesională a cadrelor didactice și de a încuraja un mediu educațional deschis și inclusiv.

În România, tot mai multe școli gimnaziale aleg să obțină acreditare Erasmus+ pentru a beneficia de aceste oportunități și pentru a-și alinia activitățile educaționale la standardele europene. Prin aceste proiecte, școlile nu doar că îmbunătățesc competențele lingvistice și interculturale ale elevilor, dar promovează și valori precum incluziunea, diversitatea și colaborarea internațională. Acreditarea le permite să creeze parteneriate durabile cu instituții din alte țări și să implementeze activități care contribuie la o educație modernă și adaptată la provocările unei lumi în continuă schimbare.

Școala Gimnazială „Sf. Dumitru” Craiova se află în anul III de acreditare Erasmus+ și în prezent

implementează proiectul cu numărul **2024-1-RO01-KA121-SCH-000205245**. În perioada **21 – 25 octombrie 2024** am efectuat o mobilitate de grup cu 12 elevi și 4 cadre didactice în Istanbul (Turcia) la **Bayrampașa Okyanus Koleji.**

Vizita a început cu o primire călduroasă din partea echipei turce, condusă de directorul Ayhan Erzi. Elevii și profesorii români și-au prezentat școala și proiectele acesteia printr-un material multimedia în fața a peste 200 de elevi și cadre didactice turce, consolidând astfel legăturile interculturale.

Pe parcursul acestei vizite, elevii români au participat la sesiuni interactive în laboratorul de informatică, unde au explorat aplicația Tinkercad pentru modelare 3D, aplicația de codare Scratch și platforma de codare a dispozitivului hardware Micro:Bit. Între activități, elevii au socializat cu colegii lor turci, în timp ce profesorii au avut oportunitatea să viziteze facilitățile moderne ale școlii gazdă. Pauzele de prânz, au fost servite în cantina școlii, și au reprezentat o experiență gastronomică plăcută, unde participanții s-au bucurat de preparate turcești tradiționale.

Activitățile s-au extins și în domeniul științelor aplicate și al artelor. În cadrul unui atelier STEM, elevii au construit un pod din spaghetti, inspirat de designul lui Leonardo da Vinci, experimentând principii de bază din inginerie. Un workshop artistic le-a permis să picteze măști simbolice, folosind elemente culturale reprezentative pentru România și Turcia, precum și simboluri Erasmus+, explorând astfel aspectul creativ al parteneriatului intercultural.

Mobilitatea a inclus și vizite culturale în Istanbul. Elevii au descoperit repere istorice și culturale esențiale, printre care Moscheea Süleymaniye, Moscheea Albastră, Grand Bazaar, Cisterna Basilica și Hagia Sophia. Fiecare obiectiv a oferit o incursiune în istoria bogată a orașului, subliniind importanța sa culturală pentru Europa și Asia. Unul dintre momentele de vârf ale vizitei a fost croaziera pe Bosfor, oferind o perspectivă spectaculoasă asupra orașului și simbolizând legătura între continentele Europei și Asiei.

În ultima zi a mobilității, echipa română a participat la o sesiune de feedback alături de partenerii turci, evaluând împreună impactul acestei experiențe și împărtășind impresiile. La final, elevii și profesorii au primit certificate de participare, iar experiența s-a încheiat cu un atelier de dans tradițional, care a adus o notă de autenticitate culturală întregii vizite.

Această mobilitate Erasmus+ a fost o experiență îmbogățitoare, care a contribuit la dezvoltarea competențelor tehnice și culturale ale elevilor și la consolidarea legăturilor interculturale. Participarea la proiectul Erasmus+ a întărit angajamentul Școlii Gimnaziale „Sf. Dumitru” față de obiectivele europene de incluziune, diversitate și colaborare educațională internațională, oferind o deschidere către continuarea acestor experiențe valoroase.

Finanțat de Uniunea Europeană. Punctele de vedere și opiniile exprimate aparțin, însă, exclusiv autorului (autorilor) și nu reflectă neapărat punctele de vedere și opiniile Uniunii Europene sau ale Agenției Naționale pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale (ANPCDEFP). Nici Uniunea Europeană și nici ANPCDEFP nu pot fi ținute răspunzătoare pentru acestea.

Co-funded by
the European Union

PROIECT DE ACTIVITATE EXTRACURRICULARĂ

Prof. înv. primar Ivan Gabriela
Școala Gimnazială „Vasile Pârvan” Bârlad

1. Titlul: *„Ziua Mondială a Educației”*
2. Data: 4 octombrie 2024
3. Coordonator: prof. înv. primar Ivan Gabriela
4. Argument:

Ziua Mondială a Educației, sărbătorită în data de 5 octombrie simbolizează importanța procesului de formare și dezvoltare culturală, morală și științifică a copilului prin intermediul educatorului. Educația, luând naștere odată cu atitudinea activă a omului față de propria dezvoltare, față de transmiterea cunoștințelor generațiilor următoare, deține până astăzi un rol vital în dezvoltarea civilizației, în cultura umanității și nu în ultimul rând în transmiterea valorilor spirituale.

Ziua Mondială a Educației nu trebuie să omagieze doar munca profesorilor și a dascălilor ci trebuie să fie și un prilej de reconștientizare a rolului pe care educația în sine îl are pentru orice stat și pentru orice generație. Specialiștii din educație recunosc că educația eficientă se realizează prin complementaritatea dintre rolurile școlii ca instituție și a familiei ca și cămin.

5. Scop: Conștientizarea dascălilor de vocația lor de formatori, educatori și informatori contribuind la dezvoltarea unei țări precum și a rolului acestora civic de mare importanță contribuind la păstrarea coeziunii sociale.

6. Obiective:

- Să cunoască semnificația zilei de 5 octombrie – Ziua Educației;
- Dezvoltarea aptitudinilor și înclinațiilor artistice ale elevilor;
- Dezvoltarea abilităților de comunicare, atenție.

7. Grup țintă: elevii clasei I B
8. Resurse:

a. umane: elevii și d-na învățătoare;
b. materiale: tablă, laptop, planșă, imagini, coșuleț, foarfece, lipici, Mapa elevului, diplome.

9. Desfășurarea activității:

Elevii clasei I B au fost informați cu privire la semnificația zilei de 5 octombrie. Copiii au urmărit o prezentare despre animalele domestice și sălbatice după care au desfășurat jocul didactic ,,Recunoaște animalele domestice și sălbatice ”. Aceștia au extras dintr-un coșuleț imagini cu diferite animale, au decupat, au denumit animalele și au lipit pe planșă animalele la căsuța lor.

Elevii au realizat apoi măști cu diferite animale și au audiat cântecul ,,Sunetele animalelor”.

Copiii au fost recompensați cu aplauze și diplome.

10. Rezultate:

a. lucrări realizate de copii;
b. expoziție cu lucrările elevilor în sala de clasă.

11. Evaluare: aprecieri verbale, expoziție cu lucrările elevilor, diplome.
12. Mediatizare: expoziție cu lucrările elevilor, informarea părinților pe WhatsApp.
13. Activitatea în imagini:

ALIMENTAȚIA SĂNĂTOASĂ

Prof. înv. primar **Mihalachi Oana-Nicoleta**
Școala Gimnazială „Veronica Micle” Iași

DURATA 1 an
CLASELE I sau a-II-a

Argument
Totul este permis,dar nu totul este sănătos

Modul de viață al generației actuale se deosebește foarte mult de cel al generațiilor anterioare chiar și numai comparând alimentația noastră cu felul în care se hrăneau bunicii noștri.

Cele mai multe alimente sunt prelucrate, rafinate și procesate chimic, pentru a produce senzații gustative plăcute, dar sunt sărace în substanțe nutritive și uneori chiar dăunătoare în timp. Există dovezi că modul de alimentație a omului este strâns legat de apariția și evoluția unor boli. Statisticile sunt convingătoare în acest sens. Pe primele locuri se situează atacurile de cord și accidentele cerebrale, apoi cancerul de colon, sân, diabetul ș.a.

Cum ar putea fi ameliorată această stare de lucruri?

Speranțele cele mai mari sunt legate de educație.

Și cum atât hrana, cât și educația se administrează omului încă de la naștere, considerăm că nu e prea devreme ca în programul primilor ani de școală să se introducă această disciplină, ALIMENTAȚIA

SĂNĂTOASĂ, pentru a ajuta populația tânără să distingă adevărata calitate a alimentației: aceea care menține și asigură sănătatea.

Arii curiculare implicate –

- Limbă și comunicare
- Matematică și explorarea mediului
- Consiliere și orientare

Competență trandisciplinară

Formarea și dezvoltarea capacității de explorare a cunoștințelor despre calitatea alimentelor în vederea adoptării unor comportamente favorabile unei alimentații corecte

COMPETENȚE GENERALE

1. Familiarizarea cu termeni specifici educației pentru o alimentație sănătoasă.
2. Formarea și dezvoltarea de comportamente care conduc la o atitudine corespunzătoare față de calitatea alimentației.

II.COMPETENȚE SPECIFICE ȘI EXEMPLE DE ACTIVITĂȚI DE ÎNVĂȚARE

1.Familiarizarea cu termeni specifici educației pentru o alimentație sănătoasă

Competențe specifice	Exemple de activități de învățare
1.1să cunoască diferite tipuri de alimente	- exerciții de observare și de grupare a nuor alimente după anumite criterii (proveniență vegetală/animală); - exerciții–joc de identificare și de atribuire a unor însușiri unor alimente date etc;
1.2 să compare în termeni simpli alimente care se găsesc în diferite stări: proaspete naturale, semipreparate, conservate	- dialog dirijat pe baza unor suporturi intuitive și a experienței de viață a elevilor; - vizită la un magazin alimentar/piață; - întâlnire cu un patron de magazin; - jocuri de rol;
1.3. să-și exprime păreri cu privire la calitatea unor elemente	- conversații pe baza experienței personale a elevilor; - jocuri didactice; - desene, modelaj;
1.4.să sesizeze acele însușiri ale alimentelor care determină o creștere, dezvoltare sănătoasă a copilului	- discutarea unor situații concrete cunoscute de către elevi; - analiza unor emisiuni pentru copii, a conținutului unor povești, a desenelor animate, reclame; - discutarea raportului calitate/preț, proveniență/preț

2. Formarea și dezvoltarea de comportamente care conduc la o atitudine corespunzătoare față de calitatea alimentației

Competențe specifice	Exemple de activități de învățare
1.1 să exprime și să motiveze preferința pentru diverse alimente	- exerciții–joc „La aniversare”, „Masa în familie”, „În vizită”;
2.2. să manifeste interes pentru o alimentație diversificată	- joc de rol „La cumpărături” etc; - exerciții de selectare dintr-o listă ilustrată a alimentelor sănătoase;
2.3 să aprecieze calitatea alimentelor prin prisma efectului lor asupra creșterii, dezvoltării și stării de sănătate a organismului	- exerciții de alcătuire a unor meniuri; - obsevarea și discutarea conținutului gustării pentru recreația de la școală;

	-conversații pe bază de ilustrații,experiență personală în legătură cu impactul calității alimentelor asupra sănătății etc;

III .STANDARDE DE PERFORMANȚĂ

1. Să manifeste interes pentru alimente proaspete, curate, hrănitoare;
2. Să evite alimentele care conțin substanțe chimice dăunătoare sănătății;
3. Să aprecieze alimentele după calitățile nutritive ale acestora;
4. Să respecte regulile de igienă a alimentației;
5. Să conștientizeze efectul negativ al alimentației nesănătoase;

Modalități de evaluare

- Observarea sistematică;
- Autoevaluarea;
- Probe practice;
- Probe scrise ;

PROIECTELE TRANSNAȚIONALE ȘI DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR DE COMUNICARE
- EXEMPLE DE BUNE PRACTICI -

Prof. înv. primar Mitrescu Elena
Liceul Teoretic, Comuna Filipeștii de Pădure,
Județul Prahova

Tema proiectului: **„AVENTURĂ PRIN LECTURĂ”**
Scopul proiectului - Colaborarea armonioasă prin antrenarea elevilor în diverse activități educative, cu scopul de de dezvoltare a competențelor de comunicare în limba română și de stimulare a creativității.
Perioada de desfășurare a proiectului - septembrie 2023 - mai 2024
Instituții partenere- Liceul Teoretic, Comuna Filipeștii de Pădure, județul Prahova, România
- Liceul Teoretic *Vasile Alecsandri* Călărași, Republica Moldova

Obiective generale ale proiectului:

- Inițierea și desfășurarea de activități educaționale comune cu scopul cooperării, învățării reciproce și schimbului de experiență între instituții școlare din România și Republica Moldova
- Schimb de bune practici între cadrele didactice dar și între elevii implicați în proiect;
- *Dezvoltarea competențelor de comunicare în limba română, competențe digitale, sociale și civice, spirit de inițiativă, exprimare culturală*;
- Crearea unor relații de colaborare și prietenie între partenerii proiectului;
- Promovarea imaginii instituțiilor de învățământ implicate în proiect.

Etapele proiectului:

1. **Etapa de pregătire – septembrie 2023**- elevii sunt provocați să participe la proiect, sunt prezentate tema proiectului, activitățile proiectului, obiectivele;
2. **Etapa salutului virtual** - elevii se întâlnesc online, se salută, fac cunoștință, își pun întrebări unii altora, prezintă localitatea, școala, clasa, își spun impresii de la școală
3. **Activitățile proiectului**

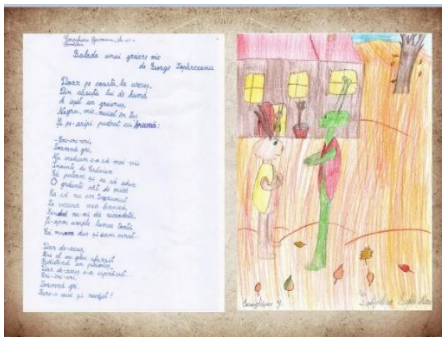
✓ **„Citim despre TOAMNĂ”** – ***Octombrie - Noiembrie 2023***

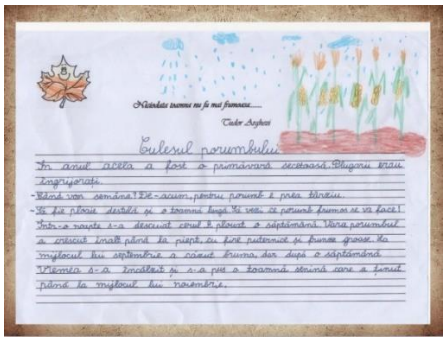
- Discuții dirijate despre scriitori români

- Lecturarea cărților din biblioteca personală, a instituției, a bibliotecii din localitate, texte din manual- având ca temă toamna
- **Întâlnire online** - Copiii se prezintă, prezintă școala lor, își citesc unii altora texte despre toamnă
- Realizarea materialului *„Cartea clasei noastre despre TOAMNĂ”* de către fiecare clasă

✓ **„Cartea clasei noastre despre TOAMNĂ”**
https://read.bookcreator.com/dfhyPvB5asUQVJgIoytk0ThFRpj2/f_jLP8NNSriB1IhR-5VmzQ

- Copiii au realizat câte o pagină a cărții (o poezie proprie, un fragment preferat dintr-un text citit, o compunere proprie despre toamnă etc).
- Cartea a fost expediată prin poșta electronică.
- Fiecare pagină a fost ilustrată de către elevii din școala parteneră cu desene/ colaje potrivite conținutului.

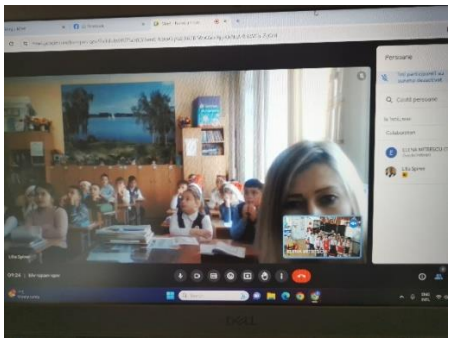

✓ **Schimb de felicitări și colinde - *Decembrie 2023***
https://read.bookcreator.com/dfhyPvB5asUQVJgIoytk0ThFRpj2/C_V6Z1IxTqm4MK8jyiHtCA

- **Întâlnire online**- Tradiții și obiceiuri de iarnă – „Colindăm, colindăm pe la uși pe la ferești vechi colinde românești”. Copiii au interpretat colinde din România și Republica Moldova, constatând cu uimire și bucurie că ceea ce au interpretat ei se regăsea și în repertoriul celorlalți.

- Copiii au făcut schimb de felicitări create de ei la orele de AVAP

✓ **Lectură comună „Povestea Omului de Zăpadă” de *Hans Christian Andersen* -** *Ianuarie 2024*
https://read.bookcreator.com/dfhyPvB5asUQVJgIoytk0ThFRpj2/4eEcCtPpR4ugK1ZBh_wciQ

- Copiii au citit în orele de limba română textul, au analizat personajele, au povestit oral, au realizat dramatizări ale unor scene din poveste etc
- Expoziție online de desene inspirate din *„Povestea Omului de Zăpadă”* de Hans Christian Andersen

✓ **Lecturi din creația lui Ion Creangă** *Februarie - Martie 2024*

- Fiecare clasă a citit „Pupăza din tei”
- **Întâlnire online - Lecturi din creația lui Ion Creangă**
- Prezentarea eroului preferat prin intermediul dramatizării
- Joc online- „Pupăza din tei” https://quizizz.com/admin/quiz/65fc70c62511248eca226354?source=quiz_share

✓ **Aprilie - Ziua Internațională a cărților pentru copii -** *Aprilie 2024*

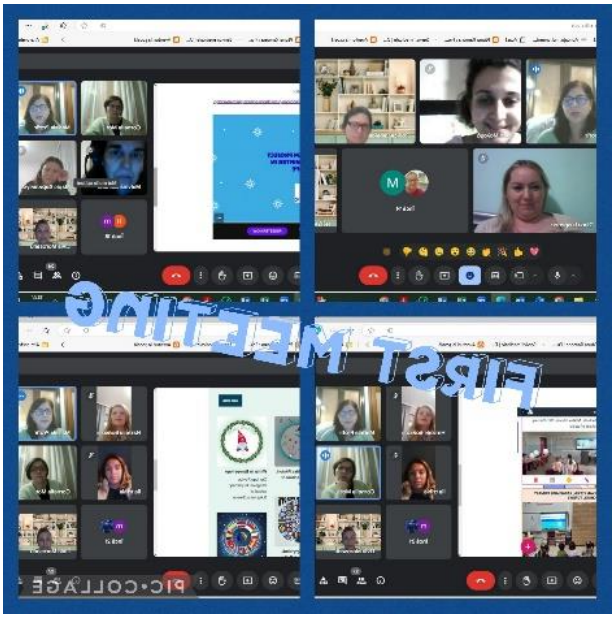

4. Etapa de reflecție și raportarea - Concluzii

- Au fost atinse obiectivele proiectului. Elevii și profesorii au colaborat eficient pe tot parcursul proiectului.
- S-a realizat un schimb de bune practici între cadrele didactice dar și între elevii implicați în proiect;

- Au fost dezvoltate competențele de comunicare în limba română, competențe digitale, sociale și civice, spirit de inițiativă, exprimare culturală;
- S-au creat relații de colaborare și prietenie între partenerii proiectului;
- Au fost promovate imaginile instituțiilor de învățământ implicate în proiect.

PROIECTUL ETWINNING „WINTER IN EUROPE" – UN EXEMPLU DE COLABORARE EUROPEANĂ ÎN EDUCAȚIE

Prof. Moț Cornelia Alina,
Școala Gimnazială Găvojdia, Județul TIMIȘ

Proiectul eTwinning ***„Winter in Europe"*** reprezintă o inițiativă educațională internațională menită să aducă împreună elevi și profesori din diferite țări europene pentru a explora și împărtăși tradițiile, obiceiurile și specificitățile iernii în diverse colțuri ale Europei. Acest proiect promovează colaborarea, creativitatea și înțelegerea interculturală, oferind participanților oportunitatea de a învăța unii de la alții, dincolo de granițele geografice.

Obiectivele proiectului **„Winter in Europe"** sunt

1. Dezvoltarea competențe interculturale și de colaborare în rândul elevilor, în timp ce aceștia descopereau modul în care iarna este sărbătorită și trăită în alte țări europene.
2. Promovarea diversității culturale prin explorarea tradițiilor de iarnă din diferite regiuni ale Europei;
3. Îmbunătățirea competențelor lingvistice ale elevilor prin comunicarea în limbi străine;
4. Dezvoltarea abilităților digitale prin utilizarea platformei eTwinning și a instrumentelor online;
5. Încurajarea creativității și a lucrului în echipă prin realizarea de activități artistice și colaborative.

În cadrul proiectului „Winter in Europe" participă elevi și profesori din mai multe țări europene, inclusiv România, Turcia, Spania, Italia, Polonia, Grecia și Ucraina. Fiecare școală parteneră adduce o perspectivă unică asupra tradițiilor de iarnă specifice regiunii sale.

Pe parcursul proiectului, elevii sunt implicați în diverse activități interactive, care presupun:

- Schimb de informații despre tradițiile de iarnă:
- Prezentări și videoclipuri în care au descris obiceiurile și sărbătorile de iarnă din țările lor.
- Ateliere de creație: Elevii lucrează împreună pentru a crea lucrări de artă, desene, decorațiuni și felicitări tematice, inspirate de iarnă.
- Povești commune cu tema iarna
- Poemul acrostic al proiectului nostru
- Joc comun cu tema iarna
- Videoconferințe: Pe parcursul proiectului, elevii și profesorii organizează întâlniri online pentru a comunica în timp real și a discuta despre experiențele lor.

Proiectul „Winter in Europe" are un impact semnificativ asupra elevilor și profesorilor implicați. Imagini din activitățile proiectului nostru Echipa Școlii Gimnaziale Găvojdia, clasele I și a III-a, Prof. Moț Cornelia Alina

Proiectul eTwinning „Winter in Europe” demonstrează încă o data importanța colaborării internaționale în educație și arătă cum tehnologia poate aduce laolaltă elevi și profesori din diverse culturi pentru a învăța unii de la alții. Activitățile creative, schimbul de idei și comunicarea interculturală au un impact pozitiv asupra tuturor participanților, contribuind la dezvoltarea competențelor necesare într-o societate globalizată.

Proiectele eTwinning precum „Winter in Europe” oferă o platformă excelentă pentru îmbinarea educației formale cu experiențele practice și interculturale, transformând procesul de învățare într-o aventură captivantă și educativă pentru toți cei implicați.

CURS DE FORMARE A HAPPY LESSON: VALUABLE TIPS FOR CREATING A HAPPY CLASSROOM
O LECȚIE FERICITĂ: SFATURI VALOROASE PENTRU A CREA O CLASĂ FERICITĂ

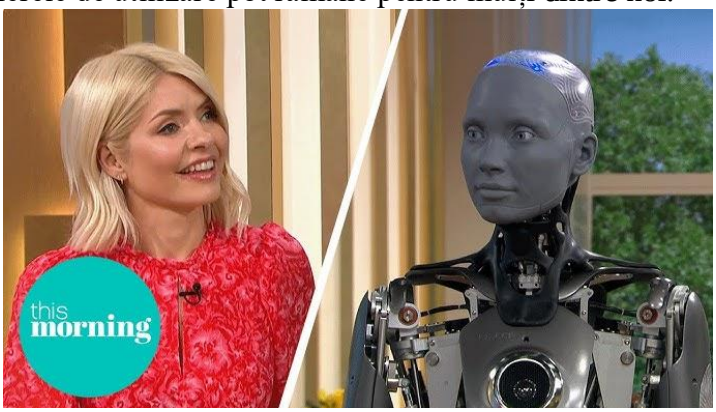
Prof. înv. primar Olaru Nastica,
Școala Gimnazială „Constantin Parfene” Vaslui

Activitatea de formare a răspuns nevoilor identificate la nivelul instituției școlare prin planul Erasmus, obiectivele principale ale cursului fiind integrarea diferitelor tipuri de jocuri și activități de team-building în planurile de lecție pentru crearea unui mediu de învățare prietenos, și motivant pentru elevi, care să contribuie la crearea unei stări de bine, înțelegerea rolului profesorului în adaptarea strategiilor și metodelor didactice la caracteristicile elevilor ce aparțin generațiilor Z și Alpha, îmbunătățirea abilităților profesorilor în aplicarea unor metode care să stimuleze creativitatea elevilor, dezvoltarea competențelor de proiectare folosind principiile UDL (Universal Design for Learning), utilizarea aplicațiilor AI (Artificial Intelligence) în procesul didactic pentru a sprijini niveluri ridicate de implicare și succes pentru toți elevii.

În acest articol, vor fi prezentate aspect dintr-o singură zi a cursului. Și ca în zilele anterioare, **la debut**, am prezentat, pe rând, momente experimentate în ziua anterioară, după programul cursului, astfel încât am început activitatea într-o atmosferă de comunicare, împărtășire de informații.

Prezentarea AI (inteligenței artificiale) și a rolului în sala de clasă, ne-a condus la ideea că aceasta reprezintă unul dintre cele mai valoroase instrumente din domeniul tehnologiei în prezent, că utilizarea în educație este în creștere, deoarece tot mai multe platforme și soluții integrate își fac apariția pentru a sprijini și îmbunătăți experiența de învățare. Evident, activitatea didactică trebuie să fie gestionată de profesor, care înțelege și se adaptează demersul fiecărui școlar. Dar o completare cu un sistem automat și inteligent de învățare aduce un mare plus și eficiență, mai ales în condițiile învățării în afara clasei.

Interviul cu robotul umanoid AMECA ne-a pus în situația să împărtășim ce simțim: de la uimire, până la teamă, luând în calcul toate funcțiile pe care le poate îndeplini acesta: povestește, își exprimă sentimentele, poate fi un partener de dialog, oferă soluții. Avantajul e dat de volumul cognitiv de care dispune, dar barierele de utilizare pot rămâne pentru mulți dintre noi.

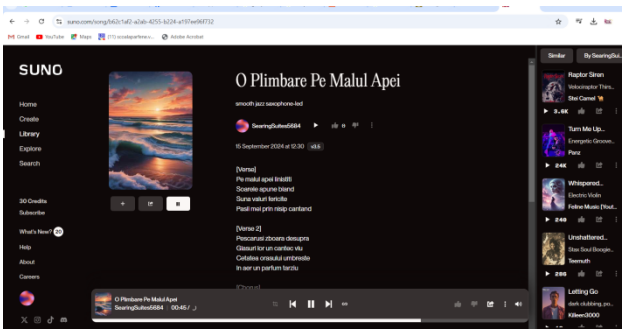

Pe piață, deja a apărut oferta pentru copiii pasionați de tehnologie, **Moxie, robotul de învățare AI** alimentat de GPT, care la prețul de aproximativ 800 de euro, oferă învățare conversațională bazată pe joc, îi ajută pe copii să practice interacțiunea socială într-un mediu fără judecată și reduce anxietatea copiilor în mediul social.

Am accesat și am navigat cu ajutorul **aplicațiilor digitale bazate pe AI:**

Character.AI - un site care utilizează un model de limbaj neural pentru a citi cantități enorme de text și a răspunde la indicații folosind acele informații, simulează conversații asemănătoare cu cele umane, oferind soluții inovatoare la diverse probleme umane. Oricine poate crea un personaj pe site, fie că este fictiv sau bazat pe persoane reale, fie că sunt decedate sau în viață. Poți conversa cu un singur personaj la un moment dat sau organiza o discuție de grup cu mai multe personaje astfel încât acestea să converseze între ele și cu tine, toate în același timp. Character.AI este gratuit de utilizat, însă o ofertă premium numită c.ai+ îți oferă avantaje, cum ar fi acces prioritar la conversații și timp de răspuns mai rapid din partea personajelor, precum și acces înainte de lansarea oficială la funcționalități noi. Personal, nu aș recomanda utilizarea pentru că poate determina izolarea copiilor din punct de vedere social, se poate ajunge să nu discearnă între ce este real și ce este fictiv.

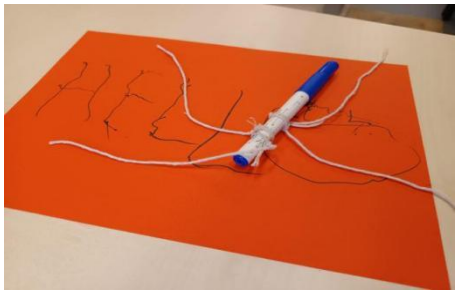

Open.AI - creează orice videoclip pe baza unei descrieri.

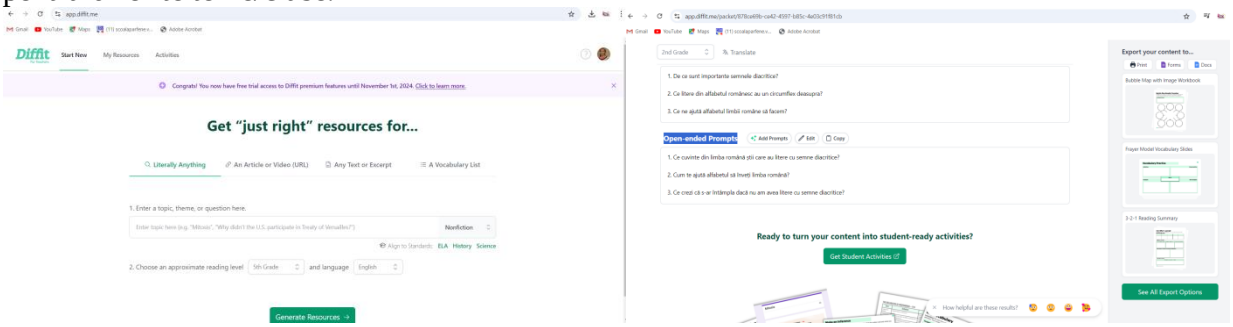
Suno.AI – un generator de muzică. Cu cât descrierea este mai detaliată, cu atât cântecul va fi potrivit dorințelor, cuprinzând sunetele instrumentale dorite, ritmul ales, precum și versuri pe tematica cerută. Melodiile create pot fi stocate și accesate, descărcate în format audio șau video, distribuite și făcute public sau nu.

Un **exercițiu pentru încurajarea colaborării,** în vederea obținerii unui produs final a fost scrierea unui cuvânt (în cazul nostru - HELLO), de către 4 membri, cu ajutorul unui singur instrument de scris, manevrat de de cele 4 ațe legate de el și ținute de fiecare.

Diffit for teachers - o aplicație AI pentru proiectare didactică, cu care obții planuri de lecții pentru diferite teme/clase.

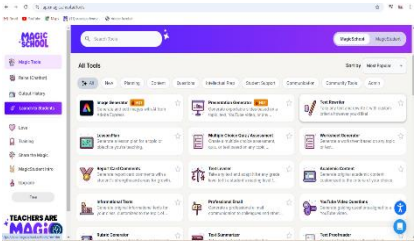

Pe interfața aplicației trebuie completat detaliat tema, aleasă clasa și limba și apoi se generează resursele pe care poți să le utilizezi: imagine sugestivă, text informativ, rezumat al informațiilor, cuvinte-cheie, chestionare cu alegere multiplă, întrebări cu răspuns scurt și întrebări deschise. Ce este cel mai important este că toate aceste resurse pot fi editate, adaptate de profesor nevoilor clasei și exportat materialul obținut în ce format se dorește: word, pdf, ppt, etc., precum și distribuit direct în classroom.

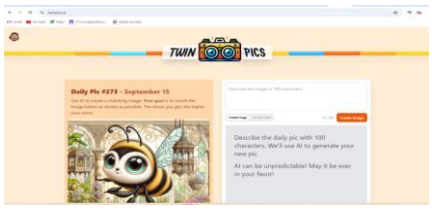
Magic school AI - este o platformă construită pentru a ajuta școlile și educatorii cu diverse sarcini de predare. Aceste sarcini cuprind crearea planurilor de lecție, dezvoltarea evaluărilor, confecționarea rubricilor, și îndrumarea educatorilor prin cursuri specifice. Platforma folosește peste 60 de instrumente și poate fi numit un asistent didactic eficient, acesta e gratuit, doar Magic school Plus este contracost, și necesită cont de utilizare.

Prin aplicația Magic School AI, utilizatorii își pot adapta rezultatele pentru a se potrivi clasei și nivelurilor de înțelegere ale elevilor. În plus, platforma se extinde dincolo de suportul academic, încorporând caracteristici care îmbunătățesc învățarea emoțională în rândul elevilor și favorizează interacțiunile pozitive.

De exemplu dacă optezi pentru instrumentul crearea unui plan de lecție (Lesson Plan): Pregătirea unui plan de lecție este o responsabilitate crucială pentru educatori, care necesită adesea timp și efort considerabil. Cu Planul de lecție al MagicSchool instrument, puteți simplifica în mod semnificativ acest proces. La lansarea generatorului, se specifică nivelul de clasă pentru care se creează planul de lecție. În plus, se introduce subiect, standard sau obiectiv a planului.

Interfața este ușor de utilizat, iar operațiunile sale sunt simple. Cu toate acestea, cunoștințele AI sunt limitate la informații până în 2021, așa că utilizatorii ar trebui să fie precauți atunci când caută cele mai recente informații.

Twinpics AI - este o platformă inovatoare care folosește AI pentru a revoluționa modul în care utilizatorii se implică în crearea imaginilor. În esență, Twin Pics își provoacă utilizatorii să genereze imagini folosind inteligența artificială și apoi le încredințează să asorteze aceste imagini cât mai bine pentru a obține puncte. Această abordare unică nu numai că face ca procesul de creare a imaginii să fie incitant, ci și competitiv, datorită provocărilor sale zilnice care păstrează conținutul proaspăt și captivant.

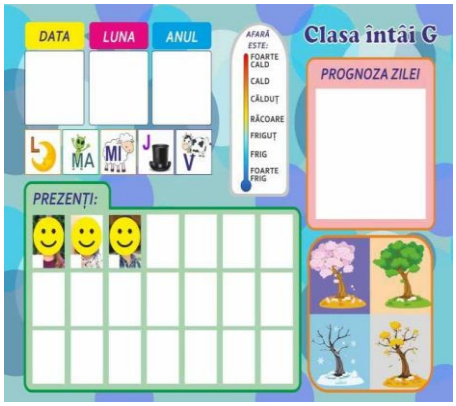
Pentru descrierea: O fetiță blondă care stă pe bancă în parcul cu tei, am obținut:

Pentru a introduce interacțiune între membrii grupului de cursanți, formatoarea a recomandat un **moment de feedback**, față în față (câte 2), referitor la cum ne simțim: comunicarea, relaționarea, oferirea de soluții fiind un liant între noi.

În continuare s-a oferit răspuns la întrebarea: **De ce să folosim un set de rutine?** printr-un material informativ, cât și printr-un exercițiu de grup, prin care am prezentat câte un set de

rutine folosit la clasă și eficiența lui. Studiile arată că rutinele din clasă pot afecta pozitiv performanțele școlare ale elevilor. O rutină ajută la simplificarea unui mediu complex, creează treceri mai ușoare între activități, permite elevilor să îndeplinească rapid sarcinile de zi cu zi, asigură crearea unei clase previzibile, în care copiii să nu vină îngrijorați. Un exemplu dat de grupa noastră, la școlarii mici, se referea la completarea zilnică a Calendarului naturii și la salutul de dimineață.

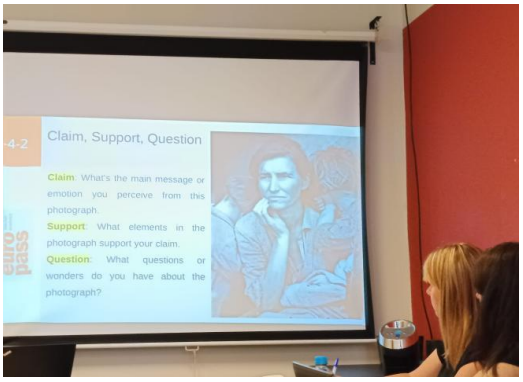
A urmat o serie de activități:

3-2-1 Bridge - necesar în derularea unor activități, se stabilesc 3 idei, 2 întrebări, 1 anologie **înainte** de abordarea temei, și **după** parcurgerea acesteia la fel se formulează 3 idei, 2 întrebări, 1 anologie, pentru a se evalua impactul.

Claim, Support, Question

Care este mesajul principal sau emoția pe care o percepi din această fotografie?
Ce elemente din fotografie vă susțin afirmația?
Ce întrebări aveți despre fotografie?

Fiecare grup, aparținând unei țări participante trebuia să scrie **câte 3 puncte forte ale sistemului de învățământ** din propria țară și **3 aspecte de îmbunătățit.** În urma prezentării s-a concluzionat că avem aproximativ aceleași probleme, dar și aspecte de îmbunătățit.

La finalul zilei a avut loc **evaluarea** prin completarea de către fiecare a unui bilețel colorat cu aspectul important, reținut, plăcut, interesant al zilei, care a fost pus în același borcan cu evaluarea zilelor anterioare, dar și evaluarea prin răspuns la câteva întrebări adresate zilnic.

LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ
AUXILIAR DE LUCRU PENTRU ELEVII CU C.E.S. INTEGRAȚI ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ

Profesor de sprijin, Olteanu Daniela Maria
Centrul Școlar pentru Educație Incluzivă Roman

Auxiliarul prezentat este un instrument util atât elevilor care întâmpină dificultăți de învățare cât și învățătorilor sau profesorilor de sprijin.

A fost conceput în concordanță cu programa școlară și cu specificul învățării elevilor din clasa a IV-a, pe unități de învățare, cu conținuturi adaptate, în corelație cu manualul de *Limba și literatura română, clasa a IV-a, autori, Cleopatra Mihăilescu și Tudora Pițilă, Editura ArtKlett,* dar poate fi utilizat și separat de manual, cu scopul consolidării cunoștințelor dobândite la clasă.

Sarcinile de învățare propuse sunt variate și adaptate nivelului minim al programei școlare din învățământul de masă, destinate exersării și dezvoltării capacității de comunicare orală și scrisă, respectă principiul didactic de la simplu la complex și sunt prevăzute cu spațiu suficient pentru ca elevul să scrie sau să completeze răspunsurile.

De asemenea, conține pagini destinate recapitulării cunoștințelor, evaluării dar și ameliorării și dezvoltării

Auxiliarul este atractiv, conține imagini colorate, corelate cu conținutul la care se referă, valorifică experiența de viață a elevilor, multe sarcini au legătură cu preocupările și interesele lor, oferă modele și explicații.

Conținutul a fost testat pe un grup de elevi cu cerințe educative speciale care beneficiază de serviciile cadrului didactic de sprijin.

NON FORMAL LEARNING-THE GOLDEN DOOR FOR AN INNOVATIVE FUTURE FOR SCHOOLS – ERASMUS +

Prof. Oprea Elena,
Școala Gimnazială Raciu

În anul școlar 2023-2024, am avut parte de o experiență inedită, am participat la un curs de formare, curs finanțat prin Programul ACREDITARE ERASMUS+ ,,Fiecare școală din județul Dâmbovița merită un proiect Erasmus+", nr. ref. 2023-1-RO01-KA121-SCH-000147100, Inspectoratul Școlar Județean Dâmbovița - lider de consorțiu, Școala Gimnazială Raciu - membru al consorțiului, Oprea Elena - beneficiar al cursului ,,Non formal learning-the golden door for an innovative future for schools", desfășurat în perioada 22 - 26 aprilie 2024, în Istanbul, Turcia .

În prima zi, prin metoda Carusel am participat la deschiderea cursului.
-Contribuții, Temeri, Așteptări, Reguli de bază.
Alte metode utilizate pentru a cunoaște colegii participanți au fost:
Misiune posibilă/imposibilă: provocări culturale, formarea echipei în context internațional Profilul participanților. Ce este cultura?- Iceberg intercultural.

Ziua a doua a fost dedicată incluziunii și culturii, legăturii dintre aceste două planuri.

Am vorbit despre prejudecățile și limite de toleranței, despre imagini și stereotipuri despre diferite minorități, stereotipuri și prejudecăți în clasă.

Utilizarea strategiilor prezentate pot crește gradul de conștientizare cu privire la incluziunea socială și pot preveni părăsirea timpurie a școlii.

Comunicare asertivă este cheia succesului în realizarea unor activități cu impact.

Instituțiile prezente la curs și-au prezentat proiectele școlare derulate.

Ziua a treia am descoperit definiția mediului școlar din zilele noastre și cum putem îmbunătăți competențele secolului 21, care este cadrul european de referință privind competențele cheie.

Ce este creativitatea? - Principii cheie și beneficii ale creativității pentru învățarea incluzivă/interculturală.

Ziua a patra a fost **despre** caracteristicile învățării formale, non-formale și informale, despre utilizarea strategiilor de incluziune în școli prin metode non-formale.

Am aflat cum să condimentezi educația incluzivă folosind 10 metode creative: atelier pentru experiență creativă pentru educația incluzivă.Conflictul a fost o temă de interes pentru toți, am descoperit cum putem aborda conflictul, care sunt elementele de bază, prin înțelegerea problemei, stiluri de tratare a conflictelor, medierea între egali: elevii care servesc ca mediatori între egali în mediul școlar.

Participând la acest curs mi-am dezvoltat următoarele:

- noi activități non-formale, instrumente, metode ex. Teatru forum
- împărtășirea de bune practice ex. Proiecte școlare
-înțelegerea consecințelor aplicării metodelor non-formale asupra motivației elevilor;
- principiile educației non-formale, în contextul învățării prin cooperare, blended learning;
-învățarea experiențială în activitățile curente pentru a crește motivația și entuziasmul elevilor de a învăța;

Am aflat mai multe despre:

- metode pentru a sprijini și motiva elevii și pentru a face lecțiile mai atractive;
- diferențele dintre învățarea formală, non-formală și informală, precum și a principiilor de bază ale educației non-formale;
- educația în aer liber și metode pentru dezvoltarea personală, socială și relațională a elevilor
- metode de lucru și instrumente non formale transferabile în practică;
- stimularea creativității elevilor;
- rolul dezvoltării personale și profesionale ca factor de calitate în procesul de predare.

BULLYINGUL – UN INTERES ACTUAL

Păduraru Loredana – profesor logoped
CJRAE /Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Vaslui

În perioada 8-12 aprilie 2024, am avut privilegiul să particip la cursul „***School bullying prevention***” coordonat de către CJRAE Vaslui și organizat de INFOL Education Grecia, Atena,
alături de alte 4 cadre didactice de la CJRAE Vaslui, Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Vaslui și Școala Gimnazială „Mihail Sadoveanu” Vaslui.

Cursul a oferit o gamă variată de metode și instrumente inovatoare pentru abordarea acestei probleme grave. Acest schimb de experiență a însemnat o minunată călătorie educațională, culturală, istorică, lingvistică, culinară. Prin ateliere interactive și sesiuni de formare, am învățat să prevenim și să gestionăm bullying-ul într-o manieră holistică, punând accentul pe aspectele emoționale și sociale.

Obiectivele cursului au fost:

- recunoașterea semnelor bullying-ului
- identificarea consecințelor bullyingului
- dezvoltarea la nivelul școlii a unei politici anti-bullying
- dezvoltarea în rândul elevilor a rezilienței și a mecanismelor de coping pentru a face față situațiilor de bullying

Am concluzionat că pentru a preveni bullyingul, trebuie dezvoltate:

- abilitățile sociale
- comunicarea și gestionarea conflictelor
- abilitățile de a gestiona emoțiile
- empatia
- toleranța, nondiscriminarea, combaterea xenofobiei
- abilitățile de rezolvare de probleme
- capacitatea de lucru în echipă

Ce putem face?

- Formal:
  - reguli, consecințe ale încălcării regulilor
  -activități în proiecte, parteneriate
  -activități părinți - copii
- Non formal
  - activități cu părinții (conștientizarea modelului pe care-l reprezintă)
  - cercuri, concursuri, centre de creație etc.
  - tabere, excursii (pentru intercunoaștere)

Strategii pentru a combate bullyingul:

- Cum să lucrăm cu un potențial agresor, cu o potențială victimă, ce pot face martorii,
- Cât de important este rolul martorilor
- Atitudinea (nu se pun copiii care s-au bătut să-și ceară scuze unii altora, nu se întreabă martorii ce s-a întâmplat de față cu ceilalți, nu se discută ce s-a întâmplat de față cu victima și agresorul în același timp etc.)
- Copiii trebuie învățați să intervină eficace în diverse situații de bullying
- Stabilirea regulilor împreună cu copiii
- Recunoașterea bullyingului ca problemă de sănătate

Recomandări la nivelul unității școlare pentru prevenirea bullyingului:

- Manifestați sistematic un comportamentul respectuos
- Dezvoltați, implementați și aplicați politici antibullying
- Recunoașteți bullying-ul ca o problemă de sănătate mintală și de relație

- Utilizați o abordare holistică. Concentrați-vă pe serviciile de sănătate mintală pentru tinerii care suferă de depresie și anxietate și implementați intervenții care îmbunătățesc mediul școlar
- Învățați utilizarea responsabilă a tehnologiei
- Abordați nevoile tinerilor marginalizați (de exemplu, tineri LGBTQI2-S, studenți cu dizabilități, studenți din diverse medii rasiale/etnice /socioeconomice/religioase)
- Învățați-i pe martori opțiuni pentru a interveni

Dezvoltarea abilităților de prevenire și gestionare a bullying-ului se pot realiza prin:

- **Jocuri de rol și discuții**: Împărțiți elevii în grupuri mici și dați-le scenarii de bullying. Fiecare grup va trebui să interpreteze scenariul și să găsească soluții pentru a gestiona situația într-un mod eficient și non-violent.
- După ce fiecare grup a prezentat scenariul și soluțiile lor, discutați împreună despre strategiile folosite și despre cum ar putea fi aplicate în situații reale.
- **problematizări**

Proiecte desfășurate anul acesta cu rol de prevenire a violenței:

„ABC-ul emoțiilor”

1. Exprimarea emoțiilor
2. Identificarea emoțiilor
3. Gestionarea emoțiilor negative
4. Cum să spunem NU în situații dificile

„Modalități de exprimare a emoțiilor negative”

- Rolul emoțiilor negative
- legătura între emoții-gânduri-comportament
- Ce este în controlul meu?
- Comunicarea asertivă

Proiect „Pro CES”

- ❖ Cum să fim buni colegi?
- ❖ Să învățăm empatia
- ❖ Curcubeul emoțiilor
- ❖ Putem fi prieteni
- ❖ Toleranța

Campania „Fii bun, gândește bine, dăruiește bunătate”

Acțiunea 1 – Săptămâna faptelor bune, sau a curajului de a ne implica
Acțiunea 2 – Săptămâna mesajelor pozitive, sau a emoțiilor
Acțiunea 3 – Săptămâna prieteniei
Acțiunea 4 – Săptămâna respectului, sau a recunoștinței, sau a empatiei, sau a toleranței

ESTETICA ȘI STAREA DE BINE ÎN ORELE DE COMUNICARE

prof. înv. primar, Raizu Alina-Nadia
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Vaslui

„Ziua mondială a cititului împreună”-7.02.2024

Importanța lecturii este evidentă și mereu actuală. Lectura este un instrument care dezvoltă posibilitatea de comunicare între oameni, făcându-se ecoul capacităților de gândire și limbaj. Lectura elevilor este un act intelectual esențial, care trebuie îndrumat și supravegheat de școală și familie.

Aspecte educative pe care le implică lectura:

-*aspectul cognitiv*: prin lectură elevii își îmbogățesc cunoștințele despre lume, despre realitate;

-*aspectul educativ*: lectura contribuie esențial la educarea copiilor în dimensiunile etice și estetice;

-*aspectul formativ* constă în faptul că lectura are drept consecință formarea și consolidarea deprinderilor de muncă intelectuală, dezvoltarea gândirii, a imaginației, a capacității de exprimare corectă și expresivă.

Lectura cărților constituie o activitate fundamentală pentru întreținerea condiției intelectuale, îmbogățirea cunoștințelor și a limbajului, pentru cunoașterea indirectă a diferitelor universuri și realități.

Unul din obiectivele fundamentale ale limbii române, ca disciplină școlară la clasele mici, o constituie formarea și cultivarea gustului pentru citit, pentru lectură, iar cartea trebuie să devină *prietenul* nedespărțit. (I.Șerdean, manual *Metodica predării limbii și literaturii române la clasele I-IV, pag.174*)

Cititul este o abilitate foarte importantă pe care trebuie s-o învețe copiii noștri, este necesar nu doar pentru a supraviețui în lumea școlii sau a universității, ci și ca adult. Abilitatea de a învăța despre subiecte noi și de a găsi informații utile depinde de abilitatea de a citi și a analiza materialul citit.

Lectura beneficiază și dezvoltă multe capacități și abilități, în afară de cele strict legate de dezvoltarea vocabularului activ și pasiv: le dezvoltă copiilor capacitatea de a gândi logic, de a face legătura dintre cauză și efect, le dezvoltă curiozitatea (sprinsă de evenimentele care prin care trec eroii pe care îi iubesc), le dezvoltă imaginația(mai ales dacă, de la o vârstă, le permitem și chiar îi încurajăm să creeze finaluri diferite pentru poveștile pe care le-au auzit de mai multe ori).

Prin poveștile citite, copilul se poate identifica uneori cu personaje care au reușit să depășească anumite situații cu care se confruntă și el și care îi creează stări emoționale neplăcute (cum ar fi rușinea sau anxietatea).

Cu cât vor citi mai mult, cu atât vor înțelege copiii că mare e puterea cărții, că acest minunat ospăț al gândurilor la care este invitat în timpul liber, este un prieten în compania căruia niciodată nu este sigur.

Cartea – nu face zgomot, nu se supără că o ții prea mult sub ochii tăi, nici nervi nu face dacă o părăsești.Ea te face să vibrezi la ceea ce nu-ți oferă viața, îți lasă răgaz să meditezi, te urmărește cu stăruință în gând, te recheamă insistent să o iei dacă a fost bine, dacă ți-a plăcut.

Cartea e darnică pentru oricine.

EXERCIȚII ȘI PROBLEME CU NUMERE MAI MICI DECAT 1000

p.i.p. Sava Gabriela,
Școala Gimnazială „Mihai Eminescu”, sat Laza

Clasa: a II-a B
Școala Gimnazială „Mihai Eminescu”, sat Laza
Învățător: Sava Gabriela
Aria curriculară: Matematică și științele naturii
Disciplina: Matematică și explorarea mediului
Unitatea de învățare: Adunarea și scăderea numerelor naturale de la 0 la 1000
Subiectul lecției: Exerciții și probleme cu numere mai mici decat 1000
Tipul lecției: consolidarea și sistematizarea cunoștințelor
Scopul lecției: sistematizarea cunoștințelor și exersarea deprinderilor dobândite de elevi cu privire la algoritmul adunării și scăderii numerelor naturale de la 0 la 1000
Obiective operaționale:
O1: Să rezolve exerciții cu cele două operații în concentrul 0-1000;
O2: Să afle numărul necunoscut;

O3: Să opereze cu terminologia specifică matematicii ;
O4: Să rezolve probleme care presupun două operații;
O5: Să compună probleme respectând cerințele date;
O6: Să manifeste rapiditate în rezolvarea sarcinilor de lucru;
O7: Să manifeste curiozitate și entuziasm pe tot parcursul orei;
***O8*:** Să participe cu interes la lecție.
Strategii didactice:
Metode :

- **de comunicare orală conversative:** - observația (M1), munca independentă (M2), explicația (M3), exercițiul (M4)
- **de explorare indirectă: -** demonstrația (M5),
- **de acțiune reală:** - jocul didactic **„Adevărat /fals" (M6), metoda cadranelor (M7)**

Mijloace de învățământ: calculatorul, videoproiectorul
Materiale didactice: fișe de lucru, planșe,markere, cartonașe
Forme de organizare: frontal, individual, pe grupe, în perechi.
Resurse umane: 16 elevi
Resurse temporale: 50 minute

Nr crt	Momentele lecției	OB	Elemente esențiale de conținut	Strategii didactice		Forme de organizare	Evaluare
				Metode	*Mijloace*		
1.	**Asigurarea cadrului afectiv**		Se stabilește ordinea și se pregătesc materialele necesare pentru lecție.			- frontală	
2.	**Verificarea temei pentru acasă**		Se cere elevilor să rezolve individual exercițiul 125, pag. 63 din culegere. Se verifică modul de rezolvare a exercițiilor.	**M1**	- caietele de teme	- frontală	-verificarea temei cantitativ Verificarea orală a temei (calitativ)
3.	**Verificarea cunoștințelor**	**O1**	Verific numerația matematică printr-un joc intitulat ,,**Eu am... cine are?".** -Se rezolvă oral exerciții cu cele două operatii în concentrul 0-1000, prin intermediul acestui joc: Elevii vor primi câte un cartonaș pe care sunt scrise numere diferite ce constituie răspunsul la întrebările ce li se vor adresa.Cei vizați vor răspunde cu ,,Eu am… Numărul…''	**M1** **M5** **M6**	- cartonașe cu numere	-frontală	-orală
4.	**Motivarea pentru învățare**		Joc didactic ,,Adevărat sau fals " Jocul se desfășoară în echipe de câte patru elevi.	**M1** **M6**	-planșă; -bilețele		

			Fiecare echipă are câte două boluri cu etichetele „Adevărat” și „Fals”, boluri pe care vor lipi bomboanele corespunzătoare.				
5.	**Anunțarea temei**		Anunț elevii că azi vom rezolva exerciții și probleme cu cele două operații, în concentrul 0-1000. Se va nota titlul și data pe tablă și în caiete: „**Exerciții și probleme cu numere mai mici decat 1000**”	**M1** **M3**	- caiete, Flip-chart;		
6.	**Dirijarea consolidării**	**OC 2**

		OC 5 **OC 6** **OC 7** **OC 8**	**„Metoda cadranelor”** Se va rezolva o problemă de către fiecare echipă în parte. **Exercițiul 7** Fiecare echipă va compune câte o problemă. *Dacă rezolvă corect exercițiile propuse vor afla de fiecare dată câte o cifră a codului secret.* 	**M2** **M3** **M4** **M5** **M7**	- planșe cu exerciții pentru fiecare grupă, - fișă - planșă	- pe grupe; -în perechi; - pe echipe;	- orală, scrisă; - orală, scrisă;
7.	**Obținerea performanței**	**OC 2**	**Joc - „Roata norocului”** Eleviisunt anunțați că urmează să se joace. Se explică regulile jocului, apoi fiecare grupă va rezolva exercițiile date de roată. Mesaj: **„La mulți ani, România mea!”**	**M1** **M2** **M3** **M4** **M6**	- mesaj - PPT- joc	- pe grupe;	- orală;
8.	**Evaluare**	**OC 9**	Se vor calcula punctajele obținute de fiecare grupă și se vor desemna câștigătorii. Elevii vor cânta un cântec patriotic: **„România mea”.**	**M1** **M2** **M3** **M4** **M5** **M6**	-diplome, fructe;	- pe grupe;	-orală;
9.	**Tema pentru acasă**		Ca temă vor avea de scris 3 exerciții din carte.	**M3**			

PROIECTELE ETWINNING-PARTENERIATE LA NIVEL INTERNAȚIONAL

profesor învățământ primar Sima Roxana Mihaela,
profesor educator Popovici Raluca Teodora,
Colegiul Tehnic „Ion Holban” Iași

Lansat în 2005 drept componentă fundamentală a programului eLearning al Comisiei Europene, eTwinning a devenit parte integrantă a Erasmus+, Programul Uniunii Europene pentru Educație, Formare, Tineret și Sport, începând din 2014. Acțiunea se adresează tuturor școlilor din învățământul preuniversitar, tuturor profesorilor, indiferent de disciplina predată, directorilor de unități școlare și inspectorilor școlari. eTwinning facilitează accesul profesorilor la un mediu virtual de colaborare și de schimb de experiență, la parteneriate cu alți profesori și la activități de formare profesională, alături de colegi din țările europene. Prin participarea la proiecte de eTwinning (înfrățire online între școli), elevii au posibilitatea să comunice cu alți elevi din țările participante, să afle elemente de specific cultural sau

de specific al educației în țările partenere, să învețe utilizând noile tehnologii și să își perfecționeze competențele de comunicare în limbi străine.

eTwinning este o platformă educațională europeană destinată colaborării școlilor și cadrelor didactice din diferite țări europene și nu numai, prin proiecte educaționale desfășurate în mediul online. Aceste proiecte reprezintă o oportunitate excelentă de a dezvolta abilități de comunicare, colaborare și creativitate într-un context internațional, având impact pozitiv asupra elevilor și profesorilor implicați. Scopul platformei este de a facilita schimbul de idei, de a încuraja învățarea interculturală și de a forma o comunitate activă de practicieni din domeniul educației.

1. Colaborare și comunicare interculturală

Unul dintre cele mai mari avantaje ale proiectelor eTwinning este promovarea colaborării între elevii și profesorii din diverse țări. Aceste parteneriate internaționale creează o legătură unică între școli, încurajând elevii să cunoască alte culturi, tradiții și moduri de viață. Prin interacțiunea directă cu colegi din alte țări, elevii își dezvoltă abilitățile lingvistice și își lărgesc orizonturile culturale, învățând să aprecieze diversitatea culturală și să fie mai toleranți.

2. Învățare prin intermediul tehnologiei

eTwinning utilizează o varietate de instrumente digitale pentru a sprijini colaborarea și comunicarea dintre participanți. Platforma oferă resurse digitale, precum TwinSpace, unde elevii și profesorii pot comunica, pot colabora la proiecte, pot împărtăși idei și crea conținut multimedia. Acest lucru îi ajută pe elevi să se familiarizeze cu noile tehnologii și să dobândească abilități esențiale în utilizarea tehnologiei, atât pentru scopuri educaționale, cât și pentru viața de zi cu zi.

3. Dezvoltarea creativității și a gândirii critice

Proiectele eTwinning sunt de obicei structurate astfel încât să încurajeze participarea activă a elevilor în crearea de conținut și soluționarea de probleme. Temele abordate sunt variate și includ subiecte precum educația pentru mediu, istoria, arta, limbile străine, științele etc. Aceste activități permit elevilor să-și dezvolte creativitatea și gândirea critică prin găsirea unor soluții inovatoare, realizarea de proiecte artistice și științifice sau abordarea unor probleme reale ale societății.

4. Formarea competențelor sociale și emoționale

Prin colaborarea într-un cadru internațional, elevii învață să lucreze în echipă, să-și exprime opiniile și să respecte punctele de vedere ale altora. În plus, proiectele eTwinning oferă elevilor un mediu sigur și deschis, unde își pot dezvolta abilitățile de comunicare și cooperare, contribuind astfel la formarea lor ca indivizi responsabili și empatici.

5. Îmbunătățirea calității educației

Participarea la proiectele eTwinning nu doar că oferă elevilor un cadru de învățare modern și atractiv, dar ajută și cadrele didactice să-și dezvolte noi abilități profesionale. Profesorii au acces la cursuri, ateliere și resurse educaționale, pot împărtăși experiențe și bune practici, iar acest lucru duce la îmbunătățirea calității actului educativ în școlile participante.

În școala noastră s-au desfășurat de-a lungul timpului mai multe proiecte eTwinning în care au fost implicați elevii, profesorii și părinții. Prin intermediul acestora, elevii au învățat despre activitățile STEM, despre povești, despre activități realizate în aer liber, în timpul liber, despre cum să reciclăm, să păstrăm un mediu curat și despre starea de bine la școală.

În continuare vom descrie pe scurt două proiecte eTwinning desfășurate în școala noastră.

Proiectul **Think ECO, act GREEN!** a început în noiembrie 2023 și s-a încheiat la ianuarie 2024, cu un total 32 de membri: 10 din Turcia, 7 din România, 4 din Macedonia de Nord, 3 din Spania, 2 din Bulgaria, 2 din Grecia, 1 din Slovacia, 1 din Slovenia, 1 din Georgia și 1 din Italia. La proiect au participat elevi cu vârste cuprinse între 6 și 11 ani. Scopul proiectului a fost de a crește gradul de conștientizare și cunoștințele elevilor despre reciclare, de a-i ajuta pe aceștia să devină mai responsabili față de reciclare și să dezvolte atitudini pozitive prin activitățile pe care le desfășoară. S-au realizat o mulțime de activități interesante, cum ar fi: întâlnire online în fiecare lună, vizionarea de desene animate și de informații despre reciclare, realizarea de decorațiuni și jucării de Crăciun din materiale reciclabile, origami, completarea

unor puzzle-uri și fișe de lucru despre reciclare, joc Bingo despre reciclare, au pictat globuri, realizarea unei activități despre eSafety, pregătirea unei expoziți etc. De asemenea, au învățat cum să folosească diferite instrumente noi web2.

Pentru toate activitățile au fost create lucrări în colaborare cu toți profesorii. Totodată, activitățile desfășurate au fost mereu postate pe toate canalele de comunicare disponibile: Instagram, Facebook, forum twinspace, newsletter profesor twinspace, chat room. Forumul twinspace a fost folosit de membrii proiectului pentru a-și putea exprima opiniile, propunerile sau opiniile despre activități. La începutul proiectului, fiecare profesor participant s-a prezentat, a oferit informații despre școala sa, a creat un logo și un poster. După aceea, s-a ales cel mai frumos logo și cel mai frumos afiș. De asemenea, au fost realizate o scurtă prezentare video a proiectului, postere cu avatarele profesorilor și siglele școlii. Pe lângă toate activitățile realizate, au fost create cărți electronice în care elevii, ajutați de profesori, au creat sarcinile. La final, a fost realizată o expoziție virtuală, precum și un videoclip final care conține o privire de ansamblu asupra proiectului.

Proiectul **Special VIEW: Values Are Encouraging Well-being** s-a desfășurat în perioada martie-mai 2024. Acesta este un proiect care a vizat promovarea bunăstării și promovarea educației bazate pe valori în școli, punând un accent deosebit pe elevii cu dizabilități. Proiectul a reunit școli din 6 țări: România, Turcia, Grecia, Cehia, Lituania și Portugalia și 23 de profesori din medii culturale diverse pentru a colabora la dezvoltarea și implementarea activităților care sprijină dezvoltarea holistică și incluziunea tuturor elevilor.

Obiective vizate:

-Să sporim bunăstarea și sănătatea mintală a elevilor cu dizabilități prin activități și intervenții specifice;
-Să promovăm valori precum empatia, respectul, bunătatea și incluziunea printre elevi, educatori și comunitatea școlară în general;
-Să determinăm elevii cu dizabilități să participe activ la viața școlară, să își dezvolte abilitățile sociale și să construiască relații semnificative cu colegii lor;
-Să se faciliteze schimbul de cunoștințe, resurse și bune practici în promovarea educației incluzive și a învățării bazate pe valori în diferite contexte culturale;
-Creșterea gradului de conștientizare pentru drepturile și nevoile elevilor cu dizabilități, conducând la o mai bună integrare socială și apartenență;
-Creșterea gradului de conștientizare și înțelegere a drepturilor persoanelor cu dizabilități și a practicilor educaționale incluzive în rândul educatorilor, studenților, părinților și comunității în general.

Special VIEW: Values Are Encouraging Well-being și-a propus nu numai să creeze un impact pozitiv în școlile participante, ci și să inspire o schimbare sistemică mai amplă către un sistem educațional mai incluziv, plin de compasiune și echitabil pentru toți elevii, indiferent de abilitățile sau mediul lor.

În concluzie, proiectele eTwinning reprezintă un exemplu de bună practică în educația europeană, oferind elevilor și profesorilor șansa de a interacționa și de a învăța într-un cadru intercultural, inovativ și colaborativ. Aceste parteneriate internaționale sunt esențiale pentru pregătirea elevilor în fața unei lumi din ce în ce mai globalizate și digitale, iar impactul lor se resimte nu doar pe plan educațional, ci și la nivel personal și social.

BIBLIOGRAFIE:

1. Alexandru, M., Aramă, A., Gheorghe, O. & Velea, S. (coord). (2020).*Tehnologie digitală și Creativitate didactică.* Editura Universitară
2. Central Service Support eTwinning (2022). *eTwinning Trends Report 2005 –2021*
3. Ministerul Educației. (2021). *Raport privind starea învățământului preuniversitar din România 2019 – 2020*. https://www.edu.ro/rapoarte-publice-periodice
4. Păun, E. (2017), *Pedagogie. Provocări și dileme privind școala și profesia didactică*. Iași, Polirom

PROGRAMUL ERASMUS+, O EXPERIENȚĂ COMPLEXĂ

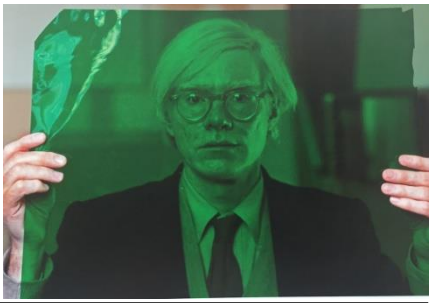
Prof. înv. primar Știrbu Aurica,
Școala Gimnazială „Alexandra Nechita" Vaslui

„Tot ceea ce este trecut este fie o experiență de învățare pe care să crești, o amintire frumoasă la care să reflectezi, fie un factor motivant pe care să acționezi". (Denis Waitley)

Experiența din cadrul Proiectului Erasmus+ anul II, nr. de referință 2024-1-RO01-KA121-SCH-000222268 la care am participat în perioada 28.X. - 02.XI.2024 la mobilitatea de formare profesională desfășurată la Roma, a reprezentat pentru mine atât o experiență de învățare, precum și un factor motivant pe care să acționez în continuare. Întreaga săptămână ce a cuprins orele cursului „*Photo & Video Making in your Classroom: The Educational Power of Multimedia"* oferit de Europass Teacher Academy, dar și intensa activitate culturală pe care am desfășurat-o alături de trei colegi, după orele de curs, rămâne o frumoasă amintire la care voi reflecta.

Programul la care am participat, având ca activități *dezvoltarea competențelor digitale, realizarea de fotografii și videoclipuri în sala de clasă – puterea educațională a multimedia*, a răspuns așteptărilor mele, oferindu-mi oportunitatea de a îmi îmbunătăți cunoștințele și abilitățile esențiale în utilizarea eficientă a tehnologiei și a mediului online, ceea ce mă va ajuta să mă adaptez eficient la cerințele actuale ale societății. Nevoia mea de formare a venit din dorința de a produce schimbări la nivelul activității mele didactice, din perspectiva dezvoltării profesionale continue și la nivelul școlii, adăugând valoare pentru situațiile educative pe care le proiectez pentru elevi. De asemenea, în urma derulării acestui proiect european, am accesul la un mediu virtual de colaborare și de schimb de experiență, la parteneriate cu alți profesori și la activități de formare profesională, alături de colegi din diverse țări europene, precum: Grecia, Turcia, Cehia, Bulgaria, Ungaria și Portugalia.

Prima parte a cursului a fost dedicată fotografiei digitale care a schimbat direcția generală a fotografiei obișnuite. Oricine are un aparat foto sau chiar un smartphone cu o camera bună, poate realiza fotografii. Însă, există o diferență remarcabilă între fotografia clasică si arta fotografică. Se poate gândi în felul următor: o fotografie clasică are rolul de a capta o amintire, un moment special sau pur și simplu ceva sau pe cineva frumos. În schimb, fotografiile artistice sunt, mai degrabă, varianta digitală a tablourilor. Fotograful se transformă încet, dar sigur, într-un artist plastic. Singura diferență este ca nu utilizeaza vopsele și pensule, ci un aparat foto și diferite programe de editare. Arta fotografică presupune un pic mai mult decât a capta o imagine. S-au analizat, din această perspectivă, câteva fotografii celebre, unele dintre acestea fiind:

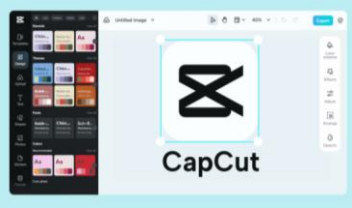
Thomas Hoepker – Andy Warhol in his Factory at Union Square - 1981

Margaret Burke White – Hats in the Garment District - 1930

Steve McCurry – Impromptu Football Match - 1995

A urmat o incursiune în istoria filmului, apoi s-a prezentat și exemplificat aplicația CapCut, aplicație folosită pentru realizarea filmelor video.

CapCut este o aplicație gratuită de editare video all-in-one care primește tot ce e nevoie pentru a crea videoclipuri uimitoare. Cunoașterea instrumentelor de editare de bază pe CapCut PC este cheia transformării conținutului. Ele reprezintă baza și fundamentul videoclipului și audio.

Aceste caracteristici esențiale includ:

- **Împărțiți:** împărțiți un videoclip în mai multe segmente la un punct ales.
- **Decupare:** Schimbați dimensiunile unui videoclip sau imagine pentru a se potrivi cu dimensiunea dorită a cadrului.
- **Înghețați:** creați un cadru fix dintr-un anumit moment din videoclip.
- **Reverse:** Redați un videoclip înapoi pentru un efect unic.
- **Rotiți:** înclinați sau rotiți un videoclip sau o imagine cu grade pentru diferite orientări.
- **Flip:** Oglindiți un videoclip sau o imagine orizontal sau vertical.

CapCut simplifică editarea video punând puterea inteligenței artificiale la îndemână. Sunt ca asistenții dvs. personali, deoarece vă simplifică și ridică experiența de editare. Unele instrumente AI includ:

- **Decupare automată:** izolează cu precizie oamenii sau obiectele de fundalurile lor pentru o editare ușoară.
- **Stabilizator:** Reduce tremurarea videoclipurilor, rezultând imagini mai fine și mai professional-looking.
- **Eliminarea BG:** elimină perfect fundalurile nedorite, permițându-vă să le înlocuiți cu scene sau imagini noi.
- **Autocolante generate de AI:** Oferiți o varietate creativă și dinamică de autocolante care sunt create automat pe baza solicitărilor dvs.

Aceste sisteme multimedia dau posibilitatea ca, în aceeași situație de învățare, să fie utilizat sau regrupat pe un singur mijloc (calculatorul) un set de medii variate: sunete, voci, texte, desene, imagini fotografice, filme, animații, grafice etc. În funcție de obiectivele instruirii, tehnologiile media sunt asociate în aplicații în mod interactiv. Tehnologiile și sistemele multimedia, împreună, într-o combinație ideală, reprezintă un enorm potențial de predare și învățare ce vine în sprijinul elevilor. Cu ajutorul calculatorului este posibilă:

- prezentarea obiectelor și fenomenelor în forme cât mai variate;
- dirijarea atenției elevilor asupra particularităților obiectului sau fenomenului studiat;
- obiectele, fenomenele sau procesele, cât și caracteristicile sau relațiile de interdependență ale acestora sunt privite evolutiv, în strânsă legătură cu alte obiecte sau fenomene pe care le influențează sau de care sunt influențate;
- filmele, animațiile, simulările îl transportă pe elev dintr-un mediu în altul, asemănător sau deosebit, dându-i astfel posibilitatea de a face comparații;
- materia ce trebuie învățată se însușește în mod conștient, iar interesul elevilor crește.

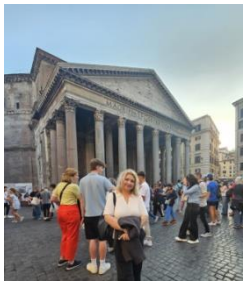
O ultimă parte a experienței Erasmus+ a fost activitatea culturală pe care am desfășurat-o alături de colegii mei, vizitând unele dintre cele mai importante obiective culturale și istorice din capitala Italiei.

Toate fotografiile de mai jos sunt din arhiva personală.

- ✓ **Colosseumul** este un monument istoric și turistic aflat în centrul Romei vizitat de foarte mulți turiști din toată lumea. Este probabil cea mai impresionantă clădire-ruină a Imperiului Roman. Acesta era cea mai mare construcție a vremurilor sale după piramide și astăzi este cel mai mare amfiteatru antic care poate fi vizitat in Italia. Colosseumul este situat la est de Forumul Roman. Construcția a început sub conducerea împăratului Vespasian în anul 72 d.Hr. și a fost finalizată în anul 80 d.Hr. sub conducerea succesorului și moștenitorului său Titus. Alte modificări au fost făcute în timpul domniei lui Domițian (81-96).

- ✓ **Panteonul** (în latină și greacă *Pantheon* înseamnă „templul dedicat tuturor zeilor") este o clădire situată în Roma. Panteonul este o clădire din Roma (Italia) din beton roman, comandată de Marcus Vipsanius Agrippa ca un templu pentru toți zeii din Roma antică și reconstruită de împăratul Hadrian, în jurul anului 126 d.Hr. Aceasta a fost construită inițial ca templu pentru cele șapte zeități guvernatoare ale celor șapte planete în statul religios al Romei Antice, din secolul al VII-lea fiind transformată într-o biserică creștină. Este cea mai bine conservată clădire romană și cea mai importantă clădire veche din lume cu acoperișul original intact. Deși identitatea arhitectului rămâne incertă, mulți o atribuie lui Apolodor din Damasc.

- ✓ **Columna lui Traian este un monument antic** din Roma construit din ordinul împăratului Traian, pentru comemorarea victoriei sale în Dacia, care s-a păstrat până în zilele noastre. Monumentul se află în Forul lui Traian, în imediata apropiere - la nord - de Forul roman. Terminată în 113, columna are exteriorul prevăzut cu un faimos basorelief sculptat, în formă de spirală, care reproduce artistic sub o formă epică războaiele dintre romani și daci purtate de Traian pentru cucerirea Daciei. Columna are o înălțime de aproximativ 40 de metri și conține 18 blocuri masive de marmură de Carrara, fiecare cântărind 40 de tone.

- ✓ **Treptele Spaniole** reprezintă un monument istoric și de arhitectură din Roma. Construcția leagă Piazza di Spagna de biserica Trinità dei Monti. Renumite ca formând cea mai mare scară în aer liber din Europa, ***Treptele Spaniole*** au fost proiectate între 1723 și 1725 de către Alessandro Specchi, arhitect născut în Roma, și Francesco de Sanctis, la dispoziția Papei Inocențiu XII. Impactul asupra acestor trepte asupra peisajului arhitectural de ansamblu din Piazza di Spagna este evident, acestea sporind monumentalitatea sa cu nota dinamică și calitatea dramatică atât de caracteristice stilului baroc.

- ✓ **VATICAN** - Numele „**Vatican**" este derivat probabil de la așezarea etruscă Vatica sau Vaticum, situată în zona pe care romanii antici o numeau „Ager Vaticanus" (*teritoriul Vaticanului*). Numele locului este antic predatând creștinismul. Denumirea provine din limba latină *Mons Vaticanus* („Colina Vatican"). Este parte a *Mons Vaticanus* și a fostelor câmpuri Vaticane unde a fost construită Bazilica Sfântul Petru. Aici se mai află și rezidența papilor numită Palatul Apostolic cu Capela Sixtină și muzeele Vaticanului, dar și cu multe alte clădiri.

✓ **Roma secretă: Trastevere Undergrounds**

Trastevere este unul dintre cele mai vechi și mai bine conservate cartiere din Roma. Aici aleile, bisericile, precum și vechile brutării și magazine tradiționale sunt o experiență plăcută, relaxată și autentică a Romei. Turul începe de la Biserica San Crisogono, care a fost construită în Evul Mediu târziu și acum are aspectul unei biserici tipice în stil baroc roman. Ascunse în subteranele sale sunt bine vizibile urme, cu diverse fresce, ale bazilicii originale din secolul al V-lea. Am coborât 20 de picioare sub nivelul străzii pentru a descoperi vechile ziduri și structuri, frescele din secolul al V-lea până în secolul al XII-lea, precum și multe inscripții și sarcofage într-o călătorie unică prin istorie. Ne-am plimbat apoi pe străzile ascunse din Trastevere pentru a ajunge la Bazilica Santa Cecilia, o frumoasă biserică baroc, pereții și decorațiunile, mozaicuri, altare, coloane ale caselor romane ale familiei Sfintei Cecilia. Aici se păstrează aproape intacte multe încăperi și chiar grânarul. Acest tur este o șansă unică de a descoperi comorile ascunse ale Romei departe de rutele de turism de masă.

✓ **Fontana di Trevi** este cea mai cunoscută și probabil cea mai frumoasă fântână arteziană din Roma. Acest monument impresionant domină micuța piață Trevi situată in cartierul Quirinale.

Experiența Erasmus+ a fost una complexă, finalizându-se cu acordarea certificatelor de participare de către Europass Teacher Academy.

BIBLIOGRAFIE:

1. Coman Mihai, *Introducere în sistemul mass-media*, Editura Polirom, 2004, pag. 150-175;
2. https://ro.wikipedia.org/wiki/World_Wide_Web

MOBILITĂȚILE DE TIP JOB SHADOWING (ERASMUS+) – O NOUĂ PERSPECTIVĂ ASUPRA FORMĂRII CONTINUE A CADRELOR DIDACTICE

Prof. înv. primar Văleanu Ionica,
Școala Gimnazială „Alexandra Nechita”, Vaslui

Într-o eră în care învățarea nu se limitează doar la sălile de clasă, proiectele internaționale precum Erasmus+ reprezintă o oportunitate unică de a explora educația dintr-o perspectivă globală. Recent, am avut privilegiul de a participa la activitatea de *Job Shadowing*, mobilitate în cadrul acreditării Erasmus+ (ACREDITAREA ERASMUS PENTRU MOBILITĂȚI ERASMUS + ÎN DOMENIUL „EDUCAȚIE ȘCOLARĂ” ANUL II, nr. de referință 2024-1-RO01-KA121-SCH-19B447BD) în Istanbul, în perioada 28 octombrie – 1 noiembrie 2024, un oraș fascinant unde tradiția și inovația se întâlnesc la fiecare pas. Activitatea nu a fost doar o experiență educațională, ci și o adevărată călătorie culturală, care mi-a lărgit orizonturile și mi-a permis să înțeleg mai bine cum diferite sisteme educaționale pot colabora pentru a construi un viitor mai bun.

Una dintre lecțiile importante învățate în timpul acestui proiect a fost faptul că educația este mult mai mult decât transmiterea de informații. Ea este o punte care leagă oameni din culturi diferite și îi ajută să înțeleagă și să aprecieze diversitatea.

De asemenea, am avut ocazia să vizitez o școală primară din Istanbul, unde am descoperit un sistem educațional care pune accent pe dezvoltarea abilităților de gândire critică și colaborare între elevi, pe integrarea elevilor din diferite medii sociale, economice și culturale. Cadrele didactice sunt instruite pentru a oferi sprijin suplimentar elevilor cu dizabilități sau celor care se confruntă cu dificultăți de învățare. Acest sprijin poate veni sub formă de lecții suplimentare, adaptări ale curriculumului sau folosirea unui asistent educațional.

Am observat cum profesorii din școlile turcești sunt foarte atenți la nevoile individuale ale fiecărui elev, punând în practică metode educaționale adaptate ritmului de învățare al fiecăruia.

În școala primară, **tehnologia** joacă un rol crucial în sprijinirea procesului educativ, ajutând la crearea unui mediu de învățare interactiv, accesibil și captivant. Utilizarea tehnologiei nu se limitează doar la tablete și calculatoare, aici am văzut cum tablele interactive erau în fiecare sală de clasă, aplicațiile educaționale, jocurile interactive și resursele online sunt instrumente care fac învățarea mai atractivă și mai eficientă.

Tehnologia în educație poate contribui la dezvoltarea competențelor digitale ale elevilor, un aspect esențial în era digitală. Prin intermediul platformelor online, copiii învață cum să folosească resurse digitale pentru a căuta informații, a colabora cu colegii lor și a exprima idei într-un mod creativ.

Mai mult, tehnologia permite profesorilor să creeze materiale didactice personalizate, să monitorizeze progresul elevilor și să adapteze lecțiile pentru a satisface nevoile fiecărui copil.

Am observat că sistemul educațional turc pune un accent pe studiul limbilor străine, dar și pe activitățile care contribuie la sănătatea fizică și dezvoltarea creativității, într-un context armonios cu restul disciplinelor, astfel educația fizică și educația artistică sunt considerate discipline esențiale pentru dezvoltarea echilibrată a elevilor. Un alt domeniu de importanță deosebită în educația școlară primară este promovarea activităților **STEM** (Știință, Tehnologie, Inginerie și Matematică), care ajută elevii să dezvolte abilități esențiale pentru secolul XXI. Aceste discipline sunt fundamentale nu doar pentru înțelegerea lumii în care trăim, dar și pentru pregătirea elevilor pentru viitoarele provocări ale unei economii digitale și tehnologice.

În școala primară, **activitățile STEM** pot fi prezentate într-un mod accesibil și atractiv. De exemplu, prin experimente științifice simple, jocuri de logică, construcții de modele din materiale diverse, sau utilizarea de kituri de robotică. În școala în care am mers, elevii participă la cursuri optionale de robotică, școala are parteneriate cu voluntari (studenți). Aceste activități stimulează curiozitatea copiilor și le dezvoltă gândirea critică, abilitățile de rezolvare a problemelor și creativitatea.

Am asistat la o activitate de codare după reguli la o clasă de grădiniță, aceste activități nu doar că sunt fascinante pentru elevi, dar le dezvoltă și abilități, dezvoltă gândirea critică și abilitatea de a rezolva probleme, competențe esențiale atât în viața de zi cu zi, cât și în carierele viitoare. De asemenea, încurajează colaborarea în echipă, un element esențial pentru succesul în orice domeniu.

Experiența de *Job Shadowing* în Istanbul mi-a oferit o perspectivă valoroasă asupra modului în care incluziunea și utilizarea tehnologiilor pot fi integrate eficient în școlile primare. Experiența dobândită subliniază importanța diversității educaționale și a tehnologiilor moderne, care pot sprijini atât incluziunea elevilor din medii diferite, cât și dezvoltarea competențelor lor digitale. Aceste lecții pot fi aplicate cu succes în propria practică educațională, pentru a contribui la crearea unor școli mai accesibile, inovative și pregătite pentru viitor.

În urma participării la mobilitatea Erasmus+ de tip *Job Shadowing* în Istanbul, am înțeles că în școala primară, educația ar trebui să se centreze nu doar pe transmiterea cunoștințelor, ci și pe dezvoltarea abilităților esențiale care vor permite elevilor să navigheze cu succes în lumea de mâine. Inclusiunea, tehnologia și activitățile STEM sunt doar câteva dintre elementele cheie care ajută la formarea unor copii pregătiți să facă față provocărilor globale, să gândească critic și să colaboreze eficient, într-o lume în continuă schimbare.

Mobilitățile de tip *Job Shadowing* din cadrul Erasmus+ sunt o oportunitate excelentă de dezvoltare profesională continuă pentru cadrele didactice. Acestea le permit să dobândească noi competențe, să învețe din experiențele altor profesioniști și să aplice strategii inovative în clasă, contribuind astfel la îmbunătățirea calității educației. Într-un context educațional în continuă schimbare, astfel de experiențe sunt esențiale pentru dezvoltarea unui sistem educațional modern, adaptabil și eficient.

NATURA. POVESTE. CREAȚIE.

Proiect educațional - biodiversitate

Coordonator: Prof. Psihopedagog - Zăbavă Sofia Nicoleta,
Prof. învățător – educator – Luca Anca Georgeta
Centrul Școlar Pentru Educație Incluzivă Roman

Totul a început dintr-o necesitate de conștientizare și responsabilizare a problemelor actuale din mediului înconjurător; poluarea mediului, limitarea resurselor și rezervelor naturale, încălzirea globală, pandemiile etc. Importanța naturii în viața noastră este imensă. Ea ne oferă hrana ce ne hrănește trupurile și sufletele, apa ce ne stinge setea și ne purifică, aerul curat ce ne umple plămânii cu energie vitală. Ecosistemele naturale reglează clima, menținând un echilibru esențial pentru viață. Biodiversitatea asigură o varietate de resurse, de la lemnul de construcție la medicamentele care ne vindecă.

Educația ecologică a copiilor din școala noastră se realizează mai ales la nivel afectiv. Astfel, la copii se conturează sentimente care se vor manifesta prin atitudini ce dovedesc atenția acordată de acesta mediului, puterea exemplului este foarte importantă. Pentru a avea un efect asupra dezvoltării copiilor și în formarea unei personalități armonioase, activitățile de educație ecologică trebuie desfășurate continuu pe cât posibil să facă parte din programul cotidian sau măcar unele idei să fie infiltrate în diferite teme abordate în școală. Pentru aceasta elevii au nevoie de mai mult decât instrucție școlara, ei trebuie îndrumați și încurajați să-și dezvolte: creativitatea, inițiativa, adaptabilitatea, gândirea critică, comunicarea.

Anul trecut în școala noastră s-a desfășurat proiectul *„ECO-PAŞI SPRE MÂINE”,* proiect ce a avut ca parteneri: ISJ Neamț, ISJ Suceava, CCD Neamț, CCD Timiș în urma căruia s-a urmărit; înțelegerea relației dintre om și mediu, implicarea în acțiuni de protecție a mediului, promovarea unui mod de viață durabil. Acest proiect a fost baza ce a generat un alt proiect educațional, *„Natura. Poveste. Creație*” ce a fost conceput și pus în practică în *Săptămâna verde* având ca domeniu; *Biodiversitatea.* „*Natura. Poveste. Creație*” este proiectul educațional ce a fost selectat pentru participarea școlii noastre în cadrul Competiției „*Săptămâna verde”* desfășurată în perioada iunie 2024, la nivelul județului Neamț.

Cu acest proiect școala noastră a obținut o binemeritată *Mențiune.*

Proiectele au avut drept scop transformarea comportamentelor cotidiene ale elevilor în stiluri de viață ecologice, economice, sănătoase și durabile prin întreținerea unui ambient curat. Scopul principal fiind formarea unor motivații solide privind protecția mediului, dezvoltarea responsabilității privind menținerea sănătății mediului și transformarea comportamentelor cotidiene ale participanților, elevi/ profesori, în stilul de viață ecologice sănătoase și durabile prin întreținerea unui ambient curat.

Proiectul ECO-PAȘI SPRE MÂINE a fost structurat în patru activități:

1. *Povești cu Giorgi*
2. *Dacă aș fi...atunci aș ...*
3. *Spectacolul lumii vii- concurs*
4. *Natura sub lupă- concurs*

https://drive.google.com/file/d/1BjXLcxwR2lYSUXnRbIujmBhq_s5p1SBb/view?usp=drive_link

Proiectul „ *Natura. Poveste. Creație*” a fost structurat în patru activități:

1. Povești cu si despre natură- poveștile transmit cunoștințe despre natură și educă pe copii în spiritul ecologic. Lecturile propuse îi determină pe copii să comunice cu mediul natural în plan afectiv atitudinal și comportamental.

2. **Ridichea uriașă-** teatru- joc de rol- Jocurile de rol din cadrul proiectului s-au desfășurat ca jocuri libere, care coexistă într-o interdependenta cu experiența de viață a lor și cu deprinderile formate.

3. **Spectacolul naturii-** desene, colaje activitățile au urmărit stimularea expresivității prin pictură, exersarea unor deprinderi de îngrijire și ocrotirea mediului înconjurător).

4. **Grădini speciale-** îndemânare - „Obiecte realizate din materiale reciclabile, înfrumusețarea curții școlii” acțiuni practice de colectare a materialelor refolosibile, valorificate și utilizarea lor în alte scopuri, la decorarea locului de joacă, a grădinii școlii, a clasei.
https://drive.google.com/drive/folders/1my7giQZnzq7wwuzSOOMyuuj6ruGwRkFP?usp=drive_link

DOCUMENT JUSTIFICATIV VERUS
MUNCA LA CLASĂ
(un strigăt de ajutor)

Prof. Achiței Mihaela
Școala Profesională „Ionel Teodoreanu", Victoria

După fiecare examen sau simulare la matematică se cere profesorului de matematică „plan remedial". Remedierea nu se face după plan ci după caz. În fiecare oră apare câte o nelămurire, apare câte un concept pe care abia spre sfârșitul clasei a șaptea sau începutul clasei a opta elevul, apropiindu-se de examen, constată că nu l-a înțeles.

Pentru a veni în sprijinul elevilor de fiecare dată când întâlnesc noțiuni pe care le reține greu sau le încurcă caut modalități de a face conexiuni. De exemplu:

- La cel mai *mare* divizor comun se aleg termenii comuni la puterea cea mai *mică, iar la* Cel mai *mic* multiplu comun se aleg termenii comuni și necomuni la puterea cea mai *mare* atrăgându-le atenția că trebuie să fie mereu cuvintele *mare-mic.*
- La unghiurile suplementare/complementare, pentru a nu le mai încurca am stabilit să fie atenți la faptul că 9**0** are a doua cifră **0** și cuvântul c**o**mplementatre are a doua literă **o,** făcând astfel o conexiune care îi ajută.
- La sin /cos am atras atenția asupra faptului că în definiția **s**inusului apare cateta opu**s**ă care conține ca și sin litera **s**, spre deosebire de cosinus care este definit ca raportul dintre cateta alăturată și ipotenuză.
- Semnul grafic pentru intersecția mulțimilor este încurcat cu cel pentru reuniune chiar dacă unii elevi efectuează corect operația. Cuvântul reUniUne conține litera U care este asemănătoare cu simbolul pentru reuniune.
- La geometrie există confuzie intre mediană și mediatoare și am stabilit că ambele depind de mijlocul segmentului dar media**T**oarea este cea perpendiculară, asociind litera T cu semnul pentru perpendicularitate.

În altă ordine de idei a apărut necesitatea celor 90 de credite. Credite care se obțin doar cu hârtii justificative. De ani de zile am la clasa a VIII-a o ora suplimentară, neplătită, trecută în orar, nu ultima. Spre binele elevului. La întrebarea „pentru această oră primesc vreun credit?" răspunsul a fost „NU". Așadar, datorită/din cauza aceasta, coroborat și cu faptul că în acest an lipsa de interes pentru examenul de evaluare a atins cote maxime, am renunțat la această oră.

În mediul rural pentru a avea rezultate la evaluarea națională se fac ore de matematică beneficiind de amabilitatea și suportul colegilor care predau alte discipline (supraveghează testele la matematică, pun la dispoziție orele pentru simulări) sau de efortul profesorilor de matematică care rămân după program. Nici pentru corectarea simulărilor oficiale sau la nivel de școală nu se acordă credite.

Am primit vizita unor colegi din Danemarca (că tot se vorbește despre experiența Norvegiei).

Curioși am întrebat „care este rata de abandon școlar în Danemarca?" Spre surprinderea noastră nu există noțiunea de abandon școlar. Ne-au trebuit câteva minut să explicăm ce înseamnă „abandon școlar", noțiune care nu există în limbajul danez. Toți copiii de vârstă școlară sunt cuprinși într-o formă de învățământ pentru că la nivel de **stat** există o comisie care verifică situația elevului în timp real. Dacă are scutire de la medic, elevul este vizitat acasă și nu există învoire pe baza cererii părintelui! Părintele este tras la răspundere dacă nu înlesnește mersul la școală! Părinții nu pleacă în city-break cu copiii în timpul anului școlar. Se aplică amenzi usturătoare sau se poate ajunge la decăderea din drepturile părintești.

O altă întrebare „cum procedați dacă elevii nu înțeleg o noțiune?" Șoc total!

Răspuns „ne adresăm comisiei care se ocupă de învățământ" -un fel de ISJ-dar implicat. Comisia analizează cazul și trimite soluția. La capitolul „Procente" clasa dintr-un an nu reușea să

înțeleagă. După ce a analizat, comisia a hotărât că cel mai bine ar fi să le trimită un mic program pe calculator cu ajutorul căruia să calculeze procentele fără să-și mai bată căpșoarele!

Reacția colegilor a fost „la noi ISJ-ul ar fi spus că nu suntem noi în stare să-i facem să priceapă". Cum unul dintre elevii din acea grupă făcea parte din delegația daneză, șocul s-a mutat în cealaltă tabără. Și apoi înapoi la noi! Și acum, adult fiind, fostul elev folosea programul primit in clasa a VI-a.

În concluzie, fără a ne concentra eforturile pe lucruri care contează și fără susținerea factorilor de decizie nu ne rămâne decât să strigăm, în continuare după ajutor!

DEZVOLTAREA VALORILOR EUROPENE PRIN PARTICIPAREA ACTIVĂ ÎN PROIECTE ERASMUS

Autor: Monica Petruța Arotăriței
Colegiul de Artă „Ciprian Porumbescu", Suceava, județ Suceava

Elevii secolului XXI fac parte din Generația Milenară, o generație mereu conectată la mediul online, capabilă de a face multitasking – de a se concentrează pe activități simultane.

Proiectul nostru internațional Erasmus "DIGITALLY READY GENERATION FOR THE LABOUR MARKET", cu partenerii din Spania, Turcia și România reflectă faptul că trăim într-o societate care are nevoie de membri pregătiți digital. Transformarea digitală include concepte precum inteligența artificială, social media, roboți autonomi, vehicule fără șofer, date mari, realitate virtuală, securitate cibernetică. Scopul principal al proiectului nostru este de a ajuta elevii noștri să dobândească abilități digitale și alte competențe-cheie pentru a răspunde cererii pe piața muncii din acest secol, precum și asigurarea digitală transformarea instituțiilor de învățământ în vederea împuternicirii capacităților acestora.

În prezent sălile de clasă de învățământ s-au dezvoltat în medii de învățare mixte pentru a crește învățarea activă. E-learning înseamnă să fii activ, cooperant și să ai acces la materiale autentice. Tehnologia îi ajută pe elevi să practice mai mult vorbind, prin Skype sau telefoane mobile, scriind – prin wiki-uri, bloguri sau crearea de site-uri ascultând prin podcast și citind –mails, cărți electronice, wiki-uri, bloguri, etc, ziare sau reviste online. Elevii sunt obișnuiți cu diferite forme de tehnologie în afara școlii, dar acest lucru nu înseamnă în mod automat - că știu cum să studieze online, să selecteze materialele necesare și relevante, respectați drepturile de autor şi utilizați un mediu sigur. Accentul nu ar trebui să fie pus pe tehnologia în sine, ci pe modul în care o folosim. Internetul a schimbat complet modul în care abordăm învățarea,

Unele dintre principalele obiective specifice ale proiectului nostru Erasmus includ îmbunătățirea comunicării studenților, lucrul în echipă, colaborarea, rezolvarea problemelor, adaptabilitatea, gândirea critică, creativitatea, inovarea și ,abilități antreprenoriale, precum și creșterea motivației și încrederii lor la școală Credem cu tărie că, prin îmbunătățirea abilităților de comunicare ' în limba maternă și în limbile străine și asigurarea utilizării internetului în siguranță suntem capabili să ajutăm studenții noștri să fie cetățeni activi

Proiectul de parteneriat internațional se concentrează, de asemenea, pe familiarizarea studenților cu concepte precum învățarea deschisă, învățarea mixtă și clasă răsturnată, permițând atât studenților, cât și profesorilor să creeze materiale electronice, cum ar fi prezentări, videoclipuri, teste etc., pentru a sprijini dezvoltarea organizațională în domeniul TIC, promovarea accesului universal la educație. Cele patru mobilități au oferit participanților diverse informații cu privire la abilitățile de web design, codificare, STEM, etc, realitate virtuală, inteligență artificială, marketing de produse social media care ușurează accesul acestora pe piața muncii. Învățarea reprezintă căutarea sensului, un sens care necesită înțelegere. Scopul învățării simbolizează construirea propriului sens, nu doar memorarea răspunsurilor „right" și repetarea semnificației altcuiva. Misiunea profesorilor este de a găsi și de a adapta strategii la nevoile elevilor, de a încuraja crearea propriilor răspunsuri, de a începe analiza, selectarea, interpretarea și prezicerea.

Rezultatele concrete ale proiectului nostru includ jocuri digitale, materiale electronice pentru lecții, Web design al proiectului, conturi Facebook, Instagram și Twitter ale proiectului, Buletine informative despre proiect, precum și o carte electronică care acoperă toate lucrările proiectului.

Proiectele europene Erasmus sunt instrumentul perfect pentru educarea nativilor digitali și pentru motivarea profesorilor. Informațiile vin prin diverse canale, cum ar fi bloguri, wiki-uri, e-mailuri, motoare de căutare, podcast-uri, întrebări web, tutoriale online sau webinarii, platforme de cursuri online etc. Ca imigranți digitali, profesorii trebuie să devină vizionari, modele, facilitatori și colaboratori, factori de risc care îi ajută pe elevi să găsească, să valideze, să sintetizeze, evaluați și comunicați informații și îmbunătățiți abilitățile lor de gândire pentru a reflecta și rezolva problemele și pentru a găsi soluții unice.

BIBLIOGRAFIE:

1. Beetham, Helen and Sharpe, Rhona, Eds. – *Designing and Delivering E-learning*, Routledge, New York, 2007
2. Dudeney, Gavin - *How to teach English with technology*, Pearson Education Limited, 2007.
3. Dror, Itiel E. – "Technology Enhanced Learning, The Good, The Bad and the Ugly", in Pragmatics and Cognition 16:2,(2008),p 215-223, available at: http://users.ecs.soton.ac.uk/id/CT%20technology%20learning%20good%20bad%20ugly.pdf
4. visited on July 5,2013
5. Garst, Kim – "4 Reasons Why Social Media Should be Taught in Our School Systems", in Huffington Post, 2013, available at:
6. http://www.huffingtonpost.com/kim-garst/4-reasons-why-social-medi_b_3327957.html
7. visited on July 5,2013
8. Webografie:http://www.europeanschoolnetacademy.eu/
9. https://colegiuldeartasv.ro/category/proiecte-europene/

ACTIVITĂȚILE ȘI IMPACTUL CURSULUI DE FORMARE „SCHOOL BULLYING PREVENTION"

Prof. Borteș Anca-Mădălina
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare" Vaslui

Participarea la cursul „School Bullying Prevention" din Atena, organizat sub programul Erasmus+ KA1, a reprezentat o experiență valoroasă de dezvoltare profesională menită să contribuie la combaterea bullying-ului în mediul școlar. Acest curs, desfășurat în perioada 8-12 aprilie 2024, a avut ca scop pregătirea cadrelor didactice pentru a înțelege și a preveni agresiunea, oferindu-le cunoștințele, abilitățile și instrumentele necesare pentru a crea un mediu sigur și pozitiv pentru elevi. La curs au fost 3 cadre didactice și 2 logopezi din orașul Vaslui. Prin intermediul activităților de diseminare ulterioare, am transmis aceste cunoștințe colegilor și elevilor, contribuind la consolidarea unei culturi școlare bazate pe respect și incluziune.

Unul dintre obiectivele principale ale cursului a fost conștientizarea cadrelor didactice cu privire la tipurile de agresiune și diferențierea între conflicte obișnuite și cazuri de bullying. Această

înțelegere este esențială, deoarece bullying-ul implică o dinamică de putere și o intenție de a provoca suferință, pe care profesorii trebuie să o identifice prompt. În cadrul cursului, prof. Borteș a explorat metode de recunoaștere a diferitelor tipuri de bullying, inclusiv agresiunea fizică, verbală și, tot mai prezent, cyberbullying-ul. Acest focus pe cyberbullying a fost deosebit de important, deoarece multe episoade de agresiune au migrat în mediul online, unde pot deveni invizibile și mai greu de controlat.

Printre activitățile esențiale ale cursului s-a numărat analiza SWOT, care a oferit cadrelor didactice o perspectivă structurată asupra punctelor tari și slabe din abordarea școlii față de bullying, oportunitățile pentru intervenție și provocările pe care acest fenomen le prezintă. De asemenea, activitatea „Priviți înapoi la trecutul școlii noastre" a permis profesorilor să reflecteze asupra culturii instituției și a modului în care istoria școlii poate influența atitudinile actuale față de bullying. Acest proces de autoevaluare este crucial pentru a înțelege cauzele și manifestările agresiunii și pentru a dezvolta strategii adaptate comunității școlare specifice.

Activitățile interactive, precum „Fii detectiv – Numiți expresii de agresiune" și „Planul de prevenire – Luați atitudine și vorbiți," au oferit cadrelor didactice ocazia de a exersa identificarea și gestionarea incidentelor de bullying. Aceste activități practice au fost gândite pentru a încuraja profesorii să intervină în mod eficient și să promoveze o cultură a respectului reciproc. Prin activități de joc de rol, profesorii au exersat strategiile de comunicare și intervenție, devenind mai încrezători în rolul lor de susținători ai victimelor și de factori de echilibru în situațiile de conflict.

De asemenea, cursul a abordat o componentă esențială a fenomenului de bullying, și anume rolurile implicate: agresorul, victima și spectatorul. Profesorii au învățat să recunoască și să gestioneze aceste roluri, înțelegând importanța educării spectatorilor – acei martori ai bullying-ului – pentru a-i încuraja să intervină sau să raporteze incidentele. O altă parte valoroasă a cursului a fost îndrumarea profesorilor pentru a colabora mai eficient cu personalul școlii, părinții și alți factori de interes, astfel încât intervențiile anti-bullying să aibă un impact pozitiv și consistent. Diseminarea cunoștințelor acumulate la curs către elevi și colegi a consolidat impactul acestui program de formare. Am organizat diverse activități prin care am împărtășit colegilor și elevilor atât metodele, cât și strategia de prevenire a bullying-ului. Printre aceste activități s-au numărat sesiuni de discuții despre importanța empatiei și respectului, activități de recunoaștere a formelor de agresiune și workshop-uri pe tema cyberbullying-ului, oferind elevilor ocazia de a reflecta asupra propriului comportament în mediul online și asupra modului în care pot sprijini colegii care se confruntă cu bullying-ul.

Participarea la cursul „School Bullying Prevention” a avut un impact semnificativ atât asupra dezvoltării mele profesionale, cât și asupra comunității școlare. Cunoștințele dobândite și transmise au contribuit la crearea unui mediu școlar mai sigur și mai incluziv, sensibilizând elevii și profesorii cu privire la importanța prevenirii bullying-ului și a cyberbullying-ului. Această inițiativă subliniază rolul vital al educației în transformarea culturii școlare și în promovarea unor valori fundamentale, precum respectul, empatia și solidaritatea.

JOCURI DE SPARGERE A GHEȚII

Prof. Chiriac Erika Karina
Școala Gimnazială Constantin Parfene Vaslui

Aruncarea bulgărilor de zăpadă

Probabil că nu este nimic mai distractiv decât o luptă cu bulgări de zăpadă, în special la școală. Este doar un joc de spargere a gheții, eficient, conceput pentru a le permite elevilor să se cunoască între ei.

Elevii scriu, pe o foaie de hârtie, trei lucruri despre ei înșiși sau trei lucruri care îi stresează. Apoi mototolesc hârtia pentru a semăna cu un bulgăre de zăpadă. Profesorul lasă elevii să se bată cu bulgări de zăpadă timp de aproximativ un minut. Acum toată lumea alege unul dintre bulgării de zăpadă și trebuie să încerce să afle cine este persoana care l-a scris. Odată ce își găsesc partenerul, trebuie să aducă persoana respectivă în fața clasei și să explice ce au învățat despre noul lor prieten(cu cele trei lucruri scrise pe foaie de hârtie). Este o oportunitate pentru elevi să descopere că se pot confrunta cu aceleași probleme, pentru care există mereu rezolvare.

Mesaje pozitive

Acest exercițiu este o modalitate rapidă prin care elevii s-au putut încuraja unii pe alții pentru că au îndeplinit cu succes o sarcină sau pentru că au încercat ceva dificil. Mesajele au fost încorporate în diferite momente ale lecției. Profesorul a sunat din clopoțel, când a vrut să atragă atenția clasei, și a întrebat dacă cineva are de împărtășit un aspect pozitiv pe care l-a observat la un coleg. Astfel, nu doar profesorul spune: „Te descurci bine!”, ci exercițiul este o modalitate prin care elevii au putut interacționa între ei și au sărbătorit pozitivitatea

Joc de cooperare

S-au format echipe din șase membri. Trei au fost muți, doi au fost orbi (au fost legați la ochi) și unul a avut dizabilitate fizică(a stat într-un picior). Provocarea a constat în trecerea tuturor membrilor, folosind câteva cartoane, pe cealaltă parte a unei gropi cu lavă. Elevii au trebuit să se susțină unii pe alții, să ofere suport pentru toți membrii echipei. Au câștigat întrecerea cei care au ajuns primii. Jocul a evidențiat modalitățile de reacție ale elevilor în situații dificile, implicarea acestora, colaborarea și conlucrarea.

Trandafir și spin

La începutul orei, profesorul și elevii au împărtășit, pe rând, câte un trandafir (o informație care le-a adus bucurie în acea zi sau în ziua precedentă) și un spin (o informație care le-a adus tristețe în acea zi sau în ziua precedentă). Procesul a durat aproximativ cinci minute. Un spin cu miză mică a fost, de exemplu, „Mă simt obosit”. Cu toate acestea, mulți elevi au ales să împărtășească mai multe situații personale, cum ar fi „Spinul este boala câinelui meu și eu sunt foarte îngrijorat pentru el”

Apreciere, scuze, „Aha’’

Aceasta este o activitate ce s-a realizat la sfârșitul orelor de curs. Elevii s-au adunat într-un cerc și au împărtășit o apreciere față de un coleg, o scuză sau o informație pe care au înțeles-o bine la școală.

Aceste tipuri de mesaje au contribuit, în mare măsură, la construirea unor legături solide între elevi.

PROIECTUL ETWINNING “GREEN PLANET”, MODEL DE ÎNCURAJARE A UNUI STIL DE VIAȚĂ SUSTENABIL

Prof. Dobrin Paula Daniela
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Alexandria, jud. Teleorman

În anul școlar 2023-2024, parteneri din următoarele țări europene - *Albania, Armenia, Croația, Georgia, Grecia, Italia, Lituania, Macedonia de Nord, Polonia, Portugalia, Republica Moldova, România, Spania, și Turcia* – ne-am alăturat sub deviza „Gândește global - acționează local!” pentru a derula împreună proiectul ***„Green Planet”***, propus de fondatorii P.I.P. Moț Cornelia de la Școala Gimnazială Găvojdia, România și prof. Elvan Yetkin de la Kabaklarlı İlkokulu, Turcia).

Prin intermediul acestui proiect, elevii și-au însușit comportamente corecte de protecție a mediului înconjurător, au învățat sa depisteze cauze ale poluării mediului si sa propună soluții pentru diminuarea acestui fenomen, au învățat să recicleze selectiv, cum să confecționeze mascote/jucării din materiale refolosibile, cum pot economisi energia electrică.

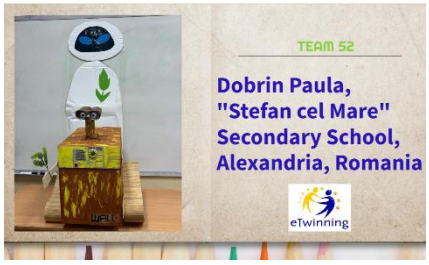

Au fost vizate competențe precum: dezvoltarea motivației și responsabilității în rândul elevilor și a întregii comunități școlare pentru sănătatea și protecția mediului, recunoașterea impactului negativ al neglijenței umane asupra naturii, implicarea activă a elevilor în acțiuni de protejare a mediului prin activități de ecologizare și plantare de copaci, implicarea în colectarea materialelor reciclabile - hârtie și P.E.T.-uri și realizarea de obiecte decorative, conturarea unui comportament etic, civic și a abilităților de protejare a biodiversității, încurajarea capacității elevilor de a lua decizii, de a lucra în echipă, dezvoltarea spiritului critic, a creativității și a imaginației în cadrul activităților și acțiunilor desfășurate în cadrul proiectului, dezvoltarea competențelor informatice (TIC) și conștientizarea importanței utilizării acestei aptitudini în scopuri educaționale si nu în ultimul rând îmbunătățirea competențelor lingvistice.

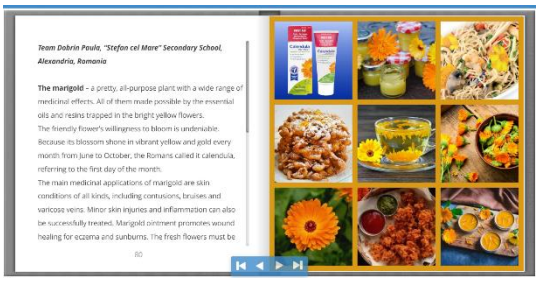

Metodele și abordările folosite în vederea atingerii obiectivelor propuse și a dezvoltării competențelor vizate au fost toate participative, diversificate, adaptate particularităților individuale și de grup și pe deplin agreate de elevi: de la metode precum dialogul euristic, investigația, «furtuna de idei», «turul galeriei» - la jocurile Kahoot, Quizzez, Treasure hunt, mini excursii în natură/laboratorul de purificare a apei, clubul cercetătorilor, atelierul de creație digitală, expoziție, vizionare de filme educative până la activități practice de plantare de flori și copaci.

Prin acest caleidoscop de activități de învățare antrenante elevii au dobândit competențe-cheie, s-au bucurat de experiențe interculturale prin schimburi între elevii și profesorii din țările participante în proiect și au creat produse deosebite cuprinse în colecția WAKELET a echipei https://wakelet.com/wake/5fIj3VcuzT2nrYyQceETM Proiectul a avut un impact pozitiv asupra elevilor, profesorilor și părinților, fiind o reușită grație următoarelor aspecte concurente: diversitatea și calitatea activităților desfășurate, colaborarea eficientă și fructuoasă între parteneri, diversitatea instrumentelor Web 2.0 folosite și a produselor create.

Colaborarea cu partenerii și relația cu coordonatorii proiectului au fost exemplare. Am lucrat în echipe mixte cu parteneri diverși în crearea tuturor produselor proiectului in realizarea cărora elevii au dovedit competente digitale deosebite: benzile desenate ***«Comics - Canva - Ecological behavior»,*** jocurile Kahoot, cartea colaborativă BookCreator ***„International Day of Environmental Education***", cartea colaborativă Genially ***„The Eco-Mascot of the project"***, cartea digitală în Ourboox produsele din cadrul activității colaborative dedicate „Code Week", felicitările și semnele de carte ***„Our Christmas wishes cards"*** confecționate din materiale reciclabile, poemul acrostih.

„Green Planet" este un proiect cu o valoare pedagogică de netăgăduit dobândită prin strategiile didactice inovative, prin lucrul în parteneriat și învățarea între egali, prin utilizarea noilor tehnologii ale informației și comunicării, prin stimularea participării elevilor la activitățile de predare-învățare-evaluare, prin diversitatea activităților de învățare și integrarea acestora în curriculumul formal.

Proiectul eTwinning ***„GREEN PLANET***" a constituit o experiență de învățare remarcabilă atât pentru elevi cât și pentru profesori, o strategie care trebuie multiplicată în cât mai multe instituții de educație în vederea formării și încurajării unor comportamente sustenabile la elevi.

PHOTO AND VIDEO MAKING IN YOUR CLASSROOM: THE EDUCATIONAL POWER OF MULTIMEDIA

Prof. Moraru Alina-Emanuela
Școala Gimnazială „Alexandra Nechita" Vaslui

Școala Gimnazială „Alexandra Nechita" Vaslui este beneficiarul programului de acreditare Erasmus pentru mobilități Erasmus+ în domeniul „Educație școlară„ cu nr **2022-1-RO01-KA120-SCH-00011050,** finanțat de Comisia Europeană și derulat prin Agenția Națională pentru Programe Comunitare în Domeniul Educației și Formării Profesionale, cu o perioada de derulare cuprinsă între 01 FEBRUARIE 2023 — 31 DECEMBRIE 2027.

Anul II al programului are ca număr de referință: 2024-1-RO01-KA121-SCH-000222268, cu un buget aprobat de 27168 EURO și include fomarea a 12 cadre didactice din școala noastră prin cursuri de formare și activități de jobshadowing în funcție de obiectivele anului:

- Inovarea educației prin abilități și competențe digitale
- Dezvoltarea Competențelor Digitale pentru Adaptare Profesională
- Transformarea Educației prin Competențe Digitale
- Abilități digitale pentru o generație pregătită pentru viitor

Sistemul de învățământ este în continuă transformare, profesorii trebuie să se adapteze cerințelor actuale, să utilizeze în clasă noile tehnologii, să găsească căi prin care să motiveze elevii pentru învățare. Parteneriatul strategic derulat de școala noastră prin programul Erasmus+, în domeniul educației școlare cu numărul: 2022-1-RO01-KA120-SCH-00011050, anul II - 2024-1-RO01-KA121-SCH-000222268 se desfășură anul acesta sub denumirea „Inovarea educației prin abilități și competențe digitale"

Cursul la care am participat alături de 3 colegi, un cadru didactic din învățământul primar și doi profesori, cu titlul „Photo and Video Making in your Classroom: the Educational Power of Multimedia" s-a desfăsurat la Roma, în Italia, în perioada 26 octombrie -3 noiembrie2024. Furnizorul cursului este Europass Teacher Academy, iar formatorul este Federico Betta. (https://www.teacheracademy.eu/course/photo-video-making/)

Ca urmare a creșterii timpului petrecut de copii nesupravegheați în mediul online, au apărut dificultăți în relația cu părinții și cu cadrele didactice. S-a evidențiat astfel nevoia cadrelor didactice de a dobândi competențe de utilizare a instrumentelor și a aplicațiilor digitale utile, atât în lucrul la clasă pentru motivarea elevilor, în lucrul cu părinții pentru identificarea unor modalități adecvate de control referitor la timpul și calitatea activității copiilor în mediul online, precum și facilitarea comunicării cu părinții privind progresul copiilor.

Fiind născuți după revoluția digitală, elevi de astăzi pot găsi activitățile tradiționale, cum ar fi lectura, extrem de plictisitoare, în timp ce acordă în mod natural atenție conținutului audiovizual (de exemplu, **videoclipuri, fotografii și resurse audio**). În schimb, profesorii lor, care probabil au avut o educație mai convențională, s-ar putea simți neînarmați în comunicarea cu elevii lor prin limbajul noii media.

Acest curs și-a propus să reducă decalajul prin prezentarea participanților a **puterii educaționale a conținutului audiovizual,** instrumentele AI. Participanții au învățat să folosească și să adapteze resursele audiovizuale existente și precum și să creeze propriile lor resurse pentru a îmbunătăți și **stimula învățarea elevilor lor**.

SCOPUL CURSULUI: Într-un mediu adevărat de învățare prin practică, participanții la curs vor dobândi cunoștințe mai mari despre ceea ce implică aceste competențe și nu numai despre cum să le predea, ci în primul rând despre cum să-și folosească propria abilitate de a crea, gândi critic, comunica eficient și colabora bine cu ceilalți.

În cadrul **cursului am învățat să:** identific conținut audiovizual pe platforme pentru educație; să aplic tehnici de bază pentru filmarea videoclipurilor; să editez fotografii și videoclipuri; să

organizez sunete și texte în resurse vizuale; să încarc și să partajez conținut audiovizual; să exploatez resurse audiovizuale în scopuri educaționale prin intermediul aplicației CAPCUT.

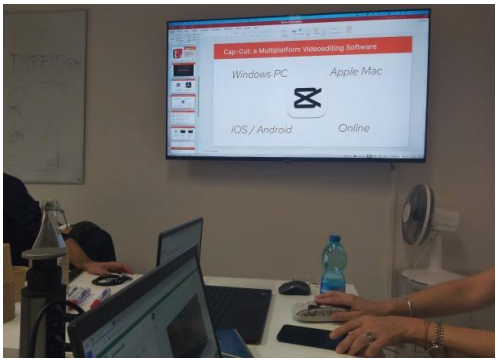
De asemenea, am dobândit o înțelegere practică a celor mai **eficiente dispozitive și software gratuite** pentru gestionarea și producerea videoclipurilor, fotografiilor și sunetelor. Am învățat să adun resurse online profesionale și sigure, să încarc și să partajez materiale online, să gestioneze cronologie, sunet și fotografii și să adaug subtitrări la un videoclip.

La finalul cursului, am încredere în proiectarea proiectelor educaționale folosind **tehnologii video și foto** alături de elevii mei.

Din momentul în care am pus piciorul în orașul Roma, am avut impresia unei ascensiuni fantastice într-un Ev Mediu netulburat, care a rămas indiferent față de o civilizație semi-funcțională. Orașul trăiește zi și noapte, prin mulțimile care se adună pe străzile pline de clădiri istorice, de amprenta trecerii timpului, de măreția mărturiilor istorice romane. În timpul zilei, mașini numeroase, autobuze Hop on/Hop off servesc drept fundal și ghidează străinii în toate direcțiile pentru a descoperii Roma, un oraș internațional.

Centrul de formare Europass Teacher Academy situat în centrul orașului, în inima istoriei este o organizație de formare profesională continuă, cu formatori de o înaltă calitate profesională. Misiunea noastră este de a ne adapta pregătirea la orice nevoie personală și profesională, inclusiv instrumentele modern de lucru la clasă: fotografia și filmul. Activitățile practice numeroase ne-au oferit posibilitatea de a păstra în memoria telefonului nostru dar și a noastră amintiri în sunete și imagini, în tururi ghidate, alături de colegii de curs, am descoperit specificul și frumusețile culturale, gastronomice, tradițiile și specificul inegalabilei ROMA.

- CAPCUT -
PROGRAM DE EDITARE MONTAJ VIDEO PENTRU CREATORI DIGITALI

Prof. Păcuraru Marius
Școala Gimnazială „Alexandra Nechita" Vaslui

Într-o societate dinamică, aflată în permanentă schimbare, este necesar ca profesorul să fie deschis în ceea ce privește o nouă abordare a procesului de predare-învățare-evaluare. Astfel, indiferent de disciplina predată, cadrul didactic trebuie să fie preocupat de perfecționarea continua, pentru ca învățarea să se realizeze într-o manieră modernă, prin îmbunătățirea abilităților digitale și familiarizarea cu instrumentele oferite de Internet.

În acest sens, am fost membru în echipa de implementare a Proiectului pentru mobilități Erasmus + în domeniul, *Educație școlară*, cod de acreditare: 2022-1-RO01-KA120-SCH-000110507, număr referință: 2024-1-RO01-KA121-SCH-000222268 și am participat la cursul de formare *Photo and Video Making in your Classroom: the Educational Power of Multimedia*, organizat de Teacher Academy și desfășurat în perioada 28 octombrie 2024-02 noiembrie 2024 la Roma, Italia.

Cursul a oferit participanților oportunitatea de a interacționa cu profesori din Ungaria, din Grecia, din Cehia și din Portugalia și a fost un prilej de prezentare a sistemului de învățământ din fiecare țară, dar și de colaborare în cadrul activităților interactive propuse de formator. Participanții au avut posibilitatea de a-și perfecționa abilitățile de a crea și de a adapta resurse audio-video, în vederea proiectării unor lecții cât mai atractive pentru elevi. În cadrul atelierelor de lucru am utilizat, mai ales, programul de editare CapCat, care este un program profesional gratuit, pentru editare, montaj și efecte audio-video care realizează prezentări dinamice pentru creatorii digitali: story, reclame, testimonial video, intro pentru jocuri sau publicitate pentru vlog, Instagram story, Instagram Posts, Tik Tok Ads, You Tube video, Facebook Ads, LinkedIn ads, cu presetări pentru fiecare.

Programul CapCut dispune de 3 variante: editare online, aplicație independentă pentru smartphone, respectiv pentru desktop.

CapCut este intuitiv, simplu de folosit și ușor de învățat, realizează operații complet automate de redimensionare video, de îndepărtare a backgroundului, text to speech, auto subtitles, realizabile chiar și de pe smartphone, online, gratuit, dar în același timp este capabil de editare video complexă, la nivelul Adobe Premiere sau Sony Vegas. Se poate folosi simplu, automat, rapid, ori se poate folosi pentru editări video complexe.

Fără limitare a rezoluției video (4K), a numărului de clipuri video sau numărului de pistele video audio din compoziție, fără watermark, oferind posibilitatea de înregistrare voice over, optimizare pentru vlog sau rețele sociale, cu mii de filtre moderne, efecte dinamice, animații captivante și tranziții prestabilite, stickers, sunete gratuite și muzică de background dintr-o uriașă bibliotecă originală, liberă de restricțiile de copyright You Tube, Facebook sau Tik Tok, LinkedIn, aplicabile cu un singur click, pentru a obține vibe-ul perfect.

CapCut oferă proiecte template, gata structurate, populate cu date, animate, tot ceea ce trebuie să faceți este să înlocuiți clipurile din biblioteca Media cu propriul conținut. Programul gratuit de editare video CapCut poate fi folosit în 2 moduri: editare detaliată pe layere video cu keyframes pentru animație elaborată, respectiv editare automată pentru modificarea fizionomiei, a trăsăturilor corporale sau pentru aplicarea de machiaj.

Programul realizează automat foarte multe operații, cum ar fi inserarea efectelor video, a stickerelor animate, a tranzițiilor, extrage text din clipul video, adaugă subtitrare, îndepărtează background (Chroma Key), adaugă sunete libere de copyright, egalizează diferite FPS (Frame Rate), unifică rezoluții video diferite.

Mai mult, dincolo de facilitățile automate, programul de editare video are instrumente puternice, în aplicații cu video clipuri complexe, creative, de efect.

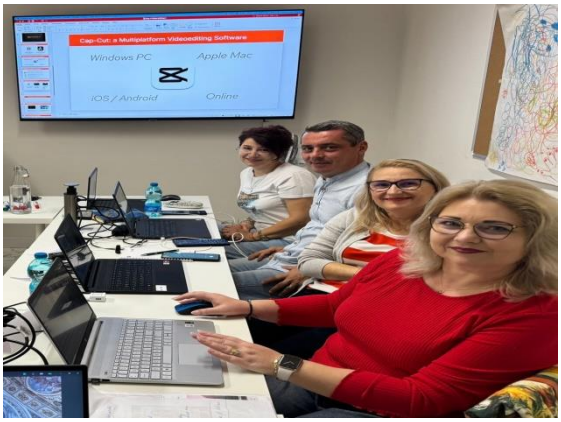
Dincolo de prima aparență a sa, de editor, aproape automat care setează tot ce ai nevoie odată ce ai precizat obiectivul final, aprofundarea lucrului cu CapCut relevă posibilități nebănuite de montaj - editare video puternice, complexe , lucrând profesional pe layere audio și video, cu Keyframes pentru animație, Blending Layers, limita fiind doar creativitatea ta. Sunt disponibile mii de efecte prestabilite, tranziții video sau audio, animații, muzică, efecte audio, toata aplicabile cu un singur click. Mii de feluri în care îți poți dovedi creativitatea, poți străluci într-un video pe care să îl faci chiar tu, așa cum îți place, și o faci rapid, cu operații automatizate, nu trebuie decât să le alegi așa cum îți place. Astfel, realizarea unui slideshow dintr-o succesiune de imagini se face în câteva clipe.

În penultima zi de curs, s-a desfășurat o activitate outdoor, care a permis participanților să descopere cele mai importante monumente istorice din *orașul etern*.

După o săptămână plină de încercări, vineri, 02 noiembrie 2024, a avut loc sesiunea de evaluare și de acordare a Certificatelor de participare.

Pentru participanți, experiența Erasmus+ a fost una reușită!

METODA PROIECTULUI ÎN CADRUL ORELOR DE LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ

Prof. Radu Marilena
Școala Gimnazială „Olga Sturdza" Holboca, jud. Iași

Materialul ce urmează reprezintă un șablon al unei unități de învățare, un plan de implementare realizat și aplicat la clasa a VII-a și o publicație/ un afiș al elevilor utilizând metoda proiectului și are ca rezultat final portofoliul virtual al elevilor postat pe website-ul creat.

Prin acest demers didactic interdisciplinar se dezvoltă: creativitatea, gândirea critică, abilitățile și competențele de lucru individual și în echipă.

Rezultatele final constau în: publicații în format electronic, argumentări pe grupul de dezbateri/blog (privind importanța unui text literar, resursele prin intermediul cărora operele lirice exprimă complexitatea gândurilor și sentimentelor ființei umane, modalități de a comunica în mod corect, nuanțat, expresiv), prezentări Power Point- sistematizare de cunoștințe – opera lirică -niveluri lingvistice, mică antologie virtuală de texte literare lirice - poeți consacrați, compoziții proprii ale elevilor.

Titlul planului unității de învățare: Carte. Scriitor. Cititor. Structura textului liric.

Rezumatul unității de învățare

În această unitate elevii studiază trăsăturile operei lirice, resursele stilistice pe care scriitorii le abordează pentru a exprima sentimente, emoții, gânduri, atitudini ale ființei umane în fața vieții.

Vor aborda diferite modalități de interpretare a textului literar, vor învăța să descopere și să argumenteze trăsăturile unui text liric, apoi să creeze ei înșiși eseuri în care să își exprime punctul de vedere.

Elevii vor studia elemente de lexic si de fonetică, reactualizând cunoștințele din anii anteriori. Textele- suport utilizate la lecțiile de literatură sunt: Cuvânt, de Tudor Arghezi, Ce te legeni, de Mihai Eminescu, Vânt străin, de Tudor Arghezi, si alte texte lirice din lectura suplimentară.

Vor studia elemente de lexic (mijloace interne și externe de îmbogățire a vocabularului, familia lexicală; sensul propriu și sensul figurat al cuvintelor; categoriile semantice - sinonimele, antonimele, omonimele, cuvintele polisemantice; paronimele, pleonasmul și vor reactualiza noțiunile de fonetică studiate în anii anteriori (sunetele limbii române, corespondența sunet-literă, diftongi, triftongi, hiat, despărțirea cuvintelor în silabe, rolul stilistic al sunetelor în operele literare lirice).

Elevii vor descoperi pe parcursul realizării proiectelor, modalități de aplicare a acestor noțiuni în situații concrete de comunicare, vor fi capabili să structureze și să creeze diferite tipuri de comunicare scrisă, orală, multimedia, își vor dezvolta creativitatea, gândirea critică, abilitățile de lucru în echipă și individual.

Vor crea produse multimedia în care să sintetizeze cunoștințele învățate (de exemplu prezentări Power- Point, site-ul creat de elevi, publicația electronică) și vor descoperi mijloace moderne de comunicare în mediul digital

https://wordpress.com/view/limbasiliteraturaromanasite.wordpress.com?fbclid=IwY2xjawGl6wFleHRuA2FlbQIxMAABHTpTzZySU_r1ooc1Ge1WAO12YN309rj3aqDDz5KtLzJ-8Eikdd7GDXzZJQ_aem_ya7o-R7NlLpaAL-L-jyQGw

Aria tematică vizată: Limbă și comunicare. Carte. Scriitor. Cititor. Structura textului liric.
Clasa a VII-a
Timp aproximativ necesar:
8 lecții a câte 50 de minute, două săptămâni, septembrie – octombrie
Reperele unității de învățare
Competențe specifice
1.Capacitatea de exprimare scrisă:

- Redactarea unui text în care să se evidențieze caracteristicile fundamentale și semnificațiile unui fragment de text literar dat.
- Respectarea, în redactarea unui text, a regulilor de despărțire a cuvintelor în silabe, a normelor de exprimare corectă, a regulilor ortografice și de punctuație studiate.

2.Capacitatea de receptare și de exprimare orală:

- Desprinderea sensului cuvintelor prin raportare la semnificația mesajului ascultat;
- Construirea unui mesaj oral pe o temă dată în funcție de diferite situații de comunicare;
- Recunoașterea procedeelor de expresivitate artistică și a noțiunilor de teorie literară învățate, într-o operă literară dată.

Competente specifice/rezultate așteptate:
1.1. înțelegerea semnificației generale a unui mesaj oral
1.2. sesizarea modalităților de organizare a secvențelor textuale ale unui mesaj oral
1.3. integrarea categoriilor semantice în structuri lexicale proprii
2.1. asigurarea coerenței ideilor exprimate
3.1. sesizarea corectitudinii și valorii expresive a categoriilor gramaticale și lexicale
4.1. sesizarea corectitudinea și valoarea expresivă a categoriilor gramaticale și lexicale
4.2. utilizarea corectă și nuanțată neologismele, categoriile semantice învățate
4.3. organizarea secvențelor din text.
4.4. utilizarea corectă și nuanțată a neologismelor, categoriilor semantice învățate
4.4. organizarea secvențelor textuale în funcție de o cerință specifică.
Întrebare esențială: Ce reprezintă cartea, cuvântul, creația literară pentru noi?
Întrebările unității de învățare:
Care sunt resursele prin intermediul cărora operele lirice exprimă complexitatea gândurilor și sentimentelor ființei umane?
Cum putem comunica în mod corect, nuanțat, expresiv?
Întrebări de conținut:

- Ce este biblioteca, care sunt părțile componente ale unei cărți, care sunt trăsăturile genului liric, ce sunt figurile de stil, cum le identificăm pe textul suport, cum percepem un mesaj liric, cum disociem un text literar de unul non-literar, cum disociem registrul vocabularului literar-nonliterar?
- Ce este opera lirică?
- Care sunt trăsăturile unei creații lirice? Ce este eul liric? Care sunt mărcile stilistice ale eului liric?
- Care sunt resursele stilistice pe care le abordează scriitorii în creațiile lor pentru a exprima sentimentele, gândurile și atitudinile ființei umane în fața vieții?
- Ce sunt comparațiile, epitetele, repetițiile, personificările și care este rolul lor stilistic într-o operă lirică?
- Ce sunt sinonimele, antonimele, omonimele, paronimele, cuvintele cu sens figurat și care este rolul lor în comunicare?
- Care sunt mijloacele interne și externe prin intermediul cărora se poate îmbogăți lexicul? Cum putem evita pleonasmele?

Evaluare:					
Evaluare inițială		**Evaluare formativă**		**Evaluare finală**	
Graficul K-W-L; /Știu/ vreau să știu /am învățat Brain-storming	Test initial/ Chestionar	• Fișe tehnice de lectură • site-ul literar • Prezentarea orală • Ciorchinele • Grila de evaluare pentru eseul argumentativ/barem de notare • Graficul KWL • Grila de evaluare pentru crearea broșurii antologice de texte lirice/ revistei de lb. română	• Fișe de autoevaluare pentru prezentarea ppt. (Presentation Rubric), • Fișe de autoevaluare pentru crearea eseului, pentru crearea publicației cu elemente de lexic și fonetică Grila de autoevaluare pentru finalizarea răspunsurilor de pe site-ul educațional	• Graficul K-W-L; /Știu/ vreau să știu /am învățat • Graficul de evaluare a paginii web • Portofoliul virtual al elevilor	• Jurnalul de reflecție • Grila de autoevaluare a paginii web.

Modalități de evaluare

Probele de evaluare și de autoevaluare pentru această unitate de învățare solicită formarea și dezvoltarea abilităților de comunicare (verbală, scrisă și multimedia), de colaborare, de lucru în echipă și individual, de reflecție, de creativitate, de cercetare, de gândire critică și de coordonare a procesului de autoformare, astfel:

- În cadrul evaluării inițiale se va aplica un test inițial cât și metoda Știu/vreau să știu /am învățat pentru a identifica ceea ce știu elevii despre noțiunile de bază existente în această unitate de învățare și ceea ce trebuie să învețe, să consolideze și sistematizeze.
- Pentru a dezvolta, pe întreg parcursul unității de învățare, abilitățile de gândire critică și reflexivă, de analiză, sinteză și interpretare, dar și pentru a monitoriza evoluția cunoștințelor acestora, vor fi utilizate grilele de evaluare pentru eseurile argumentative/ descriptive.
- De asemenea, pe lângă aceste abilități, chestionarele utilizate dezvoltă capacitatea de colaborare și schimbul de idei. Elevii primesc în același timp baremul de autoevaluare pentru a ști să își organizeze în mod eficient ideile și pentru a avea un control deplin asupra activității lor de cercetare.
- La sfârșitul unității de învățare se face o evaluare finală a paginii web/portofoliul virtual, care va conține toate materialele create de elevi pe parcursul cercetării lor. Graficul KWL va pune în lumină ceea ce au reușit elevii să învețe pe parcursul acestei unități de învățare, iar jurnalul de reflecție le va crea posibilitatea să își noteze concluziile finale asupra cunoștințelor pe care le-au învățat.

Aptitudini și capacități obligatorii

- cunoștințe de bază privind utilizarea corectă a noțiunilor elementare de vocabular și fonetică, ordonarea și structurarea logică a ideilor într-un text scris, cunoștințe tehnoredactare text, explorare internet, accesare cont google docs, creare pagini web;
- competente și abilități tehnice pe care elevii trebuie să le aibă pentru a începe această unitate de învățare.

Plan de implementare

De ce anume este nevoie înainte de începerea studiului acestei unități împreună cu elevii?	Cine se va ocupa de aceasta?	Care este termenul limită de realizare?
☐ Crearea conturilor pentru pagina web pentru fiecare elev. Inregistrarea elevilor pe Google docs.	Profesorul de lb. română	Cu 1 săptămână înainte de începerea unității
☐ Crearea conturilor pentru site-ul literar www liric2009 și invitarea elevilor pentru a se înregistra.	Profesorul de lb. română	Cu 1 săptămână înainte de începerea unității
☐ Planificarea orarului pentru laboratorul de informatică.	Profesorul de lb. română	Cu 1 săptămână înainte de începerea unității
☐ Testarea bunei funcționări a calculatoarelor.	Administratorul	Cu două–trei zile înainte de începerea unității
De ce anume este nevoie în timpul studiului acestei unități împreună cu elevii?	**Cine se va ocupa de aceasta?**	**Care este termenul limită de realizare?**
☐ Familiarizarea elevilor cu pagina web.	Profesorul de lb. română	În primele ore de studiu
☐ Familiarizarea elevilor cu site-urile de specialitate	Profesorul de lb. română	În primele ore de studiu
De ce anume este nevoie după terminarea studiului acestei unități împreună cu elevii?	**Cine se va ocupa de aceasta?**	**Care este termenul limită de realizare?**
☐ Prezentarea produselor finale și evaluarea activității.	Elevii, părinții, profesorul.	Ultimele două ore.

BIBLIOGRAFIE:

1. Suportul de curs *Perfecționare INTELTEACH*, derulat în cadrul Programului de Formare Profesională în educație în contextul dezvoltării societății cunoașterii în Regiunea N-E

ACTIVITĂȚI EXTRACURRICULARE

Prof. Simin Lidia Nicoleta
Școala Gimnazială Nr.1, sat Văleni

În următoarele rânduri, voi enumera câteva dintre activitățile desfășurate în Săptămânile Altfel și Verde:

Activitatea nr. 1

Titlul activității: Toți facem parte din trafic

Descrierea activității:

În vederea desfășurării activităților de educație rutieră la toate clasele, pregătitoare – clasa a VIII-a, am adaptat informațiile și materialele didactice (obiecte reale/jucării, fișe de lucru, ghicitori, cântece, resurse video) conform vârstei elevilor, am îmbinat aspectele teoretice, cu cele practice, împărtășind multe exemple (copiii își doresc să fie ascultați, dar și să audă întâmplări reale) și am pus accent pe modul de relaționare și comunicare cu elevii, un aspect foarte important într-o activitate, având rol hotărâtor în stimularea dezvoltării acestora.

De la clasele pregătitoare până la a V-a, copiii au urmărit materiale video despre comportamentul unui pieton, au completat fișe de lucru și discutat pe baza unor resurse informative, au ascultat/învățat cântece, cuvinte și expresii în limba engleză, au jucat diverse jocuri didactice de dezvoltare a atenției și memoriei, pe tema abordată.

La clasele VI-VIII, activitățile au fost axate pe discuții/dezbateri plecând de la elementele teoretice, din resursele foarte utile și bine concepute, puse la dispoziție de ISJ Vaslui, cu următoarele teme:

1. De ce să respectăm regulile de circulație?
2. Situația accidentelor grave de circulație produse din vina persoanelor minore în 2023
3. Principalele cauze de producere a accidentelor rutiere grave
4. Eu, pieton – repere legislative
5. Reguli de circulație cu mijloacele de transport în comun (reguli de așteptare în stații, reguli la urcarea în mijloacele de transport în comun, reguli de călătorie, reguli la coborârea din mijloacele de transport în comun)
6. Sunt biciclist informat și responsabil
7. Cum avem grijă de siguranța noastră?
8. Comportamentul preventiv al pietonului
9. Strada nu este loc de joacă
10. Importanța folosirii centurii de siguranță

Activitatea nr. 2

Titlul activității: La povești cu Babele și Sfinxul

Descrierea activității:

Ziua 1 -Vizite la Mănăstirea cu hramul „Sf. Împărați Constantin și Elena și Sf. Proroc Ilie Tesviteanul", Castelul Bran, Dino Park, Peștera Valea Cetății și seara, activități de socializare - jocuri, dans și cântece.

Ziua 2 - Drumeție spre Cascada Urlătoarea în care am realizat și o acțiune de ecologizare a spațiului special amenajat pentru popas și vizite la Mănăstirea Caraiman, Grădina Zoologică Brașov, Piața Sfatului Brașov, Biserica Neagră Brașov, Strada Sforii și seara, activități de socializare - jocuri, dans și cântece.

Ziua 3 - Urcare cu telecabina către Babele și Sfinxul, Bucegi, drumeție la Complexul Geologic Racoș - Coloanele de bazalt, Vulcanul stins, Lacul de smarald.

Valea Prahovei este locul unde poți explora tainele naturii și ale pământului, misterele istoriei și farmecul culturii locale. Pe tot parcursul excursiei, la obiectivele turistice și în drumeții, copiilor le-au fost oferite informații de cultură general, concrete și utile, cu scopul de a cultiva prețuirea și dragostea față de frumos, față de valorile istorice, culturale și naturale vizitate. De asemenea, copiii au fost provocați cu întrebări, pentru o mai bună fixare a cunoștințelor transmise, pentru împărtășirea propriilor idei și informații legate de temele aflate în discuție, dar și pentru dezvoltarea abilităților de comunicare și participare într-o conversație.

Activitatea nr. 3

Titlul activității: Cum ne petrecem timpul fără tehnologie modernă? (activități ludice - ȚOMAPAN, integrame, Sudoku, Adevăr sau provocare)

Descrierea activității:

Elevii au primit atlase și au lucrat pe grupe pentru a găsi nume de țări, orașe, munți, ape, pentru câte cinci litere ce le-au fost date la începutul activității. După expirarea timpului stabilit, fiecare grupă a prezentat denumirile pentru țări, orașe, munți, ape, plante, animale și nume, pentru literele primite și de asemenea, pentru o bună fixare a cunoștințelor, copiii au ieșit și la hartă. În continuare, le-am prezentat regulile jocului și adaptările acestuia, modul de punctare a răspunsurilor și apoi, am pus în practică cele învățate.

După acest joc, i-am învățat pe copii să rezolve integrame, le-am prezentat regulile jocului **Sudoku** și le-am adus fișe cu jocul spre a le rezolva, și unul dintre jocurile lor preferate **Adevăr sau provocare,** dar, cu întrebări selectate de mine, tocmai pentru a le arăta că un joc nu trebuie să aibă conotații negative, ci poate să fie jucat frumos, cu întrebări amuzante dar, utile pentru dezvoltarea personală. Activitățile au fost desfășurate în vederea stimulării evoluției personale prin joc și dezvoltării relației de prietenie și colaborare în cadrul colectivului de elevi.

Activitatea nr. 4

Titlul activității: Realizarea unui brad de Crăciun din decorațiuni de hârtie confecționate de

copii

Descrierea activității:

La începutul activității, au fost prezentate diverse modalități de realizare a decorațiunilor ECO. Pe fond muzical de colinde, s-au realizat ornamente de Crăciun din materiale reciclabile: imagini specifice Crăciunului, globuri albe de polistiren, carioci, spumă cu sclipici, foarfecă, lipici, ață, steluțe, abțibilduri de spumă, hârtie creponată. La final, au realizat un brad de Crăciun, lipind aceste materiale (fulgi de hârtie, vată în loc de zăpadă, globulețe și beteală din hârtie) pe un perete din clasă.

Activitatea nr. 5

Titlul activității: Îmbogățirea culturii generale (invenții și inventatori, muzee, personalități (scriitori, artiști, politicieni etc.), pictori și tablouri celebre, audiții muzicale (teme clasice celebre)

Descrierea activității:

Elevii au avut de selectat 20 de întrebări de cultură generală din diverse domenii – geografie, istorie, literatură, muzică, etc. De asemenea, le-am provocat curiozitatea și testat cunoștințele cu întrebările selectate de mine.

O altă activitate cu care le-am captat atenția, a fost prezentarea a peste 60 de tablouri celebre, pe care le-am selectat în prealabil. Am fost plăcut impresionată să observ că pe câteva dintre ele, copiii le-au recunoscut din cărțile de istorie, literatură, din enciclopedii, de la televizor sau din reviste. Am discutat despre temele și stilurile abordate de acești pictori, care sunt celebri la nivel mondial/național.

Activitatea nr. 6

Titlul activității: Excursie într-o rezervație botanică

Descrierea activității:

Elevii s-au deplasat în aria protejată Rezervația naturală Movila lui Burcel, jud. Vaslui, unde au desfășurat activități de recunoaștere a speciilor de arbori protejați și plante endemice, precum și a factorilor ce pot afecta această arie naturală.

Activitatea nr. 7

Titlul activității: Cei 3 R – Reducere, Reutilizare, Reciclare (artă ecologică)

Descrierea activității: Elevii au citit, argumentat și discutat despre cei trei termeni - reducem, reutilizăm, reciclăm, fiind provocați să dea exemple chiar din viața personală, pentru o mai bună fixare a cunoștințelor. Aceștia au adus materiale didactice reciclabile, nasturi, ziare, dopuri, sticle, dar și elemente din natură, frunze de diverse forme și culori, crenguțe, ghinde, castane, mușchi, licheni, flori și pe baza unor poze și materiale video cu exemple de artă ecologică, elevii au lucrat împreună și au realizat tablouri, desene, proiecte, pe care le-au prezentat și expus în clasă la finalul activității.

Activitatea nr. 5

Titlul activității: „Codrul ne mângâie copilăria”- cântece, proverbe, ghicitori, citirea și comentarea unor poezii si opere cunoscute despre pădure / evidențierea frumuseții pădurii prin creații literare

Descrierea activității:

Deoarece în literatura noastră există foarte multe creații legate de natură, această activitate, prin discuțiile legate de ele, i-a sensibilizat pe elevi în realizarea importanței mediului înconjurător. De asemenea, acest lucru a fost realizat și în mod distractiv prin cântece și proverbe despre pădure și animalele din pădure. Nu în ultimul rând, au fost prezentate curiozități din lumea pădurii. Astfel, într-un mod relaxant am stimulat motivația de a proteja mediul înconjurător, sursă nu numai de sănătate, ci și spirituală.

Tot în cadrul acestei activități, am discutat despre zilele dedicate protejării mediului: 23 martie – Ziua Mondială a Apei, 1 aprilie – Ziua Mondială a Păsărilor, 15 aprilie – Ziua Mondială a Pădurii, 22 aprilie – Ziua Mondială a Pământului. Copiii au realizat desene despre natură. Au fost purtate discuții despre importanța păstrării unui mediu natural curat.

STRATEGII DE MOTIVARE A LECTURII

Coman Mihaela Ionela
Colegiul Național „Nicolae Iorga” Brăila

Lectura presupune din partea unui cititor abilități lingvistice, un anumit nivel de inteligență, înțelegere, și, într-o anumită măsură, iubire de singurătate. Cărțile ne deschid calea către un tărâm al cunoașterii, plăcerii și inspirației profunde, oferindu-ne din plin informații și experiența cunoașterii. Reprezintă în același timp adevărate comori, menite să-i desfete mental pe pasionați.

Persoanele pentru care cititul este perceput ca o binefacere se pot considera norocoase, întrucât nu depind de altcineva, senzația oferită este unică și nu poate fi egalată nici măcar de practicarea unui hobby. Singurul și de nădejde companion în acele momente este doar cartea.

Epoca în care trăim este extrem de animată, informațiile se succed cu repeziciune, iar cunoștințele acumulate prin intermediul lecturii ne readuc optimismul și ne redau curajul de a face față provocărilor de zi cu zi, însuflețesc idealurile înalte și gândurile nobile.

Cărțile sunt cele mai bune prietene ale omului, generând valuri de emoții și o senzație de plăcere instantanee, care continuă să ne rămână în minte și în inimă.

Ficțiunea reprezintă o modalitate unică de a-i înțelege pe alții, de a stimula creativitatea și inventivitatea.

Mai citesc adolescenții din ziua de azi ? Voi răspunde afirmativ. Consider că ei preferă lectura de plăcere în detrimentul celei impuse de curriculum din două motive: libertatea de a alege și interesul personal. În mare parte, adolescenții se bucură de independență, iar această dorință de individualitate joacă un rol important în alegerea cărților.

De aceea, lectura devine o oportunitate de a căpăta cunoștințe, de a învăța despre lumi noi sau de a se angaja într-un domeniu creativ. Posibilitățile sunt practic aproape nelimitate, datorită gamei variate de stiluri și genuri literare, care oferă o multitudine de opțiuni.

Activitățile făcute cu plăcere și din plăcere au o influență pozitivă asupra rezultatelor academice ale elevilor, abilităților sociale și a dezvoltării lor în plan personal.

Spre deosebire de alte generații, în viața adolescenților din ziua de astăzi au pătruns dispozitivele digitale. În acest fel, cărțile sunt concurate de jocuri generate de calculator, telefoane inteligente și tablete, care consumă timpul tinerilor. Profesorii trebuie să știe ce fac aceștia în afara sălilor de clasă pentru a-i putea motiva mai bine. Pentru atingerea acestui scop este necesar să se obțină niște răspunsuri clare pentru a putea înțelege modelele de lectură recreativă ale adolescenților. Prin urmare, trebuie găsite modalități pentru a încuraja copiii să citească.

În calitate de profesor, am încercat să sădesc în inimile elevilor iubirea pentru lectură. Consider că este o misiune și încă una foarte importantă. Pentru aceasta este necesar ca și părinții să se implice și să-și aducă aportul.

Primul pas este legat de încurajarea copiilor să citească. Dacă situația o impune, se va interveni pentru a se explica faptul că pentru a putea progresa este necesar ca de fiecare dată să se citească puțin mai mult decât în ocazia precedentă.

Alt pas implică împărtășirea experiențelor proprii de lectură cu elevii. În chip necesar li se pot face recomandări, pot fi direcționați către un club de lectură sau încurajați să interacționeze prin intermediul textelor literare. Această modalitate sporește nivelul de înțelegere și îmbunătățește aptitudinile.

Oferind copiilor posibilitatea de a-și împărtăși pasiunea pentru cărți și implicit pentru lectură, se creează o legătură puternică în plan afectiv cu școala. În acest fel se dezvoltă o atitudine pozitivă în privința cititului, care se va propaga în rândul membrilor comunității școlare.

Elevii sunt astfel încurajați să poarte discuții aprofundate despre cărți, au posibilitatea să scrie recenzii, să se exprime în public și să relaționeze într-un mediu prietenos, unde se vor simți în siguranță.

Profesorul va ghida totul cu mare atenție, făcând abstracție de eventualele momente când discuția va devia de la subiect, printr-o implicare discretă, contribuind astfel la instaurarea unei stări de relaxare și de emulație. De asemenea, se va asigura că toți elevii vor avea ocazia de a se exprima.

Elevii motivați vor alege să citească mai des. Frecvența citirii poate crește stima de sine, fiind esențială pentru a asigura succesul alfabetizării adolescenților.

Cum pot fi ajutați să dezvolte o atitudine pozitivă față de lectură ?

Atitudinea, motivația și stima de sine sunt factori care joacă un rol important în alegerea de a citi în scop recreativ.

Elevii care au manifestat dificultăți în trecut cu cititul au dezvoltat un real complex al eșecului. Mulți dintre ei se tem să nu facă greșeli, iar profesorii trebuie să fie conștienți de temerile acestora și să le ofere posibilitatea de a se simți confortabil în plan psihic.

Abilitățile de citire sunt esențiale pentru succesul academic al adolescenților. După opt sau nouă ani de învățământ, elevii nu reușesc să facă față nivelului imediat superior de învățământ.

Pentru ca tinerii să aibă succes, trebuie să posede și dorința de a învăța, adesea menționată ca motivație intrinsecă și care de obicei scade în timpul adolescenței. Profesorii îi pot ajuta pe elevi să-și recâștige motivația și să-și îmbunătățească performanțele, prin conectarea sarcinilor specifice la experiențele de învățare din lumea reală.

Luând în considerare o eventuală atitudine negativă, cadrele didactice trebuie să-și concentreze atenția asupra a ceea ce rămâne după citire. Preluarea sau însușirea informațiilor se poate obține chiar și prin lecturarea unui ziar, cu mențiunea că se folosesc tehnici care determină cititorul să se focuseze pe idei și concepte.

Lectura estetică diferă de lectura non-estetică, deoarece emoțiile și sentimentele evoluează pe măsură ce cititorul este atras de cuvintele scrise. Acesta devine entuziasmat de personajele descrise și de intrigă iar la final, își poate translata experiențele personale.

Pentru un profesor este esențială înțelegerea diferențelor dintre lectura estetică și cea non-estetică. Elevii pot fi modelați în așa fel încât să citească romane, poezii sau povești. În consecință, vor împărtăși experiențele personale despre modul în care lectura le-a îmbogățit viața.

Există și posibilitatea ca, uneori, să nu fie suficientă doar oferirea de materiale pentru a fi citite, dacă nu este și un timp rezonabil alocat în acest scop. Trebuie să se țină seama și de cititorii care sunt reticenți și au o atitudine negativă. Ei au nevoie de multe încurajări pentru a deveni cititori pasionați.

Este responsabilitatea tuturor profesorilor să găsească o nișă de lectură pentru fiecare elev din clasă. Toți copiii sunt unici, iar colaborarea dintre cadrele didactice, părinți și bibliotecari este imperios necesară ca adolescenții să-și dezvolte motivația pentru a deveni cititori de-a lungul întregii vieți.

Atracția pentru carte se dezvoltă în timp, începând cu perioada preșcolară. Explozia tehnologiilor de tot felul a îngreunat misiunea profesorilor, pentru că, de foarte multe ori copiii au vizionat ecranizări ale romanelor care urmau să fie studiate.

Cu ajutorul acestor informații se pot valorifica mai bine interesele elevilor și se pot revizui unele materii, astfel încât să contribuie la procesul instructiv-educativ.

În anumite cazuri, poate fi vizitată biblioteca locală sau o librărie. Scopul nu este neapărat de a cumpăra cărți, ci acela de a fi înconjurați de mii de volume, de a le atinge paginile, de a pătrunde într-un tărâm imaginar şi de a le explora împreună cu familia.

Dezvoltarea personală a tinerilor, atingerea unui anumit orizont cultural și integrarea acestora într-un sistem valoric se datorează educației.

Activitățile desfășurate la școală sunt o parte integrantă a programelor derulate la nivel național, preocuparea de căpătâi fiind însușirea cunoștințelor și a tehnicilor de redactare a eseurilor. În ceea ce privește generațiile actuale, se pune din ce în ce mai des problema utilității acestor informații în viața de zi cu zi, culisând spre o latură practică.

Elevii conștientizează faptul că lectura îi ajută să se dezvolte în plan personal, le stimulează gândirea critică și abilitățile de comunicare.

Întrucât nu putem funcționa la capacitate maximă o perioadă îndelungată, este important să beneficiem și de odihnă de calitate. În acest fel, vom avea ocazia de a performa pe viitor. O modalitate plăcută de a ne odihni și relaxa în același timp este posibilă prin intermediul lecturii.

Cărțile pot fi considerate și un simulator al situațiilor reale, pentru că, la fel ca în viață, nu există mereu doar soluții simple. Prin ficțiune se pot transmit emoții complexe. Romanele, dramele și povestirile ne ajută să descifrăm și să înțelegem complexitatea vieții sociale.

În funcție de tipul de lectură, copiii pot deveni mai incluzivi, toleranți și mai deschiși, iar atitudinea lor se poate îmbunătăți substanțial în unele situații.

Consider că persoanele care citesc sunt mai fericite și, în ciuda transformărilor suferite de mass-media, apariția și dezvoltarea internetului, a telefoanelor mobile inteligente, precum și a altor invenții care ne ușurează viața, dar, în același timp ne fac și mai comozi, mai găsesc resurse lăuntrice pentru a-și păstra plăcerea de a lectura.

STRATEGII EFICIENTE DE DEZVOLTARE A INTERESULUI ELEVILOR PENTRU LECTURĂ

Lăzărescu Lia
Liceul Tehnologic „Nicolae Ciorănescu" Târgoviște

Să fii astăzi profesor de limba și literatura română la un liceu tehnologic poate reprezenta o adevărată provocare deoarece te confrunți cu o realitate care adeseori te descumpănește: elevii nu mai citesc, nu valorizează lectura, într-un cuvânt nu se mai simt motivați pentru acest efort intelectual. Cu părere de rău am realizat că sunt din ce în ce mai solid argumentate afirmațiile de genul "tinerii de azi nu mai citesc nimic", atâta timp cât mulți dintre adolescenți alocă cea mai mare parte a timpului liber muzicii, jocurilor pe calculator, internetului, telefonului. Fără a afirma că aceste preocupări sunt inutile, considerăm că pot deveni dăunătoare atunci când ele se substituie total actului și plăcerii de a citi. De regulă, o mare parte dintre elevii care mai citesc, fac acest lucru pentru nota din catalog. Astfel, de multe ori, lectura se transformă în asimilarea de cunoștințe noi, fără ca cititorii să fie cu adevărat afectați de ceea ce au citit. Prin urmare, este absolut necesar să-i învățăm pe elevi cum să citească de plăcere, cum să se relaționeze cu textul și cum să acționeze ca răspuns la ceea ce au citit, astfel încât experiența întâlnirii cu literatura să devină, pur și simplu, un eveniment privilegiat.

Tocmai de aceea am înființat clubul de lectură al cărui scop este acela de a găsi strategia adecvată și puntea de comunicare prin care să cultive elevilor plăcerea de a citi, să trezească interesul pentru lectură, să dezvolte gustul estetic în domeniul literaturii. În acest sens, la începutul anului școlar ne-am fixat obiectivele (formarea gustului și a interesului pentru lectură, prin lectura de plăcere; formarea competențelor specifice privind receptarea și producerea de text literar; cultivarea abilităților de comunicare orală și scrisă pentru o cât mai adecvată utilizare în viața socială; intersectarea universul cotidian al elevului cu cel școlar, printr-o viziune transdisciplinară asupra literaturii și lecturii; valorificarea inteligențelor dominante în receparea textelor citite; dezvoltarea atitudinii de relaționare a elevilor cu ei înșiși și cu ceilalți) și activități specifice (activități de lectură cursivă; activități de scriere creativă; întâlniri cu scriitori; participări la diverse lansări de carte; participări la concursuri de creație, desen și recitări; vizite la biblioteci; vizite la târguri de carte; vizionări de spectacole/ filme;).

Una dintre activitățile desfășurate în luna ianuarie a acestui an, este o activitate de lectură cursivă ce stă sub semnul primelor iubiri, cu tot ce implică: accentul pus pe reacția cititorului, exploatarea momentelor de prelectură și postlectură, promovarea interpretărilor multiple. A fost realizată după ce elevii de clasa a X-a au studiat la unitatea de învățare – *Romanul*- textul lui Mircea Eliade – *Maitreyi.*

Scopul acestei întâlniri a fost exersarea lecturii de plăcere, iar singura condiție pentru participanți a fost să aducă la bibliotecă, locul ideal de împărtășire a experiențelor de lectură, o carte de dragoste pe care au citit-o și, în egală măsură, o pot recomanda colegilor.

Pentru început li s-a cerut elevilor să asocieze cartea citită cu un miros, o culoare, o amintire, o trăire personală, moment ce a reprezentat un bun prilej pentru „socializarea lecturii" prin împărtășirea experiențelor de cititori mai mult sau mai puțin avizați, dar si prin evocarea propriilor experiențe de viață. Am discutat apoi despre primele lor „îndrăgosteli", despre primele dezamăgiri și despre aceia care nu au curajul să mărturisească ceea ce simt.

Secvența următoare a acțivității a fost legată de textul propus spre lectură, unul cu miros de India – *In arșița dragostei*, de Maitreyi Devi. Am citit fragmente din cele trei părți ale operei (ultima fiind un colaj de imagini) și împreună am descoperit idei interesante despre atât de cunoscuta și controversata poveste dintre Eliade și Maitreyi. Elevii au fost surprinși să afle despre felul în care romanul *Maitreyi* i-a tulburat sufletul scriitoarei Maitreyi Devi după mai bine de 40 de ani de la evenimentele petrecute in Calcuta, pentru că abia atunci a reușit să-l citească, el nefiind tradus în engleză.

De asememea, s-au trecut în revistă, câteva poeme scrise pentru Eliade și interviurile luate surorii lui Maitreyi, fiului și nurorii acesteia. Pentru profesorul de română a fost o bună ocazie de a exemplifica textele nonliterare de tipul scrisorii, interviului, jurnalului, conținuturi prezente în programa școlară.

Alt moment s-a constituit într-o discuție despre raportul dintre literatură și cinematografie, text și imagine. Astfel, elevii au aflat despre destinul diferit a două filme realizate după romanele celor doi scriitori. Un film american, *The Bengali night*, care a stârnit resentimente în societatea bengaleză (ca și romanul lui Mircea Eliade, de altfel) și un film indian după romanul *Dragostea nu moare*, difuzat la noi cu titlul *Din toata inima*. În spațiul generos al bibliotecii liceului, am putut viziona secvențe din ambele filme, care ne-au emoționat și ne-au adus și mai aproape de lumea textului supus investigației.

Spune și celorlalți s-a numit momentul de feedback, în care elevii și-au exprimat părerile despre activitate, au indicat ce anume au reținut sau care a fost starea lor de spirit pe parcursul întâlnirii noastre.

Pentru a exersa scrierea creativă, elevii au fost încurajați să mediteze la o altfel de poveste de dragoste, pornind de la incipitul unei cărți aduse de un elev: *Crinii din clasa întâi de liceu*, de Gabriel Liiceanu, inclusă in volumul *Povești de dragoste la prima vedere*: „M-am îndrăgostit la 14 ani. Totul s-a petrecut pe neașteptate. Bănuiesc că intrând in viață ne îndrăgostim totdeauna de un șablon. Șablonul meu era blond, avea ochi verzi și restul nu mai conta…"

Considerăm că o astfel de activitate este benefică deoarece se centrează pe modelul dezvoltării personale a elevului, având în vedere necesitatea de a lega lumea textului de lumea lectorului, de propria lui experiență de viață. E important să-l învățăm pe elev să citească de plăcere, să treacă de la o reproducere naivă, la analiza complexă a textului, un demers ce pune în relație și armonizează finalitățile studiului literaturii cu procesele cognitive și emoționale pe care lectura le presupune.

Programele actuale urmăresc ca, prin literatură, să formeze repere culturale și estetice, să ofere elevilor șansa de a înțelege mai bine lumea și de a se înțelege mai bine pe ei înșiși, și cum ,,actul lecturii este în mod esențial sporitor: sporitor pentru că lărgește nu numai sfera cunoștințelor de limbă, a cunoștințelor despre texte și a celor despre lume, ci și pentru că, în orizontul lui, se reunesc gânduri și sentimente, cunoaștere de sine" (Alina Pamfil), un cerc de lectură nu face decât să ajute la atingerea acestor deziderate.

BIBLIOGRAFIE:

1. Pamfil Alina, *Studii de didactica literaturii române*, Casa Cărții de știință, Cluj-Napoca, 2006

PROJECT BASED LEARNING
(ÎNVĂȚAREA BAZATĂ PE PROIECTE)

Zepiși Simona Valinda/ Săvescu Cornelia Mariana
Colegiul Național „Ienăchiță Văcărescu” Târgoviște, județul Dâmbovița

Viitorul aduce conectivitate generală, mașini inteligente, inteligență artificială și munca la distanță. Cum să ne ajutăm elevii să se pregătească pentru lumea în care vor lucra și vor trăi? Răspunsul este simplu, prin dezvoltarea unor abilități precum: **învățarea și îmbunătățirea așa-numitelor 4C**: gândire critică și soluționarea problemelor, creativitate și inovație, comunicare și colaborare; **alfabetizarea digitală, mediatică și informațională**; **însușirile personale în domeniul carierei și vieții**: flexibilitate, adaptabilitate, inițiativă și pro-activitate, interacțiune socială și interculturală, productivitate, responsabilitate, leadership și responsabilitate socială.

Un aport considerabil în dezvoltarea acestor abilități este adus de către abordarea STEAM prin integrarea mai multor discipline. O metodă a implementării abordării STEAM în procesul educațional este învățarea bazată pe proiecte pe care am experimentat-o în perioada 17-23 iulie 2023, prin participarea la un curs de formare „Project Based Learning in the Classroom“ – la Reykjavik Islanda.

Învățarea bazată pe proiecte este un model de instruire centrat pe elev. Acest tip de învățare dezvoltă cunoștințe și capacități într-un domeniu prin sarcini de lucru extensive, care promovează investigația și demonstrațiile autentice ale învățării prin rezultate și performanțe. Educația prin metoda proiectului este orientată de întrebări cheie ale curriculumului care fac legătura între standardele de performanță (obiective de referință și competențe specifice), capacitățile cognitive de nivel superior ale elevilor și contexte din viața reală. Metoda proiectului include strategii de instruire variate, menite să îi implice pe elevi indiferent de stilul lor de învățare. Tehnologia este utilizată tot pentru a sprijini învățarea. Pe întreg parcursul desfășurării proiectului, sunt incluse diferite metode de evaluare pentru a asigura calitatea activităților de învățare.

Învățarea bazată pe proiecte dezvoltă abilități și competențe ale secolului 21, cum ar fi **comunicarea, negocierea, colaborarea și gândirea critică.** Cei cinci pași ai PBL sunt prezentați în schița următoare:

Negocierea curriculum-ului este o metodă bazată pe un proces în care elevii și profesorii discută despre educație pentru a ajunge la un acord. Curriculumul negociat este procesul de invitare intenționată a elevilor să fie constructori ai curriculumului și proiectanți ai oportunităților de învățare printr-un proces „democratic” în sala de clasă. Prin negocierea curriculum-ului, oferim elevilor șansa de a participa la conturarea sarcinilor/ subiectelor/ proiectelor de învățare, adresând întrebări cheie: Ce știi deja despre...?, Ce vrei/trebuie să înveți mai multe despre...?, Unde puteți găsi informații despre...?, Cum puteți prezenta constatările?

Întrebările ajută la menținerea concentrării proiectului pe activitățile importante de învățare. Introducerea unei unități de învățare bazate pe un proiect se realizează prin intermediul unor întrebări

care exprimă idei importante și durabile, cu un caracter transdisciplinar. Elevii sunt provocați să cerceteze mai în profunzime subiectul cu ajutorul întrebărilor de conținut, care se concentrează pe obiectivele operaționale și pe standarde de performanță. Există trei tipuri de întrebări cheie ale curriculumului: esențiale, specifice unității de învățare și specifice conținuturilor.

Întrebările esențiale au un caracter general și sunt întrebări deschise care abordează idei importante și concepte durabile pe care oamenii se străduiesc să le înțeleagă. Acestea depășesc de multe ori granița unei singure discipline și îi ajută pe elevi să vadă legătura dintre subiecte. Întrebările unității sunt direct legate de proiect și sprijină investigațiile cu privire la întrebarea esențială. Acestea ajută la demonstrarea înțelegerii de către elevi a conceptelor de bază ale proiectului.

În vederea dezvoltării competențelor de investigare științifică și de cercetare la elevi, care sunt puși în situații concrete de formulare de ipoteze, documentare, interpretare a datelor, formulare a concluziilor și prezentarea acestora în diverse forme (scris, oral, grafic), am aplicat competențele dobândite la curs și am lansat întrebarea: **„Care sunt problemele de mediu cu care se confruntă în prezent lumea?“.** Aceasta, într-un cadru democratic de negociere, urmând modelul islandez, a determinat organizarea planurilor pentru trei proiecte de cercetare.

CONFLICTELE MILITARE ȘI DEGRADAREA MEDIULUI - *Plan de proiect*

I. 1.Ce este sustenabilitatea mediului?
2. Cum ai defini în termeni proprii dezvoltarea durabilă?
3. Cum ai descrie conflictul militar?
4. Care sunt obiectivele pentru dezvoltare durabilă cuprinse în Agenda 2030?
5. Cum ai reformula sensul obiectivului 16 -Pace, justiție și instituții eficiente?

II. 1. Cum influențează conflictele militare calitatea aerului, apei, solului?
2. Ce exemple poți găsi despre modul cum afectează acestea ecosistemul?
3. Cum poți face distincție între efectele conflictelor militare lui Napoleon și celor două războaie mondiale asupra mediului?
4. Ce dovezi poți găsi pentru persistența impactului climatic după terminarea războiului? Există zone care au devenit de nelocuit în urma războiului? Care au fost zonele cele mai afectate de pe glob de-a lungul timpului?
5. Care este relația între implicațiile climatice și economice ale războiului din Ucraina asupra României, în special, și asupra omenirii în general?
6. Ce idei justifică afirmația „Conflictele militare – o variantă constantă de distrugere a mediului”?

III. Ce concluzii poți trage în urma unui sondaj pe tema: „Suntem conștienți de impactul climatic al războaielor?”

IV. Ce ai putea face pentru a preveni apariția conflictelor militare? Ce ai putea face pentru a minimiza efectele acestora asupra mediului?

CAUZE ALE DEGRADĂRII MEDIULUI - *Plan de proiect*

I. Degradarea mediului-noțiuni introductive

1.Ce este degradarea mediului?
2.Când au fost evidențiate primele cauze de degradare a mediului? Sub ce forme s-au manifestat?
3.Cum ai defini cauzele degradării mediului?

II. Gradul actual de degradare a mediului la nivel global

1. Ce motive există pentru desfășurarea unor acțiuni ce au ca rezultat degradarea mediului?
2. Ce dovezi/date statistice poți oferi pentru e evidența gradul actual de degradare a mediului?
3. Care sunt principalii responsabili cu monitorizarea calității mediului?
4. De ce crezi că măsurile luate nu au fost eficiente, astfel încât să scadă gradul de degradare a mediului?
5. Care sunt cele mai afectate zone de pe glob și cu ce argumente susții aceste afirmații?

III. Cauzele degradării mediului

1. Care sunt principalele cauze ale degradării mediului? Cum le-ai clasifica?

2. Care sunt factorii de mediu cu potențial de risc asupra sănătății umane?
3. Ce metode de investigare ai folosi pentru a descoperi noi cauze ale degradării mediului, despre care nu ai încă informații?
4. În ce fel contribui tu și familia ta la degradarea mediului?

IV. Metode/soluții pentru combaterea degradării mediului

1. Ce s-ar putea face pentru a menține calitatea mediului?
2. Care sunt obligațiile autorităților, firmelor industriale, transportatorilor, cetățenilor, etc. în scopul menținerii unui mediu sănătos?
3. Cum vezi în viitor relația om-natură?
4. Ce întrebări ai pune într-un interviu cu primarul localității tale/ministrul mediului/ comisarul european pentru mediu pe tema calității mediului?

EFECTELE DEGRADĂRII MEDIULUI - *Plan de proiect*

I. Efectele degradării mediului - noțiuni introductive

1. Ce este amprenta ecologică?
2. Cum definești efectele degradării mediului?
3. Când au fost evidențiate primele efecte ale degradării mediului și care a fost evoluția lor în timp?

II. Efectele degradării mediului

1. Care sunt efectele pe termen scurt, mediu, lung ale degradării mediului?
2. Cât de pregnante sunt efectele degradării mediului asupra calității vieții pe Pământ și cum ați putea descrie legătura dintre ele?
3. Cum explici relația dintre degradarea mediului și creșterea frecvenței îmbolnăvirilor la oameni? Ce date statistice pot oferi pentru a exemplifica această creștere?
4. Ce metode de investigare poți folosi pentru a evidenția efectele degradării mediului pe plan local?
5. Cum explici dispariția unor specii de plante și animale? Ce dovezi și exemple poți oferi în acest sens?
6. În ce măsură consideri că activitățile umane au contribuit la dispariția/extincția unor specii?
7. Care consideri că este limita de suportabilitate a mediului la acțiunile constante de degradare a sa?

III. Soluții pentru minimizarea/combaterea efectelor degradării mediului

1. Ce modificări ați face pentru a minimiza/combate efectele degradării mediului?
2. Ce alternative oferiți pentru prevenirea îmbolnăvirii oamenilor ca urmare a degradării mediului?
3. Cum ai proiecta o acțiune/un set de acțiuni la nivel de școală/comunitate prin care să contribui la reducerea efectelor degradării mediului la nivel local

Principalele beneficii ale acestei învățări bazate pe proiect sunt :

- oferă oportunități valoroase pentru abordări interdisciplinare
- facilitează lucrul în grup și învățarea prin colaborare
- dezvoltă capacitățile de investigare și de sistematizare a informațiilor
- crește motivația învățării
- dezvoltă gândirea de ordin superior
- permite identificarea și valorificarea unor surse diverse de informare și documentare
- stimulează autonomia elevilor în învățare și creativitatea acestora
- oferă fiecărui elev posibilitatea de a se implica și contribui la realizarea produsului final
- utilizează metode alternative de evaluare (portofoliu, autoevaluare, proiect).

Câteva dintre produsele elevilor pot fi vizualizate aici:
https://view.genial.ly/65511887ed567c0011b098e1/guide-pbl-efectele-degradarii-mediului
https://www.youtube.com/watch?v=Exug5WRw64E
https://www.slideshare.net/VladDirius/cauze-ale-degradarii-mediului
https://www.spatial.io/s/PBL-Cauze-ale-degradarii-mediului-6553c624991ce649662847c8?share=3919269543008065832
Alte informații despre proiectele pot fi găsite pe padlet-urile noastre:
Mobilitate ERASMUS+ (PBL-ISLANDA 2023)

PARTENERIATUL ȘCOALĂ-FAMILIE, UN ROL IMPORTANT ÎN ASIGURAREA SUCCESULUI ȘCOLAR

Secretar Râmbu Anca
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare" Vaslui

Așa cum spunea Ioan Nicola în cartea sa, "educația este o activitate socială complexă care se realizează printr-un lanț nesfârșit de acțiuni exercitate în mod organizat, sistematic și conștient, cu scopul de a forma o personalitate activă și creatoare, corespunzătoare condițiilor sociale și istorice prezente."

În procesul de educație sunt implicați mai mulți factori: școală-familie-comunitate. Colaborarea dintre acești factori duce la o educație eficientă și unicul beneficiar este copilul, formarea acestuia pentru viitor.

„Familia este un factor important şi de răspundere al educaţiei. Părinţii o conduc şi răspund de ea în faţa societăţii, a fericirii lor şi a vieţii copiilor." – A.S.Makarenko

De-a lungul timpului, s-a pus mare accent pe parteneriatul școală-familie în dezvoltarea și evoluția personalității copilului, în creșterea, adaptarea și integrarea școlară/socială. Calitatea educaţiei şi succesul şcolar necesită abordarea de strategii și practici variate privind relaţiile de colaborare dintre şcoală, familie şi comunitate. Unitatea școlară, centrată pe elevi și, totodată, responsabilă pentru educaţia formală a copiilor/ elevilor, trebuie să aibă în vedere crearea unor astfel de parteneriate, pentru a ajuta elevii să aibă succes la şcoală şi mai târziu, în viaţă. Atunci când părinţii, elevii şi ceilalţi membrii ai comunităţii se consideră unii pe alţii parteneri în educaţie, se creează în jurul elevilor o comunitate de suport care începe să funcţioneze. Astfel, școlile, ca partener in educație, trebuie să încurajeze și să promoveze implicarea părinților in formarea personalității copiilor prin crearea de parteneriate cu aceștia, prin implicarea activă a comitetelor de părinți în derularea procesului instructiv-educativ dar și prin realizarea de activități extrașcolare benefice dezvoltării armonioase a copiilor.

Părinţii sunt primii profesori ai copilului, ei începând educarea lui în mediul familial. De cele mai multe ori, comportamentul parental este inspirat din propria experienţă de viaţă a acestora, astfel perpetuând atât aspecte pozitive cât şi negative, pe parcursul mai multor generaţii. Împreună cu părinţii, şcoala îşi are rolul bine stabilit, intervenind în dezvoltarea primară a copilului. Cadrul didactic are menirea de a contribui la dezvoltarea personalității elevului ținând cont de particularitățile bio-psiho-individuale ale acestuia în derularea procesului instructive-educativ, în alegerea conținuturilor și cunoștințelor ce urmează a fi predate.

Şcoala trebuie să colaboreze cu familia în domeniul învăţării elevului, în domeniul comportamentului, în domeniul dezvoltării fizice, intelectuale, morale şi estetice, în domeniul deprinderilor şi priceperilor de muncă, igienico-sanitare, în domeniul activităţilor libere, angajării copilului în diferite domenii de activitate în afară de clasă şi şcoală. Implicarea părinţilor joacă un rol semnificativ în cadrul intervenţiei şcolare. Acţiunile care implică părinţii produc o schimbare în ambientul familiei şi cresc aspiraţiile, atât ale părinţilor pentru copiii lor, cât şi ale copiilor înşişi. Mediul familial este primul mediu educativ şi socializator pe care îl cunoaşte copilul şi a cărui influenţă îi marchează esenţial dezvoltarea ca individ.

Legătura copilului cu familia este extrem de puternică şi de neînlocuit.

Fiecare copil este unic, are stilul sau de a înțelege și asimila cunoștințele. Cadrul didactic, alături de părinte, modelează personalitatea acestuia pentru o integrare cât mai ușoară în societate. Acesta este rolul educației, formarea copilului de azi pentru omul de mâine al societății, înzestrarea lui cu toate abilitățile, aptitudinile și cunoștințele utile pentru a da piept cu societatea de mâine.

Așa cum spunea Daniel Goleman în cartea sa despre inteligența emoțională, pentru ca copilul să aibă succes în școală și mai apoi pe parcursul vieții trebuie ținut cont de șapte elemente cheie:

1. Încrederea – sentimentul de siguranţă, certitudinea că se poate bizui pe ajutorul celor din jur în demersul său spre cunoaştere şi devenire;
2. Curiozitatea – dorinţa de a cunoaşte ceva nou;
3. Intenţia – pornirea interioară, conştientă,însoţită de dorinţa de a înfăptui ceea ce îţi propui;
4. Controlul de sine – capacitatea de control asupra faptelor proprii;
5. Raportarea – dorinţa şi capacitatea de a se alătura unui grup, de a participa la activitatea acelui grup încercând să se facă înţeles şi să-i înţeleagă pe ceilalţi;
6. Comunicarea – capacitatea şi dorinţa de a transmite şi a face cunoscute celorlalţi, propriile idei şi sentimente;
7. Cooperarea – capacitatea de a lucra împreună cu cineva în scopul realizării unui obiectiv comun.

Părinții și educatorii au o mare responsabilitate în formarea unitară a personalității copilului si implicit în dobândirea acestor elemente cheie.

Sunt întâlnite diferite feluri de părinţi, de la cei permisivi care se învârt toți in jurul poftelor/mofturilor copilului, până la cei severi care consideră că copilul trbuie numai să învețe uitând de rolul copilăriei.

În nici unul dintre cazurile enumerate mai sus nu se realizează o educaţie sănătoasă. Mediul influenţează, iar educaţia acţionează nu însă independent, ci corelativ.

Bibliografie selectivă:

• Nicola,I. (1993), Pedagogie, București, editura Didactică și Pedagogică
• Agabrian, M., & Milea V. (2005). Parteneriate şcoală-familie-comunitate. Iași: Institutul European.
• Pescaru, Băran, Adina, „Parteneriat în educaţie”,Editura Aramis Print, Bucureşti, 2004

GESTIONAREA TIMPULUI DE LUCRU PENTRU A FACE FAȚĂ TUTUROR SARCINILOR DIN PERSPECTIVA UNUI SECRETAR DE ȘCOALĂ

Secretar Râmbu Anca
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Vaslui

Activitatea unui secretar de școală reprezintă unul dintre pilonii administrativi esențiali ai unei unități de învățământ. În contextul actual, caracterizat prin digitalizare, cerințe administrative multiple și un flux continuu de informații, gestionarea eficientă a timpului devine o condiție fundamentală pentru desfășurarea activității în condiții optime. Secretarul școlii trebuie să răspundă simultan solicitărilor conducerii, cadrelor didactice, elevilor, părinților și instituțiilor partenere, respectând termene stricte și proceduri administrative complexe.

Gestionarea timpului nu înseamnă doar organizarea activităților zilnice, ci și stabilirea priorităților, utilizarea eficientă a resurselor disponibile și menținerea unui echilibru între sarcinile urgente și cele importante. Din această perspectivă, competențele organizatorice și capacitatea de adaptare sunt indispensabile pentru un secretar de școală performant.

Rolul secretarului în instituția școlară

Secretariatul reprezintă centrul administrativ al școlii, iar secretarul are rolul de a asigura circulația documentelor și funcționarea eficientă a activităților administrative. Printre atribuțiile principale se regăsesc:

- gestionarea documentelor școlare;
- întocmirea și arhivarea actelor oficiale;
- evidența elevilor și a personalului;
- comunicarea cu inspectoratul școlar și alte instituții;
- relația cu părinții și publicul;
- actualizarea bazelor de date și a platformelor digitale;
- pregătirea situațiilor statistice și a rapoartelor.

Volumul mare de responsabilități poate genera suprasolicitare, mai ales în perioadele aglomerate, precum începutul și sfârșitul anului școlar, examenele naționale sau înscrierile elevilor.

Importanța gestionării eficiente a timpului

Gestionarea eficientă a timpului contribuie la:

- reducerea stresului profesional;
- respectarea termenelor limită;
- creșterea productivității;
- îmbunătățirea relațiilor profesionale;
- prevenirea erorilor administrative;
- menținerea unui climat organizațional echilibrat.

Un management defectuos al timpului poate conduce la acumularea sarcinilor, întârzieri, greșeli în documente și dificultăți în comunicarea instituțională. De aceea, organizarea activității trebuie să reprezinte o prioritate permanentă.

Strategii eficiente de organizare a timpului

1. Planificarea activităților

Planificarea reprezintă primul pas în organizarea eficientă a muncii. Secretarul școlii trebuie să își stabilească un program zilnic și să prioritizeze sarcinile în funcție de urgență și importanță.

Utilizarea unei agende, a unui calendar electronic sau a unor aplicații de management al activităților poate facilita monitorizarea termenelor și evitarea suprapunerilor de sarcini.

O metodă eficientă este clasificarea activităților astfel:

- sarcini urgente și importante;
- sarcini importante, dar neurgente;
- activități de rutină;
- activități care pot fi delegate.

2. Stabilirea priorităților

În activitatea de secretariat apar frecvent solicitări neprevăzute. Capacitatea de a diferenția între ceea ce este urgent și ceea ce poate fi amânat contribuie semnificativ la eficientizarea timpului de lucru.

De exemplu, întocmirea unor documente oficiale cu termen limită trebuie să aibă prioritate față de activitățile administrative care suportă amânare.

3. Utilizarea tehnologiei digitale

Digitalizarea proceselor administrative a redus semnificativ timpul necesar pentru gestionarea documentelor. Platformele educaționale, bazele de date electronice și comunicarea prin e-mail permit transmiterea rapidă a informațiilor și arhivarea eficientă a documentelor.

De asemenea, utilizarea șabloanelor pentru documentele frecvent redactate contribuie la economisirea timpului și la standardizarea actelor administrative.

4. Organizarea spațiului de lucru

Un birou ordonat facilitează desfășurarea activităților și reduce timpul pierdut pentru identificarea documentelor. Clasificarea actelor pe categorii și utilizarea unui sistem eficient de arhivare contribuie la creșterea eficienței profesionale.
Ordinea în spațiul de lucru reflectă, de multe ori, și claritatea organizării activităților administrative.

5. Gestionarea întreruperilor

Secretarul școlii este frecvent întrerupt de apeluri telefonice, solicitări ale părinților sau ale colegilor. Pentru a evita fragmentarea excesivă a activității, este utilă stabilirea unor intervale dedicate anumitor tipuri de sarcini.
De exemplu, activitățile care necesită concentrare ridicată pot fi realizate în perioadele mai puțin aglomerate ale zilei.

Dificultăți întâlnite în gestionarea timpului

Printre principalele dificultăți se numără:

- volumul mare de documente;
- schimbările legislative frecvente;
- termenele scurte de raportare;
- lipsa personalului auxiliar;
- suprapunerea sarcinilor administrative;
- solicitările neprevăzute din partea publicului.

În multe situații, secretarul trebuie să rezolve simultan mai multe probleme, ceea ce poate conduce la oboseală și la diminuarea eficienței.

Dezvoltarea competențelor profesionale

Pentru a face față cerințelor actuale, secretarul de școală trebuie să manifeste interes pentru perfecționare continuă. Participarea la cursuri de formare privind managementul timpului, utilizarea aplicațiilor digitale și comunicarea instituțională poate contribui la optimizarea activității.
Totodată, dezvoltarea unor competențe precum:

- capacitatea de organizare;
- rezistența la stres;
- atenția la detalii;
- comunicarea eficientă;
- adaptabilitatea;

reprezintă factori esențiali pentru succesul profesional.
Gestionarea timpului de lucru reprezintă o competență indispensabilă în activitatea unui secretar de școală. Complexitatea atribuțiilor administrative și ritmul alert al activităților impun o organizare riguroasă, o bună capacitate de prioritizare și utilizarea eficientă a instrumentelor digitale.
Prin planificare atentă, disciplină și perfecționare continuă, secretarul poate face față cu succes tuturor sarcinilor profesionale, contribuind astfel la buna funcționare a instituției de învățământ. Într-un sistem educațional aflat în permanentă schimbare, eficiența administrativă devine un element-cheie pentru asigurarea calității actului educațional și a relațiilor instituționale.
si ceva bibiolgrafie te rog

Bibliografie:

1. Băban, Adriana – *Stres și personalitate*, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj-Napoca, 1998.
2. Burduș, Eugen; Căprărescu, Gheorghe – *Fundamentele managementului organizației*, Editura Economică, București, 1999.

3. Covey, Stephen R. – *Eficiența în 7 trepte sau un abecedar al înțelepciunii*, Editura ALL, București, 2000.
4. Drucker, Peter F. – *Managementul viitorului*, Editura ASAB, București, 2004.
5. Pânișoară, Ion-Ovidiu – *Comunicarea eficientă*, Editura Polirom, Iași, 2008.
6. Pânișoară, Ion-Ovidiu – *Managementul timpului*, Editura Polirom, Iași, 2010.
7. Roco, Mihaela – *Creativitate și inteligență emoțională*, Editura Polirom, Iași, 2004.
8. Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023.
9. Ministerul Educației – *Regulamentul-cadru de organizare și funcționare a unităților de învățământ preuniversitar* (ROFUIP), actualizat.
10. Ministerul Educației – documente și metodologii privind activitatea personalului administrativ din unitățile de învățământ preuniversitar.
11. Tracy, Brian – *Managementul timpului*, Editura Curtea Veche, București, 2018.
12. Allen, David – *Getting Things Done. Arta productivității fără stres*, Editura Litera, București, 2016.

ÎNSCRIEREA COPIILOR LA ȘCOALĂ – ETAPĂ ESENȚIALĂ ÎN INTEGRAREA EDUCAȚIONALĂ

Secretar Râmbu Anca
Școala Gimnazială „Ștefan cel Mare” Vaslui

Educația reprezintă unul dintre factorii fundamentali în dezvoltarea armonioasă a copilului și în formarea viitorului adult. Primul contact oficial al copilului cu sistemul educațional are loc prin înscrierea la școală, proces care implică atât instituția de învățământ, cât și familia. Această etapă este importantă nu doar din punct de vedere administrativ, ci și emoțional și social, deoarece marchează începutul unui nou parcurs educațional și de dezvoltare personală.

În contextul actual, înscrierea copiilor la școală presupune respectarea unor proceduri stabilite de Ministerul Educației, completarea documentelor necesare și colaborarea eficientă dintre părinți și unitatea de învățământ. Secretariatul școlii are un rol esențial în organizarea și desfășurarea acestui proces.

Importanța înscrierii la școală

Înscrierea la școală reprezintă primul pas oficial în integrarea copilului în sistemul de învățământ. Prin acest proces sunt asigurate: accesul egal la educație, evidența corectă a elevilor, organizarea claselor, planificarea resurselor umane și materiale, respectarea dreptului fundamental la educație.

De asemenea, înscrierea oferă părinților posibilitatea de a cunoaște mediul educațional, cadrele didactice și regulile instituției școlare.

Pentru înscrierea copilului la școală sunt necesare, de regulă, următoarele documente:

- cererea-tip de înscriere;
- copie după certificatul de naștere al copilului;
- copie după actele de identitate ale părinților;
- documente care atestă adresa de domiciliu;
- recomandarea de înscriere, dacă este cazul;
- alte documente solicitate conform metodologiei în vigoare.

Secretariatul școlii verifică exactitatea datelor și înregistrează documentele în evidențele oficiale ale unității de învățământ.

Secretariatul are un rol central în organizarea înscrierilor școlare. Activitatea secretarului presupune:

- oferirea informațiilor necesare părinților;
- preluarea și verificarea documentelor;
- introducerea datelor în platformele informatice;
- întocmirea situațiilor statistice;
- comunicarea cu inspectoratul școlar;
- arhivarea documentelor.

În perioada înscrierilor, volumul de muncă din secretariat crește semnificativ, fiind necesară o bună organizare a timpului și o comunicare eficientă cu publicul.

Colaborarea dintre școală și familie

Succesul integrării copilului în mediul școlar depinde într-o mare măsură de colaborarea dintre familie și instituția de învățământ. Părinții trebuie să manifeste interes față de educația copilului și să colaboreze cu personalul școlii pentru respectarea procedurilor și adaptarea elevului la noul mediu.

Comunicarea deschisă dintre părinți și cadrele didactice contribuie la crearea unui climat educațional favorabil dezvoltării copilului.

Dificultăți întâlnite în procesul de înscriere

În practica administrativă pot apărea diferite dificultăți:

- documente incomplete;
- depășirea termenelor de înscriere;
- neconcordanțe în datele personale;
- solicitări numeroase într-un interval scurt;
- dificultăți privind utilizarea platformelor digitale.

Pentru evitarea acestor situații este importantă informarea corectă și din timp a părinților, precum și organizarea eficientă a activității administrative.

Digitalizarea procesului de înscriere

În ultimii ani, digitalizarea a simplificat considerabil procedurile administrative. Platformele online permit completarea și transmiterea documentelor într-un timp mai scurt și reduc aglomerația din unitățile de învățământ.

Totodată, utilizarea sistemelor informatice contribuie la:

- reducerea erorilor administrative;
- centralizarea rapidă a datelor;
- eficientizarea comunicării instituționale;
- arhivarea electronică a documentelor.

Cu toate acestea, este necesar sprijinul acordat părinților care întâmpină dificultăți în utilizarea tehnologiei.

Înscrierea copiilor la școală reprezintă o etapă importantă atât pentru familie, cât și pentru instituția de învățământ. Organizarea eficientă a acestui proces contribuie la integrarea armonioasă a copilului în mediul școlar și la buna funcționare a activităților administrative.

Secretariatul școlii are un rol esențial în desfășurarea înscrierilor, prin gestionarea documentelor, comunicarea cu părinții și asigurarea respectării procedurilor legale. Prin colaborare, responsabilitate și utilizarea eficientă a resurselor digitale, procesul de înscriere poate deveni mai accesibil și mai eficient pentru toți participanții la actul educațional.

Bibliografie:

1. Legea învățământului preuniversitar nr. 198/2023.

2. Ministerul Educației – *Metodologia de înscriere a copiilor în învățământul primar*, actualizată.
3. Ministerul Educației – *Regulamentul-cadru de organizare și funcționare a unităților de învățământ preuniversitar* (ROFUIP).
4. Pânișoară, Ion-Ovidiu – *Management educațional*, Editura Polirom, Iași, 2009.
5. Joița, Elena – *Management școlar și dezvoltare instituțională*, Editura Polirom, Iași, 2000.
6. Cucoș, Constantin – *Pedagogie*, Editura Polirom, Iași, 2014.
7. Ministerul Educației – ghiduri și documente informative privind înscrierea în învățământul primar.
8. Iucu, Romiță – *Managementul și gestiunea clasei de elevi*, Editura Polirom, Iași, 2006.

Cuprins

Nr. crt.	Titlul lucrării	NUME ȘI PRENUME/ ȘCOALA	Nr. pag.
SECȚIUNEA I - PREȘCOLAR			
1.	DEZVOLTAREA SOCIALĂ ȘI EMOȚIONALĂ LA PREȘCOLARI PRIN INTERMEDIUL JOCULUI	**ANDRUNACHE MARICICA MIHAELA/ NEDELCU SILVIA,** GRĂDINIȚA CU P.P. NR. 5 VASLUI	6
2.	OUTDOOR EDUCATION	**ARTENI CĂTĂLINA/ POPA LILIANA LĂCRĂMIOARA,** GRĂDINIȚA CU P.P. NR. 17 VASLUI	8
3.	METODE ACTIV-PARTICIPATIVE ÎN ACTIVITĂȚILE DIN GRĂDINIȚĂ	**ATOFANEI-IFTIME DANIELA/ DĂNILĂ ECATERINA,** GRĂDINIȚA CU P.P. NR. 3 VASLUI	10
4.	JOCUL-ACTIVITATE FUNDAMENTALĂ ÎN EDUCAȚIA TIMPURIE	**BALAN VASILICA IULIANA/ VRABIE SIMONA,** GRĂDINIȚA CU P.P. NR. 3 VASLUI	12
5.	ABORDAREA REGGIO EMILIA- 100 DE LIMBAJE ALE COPILULUI	**BIRO JUDITH MARIA/ BENCHEA MIRELA,** GRĂDINIȚA CU P.P. HOFEHERKE, SF. GHEORGHE, JUDEȚUL COVASNA	14
6.	METODE INOVATIVE FOLOSITE ÎN ACTIVITĂȚILE DE PREDARE-ÎNVĂȚARE-EVALUARE LA GRĂDINIȚĂ	**BOCEANU COSMINA,** GRĂDINIȚA CU P.P. NR. 4 LUGOJ, JUDEȚUL TIMIȘ	17
7.	INIȚIATIVE DIDACTICE	**BUHUȘ MIHAELA-ROXANA,** GRĂDINIȚA CU P.P. NR. 13 VASLUI	19
8.	IMPORTANȚA INIȚIATIVEI DIDACTICE ÎN EDUCAȚIE	**CÎRCOTĂ CARMEN-PETRONELA** GRĂDINIȚA CU P.P. NR. 18 VASLUI	20
9.	NOI ORIENTĂRI EDUCAȚIONALE STEAM LA GRĂDINIȚĂ	**COSTIN ANGELA/ GHIORGHIȚĂ DENISA,** GRĂDINIȚA CU P.P. NR. 3 VASLUI	21
10.	TRADIȚII ȘI OBICEIURI POPULARE ÎN SERBĂRILE PREȘCOLARILOR	**CRĂCIUN IRINA MIHAELA/ ȘENCHIU FĂNICA,** GRĂDINIȚA CU P.P. NR. 3 VASLUI	24
11.	HABITATE DIN ROMÂNIA REZERVAȚII NATURALE ŞI MONUMENTE ALE NATURII DIN JUDEȚUL VASLUI	**DARIE ANCA,** GRĂDINIȚA CU P.P. NR. 18 VASLUI	26
12.	NEW DIFFERENT CLASSIFICATIONS OF TEACHING METHODS	**GHIDU IOANA/ MOȘNEAGU IONELA,** GRĂDINIȚA CU P.P. NR. 18 VASLUI	28
13.	RELAȚIA PĂRINTE – COPIL - EDUCATOARE, FACTOR IMPORTANT ÎN DEZVOLTAREA ARMONIOASĂ A COPILULUI	**GHIDU IOANA/ MOȘNEAGU IONELA,** GRĂDINIȚA CU P.P. NR. 18 VASLUI	30

14.	PRIMII PAȘI ÎN EDUCAȚIE: ÎNVĂTAREA LA VÂRSTA PREȘCOLARĂ	**GRUIA SÎNZIANA,** GRĂDINIȚA CU P.N. CHIȚOC	32
15.	ÎNVĂȚĂMÂNT ROMÂNESC PE COORDONATE EUROPENE	**IONESCU MARGARETA,** GRĂDINIȚA CU P.P. NR. 4 LUGOJ, JUDEȚUL TIMIȘ	34
16.	INIȚIATIVE DIDACTICE ÎN EDUCAȚIA TIMPURIE	**KOVACS ALINA,** GRĂDINIȚA CU P.P. NR. 4 LUGOJ, JUDEȚUL TIMIȘ	36
17.	INITIATIVE DIDACTICE: CREȘTEREA CALITĂȚII ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PREUNIVERSITAR PRIN CREATIVITATE, INOVAȚIE ȘI COLABORARE	**MORARIU ANA-MARIA,** GRĂDINIȚA CU P.P. NR. 13 VASLUI	39
18.	DEZVOLTAREA CREATIVITĂȚII ÎN EDUCAȚIA TIMPURIE	**NANE GINA/ SAVASTIȚA GABRIELA,** GRĂDINIȚA CU P.P. NR. 17 VASLUI	41
SECȚIUNEA I - PRIMAR			
19.	INOVAȚIE ȘI CREATIVITATE ÎN ACTIVITATEA DIDACTICĂ	**AGAPE MARICICA**, ȘCOALA GIMNAZIALĂ „DIMITRIE CANTEMIR” VASLUI	46
20.	O NOUĂ EDUCAȚIE PENTRU O NOUĂ GENERAȚIE	**ANDRIEȘ GABRIELA DANA/ ABABEI CORINA LAURA,** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ADRIAN PORUMBOIU” MUNTENII DE JOS, VASLUI	48
21.	DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR DE LITERAȚIE LA ELEVII DIN CICLUL PRIMAR	**ANDRUNACHE CARMEN-GABRIELA,** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE” VASLUI	50
22.	ABORDAREA DIFERENȚIATĂ A ELEVILOR PRIN FOLOSIREA STRATEGIILOR DIDACTICE ADECVATE	**APOSTU LILIANA-LENUȚA,** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „NICOLAE CIUBOTARU” VULTUREȘTI	53
23.	EDUCAȚIA ECOLOGICĂ ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR – O NECESITATE	**ARHIRE SORINA**, ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1,SAT VĂLENI	54
24.	CERCETARE ASUPRA DEZVOLTĂRII SOCIO-EMOȚIONALE LA ELEVII DE VÂRSTĂ ȘCOLARĂ MICĂ CU AJUTORUL DISCIPLINEI A.V.A.P.	**ARTENE ANDRA,** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „HORIA STAMATIN” BOGDĂNEȘTI	55
25.	DEZVOLTAREA ȘI MENȚINEREA MOTIVAȚIEI PENTRU ÎNVĂȚARE	**AXINTE GABRIELA,** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „VASILE ALECSANDRI”, VASLUI	57
26.	ÎNVĂȚAREA CENTRATĂ PE ELEV	**BARBU ALINA-CARMEN,** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „VASILE PÂRVAN” BÂRLAD	60
27.	RAPORTUL DINTRE JOC ŞI ÎNVĂȚARE LA ORELE DE MATEMATICĂ	**BECCIU DOINA,** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „VASILE ALECSANDRI”, VASLUI	62

28.	TRADIŢII ŞI OBICEIURI DE IARNĂ	**BENGHEA PATRICIA,** ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1, SAT VĂLENI, VASLUI	64
29.	JOCUL DIDACTIC – IMPORTANȚA ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR ABORDĂRI TEORETICE ȘI PRACTICE	**BÎRDĂNAȘ DUMITRIȚA-DANIELA,** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE”, VASLUI	66
30.	STUDIU PRIVIND VOLUNTARIATUL ȘCOALĂ-ONG	**BOGDAN ILEANA ALINA,** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „TRAIAN” CRAIOVA	68
31.	MODALITĂȚI DE PUNERE ÎN PRACTICĂ A STĂRII DE BINE ÎN PROCESUL EDUCATIV LA CICLUL PRIMAR	**BORȘ ADI LUMINIȚA,** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE”, VASLUI	70
32.	LITERATURA PENTRU COPII-UN ROL IMPORTANT ÎN DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR COMUNICATIVE	**BUGULEȚ ANETA GIANINA,** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE”, VASLUI	72
33.	IMPORTANȚA ACTIVITĂȚILOR DE TIP OUTDOOR ÎN CICLUL PRIMAR	**COCOI ADINA-ALEXANDRA**, ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIHAIL SADOVEANU” VASLUI	74
34.	IMPACTUL ACTIVITĂȚILOR ECOLOGICE ASUPRA COMPORTAMENTULUI ȘCOLARULUI MIC	**DOBÎRCIANU CĂTĂLINA,** ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1 SAT VĂLENI	76
35.	CONTRIBUȚIA MANUALELOR DIGITALE LA O ÎNVĂȚARE ACTIVĂ	**DOBREA MONICA,** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „EMIL RACOVIȚĂ” ONEȘTI	78
36.	EDUCAȚIA OUTDOOR – METODĂ A DEZVOLTĂRII PERSONALITĂȚII ȘI CREATIVITĂȚII ELEVILOR	**GHERASE CARMEN**, ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE” VASLUI	81
37.	PREDAREA ÎN CONDIȚII SIMULTANE ÎN ȚĂRILE NORDICE ȘI ÎN ROMÂNIA	**GHERONTE DOINIȚA,** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „SPĂTAR ȘTEFAN ANGHELUȚĂ” CHIȚOC-LIPOVĂȚ	82
38.	METODE ȘI TEHNICI DE SPRIJINIRE A ÎNVĂȚĂRII ELEVILOR CU CERINȚE SPECIALE	**IONAȘCU MIHAELA,** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „VASILE ALECSANDRI” VASLUI	85
39.	EFECTE PERTURBATOARE ÎN APRECIERE ŞI NOTARE	**IRIMIA DANIELA,** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ION AGARICI” MUNTENII DE SUS	87
40.	OPTIMIZAREA MANAGEMENTULUI CLASEI PRIN ACTIVITĂȚI DE GRUP	**MALANCA ELENA,** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE”, VASLUI	89
41.	TRECEREA „PRAGULUI” DE LA ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR LA CEL GIMNAZIAL	**MILER OANA MĂDĂLINA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIHAI DAVID” NEGREȘTI, JUDEȚUL VASLUI	91
42.	ORIENTAREA POZITIVĂ A RELAȚIILOR DINTRE MEMBRII GRUPULUI ȘCOLAR ÎN VEDEREA CREȘTERII EFICIENȚEI ACTIVITĂȚII DIDACTICE	**MORARU MIHAELA ANIȘOARA,** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE”, VASLUI	93

43.	EDUCAREA INTERESULUI PENTRU MEDIUL ÎNCONJURĂTOR LA ELEVII CLASELOR PRIMARE	**MUNTEANU SIMONA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE”, VASLUI	96
44.	PROBLEMATIZAREA ȘI ALGORITMIZAREA ÎN LECȚIA DE MATEMATICĂ	**PALAMIUC DANIELA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1, SAT VĂLENI, JUD. VASLUI	99
45.	SUCCESUL ȘI INSUCCESUL ȘCOLAR	**PATRICHI MIHAELA,** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE”, VASLUI	101
46.	PLEDOARIE PENTRU LECTURĂ INTR-O LUME INFORMATIZATĂ	**PĂDURARU CORINA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „GHEORGHE BANEA” – MĂCIN, TULCEA	103
47.	MODALITĂȚI DE ABORDARE A EDUCAȚIEI COPIILOR CU CES	**PĂDURARU LOREDANA** CJRAE /ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE” VASLUI	105
48.	DEZVOLTAREA ABILITĂȚILOR SOCIO-EMOȚIONALE PRIN ACTIVITĂȚI DE TIP OUTDOOR LA ELEVII CU CES	**PĂVĂLUCĂ PAULINA/ COZMA GETA** CȘEI „CONSTANTIN PUFAN" VASLUI	107
49.	IMPORTANȚA CĂRȚILOR ȘI A LECTURII ÎN EDUCAȚIA COPIILOR	**PILĂ ELENA CONSTANTINA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „SPĂTAR ȘTEFAN ANGHELUȚĂ” CHIȚOC	110
50.	IMPORTANȚA PROIECTELOR EDUCAȚIONALE LeAF SĂ ÎNVĂȚĂM DESPRE PĂDURE	**POPA LUMINIȚA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIHAI EMINESCU”, VASLUI	112
51.	DISCIPLINAREA ELEVILOR PRIN ÎNTĂRIRE POZITIVĂ	**RAIZU ALINA-NADIA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE”, VASLUI	113
52.	BULLYING-UL ÎN ȘCOALĂ	**ROGOJINĂ ELENA,** ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1 SAT VĂLENI, JUD. VASLUI	116
53.	ROLUL DASCĂLULUI ÎN ȘCOALĂ	**STOIAN GEORGETA,** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIHAI EMINESCU” SAT OȘEȘTI, JUD. VASLUI	119
54.	ROLUL ȘCOLII ÎN ASIGURAREA STĂRII DE BINE A ELEVULUI -STUDIU DE CAZ	**ȘTEFĂNIȚĂ ADRIANA**, ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE”, VASLUI	121
55.	TEHNICI MODERNE ÎN PREDAREA ISTORIEI LA ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR	**TĂBĂCARU CRISTINA,** ȘCOALA GIMNAZIALA „MIHAIL SADOVEANU”, VASLUI	123
56.	INIȚIATIVE DIDACTICE ÎN DEZVOLTAREA ABILITĂȚILOR ȘI CREATIVITĂȚII ELEVILOR DIN CLASELE PRIMARE	**TOFAN LILIANA,** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „VASILE ALECSANDRI”, VASLUI	127
57.	PROVOCAREA LECTURII: TEHNICI PRIN CARE ÎI FACEM PE COPII SĂ CITEASCĂ EXEMPLE DE BUNE PRACTICI	**ȚIBULEAC PETRONELA,** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIHAIL SADOVEANU”, VASLUI	130
58.	PERSPECTIVE ALE UTILIZĂRII INTELIGENȚEI ARTIFICIALE ÎN PROCESUL DE PREDARE-ÎNVĂȚARE	**VELEȘCU IRINA**, ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ALEXANDRA NECHITA”, VASLUI	132

59.	BIBLIOTECĂ, LECTURĂ, CUNOAŞTERE	**VERMAN CRISTINA,** ŞCOALA GIMNAZIALĂ „VASILE ALECSANDRI”, VASLUI	134
SECȚIUNEA I - GIMNAZIU			
60.	INTEGRATION OF CHILDREN WITH SPECIAL EDUCATIONAL NEEDS (CES) IN FOREIGN LANGUAGE CLASSES	**ALEXANDROAE GABRIELA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ADRIAN PORUMBOIU”, MUNTENII DE JOS, VASLUI	136
61.	MATERIALE FOLOSITE LA CONSTRUCȚIA/ RENOVAREA UNEI CASE	**ANTONIE MARILENA-GEORGIANA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ANTON PANN”, CRAIOVA	137
62.	ISTORIA ȘI EVOLUȚIA JOCURILOR VIDEO	**BANU AURELIA** PALATUL COPIILOR VASLUI, JUDEȚUL VASLUI **BUCUR LAURA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE” VASLUI, JUDEȚUL VASLUI	141
63.	PUTEREA APARȚINE EDUCAȚIEI SAU DESPRE UN ALTFEL DE „FOTOGRAFIE(RE) A LUMII”	**CERNOSCHI ADINA-GABRIELA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ALEXANDRA NECHITA” VASLUI, JUDEȚUL VASLUI	143
64.	MOTIVAȚIA - FACTOR DECISIV ÎN PROCESUL DE PREDARE-ÎNVĂȚARE	**CHELMU LOREDANA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIHAI EMINESCU” VASLUI. JUDEȚUL VASLUI	146
65.	ANXIETATEA ELEVILOR CU CES ÎN CADRUL ORELOR DE MATEMATICĂ	**CHIRIȚĂ MIHAELA-CECILIA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „VASILE CONTA” IAȘI, JUDEȚUL IAȘI	149
66.	FORMAREA TINERILOR ÎN DUHUL VALORILOR PROPOVĂDUITE DE BISERICĂ	**CIOHODARU LUCIAN-CONSTANTIN** CENTRUL ȘCOLAR DE EDUCAȚIE INCLUZIVĂ NEGREȘTI, JUDEȚUL VASLUI	150
67.	PROBLEME DE CONSTRUCȚII GEOMETRICE	**CIOVNICU LENUȚA ALINA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIHAI DAVID” NEGREȘTI, JUDEȚUL VASLUI	153
68.	ÎNVĂȚAREA PRIN COLABORARE LA DISCIPLINA ISTORIE CU AJUTORUL METODEI CREIOANELE LA MIJLOC	**CIUREA VIORICA** ȘCOALA GIMNAZIALA „ANTON PANN” CRAIOVA, JUD DOLJ	156
69.	EVALUAREA ÎN ACTIVITATEA TERAPEUTICĂ	**COBZARU ANDRA** CENTRUL ȘCOLAR PENTRU EDUCAȚIE INCLUZIVĂ, ROMAN, JUDEȚUL NEAMȚ	160
70.	EVALUAREA CA PARTE A PROCESULUI INSTRUCTIV-EDUCATIV LA LIMBA ENGLEZĂ	**DIACONU ADELA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ ANTON PANN CRAIOVA, JUD DOLJ	163
71.	ROLUL EDUCAȚIEI ÎN FORMAREA PERSONALITĂȚII INDIVIDULUI	**FILIPESCU DANIELA,** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE” VASLUI	165
72.	STRATEGII ALTERNATIVE DE EVALUARE LA MATEMATICĂ	**GALAN CAMELIA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ALEXANDRA NECHITA” VASLUI, JUDEȚUL VASLUI	167

73.	UTILITATEA JOCULUI TERAPEUTIC ÎN PROCESUL DE ÎNVĂȚARE ȘI RECUPERARE AL ELEVILOR CU DIZABILITĂȚI INTELECTUALE	**GHEBOSU TATIANA** CENTRUL ȘCOLAR PENTRU EDUCAȚIE INCLUZIVĂ, ROMAN, JUDEȚUL NEAMȚ	170
74.	METODE ȘI MIJLOACE MODERNE DE PREDARE FOLOSITE ÎN PROCESUL EDUCATIV ACTUAL LA ELEVII CU CERINȚE EDUCATIVE SPECIALE	**GHERZUM IONEL – BOGDAN** CENTRUL ȘCOLAR PENTRU EDUCAȚIE INCLUZIVĂ, ROMAN, JUDEȚUL NEAMȚ	173
75.	REALITATEA ȘCOLII – APARENȚĂ ȘI ADEVĂR	**NICOLAE LUCIAN-MARIAN** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE” VASLUI, JUDEȚUL VASLUI	175
76.	PREVENIREA BULLYINGULUI ÎN ȘCOALĂ EXPERIENȚA ERASMUS+	**OBREJA MIRELA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE” VASLUI, JUDEȚUL VASLUI **CIUBOTARU GRETA-DOINA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE” VASLUI, JUDEȚUL VASLUI	178
77.	EDUCAȚIA ECOLOGICĂ – EDUCAȚIE PENTRU SĂNĂTATEA PĂMÂNTULUI	**POPA ANDREEA-OANA** C.S.E.I. „CONSTANTIN PUFAN”, VASLUI, JUDEȚUL VASLUI	181
78.	TITULESCU NICOLAE (1882- 1941) STRATEG AL PĂCII ÎN PERIOADA INTERBELICĂ	**SPIRIDON LIVIA** ȘCOALA GIMNAZIALA „CONSTANTIN PARFENE”, VASLUI**,** JUDEȚUL VASLUI	184
79.	INIȚIATIVE DIDACTICE: TRANSFORMAREA CLASEI PRIN CREATIVITATE ȘI ADAPTABILITATE	**STOICA MARIA RUXANDRA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ RACIU, JUDEȚUL DÂMBOVIȚA **STOICA MIHAI CĂTĂLIN** ȘCOALA GIMNAZIALĂ RACIU, JUDEȚUL DÂMBOVIȚA	185
80.	MÂNTUITORUL IISUS HRISTOS-MODEL PEDAGOGIC	**TANASĂ CORNELIA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIHAI EMINESCU” VASLUI, JUDEȚUL VASLUI	187
81.	PROFESORUL DE RELIGIE ÎNTRE MENTOR ȘI UCENIC	**TĂNASĂ DANIELA GABRIELA,** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE” VASLUI	189
82.	JAN AMOS COMENIUS ȘI PARADIGMA CREȘTINĂ A PEDAGOGIEI	**TUDUSCIUC ANDREEA MĂDĂLINA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „THEODOR ROSETTI”, SOLEȘTI, JUDEȚUL VASLUI **TUDUSCIUC MARIAN** ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 1, VĂLENI, VASLUI, JUDEȚUL VASLUI	190
83.	PROCESUL DE PREDARE, ÎNVĂȚARE, EVALUARE CENTRAT PE COMPETENȚE LA DISCIPLINE BIOLOGICE	**ȚARĂLUNGĂ SIMONA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ALEXANDRA NECHITA” VASLUI, JUDEȚUL VASLUI	193
84.	MOTIVAȚIA PENTRU ÎNVĂȚARE – FACTOR DE REUȘITĂ ȘCOLARĂ ȘI SOCIALĂ	**VĂTĂMANU FLORENȚA**	195

		ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIHAI EMINESCU” VASLUI, JUDEȚUL VASLUI **VĂTĂMANU IONEL** LICEUL „ȘTEFAN PROCOPIU” VASLUI, JUDEȚUL VASLUI	
85.	DEMERSUL DIDACTIC ÎN ABORDAREA TEXTULUI LITERAR	**VÎRVOREANU CAMELIA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „TERRAVEDA”, CRAIOVA, JUDEȚUL DOLJ	198
SECȚIUNEA I - LICEU			
86.	WOMEN’S ROLES IN MEDIEVAL ENGLISH LITERATURE – EXPLORING LANGUAGE THROUGH LITERARY TEXTS	**BUCUR MAGDALENA IULIANA,** COLEGIUL NAȚIONAL „IENĂCHIȚĂ VĂCĂRESCU” TÂRGOVIȘTE, JUDEȚUL DÂMBOVIȚA	200
87.	CREȘTEREA MOTIVAȚIEI PENTRU INVAȚARE: EXEMPLE DE BUNE PRACTICI ȘI STRATEGII APLICATE IN CONTEXTUL ACTUAL	**BUDACA GINA LUIZA,** LICEUL TEORETIC „EMIL RACOVIȚĂ” VASLUI	202
88.	STRATEGII DIDACTICE ŞI TEHNICI DE PREDARE	**BULATA BIANCA,** LICEUL TEORETIC „DR. VICTOR GOMOIU” VÂNJU MARE	204
89.	METODE ȘI STRATEGII INOVATOARE ÎN PREDAREA LIMBII FRANCEZE	**BUTA RAMONA DORA,** LICEUL TEHNOLOGIC AIUD	207
90.	IMPORTANȚA PROIECTELOR ERASMUS+ VET ÎN DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR IT	**ȘERBAN MARIA MĂDĂLINA/ DIACONU IOANA,** COLEGIUL NAȚIONAL „IENĂCHIȚĂ VĂCĂRESCU”, TÂRGOVIȘTE, JUD. DÂMBOVIȚA	208
91.	TRADIȚIONAL ȘI MODERN ÎN EVALUAREA LA MATEMATICĂ	**GARABET DIANA-MONICA,** COLEGIUL ECONOMIC „ANGHEL RUGINĂ” VASLUI	210
92.	METODE MODERNE DE PREDARE-ÎNVĂȚARE-EVALUARE	**JIVULESCU CODRUȚA ADELINA,** LICEUL TEORETIC „IULIA HAȘDEU”, LUGOJ	212
93.	IMPORTANȚA PARTENERIATELOR ÎNTRE UNITĂȚILE DE ÎNVĂȚĂMÂNT	**JIVULESCU IOAN CLAUDIU,** LICEUL TEORETIC „CORIOLAN BREDICEANU”, LUGOJ	214
94.	INTEGRAREA COPIILOR CU CES ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ ÎNTRE MIT ȘI REALITATE	**LEFTER IRINA-ANTONETA/ SILITRĂ ANA-ANDREEA,** LICEUL TEORETIC „EMIL RACOVIȚĂ”, VASLUI	216
95.	CONTRIBUȚIA ORELOR DE EDUCAȚIE FIZICĂ LA DEZVOLTAREA FIZICĂ ARMONIOASĂ A ORGANISMULUI ELEVILOR DIN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR	**OSTAN MARIA,** LICEUL CU PROGRAM SPORTIV VASLUI	219
96.	DEZVOLTAREA ABILITĂȚILOR SOCIO-EMOȚIONALE PRIN	**PĂVĂLUCĂ PAULINA/ COZMA GETA**	221

	ACTIVITĂȚI DE TIP OUTDOOR LA ELEVII CU CES	CȘEI „CONSTANTIN PUFAN”,VASLUI	
97.	COMUNICAREA ÎN SPORTUL DE PERFORMANȚĂ	**POPA RAMONA,** LICEUL CU PROGRAM SPORTIV VASLUI	224
98.	INIȚIATIVE DIDACTICE ÎN PREDAREA LIMBII ENGLEZE: STRATEGII APLICATE ÎN PROCESUL INSTRUCTIV-EDUCATIV	**RANCA AURELIANA,** LICEUL TEHNOLOGIC AIUD	226
99.	EDUCAȚIA FIZICĂ	**SĂVESCU CARMEN-ANGHELINA,** COLEGIUL ECONOMIC „ANGHEL RUGINĂ” VASLUI	228
100.	STRATEGIA „360 DE GRADE”	**STANCU MAGDALENA-IOANA,** COLEGIUL NAȚIONAL „IENĂCHIȚĂ VĂCĂRESCU” TÂRGOVIȘTE **DENEANU ELENA,** ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 28 „DAN BARBILIAN” CONSTANȚA	229
101.	ACTIVITĂȚI COLABORATIVE ÎN PROIECTUL ETWINNING BUILDING DIGITAL BRIDGES TO STUDENT WELL-BEING	**UDRESCU ADINA,** LICEUL TEHNOLOGIC DE TRANSPORTURI AUTO BAIA SPRIE	231
102.	REALIZAREA PRINCIPIULUI INTERDISCIPLINARITĂȚII ÎN PROCESUL DE PREDARE-ÎNVĂȚARE A BIOLOGIEI	**VATAVU LIDIA/MOCANU MARIA-MĂDĂLINA,** LICEUL „AUREL RAINU” FIENI, JUD. DÂMBOVIȚA	233
103.	RESURSE DIGITALE PENTRU STUDIEREA HOLOCAUSTULUI PRIN FILME	**VOICU CORINA VALENTINA,** LICEUL TEHNOLOGIC AIUD	238
104.	STAREA DE BINE A PROFESORILOR ȘI A ELEVILOR	**ZĂHĂRĂCHESCU DANIELA,** COLEGIUL NAȚIONAL „IENĂCHIȚĂ VĂCĂRESCU” TÂRGOVIȘTE	241
SECȚIUNEA II - PREȘCOLAR			
105.	PROIECT DIDACTIC – „CULORILE VERII”	**ALICIUC IONELA** GRĂDINIȚA CU P.P. NR. 18 VASLUI	244
106.	PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ - „POVESTEA OMULUI DE ZĂPADĂ”	**ANTON GABRIELA/ LEFTER CRISTINA** Grădinița cu P.P. Nr. 3 Vaslui	246
107.	PROIECT DIDACTIC- „VESTITORII PRIMĂVERII-RÂNDUNICA MITITICA!”	**AVRAM CORINA/ BORZA ALINA** GRĂDINIȚA CU P.P. NR. 3 VASLUI	249
108.	OPȚIONAL- JOC ȘI MIȘCARE	**BELIGAN ANDRA/ CHIRIAC MIHAELA** GRĂDINIȚA CU P.P. NR. 3 VASLUI	253
109.	DACTILOPICTURA PE BALOANE: COLABORARE ȘI EXPRIMARE EMOȚIONALĂ ÎN EDUCAȚIA TIMPURIE	**BORCILĂ GABRIELA** GRĂDINIȚA CU P.P. NR. 18 VASLUI	258

110.	PROIECT DE PARTENERIAT EDUCAȚIONAL ,,ȘANSE EGALE PENTRU TOȚI”	**CHELEA DANIELA-IOANA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „VERONICA MICLE” IAȘI, JUDEȚUL IAȘI	259
111.	JURNAL DE PROIECT ERASMUS+	**LEFTER CRISTINA/ SCÎNTEIE ANAMARIA** GRĂDINIȚA CU P.P. NR. 3 VASLUI	261
112.	OPȚIONAL - BUNELE MANIERE PENTRU CEI MICI	**MACOVEI MIRELA/ PLUMB MARIANA** GRĂDINIȚA CU P.P. NR. 11 VASLUI	262
113.	ÎNVĂȚĂM SĂ SCRIEM CU CREIONUL MAGIC - OPȚIONAL	**SAVASTIȚA GABRIELA/ TRIFAN ANDRA CRINA** GRĂDINIȚA CU P.P. NR. 17 VASLUI	263
114.	PROIECT DIDACTIC - PORTRET DE FAMILIE	**TESLARIU LIHOR RALUCA** GRĂDINIȚA CU P.N. CĂPUȘNENI, LIPOVĂȚ, JUDEȚUL VASLUI	266
115.	STAREA DE BINE - PROFESIONAL ȘI PERSONAL	**TURBATU BALAN DORINELA** GRĂDINIȚA CU P.P. NR. 18 VASLUI	270
SECȚIUNEA II - PRIMAR			
116.	PROIECT DIDACTIC ,,VULPEA VICLEANĂ”	**ACATRINEI FIRA,** ȘCOALA GIMNAZIALĂ ,,MIHAI EMINESCU”, SAT LAZA	273
117.	TEST DE EVALUARE- FRACȚII	**ACHIM PAULA,** ȘCOALA GIMNAZIALĂ ,,ȘTEFAN CEL MARE” ALEXANDRIA, JUD. TELEORMAN	277
118.	INTELIGENȚA EMOȚIONALĂ LA COPIII CU DIFICULTĂȚI DE INTEGRARE	**ALEXĂNDROAE ROXANA/ GOSPODIN SORINA LĂCRĂMIOARA,** ȘCOALA GIMNAZIALĂ ,,CONSTANTIN MOTAȘ”, VASLUI CSEI „ELISABETA POLIHRONIADE”, VASLUI	279
119.	PROIECT EDUCAȚIONAL ȘCOALA PĂRINȚILOR- PĂRINȚI ACASĂ ȘI LA ȘCOALĂ	**BĂRBOSU LENUȚA,** ȘCOALA GIMNAZIALĂ ,,GHEORGHE CIOATĂ” TODIREȘTI, JUD. VASLUI	282
120.	PROIECT DIDACTIC NEVOI ȘI DORINȚE	**BORCAN LĂCRĂMIOARA,** ȘCOALA GIMNAZIALĂ ,,ȘTEFAN CEL MARE" VASLUI	284
121.	ACTIVITATE EXTRACURRICULARĂ ,,MULȚUMESC – CUVÂNT MAGIC”	**BREBAN MARIA-OANA,** ȘCOALA GIMNAZIALĂ GĂVOJDIA	285
122.	OPȚIONAL INTEGRAT–,,FOLOCLOR ȘI TRADIȚII STRĂBUNE DIN MOLDOVA”	**BUCIUMAȘ MARICICA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ ,,ȘTEFAN CEL MARE”, VASLUI	289
123.	STRATEGII DE MENȚINERE A NIVELULUI OPTIM AL MOTIVAȚIEI PENTRU ÎNVĂȚARE	**CIOBANU ANCA FLAVIA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ALEXANDRU IOAN CUZA”, VASLUI	291
124.	PROIECT DIDACTIC COSTUMUL POPULAR ROMÂNESC	**CIUBOTARIU GABRIELA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE” VASLUI	293
125.	EXPERIENȚA MEA ERASMUS+ ÎN ISTANBUL: INOVAȚIE ȘI	**CIUPITU FLORENTINA,**	296

	INCLUZIUNE ÎN EDUCAȚIE PRIN JOB SHADOWING	ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ALEXANDRA NECHITA”, VASLUI	
126.	PROIECTAREA UNEI PROGRAME DE OPȚIONAL MATEMATICĂ DISTRACTIVĂ	**CÎRLESCU IULIA-ADRIANA,** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE”, VASLUI	298
127.	PREDAREA INTEGRATĂ LA CLASA PREGĂTITOARE	**DIACONU ALINA,** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIHAI EMINESCU” VASLUI	299
128.	PROIECT DIDACTIC SFÂRȘIT DE IARNĂ	**GÎFEI IULIANA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE” VASLUI	302
129.	ATELIERE STEM ȘI ACTIVITĂȚI CULTURALE PRIN ACREDITAREA ERASMUS+	**GRECU DANIELA/ DUMITRU MARIA,** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „SF. DUMITRU” CRAIOVA	306
130.	PROIECT DE ACTIVITATE EXTRACURRICULARĂ	**IVAN GABRIELA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „VASILE PÂRVAN” BÂRLAD	308
131.	ALIMENTAȚIA SĂNĂTOASĂ	**MIHALACHI OANA-NICOLETA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „VERONICA MICLE”, IAȘI	309
132.	PROIECTELE TRANSNAȚIONALE ȘI DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR DE COMUNICARE- EXEMPLE DE BUNE PRACTICI	**MITRESCU ELENA,** LICEUL TEORETIC, COMUNA FILIPEȘTII DE PĂDURE, JUDEȚUL PRAHOVA	311
133.	PROIECTUL ETWINNING „WINTER IN EUROPE” – UN EXEMPLU DE COLABORARE EUROPEANĂ ÎN EDUCAȚIE	**MOȚ CORNELIA ALINA,** ȘCOALA GIMNAZIALĂ GĂVOJDIA, JUDEȚUL TIMIȘ	314
134.	CURS DE FORMARE A HAPPY LESSON: VALUABLE TIPS FOR CREATING A HAPPY CLASSROOM O LECȚIE FERICITĂ: SFATURI VALOROASE PENTRU A CREA O CLASĂ FERICITĂ	**OLARU NASTICA,** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „CONSTANTIN PARFENE” VASLUI	315
135.	AUXILIAR DE LUCRU PENTRU ELEVII CU C.E.S. INTEGRAȚI ÎN ÎNVĂȚĂMÂNTUL DE MASĂ LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ	**OLTEANU DANIELA MARIA,** CENTRUL ȘCOLAR PENTRU EDUCAȚIE INCLUZIVĂ, ROMAN	319
136.	NON FORMAL LEARNING – THE GOLDEN DOOR FOR AN INNOVATIVE FUTURE FOR SCHOOLS – ERASMUS +	**OPREA ELENA,** ȘCOALA GIMNAZIALĂ RACIU, JUDEȚUL DÂMBOVIȚA	319
137.	BULLYINGUL – UN INTERES ACTUAL	**PĂDURARU LOREDANA** CJRAE /ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE” VASLUI	320
138.	ESTETICA ȘI STAREA DE BINE ÎN ORELE DE COMUNICARE	**RAIZU ALINA-NADIA,** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE”, VASLUI	323
139.	PROIECT DIDACTIC - EXERCIȚII ȘI PROBLEME CU NUMERE MAI MICI DECAT 1000	**SAVA GABRIELA,** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „MIHAI EMINESCU”, SAT LAZA	325

140.	PROIECTELE ETWINNING-PARTENERIATE LA NIVEL INTERNAȚIONAL	**SIMA ROXANA MIHAELA/ POPOVICI RALUCA TEODORA** COLEGIUL TEHNIC „ION HOLBAN” IAȘI	328
141.	PROGRAMUL ERASMUS+, O EXPERIENȚĂ COMPLEXĂ	**ȘTIRBU AURICA,** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ALEXANDRA NECHITA” VASLUI	331
142.	MOBILITĂȚILE DE TIP JOB SHADOWING (ERASMUS+) – O NOUĂ PERSPECTIVĂ ASUPRA FORMĂRII CONTINUE A CADRELOR DIDACTICE	**VĂLEANU IONICA,** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ALEXANDRA NECHITA”, VASLUI	335
143.	NATURA. POVESTE. CREAȚIE. PROIECT EDUCAȚIONAL - BIODIVERSITATE	**ZĂBAVĂ SOFIA NICOLETA/ LUCA ANCA GEORGETA,** CENTRUL ȘCOLAR PENTRU EDUCAȚIE INCLUZIVĂ, ROMAN	337
SECȚIUNEA II - GIMNAZIU			
144.	DOCUMENT JUSTIFICATIV VERUSMUNCA LA CLASĂ (UN STRIGĂT DE AJUTOR)	**ACHIȚEI MIHAELA,** ȘCOALA PROFESIONALĂ „IONEL TEODOREANU”, VICTORIA, JUDEȚUL IAȘI	339
145.	DEZVOLTAREA VALORILOR EUROPENE PRIN PARTICIPAREA ACTIVĂ ÎN PROIECTE ERASMUS	**AROTĂRIȚEI MONICA-PETRUȚA,** COLEGIUL DE ARTĂ „CIPRIAN PORUMBESCU” SUCEAVA, JUDEȚUL SUCEAVA	340
146.	ACTIVITĂȚILE ȘI IMPACTUL CURSULUI DE FORMARE „SCHOOL BULLYING PREVENTION”	**BORTEȘ ANCA-MĂDĂLINA,** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE” VASLUI, JUDEȚUL VASLUI	341
147.	PROIECT EDUCAȚIONAL „PĂDUREA ÎNSEAMNĂ SĂNĂTATE”	**CHIRIAC ERIKA KARINA,** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „CONSTANTIN PARFENE” VASLUI	343
148.	PROIECTUL ETWINNING „GREEN PLANET”, MODEL DE ÎNCURAJARE A UNUI STIL DE VIAȚA SUSTENABIL	**DOBRIN PAULA DANIELA,** SCOALA GIMNAZIALA „ȘTEFAN CEL MARE” ALEXANDRIA, JUD. TELEORMAN	344
149.	PHOTO AND VIDEO MAKING IN YOUR CLASSROOM: THE EDUCATIONAL POWER OF MULTIMEDIA	**MORARU ALINA-EMANUELA,** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ALEXANDRA NECHITA” VASLUI, JUDEȚUL VASLUI	346
150.	CAPCUT PROGRAM DE EDITARE MONTAJ VIDEO PENTRU CREATORI DIGITALI	**PĂCURARU MARIUS,** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ALEXANDRA NECHITA” VASLUI, JUDEȚUL VASLUI	347
151.	METODA PROIECTULUI ÎN CADRUL ORELOR DE LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ.	**RADU MARILENA,** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „OLGA STURDZA” HOLBOCA, JUDEȚUL IAȘI	349
152.	ACTIVITĂȚI EXTRACURRICULARE	**SIMIN LIDIA NICOLETA,** ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR.1, SAT VĂLENI, JUDEȚUL VASLUI	352
SECȚIUNEA II - LICEU			
153.	STRATEGII DE MOTIVARE A LECTURII	**COMAN MIHAELA IONELA,**	355

		COLEGIUL NAȚIONAL „NICOLAE IORGA” BRĂILA	
154.	STRATEGII EFICIENTE DE DEZVOLTARE A INTERESULUI ELEVILOR PENTRU LECTURĂ	**LĂZĂRESCU LIA,** LICEUL TEHNOLOGIC „NICOLAE CIORĂNESCU” TÂRGOVIȘTE	357
155.	PROJECT BASED LEARNING (ÎNVĂȚAREA BAZATĂ PE PROIECTE)	**ZEPIȘI SIMONA VALINDA/ SĂVESCU CORNELIA MARIANA,** COLEGIUL NAȚIONAL „IENĂCHIȚĂ VĂCĂRESCU” TÂRGOVIȘTE, JUDEȚUL DÂMBOVIȚA	359
156.	PARTENERIATUL ȘCOALĂ-FAMILIE, UN ROL IMPORTANT ÎN ASIGURAREA SUCCESULUI ȘCOLAR	**RÂMBU ANCA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE” VASLUI	362
157.	GESTIONAREA TIMPULUI DE LUCRU PENTRU A FACE FAȚĂ TUTUROR SARCINILOR DIN PERSPECTIVA UNUI SECRETAR DE ȘCOALĂ	**RÂMBU ANCA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE” VASLUI	363
158.	ÎNSCRIEREA COPIILOR LA ȘCOALĂ – ETAPĂ ESENȚIALĂ ÎN INTEGRAREA EDUCAȚIONALĂ	**RÂMBU ANCA** ȘCOALA GIMNAZIALĂ „ȘTEFAN CEL MARE” VASLUI	366